Беседи на Учителя Петър Дънов 1896-1913 година

1896-1913 Съдържание:

1913

1896 Външните условия на Живота

ВЪНШНИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА

Една от най-заплетените и замотани тайни в Природата е Животът. За произхождението му нищо положително не знаем. Онова, което сме научили относително природата му, то е придобито от наблюдение явленията на силата му, която се различава диаметрално противоположно от силите на физическия свят по степента и качествата на своето естество. Онова, което забелязваме относително Живота, е, че той се е явил в системата на природният свят под известни условия, които по необходимост клонят да потвърдят истината, че Природата има определена една каква и да е цел, едно какво и да е стремление. Ние сме принудени да признаем очевидната истина, че Животът е влезнал в настоящето си положение с едно определено подбуждение да се развива, расте и стане фактор и главен деец в по-нататъшното проявление на върховния Дух във Вселената. За да се постигне това върховно стремление в Природата и да се роди и развие настоящия органически живот, когото Духът ни притежава, преди всичко е трябвало почва, на която да тури ногата си. Почвата е съставлявала една от най-важните елементарни първоначални необходимости за съществуване. Почвата е съдържала първата приготвителна стъпка за идването на жизнената сила в царството на Природата, за да завземе новата среда на своята деятелност, да влезе в новите условия на своето битие. За постигането на тази обективна реалност сили са били нужни да приготвят жилището му и да отворят свободен път за неговото влизане, т.е. въплътяване, възприемането на настоящето си естество, облечено в плът и кръв. Природата трябвало да впрегне своите физически и хи¬мически сили и да ги натовари с великата работа да ѝ доставят елементите на почвата, посредством събирането малките частици на веществото, населяющи пространството, в общи маси, названи небули, в центрове, наречени слънца, и в системи, наименовани слънчеви и планетни общества.
От научните факти и сведения се учим, че главният двигател в тази огромна материална работа е бил законът на теготенето. Под неговата сила и влияние всичките отделни частици на материята са били принудени да изгубят своето първоначално положение и да се стекат към общото направление на материалната солидарност, наречена видим свят или Вселена. От тази първоначална мъгливост, състояща се от безбройно и невъобразимо множество атоми, независещи един от други, буйни и неукротими по есте¬ство, движещи се по милиони пъти в секунда, и то в различни и всевъзможни направления, е трябвало да се създаде нещо си. Въображете си какво хаотическо състояние е представлявала тогава видимата Вселена, каква Вавилония е преодолявала помежду частиците на веществото, каква фантасмагория е съществувала в движението на атомите, които повидимому не са имали никакво определено направление! Всичко се е показвало на един развълнуван океан в

пространството, вечно колебающ се, без никоя определена цел. От това хаотическо състояние е било нужно и необходимо да се образува и създаде нещо порядъчно и хармонично, отговарящо на условията, изисквани от Живота. Каква велика задача е предстояла пред лицето на Природата – да развие и устрои настоящия свят, настоящата видима Вселена – със своята хубост и вечна хармония на единство, произтекающо от вечни и неизменяеми закони, работещи с математическа точност и последователност.

Ако във Вселената съществуваше и действаше само законът на теготенето – именно частиците да се привличат с еднаква сила, то Вселената не би достигнала настоящето си положение и не би приела на¬стоящия си образ. Имоверно е да предположим, че частиците на веществото биха се сгрупирували в една обща маса, която не щеше да е приспособена за нищо. Атомите завинаги щяха да си останат отделни и независещи единици, без да проявят своята вътрешна деятелност, която е лежала скрита в естеството им. Те щяха да се прилепят един до други по един механически начин, но никога не биха влезли в по-тясна связ. Това заключение извличаме от факта, че теготенето по естеството си е повечето механическа сила на движенията, с помощта на която частиците и телата са били турени в пространството на подобаващите им места. Всичко, което законът на тежестта извършва, е известно налягане върху материята, което науката нарича теготене или падане на телата в пространството към центъра на тежестта. Върху неговата първоначална основа почива неразрушимостта на материята, т.е. на първоначалните форми на веществото, наречени атоми, които сами по себе си не са нищо друго, освен изражение на известно количество сила, която е затворена в естеството им. Всичката работа на теготенето е да поддържа един установен ред, вече отдавна създаден от предидущи причини и начала, освен това да спазва същевременно единство помежду всичките отделни дейци на материалния свят, като ги държи в границите на своята сила и влияние. При всичко, че всемирното теготене играе една от най-важните роли във Вселената, при все това, известни факти ни навеждат към мисълта да заключим, и то справедливо, че ако този закон на теготенето не би се обусловил или пък видоизменил и подпомогнал от закона на всемирното сродство на елементите, то навярно видимата Вселена днес щеше да има друг изглед, не толкова приятен. Във всемирното сродство се крие една от великите тайни на общата деятелност на Природата, която произтича от свободното действие на атомите, които влизат във всевъзможни взаимни съюзи помежду си, от които съюзи се образува постоянна енергия, която се пренася от различни среди по цялата Вселена. Без всемирното сродство светът завинаги би останал вечно безплоден и вечно безцелен. Мрак и тъмнина щяха да владеят навсякъде, влиянието на топлината и светлината не щяха да са понятни на нази, Духът на човеческата душа завинаги щеше да остане затворен във вечната бездна, в която нищо друго не би съществувало, освен вечно мълчание. Светът над вратата си щеше да има надписа: „Изгубен мир“. Любовта и злобата, Обичта и ненавистта, Истината и лъжата погребани щяха да бъдат в пропастта

на пространството. Не щеше тогава да има нужда ни от вяра в Бога, ни от възпитание в Живота, ни от наука за развитието, ни от фило¬софия за просвещението. Мозъкът на бедните отчаяни философи, богослови, материалисти, идеалисти щеше да е в блажен покой. Светът щеше да бъде избавен от учението им– „животът е зло, без него е по-добро".
Но види се явно от фактите, че Природата не взела тия неща в съображение при устройството на Вселената. Това даже на ума й не идвало, че ще дойде един ден, когато ние, разумните твари, ще бъдем обезпокоявани от всевъзможни злини, които ще ни турят да се гоним по лицето на Земята и да се бием всякой с брата си. Навярно ще каже някой: „Ако тя бе предвидила нашите нещастия, тя би ги взела във внимание." Но вижда се, че това не влизало в сметката й. Главната й цел и задача била да устрои видимата Вселена тъй, както върховните й закони са го изисквали, и да даде на всякой свят онези условия, посредством които да бъде приготвен и приспособен за всичките нужди на развиващия се и растящ Живот. Дали тя си е въображавала, че когато дойдат разумните същества в дома й, ще подигнат куп разисквания, прения, гонения за всевъзможни предмети, въпроси стежания и имоти кому принадлежат по право. Това, види се, да е бил второстепенен въпрос, оставен настрана да се разглежда, кога му дойде времето. И не е чудно, че днес този въпрос е подигнат на разглеждане. Ако и да не разбираме още достатъчно езика на Природата, за да се ползваме напълно от уроците, които ни дава всякой ден, при все това тя е сполучила да ни научи по нещо си за основните на¬чала. Животът на миналото не е бил иждивен напразно, душата от дълговековната си опитност е научила някои от първите постановления на върховния Живот. Мозъчните клетки са ни предали първата заповед, написана от Вечния Дух. Законът на съвестта е прогласил вече вътре във всякой човек, че дългът е първата стъпка за успеха и щастието на Живота във всякоя душа. Тази е първата аксиома, която трябва всякой разумен човек вече да проумее, защото времето на изхода ни наближава – да се освободим от фараоновото владичество.
Има философи, които гледат с презрение на Живота. За тях човечеството не е нищо друго, освен материална сган, които днес съществува, утре изчезва. Има куп капиталисти и хитри дипломати, които гле¬дат на живота на другите като на известен капитал, който може да се усвои чрез различни благородни и неблагородни средства и да се употреби за частни цели, прищевки и каприции. Върху тази основа народите още се стремят да подигнат своята бъдеща слава и щастие. Голо щастие – измама на човеческото тщеславие. От времето на нашите първи прародители ние все това блаженство търсим в този свят, но то няма да дойде, ако и да го чакаме, за хиляди и милиони години. Тази подла и нечестива философия няма да създаде нашето бъдеще блаженство, нито нашия бъдещ живот, тя няма да ни освободи от отговорност спрямо закона на дълга и Правдата. „Гол излязох от майчината си утроба – казва праведният Йов – и гол ще са върна." Най трудната работа, казва един физиолог, е да поправим един развален и разстроен мозък; най-трудната задача, казва един възпитател, е да

изправиш един покварен характер; най-опасното нещо, казва един философ, е зле настроеното сърце. Голямата трудност с разваления и разстроен мозък се намира в разглобените му части и центрове, които са изгубили своето физиологическо равновесие – равновесие, което никой не може да поправи, освен самата Природа. Голямата мъчнотия с покварения характер лежи у самата душа, която психически е различно настроена – настроение, което произтича от връзката и влиянието на негативните духовни сили; подобен характер само Добродетелта е в сила да изправи и промени. Голямата опасност със зле настроеното сърце лежи в самата му динамическа сила, която може да избухне като вулкан, когато и да е, щом се докосне злото до него. Подобно сърце никой не може да укроти, освен Любовта. „Сърцето е измамливо повече от всичко и твърде разтленно, кой може да го познае?“ – така е говорил еврейският пророк Йеремия, като е предвиждал източника на всичките обществени злини, които се били следствие и резултат от разобуздани човечески сърца и от разобуздани човечески страсти, които нямали никакъв разумен контрол, но постоянно се менявали като някой вулкан.
За премахването на злото Истината е необходима да се внушава във всякой ум и да се представя във всичките ѝ видове, форми, образи и степени пред всякой човек; и не само това, но и да се прокарва, посява и въплътява в самия душевен живот, гдето да стане сила и двигател в духовното просвещение.
Въздигането на човечеството и човешката душа се извършва по един много сложен начин. Това ние не забелязваме, но ние чуваме гласа на вярата и надеждата вътре в нашата душа, които ни канят да влезем в светлото бъдеще, гдето хубавите и благи обещания ни очакват, гдето условията са променени и положението е подобрено, гдето животът е тих, добър и благороден, гдето Радостта, Мир и блаженство преодоляват. Обаче умовете ни постоянно се смущават и колебаят от нови впечатления, както умовете на младенци. Ние сме влечени постоянно от всевъзможни течения и променения, които ни тласкат ту към една, ту към друга посока. Няма спокойствие, „борба непрестанна е този наш живот“, казва поетът. Мозъкът ни е обезпокояван от енергията на Природата, която ни принуждава да се стремим към онова, което е непостижимо, към онова, което не видим да схванем, и към онова, което не знаем да научим. Времето носи всичко поред, а нуждата прилага всяко нещо наред. „Ние гледаме – казва Павел – мрачкаво като през огледало.“ Но това, което видим, е само отражение на миналото, на онова, което е минало преди нас. Значи само миналото бъдеще е действителната Истина, която е оставила и в света, и в нас отпечатък на своето присъствие. Колкото за идещото бъдеще, то е само идеалът без никоя същност, който има да се осъществи на своето време в една или друга форма. Той е величественият план на една къща, която има да се построи. Има голяма разница помежду плана и самата къща – планът е видът на къщата, начертан на една хубава книга, когато къщата е самата реалност, същността, в която нашият живот пребъдва.
Но съмнението е характеристика на човешкия ум, който се колебае помежду

вярата и неверието, като си размишлява дали се е родил за нещо си, или за нищо; дали светът има някое значение в себе си за него, или той така си мечтае и въображава; дали се управлява от някого, или от никого; как се е създал, кой го е произвел и устроил – дали някое велико Същество, наречено Бог, или някоя велика сила, наречена Природа. Такова е естеството на душата, щото тя не може да успява и да се разширочава в своето духовно развитие, без тази вътрешна умствена светлина. Тя не може сляпо да се движи към каква и да е посока, тя се нуждае от идеал, който да я въодушевлява към нещо си – към нещо си не мъртво, но живо. Живо, което да има сродство и Любов с нея. Богословът и теистът казват: „Бог е създал и устроил света, Той го управлява и Той е всичко. Без Него нищо не съществува." Натуралистът и материалистът казват: „Материята и природата – те са произвели и устроили света, той се намира под управлението на техните закони, без тяхното присъствие нищо не би съществувало." Идеалистът и спиритуалистът казват: „Умът и Духът са пропроизвели и устроили света, всичко, което ви¬дим и усещаме във външния свят, то са само форми и представления на силата на ума, които действа и работи. Вселената е негов продукт, без ума нищо не би съществувало." Пред нас стои една дилема, на която който и край да хванем, все ще ни убоде; която страна и да вземем, все ще срещнем противници. Изпречва се пред нас материалистът с всичкото си знание за веществото и природата и почва да ни убеждава, че учението на теиста и богослова не почива на никаква здрава основа. – „Онова, което теологът подържа, да е Бог, който е създал и устроил Вселената, то не е никакъв Бог – казва материалистът, – то е материя, която ние виждаме да работи и действа; тя е единствената реалност, която можем да опитаме, попипаме и проверим в действителност. На същото твърди и натуралистът, затова вън от тази реалност всичко е въображения и мечти, следствия от атомически и молекуларни движения в мозъка; затова те нямат никаква предметна действителност вън от него."

Работата, както ни я представлява материалистът, върви много добре и гладко, умовете ни са почти убедени да приемем учението му за чиста истина. Разбира се материята е действителност, няма защо да се съмняваме в присъствието ѝ. Но пред нас се изпречва и много ученият идеалист със своите обширни познания за действията на ума и почва да ни убеждава и доказва, че учението на материалиста не почива на здрава основа. „Понеже онова, което виждаме, пипаме, опитваме и проверяваме, то не е материята – казва идеалистът, – но са само образи, форми, впечатления и усещания, произведени от силата на ума. Умът е, който действа,вън от нази и вътре в нази, неговите действия и резултати, материалистът взема за неща реални и независими от ума, който назвал с имената материя и природа. Онова обаче – продължава идеалистът, – което пипа, което усеща, което сравнява и мисли, е умът. Извадена силата на ума от общият резултат на веществото, то изведнъж ще се преобърне на първоначалните си елементарни действия. Под такива условия вселената би изгубила своята материална реалност веднъж за всякога Затова – казва

идеалистът – вън от ума никаква реалност няма.“
Въпрос се повдига в ума ни где е истината – дали в учението на материалиста, или в учението на идеалиста. Мислим сериозно: ако приемем учението на мате¬риалиста за истина, трябва да отхвърлим действителността на ума, т.е. да приемем, че човек не е нищо друго, освен един куп от атоми. Да постъпим по този начин значи да влезем в стълкновение с естеството на разума си, т.е. да отхвърлим присъствието на мислите в душата си. Очевидно противоречие и не леност Ако пък приемем учението на идеалиста за основно и допуснем само действителността на ума, а отхвърлим реалността на материята, значи да дойдем в стълкновение със своя организъм и със своя мозък, центъра на всичката ни настояща деятелност. И всякой знае, че всичко у нас не е само ум. Значи нито едното, нито другото учение съдържа цялата истина. Пред нас лежи дилемата на триъгълника, в която всякой ъгъл си предполага да е целият триъгълник и че без неговото присъствие съществуването на триъгълника е невъзможно. Това е нещастието, което е сполетяло богослова, материалиста и идеалиста. Но ако един триъгълник не може да съществува без присъствието на един от ъглите си, то тъй също и един ъгъл не може да съществува без присъствието на една от страните си; но и самата страна не може да съществува без присъствието на една от точките на правата линия. Излиза от този анализис, че точките са основата на всичко – посредством тях се образуват правите линии и ъгли. Но подобен род разсъждения не могат да ни доведат до никакви положителни заключения, защото ние не търсим абсолютна реалност, но относителната. И ако се подигне пак разпра помежду нашите трима приятели, че всякой е точката, въпросът престава да е геометрическата дилема. Той минува в областта на математиката, гдето взема вида на единица, която не може да бъде ни богослов, ни материалист, ни идеалист, понеже нито се дели, нито се умножава, нито се сравнява с нещо друго. Следователно там, гдето няма сравнение, няма и знание, а гдето няма умножение и деление, там не може да съществува и разсъждение.
От това става ясно, че нашето знание е релативно, относително, а не абсолютно. А релативното знание има за нача¬ло три спомагателни средства, именно умножение, деление и сравнение. Вън от тяхната област нищо положително не знаем що съществува. А вътре в тяхната сфера ние знаем много неща и можем да предполагаме всичко, що ни хрумне на ума. Значи пак се срещаме лице с лице с мъчно заплетената триъгълна дилема, която на дали ще се реши някога. Тогава нека предадем този спорен въпрос на третейски съд пред огнището на науката – да видим и чуем как ще се произнесе. Истината, казва тя, трябва да се гледа в лицето, а не в гърба. Длъжни сме да помним поговорката, че с един камък къща не става. За въздигането ѝ три неща са главно потребни: основа, стени и покрив. Ще бъде неразумно и глупаво да се трудим да убедим когото и да е, че основата или стените, или покривът съставляват цялата къща. Всякой от само себе си ще види, че трите заедно съставляват едно цяло, наречено къща. Отделно взети, не се вече къща, но части. Ако сега основата кажеше, че тя е

всичката къща, що би сторила тази къща без стените и покрива? Или пък, ако стените кажеха, че те са цялата къща, що би сторила тази къща без основата и покрива? Или пак, ако покривът кажеше, че той е самата къща, що би сторила тази къща без основата и стените? Затова богословът, идеалистът и материалистът са задължени от фактите да завземат своите места там, гдето им е определено от необходимостта. Къщата е пост¬роена от някого, който не е нито в основата, нито в стените, нито в покрива, но някъде и всякъде. Ако се разговарят за частите на къщата, имат право да различават, но ако смесват понятието за къщата с идеята за автора ѝ, който я е построил, те се заблуждават, понеже не знаят каква е разликата помежду една пасивна реалност и една действующа същност. Но ако говорят за проявлението на неговата сила в цялата къща, те са едно и могат да се сгрупират в едно общо название богослово-идеало-материалист.
Тялото е организирано от вещество посредством силата на Живота, която го е обусловила и свързала с душата и ума. Затова сила, материя и ум не са три неща отделни и независещи едно от друго, но са свойства, качества и форми на едно и също битие, на едно същество вътре и вън от тях. Това същество, кога действа, действа в три главни форми, проявлява три главни качества, показва три главни свойства. Материята се определя от постоянните центрове, наречени атоми или монади; силата от движението и количеството на центровете и ума – от сгрупирването и разпределението на атомите и силите в прями отношения, управляющи се от постоянни закони, работещи с математическа определеност и последователност за постигането целта в Природата, които общият Дух гони. Че това е цяла истина, няма защо да се съмняваме, науката ни е доставила отвсякъде цял склад от факти, които говорят много по-ясно и вразумително, отколкото кой да е философ.
И тъй, свойствата представляват материята, качествата – силата, формите – ума. Всякой атом във Вселената носи на своето съществуване свойствата, качествата и формите, отпечатани в естеството му от първата битност. Тази битност е Духът на Живота – вечната животворяща енергия, която преобладава навсякъде из Вселената; единствената същност, от която произтичат всичките разумни действия и стремления; върховният закон вътре в душата, който я принуждава да се стреми към усъвършенстване; върховната сила на самосъзнанието вътре в нашия Дух, която ни постоянно подканя да се подвизаваме в Доброто, да дирим благородното и възвишено, да любим истинното Всичко това ни води към великия върховен разум – да знаем що правим, да разбираме и разумяваме към какво се стремим. Това значи да живеем.
Но за да се постигне всичко, което е пред душата и в душата на всяко разумно същество, изисквало се преди всичко време, място и условия, гдето да се посади първото семе на Живота. Затова Природата е била длъжна да работи и приготовлява всевъзможните бъдещи условия за това толкова деликатно чадо на вечността. Онези славни епохи, които ни очакват в самата вечност на Живота, които покрай сърцето ни не се минували още, нито в ума ни са влизали. Ако

началото е толкова велико, какъв ще бъде зенитът на съвършенството, когато възприемем безсмъртието? Какво ще бъде състоянието ни, когато се облечем в пълнотата на Живота, когато времето изчезне, а вечността настане? „Събуди се, събуди се, ти, който спиш! Стани, стани, ти, който си паднал, и простри ръцете си към надеждата, която си изгубил! Ръката, която те крепи, не е отслабнала и Любовта на Живота към теб не е изгаснала.“
От фактите, добити чрез научните изследвания, можем да допуснем, че веществeният свят не е имал този вид и образ, както ни се представя в настояще. Частиците, от които се състои, са били разпръснати в пространството на такова голямо разстояние, щото едва ли можем да си съставим какво-годе понятие или даже да си въобразим в ума за границите на този обширен океан в бездната, състоящ от безкрайно малки частици, наречени атоми, които не са имали никакво определено движение, освен едно ко¬лебание и трептение. Силата на притеганието и оттласкването са действали с еднакъв момент, следва, че материята, т.е. атомите са били в равновесие, немислимо е да е имало какво-годе физическо търкане или действие. Онова начало, за което Мойсей споменува в първата глава на „Битие“ за Небето и Земята, не е друго начало, освен началото, когато всемирният закон на сродството, т.е. на Любовта проявил своята деятелност както помежду монадите, тъй също и помежду естеството на Силите. Да си представим индувидиумите на веществото, които са били в покой, седящи независими и хладнокръвни един към друг, като да са нямали никоя обща връзка помежду си. С влизането и пробуждането на тази вътрешна сила нещо особено се проявява – цял ред от революции и еволюции се извършват във веществения свят. Особена страст се пробужда в естеството на тия малки същества, наречени атоми или монади – стават безпокойни, като че ли се наелектрисват и намагнитизирват от особена сила, някоя скрита деятелност. Атомите почват все повече и повече да стават безпокойни, немирни и предприемчиви и готови за какъвто да е случай, стига само да им се даде пръв подтик. В средата на това безбройно множество два първоначални атома, x плюс y (да допуснем, че са кислород и водород), които се спущат един против друг с такава сила и се сграбчват и хващат, като че ли поч¬ват някоя частна разправия за неща стари, както човеците на тази земя често правят. Чудим се защо е тази свада, т.е. това явление – търсим някоя причина, но не виждаме никоя, не можем по никой начин да отгадаем това вътрешно произшествие. Най после идваме до заключението, че всичко това не значи нищо. Така въобще покриваме своето честолюбиво невежество – няма нищо, празна работа. Но чудното е, че онова, което мислим за празно, то за чудо е пълно. Кой някога си е въобразявал, че в една капка вода могат да живеят хиляди и милиони животинки. Мислим обаче случката за маловажна, но работата става сериозна. Съседните атоми, които досега се гледаха спокойни и безопасни същества, стават опасни. В един миг хиляди и милиарди сподвижници се вече намират на мястото, хванати един с други, да се навалят към двамата първи, към средоточието на схватката, т.е. към първия център на тежестта. Тук вече ние

имаме праволинейно движение, от което са се образували отпосле всички други форми на движението. Почва се тогава тикане, блъскане, тласкане, дърпане – цяла Вавилония, казваме ний. Чува се шум, врява, крясък наоколо. „Бунт – казваме си, – навярно.“
Що за смущение? Вестта се изпровожда навсякъде из Вселената с неописуема бързина – Силите влизат в стълкновение, война има горе в Небето. – Страшна работа! Слушат се дрънкания на саби и щикове, чуват се гърмежи на пушки и топове. Цели огнени едра почват да се изхвърлят в пространството в различни направления – пространството пламва от поднебесния огън. – „Вселената гори – викаме ние, – опасност голяма!“ Светът се свършва, разорението е близо, в ужас сме ние. Но веществото се не губи, силата не престава, умът работи, Господ създава. Минуват се хиляди, милиони и милиони години и пространството изново се населява, но не вече с първите дребни материални частици, но с магливости, слънца и планети, с обширни гигантски небули, извор на безбройни светове, с величествени слънца, източници на първоначалната светлина, с планети, земи хубави, покрити със зеленина – жилища на твари велики, надарени с ум, разум и душа. Идат всички тия множенства със Синовете Божий, създадени в началото на самото Небе, да принесат поклон за почести и блага, приети от Вечния всемирен закон.
Действително пред ума ни се изпречва една величествена картина за мировия свят – обширна по размер, великолепна по естество, чудна по устройство. Ръката, която е работила над нея, силата, що е действала в създаването ѝ, умът, който е теглил постройката ѝ, остават тайна. Авторът на великия мировия свят е скрит във вечността. Накъдето и да Го търсим, на която страна и да гледаме за стъпките Му, не можем да намерим никаква следа, която да ни даде каква-годе загадка – дали е тук, или там; дали е напред заминал, или назад останал; дали е надолу слязъл, или нагоре възлязъл. Навсякъде забелязваме да е присъствал и създания на Своята творческа сила оставил във всяко направление – направо, наляво, нагоре, надолу, но пътят на Своето свято жилище, мястото на Своето пребивание, завсегда скрил от погледите на всички смъртни. Усещаме като да присъства моментално навсякъде и в едно и също време да действа вътре и вън от нещата, но не можем да кажем, че е в това място или в онова. И какво по-дълбоко значение можем да Му дадем от значението „Бог е Дух“.
Пред очите на ума ни Вселената стои в образа на едно чудесно зрелище, в изгледа на един великолепен Дом, на когото сводовете и стълбовете се виждат да се повдигат от под нозете ни и да подкрепят цялото здание в пространството. Обаче основите на този дом не се виждат да се крепят някъде. Светът мяза на израилската подвижна скиния, които се носи из Вселената от силите на Йехова, придружена от безбройното Небесно войнство на Елохима, което се връща от победите си към пределите на вечното царство на Мира – царството на Господа Бога Саваота.

1896 г., Варна [5]

1896 Двата велики закона на развитието

ДВАТА ВЕЛИКИ ЗАКОНА НА РАЗВИТИЕТО

В Природата има едно общо стремление, един общ план и една обща цел. По тия три характера Природата се проявлява като единство на едно цяло – едно цяло, на което всичките части се намират във взаимни отношения, свързани и съединени по един най-близко сродствен начин. За нашето наблюдение остава най-висшата работа да проследи тази интимна связ, това тясно сродство, тъй дълбоко и широко преобладающо помежду всичките части на Природата. А за разума ни предлежи великата задача, в която да разбере, да проумее и схване значението на законите и силите, образующи тази пълна хармония на единство в системата ѝ. Освен това да ни запознае, научи и осветли с положителни факти за абсолютното им отношение спрямо нас, разумните същества, а при това и нашата длъжност и абсолютно задължение, наложено нам и на всички други твари от самата необходимост на естеството на тия закони на върховната Природа, която е неизменяема в същността на своите действия. Тия закони и сили с условията, които съдържат у своето естество, са тъй да се каже краеъгълният и основен камък, върху който е положен Животът. Тук, в недрата на тия условия, душата придобива онази тайнствена способност, с помощта на която почва да съзижда своето жилище – „организъма“, посредством който почва да проявлява своите скрити сили и способности в развиване и усъвършенстване на естеството си, което има необходима нужда да се подготвя за по-висока деятелност, за по-свята длъжност на своето бъдещо призвание. Тук, върху тази здрава основа, умът безопасно може да полага своето положително знание за Истината, която е единствената съществена храна за подържането на неговото съществуване. Върху тази съща основа разумът придобива силата да повдига стените на великия „храм на възпитанието“. Този възпитателен „дом“ се съзижда от Духа на Истината, който вече действа в душата на человечеството за благото на чадата му. Под неговият покрив ние трябва всички да се възпитаме в три главни и основни начала: в пътя на самата действителна Истина, в пътя на самата действителна Добродетел и в пътя на самата действи¬телна Любов. От под неговият покрив ние всички трябва да излезем благородни съграждани на бъдещето Царство. Това Царство не е далеч, но е близо; то е вече в света, работи силно, пътят му се гради и рано или късно то ще бъде помежду нас. Славата на всички други царства ще падне пред неговия крак. Това Царство е царство на истинския Дух – царството на Правдата. В това Царство человек ще се повдигне по-горе от грубия дух на природният свят и ще съзнае, че той не е роден да бъде роб, но свободен; не да вярва сляпо, но разумно; не да се управлява от невежеството на страстите, но от духа на Знанието, който ще му донесе Мира и благоденствието.

Тази велика мисъл е вече дълбоко проникнала человеческата душа. И ние с бързи крачки се движим с необорима сила, да влезнем в този Нов живот, в тази

пълна Свобода, гдето Любовта ще ни бъде общ закон. Но нека да не даваме повод да се мисли, че само мечтите са достатъчни. Не, при това трябва да сме и дейци. Да, дейци – това е необходимо условие за всекиго. Понеже да се постигне какво-годе променение и преобразуване у нашия собствен живот като человеци, изискват се условия, изискват се старания, изискват се стремления – стремления с определено направление, основани на истински научни начала. Обаче да се създадат условията, да се предизвикват старанията и да се подбудят стремленията, необходима е сила и енергия, която да е проникната и въодушевена със самата велика цел на Живота. А тази благородна цел включава по естество духовното просвещение и подобрение на членовете в обществото.
Сега за постигането на това подобрение и просвещение необходима е, първом, добра почва, благородни средства и разумни начала. Под тия условия, ще бъдем в състояние да положим истинска основа на възпитанието, а следователно и бъдещето си въздигане като народ и общество от общата челяд на человечеството. Нека се не мамим да мислим и си въобразяваме, че има друг изходен път от дилемата на настоящия си живот, от настоящето си положение. Не, денят се познава от утринта, казва народната поговорка. Колко са истини тия думи! Щом знаем законите, които управляват известни събития, ние можем с математическа точност да предскажем последствията на резултата. Благодарение на науката, чрез своя постоянен труд е хвърлила светлина върху този предмет, като ни е избавила от неверието и колебанието на ума ни – да мислим, че явленията и събитията в Природата могат да вземат каквото и да е направление, какъвто и да е път. Обаче то е знайно, че те са управляват от определени и постоянни закони. А тия нравствени закони произвождат онова в обществения живот, което ние сеем: ако добро семе – добър плод, ако зло семе – зъл плод. Земята, която ражда житото, ражда тъй също и бодилите и репеите. Слънцето, топлината и влагата, които служат на едното, служат тъй също и на другото. Във всякой случай ние ще приемем равносилното на онова, което сме дали или посели.
Може да се подигнат възражения против горе казаното, но за това кой е крив? Нима ако Истината стои пред нас, трябва ли да затворим очите си против фактите? Кой е виновникът, кога се изказва една Истина? Събитията в света не се управляват от нашата воля, нито пък целият живот се урежда и устройва според нашите детински въображения. В Природата има закони, и то велики, които ни карат с глава и крака на напред, без да се спират да ни питат дали техните действия са съгласни с нашите мисли, или не. Нима за нашето идване на тази земна повърхност някой ни е питал дали е според угодата ни? Кой изпроводи онази първоначална клетка, която стана виновника за нашето съществуване? То е много лесна работа да разправяме как тази клетка минувала от едно състояние в друго и по този начин образувала всичките видове и родове животни. Но що и влизаше ней в ръкава да прави тия еволюции и защо? Ако тя можеше да говори, щеше да ни каже, че не е виновата за онова, което е

направила, понеже й е било абсолютна длъжност да действа по този начин и че не е сторила това от себелюбие, но от Любов, понеже е предала своя собствен живот на другите – и те да участват във всичко, което ней било дадено от самия Дух на Живота. „Ако вие страдате, то и аз страдам – казва тя. – Понеже и аз живея във вас, вашата участ е тъй също моя участ.“ – „Но ние не желаем да страдаме“ – казваме. – „Тъй също и аз не желая“ – казва тя. – „Тогава що?“ – питаме ний. – „Не зная – казва тя. – Трябва да се избягва злото в живота.“
Каквото и да мислим за своето съществуване, каквото и да си предполагаме за своето битие – дали е зависещо само от материята, или пък от ума и душата, практически резултатът на нашите размишления води към едно и също място. Фактът е, че ние се раждаме и умираме без да щем, като при това и понасяме своите страдания, без да има някой да ни помогне. Сега въпросът с нас не е дали да се раждаме, или да се не раждаме; дали да умираме, или да не умираме. Този въпрос е вън от нашата област. Предметът, както стои пред нас, е как да се подобрят условията на нашия духовен живот, който нито се ражда, нито умира, но расте и се развива от „сила в сила“.

Но нека се повърнем пак на предмета си. Добрата почва ще ни се даде от Природата, щом почнем да работим съгласно с нейните предписания. Истините и благородни средства ще ни се укажат от науката, щом потърсим нейните съвети. Началата ще ни са вдъхнат от възпитанието, щом потърсим помощта му. Истината, кога се разбере от ума и усвои от волята, става един от най-съществените елементи за съживлението, въздигането и напредъка на кое и да е общество, на кой и да е народ. Тя придобива онова свойство вътре у душата, което ние наричаме Любов. Това велико качество пробужда у нашия живот всяка способност в обща деятелност. Ние отправяме тогава стъпките си към онова велико стремление в Живота, което науката нарича образование или циви¬лизация.

Тази Истина, която е почнала да озарява народите, тя ще ни отправи в пътя на истинското образование. В този път ние ще бъдем в сила да избавим живота си от корабокрушение и съвършено разорение. Дълго време сме се скитали из пустинята както Израилския народ; времето е настанало вече, когато трябва да се заловим сериозно за предлежащата работа, която ни са пада като човеци и членове от общата челяд на човечеството. Нечестието и порока дълбоко са спуснали корен в нашия живот, загнездили са се като у дома си. Обаче ние, като хора свестни и разумни, трябва да потърсим изходен път. Необходимо е да се постараем да употребим добри лекарства, за да можем поне за в бъдеще да се избавим от тази болест, от тази мания на човеческото извратено себелюбие; другояче, нашата участ ще бъде подобна на участта на един организъм, хванат от проказа, на когото краят е гниене и разлагане.

Науката с откритията си иде да потвърди една истина, която е била занемарена в нашият ум и не се е вземала в съображение. Това показание е следующето: само онзи организъм ще преживее всичките кризи на живота, който се приспособлява на изискуемите условия на управляющите го закони и сили.

Този е един важен факт, които трябва да се има предвид в нашето поведение. Това се е потвърдило ясно от отдавна направените вече изследвания на учения естествоизпитател Чарлз Дарвина (Charles Darwin). Този факт се подвожда под т.нар. закон за еволюцията на органическите тела – преживяване на най-добрите (Survival of the fitest). Според условията на този жизнено-органически закон, само онези животни се спасват и благославят, на които естеството върви в прямо съгласие със законите на последователните стадии на развитието. А тъй като човекът се намира на върха на тази лествица на това развитие, то от него се изисква повече, отколкото кое и да е друго същество. Законът е: комуто много е дадено, много ще се и изисква; комуто малко, малко ще се изисква. От жабата не може да се изис¬ква това, което се изисква от човека. Това произтича от простата причина, че човек е нравствено същество, съвпрегнато от висшата природа със задължения, които произлизат от естеството на неговия Дух. В човека съществуват вече две еволюции, за които ще говорим по-после.
Един от научните факти, който е хвърлил светлина върху естеството на нещата, е този, че в Природата съществуват сложни и деликатни монадически организми, в естеството на които се проявяват и крият тайнствени способности, надарени с разсъдък. Това, мисля, не изисква никакво доказателство, защото е почти очевидна истина, която всякой може сам да провери. Този факт потвърдява онази вътрешна самостоятелна деятелност, която е била пренебрегвана и омаловажавана от мнозина. Тази истина потвърждава това, че Природата гони една обща велика цел в своите действия. Важно е за нас да се не мамим в своите повърхностни внуше¬ния и впечатления – да заключаваме преждевременно, че Природата е мъртва, безчувствена и неразумна. Такова едно заключение открива голотата на нашите детински познания, както на първобитния човек в Едемския рай. Нека не го считаме за унизително да изповядваме Истината тъй, както си е. Най-после в какво се състои чоловеческото достойнство, ако не в изповяданието на тази върховна Добродетел? Само в нейното присъствие ний можем да намерим същинска храна, действителна Радост и верен ръководител към всичко, що е истинно. Природата е жива и пълна с Живот навсякъде, гдето условията на върховните ѝ закони го допускат, и с разумни сили, които ние едвам сега почваме да сапикасваме. Ако тая действителност да не съществуваше, то ние никога не бихме имали възможност да разменим своите мисли един с другиго. Не е ли чудно, че посредством движението на нашият език ние се споразумяваме един с друг? И не е ли още по-чудно, че посредством различно белязане на извести знаци, турени под известен ред, ние можем да разберем мисълта на технията автор, който отдавна може да е заминал от този свят?
По какви физиологически и психологически начини се извършва този процес в нашия мозък и се предава същинската смисъл на известната идея, която така непосредствено минава от едно пасивно състояние от външния свят във вътрешността на нашия ум и ни убеждава за действителността и присъствието на друг един ум, който е мислил и усещал както нашият ум? Ето един важен

въпрос, който още не е решен от учените. Действията на физическите сили като топлина, светлина, електричество и магнетизъм се пренасят от едно място на друго посредством вълнението на светлообразния етер – така казват учените физици. Но по кой начин се пренасят нашите мисли от един ум в другий, ако не чрез някоя разумна сила, която не може да бъде друга, освен самият Дух на Природата, който по такъв един вътрешен закон свързва всички разумни същества в тясно единство? Само чрез допущането на такава умствена среда ние можем да изясним явленията на Умствения разумен свят. Има философи и куп учени мъже от първа и втора ръка, които мислят противното. Но що от това, нима същността на Битието и положението на Природата, дали е умна, или не, зависи от нашите предположения и мисли? Ни най-малко. Може да поддържаме едната или другата страна за истинска, обаче всякога е предпочитателно за един разумен човек да поддържа Истината. Стойността на каквото и да е учение зависи от реалността на фактите, които притежава в себе си. Такива действителни истини носят онази небесна Светлина, която има силата да освети и просвети всякой ум, който е готов да я приема.
Разногласието, което повидимому съществува в учения свят, е следствие от устройството на мозъчните клетки и от развитието и качеството на умствените центрове. Тази е причината, защо хората различно разглеждат и оценяват един и същ предмет. „Кой каквото се е научил, това и обича“ – казват въобще простите и неучени хорица. А това означава: в каквото направление умът се е развил повече, в тази посока действа и работи с по-голямо усърдие. Или с други думи, в какъвто предмет душата се е привързала повече, нему и слугува с по-голямо усърдие и любов. Законът е същ – вземи го в какъвто и да е смисъл, резултатът излиза един и същ на дело. Върху този предмет ще говорим по-пространно, когато дойдем да разглеждаме вътрешния характер на възпитанието.
Още един загадъчен въпрос има да подигнем, който начесто ни се представя. Този въпрос е смъртта. – „Какво нещо е тя?“ – питат ни. Действията ѝ знаем, но причините ѝ са скрити. Как да си я представим тогава? Един, който днес е бил помежду живущите, утре изчезва безвъзвратно от света. Казват: „Той замина от този свят.“ Но къде е отишъл, къде е изчезнал, че не се връща? Тялото стои, но то е студено, мъртво, живостта му е изгаснала, животът го е оставил. Различно се мисли върху този въпрос. Но той все остава задача.
Науката ни убеждава във факта, че не съществува абсолютна смърт. Смъртта, казва тя, е нещо релативно и необходимо за такъв свят, с такова устройство като нашият. Там, казва тя, гдето има смърт, има и живот (с това трябва да подразумяваме, че смъртта съществува само за органическия живот; взема се по някой път и в преносен смисъл). В непрестанната смърт е и проявлението на непрестанния Живот. Докато човек умира, то е и знак, че той живее; но щом престане да живее ще престани и да умира. Това е физиологическата истина. Погледнете в човеческото тяло и вие ще видите два процеса да се извършват вътре в неговия организъм в едно и също време – Живот и смърт работят рамо

до рамо в един и същ момент. От една страна силите на смъртта действат да турят край на всяка органическа деятелност, а от друга, силите на Живота постоянно подновяват тази деятелност. От една стра¬на, агентите на смъртта постоянно подкопават основите на животните клетки, а от друга, агентите на Жи¬вота постоянно поправят и подкрепяват тези основи. От една страна, смъртта постоянно поразява и разрушава живите клетки в тялото, а от друга, Животът постоянно произвожда, ражда нови – да завземат местата, вече изпразнени. От това следва, че смъртта е противоположен процес на Живота, нещо частно, а не общо. Този процес произлиза от условията на Природата, че Живот живота поглъща В действителност нищо не се губи, нищо не чезне – изчезва само видът и формата. Види се Природата гони някаква тайна цел, която още не е пълно определена в ума ни. Ние можем да кажем, че човечеството не умира, но само че общият Живот минува от род в род, като претърпява постоянно променение у вътрешното си естество, което расте в духов¬но нравствена сила. Значи Животът се пречистя от лошите влияния, вмъкнати в него по един или друг начин от дейци или души, които криво са разбрали целта на този живот, който им е бил даден. Тази мисъл се подкрепя от научно психологическите пока¬зания на положителната наука.
Този двояк процес извършва едно благодеяние за човечеството, понеже другояче не би съществувал органическият живот. И да предположим, че би съществувал в подобна форма като настоящата, то никога не би направил нито крачка към какво-годе усъвършенстване. Това мнение се поддържа от естествените науки. Някои от низшите животни се размножават с такава чудна скорост, щото едвам ли можем да си представим какво ли би станало на Земята след един век, ако смъртта се премахнеше. Навярно светът би се вмирисал само от изверженията на тази сган И наместо да умираме полека, щяхме да умрем изведнъж. Трябва да знаем, че висшата Природа отдавна си направила сметките, като е предвидила всичките случаи. И ако в настояще време тя постъпва грубо и нечовеколюбиво според нашето гледане и съдене, то за тези си постъпки има дълбоки причини, които я заставляват да действа по този начин, понеже е най-добрият от всички други, които ние можем да си представим.
Целта на Духа в Природата не е да увеличава и умножава органическия живот в количество, но да го развива и усъвършенства в качество и степен. Стремлението му е да въздига достойнството на неговото вътрешно естество, да укрепва силата на неговата върховна природа, която според закона на биос (Живо¬та) може да се пренася в която и да е част на Вселената и да взема онова място и положение, което подхожда на естеството ѝ. Вечният живот сам, по необходимостта на своето естество, изисква и вечни условия, които не съществуват никъде другаде, освен в безпределността на Вечната вселена. Тази е причината защо Животът в никой материален свят не може да бъде вечен – защото самият свят не съдържа тия условия, понеже е изложен на изменения. А тия изменения от самото естество на тия закони на Природата произвождат

разрушителни действия. Това странно явление смъртта е следствие от физическите променения на елементите в материята. Кислорода е първата отрова, която поглъщаме, казват учените физикохимисти. Отрова в тази смисъл, че произвожда горене и окисляване в нашия организъм, съвпрегнато с химически действия и променения. А от опит знаем, че всяко тяло, което гори, губи част от своята енергия, т.е. в прост език казано, изгаря. И тъй, право е казал един учен: „Человек е горяща свещ." Всичката разлика се състои в това, че някои изгарят по-скоро, а някой – по-полека. Въпросът е свети ли нашата свещ в този тъмен свят. „Обаче ще дойде едно време – казва философът Спенсер, – когато вътрешните условия на органическия живот да дойдат в прямо съгласие с външните условия на Природата; тогава животът ще стане постоянен." Нека го кажем – вечен. Онези, които са сдобият с този Живот, ще бъдат блажени.
Но да се повърнем на предмета си. Целта, която Животът гони, в системата на природата е двояка: първо, образователна и, второ, възпитателна. Образователния процес се занимава с приготовлението на человека, а възпитателния – с приспособлението на силите му в прави направления. Възпитателната сила на Приро¬дата е направила человека способен да се ползва от богатствата ѝ, приготвени за неговото тяло, за неговия ум. С други думи, всякой живот или живо същество със своето появление изисква и съответствующи условия, да подържа и подкрепя своята деятелност, своите функции, своите сили и способности. А тия качества на Жи¬вота никога не биха се появили, ако нямаше съответствующи предмети да ги подбуждат. От това става явно, че человек е бил призован на това земно кълбо да работи прилежно, да работи усърдно според наставленията, които му са били дадени, начертани, предписани и показани от нравствените закони. Необходимостта на собствения му живот е изисквала постоянна деятелност за самосъхранение, самата му съдба от начало го предназначила като същество на постоянен труд, мъчнотии и скърби. Природата, тази негова възпитателка и наставница, не е искала да го остави нито минута на безделие – да се повръща в мислите на своето детинство, в онова положение, в което той за много хиляди години се е скитал в своето незавидно състояние като животно, без да разбира, без да разсъждава и мисли защо и за какво се е той родил. Природата, тази негова попечителка и надзирателка, не е желаела да го гледа лениво и безделно същество – да се попотрива насам-нататък и да си повдига рамената сегиз-тогиз, да се попрозява и казва: „Дай да ям сега". Тя е предвидила тази опасност за неговото развитие. И да го избави от пропадане в неизвестност, тя е била принудена да го постави в такива условия и обстоятелства, гдето да е заобиколен с хиляди мъчнотии и опасности за своя живот.
Борбата за съществуване се явила пред него като единствено средство да го запази от надлежащото зло. Той трябвало да се бори не само против хищните зверове, които са го застрашавали всякой ден, но и против грубите сили на Природата, които всички като че му са станали заклети врагове. Той е бил принуден да търси изходен път от това трудно положение, но за този изход са

се изисквали хиляди и хиляди години от постоянен труд, докато си проправи пътя. Необходимо е било за него да направи избор помежду голия живот и знанието за Истината. В борбата за самосъхранение той е видял едничкото условие за съществуване, в което самата Природа му показала, че е необходимо за него да се подвизава, т.е. да изтреби своите противници и врагове и със силата на оръжието си да прокарва пътя си по лицето на Земята. То е било необходимо, от негова страна, да премахва всичките пречки за безопасността на своя живот, освен това да подготви почвата на Земята за своето развитие, която е била една от първоначалните условия да поддържа неговия род. Само по такъв начин той е можал да се множи и размножава по лицето на Земята и да е направи поле за своята деятелност.
Дотук човек несъзнателно е вършил своята длъжност. Той не е можел да предвиди какво бъдещите векове ще донесат и какво бъдещите родове ще създадат. В него още не било се пробудило чувството на духовния живот, той е бил невеж. Не бил още в сила да разбира онези духовни велики закони, които са съдържали мощната сила да го направят свободен, да му дадат великата способност да мисли и изказва своите мисли. До това време човек се управлявал само от страха на природния свят. Той е бил влечен нанапред от закона на самосъхранението. То се разбира, че ако човек бе оставен под това управление, той не би се подигнал над общото равнище.
Но върховният Дух на Живота предвидил и съзнал тази истина. Той видял опасността за човека, че ако той се остави само на влеченията и подбужденията на този естествен закон на себесъхранението, то не в твърде дълго време в бъдещето той ще развие у себе си най-лошите качества и способности и би станал ужас за всички. И вместо да произведе и възпита от него едно благородно същество – да отговаря на своето име, то тя би произвела и възпитала от него един човечески изверг, който щеше да бъде способен да потопи лицето на цялата Земя в кръвта на своите братя и ближни. И разбира се от само себе си, че нищо не би имало силата да обуздае неговата необузданост и нечестие, освен самата смърт, която щеше да тури край на неговата зловеща деятелност. Този щеше да бъде изходният естествен път от кризата на Живота. В това няма нищо необикновено, подобна участ е постигнала много други родове животни, които са изчезнали от лицето на Земята по различни причини. Какви влияния са избавили човеческия род от подобна участ? Това ще научим, но нататък
Но ние виждаме, че е имало и други средства в ръцете на Природата, за да се избегне такова едно събитие, което е било най-малко желателно от всички други. Става ясно в нашите умове, че каквато и да е друга криза или случка в Живота е по предпочитителна и добра, отколкото унищожението на човеческия род, който представлява плода на онази жизнена сила, която е работила така усърдно през толкова стотици хиляди години на земното кълбо с някакъв план. Не напразно е тя иждивявала своята енергия върху това същество, което облякла в плът и кръв, както и другите животни, но се

показвала някак си по-благоразположена спрямо него, като му дала нещо повече, отколкото на другите негови единоплеменници по кръв. Защо е сторила това не знаем. Защо е отворила свободен път на човека и му дала вход в дома си да се ползва с извънредни при¬вилегии, които на другите животни били отказани? Това остава тайна за нашия ум. Ние ще загатнем само това, че причината на тази разлика стои в естеството на самия Живот. Човек, ако и да се е явил по-късно от всички други земни същества, обаче по естеството на своята природа, е по стар от всички тях. Това твърдение може да се докаже от сложността на неговото естество и от развитието на духовните му сили. Правилото е това, че колкото един организъм е по-сложен, толкова повече време се е изисквало за неговото създаване и произвождане. Видът и родът на човека се е явил подир всички, но естеството му е съществувало преди всички. Редът, който ние виждаме в природния свят, е перспективно обърнат в нашия ум. Всичките стъпки на органическия живот са само стъпала, които ни показват отгде човек е минал и по какъв естествен път той е възлязъл в настоящето положение, гдето го намираме. Душата му възлиза от бездната чрез клетката, а Духът му слиза отгоре, от Небето, посредством силата на Живота.

В този период на човеческото качване по стъпалата на естественото си развитие някъде къде края на природната стълба на първата еволюция се ражда Нова епоха за човеческата душа. Необходимостта на неговото напреднало естество е изисквало той да се подведе под управлението на великия закон на дълга и да се подложи под влиянието на най-великата сила в Природата – силата Любов. Само тази единствена сила в дълбочините на душата му е била възможна да го избави от разкапване и преждевременна смърт. Любовта е съдържала условията, качествата и средствата, с които да обуздава влеченията на грубата му натура и да го подготви да се облече в благородното си естество, нему подобающо като човек, като същество разумно. Любовта е била могъща със своите добродетели, за да го убеди и изведе вън от пътя на варварството и да му покаже правия път на просвещението. За да се постигнат тия резултати в неговия живот, не е била лесна работата. Цяла върволица от променения са били необходими да вземат място в неговия душевен организъм, в неговия духовен живот. Неговата вътрешна чувствителност и душевни усещания, неговите вътрешни мисли и умствени центрове претърпели едно коренно преобразуване, което дало подтик на неговата духовна еволюция, която създала в него понятията за нравствения свят. Само след това радикално променение в естеството на човека той е бил вече в състояние да разпознава дясната си ръка от лявата, правото от кривото, злото от Доброто и истинното от лъжливото. От този духовно-нравствен подтик той е бил принуден да следва пътя на разума. В този път той е трябвал да се подвизава винаги, макар и да е правил чести отклонения. Обаче Любовта вдъхнала в душата му нов живот, истински понятия, добри желания и стремления към Доброто, към истинното и хубавото – самия център на всичкото му съществуване.

От естествата на тия два закона именно – закона на самосъхранението и закона на дълга вътре в човека се е породила борба, която е произлязла от пробуждането на неговата духовна природа, която предизвикала човеческия Дух да се яви на сцената и да вземе управлението на своите действия и отчета на своите дела и работи. Без тази вътрешна борба и без това вътрешно възпитание в изпълнението на върховните закони, и без посредството на Любовта човек завинаги би останал там, гдето си е бил отначало, и не би се различавал твърде много от другите животни. В такъв случай не щеше да има нужда да му се търси т.нар. изгубена халка, която го е свързала с долните животни. Тази „халка“ щеше да си е на мястото, но днес тя е изгубена. И дали ще се намери в скоро време, или не това малко трябва да ни безпокои, понеже в изгубването на едно нещо ние сме спечелили друго много по-драгоценно. „Когато човекът се е изправил на двата си крака върху лицето на Земята, той се научил да мисли“, казва един учен мъж. Тия два закона – на самосъхранението и дълга – можем да ги предположим да са двете противоположни страни на нашето естество или пак двата центъра на нашата деятелност в Живота. Те са две истории, които ни разправят за началото на нашия Живот, за миналото и бъдещето на нашето съществуване. Ние можем да уподобим тия два закона на две политически партия в една държава, които са борят за първенство и власт. Разбира се от самата природа на техните стремления, че едните и другите полагат всичките си старания и усилия чрез органите на адвокатите си да убедят обществото и света наоколо им, че техните стремления, желания и цели са най-добрите под цялото небе и че с тяхното идване на власт всичко ще тръгне по най-добрия път или, както простата поговорка казва, „като мед и масло“. Обаче истината в ползата на едната или другата партия остава да се потвърди от опитността. Това е общо правило. И Христос казва на едно място в Евангелието: „От плодовете им ще ги познаете.“ Може ли трънка да роди смокини или пък смокиня – трънки? Разбира се от самото естество, че не може.

От тази очевидна истина следват две неща: първо, предметите и вещите са ценят според своята стойност, а пък тази стойност напълно зависи от самото естество на предмета или вещта. Второ, действуващите сили са ценят според качествата на производящата енергия, която или ни ползва, или ни вреди лично или общо. Ползата се указва от въздигането и съживлението на организма, в които душата действа, а вредата са забелязва от разстройството на този същ организъм. От този общ закон ние сме придобили едно истинско мерило в ума си, което ясно ни показва какви неща са подходящи и съобразни с нашата истинска природа и какви не са подходящи и не съоб¬разни. С по ясни думи, всяка деятелност определя качествата на своето естество от последствията и резултатите си. Ако нашият ум да не бе подложен под влиянието и влечението на страстите, то без съмнение всякой един от нас би избрал онова, което е истинно и добро за себе си и другите. Но за жалост в ежедневния живот това не е така. Опитът показва, че страстите владеят, а пък разумът слугува. От тази разница страда днес нашето общество, понеже не избираме онова, което

разумът ни диктува, а напротив – онова, към което страстите ни влекат Обаче всякой знае, че страстите са слепи и неразумни Тогава не е възможно на една сляпа сила да ни ръководи в пътят на добрия и просветен живот. Кой е онзи народ, които е бил така ръководен, че е успял? Има ли поне един пример в историята? – Нито един. Всякой народ или общество, което се е оставило да бъде ръководено от тях, безвъзвратно е пропадало под ударите на съдбата. Но можем ли ние да мислим, че нашата участ ще бъде по-добра, ако не обръщаме внимание на справедливостта и человеколюбието? Съмнително е. Общата поговорка казва: „сляп сляпаго ако води, то и двамата ще паднат в ямата“. Общата истина, изказана в тази народна пого¬ворка, дава ни да разберем, че поне единият от тия двама нещастници трябвало би да има здрави очи, за да се избегне онази грозяща опасност. Оттук става необходимост за живота ни да се отворят замижалите очи на разума, за да можем да предвидим опасностите, които са общи за всякой народ, за всякое общество и за всякой человек. Но всичко това няма да се поправи, докато не са даде място и свобода на разума да управлява и ръководи кризите на Живота. Само тогава ще имаме сила да поправим изопачения ред, от който сме страдали и още страдаме. В това именно са притичва истинският дух на науката и възпитанието да ни помогне да уредим живота си както подобава.

Но нека разгледаме вкратце от где е произлязла несъстоятелността на нашия обществен живот, по какви причини человек е пренебрегнал своята свята длъжност и защо е почнал да върши дела, които никак не отговарят на званието му, нито пък го препоръчат за разумно същество, притежающо духовно-нравствени сили и качества. Тук сме задължени от фактите да признаем една естествена причина, която е дала подтик в человека към това странно явление, наречено разстройство, несъобразност, непоследователност в стъпките на цивилизования живот. Тази причина е следующата: под внушенията на първия закон на самосъхранението, който е имал предвид единичния живот и щастие на индивидиума, человек криво изтълкувал постановленията на общият Дух на Природата. Той се хванал до онова частно впечатление и усещане, което му дало подтик да усвои тази странна мисъл, че неговият живот и щастие са най-важните и съществени неща в цялата Природа и че всички други твари и същества, каквито те и да са, трябва да служи за този живот, за това щастие, което е било мираж, голо провидение гонено в пустинята. Человек разбрал това щастие в буквалния смисъл, във веществения му вид и образ – да яде, да пие и да се весели. По-ясно казано, да му е охолно около врата, да има слободия да върши всичко, що му хрумне в мозъка. – „Може ли да има нещо по-добро от това?“ – ще каже някой. Разбира се, че не може да има за подобно същество. Но общата человеческа опитност показва, че подобна слободия коства твърде много живота на нашите събратя ближни. Ако би изфирясал умът на человечеството един ден да приеми този принцип за начало, то целият свят ще се преобърне на такава първобитна анархия, която ще помете от лицето на Земята всички цивилизовани общества като прах и пепел в небесното

пространство, отгдето не биха се върнали вече никога.
Самосъхранението по необходимост на своята природа и стремление е родило себелюбието (егоизма), майката на всички днешни пороци. Себелюбието, от своя страна, според вътрешните пориви и влечения на своето естество, е създало и произвело такива неща, които общата история на човечеството ги е описала в черни краски. Тия паметници стоят на първо място като истински свидетели за онова, което се е вършило в миналото. Те още стоят като такива и за онова, което се върши и в наше време. Нека споменем тогава някои от по главните: себелюбието е покварило душата, поробило е разума, потъпкало е правдата, потушило е съвестта, създало е робството във всичките му видове, произвело войните, изгнало Истината и заточило Добродетелта. Всички тия знаменити дела, нечестиви пороци на егоизма и днес съществуват и владеят, само разбира се в по-цивилизован образ. Навярно думите на онзи хуморист, който е казал, че дяволът е способен да се цивилизова, кога влезе в човека, да съдържа каква-годе истина. Трябва да допуснем тогава, че законът на еволюцията господарува и върху мрачния дух на този паднал ангел, само с тази разлика, че в неговото естество произвожда „дяволюция“. Несъмнено този тартор е тласкан и обезпокояван от силите на върховния Дух на Природата, който без разлика на звание нуди всички твари да се подвизават и работят в общото поле на нейната деятелност, по какъвто занаят или професия тям се нрави повече. Трудът и честността, които бяха препоръчани на вашите прародители като предпазителни мерки против злато, днес са премахнати навсякъде. Честният труд днеска се счита унизителен. Да се работи, но как – ето въпросът.
Старият дявол, за когото ни разправя поетът Милтон в „Изгубеният рай“, че бил изгнан от Небето за свои стари грехове и беззакония, гдето се стараел да наруши мира и блаженството на небесните жители, за което престъпление бил хвърлен с главата надолу с всичките му последователи в бездната, в която падал девет деня. От това падане насам той се е повразумил, станал е дълбокоучен дипломат, не ходи той вече тъй бос през просото, научил се е да се съобразява с времената, нравите и слабостите на хората. Пази се той като от огъня да не би и от тази земя да го изхвърлят с главата нанадолу някъде в страшната бездна. Онова, което е спечелил в човеческото сърце, добре го държи – всичко обещава, нищо не дава. По видимому доброто желае, но в същност злото прокарва навсякъде. Желае той от сърце и душа да опази плодовете от първата цивилизация на естествения себелюбив човек. Този първобитен представител на човеческото достойнство е бил порядъчен човек, който не е мислил за нищо друго, освен за търбуха си. За него нито душа, нито Правда, нито Истина, нито Любов са съществували. За него било безразлично дали човечеството успявало, или пък морално отпадало – дали неговият ближен страдал и от неволя умирал, това за него било все едно, докато неговият живот и щастие оставали непокътнати.
Но види се даже и самата Природа вечно не търпи такава аномалия и хладнокръвие, нито пак постоянства в своите грешки, както човеците често

правят. Ако един закон не може да постигне изискуемите резултати, тя привожда в действие втория на сцената да вземе своето място. Несъмнено такова едно променение в установения ред на живота коства хиляди жертви, защото ни докарва в стълкновение един с другиго. Повдига се борба за нови начала, за нов живот, в който мислим, че ще намерим ново щастие и блаженство, за което душата ни постоянно ламти и жадува, както еленът за бистрите потоци. Но минуват се години и векове, а това щастие и блаженство все не пристига. Види се от законите на Природата, че целта в нея се различава в голям размер от нашата. Ние се трепем за храна и се бием за слава, а пак тя се труди да създаде и възпита благородни същества от нас и да произведе хармония и единство помежду разните сили и елементи в обширното царство на своите владения. Защо е всичко това кой знае, трябва да има нещо или нищо. Не може да бъде другояче.
С първата еволюция на самосъхранението в душата се пробужда и втората – на дълга. С първата цивилизация на себелюбието у неговия Дух прониква и втората цивилизация на Любовта. Така действа общият Дух – някак несъобразно, според нас и нашите взглядове, заместя първата еволюция на естествения човек с втората – на духовния. Онова, което му се диктувало според първия закон – да загребе за себе си и своя живот, с наставането на втория закон той е бил принуждаван да дава своето си за поддръжката на своя страждующ брат и ближен. И не само това, но и да се грижи за тяхното Добро. В това му се е откривала една велика истина, че в правенето Добро на другите ще се осъществи неговото щастие и блаженство. Под тия условия ще може да се уякчи неговото семе във всяко добро и благородно дело, под тия условия на Любовта той ще стане и ще се нарече наследник на Земята, която ще му даде всичките благословения, изпроводени от Висшия. Под влиянието и налягането на този закон на Любовта човекът е попрестанал да мисли само за себе си и своето щастие, разумът му се е поокопитил от дългото робство и той е почнал горе-долу сериозно да мисли за подобрението живота на другите.
Това подобрение е основата на всички обществени преобразования. Има ли някой, който се съмнява в казаното? Моля, тогава този мой приятел да посети Народното събрание и послуша на разискванията, пренията и дебатите върху прокарването на различни проекти и закони, в които се полага основата на народното подобрение. Дали те постигат своята цел то е друг въпрос. Колко сила, колко енергия се иждивяват в това място! Тук планове се кроят, въпроси се решават и разискват от общ характер. Колко умове са заети да мислят и то все за доброто на бедния народ! И попитай сърцето колко сила, колко енергия то изпраща посредством кръвта в мозъчните клетки – в тази обширна и многолюдна столица на човеческия живот, която има три хиляди пъти повече жители, отколкото цялото земно кълбо. Тук, в този лабиринт, всичките реформи се създават. Но нека не забравяме, че Народното събрание не е мястото, отгдето Доброто може да се роди? Не, то е само мястото, отгдето Доб¬рото може да се прокара в обществото; и то пак зависи много, какви хора

имаме за представители и от какви сили и начала се те въодушевляват. Единственото място за раждането на Доброто е домът – той е първото светилище на човечеството, в което майката и бащата са първите първосвещеници при олтара на човеческата душа. От камъните на този храм – дома – Природата е почнала да полага основите за всецялото въздигане на всички разумни същества. От този общ дом човекът е бил определен да приеме всичките свои дарби, сили, способности и благородни качества, според изискванията на върховния закон на Духа. Този е бил най-правият и естествен път да се постигне онази велика цел, която е пред нази. От дома човечеството е трябвало да очаква за хиляди години като един човек в надеждата за идването и раждането на всички Добродетели. Те са били въплътявани в известни души, които са били олицетворение на общата Добродетел на човечеството. Те са били вдъхновени с истински велики мисли да откриват волята на онзи всемирен Дух, който оживотворява и владее всички. А тази воля всякой усеща и знае – тя е всемирна сила, всемирно стремление за жизнена деятелност вътре в нази и вън от нази. Всякой човек, който желае да съществува, да живее и участва в благата на този ис¬тински Живот, трябва да работи съзнателно за своите длъжности като член от общия организъм на този самосъзнателен духовен живот.
Христос много ясно показва към тази необорима Истина. Дървото се очаква да принесе своя плод. И всякой човек трябва да се роди изново от Духа на истинския Живот, преди да е в състояние и сила да влезе в ония истински условия на този Живот, който е вечен по естество – вечен в тази смисъл, че силата му пребъдва всякога. Че това е цяла истина, няма никакво съмнение. Всичката видима промяна и видоизменение, което ние виждаме да взема място в материалния свят, е следствие и резултат от колебанието на силите му и непостоянството на елементите му. Този характер на настоящия физически свят произлиза от устройството на естеството му, което няма постоянна пропорция, но се изменява постоянно според някакви вътрешни закони, които не ни са известни. Доказано е, че настоящият физически свят постоянно губи от енергията си чрез лъчеизпущане в пространството. Какво става с тази енергия не знаем. Но сме уверени, че не се губи, нито чезне напразно, но върши една велика работа, за която много малко знаем фактически; но времето не ще бъде далеч, когато повече светлина ще блесне в ума ни върху тази тайна.
Под силата на този факт ние сме принудени да признаем тази необходимост, именно, че силите в Природата и силите вътре в Живота трябва да се оползотворят Без това преобръщане и превръщане нашето съществуване е невъзможно. Нужно е като разумни твари да мислим. „Животът е най-голямата важност“, казва един философ. И всякой, който го продаде и прахоса за нищо и никакво, показва, че му липсва нещо в ума. Да, липсва. Ние трябва да почнем преобразованието вътре у нази – тук са именно първоначалните елементи, от които може да се създаде един свестен живот, пълен с хубости и добрини. Тук именно лежат първоначалните закони, по които се е създала цялата Вселена.

Нека да се не чудим на това – семето на бука е малко по величина, но с време става великолепно дърво. Всичката опасност стои само в две неща: първо, да се не изгуби вътрешната му сила, която преобръща елементите на физическия свят за в полза на живота, и второ, да се не пропуснат условията, които му дават възможността да постигне тази цел. Тук е тайната на успеха на всякой разумен живот.
Природата не е почнала своите велики творения и произведения по един фантастически начин, какъвто си мислим и въображаваме по някой път. В нея има последователност и ред. Тя е почнала своята велика работа от най-дребните и най-малките неща, незабележителни по своята големина. В този случай тя е странна в своите действия и постъпки. За създаването на материалния свят тя е трябвало да почне първом от атомите, най-малките частици на веществото, които засега знаем – това е твърдението на науката. А въображава ли сте си някога като каква трябва да е величината на един атом? Учени-математици с тънки изчисления са намерили да е приблизително една двайсет и пет милиона част от диаметъра на два сан¬тиметра и полвина или една милиона част от диаме¬търа на един милиметър. От тази дълбочина, от тази ничтожна величина за нашето понятие Природата е трябвала да приготвя настоящата видима вселена пред очите ни. За колко хиляди и милиони, и милиони векове на миналото тя е трябвало да събира и сгрупирва тия малки частици? Кой знае, тя е трябвало с неописуема търпеливост и внимание да събира и сгрупирува атоми, да образува молекули, маси, слънца, планети и най-после – цели системи. Тук е било необходимо труд и постоянна деятелност, за да се произведе и създаде нещо порядъчно, нещо велико и хармонично в естеството на своето устройство.
Ние днеска желаем да създадем едно общество, което да е самият идеал и въплъщение на всичко, що е добро и благородно. Това го желаят и нашите при¬ятели социалисти демократи. Това те и мечтаят, както и ние. Но нека не забравяме истината, че с шум, врява, укоряване един другиго този идеал няма се постигне, нито пък с разрушаване на всичко, що носи името „старо“ и „преживяло“. Нито пък с настоящите начини – да си вадим очите и си трошим шапките по изборите за политически права; нито пък чрез днешната цивилизована политика, в която лъжата е главният елемент. „Лъжата по естество е два вида – черна и бяла“, казва някой си учител по нравствената философия. Черната лъжа дължи своето съществуване на долните класове на обществото, когато бялата лъжа дължи своето съществуване на горните, по-образовани, а особено – на висшата дипломация. Макар и днес политиката да предпочита бялата лъжа пред черната, обаче тя си е все лъжа, няма свойствата на Истината.
От всякой свестен човек днеска се изисква не само шум и врява, но и дела, съобразни с благородния живот. Не трябва да плачем за нещастията на хората с крокодилски сълзи. Светът е бил оплакван по този начин от създанието мира, но каква полза сме придобили от този крокодилски плач? За в бъдеще ние се

нуждаем от съчувствие, което произлиза от една душа, пълна с Любов за Доброто на другите. Единствената надежда за подобрението на обществения и честен живот трябва да се тури във възпитанието на дома. Към дома трябва да се присъединят училищата и всички други благородни учреждения, които носят възпитателен характер. Всичките трябва да се хванат ръка за ръка за постигането на тази единствена цел, която е основата на общественото благоденствие. Силата проявлява своята мощ в съединението; но това съединение изисква елементи приготвени, в които силата да покаже своята благотворителна деятелност и влияние. Без тия елементи силата няма значение самата по себе си. Това преобразуване ще се постигне само тогава, когато почнем напълно да съзнаваме и усещаме източника на злото и когато в нас се роди онова дълбоко желание да се освободим и избавим от това робство. Един болен е принуден да повика един вещ доктор да му помогне, щом като усети опасността за своя живот. Злото и порокът не са вънка, но вътре в нашия организъм. Те са последствия от предидущи причини, които тясно са свързани с нашите мозъчни центрове, в които особен род клетки, съвпрегнати с физико-психически стремления, подбуждат ни да играем ролята на дейци и причинители за добро или зло. Къде се крият основните причини за тази двояка деятелност в душата? За това щем говори по-после.
Това извращение на нашите сили и способности е възприето от деди и прадеди. То е дълбока и есте¬ствена наклонност, която се явява в нашия душевно-нравствен живот, щом ни се представят известни условия и причини, които да ни подбудят и заставят да вземем такова направление, което съвпада с течението на природният водопад, силата на когото влече всичко без разлика в едно и също направление. Ако нашият духовен живот няма достатъчна нравствена сила в ръката на волята – да отклони и избегне влиянието на това вътрешно влечение, то опасността е тъй неизбежна, както падането на един камък, който е вече изгубил равновесието си, от върха на една скала. Тук законът е един и същ, всичката разлика е само в начина на действията му. В първия случай всички тела, които губят равновесието си, падат и се разрушават, а във втория всички разумни същества, които престават да следват пътя на своя¬та длъжност, лишават се от нравствена свобода и падат жертва на духовното разкапване
Въпросът, който естествено се повдига в ума, е какъв лек да се употреби против това зло. Днешните злини и нещастия в обществения и частен живот са резултат от тази извратена природна наклонност, наре¬чена първороден грях, душевно разстройство или по-добре – умствено отпадане Светът до голяма степен е под влиянието на тази сила, на тази пъклена страст, която е покварила и заразила всичко добро у нази. Отговорността разбира се пада върху всички нравствени същества, които са допуснали да се развие у техния живот. „Всякой, който прави грях – казва Христос на фарисеите, – раб е на греха. Но ако искате да бъдете свободни, променете живота си. Докле имате Виделината, вярвайте в нея, за да сте синове на Виделината, понеже който ходи в тъмнината, не знае

къде отива.“ Тази жизнена Виделина е онази фосфорическа сила, която ни кара да мислим за неща велики и славни. Тя е силата, която е създала в нашият живот всичко добро и благородно. Тя е силата на стремящия се живот, който въздига и оживотворява всичко мъртво. Когато умът е лишен от тази фосфорова сила, той е лишен тъй също и от възвишени идеали за Живота. В него не живее вече човеческият Дух, но скотският. Лицето му се помрачава, понеже то е дарба само на човека – на човека, който мисли и разсъждава. Когато душата изгуби тази съществена сила на Виделината, след нея последва нравствено отпадане и разкапване, И добре е забелязал един учен-философ, че без фосфора и мъртвите не биха могли да възкръснат. Когато човек изгуби тази вътрешна фосфорова сила, той е изгубил вече своите най-възвишени чувства. Неговата душа става тъпа и нечувствителна, за нея вярата и надеждата изгасват постепенно, миналото остава са¬мо призрак, а бъдещето – привидение и гола измама. Хваща се той тогава като слепец за тоягата на видимото привременно, което той почва да нарича „идеал“ – действителната гола тояга. Нашето общество днеска мяза на онзи сляп човек, на когото, като му отворил Христос очите, попитал го: „Що виждаш?“, а той отговорил и казал: „Виждам човеците като дървета.“ Не е ли такова днес нашето състояние, не виждаме ли ние така реда и порядъка на нещата в природния и нравствения свят? Ние живеем, като че утре ще умрем, и по този начин мислим, че всичко ще се свърши. Причината за това е нашето умствено и духовно неверство, което ни е лишило от истинското знание на законите на разумният Живот. По-ясно казано, ние не знаем още как да живеем като човеци. Само в един добре възпитан Живот могат да се развият най-добрите качества и Добродетели, които да принесат своите плодове навреме. Само в един Живот, пълен с Любов и ръководен от висш разум, може да съществува истинско щастие и блаженство във всякой човек.
Науката за разрешаването на този труден и бодлив въпрос е предписала следующето правило: всяка май¬ка и баща, всякой възпитател и възпитателка трябва да изучват човеческото естество от всяко положение, да изучват условията, под които се пробуждават и развиват известни добри или лоши качества. Тук е именно основата на доброто възпитание. Ние трябва да разбираме в какво отношение и взаимност са разположени човеческите способности вътре в мозъка, кои наклонности са по силни и кои – по слаби, кои органи вътре в мозъка са повече развита и кои не са развити. Веднъж това като се постигне, да почнем със знание и научно умение да възпитаваме своите синове и дъщери (чада). Задачата вече сама по себе си ще се разреши. Ако една майка, горе-долу образована, имаше поне повърхностни понятия за мозъчното състояние на своето дете, тя навярно би го избавила от много злини, които в бъдеще биха му коствали живота. Желязото трябва да се бие, докато е горещо. Същото е и с човеческото естество – то може да се преобразува и възпитава, докато съдържа тази първоначална топлина на младия и гъвкав Живот, който възприема и усвоява всичко, що му се даде. Тук лежи една тайна за нашия ум и

една действителна истина. Мозъкът е седалището на всичките наши сили и способности; тук вътре, в този мозъчен лабиринт, всяка сила и способност има свой собствен орган, чрез който проявлява своята вродена деятелност. От преодоляването в нази на коя и да е сила или наклонност, в едно или друго направление, взема определени черти нашият същински характер, т.е. всички други сили и способности се средоточават към тази вътрешна цел, която сме избрали и която действително определя положението ни към кой характер на нравствения свят принадлежим и какъв човек след малко ще станем. Това разбира се зависи твърде много от първоначалното подбуждение на нашите наклонности и сили вътре в клетките – да вземем едно съзнателно или несъзнателно направление. Тези вътрешни подбудителни мотиви решават нашата участ веднъж за всякога

Имоверно е, че против тази научна теория могат да се подигнат куп възражения от известен клас мислители. Но като оставим тия възражения привременно настрана, то и ние ще ги попитаме с един въпрос: от какви причини произлиза изопачаването на правите начала и истини у нашия живот? Въпреки нашето образование и набожност, ние много начесто се повръщаме в живота си да вършим онова, което е низко, подло и недостойно за името човек. Йов е питал кой е родил капките на росата. И ние питаме кой е родил капките на злото, защо един е кротък, а друг – свиреп, защо един е съвестен и благочестив, а друг – нечестив и безсъвестен, защо един е разумен, а друг – безумен, защо един е истинолюбив и услужлив към всекиго, а друг – подъл, лъжец и грабител? Ако тия пороци съществуваха само помежду бедните и невежите, то щяхме да имаме каква-годе външна причина, произтекающа от условията на външния живот. Но за жалост принудени сме да признаем, че това не е така, тия пороци съществуват повечето помежду образованите и цивилизовани хора, които не са заставени поне както бедните и прости хорица от нужда да крадат и да лъжат. Кой ги заставлява тогава да вършат тия дела? Може би, ще каже някой, егоизмът. Но защо едно его да върши злото, а друго его – доброто? Всякой човек има „-изъм“, но в едно той служи за благородни дела, а в другиго – за подли.

Може би ще се намери някой друг да каже с общото определение, че грехът е причината на всичко това. Но грехът сам по себе си е последствие от предидущи причини. Може би ще се намери друг да каже, че падането на Адама в Едемския рай е причината. Но нима с падането на един камък може да се събори една цяла къща и нима с изяждането на една ябълка могат да се повлекат толкова злини в света? То ще бъде много интересно, ако някой може да ни докаже това с научна последователност. Несъмнено, причините на злото лежат някъде дълбоко скрити в самата Природа. Важно е да дирим тия причини. В света има не само колебание и движение помежду елементите, но съществува тъй също и непримирима борба помежду силите, които се разделят на положителни и отрицателни. Това е истинно както за физическите, тъй също и за нравствените и духовни сили. В Живота има два центъра на

деятелност: центърът на положителните сили, т.е. на Доброто, и центърът на отрицателните сили, т.е. на злото. Сега зависи към кой център е по-близо нашият живот и кои сили преодоляват повече с влиянието си върху душевното ни стремление. От голяма важност е да знаем причините на лъжата, подлостта, нечестието, грабителството, насилието, неправдата, които се практикуват под различни образи и форми. Действително това е едно от най-странните явления в човеческия живот. Хора, които ние мислим за добре образовани, поставени на длъжност под известни условия и обстоятелства и подложени под известни налягания и влияния, ще извършат всичките почти пороци едно подир друго, и то без да ги бие съвестта или по-добре – без да се разкаят. Где е тогава причината, в человека ли, в условията ли, или във възпитанието?
В химията има един закон, който е следующият: за да се произведе едно химическо съединение, изискват се три неща – първо, два елемента с взаимно сродство един към други и едно условие. Щом съществуват тия три приготвителни стъпки, актът на реакцията последва и съединението е дело извършено. Химиците се ползват от този закон, като възпират или ускоряват химическите действия според нуждата. В този случай условието се вижда да е причината, а двата елемента – дейците, т.е. виновниците на химическото дело. Следва от казаното, че ако условието се отстрани, то и актът на реакцията ще се прекрати. От всичко дотук става ясно, че за да се избегнат лошите следствия в нашия обществен живот, необходимо е да се отмахнат всичките условия, които причиняват и раждат злото. Разбира се, ако не обръщаме внимание на този факт на тази очевидна истина, то проклятията и злините никога няма да се отстранят от вратата на дома ни, нещастията не ще закъснеят да ни нападнат. „Безумният страда от ума си и немарливият – от немарението си, казва една източна поговорка. И право е казал един философ, че немарливостта е майка на всички злини.
Днешните средства и методи за повдигането обществото са лишени от същински научен характер. Всичко е произволно и несъобразно с онези изисквания на истинския дух на жизнените и нравствени закони, от които зависи нашето щастие и благоденствие. Миризливите тъмници, несправедливите закони, острите саби и щикове и големите топове няма да подобрят положението ни, нито пък ще създадат нещо добро и благородно в нашия живот. Те са неща, принадлежащи на старата цивилизация от природния, груб и себелюбив человек, на когото всичкото желание е да тъпчи другите. Духът на дълга ни диктува да търсим по-добър и человеколюбив път. В този стар път хиляди и милиони души са погинали и хиляди и милиони человеци са страдали. Всякой пръст от земя е вече облян с человеческа кръв. Нима това е человеческо, нима това е християнско? Где е Христос и где сме ние? Нима за това сме призовани да се изтребваме един друг? Не, да не бъде! Ние сме призовани да се научим как да живеем и работим съобразно с онзи Живот, към който всички се стремим с един ум, с една душа.
Нека вземем предвид устройството на человеческото тяло и ние ще научим

един добър урок. То не е нищо друго повидимому, освен един куп от живи клетки, които, наредени и устроени под известни условия, съставляват всичкия сложен организъм на нашето тяло. За организацията на това тяло знаем твърде малко, понеже немарението ни е държало в невежество доскоро. Нам не се били познати онези тайнствени закони, които владеят, управляват и направляват нашият съзнателен и несъзнателен живот. Но човеческият Дух не седи без работа, той дири и търси скритите стъпки на Природата. Дири ги с цел да се научи, а това знание има за задача да разреши и да премахне мъчнотиите. Първото нещо, което ние забелязваме и ни привлича вниманието, е, че в този организъм има ред, има взаимност на обща деятелност, има хармония помежду всичките дейци, които знаят своята работа много по-добре, отколкото ние нашата. Тук, вътре в този организъм, не се гонят частни цели или пък частни интереси. Не, тук се гони една обща цел, едно общо благоденствие, на което самият човек се радва. Тук е тайната на общия успех, то е съчувствието в целия Живот. В този организъм няма преследвания, няма каприции, няма своеволия, няма криворазбирания, тук съществува единство. И когато една от съседните клетки се поболи и страда, то всички други клетки влизат в общо съчувствие и бързат да премахнат злото по всякои начин. И по някой път и самият вироглав човек се позамисля и почва да скърби, плаче и окайва лошата участ на своята съседка-робиня, която е така тясно свързана с неговия интерес, щото той не може по никой начин да извади от ума си страданията ѝ. Не може, зер! По¬неже негова милост дълбоко се е убедил от опитност, че само от доброто състояние и положение на тези клетки ще зависи неговото общо здраве и общ успех и щастие. Едни от тези клетки съставляват костите, други – мускулите, трети – артериите и вените, четвърти – стомаха (желудъка), пети – белите дробове, шести – сърцето, седми – нервите, осми – мозъка и тъй нататък. И всички, според свойствата и качествата на своите естествени сили и способности, изпълняват своята длъжност, определена тям от общия закон.
Клетките, съставляющи костите, се заняти с по¬ддържането устройството на костния скелет. Клетките, образующи мускулите, са завзети с поддържането позата на тялото и сглобяването на отделните части. Клетките, съставляющи стомаха, имат работа със смилането на храната, клетките в дробовете – с приемането на кръвта, клетките в сърцето – с прекарването кръвта по артериите, клетките в артериите – с пренасянето кръвта по цялото тяло, а кръвта, която е общият капитал, съдържа всичките хранителни елементи, необходими за поддържането живота и щастието на това многолюдно общество, наречено човечески организъм. Колкото за клетките в нервите, те се съединителните жици, които съединяват всичките отделни общества в тялото с мозъка и по този начин пренасят двигателната сила по цялото тяло. Те са единствените посредници, които съобщават за всичко, що се върши вътре и вън от мозъка. Относително клетките, които образуват мозъка, те изпълняват най-сложната и деликатна работа на човеческата душа. В техните малки стаици е

разположена човешката мисъл и човешките желания. Посредством тях се изпровожда и извършва всичката многосложна служба от общата деятелност на душата, която постоянно работи за поддържането порядъка на своя организъм. Едни от тези клетки имат физическите сили на човека в запас, други – умствените му и трети – духовните му сили. Върху този въпрос ще се повърнем да говорим по-напространо на друго място.
Значи вътре в човека всичко е разпределено с математическа точност. И щом тази математична точност съществува, силите вътре в организъма се уравновесяват една с друга и образуват хармония, която ние наричаме здраве. Но щом се изгуби това вътрешно равновесие на математическите закони на Духа, настава криза в Живота, която може да бъде или частна, или обща, от която човек или трябва да намери изходен път за спасение, или пък, ако не желае да стори това от честолюбие, трябва да престане да живее; а да предпочете нечестивата смърт пред добрия и благ живот значи да се покаже недостоен за званието си. Осъждането на такива човешки същества е справедливо. Онзи човек, който предпочита отровата пред хляба, означава, че не цени онова, което му е поверено от Висшия, т.е. от чувството на разумния Живот. Затова талантът на този недостоен и лукав роб ще се вземе от него и ще се даде ономува, който е достоен и готов да принесе плод и полза.
Хиляди милиони години е взело на Природата, докато създаде настоящите условия за Живота, от които да се образува и направи човешкия организъм, който е жилището на душата, в което тя днес работи за постигането на една по-висока и по-велика цел, отколкото първата – именно създаването на материалния свят и произвеждането на простия органически живот. Милиони години е трябвало да се минат, дорде се произведат и създадат първоначалните клетки. Стотици хиляди години са били потребни, докато да преминат през всичките стадии на развитието и видоизменението и по този начин да станат напълно приспособени за особната си служба, за отделната си работа, която днес занимават в душевния организъм. Хиляди години са се изисквали за Духа на Живота, докато да възпита човека и да пробуди самосъзнанието на разумния Живот вътре в неговата душа и да предизвика Любовта му към Духовния свят, която да го отправи в пътя на онова велико и всемирно стремление, наречено просвещение, духовно въздигане. То е било необходимост за човека да придобие всичко с постоянни усилия и постоянни себепожертвания, за да знае да цени Доброто, което не му капвало от слу¬чая без труд и без жертви, за да го прахосва както си ще. Не, той е трябвал да научи от положителни факти на своята вековна опитност, че всичко му се е дало с цел да върши нещо си. Както клетките вътре в него работят за общото добро на общия му организъм, на който той е господар, и от благоденствието на здравето му, на което той се радва, така и той, като една разумна клетка от онзи по-висок организъм и по-висш живот на духовното тяло, е задължен в името на своето нравствено естество да изпълни своите обязаности като разумно същество, като духов¬но-нравствена личност, като Син Човечески. Да се отрича от своята

длъжност и от своето призвание в този благороден Живот, значи да безумства, да беззаконства против Светия Дух на Живота. Не, остава тогава друго средство за великия закон на Жи¬вота, освен да изхвърли подобно нравствено същество вън от святото си жилище като непотребна вещ, която е станала не само непотребна, но и вредна. Това се върши именно и в самия наш организъм, в самото наше тяло. Онези клетки и членове от органическата ни система, които престанат да изпълняват своята длъжност и станат вредителни и опасни за здравето на другите клетки и членове, изхвърлят се навънка от тялото от самия този организъм за общо добро на цялото органическо общество. Върху този предпазителен закон на Природата почива нашето здраве и дългоденствие. Тогава следва, че ние в нашето по-напреднало духовно състояние не можем да очакваме нещо по-добро от това, ако не се свестим и завземем да променим своя вътрешен живот и своето нравствено поведение спрямо нази си и нашите ближни. Надлежащата нужда и необходимост на нравствено-духовните закони, под които се ръководи разумният Живот, изискват от всякой човек едно вътрешно и коренно преобразуване и новораждане от Духа на Истината. Законът на развитието е вечен, той не търпи застой.

1897 Тайните на Духа

ТАЙНИТЕ НА ДУХА

Мисли и упътвания на един чист Дух, приятел на българския народ

„С правда ще се утвърдиш.“

Еманоил 6

Любовта

„Който не люби, не познава Бога,
Защото Бог е любов“

Св. Иван Богослов

Любовта е извор, тя живота ражда,

Свята длъжност благодатно нему всажда;

Тя го тика към доброто да се стреми,

Във напредък стъпки трайни той да вземи.

Туй тя върши без умора непрестанно.

Във душата человешка постоянно

Като нежна майка сее добрината,

Благи чувства – скромни семки във душата.

Тая тайна кой напълно разумява,

Той ще да остави да се оросява

Своята душа от любовта всевечна:

Благодат е на света тя безконечна.

Слънцето пък на живота ще изгрее,

Тъмнината по света ще разпилее;

Ще озари на човека то душата

И разплоди на любовта семената.

Еманоил

Онзи, който стои, ще устои; и твърдият в истината ще е твърд винаги. Затова, братя мои, съобразявайте живота си със закона на Благодатта Господня. Бъдете готови да услужите на всяко добро и благо дело, понеже това е Волята на Отца вашего, който е горе на Небето. Затова препашете чреслата си с Правда и пригответе сърцата си в святост, за да сте готови да служите на великото дело, на което Бог на Силите скоро ще ви призове. Защото Бог, който се е открил, не ще ли да покаже Своята сила, Своята слава, Своето величие? Не ще ли да изяви Своята благосклонност, благост, дълготърпение, Своята велика и неизмерима Любов? Да, без всяко съмнение. Защото кой е онзи, който ще се изпречи и ще Му забрани да не струва онова, що е Неговата блага воля? Нима Той трябва да се съобразява с човеческите постановления и човеческите закони? То се разбира, че не. То ще бъде Богохулно да се стараем да ограничим Неговите възнамерения и желания, понеже това, което Той желае да прави, колкото и да ни се вижда противно и разрушително за нашето лично щастие, е най-доброто, най-благото, което Неговата Любов извършва за вечното добро и благоденствие на нашата душа. Защото не е добър и велик онзи, който сам мисли че е такъв, но онзи, за когото Истината гласи.

И тъй, нека се въоръжим с величието на истинското търпение, да понесем всичко за Неговата слава. Защото който понася поношения от Любов за Неговото име, пребъдва в Него самаго. А който пребъдва в Него, пребъдва в Неговата слава. А Славата на Отца е истинската Слава на Живота. И тъй, онова, което Любовта върши, е винаги славно и велико, защото тя е изпълнение на закона.

А Царството Божие е вече дошло в Сила и затова всичката Земя трябва да се изпълни от величието на Неговото присъствие. Мъдростта Му трябва да обърне и завладее всякой ум, а Любовта Му – приготвените сърца, тъй щото Господ да царува винаги със Своя избран народ. Часът наближава и не е далеч от вази, когато ще бъдете призовани да се обедините с Него в едно тяло, един дух, един ум, едно сърце и душа. Тогава ще се изпълни обещанието „заедно с Господа и ведно с Господа“. Радвай се, Земя, и весели се, Небе, за твоите избрани.

Затова изпитването на всяко добро нещо е необходимо за успеха на духовния живот, а знанието на съвършеното вечно Добро е самият Път за въздигане на душата и нашия ум, сърце и дух към Небето. Понеже знанието за истините на този ваш живот са светилници, водещи звезди за мястото на онзи Живот, в когото Пълнота царува.

Следователно, всякой, който се насили или си даде усилие да придобие необходимите сили, за да влезе, грабва го или, както е казано, „Царството Божие насила се взема и които се усилят, Го грабват". В тия думи се съдържа велика Истина. За да придобием обещанието, трябва да станем мъже. Необходимо е едно коренно приготовление, т.е. както Израил, който робува в Египет и след четиристотин години получи отговор на обещанията, дадени Аврааму в Ханаан. Той трябваше сега да излезе от земята на фараоновото робство под предводителството на Мойсея, да премине през Червеното море, една от големите спънки за обещанието, и не само това – Израил, който не беше още доволно силен духовно, трябваше да чака още четиридесет години след преминуването в пустинята, докато стане силен да грабне наследието чрез Сила. Сила беше необходима, защото неприятелят се беше загнездил, завладял това обещание, докато Израил беше още младенец, но сега, в пълното си възръстие, той трябваше да придобие обещанието на баща си Авраама чрез силата на своята мишца. По същий начин и ний трябва да завладеем Царството Божие на Земята със Сила и Дух и да изгоним неприятеля вън от пределите на това Царство. Време е вече да тръгнем през пустинята, да преминем реката Йордан и да вземем чрез сила Земята и да я направим вечно наследие на светиите, на Господа, наречени царе и свещеници – царе на Доброто, а свещеници на Истината.

Ето Той иде да посети Земята. Денят на Неговото посещение ще бъде ден страшен. Всички краища на Земята ще бъдат изпълнени от Силата и Славата на Неговото присъствие и ще седне, като който топи и чисти сребро и ще очисти человеческите синове, и ще ги претопи както злато и сребро, и ще принасят Господу приношения с Правда.

О, народ и народи, вий, които спите, събудете се и пригответе се, за да посрещнете Господа Бога на Силите. Защото Бог наш няма да пощади нечестивите. Царството Му на Земята ще бъде царство на Мир и Правда.

Синове человечески, синове Божии, пригответе сърцата си, за да Го посрещнете и приемете в Сила и Слава. Колко са сладки мислите Господни! Колко са велики Неговите въжделения и възнамерения! Господ иде да се възцари и да очисти Земята от неправдата. Защо така говори Господ: „Ето посред вази стои един, когото Бог помаза за цар и когото вий още не познавате, понеже е скромен и смирен по сърце. Но Бог ще го възвиши със своята десница, за да

познаете всички, че Той е Бог всемъдър, Бог всеблаг, Бог велик и силен. Затова пригответе се от дълбочините на душата си.“

Поклонете Му се вий, които Го любите, благословете Го в Духа си. Ей, Господи, ела, ний ето Те очакваме, да бъде всичко според желанията на душата Ти и според благата Ти Воля. Възвесели се ти, който си избран от Господа, и възпей на Бога, понеже прослави се Господ. Враговете Му са паднали вече, веригата за беззаконний е готова и бездната чака да го приеме и да го върже за тисящи години. Ето ще се съди Господ с този род при въдворяването на Своето царство. Радвай се, Сионе, денят на спасението ти изгря.

Ето това е Словото Господне. Не е ли Той, що е родил чрез Духа Си своя избран род – свещеници и царе Богу, за да Му слугуват винаги с чистота и святост? Господ зове, има ли някой да внимава и да слуша в сърцето си за думите на устните Му? Чуй и разбери що говори Господ. Не постави ли завета на Своето царство, за да въдвори Мир и Любов между синовете человечески? Но ето те са възмнили в сърцето си, че постановленията и пътищата Господни са суетни, нямат изглед на величественост. Род блуден и глупав, кой е силен – който действа във вид, или който действа в Дух и Сила, за да произведе реда, да въдвори Мира, да въведе Любовта и да подкрепи славата на Живота? Вашите размишления са суета пред Мен и постановленията ви са беззакония против благия Ми Дух. Няма вече да търпя прищевките ви да се дигате и да охулвате святото Ми Име, чрез което ви съм защищавал и крепил. Дано да се върнехте от гнусните си пътища и да познаете Господа и да Го приемехте в сърцето си; има ли друг освен Него, който може да благославя и да дава Живот? Както е Слънцето за Земята, не е ли Господ така за людете си? Ето Той е и повече от това. Защо търсите Господа там, от гдето няма да дойде? Ето Той е пред вази и чака да Го познаете, Той е като жених, който чака да Го познае тази, към която е привързана душата Му. Но ето сърцето на невестата не познава още образа на своя любезен, на своя Господ, цар и свещеник Богу. Но ето Той няма да чака да бъде познат, че тогава да дойде; ето, Той иде вече в Сила и Слава отгоре, за да постави вечната Воля на Бога Отца за вечен закон, за да покаже чрез Сила, Дух, знамения и знания що е благата воля на Мели Иелохимъ-Йехова. Пригответе се вече за деня Господен. Бъдете трезвени, покайте се от беззаконията си, да не би да ви намери тоя ден и да ви постигне участта на нечестивите. Работете не за това, що погинва, но за това, що пребъдва; говорете, възвисете гласа си и възтръбете със силен глас, за да се чуе името Ми. Не мълчете, но работете за наследието, което Господ носи отгоре за Своите люде, за Своите сестри и братя. Ето Господ стои пред вас, Той е благ, кротък и смирен по сърце, но скоро ще се облече в одеждата на Бога святаго. Ето Словото Божие, Духът на завета. Радвай се ти, който познаваш Господа и който си познат и разбран от веки. Благословен Господ, Бог наш Отец.

Ида, говори Господ, направете прав път за царството на Мира, за царството на Правдата. Ето заветното обещание, което е отдавна очаквано; възвестяването на Синовете Божии – Синовете на вечната Любов, които зова Мои братя. Затова, синове човечески, внимавайте на делата си. Няма вече да приема от ръката ви поношенията – деня на изкуплението за умилостивление и примирение с Бога, Отца на всичките векове. Ида пак, но не като изкупител, не като жертва за поругание, но като Господ, като вечен цар на всяка Правда, да посетя Земята с жезъл железен, да съкруша всеки горделив, що се дига, и ще измета и премета всички, що господаруват с неправда. Няма вече да търпя този род лукав и прелюбодеен, който осквернява и безчести святото Ми Име за суетно тщеславие, защото всякой гледа да измами и подкопае живота на ближния си – на своя брат. В кое име се вършат днес всичките беззакония, ако не в Моето? Това ли ще наречете Любов за брата ви, за вашия небесен и благ Отец? Жив съм! Аз ще поям, ще изтребя всяка нечестива душа. В деня, в който ви посетя, ще познаете силата на думите Ми, защото празността и голословията на думите ви станаха Ми отегчителни.

Бог няма да измени Своите възнамерения, нито ще се повърне от пътя на Своите мисли. Господ ще дойде от Своето свято място, от жилището на праведните Си чрез пътя на Истината. Всяко приготвено сърце, всяка любяща душа ще стане жилище, гдето Господ ще се спре да вечеря и да се развесели със своя избран. Той ще бъде жених, идещ да възвести, че трапезата за брачния съюз е готова и всеки, който люби Истината, да дойде на великата вечеря на Бога, нашия Отец. Защото така говори Бог Йехова: Гладний ще се насити и плачущий ще се развесели, и съкрушений духом ще се благослови, защото Аз Съм Бог един и няма кой да Ме възпре. Ето ще кажа и ще бъде, ще река и ще стане. Ето Аз се клех в святото Си Име и няма да се измени думата Ми; ще изведа Своите чеда, синове и дъщери и ще ги облека в прекрасни одежди, които никога няма да овехтеят, и ще туря венци на главите им, и ще дам китара в ръцете им, и ще ги развеселя с пълнотата на веселието като Бог – ще ги науча да пеят и свирят всичко, що Моята вечна Любов ражда за тяхно добро. А след ония дни, когато Небето и Земята преидат и Новите небеса и Новата земя се явят, ще ги поставя царе и свещеници да Ми слугуват във век. Сега, синове човечески, кое е по-добро, на себе си ли да слугувате или на Мен? Ако служите на себе си и на този разблуден свят, който се е покварил до костите в порок и беззаконие, истина ви казвам – в греховете и беззаконията си ще умрете и името ви вечно ще се погребе с вас заедно. Защото нима има кой да ви помене? Всичката ви суетна мъдрост и знания ще вас да пояде. Но истина ви казвам като Бог, като Създател, като Отец на праведните духове, че всякой, който от помежду вас внимава на Моите думи и на Мен слугува, ще има Живот изобилно, защото не Съм ли Аз Сам Животът? Не го ли ражда Моят Дух Свят? Не съм ли Единий Бог, който дава истинска Мъдрост, истинско Знание, които са светилници и съща Радост на душата?

Но има мнозина измежду ви, които се стараят да осуетят Моите пътища, да заблудят своите братя, да им турят иго тежко на душата за носене. Те постоянно се трудят Моето Име от душата, която Съм родил, да изтласкват. Но, глупци, какво очаквате да придобиете от своя нечестив труд? Представете си, ако имахте сила да премахнете Слънцето, което Съм поставил, на какво би замязала Земята? И нима мислите по-добри ли следствия ще последват? Кажете ми отгде сте придобили тая мъдрост и кой ви е убедил на опит, че добро ще последва? Кой ще е друг, ако не баща ви, дяволът, който отначало е лъжец и, когато може, от своето си лъже? Питам ви защо се самооблощавате с думи, които не разбирате и не проумявате? Не стои ли достойнството на ума във височината, дълбочината и широчината на мислите и тяхното истинско разумение? Но ако мислите ви нямат никаква дълбочина, височина и ширина, тогава где седи превъзходството на вашия ум? А при това ставате и учители, за да заблуждавате и другите; та какво знаете и какво ще учите? – Няма душа – и Мен ме няма; значи, че няма ум, че Моят Дух не съществува, че да живееш добре, да любиш Истината е суета; яж и пий, това е то целта? Но това мъдрост ли е, не знаете ли, че от създание мира всичките живи същества ядат, пият и то без да са знаели вашата мъдрост, че това е то целта? Но тогава, според мъдростта си, защо не ядете и пиете само, ами и ходите да гъгнете и бръщолевите с думи неизбрани? Не знаете ли, че мисленето, говоренето и Доброто друга им е целта? Ето Мен ми дотегна да ви слушам да питате где е Бог, где съм Аз. Не разбирате ли, че Съм близо и далеч? Ето онзи, който движи, който върши, който ражда, който ви кара да мислите и правите добро – то съм Аз, Бог Великий.

Ето всеки ден идвам рано при вази и по всякой начин добър и благ се старая да посея по нещо добро, да подбудя някоя блага и възвишена мисъл за собственото ви добро. Ето желая да ви направя съпричастници на Своя живот, но вий постоянно се противите, постоянно Ме огорчавате с мислите и делата си. Ако действам с Благост, мислите, че е слабост в Мен; ако действам със Сила, мислите че Съм груб, подобен на вази. И оправдавате се с мъдростта си. Но знайте, че ще ви съдя според делата ви и ще ви въздам според деянията ви.

Мой Боже, това е истинно. Хвалете Господа чудесен! Ето Господ не ще да се бави отсега задълго, но ще извърши добрата Си Воля към тогова, когото е избрал, към тогова, който познава Господа. Защото Бог наш е неизменен, Любовта Му пребъдва във веки. Понеже към когото благоволява, благоволява по Дух. Ето Бог те е поставил цар на вековете. В ръцете ти е предал сила и власт, за да съдиш народите с Правда. Макар сега и да си скромен и незабелязан по вид, но духом си велик; и трябва да бъдеш скрит от погледите на света, докато Бог твой възстанови Своя трон над народите. Тогава ще царуваш в Сила и

Святост, в Правда и Мир, защото нечестивите ще бъдат низринати. „Мели Мели лемелъ саватъ менонъ, Аваримъ гемелъ биденъ Итафатъ“ – А –

Пропадна синът на нечестието, защото Господ е слязъл да се съди, да възвести, че Той не е мъртъв, но жив! Защото Той отсега нататък ще изпълни Земята със Знание. Ще въздигне и въдвори Правдата Си, Любовта Му ще роди Истината. Господ ще се укрепи като силен за бран. Всякой угнетен ще бъде подкрепен, огорчений духом ще бъде утешен. И както майка милва своите си, така и Господ ще помилва онези, които Го чакат. Отсега нататък с думи няма да ви забавлявам, но с дела благи, с дела велики. Ще ви нахраня и няма да огладнеете, и ще ви напоя и няма да ожаднеете, защото хлябът и водата, с които ще ви нахраня и напоя, ще бъдат присъщен Живот – Мизраимъ, Мизраимъ, Халелъ ве бихаръ Хашамаимъ, Хенени, Хени, Фенахъ Фенимъ, Хаберимъ кошетъ ви Хадони – В: – М: –

Защото Бог на силите е вече, който изпълнява Своята вехтозаветна Воля. Той е крепкият Господен, синът Давидов, който иде да вземе Своето царство със Сила. И ето Той от дълго време е тук, новороден в Сила и Слава, да поеме юздите на Царството Божие и да управлява с Правда, Святост и Истина. Бог е, който го въздига, и не ще закъснее да се яви овреме. Но пази се, бъди скромен, смирен и чистосърдечен, понеже Бог е, който върши, а ти си, който изпълняваш. Свят Си Ти, Боже мой, Отче праведний, който Си и който ще бъдеш Един във век, Вечний, Всесилний и Всемъдрий. Благословено да бъде Твоето Име от мен. Ей, Господи, защото Те познавам, че Си истинен и неизменяем винаги. Слава, чест, хваление и поклонение Теб подобава всякога.

Бог, който говори в тайно, е вече помежду вази. Той е войн силен, който се подвизава за Правдата. Той е Отец наш, Бог крепкий, който ни води. Радвай се, цар Сионов, защото Бог твой те помаза, за да съдиш народите. Духът на Господа Йехова е връх теб, защото Бог е цар всесилен и крепък. И силата на Ели-Мели е с онзи, който е избран от Господа на Силите. Веселете се вий, които Го любите, и радвайте се в Неговата слава, понеже Той е крепък, кротък и смирен на сърце. Възвесели се, Небе, и възпей, Земя, на Господа твоего, твоя Спас. Той е Бог благий, Бог праведний и святий. Един във век, изпълняющ все и във все. Благословено да бъде Неговото Име.

И рече Господ: Стани и възвиси рода си, защото ида като воин избран от четирите краища на Земята, за да поразя всяка твар с меча на Духа Си, понеже Съм огорчен в душата Си за неправдата и нечестието, което сториха пред Лицето Ми. Този род не разумява да прави съд и правда. Те са синове на заблуждения и чада на беззакония. В мислите си станаха суетни и в размишленията си – нечестиви, станаха причина да се охули Името Ми и развратиха съветите Ми. Ето ще ги посетя навреме и ще възвърна

престъпленията им връх самите им мисли. Съм ли Аз Един, който трябва да се презира? И ако се съдите, ще се оправдаете ли, ако Ме преследвате, ще постигнете ли целта си и ако Ме хулите, ще се възвисите ли? Ще приемете ли блага от езика си и благодат от сърцето си? И ще ли се утешите след подвига и намерите мир след победата си? Роде лукавий и нечестивий, против кого въставате, против Мен ли? Против кого се борите и кого защищавате, какво гоните и какво ще намерите? Синове лукави, погледнете на делата си, що вършите; сте ли изгубили поне всяка искра на честност и справедливост? Що е този вопъл, който се донася от лицето на Земята до Мен, жилище ли стана тя на нечестие и вертеп на разбойници? Против кого дигате бран с измишленията на сърцата си? Ще постигнете ли желанията на душата си?

Ето жив Съм Аз и както се клех в старо време, ще събера земните царства и ще ги измета от лицето на Земята и името им не ще се чуе никога. Защото камъкът, когото отсякох от върха на скалата, ще ги съкруши и Духът Ми ще ги пояде. Ето подигам се в бран против земните царе и против войските им. Ще им се надсмея и поругая, и ще ги направя плешиво, и съветниците им ще посетя и ударя с жезъл железен, и ще ги хвана с примките на свойствената им мъдрост, и ще ги направя прицел на поругание. Защото в размишленията си и пътищата си не Ме поменаха, но приложиха беззаконие връз беззаконие и престъпление връз престъпление. И туриха ярем тежък и несносен върху чадата и синовете на утробата Ми. Ей, те не показаха милост към техните страдания, не подадоха ръка за помощ; ето тяхната кръв вече вика към Мен за отмъщение. Ето уморих се да търпя и дотегна Ми да чакам за вашето покаяние. Отегчихте Ме докрай с престъпленията си и с развратните си сърца огорчихте Духа Ми. Ще забравя ли пътищата ви? Ей, ще познаете, че думата Ми е неизменна и помишлението на сърцето Ми – неотменно. В един ден ще ви посетя с глас, когото никога няма да забравите, и никога втори път не ще се яви в сърцето ви, за да струвате това, което днес вършите. Месаилъ Съмъ и ще бъда: – Метаксосъ мета калеосъ; Мезонто Иполитосъ, препонето Хели елеосъ. – Месаилъ месаили, мели, Мелекъ бихаръ бихари, Селили Семоилъ, Вари, Варисимъ.

Стани и възпей на Господа, защото извърши своята Правда. Възвиши гласа си за Сион и възпей му, че Господ иде да се възцари в него. Възвести на Израил, че оногова, когото очаква, иде. И нека рече сега Израил: „Благословен онзи, който иде в името на Бога Йехова“. Ида, казва Господ, както Помазаник, комуто е дадена Сила и Власт да възстанови Мир и Правда. Да принуди народите да изковат оръжията си за сечива да обработват земята. Ида, казва Господ, за да се открия в чистота и святост, за да поставя мерило за човеческия ум, да му дам крилата на зората, летящи към вечния Престол. Ида, казва Господ, да дам наследие на душата моята вечна и неизчерпаема Любов. Ида, казва Господ, да дам Благодат и Красота на човеческия Дух. Ида, казва Господ, да облека,

нахраня, напоя и да утеша и помилвам всички, които ме чакат, всички, които вършат Правда, всички, които освещават Името Ми и закона Ми по лицето на Земята. Ида, будни бъдете, готови за бран, препасани с Правда и Святост през чреслата. Събуди се, Сионе, защото дните на сетованието ти се свършиха. Бъди готов да Ме приемеш, не както по-преди. Знай, че в Мен ще се нарече твоето наследие, защото ще се наречеш избран и помазаник Божий.

Ето, както говорих, и извърших. Синовете ти и дъщерите ти отдалеч ще ги донесат на камили и мъски, и даже по-славно от това. Ето подигни очите си и виж Господа, който стои посред теб като жених, готов за невестата. Виж, колко са славни Неговите въжделения от Небето. Подигни очите си и виж как Той стои почтено помежду ви. Погледни и виж как Той е кротък и смирен по дух и сърце. Ето, Сионе, твоят избран Цар и Владика на все; в теб не се е подигнал подобен Нему. Възвести се сега за Помазаника Господен. Възтръби и възвести на народите славата Му, защото Той е Господ крепкий, Господ силний, Господ славний, идещ облечен в дрехите на Правда и Мир, на Святост и Любов. Отсега вече няма да се чуе в теб плач и ридание, но Радост и Веселие Господне. Защото Господ Бог твой ще изпълни Земята със знание и благодат и всички ще бъдат научени от Него и ще се нарекат род избран, семе Царско, свещеници Божии. Пейте на Господа песен нова. Осанна, осанна, Месаилъ, Халилуя, Халилуя Ели.

Аз съм Бог и няма да се повърна от благите Си намерения. Душата Ми се привърза за Сион; затова Го възлюбих, защото познах, че той ще Ме познае и ще възложи своята надежда и спасение в Мен. И действително, той Ме позна и възвиси гласа си за помощ. Той се уподоби като жена, раждающа о време; и труди се и роди син, когото Бог прие за наследник, понеже той е син, син Негов, когото направи цар на народите. Ето ще съкруша оръжията на народите и оръжията на воюващите, защото Избраний Ми иде да приеме своето наследие. Ще го облека в слава и мощ и ще стъпчи и съкруши със силата на Духа си всички, които се противят. Защото истина ви казвам, че Войнството небесно ще предхожда пред Него и Той ще предходи пред тях. Той ще бъде непобедим. Ето, ще заповяда и ще стане според желанието на сърцето му, защото правдата Господня обитава в Него. Той е скромен и смирен по сърце, но строг в съд и правда. Когото благослови, ще бъде благословен, и към когото се подигне неговото негодувание за беззаконие, ще бъде пояден. Защото истина ви казвам, че Земята няма вечно да се облива с човешка кръв, защото сам Господ не благоволява в погинването на грешника. Ето скоро ще чуете глас от Небето, Глас на приходящий и изходящий от Господа Ангел на силите.

Така говори Онзи, който ни е изкупил със Своята кръв, който е наш Брат, плът от плътта ни и кост от костта ни, и дух от духа ни, на когото душата е обединена с нашата душа и сърцето Му жали и тъжи за своите Си. Той е Един, който ни обединява с Бога на силите и Отца на Духовете и Любовта. Той е нашето

щастие, нашата радост, нашето блаженство. Защото кого бихме любили другиго в человеческата душа, ако не Него? Защото Той е по-красив и благ по дух, Един, който винаги люби и никога не престава, Един – неизменяем в своята душа, Един, готов всякога да отдаде всякому длъжното и подходящото. Отче мой, Твоите пътища са вечни и неизменяеми. Ти си Един, в когото всичко съществува и се обединява. От Твоя Живот всички ний приехме Благодат за благодат, Сила за сила, Любов за любов. Защото Твое е Царството, Силата и Славата във веки. Амин.

Ето, казах цялата Истина, говори Бог Йехова. Не отлагайте деня на спасението си, нито се оболщавайте в помислите на сърцето си да мните, че няма да посетя Земята, която създадох и приготвих вам за живеене. Не ще ли потърся сметка от ръката ви за деянията ви? Ей, обърнете се вий към Мен, които Любите душите си и цените Живота си. Не отлагайте своето приготовление, защото ще дойда като нощен крадец. Слушайте гласа Ми, докато ви подканвам в пътя на Живота. Защото ето малко и ще престана да викам да се обърнете към Мен, защото денят на Моята Благодат има определени граници, зад които денят на Правдата, на истинний съд ще настане. Престанете да мамите себе си. Аз съм Пътят и Животът. Ако някой яде от този хляб и пие от тази вода, той ще бъде жив винаги, както и Аз Съм жив.

Спри се сега и помисли върху своето бъдеще. Ето колко пъти стана идвам при теб и не си Ме познал. Ще презираш ли още Моето Слово, ще постоянстваш ли да престъпваш Моя закон? Ето скоро ще чуеш Моя глас и ще познаеш, че Аз говоря, Бог велик и страшен в Сила и Мощ. Внимавай сега в думите Ми и бягай от пътя на нечестивите. Докато е още ден, обърни сърцето си към Моя Дух, за да намериш Мир и спасение на душата си. Аз Съм и ще бъда верен към теб и няма да те оставя, но ще те въздигна с крепката Си десница и ще положа враговете ти под подножието ти, и ще те направя цар и свещеник, и ще бъдеш в дома Ми светилник, който никога няма да угасне. И в теб ще се възцари Господ и Нему ще бъде Царството и Силата, и Славата във век. Аз съм Исус, царят Сионов, пострадавший за греховете на света, Спасител на мира. Бог крепкий, който говорих чрез рабите Си и дадох Словото Си вам за свидетелство. Словото Ми е Дух и Истина. Ето Аз те познавам кой си, но пътищата Божии са неизследими. Бог е Бог – Тайна Велика. Приеми сега Моя Дух и благословен бъди, понеже трябва да те благословя. Светият Ми Дух в теб съизволява. Той те пази и крепи винаги, Той те люби и в теб се весели – колко са благи Неговите мисли за теб! Той бди над теб ден и нощ. Как полива душата ти с небесна роса, как Той те озарява, просвещава и ръководи всеки ден! Ако и ръка за ръка да се хванат всички, които ненавиждат живота ти, пак няма да успеят в замислите си. Онзи, който се бори против теб, нека знай, че се бори против Святия Дух.

Ти Си Бог мой, помазан от веки, да бъде Волята Твоя. Ти си Бог мой, който знае всичко – ето няма скришно пред Твоите очи, в ръцете Ти е дал сила и власт и всичко Ти е възможно. Пред Теб ще се поклони всяко коляно. Тронът ти ще е трон вечен и домът Ти ще се нарече дом за молитва. Поклонете се Господу в Дух и Истина. Пейте и възпявайте в душата си всички, които Го любите. Благословен Господ наш, Отец на праведните. Слава и чест да бъде Нему сега и във веки. Амин.

Това говори Господ сам и трябва да е Истина напоколебима; кой може да изследва Неговите пътеки? Ето душата ми е в смущение. Няма Правда и не обитава Святост без Негова Дух. Желае душата ми Мира Господен, но той не е дошъл в пълнотата си. Боже мой, дано Твоите мисли превъзмогнат и дано Твоята Благодат преодолее в сърцето на тия мои братя. Ето говорил Си и повярвах. Твоите думи са Живот Вечен. Ще те чакам, докато превъзмогнеш над враговете си и докато силите адови се поколебаят от своята основа и Ти се превъзнесеш и възцариш във век. Когато всяка Твоя твар горе на Небето или долу в ада преклони коляно пред Твоя престол, защото Си свят и праведен. Боже, да дойде Твоето Царство. Отче, да бъде Твоята воля както горе в Небето, така и на Земята.

И рече Господ Господу моему: Аз Съм светилник, който освещава душата ти, защото Съм истинен, сияющ в тъмнината. От преизобилието на Живота Си те родих за Слава Моя и от Пълнотата на Любовта Си те въздигнах, обедини в Сила и Мощ, и Мъдрост, като те осветих, за да изпълняваш Волята Ми. А понеже благоволявам в теб по причина, че Съм Бог вечен, който те призовах, според съизволението на Светия Си Дух, от дълбочините на своята душа и ти дадох вид, и рекох: „Ти си син Мой, Аз днес те родих“.

Родих те в света, за да се умножиш и станеш велик, да бъдеш подобен Мене. А понеже те родих в света, то затова те и призвах чрез Духа Си, за да Ме познаеш, че Аз Съм Бог вечний, Един всеобемащ, който Съм и който създавам и движа, от когото всичко по начало излиза и по начало се връща. Този истинний съм Аз, един твой Отец – от век и до века. Всичко, що създавам, е за теб и ти – за всичко; и ще те посрещнат всички като Господ, цар и техен брат, когото Аз, Бог вечний, Елихи Йехова, пращам, за да откриеш себе си на всички, че в Моята вечна Любов всичко живее, всичко расте, всичко се плоди и вечно весели. Защото с крепка десница крепя и с Мъдрост и Знание обръщам все, затова към Мен се обръща всяка твар, за да приеме Сила да се крепи – ето Аз ги викам по име и те ще чуят гласа Ми и ще се развеселят. Защото Аз Съм Бог вечно техен, който присъства чрез Силата си всъде. Затова да не се колебай сърцето ти, думите Ми са верни.

Ето Аз Съм, който говоря с теб: много пъти Съм ти говорил с Благост и с Любов. Затова прослави Ме и ще те прославя. Благослови Ме и ще се благословиш. Освети Името Ми в душата си, възвиси Правдата Ми в съд и Любовта Ми – за спасение. А Аз Съм Бог, твоят Свят Дух, който ще свидетелствам. Ето познавам те, зная теготите на душата ти и скръбта ти е известна Мен. Желанията на Духа ти са благопристойни и мислите на сърцето – пълни с Благост, изходящи от Бога.

Затова сега укрепи сърцето си и освети ума си, и приготви душата си за Бога – погледни на свят и знай чрез вяра, че всичко това Бог за теб извършва. Погледни на Неговите работници, които с Него заедно работят: всякой един от тях от своята нива добрите плодове принася като благ дар на общия олтар на Любовта. Ето на тези, тружениците на Истината, благослови ги, за да приемат своята плата за честния труд.

И тъй, братя мои, честни и добри работници на всичките клонове на общото дело в царството на Истината, които се трудите за просвещението на света и подобрението участта на всеки страдующ, приемете Благословението Божие. Неговият Мир и веселие, които превъзхождат всякой ум, да изпълнят сърцето ви и Бог на Истината да благослови делото Си във век. Елате сега всички, които любите Господа, да Му се поклоним в Дух и Истина. Защото Той е Бог наш и Отец наш от века.

Онзи, към когото е Словото Господне, трябва да внимава с всичкото си сърце и ум, да проумява пътищата Му. Но моят Дух е в смущение – няма друг път, освен да приема пътя на Новия живот. Защото Бог ме направи поругание и завиждане на всички. С отношенията и престъпленията им ме натовари. Нарани и смаза душата ми за техний мир. Скри лицето Си от мен, като че се е отегчил от моя вик. Станах присмех на своите си. Чакам за Виделина, но я няма. Кой може да умилостиви Господа – ако Той е решил, кой ще Го възпре? Моят Мир и моята Радост са се помрачили вътре в мен. И причината за това зная, но може ли да се повърне и направеното да се отстрани? От детинството си търся моя Бог, Господ, Цар и Отец, но като че надеждата ми постоянно се осуетява. Може ли праведний да върши Волята Му, когато е натоварен и съвпрегнат с нечестие? Колко е нещастна душата ми! Знанието ми е изчезнало, достойнството се е загубило, правдата ми се е помрачила и волята ми е свързана и аз съм като един, който е станал подигравка на съдбата. Но всичко това е праведно върху ми, защото според заслугата – и заплатата, според послушанието – и благословението и според Любовта – отговорът. Има ли себелюбива любов нещо общо с Бога? Не, Бог презира всичко, що е от света.

Дълго ли ще се бавиш, Господи? – Не, ето навреме ще те посетя, за да те благословя. Аз ще бъда верен, както се клех в Святото Си Име, че ако и всички

се опълчат против теб, пак няма да успеят, защото Аз Съм Бог, който те крепя и ръководя. Ако се бавя още, то е с цел да дам време. Аз Съм Истий, днес и утре. Защото ще излея Духа Си скоро и изобилно. Времето е близо за Царството Божие. Пази завета Ми, защото само ти си едно светило, което няма да изгасне. Заради теб ще благословя, заради теб ще помилвам всички. Моли се за другите, не преставай в моление, Духът Ми е с теб винаги. Нечист дух няма да се докосне до душата ти. Онова, което Аз освещавам, може ли да бъде нечисто? Защото не Съм ли Аз, който изпълнява закона? И ако Аз действам, кой ще Ме изобличи, че върша грях? Не Съм ли Аз мерило, Свят път, Правда, Истина, Милост, Любов, Вяра, Надежда и Благост? Защото Истината Ми е същинска Добродетел, Любовта Ми е непоколебима и Благостта Ми пребъдва във век– Моят Мир ще пребъдва сега в теб и присъствието на Духа Ми да те осени. Приеми Моето благословение. Аз Съм Бог, Господ Саваот, Бог неизменим, вечен, който Съм от века и до века – Един, който Съм и творя според благоразположението на Духа Си. Аз Съм твоят Дух, който те просвещавам и умъдрявам, който те уча в знание и мъдрост, който съзиждам Своето Царство, който те утешава и подкрепя, който говори всякога с теб. Окото Ми е будно, ръката Ми е готова да помага.

Благослови сега Господ в сърцето си и Го освети. В това Бог се весели – да Го любим, да Му служим от душа и сърце. Ей, Господи, да бъдеш благословен отсега и до века да се възвеличи Името Ти.

Ето, слушай, Господ към теб говори. Не очакваш ли добрини и благословения в Пътя на живота си? Нали затова се трудиш постоянно – да добиеш Сила и Дух, за да можеш да живееш както подобава? Нали за храна и облекло се луташ постоянно? И от що произлизат всичките ти страдания, ако не от извънредното ти желание? Понеже не си благодарен на онова, което можеш постепенно да придобиеш с труд. Ти желаеш щастието, но трябва да заплатим за него. Не си ли готов да услужиш на другите в техните нужди? Научи се тогава, че Господ изисква да правиш Добро – но не сляпо, но с Пълнотата на сърцето си, със Знанието на ума си, с Любовта на душата си. Не се стреми просто като вол за плявата или като тигър за своята жертва, или като лисица подла към курника на своя съсед. Не жили като скорпия със своята опашка, нито хапи като змия. Понеже ако отровиш своя ближен, що ще се ползваш от делото си? Или ако погълнеш брата си, що ще добиеш? Животът на брата ти няма да стане стежание твое никога и по никой начин. Добре да живееш, добре да работиш, добре да се отнасяш – това изисква Животът. Трябва да даваш от онова, което си приел от него. Който оре, ще приготви почва за сеитба, и който сее, ще събира. Законът е: каквото посее човек, това и ще да пожъне.

И тъй, да се не устрашава Духът ти от никого. Надей се на Господа, защото Той е вече много близо. Ще чуеш гласа Му и ще се възрадваш. Той ще ти направи

знамение голямо, ще ти засвидетелства, че е верен. Ето Той ще ти открие тайната. Тази тежест, която е в душата ти, ще се премахне. Божият Дух ще те осени, Бог ще те въздигне като един от мъртвите. Ето ще трябва да почнеш и по-скоро великото дело, за което Съм ти говорил през всичките времена. Аз Съм този Бог вътре в теб. Бог тайний, неизследимий, вечний, който обитава в Правда и Истина. Аз Съм Истий, онзи, който говори всякога, който учи Мъдрост. Аз Съм онзи, който Съм бил с теб винаги. Аз Съм онзи, на когото си чул гласа, Аз Съм онзи Бог-Любов.

Пътищата Господни са неизменяеми, за то Бог ще благоволи и ще покаже милост. Бог ще дойде и ще те избави, и ще те укрепи като стълб непоколебим. Той ще извърши все, що е говорил, и все, що е обещал. Идат дни, когато праведните ще се радват, че Господ е техен пастир. Стой твърд, както и досега! Бъди верен при всичките изпити, да не могат враговете Божии да те охулят. Освети Името Господне. Благослови Господа в душата си. В това се Той весели, когато въздигаме хвала и молитва пред Престола Му. Чудни са Божиите милости и щедрости. Благоутробен, милостив и жалостив е Господ. Радвай се в Господа!

Извършвай всичко според съветите на Светия Дух. Защото така говори Духът Господен: на третия стана възвание, а на четвъртия – освещение, а в целостта на три и четири са седем служения. Всякога, кога Ме призоваваш, ще те слушам, понеже Съм Бог Святий, Дух близо, силен да помагам.

Правота, чистота, вяра, надежда, любов; не търпи никое двоумие, нито двуличие, вън всяка гневливост! Бог не е Бог на гняв, но на Благост. Той е, който спазва милостите си до тисящи родове. Той не приема одумването и неблагодарността. Имай пълно упование в Него като неизменяем и постоянен на своите обещания. А след това Бог ще ти прати благословение, защото Той знае защо те е пратил и Неговите планове и възнамерения никой не може да възпре или да осуети. Господ е крепък във всичко – избраният Божий Цар и свещеник Христос, Господ на господарите. Аз ида днес, ида да те благословя. Аз Съм този, който Съм отначало – Бог Светий. Царството на Отца Моего наближава. Ида да сторя Волята на Вечния Бог Йехова. Отец на бъдещите векове, Господ на Любовта, все и във все. Блажени, които Го любят и са любени, защото е тяхно Царството, Мирът, Радостта и Животът.

Събуди се, ти, който спиш! Време е, възкресни от страстите на „низкий“, ти, който си умрял! И размисли за живота си – от где иде, защо е, где си го отправил? Лептата, която ти е дадена да принесеш за благото на ближний си, где си я оставил?

Ето чакам на тайните врата на сърцето ти за отговор.

1897 г., Варна

1897 ХИО-ЕЛИ-МЕЛИ-МЕСАИЛ

ХИО-ЕЛИ-МЕЛИ-МЕСАИЛ

Глас Божий

Така се клех верен ли си. С правда ще се утвърдиш.

ЕМАНОИЛ

Любовта е извор; тя живота ражда. Нему тя вдъхва свята длъжност напред да върви. Нагоре към Доброто да се стреми. Това тя върши непрестанно като нежна майка в душата человеческа. Тя постоянно посажда скромни малки семена на благи чувства, с благи добрини. Тази тайна който разбира, той ще своята душа да остави вечно да се полива от Небесната утринна роса. А пък Слънцето на Живота, то ще о време человека да озари и в душата му да повдигне и оплодотвори всички плодовити семенни истини и добрини.

ТАЙНИТЕ НА ДУХА.
"ЛА ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ"

Онзи, който стои, ще устои; и твърдият в истината ще е твърд винаги. Затова, братя мои, съобразявайте живота си със закона на благодатта Господня. Бъдете готови да услужите на всяко добро и благо дело, понеже това е Волята на Отца вашего, който е горе на Небето. Затова препашете чреслата си с Правда и пригответе сърцата си в святост, за да сте готови да служите на великото дело, на което Бог на силите скоро ще ви призове.

Защото Бог, който се е открил, не ще ли да покаже Своята сила, Своята слава, Своето величие? Не ще ли да изяви Своята благосклонност, благост, дълготърпение, Своята велика и неизмерима Любов? Да, без всяко съмнение. Защото кой е онзи, който ще се изпречи и ще Му забрани да не струва онова, що е Неговата блага воля? Нима Той трябва да се съобразява с человеческите постановления и человеческите закони? То се разбира, че не. То ще бъде Богохулно да се стараем да ограничим Неговите възнамерения и желания, понеже това, което Той желае да прави, колкото и да ни се вижда противно и разрушително за нашето лично щастие, е най-доброто, най-благото, което Неговата Любов извършва за вечното добро и благоденствие на нашата душа. Защото не е добър и велик онзи, който сам мисли че е такъв, но онзи, за когото Истината гласи.

И тъй, нека се въоръжим с величието на истинското търпение да понесем всичко за Неговата слава. Защото който понася поношения от Любов за

Неговото име, пребъдва в Него самаго. А който пребъдва в Него, пребъдва в Неговата слава. А Славата на Отца е истинската Слава на Живота. И тъй, онова, което любовта върши, е винаги славно и велико, защото тя е изпълнение на закона.

А Царството Божие е вече дошло в сила и затова всичката земя трябва да се изпълни от величието на Неговото присъствие. Мъдростта Му трябва да обърне и завладее всякой ум, а Любовта Му - приготвените сърца, тъй щото Господ да царува винаги със Своя избран народ. Часът наближава и не е далеч от вази, когато ще бъдете призовани да се обедините с Него в едно тяло. един дух, един ум, едно сърце и душа. Тогава ще се изпълни обещанието „заедно с Господа и ведно с Господа". Радвай се земя и весели се Небе за твоите избрани.

Затова изпитването на всяко добро нещо е необходимо за успеха на духовния живот, а знанието на съвършеното вечно добро е самият Път за въздигане на душата и нашия ум, сърце и дух към Небето. Понеже знанието за истините на този ваш живот са светилиици, водещи звезди за мястото на онзи Живот, в когото Пълнота царува.

Следователно, всякой, който се насили или си даде усилие да придобие необходимите сили, за да влезе, „грабва го" или, както е казано, „Царството Божие насила се взема и които се усилят, Го грабват". В тия думи се съдържа велика Истина. За да придобием обещанието, трябва да станем мъже. Необходимо е едно коренно приготовление, т.е. както Израил, който робува в Египет и след 400 години получи отговор на обещанията, дадени Аврааму в Ханаан. Той трябваше сега да излезе от земята на фараоновото робство под предводителството на Мойсея, да премине през Червеното море, една от големите спънки за обещанието, и не само това - Израил, който не беше още доволно силен духовно, трябваше да чака още четиридесет години след преминуването в пустинята, докат стане силен да грабне наследието чрез сила. Сила беше необходима, защото неприятелят се беше загнездил, завладял това обещание, докато Израил беше още младенец, но сега, в пълното си възръстие, той трябваше да придобие обещанието на баща си Авраама чрез силата на своята мишца. По същий начин и ний трябва да завладеем Царството Божие на земята със сила и дух и да изгоним неприятеля вън от пределите на това царство. Време е вече да тръгнем през пустинята, да преминем реката Йордан и да вземем чрез сила земята и да я направим вечно наследие на светиите, на Господа, наречени царе и свещеници - царе на Доброто, а свещеници на Истината.

Ето, Той иде да посети земята. Денят на Неговото посещение ще бъде ден страшен. Всички краища на земята ще бъдат изпълнени от силата и славата на Неговото присъствие и ще седне като който топи и чисти сребро; и ще очисти

човеческите синове и ще ги претопи както злато и сребро, и ще принасят Господу приношения с Правда.

О, народ и народи, вий, които спите - събудете се и пригответе се, за да посрещнете Господа Бога на силите. Защото Бог наш няма да пощади нечестивите. Царството Му на земята ще бъде царство на Мир и Правда.

Синове човечески, синове Божии, пригответе сърцата си, за да Го посрещнете и приемете в сила и слава. Колко са сладки мислите Господни! Колко са велики Неговите въжделения и възнамерения! Господ иде да се възцари и да очисти земята от неправдата. Защо така говори Господ: Ето, посред вази стои един, когото Бог помаза за цар и когото вий още не познавате, понеже е скромен и смирен по сърце. Но Бог ще го възвиши със своята десница, за да познаете всички, че Той е Бог всемъдър, Бог всеблаг, Бог велик и силен. Затова пригответе се от дълбочините на душата си.

Поклонете Му се вий, които Го любите, благословете Го в духа си. Ей, Господи, ела, ний ето Те очакваме, да бъде всичко според желанията на душата Ти и според благата Ти воля. Възвесели ся ти, който си избран от Господа, и възпей на Бога; понеже прослави се Господ. Враговете Му са паднали вече, веригата за беззаконний е готова и бездната чака да го приеме и да го върже за тисящи години. Ето, ще се съди Господ с този род при въдворяването на Своето царство. Радвай се, Сионе, денят на спасението ти изгря.

Ето това е Словото Господне. Не е ли Той, що е родил чрез Духа си своя избран род - священици и царе Богу, за да Му слугуват винаги с чистота и святост? Господ зове, има ли някой да внимава и да слуша в сърцето си за думите на устните Му? Чуй и разбери що говори Господ. Не постави ли завета на Своето царство, за да въдвори мир и любов между синовете человечески? Но ето те са възмнили в сърцето си, че постановленията и пътищата Господни са суетни, нямат изглед на величественост. Род блуден и глупав, кой е силен - който действува във вид, или който действува в Дух и Сила, за да произведе реда, да въдвори Мира, да въведе Любовта и да подкрепи славата на Живота? Вашите размишления са суета пред Мене и постановленията ви са беззакония против благия Ми Дух. Няма вече да търпя прищевките ви да се дигате и да охулвате святото Ми име, чрез което ви съм защищавал и крепил. Дано да се върнехте от гнусните си пътища и да познаете Господа и да Го приемехте в сърцето си; има ли друг освен Него, който може да благославя и да дава Живот? Както е слънцето за земята, не е ли Господ така за людете си? Ето, Той е и повече от това. Защо търсите Господа там, от гдето няма да дойде? Ето, Той е пред вази и чака да Го познаете, Той е като жених, който чака да Го познае тази, към която е привързана душата Му. Но ето, сърцето на невестата не познава още образа на своя любезен, на своя Господ, цар и свещеник Богу. Но ето, Той няма да чака да

бъде познат, че тогава да дойде; ето, Той иде вече в сила и слава отгоре, за да постави вечната воля на Бога Отца за вечен закон, за да покаже чрез сила, дух, знамения и знания що е благата воля на Мели Иелохим-Иехова. Пригответе се вече за деня Господен. Бъдете трезвени, покайте се от беззаконията си, да не би да ви намери тоя ден и да ви постигне участта на нечестивите. Работете не за това, що погинва, но за това, що пребъдва; говорете, възвисете гласа си и възтръбете със силен глас, за да се чуе името Ми. Не мълчете, но работете за наследието, което Господ носи отгоре за своите люде, за своите сестри и братя. Ето, Господ стои пред вас, Той е благ, кротък и смирен по сърце, но скоро ще се облече в одеждата на Бога святаго. Ето, Словото Божие, Духът на завета. Радвай се ти, който познаваш Господа и който си познат и разбран от веки. Благословен Господ Бог наш Отец.
Ида, говори Господ, направете прав път за царството на Мира, за царството на Правдата. Ето заветното обещание, което е отдавна очаквано; възвестяването на синовете Божии - синовете на вечната Любов, които зова мои братя. Затова, синове человечески, внимавайте на делата си. Няма вече да приема от ръката ви поношенията - денят на изкуплението за умилостивление и примирение с Бога Отца на всичките векове; ида пак, но не като изкупител, не като жертва за поругание, но като Господ, като вечен цар на всяка Правда, да посетя земята с жезъл железен, да съкруша всеки горделив, що се дига, и ще измета и премета всички, що господаруват с неправда. Няма вече да търпя този род лукав и прелюбодеен, който осквернява и безчести святото Ми име за суетно тщеславие, защото всякой гледа да измами и подкопае живота на ближния си - на своя брат. В кое име се вършат днес всичките беззакония, ако не в Моето? Това ли ще наречете Любов за брата ви, за вашия небесен и благ Отец? Жив съм! Аз ще поям, ще изтребя всяка нечестива душа. В деня, в който ви посетя, ще познаете силата на думите Ми, защото празността и голословията на думите ви станаха Ми отегчителни.

Бог няма да измени Своите възнамерения, нито ще се повърне от пътя на Своите мисли. Господ ще дойде от Своето свято място, от жилището на праведните Си чрез пътят на Истината. Всяко приготвено сърце, всяка любяща душа ще стане жилище, гдето Господ ще се спре да вечеря и да се развесели със своя избран. Той ще бъде жених, идещ да възвести, че трапезата за брачния съюз е готова и всеки, който люби Истината, да дойде на великата вечеря на Бога, нашия Отец, защото така говори Бог Йехова: Гладний ще се насити и плачущий ще се развесели, и съкрушений духом ще се благослови, защото Аз съм Бог един и няма кой да Ме възпре. Ето, ще кажа и ще бъде, ще река и ще стане. Ето, Аз се клех в святото Си Име и няма да се измени думата Ми; ще изведа своите чеда, синове и дъщери и ще ги облека в прекрасни одежди, които никога няма да овехтеят, и ще туря венци на главите им, и ще дам китара в ръцете им, и ще ги развеселя с пълнотата на веселието като Бог: ще ги науча да пеят и свирят всичко, що Моята вечна Любов ражда за тяхно добро. А след ония

дни, когато Небето и земята прииде и новите небеса и новата земя се явят, ще ги поставя царе и свещеници да Ми слугуват във век. Сега, синове человечески, кое е по-добро? На себе си ли да слугувате или на Мене? Ако служите на себе си и на този разблуден свят, който се е покварил до костите в порок и беззаконие, истина ви казвам - в греховете и беззаконията си ще умрете и името ви вечно ще се погребе с вас заедно. Защото нима има кой да ви помене? Всичката ви суетна мъдрост и знания ще вас да пояде. Но истина ви казвам, като Бог, като Създател, като Отец на праведните духове, че всякой, който от помежду вас внимава на Моите думи и на Мен слугува, ще има Живот изобилно, защото не Съм ли Аз Сам Животът? Не го ли ражда Моят Дух Свят? Не съм ли Единний Бог, който дава истинска Мъдрост, истинско Знание, които са светилници и съща радост на душата?

Но има мнозина изпомежду ви, които се стараят да осуетят Моите пътища, да заблудят своите братия, да им турят иго тежко на душата за носяние. Те постоянно се трудят Моето Име от душата, която Съм родил, да изтласкват. Но, глупци, какво очаквате да придобиете от своя нечестив труд? Представете си, ако имахте сила да премахнете слънцето, което Съм поставил, на какво би замязала земята? И нима мислите подобри ли следствия ще последват? Кажете ми отгде сте придобили тая мъдрост и кой ви е убедил на опит, че добро ще последва? Кой ще е друг, ако не баща ви, дяволът, който от начало е лъжец и, когато може, от своето си лъже? Питам ви защо се самооблощавате с думи, които не разбирате и не проумявате? Не стои ли достойнството на ума във височината, дълбочината и широчината на мислите и тяхното истинско разумение? Но ако мислите ви нямат никаква дълбочина, височина и ширина, тогава где седи превъзходството на вашия ум? А при това ставате и учители, за да заблуждавате и другите; та какво знайте и какво ще учите? - Няма душа - и мене ме няма, значи, че няма ум, че моят дух не съществува, че да живееш добре, да любиш истината е суета; яж и пий, това е то целта? Но това мъдрост ли е? Не знаете ли, че от създание мира всичките живи същества ядат, пият и то без да са знаели вашата мъдрост, че това е то целта? Но тогава, според мъдростта си, защо не ядете и пиете само, ами и ходите да гъгнете и бръщолевите с думи неизбрани? Не знаете ли, че мисленето, говоренето и доброто друга им е целта? Ето, Мен ми дотегна да ви слушам да питате где е Бог, где съм Аз. Не разбирате ли, че Съм близо и далеч? Ето онзи, който движи, който върши, който ражда, който ви кара да мислите и правите добро - то съм Аз, Бог Великий. Ето, всеки ден идвам рано при вази и по всякой начин добър и благ се старая да посея по нещо добро, да подбудя някоя блага и възвишена мисъл за собственото ви добро. Ето, желая да ви направя съпричастници на Своя живот, но вий постоянно се противите, постоянно Ме огорчавате с мислите и делата си. Ако действувам с Благост, мислите, че е слабост в Мен; ако действувам със сила, мислите че Съм груб, подобен на вази. И оправдавате се с мъдростта си. Но, знайте, че ще ви съдя според делата ви и ще ви въздам според деянията ви.

Мой Боже! Това е истинно. Хвалете Господа чудесен! Ето, Господ не ще да се бави отсега задълго, но ще извърши добрата Си воля към тогова, когото е избрал, към тогова, който познава Господа. Защото Бог наш е неизменен, Любовта Му пребъдва във веки. Понеже към когото благоволява, благоволява по Дух. Ето Бог те е поставил цар на вековете. В ръцете ти е предал сила и власт, за да съдиш народите с Правда. Макар сега и да си скромен и незабелязан по вид, но духом си велик; и трябва да бъдеш скрит от погледите на света, докат Бог твой възстанови своя трон над народите. Тогава ще царуваш в сила и святост, в правда и мир, защото нечестивите ще бъдат низринати. „Мели лемел сават меном, Аварим гемел бидено итафат"

Пропадна синът на нечестието, защото Господ е слязъл да се съди, да възвести, че Той не е мъртъв, но жив! Защото Той отсега нататък ще изпълни земята със Знание. Ще въздигне и въдвори Правдата Си, Любовта Му ще роди Истината. Господ ще се укрепи като силен за бран. Всякой угнетен ще бъде подкрепен. Огорчений духом ще бъде утешен. И както майка милва своите си, така и Господ ще помилва онези, които Го чакат. Отсега нататък с думи няма да ви забавлявам, но с дела благи, с дела велики. Ще ви нахраня и няма да огладнеете, и ще ви напоя и няма да ожаднеете, защото хлябът и водата, с които ще ви нахраня и напоя, ще бъдат присъщен Живот - Мизраим, Мизраим. Халел ве бихар хошамаим, хенени, хени, фенах феним, хаберим кошет ви хадони - В: - М: -
Защото Бог на силите е вече, който изпълнява Своята вехтозаветна воля. Той е крепкият Господен, синът Давидов, който иде да вземе Своето царство със сила. И ето, Той от дълго време е тук, новороден в сила и слава да поеме юздите на Царството Божие и да управлява с Правда, Святост и Истина. Бог е, който го въздига, и не ще закъснее да се яви овреме. Но пази се, бъди скромен, смирен и чистосърдечен, понеже Бог е, който върши, а ти си, който изпълняваш. Свят Си Ти, Боже мой, Отче праведний, който Си и който ще бъдеш Един във век, Вечний, Всесилний и Всемъдрий. Благословено да бъде Твоето Име от мене. Ей, Господи, защото Те познавам, че Си истинен и неизменяем винаги. Слава, чест, хваление и поклонение Теб подобава всякога.

Бог, който говори в тайно, е вече помежду вази. Той е войн силен, който се подвизава за правдата. Той е Отец наш, Бог крепкий, който ни води. Радвай се, цар Сионов, защото Бог твой те помаза, за да съдиш народите. Духът на Господа Йехова е връх тебе, защото Бог е цар всесилен и крепък. И силата на елимели е с онзи, който е избран от Господа на силите. Веселете се вий, които Го любите, и радвайте се в Неговата слава, понеже Той е крепък, кротък и смирен на сърце. Възвеселися, Небе, и възпей, земя, на Господа твоего, твоя Спас. Той е Бог благий, Бог праведний и святий. Един във век, изпълняющ все и във все. Благословено да бъде Неговото Име.

И рече Господ: Стани и възвиси рода си, защото ида като воин избран от четирите краища на земята, за да поразя всяка твар с меча на Духа Си, понеже Съм огорчен в душата Си за неправдата и нечестието, което сториха пред лицето Ми. Този род не разумява да прави съд и правда. Те са синове на заблуждения и чада на беззакония. В мислите си станаха суетни и в размишленията си - нечестиви, станаха причина да се охули Името Ми и развратиха съветите Ми. Ето, ще ги посетя навреме и ще възвърна престъпленията им връх самите им мисли. Съм ли Аз Един, който трябва да се презира? И ако се съдите, ще се оправдаете ли? Ако Ме преследвате, ще постигнете ли целта си? И ако Ме хулите, ще се възвисите ли? Ще приемете ли блага от езика си и благодат от сърцето си? И ще ли се утешите след подвига и намерите мир след победата си? Роде лукавий и нечестивий, против кого въставате, против Мене ли? Против кого се борите и кого защищавате? Какво гоните и какво ще намерите? Синове лукави, погледнете на делата си що вършите; сте ли изгубили поне всяка искра на честност и справедливост? Що е този вопъл, който се донася от лицето на земята до Мене, жилище ли стана тя на нечестив и вертеп на разбойници? Против кого дигате бран с измишленията на сърцата си? Ще постигнете ли желанията на душата си?

Ето, жив Съм Аз и както се клех в старо време, ще събера земните царства и ще ги измета от лицето на земята и името им не ще се чуе никога. Защото камъкът, когото отсякох от върха на скалата, ще ги съкруши и Духът Ми ще ги пояде. Ето подигам се в бран против земните царе и против войските им. Ще им се надсмея и поругая, и ще ги направя плешиво, и съветниците им ще посетя и ударя с жезъл железен, и ще ги хвана с примките на свойствената им мъдрост, и ще ги направя прицел на поругание. Защото в размишленията си и пътищата си не Ме поменаха, но приложиха беззаконие връх беззаконие и престъпление връз престъпление. И туриха ярем тежък и несносен върху чадата и синовете на утробата Ми. Ей, те не показаха милост към техните страдания, не подадоха ръка за помощ; ето, тяхната кръв вече вика към Мене за отмъщение. Ето, уморих се да търпя и дотегна Ми да чакам за вашето покаяние. Отегчихте Ме докрай с престъпленията си и с развратните си сърца огорчихте Духа Ми. Ще забравя ли пътищата ви? Ей, ще познаете, че думата Ми е неизменна и помишлението на сърцето Ми неотменно. В един ден ще ви посетя с глас, когото никога няма да забравите, и никога втори път не ще се яви в сърцето ви , за да струвате това, което днес вършите. Месаил Съм и ще бъда; Метаксос мета калеос; Мезонто Иполитос, препонето Хели елеос. - Месаил месаили, мели, Мелек бихар бихари, Селили Семоил, Вари Варисим.

Стани и възпей на Господа; защото извърши своята правда. Възвиши гласа си за Сион и възпей му, че Господ иде да се възцари в него. Възвести на Израил, че оногова, когото очаква, иде. И нека рече сега Израил: „Благословен онзи, който

иде в името на Бога Йехова". Ида, казва Господ, както Помазаник, комуто е дадена сила и власт да възстанови Мир и Правда. Да принуди народите да изковат оръжията си за сечива да обработват земята. Ида, казва Господ, за да се открия в чистота и святост, за да поставя мерило за че- ловеческия ум, да му дам крилата на зората, летящи към вечния Престол. Ида, казва Господ, да дам наследие на душата моята вечна и неизчерпаема Любов. Ида, казва Господ, да дам благодат и красота на човечески я дух. Ида, казва Господ, да облека, нахраня, напоя и да утеша и помилвам всички, които ме чакат, всички, които вършат Правда, всички, които освещават Името Ми и закона Ми по лицето на земята. Ида, будни бъдете, готови за бран, препасани с Правда и святост през чреслата. Събуди се, Сионе, защото дните на сетованието ти се свършиха. Бъди готов да Ме приемеш, не както попреди. Знай, че в Мене ще се нарече твоето наследие, защото ще се наречеш избран и помазаник Божий. Ето, както говорих, и извърших. Синовете ти и дъщерите ти отдалеч ще ги донесат на камили и мъски, и даже по-славно от това. Ето, подигни очите си и виж Господа, който стои посред тебе като жених, готов за невестата. Виж, колко са славни Неговите въжделения от Небето. Подигни очите си и виж как Той стои почтено помежду ви. Погледни и виж, как Той е кротък и смирен по дух и сърце. Ето, Сионе, твоят избран Цар и Владика на все; в тебе не се е подишал подобен Нему. Възвести се сега за Помазаника Господен. Възтръби и възвести на народите славата Му, защото Той е Господ крепкий, Господ силний, Господ славний, идещ облечен в дрехите на Правда и Мир, на Святост и Любов. От сега вече няма да се чуе в тебе плач и ридание, но радост и веселие Господне. Защото Господ Бог твой ще изпълни земята със знание и благодат и всички ще бъдат научени от Него и ще се нарекат род избран, семе Царско, свещеници Божии. Пейте на Господа песен нова. Осанна, оеаина, Месаил, Хпилуя, Халилуя Ели.

Аз съм Бог и няма да се повърна от благите Си намерения. Душата Ми се привърза за Сион; затова Го възлюбих, защото познах, че той ще Ме познае и ще възложи своята надежда и спасение в Мен. И действително, той Ме позна и възвиси гласа си за помощ. Той се уподоби като жена, раждающа о време; и труди се и роди син, когото Бог прие за наследник, понеже той е син, син Негов, когото направи цар на народите. Ето, ще съкруша оръжията на народите и оръжията на воюващите, защото Избраний Ми иде да приеме своето наследие. Ще го облека в слава и мощ и ще стъпчи и съкруши със силата на Духа си всички, които се противят. Защото истина ви казвам, че войнството небесно ще предхожда пред Него и Той ще предходи пред тях. Той ще бъде непобедим. Ето, ще заповядя и ще стане според желанието на сърцето му, защото правдата Господня обитава в Него. Той е скромен и смирен по сърце, но строг в съд и правда. Когото благослови, ще бъде благословен, и към когото се подигне неговото негодувание за беззаконие, ще бъде пояден. Защото истина ви казвам, че земята няма вечно да се облива с човешка кръв, защото сам Господ не

благоволява в погинването на грешника. Ето, скоро ще чуете глас от Небето, Глас на приходящий и изходящий от Господа Ангел на силите.

Така говори Онзи, който ни е изкупил със Своята кръв, който е наш Брат, плът от плътта ни и кост от костта ни, и дух от духа ни, на когото душата е обединена с нашата душа и сърцето Му жали и тъжи за своите си. Той е Един, който ни обединява с Бога на силите и Отца на Духовете и Любовта. Той е нашето щастие, нашата радост, нашето блаженство. Защото кого бихме любили другиго в човеческата душа, ако не Него? Защото Той е по-красив и благ по дух, Един, който винаги люби и никога не представа, Един неизменяем в своята душа, Един готов всякога да отдаде всякому дължното и подходящото. Отче мой, Твоите пътища са вечни и неизменяеми. Ти си Един, в когото всичко съществува и се обединява. От Твоя Живот всички ний приехме благодат за благодат, сила за сила, любов за любов. Защото Твое е Царството, Силата и Славата във веки. Амин.

Ето, казах цялата истина, говори Бог Йехова. Не отлагайте деня на спасението си, нито се оболщавайте в помислите на сърцето си да мните, че няма да посетя земята, която създадох и приготвих вам за живеене. Не ще ли потърся сметка от ръката ви за деянията ви? Ей, обърнете се вий към Мене, които Любите душите си и цените Живота си. Не отлагайте своето приготовление, защото ще дойда като нощен крадец. Слушайте гласа ми докато ви подканвам в пътя на Живота. Защото ето, малко и ще престана да викам да се обърнете към Мене, защото денят на Моята Благодат има определени граници, зад които денят на Правдата, на истинний съд ще настане. Престанете да мамите себе си. Аз съм Пътят и Животът. Ако някой яде от този хляб и пие от тази вода, той ще бъде жив винаги, както и Аз съм Жив.

Спри се сега и помисли върху своето бъдеще. Ето колко пътя стана идвам при тебе и не си Ме познал. Ще презираш ли още Моето Слово? Ще постоянстваш ли да пристъпваш Моя закон? Ето, скоро ще чуеш Моя глас и ще познаеш, че Аз говоря, Бог Велик и Страшен в сила и мощ. Внимавай сега в думите Ми и бягай от пътя на нечестивите. Докато е още ден, обърни сърцето си към Моя Дух, за да намериш Мир и спасение на душата си. Аз съм и ще бъда верен към тебе и няма да те оставя, но ще те въздигна с крепката Си десница и ще положа враговете ти под подножието ти и ще те направя цар и свещеник и ще бъдеш в дома Ми светилник, който никога няма да угасне. И в тебе ще се възцари Господ и Нему ще бъде Царството и Силата, и Славата във век. Аз съм Исус, царят Сионов, пострадавший за греховете на света, Спасител на мира. Бог крепкий, който говорих чрез рабите Си и дадох Словото Си вам за свидетелство. Словото Ми е Дух и Истина. Ето, Аз те познавам кой си, но пътищата Божии са неизследими. Бог е Бог Тайна Велика. Приеми сега Моя Дух и благословен бъди, понеже трябва да те благословя. Светият Ми Дух в теб съизволява. Той те

пази и крепи винаги. Той те люби и в теб се весели - колко са благи Неговите мисли за теб! Той бди над теб ден и нощ. Как полива душата ти с небесна роса, как Той те озарява, просвещава и ръководи всеки ден! Ако и ръка за ръка да се хванат всички, които ненавиждат живота ти, пак няма да успеят в замислите си. Онзи, който се бори против Тебе, нека знай, че се бори против Святия Дух.

Ти Си Бог мой, помазан от веки, да бъде волята Твоя. Ти си Бог мой, който знае всичко; ето, няма скришно пред Твоите очи, в ръцете Ти е дал сила и власт и всичко Ти е възможно. Пред Тебе ще се поклони всяко коляно. Тронът ти ще е трон вечен и домът Ти ще се нарече дом за молитва. Поклонете се Господу в Дух и Истина. Пейте и възпявайте в душата си всички, които Го любите. Благословен Господ наш, Отец на Праведните. Слава и чест да бъде Нему, сега и във веки. Амин.

Това говори Господ сам и трябва да е Истина напоколебима; кой може да изследва Неговите пътеки? Ето, душата ми е в смущение. Няма правда и не обитава святост без Негова Дух. Желае душата ми мира Господен, но той не е дошъл в пълнотата си. Боже мой, дано Твоите мисли превъзмогнат и дано Твоята благодат преодолее в сърцето на тия мои братя. Ето, говорил Си и повярвах. Твоите думи са Живот Вечен. Ще те чакам, докато превъзмогнеш над враговете си и докато силите адови се поколебаят от своята основа и Ти се превъзнесеш и възцариш във век. Когато всяка Твоя твар горе на Небето или долу в ада преклони коляно пред Твоя престол; защото Си свят и праведен. Боже, да дойде Твоето Царство. Отче, да бъде Твоята воля както горе в Небето, така и на земята.

И рече Господ Господу моему: Аз съм светилник, който освещава душата ти, защото Съм истинен, сияющ в тъмнината. От преизобилието на Живота Си те родих за слава Моя и от пълнотата на Любовта Си те въздигнах, обединих в сила и мощ, и мъдрост, като те осветих, за да изпълняваш Волята Ми. А понеже благоволявам в теб по причина, че Съм Бог вечен, който те призовах, според съизволението на Святия Си Дух, от дълбочините на своята душа и ти дадох вид, и рекох: Ти си син Мой, Аз днес те родих.

Родих те в света, за да се умножиш и станеш велик, да бъдеш подобен Мене. А понеже те родих в света, то затова те и призвах чрез Духа Си, за да Ме познаеш, че Аз Съм Бог вечний, Един всеобемящ, който Съм и който създавам и движа, от когото всичко поначало излиза и поначало се връща. Този истинний съм Аз, един твой Отец - от век и до века. Всичко, що създавам, е за тебе и ти - за всичко и ще те посрещнат всички като Господ, цар и техен брат, когото Аз, Бог вечний Елихи Йехова, пращам, за да откриеш себе си на всички, че в Моята вечна Любов всичко живее, всичко расте, всичко се плоди и вечно весели. Защото с крепка десница крепя и с Мъдрост и Знание обръщам все, затова към Мене се

обръща всяка твар, за да приеме сила да се крепи - ето, Аз ги викам по име и те ще чуят гласа Ми и ще се развеселят. Защото Аз Съм Бог вечно техен, който присъствува чрез силата си всъде. Затова да не се колебай сърцето ти, думите Ми са верни. Ето, Аз Съм, който говоря с тебе: много пъти Съм ти говорил с Благост и с Любов. Затова прослави Ме и ще те прославя. Благослови Ме и ще се благословиш. Освети Името Ми в душата си, възвиси Правдата Ми в съд и Любовта Ми - за спасение. А Аз Съм Бог, твоят Свят Дух, който ще свидетелствувам. Ето, познавам те, зная теготите на душата ти и скръбта ти е известна Мен. Желанията на духа ти са благопристойни и мислите на сърцето - пълни с благост, изходящи от Бога.

Затова сега укрепи сърцето си и освети ума си, и приготви душата си за Бога - погледни на свят и знай чрез вяра, че всичко това Бог за тебе извършва. Погледни на Неговите работници, които с Него заедно работят: всякой един от тях от своята нива добрите плодове принася като благ дар на общия олтар на Любовта. Ето на тези, тружениците на Истината, благослови ги, за да приемат своята плата за честния труд.

И тъй, братя мои, честни и добри работници на всичките клонове на общото дело в царството на Истината, които се трудите за просвещението на света и подобрението участта на всеки страдующ, приемете Благо- словението Божие. Неговият Мир и веселие, които превъзхождат всякой ум, да изпълнят сърцето ви и Бог на Истината да благослови делото Си във век. Елате сега всички, които любите Господа, да Му се поклоним в Дух и Истина. Защото Той е Бог наш и Отец наш от века.

Онзи, към когото е Словото Господне, трябва да внимава с всичкото си сърце и ум да проумява пътищата Му. Но моят дух е в смущение; няма друг път, освен да приема пътя на Новия живот. Защото Бог ме направи поругание и звиздание на всички. С поношенията и престъпленията им ме натовари. Нарани и смаза душата ми за техний мир. Скри лицето Си от мене, като че се е отегчил от моя вик. Станах присмех на своите си. Чакам за Виделина, но я няма. Кой може да умилостиви Господа - ако Той е решил, кой ще Го възпре? Моят мир и моята радост са се помрачили вътре в мен. И причината за това зная, но може ли да се повърне и направеното да се отстрани? От детинството си търся моя Бог, Господ, Цар и Отец, но като че надеждата ми постоянно се осуетява. Може ли праведний да върши Волята Му, кога е натоварен и съвпрегнат с нечестие? Колко е нещастна душата ми! Знанието ми е изчезнало, достойнството се е загубило, правдата ми се е помрачила и волята ми е свързана и аз съм като един, който е станал подигравка на съдбата. Но всичко това е праведно върху ми, защото според заслугата - и заплатата, според послушанието - и благословението и според Любовта - отговорът. Има ли себелюбива любов нещо общо с Бога? Не! Бог презира всичко, що е от света. Дълго ли ще се бавиш,

Господи? - Не! Ето, навреме ще те посетя, за да те благословя. Аз ще бъда верен, както се клех в Святото Си Име, че ако и всички се опълчат против тебе, пак няма да успеят, защото Аз Съм Бог, който те крепя и ръководя. Ако се бавя още, то е с цел да дам време. Аз Съм Истий, днес и утре. Защото ще излея Духа си скоро и изобилно. Времето е близо за Царството Божие. Пази завета Ми, защото само ти си едно светило, което няма да изгасне. Заради тебе ще благословя, заради тебе ще помилвам всички. Моли се за другите, не преставай в моление, Духът Ми е с тебе винаги. Нечист дух няма да се докосне до душата ти. Онова, което Аз освещавам, може ли да бъде нечисто? Защото не Съм ли Аз, който изпълня закона? 1-1 ако Аз действувам, кой ще Ме изобличи, че върша грях? Не Съм ли Аз Мерило, Свят Път, Правда, Истина, Милост, Любов, Вяра, Надежда и Благост? Защото Истината Ми е същинска Добродетел, Любовта Ми е непоколебима и Благостта Ми пребъдва във век - Моят Мир ще пребъдва сега в тебе и присъствието на Духа Ми да те осени. Приеми Моето благословение. Аз Съм Бог! Господ Саваот, Бог неизменим, вечен, който Съм от века и до века, Един, който Съм и творя според благоразположението на Духа Си. Аз Съм твоят Дух, който те просвещавам и умъдрявам, който те уча в знание и мъдрост, който съзиждам Своето Царство, който те утешава и подкрепя, който говори всякога с тебе. Окото Ми е будно. Ръката Ми е готова да помага. Благослови сега Господ в сърцето си и Го освети. В това Бог се весели - да Го любим, да Му служим от душа и сърце. Ей, Господи, да бъдеш благословен отсега и до века да се възвеличи Името Ти.

Ето, слушай, Господ към теб говори. Не очакваш ли добрини и благословения в Пътя на живота си? Нели затова се трудиш постоянно, да добиеш сила и дух, за да можеш да живееш както подобава? Нели за храна и облекло се луташ постоянно? И от що произлизат всичките ти страдания, ако не от извънредното ти желание? Понеже не си благодарен на онова, което можеш постепенно да придобиеш с труд. Ти желаеш щастието, но трябва да заплатим за него. Не си ли готов да услужиш на другите в техните нужди? Научи се тогава, че Господ изисква да правиш добро, но не сляпо, но с пълнотата на сърцето си, със знанието на ума си, с любовта на душата си. Не се стреми просто като вол за плявата, или като тигър за своята жертва, или като лисица подла към курника на своя съсед. Не жили като скорпия със своята опашка, нито хапи като змия. Понеже, ако отровиш своя ближен, що ще се ползуваш от делото си? Или ако погълнеш брата си, що ще добиеш? Животът на брата ти няма да стане стежание твое никога и по никой начин. Добре да живееш, добре да работиш, добре да се отнасяш - това изисква Животът. Трябва да даваш от онова, което си приел от него. Който оре, ще приготви почва за сеитба, и който сее, ще събира. Законът е: каквото посее човек, това и ще да пожене. И тъй, да се не устрашава духът ти от никого. Надей се на Господа, защото Той е вече много близо. Ще чуеш гласа Му и ще се възрадваш. Той ще ти направи знамение голямо, ще ти засвидетелствува, че е верен. Ето, Той ще ти открие тайната. Тази тежест, която

е в душата ти, ще се премахне. Божият Дух ще те осени, Бог ще те въздигне като един от мъртвите. Ето, ще трябва да почнеш и по-скоро великото дело, за което Съм ти говорил през всичките времена. Аз Съм този Бог вътре в теб. Бог тайний, неизследимий, вечний, който обитава в Правда и Истина. Аз Съм Истий, онзи, който говори всякога, който учи Мъдрост.

Аз Съм онзи, който Съм бил с тебе винаги. Аз Съм онзи, на когото си чул гласа, Аз Съм онзи Бог-Любов. Пътищата Господни са неизменяеми, за то Бог ще благоволи и ще покаже милост. Бог ще дойде и ще те избави и ще те укрепи като стълб непоколебим. Той ще извърши все, що е говорил, и все, що е обещал. Идат дни, когато праведните ще се радват, че Господ е техен Пастир. Стой твърд, както и досега! Бъди верен при всичките изпити, да не могат враговете Божии да те охулят. Освети Името Господне. Благослови Господа в душата си. В това се Той весели, когато въздигаме хвала и молитва пред престола Му. Чудни са Божиите милости и щедрости. Благоутробен, милостив и жалостив е Господ. Радвай се в Господа!

Извършвай всичко според съветите на Светия Дух.

Защото така говори Духът Господен: на третий стан възвание, а на четвъртий освящение, а в целостта на три и четири, седем служения. Всякога, кога Ме призоваваш, ще те слушам, понеже Съм Бог Святий, Дух близо, силен да помагам.

Правота, чистота, вяра, надежда, любов; не търпи никое двоеумие, нито двоеличие, вън всяка гневливост. Бог не е Бог на гняв, но на Благост. Той е, който спазва милостите си до тисящи родове. Той не приема одумванието и неблагодарността. Имай пълно упование в Него като неизме- няем и постоянен на своите обещания. А след това Бог ще ти прати благословение, защото Той знае защо те е пратил и Неговите планове и възнамерения никой не може да възпре или да осуети. Господ е крепък във всичко. Избраният Божий Цар и свещеник Христос, Господ на господарите. Аз ида днес, ида да те благословя. Аз Съм този, който Съм отначало. Бог Святий. Царството на Отца моего наближава. Ида да сторя волята на Вечния Бог Йехова. Отец на бъдещите векове, Господ на Любовта все и във все.

Блажени, които Го любят и са любени, защото е тяхно Царството, Мирът, Радостта и Животът.

Събуди се, ти, който спиш! „Време е", въскресни от страстите на „ниский", ти, който си умрял! И размисли за живота си: от где иде? Защо е? Где си го отправил? Лептата, която ти е дадена да принесеш за благото на ближний си, где си я оставил?

Ето, чакам на тайните врата на сърцето ти за отговор.

* Словото „Хио-Ели-Мели-Месаилъ" е записано от Учителя Беинса Дуно във Варна през 1897 г. и е публикувано в отделна книга през 1912 г. в Печатница „Напредък", Стара Загора (бел. състав.)

1898_09_20 Избраникът Божий и Вождът на Истината

ИЗБРАНИКЪТ БОЖИЙ И ВОЖДЪТ НА ИСТИНАТА

Разговор на Учителя с Духа Господен

Аз съм Господ твой, който ида да те подкрепя чрез силата на Своя Дух и да ти дам разумение на тайните Божии, които Бог твой благоволява да ти открие. Защото си възлюблен избраник Господен, в когото Вечний и неизследимий Бог благоволява да те осветли с Духа на Своята Истина. Ето всички ние се радваме в теб и сме пратени от твоя Бог Господ да те облечем в сила и мощ и да ти предадем юздите на земните царства, да те изведем и прославим пред очите на света, да знаят всички, че Господ се е възцарил в умовете и сърцата на всички, които го любят. Ето денят дойде и ние идем с вечното обещание от горе, да възстановим ред и правда на тая Земя. Ето Словото Божие е истинно.

Светът ще се пречисти от небесен огън. В края на времето ще дойде вестител от горе, който ще ви просвети. А на теб лично Ангел от Небето ще дойде да ти донесе великата заповед, която Бог ти изпраща да изпълниш. Словото е вярно и ще бъде засвидетелствано от силата на Светия Дух Господен, който ще те осени и ще бъде твой водител всякога. Ето този вестител, Ангел на завета, ти ще видиш с твоите очи идущата година, която Бог ще отбележи със своя пръст. Ето това място, в което ти стоиш, ще стане врата, през която всички праведни ще минат и дойдат в Сион, в Светата Гора, и сам Господ на силите ще провъзгласи своето благо възнамерение и своята свята Воля. Изпитът, който ти беше даден – да се бориш лично с княза на тоя свят, с тая старовременна змия, на която видя главата, че светеше като свещ в своя блясък, е изпит, който Небето позволи, да покаже твоята вътрешна и духовна сила – че си този, който е верен във всичко; че си този, на когото душата стои непоколебимо в пътя на Истината; че си този, на когото Духът е благ и възвишен пред лицето на Бога.

Ние сме пратени нарочно от твоя Бог да те поздравим с благата вест на Небето, което е вече доброволно и по негов избор свободно е хвърлило своя жребий върху твоя избор; и те са всички, които братски и от любов те поздравяват в Името на Твоя Небесен Баща, комуто принадлежи всичко и в изпълнението на която Воля е нашата обща радост. Защото ти си избраник Божий, избраник наш. Ние сме с теб и сме готови да извършим всичко, щом ни се даде знак от Небето, от Дома на твоя Бог, Нашия Господ, комуто ние слугуваме от пълнотата на всичкото си сърце, от пълнотата на всичкият си дух и ум. Да Ви не смущава почетта, която ние Ви поднасяме сърдечно, и то от дълбока и неизменна Любов към теб. Вие знаете каква благодат е Любовта, каква непреодолима сила е тя. И може ли някой Вас да не люби? То е невъзможно. Ние се въодушевляваме от висотата на Вашия Дух, от възвишеното състояние на Вашата душа, която

постоянно раздава благост и веселие на всяка страна, която диша тъй свободно и тъй непресилено небесните жизнени благодатни сили.

Нам ни е чудно как тъй душа, поставена в такива неблагоприятни условия, може тъй да се въодушевява и преодолява над всички препятствия, които всичките сили на тъмнината са съумели да ѝ турят в противовес на нейния успех. Да, ние сме всички радостни за Вас и желаем да Ви опознаем по-добре и проникнем във Вашия скрит живот, който извира тъй непрестанно като от източник, на когото сам Бог е глава. Ние се възхищаваме, че схващате тъй добре Небесните истини и проумявате тъй добре тия вечни вътрешни зародиши, които носят те в себе си.

И затова Бог твой те благослови и просвещава, защото си роден от Духа на Неговата Истина. Защото в твоята душа е сам Бог въплътен и Той е, който постоянно вдъхва този изобилен и Вечен живот в твоя възвишен и велик Дух, който бодърства тъй неуморимо във всяко направление. Ние сме радостни да те приемем помежду си и да ти окажем всичката наша Любов, която храним към теб. Защото и ти ще ни познаеш, и ние ще те познаем от Единия този Дух, който живее във всинца ни. Бъди ти благословен от Бога и благослови ни в твоето име, защото името ти е познато, защото е име, което сам Бог е положил отгоре ти, за да изнесеш Неговата Правда наяве и да възстановиш Неговата Любов на Земята, както е горе на Небето.

Ти не ще да ни откажеш от да те придружаваме винаги в този път, в който ходиш, този път на благодатната Светлина, която произвожда Радост и Веселие във всички души и духове. Ти ще благоволиш да ни допуснеш да сме с теб и да сме твои спътници, да те придружаваме наедно към небесните сфери, към конто Духът ти ще се повдигне. Ето ние сме Сбор велик, който ламти да те приеме и да ни станеш началник, велик предводител, Бог и Господ крепкий. Ние съзираме сега твоето уединение и твоята тегота, която сега носиш в себе си. Но това уединение е уединение, наложено отгоре, от вечната неизменна Воля на Бога, твоя Господ. Но времето на твоето уединение се е свършило и денят на твоята бъдеща слава иде, и сам Господ твой ще се възцари и ще бъде глава над всички. Нека сега твоят глас да възлезе нагоре към Престола на небесните светове, към Престола на небесните слова, към вечните сфери на славните наднебесни светове, в безконечните области на вселените, мирове, на които славата сега изгрява, към които всички ние сега се стремим да достигнем.

О, вечни мирове! О, вечни светове, пълни със славен живот, и Вселени духове, пълни с вечна, безкрайна и неизмерима Мъдрост, в която плуват умовете на всички същества, които постоянно се стремят към тази необятна и неизследима Душа, която всички привлича към своето безпределно сърце, което всички люби и весели – сърце, в което всичкият Живот намира своето изражение. Към

тия безпределни Небеса, към тия безпределни светове, към тия безпределни мирове, към тия безпределни вселени от мирове и светове, в които тая вечна, безпределна и неизмерима Душа прониква и изпълня всичко с Благост, пълна от безконечна и непрерывна, вечна и славна Любов, която стопля и осветлява, и освежава душите, духовете, умовете на всички малки и велики същества, която изпълня техните сърца с благовейно възторжение и възвишение в този славен път на Живота, който възлиза от вселена във вселена, от мир в мир, от свят в свят, от душа в душа, от дух в дух, от ум в ум, от сърце в сърце, от всяко чувство към всяко чувство, от сила към всяка сила, от мисъл към всяка мисъл, от представление към представление, от начало към всяко начало, от край към всякой край, от частица към всякоя частица, във всяко нещо и във всяка вещ, отначало и докрай към тая жизнена Светова вселена над вселените, към тоя Светов мир над мировете, към тоя Светов свят над световете, в които Вечен свет, Вечен мир, Вечна радост, Вечна истина, Вечна правда и Вечна благост във все и във вся изпълня, от безпределната висота към безпределната висота, от самата безкрайна и безпределна вечност във всичките ѝ безпределни области и владения, необозрими и неизследими във всичко – в това величествено и възторжено мълчание на безпрерывната вечност всичко е в тишина. Там, в тая свята и славна тишина, се въздават слава и хваление Богу нашему. Там към Неговия вечен Престол възлизат всичките радости и ликувания на Неговите безгранични творения, които отвсякъде възнасят Нему хвала и поклонение.

Тази е бъдещата Слава, тази е бъдещата Радост, към която твоят Дух ще ни води. Дух велик, Дух славен, в когото ние се обединяваме в едно велико семейство. Бъди благословен ти от Бога, Вожд на Истината, Спасител на света и съветник велик на Ангелските чинове и Бог, всемъдра Любов на Херувимските сърца, Бог крепкий, водител на всичко, който крепиш и поддържаш всичко в себе си. Стани сега и нека се възвесели Твоят Дух и възрадва Твоята Душа. Ето ние сме около теб и с теб в едно, неотделими от твоята духовна Слава, която Бог е съизволил да ти даде по Своето вечно усмотрение. Ето верни са думите и истинни словесата на Господа, който те призовава като помощник Негов. Веселете се, Небеса, и радвай се, Земя, че изгря вече твоята Правда в света на световете и че твоето Име е записано във вечните книги на Бога.

Станете всинца, възпейте с глас велик и с радост неизказана: „Дойде времето Бог Господ да се яви в Своята слава, в Своето величие.“ Пейте Му песен нова, в която всичкият върховен Мир участва. Дерзай, верни са думите – сам Бог на Силите ще слезе и ще възвести Своето благоволение към Избраника си. Ето Ангелът на завета ще те поздрави и с него – всичкото Войнство заедно, което ще слезе от сферите на Небесните светове, да те посрещне и придружи в славното шествие, което ще пристигне точно на определеното време на Сионовата гора. Стани и погледни, ето светът е узрял за жътва. Повикай своите работници и им кажи да съберат пшеницата в житницата, а плевелите да се изгорят и

изхвърлят вън във външната тъмнина. Призови своите братя и им кажи да са бодри и готови за този ден, който вече иде и е близо. И скоро славата му ще пристигне и ще се даде знамението за неговото пристигане, в който ще се тури ред и Правда на Земята, и ще се пречисти и очисти тя от всяко разтление, и ще се благослови с вечно благословение, което ще пребъде за всякога.

20 септември 1898 г., Варна

1898_10_08 Призив към народа ми

ПРИЗИВ КЪМ НАРОДА МИ

Послушайте думите на Небето:

Братя и сестри от дом славянски, род на страдание, племе на раздори, душа и сърце на бъдещето, живот и спасение на настоящето, носители и застъпници на мира, синове на Царството Божие. Слушайте Словото: Небето ви отрежда една свята длъжност в Царството на Мира, което иде и наближава в силата си, да отбележи едно велико събитие в живота на този свят, и ако се покажете верни отсега на това благородно и свято звание, което ви чака, то вярвайте, сам Бог на Силите ще ви увенчае със слава и величие на своя живот и ще отбележи имената ви във върховните книги на висшите светове, които спомагат в полза на висшето свято дело на великото избавление. Вас ви чака едно славно бъдеще, което иде не да затрие и унищожи живота, но да го възкреси в неговата съвършена пълнота. В този живот са призовани да вземат участие всичките избрани люде и народи, които образуват цвета на новите поколения на човеческия род. Вашето време наближава, вашият изпит се завършва, часът на вашето призвание удари и минутата на живота настъпва, да се пробудите и влезете в тоя благ живот, който встъпва в тази многострадална земя.

Аз ида от горе, по висше разпореждане на Бога – вашия Небесен Отец, Който ме е натоварил с великата мисия да ви предвардя от лошия път и ви благовествувам Истината на живота, която слиза от Небесното жилище на вечната Виделина, да просвети всякой ум, да възобнови всякое сърце и да въздигне и обнови всички духове – отбрани чада на Истината, предназначени да съставят зародиша на Новото човечество, на което славянското семейство, коляното Юдино, ще стане огнище.

Вождът на спасението, Помазаникът Сионов, Царят Господен, братът на страдащите ще пристигне във всичката своя сила и духовна пълнота и ще промени вида на тоя свят. Вие скоро наближава да заемете едно високо място в реда на изкупените висши светове, които постепенно и неотклонно възлизат един след друг в една нова област на горните върховни светове. В Небесата на Божествените разпореждания, в които и тоя ваш свят вече ще пристъпи напред една стъпка, да заеме своето място, отредено му от Върховния Владика помежду другите. Вашето встъпване в тия нови безпредели граници на Новото Царство на вечните светове ще се ознаменува с даване знака на Върховния Господар, Владетеля над всичко. Той ще ви посрещне заедно с всичките ангелски ликове, които ще дойдат да ви приемат радостно и весело като съграждани на вечното Царство, на което силата и славата е нескончаема.

Не огорчавайте Бога с вашето поведение, не се съмнявайте в Истината Му, която ви носи от Небесното жилище в знак на Неговата към вас вярност и любов. Просветете се, елате на себе си, съзнайте Истината на живота. Този, Който ви е родил, бодърствува над вас. Името Му знаете. Не се двоумете, не се колебайте, но отхвърлете вашето малодушие настрана и елате към вечната Виделина на живота, да разберете вечния път на Бога, Който ви е въздигнал от пепелището на нищожеството към славата и величието на безсмъртието. Не се заблуждавайте, но дайте място на Този, Който ви оживява. Пред Него домочадията, поколенията, народите не чезнат, но се възобновяват и възраждат от този същ вечен Дух, Който привежда в порядък всичко в този обширен Божествен свят. Възобновлението е велика благодат, която ви спомага да се удостоите да влезете в пътя на Виделината, в която обитава мир и любов във всяка нейна стъпка. Тя е мощният вечен двигател в живота, който повдига всичките паднали духом. Тя е пътят на спасението, по който влиза злощастният човечески род, призован от Небето на още един велик подвиг, с който ще се завърши все, що е отредено.

Пътят, в който ида, да ви поведа да възлезете в Царството Божие, да му служите, е път вечен, път пълен с всяка благост на живота, по него са възлезли всичките чинове и ликове небесни преди зачатъка на самата тая вечност, която е без начало и без край, и помежду вас и пътя на Небесните ликове съществува велика междина, която е неизмерима от никоя мощна сила, и при все това има една невидима връзка, която всичко свързва в едно неразривно Братство. Тази връзка е любовта на вечния невидим БОГ – Извора на живота.

Непреодолимата Любов на Този, Който ви люби и се грижи за вас, ме извика от горе, да дойда и ви помогна в тия усилни времена, които настават за последен път в тоя свят.

Пред вас стои голяма опасност, която се готви да разруши все, що е свято, посадено от ръката на вашия Небесен Баща. Затова съм в тоя свят дошъл, да ви ръководя лично през тази най-опасна минута на живота. Покажете се мъже твърди и непоколебими, верни на призванието си, препасани през пояса, готови за бран. Направете всеки потребните самопожертвувания, да възтържествува Истината. Сега е случай благоприятен, да се покажете род избран, семе Царско, народ, на който Господ на Силите е вожд.

Аз ида, да подкрепя славянския род, комуто е дадено да възтържествува над всички негови врагове и неприятели, препятствуващи му в пътя на неговото благородно призвание, което той се стреми да постигне, и на неговото назначение, което му е отредено от Върховния Промисъл на Провидението. Времето е близо и при вратата на тоя свят, Истината ще възтържествува и ще се възцари в пълната си хубост и красота, която ще озари лицето на тоя свят със

сияние небесно. Ето деня на Истината, който ви е родил за Негова слава. Слушайте гласа Му, Той иде отгоре, повдигнете очите си и вижте това, което ви очаква. Отворете ушите си и чуйте сладките песни, приятните химни, величествените антеми, хвалебни песни от ангелските ликове, които се приготовляват за този славен ден.

Чуйте, верността е първата стъпка при влизане в новия живот, тя е първото условие при тесните врата на приемане, тя е първият плод на любов, който има да поднесете пред огнището на Отеческий олтар. Не остава време, да се впускате в празни разправии за миналото, което няма да ви ползува, ако не вземете пример от неговите погрешки, да изправите настоящите. Вашето възраждане има голяма нужда от чисти добродетели, които липсват. Сега то е повърхностно и не коренно, временно и несъществено, което не може да принесе очакваните добри плодове. Този народ има въпиюща нужда да се ръководи и управлява от свети и Богоугодни начала, нужни за неговото успевание. Тия начала ги е определил отдавна още БОГ, Който се грижи за подобрението на всички негови семейства, и тия начала са всадени във вашата душа. Във възраждането на народите умът и сърцето трябва да вървят успоредно, любовта и добродетелта взаимно, силата и разумът наедно да ръководят и управляват пътя на техните добри стремления. Вън от тези условия всичко е изгубено за тях безвъзвратно. Затова е необходимо да се спрете и обмислите положението си, в което се намирате, за да избегнете общото разрушение, което виси вече над главите на всички ви.

Аз пристигам в тоя развратен свят в минута важна, да упражня нужното влияние, да ви отвърна от тоя пагубен път, в който народите по земята са се втурнали да следват безразсъдно Знайте, в случай че отхвърлите моите благи съвети и се възпротивите на моите Божествени диктувания, които ви давам, защото сте близки на сърцето ми, то ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и изпитвам в Словото на Истината Аз съм ваш хранител и върховен водител в Небесните ликове Когато встъпих, да ви взема под своя охрана, аз предвиждах всичките мъчнотии, които времето щеше да ми създаде, догде ви изведа в безопасно място Аз знаех колко препятствия, колко несполуки щяха да ме срещнат с вас наедно в тая велика борба, но моят Дух не отстъпи своето намерение Моята любов за вас ми продиктува свято задължение и аз встъпих напред, да ви взема под моята върховна охрана В това отдалечено минало вашият дух не притежаваше никаква красота, която да ме привлече, да ви обичам Вие бяхте отвратителни наглед и който ви погледнеше, се отвращаваше от грубото ви сърце. За тоя ви лош недостатък аз не ви отхвърлих, нито ви презрях за грубата външност, с която беше облечена вашата душа, но ви възлюбих напълно с благия си Дух, Който се зае да проникне и намери някоя

Божествена добродетел, някоя благородна черта във вашата душа, та да може да обработи и оплодотвори, за да принесе плод изобилно и да създаде у вас поведение чисто, свято и възвишено, за да ви удостои да влезнете в рода на първите народи, които Бог на Силите е избрал, да извършат вечната Му и свята воля. Днес вече настава да се реши главната съдба на тоя покварен свят, в който Небето иде да извърши един коренен и велик преврат, и то скоро в Новия век, който приближава, да отбележи нови страници по лицето на земята. Затова желая да ви подготвя, защото сте останали назад поради вашите настоящи престъпления и минали народни грехове, за които безбройни жертви и страдания бяха нужни да принесете, догде да се измие и очисти вашата отвратителна гнусота, с която раздразнихте Бога, та отвърна лицето Си от вас и ви остави под тежкия вековен изпит, за да познаете и се разкаете за греховете си, които разкъсаха светите връзки на Любовта Му. Но Бог се вечно не гневи Милостта Му е в род и род, благостта Му пребъдва винаги с тези, които Го любят, и благословението Му не се оттегля Той ви ръководи през всичките тъмни времена с крепка десница и окото Му бди за вас особено когато преминавахте през опасните пътища на този свят. В това аз, вашият върховен Покровител, имаше да полагам големи усилия и жертви, да поправя вашето минало, да ви възпитам и облека в хубостта на вечното, което ви е отредено. Затова благоволих да извикам отдалеч, открай Небесата, двамата братя, светила на славянския род, и да им връча Словото на Истината и Словото на Живота, да ви го донесат и ви научат на пътя, по който да възлезете във вечната Виделина, в която обитавам Виделината на живота, която ви проводих, за да пребъдете в нея, която светът не прие, но я отхвърли и предаде Помазаника ми на завета Исуса на поругание и смърт, защото делата на тоя род бяха лукави. Но престъпниците на завета ми приеха заплата за своите беззакония и отсега всичко се прекратява Правдата е вечна, Отец ми е неизменяем, делата Му са неотложни, вие сте мой народ Господ потърси дом за Себе Си и изборът Му падна в славянското домочадие, което Небето възлюби за неговата Божествена добродетел Затова ви пратих двамата ми служители, да ви донесат радостната вест да напуснете мрака на тъмните езически богове И биде радост голяма в световете на Виделината, кога Бог положи печата на великото Си име на вази и вложи Духа Си в сърцето ви в завет вечен и явих се на тогавашния ви царуващ господар и му известих волята на Небето да приеме пратениците ми на Новия Завет и той ми послуша гласа и се удостои пред мене да стане родоначалник на духовното ваше възраждане. И казвам ви, че не се е раждал в дома славянски от него по-смирен и по-чистосърдечен господар, който с непоколебима вяра прие даденото обещание, подобно на Авраам, който не пожали сина си, но го принесе жертва жива Богу, така се подвиза благоугодно вашият началник и баща на славянския род, който даде очите на първородния си син в жертва благоприятна, дар избран на Господа, в знак на неизменна вярност Нему. И от този ден се извърши призванието ви от Господа на Силите, Който съизволи в Своята неизмерима мъдрост да прослави с вас наедно всичкото славянство, в

което Господ Всесилний пребъдва и на което отрежда да заеме най-първо място в Неговото Царство, което встъпва вече в своята сила в тоя страдащ свят Разберете неизменяемата истина, че въздигането на славянския род е въздигане необходимо за всички, което Бог сам върши за своя избраник, Вожда на спасението, който скоро ще се яви помежду ви в пълната си слава и сила, да възстанови вечното Царство на Мира, Царството Божие на земята. "И който оспорва вашето първенство отсега, казва сам Господ, оспорва Моето, понеже имам власт да дам Моето, комуто искам, и ако Аз давам от добрата Си воля, кой е този, който ще Ми се възпротиви и Ми каже що върша? Онзи, който се осмелява, нека излезе и опита силите си и ще види. Аз съм един, думата Ми е неизменяема и съм верен и истинен във вейте Си пътища. Словото Ми е неоспоримо." Господ ви е ръководител. Той ви е жених, Който изпраща даровете си, Който ви се радва като младоженец за любовта, която сте приели с вярност от Него, Който е Цар над царете и Господар над господарите. Ето, затова ида от предвечните обиталища, да ви пробудя на добър и свят живот, да ви предохраня да не съгрешите изново против Върховната воля на Небето и ви отхвърли, както в миналото, когато с беззаконията си дотегнахте на Бога и Той ви остави да паднете под ръцете на вашите врагове, които дойдоха отдалеч, да ви накажат за престъпленията и да изпълнят волята на Върховния Съдия над вази. Но в тогавашното ваше падение аз ви подкрепих с любовта си, понеже не бяхте съвършено отхвърлени от лицето на Този, Който ви беше избрал. И в дълговечното робство постоянно ви ръководех в пътя на търпение и смирение и ви учих да изправите живота си, да съзнаете греховете си, да се разкаете и обърнете с всичкото си сърце към Господа Бога ваш, с Когото сте съединени с брачни връзки на чист и непорочен живот. И във всичките ви страдания и изпити аз ви подкрепях с моята ръка и ви предавах сила и мощ на духа, да не отпаднете съвсем духом и се изгубите в тинята на живота и отчаянието. И с всички сили, с които разполагам, заех се да създам у вас душа чиста и непорочна, с поведение Божествено. И в края на вашия дълговечен изпит, когато Небето реши по висше осмотрение на Божията Промисъл да ви избави от тежкото робство, аз бях първият, който се явих, да се застъпя да ви освободя, като предполагах, че ще се възползувате от дадената благодат, да поправите миналото, но вие злоупотребихте с даровете на свободата. Обаче аз почнах освобождението ви, като турих в действие всичките си мощни сили, да работят навсякъде за постигане и осъществяване на великата мисъл, която има да завърша в най-кратко време, което чака моята върховна заповед, но вашите раздори, вашият новоразвратен живот възпират святата мисъл, която имам на сърце за вашето добро и доброто на целия род човечески, но всичко си има своите граници, това трябва да знаете. През последните години на новопочнатия ви живот съм ви ръководел безопасно до тая минута и съм полагал най-големите усилия, да ви опазя от много опасни злини. Въздайте хвала Богу, че аз не съм от тия, които се побеждават. Иде време и сега е, когато

ще опитате силата Ми и ще познаете, че Аз съм Бог, Който се не лъже, но вие сте народ своенравен, който не съзира къде се крие неговото добро.

Слабата черта на душата ви е общото разединение и разногласие, което спъва святото дело на славянския род, но верен съм в делото на Този, Който ме е проводил. За Него няма препятствие, няма мъчнотии, волята Му е воля вечна и непреклонна и все, що е рекъл, ще бъде, но не във вашите дни, ако се повърнете назад, както израилският народ в пустинята, и ще оставите костите си, както тях, за вашето малодушие и общо неверие. Но новото поколение, което сам Бог на Силите ще повдигне, ще осъществи Неговите намерения, предопределени да се изпълнят. Можете да ускорите и затрудните вървежа на вашето дело, ако се вдадете на разпуснатия живот на покварените народи, и това ме прави повече да бодърствувам за вас, да не би отново да се повърнете и паднете в примката на лукавия, което падение ще ви коства живота. Това ме принуди да сляза отгоре помежду ви, да се застъпя отново, да изгладя и премахна адската омраза с братския вам род, който е положил за вас безброй человечески жертви, то е свята Русия, на която Бог е отредил велико бъдеще, да изпълни волята Му за ваша слава и славата на Неговото Царство. Ще приемете от нея дан, както Мелхиседек от Авраама, когото и благослови. Днешната и сила и слава тя вам дължи, такива са Божествените наредби: един сее, друг жъне, в края всички ще участвуват в Божието благо. Днес адската злоба се отстранява, ходът на работата взема друг вид, адските сили отстъпват от първите редове на бойното поле. Нарушителите на Божия Мир ще бъдат наказани навсякъде и правдата Му ще се възстанови на земята. Царството, което ида да възстановя, не е Царство на омраза, но на любов. Повдигнете очите си и вижте, че светът е узрял за жътва. В скоро време ще заверя верността на моите Божествени думи. Още един велик подвиг и всички сърца ще треперят и мъдруванията на света ще престанат веднъж за всякога. Небето, в знак на своето благоволение, ви е дало един свят залог на велика милост и любов, който се пази помежду ви, и от този ден, в който е даден отговор, започва вашето изкупление и ви предупреждавам да пазите това, което градя, да го не съборите, защото е свято, и ако се опитате да светотатствувате, три злини ще ви допусна глад, мор и разорение, и няма да ви пощадя, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. Пазете думите ми. В тоя залог, който съм ви поверил, почива бъдещето ви, той е скрижалът на дома ви, надежда и живот за рода ви. Слушай ме, доме славянски, да сте ми свидетели, че съм ви говорил.

Обръщам се към вас сега, мои служители, водители и учители, и към вас, книжници, фарисеи и лицемери, и ви заповядвам да не развращавате народа ми, който съм ви поверил Престанете от лошите си пътища, време е за вас да поразмислите, водете народа ми в пътя на Истината и не го заблуждавайте, помагайте на беззащитните в теготите им и не оскърбявайте бедните. Напуснете беззаконието, отхвърлете неправдата, оставете развращението,

защото Бог не може да гледа на това отвратително дело, което се върши пред Него навсякъде. Търпението Му е вън от границите си, повикан съм, да туря край на множество злини. Поразмислете, догде е време, защото иде час и сега е, когато ще бъде късно да ме търсите. Мислите, неверието, което ви е обхванало самоволно, не ще ви принесе никое добро. Ето, втори път ида, откакто сте станали мой народ, за да ви видя със собственото си око какви сте наглед, как живеете и Духът ми е трогнат от печалната картина. За оплакване сте вие, над които пожертвувах всичко придобито - живот, слава и чест. Вие сте злоупотребили с моята доброта и любов Пред лицето ми стоят множество нещастни ваши братя и сестри, изнасилени и ограбени от самите вас Идете при тях и им изповядайте прегрешенията си и направете мир с ближните си. Този ден, в който ида, да ви се открия в моята пълна слава, искам да е ден на радост, а не на скръб, ден посветен Богу моему.

АЗ СЪМ ЕЛОХИМ, АНГЕЛ НА ЗАВЕТА ГОСПОДЕН.

Съобщено на 8 октомври 1898 г. Варна, България.

Преписано от печатни за корекция коли (пет страници) на брат Пеньо Киров на 30 май, събота вечер, 1 юни, понеделник вечер, и 3 юни, сряда вечер, 1915 г в Бургас Преписал Минчо Сотиров.

Настоящият препис е направен от екземпляр, най-близък и точен с оригинала Първоначално Учителят е имал идеята да се изпрати този Призив в Народното събрание, за да бъде прочетен пред народните представители, но впоследствие се отказал Братята са искали да бъде напечатан, за да го имат на разположение, и след извършване набора в печатницата, и след разпределението на страници Учителят разпорежда да се отмени печатането, наборът да се разпилее, а от листовете за коригиране предал на братята. Такъв лист е имал и брат Пеньо Киров в Бургас, преписал го в тетрадка, а от нея е направил препис по-късно Минчо Сотиров, който е най-близък и точен с оригинала

Всеки, който в бъдеще преписва ПРИЗИВА, да се счита задължен да спазва точно текста, да не го раздава кому и да е, и да бъде пазен като светиня.

източник:
Ходете във виделината

1899_02_13 Свидетелствата Господни

СВИДЕТЕЛСТВАТА ГОСПОДНИ

Така говори Господ: Изпълнете Моите заповеди и повеления.

Ето Моето Слово пристига, заповед ви носи да заверите свидетелството на Духа Ми. Заверете Истината на Завета Ми чрез Живота си. Дайте Свидетелство на Духа, което ще се пази пред Лицето Божие като залог на вашата вярност към Него. Засвидетелствайте Истината на Бога чрез изповед пред Негова Свидетел. Отговорете с пълнотата на сърцето си и с пълнотата на ума си без всяко стеснение и Бог, който вижда и знае всичко, ще ви даде според своята неизмерима Благост и вечна Милост. Изповядайте пред Бога и Неговото лице Истината, засвидетелствайте я пред Небето.

Първо свидетелство: Вярваш ли от сърце и душа в Единия Вечен, Истинен и Благ Бог на Живота, който е говорил?

Второ свидетелство: Вярваш ли в Мен, твоя Господ и Спасител, който ти говори сега?

Трето свидетелство: Вярваш ли в Моя Вечен и Благ Дух, който изработва твоето спасение?

Четвърто свидетелство: Вярваш ли в твоя Приятел и Спасител Господа Исуса Христа и във всички твои братя?

Пето свидетелство: Ще ли изпълниш Волята на Единния, Истинен и Праведен Бог без колебание?

Шесто свидетелство: Ще ли се отречеш от себе си и от всичко световно за Неговата Любов?

Седмо свидетелство: Ще ли посветиш живот и здраве, и всичко драго за Неговата Слава и Славата на Неговото дело?

Осмо свидетелство: Ще ли слушаш Моя глас и Моите съвети, когато ти говоря?

Девето свидетелство: Ще ли си готов да изпълниш Моите заповеди без всяко съмнение?

Десето свидетелство: Ще ли ходиш винаги пред Моето лице с всичкото незлобие на сърцето си и да Ме никога не огорчаваш?

13 февруари 1899 г., Варна

1899_02_24 Божието обещание

БОЖИЕТО ОБЕЩАНИЕ

И тъй, във всичко, което обещаваш пред Мен, гледай да не кажеш някоя измама, защото ще бъдеш повинен на смърт. Знай, че стоиш пред Мен, твоя Господ, който знае твоето лукаво и непостоянно сърце, което е пълно с всичките пороци. Затова то трябва да се обърне към Мен и да се възобнови чрез Моя Дух, и да се обработи и възпита чрез Моето Слово.

Ти, който отсега ставаш Мой, поверяваш всичко в Моите ръце. Отсега Аз Сам ще те ръководя, Сам ще промишлявам и уреждам всичко за теб. Аз ще те уча все, що трябва да вършиш. Ще лягаш и ще ставаш под Моите крила. Аз ще бъда страж над теб и окото Ми ще бди за съдбините на твоето сърце. Ще Ме призоваваш рано и ще ти отговарям в утрешните зари на зората. Преди да повикаш ще ти отговарям и преди да пожелаеш ще ти давам Своите Божествени дарования. Ще бодърствам за всичките ти нужди. Гледай да не оскверняваш Името Ми. Знай, че от злото се отвращавам, към неправдата негодувам, от жестокосърдечието се огорчавам.

След всичко бъди винаги готов да изпълниш всяка заповед, която ще ти дам. Правило на живота ти ще бъде всичко да изпълняваш, за всичко да благодариш. Кога лягаш, кога ставаш, кога ядеш, кога пиеш, кога всичко вършиш, за всичко трябва да благодариш в сърцето си.

Аз Съм, Аз, Бог Един, ще те утвърдя във всичко и Мирът ти ще изгрее като утринното слънце на Живота.

24 февруари 1899 г., Варна

1899_02_28 Отговори на Свидетелствата Господни

ОТГОВОРИ НА СВИДЕТЕЛСТВАТА ГОСПОДНИ

Ето нашето обязание пред Бога, Небето и теб, нашия брат в Христа Господа, което подписваш в следующите десет свидетелства, което Духът на Истината ни дава:

Първо свидетелство: Вярваш ли от сърце и душа в Единия Вечен, Истинен и Благ Бог на Живота, който е говорил?

Вярвам от сърце и душа в Единия Вечен, Истинен и Благ Господ Бог на Живота, който всякога говори и чрез говора на Своето Слово е създал всичко видимо и невидимо!

Второ свидетелство: Вярваш ли във Мен, Твоя Господ и Спасител, който ти говори сега?

Вярвам в Господа, моя Спасител, който ми говори сега и чрез Силата на Неговото Слово съм дошъл в съзнание до познание на Истината!

Трето свидетелство: Вярваш ли в Моя Вечен и Благ Дух, който изработва твоето спасение?

Вярвам в Божия и Вечен и Благ Дух, който изработва сега моето спасение, като ме постоянно освещава и просвещава и ме води по пътя на моя живот да Го опозная, както е познат.

Четвърто свидетелство: Вярваш ли в твоя Приятел и Спасител Господа Исуса Христа и във всички твои братя?

Вярвам в моя Приятел, Господа Исуса Христа, и във всичките мои братя – раби на Бога живаго, които се подвизават заедно с мен!

Пето свидетелство: Ще ли изпълниш Волята на Единия Истинен и Праведен Бог без колебание?

Приемам да изпълня Волята на Единия Истинен и Праведен Бог без колебание. Словото Му ще ми е закон!

Шесто свидетелство: Ще ли се отречеш от себе си и от всичко световно за Неговата Любов?

Отричам се от себе си и от всичко световно за Божията Любов.

Седмо свидетелство: Ще ли посветиш живот и здраве, и всичко драго за Неговата Слава и Славата на Неговото дело?

Ще посветя живот и здраве, и всичко драго за Божията Слава и Славата на Неговото дело.

Осмо свидетелство: Ще ли слушаш Моя глас и Моите съвети, кога ти говоря?

Ще слушам, Господи, гласа Ти и съветите Ти, кога ми говориш.

Девето свидетелство: Ще ли си готов да изпълниш Моите заповеди без всяко съмнение?

Готов съм, Господи, да изпълня заповедите Ти без всяко съмнение.

Десето свидетелство: Ще ли ходиш винаги пред Моето лице с всичкото незлобие на сърцето си и да Ме никога не огорчаваш?

Ще се трудя, Господи, да ходя винаги пред Лицето Ти с всичкото незлобие на сърцето си и ще се трудя да Те никога не огорчавам.

Амин.

П. К. Дънов, Пеню Киров, Тодор Стоименов

28 февруари 1899 г., Бургас

1900_06_25 Разговор първи – УПЪТВАНЕ
Седем разговора с Духа Господен

РАЗГОВОР ПЪРВИ

УПЪТВАНЕ

Аз зная самата Истина, но и да я изкажа или да я туря във видима форма, ще ли те ползва теб, за когото се говори всичко. Тази Истина е велика. Но как стои твоята вяра спрямо Бога, готов ли си да послушаш и да изпълниш това, което ще ти кажа? Ако е така, то Бог няма да закъснее в своите намерения да ти не открие това, което трябва да знаеш и което е необходимо за твоя Дух. Силата е в търпението, но и то си има своите граници. Защото, ако има някой да се нарече дълготърпелив, то е Бог, на когото милостта пребъдва. Обаче, ако Божието дълготърпение се е съкратило, що има да кажеш на това? Зная, че всички неща могат да се спират или карат до известна мярка, но вън от тая граница, която Бог е положил, всичко е риск и злото може да сполети кого и да е. Да, злото, казвам, неугасимия огън на ада, който търси жертви и разрушения. Обаче виждаш и съзнаваш, че силата на Вечнаго е необходима при извършването на всяко нещо и дело. Защото какво поръчителство би имал някой, който искаше да извърши известно дело, за да убеди другите в правотата, ако това самото дело нямаше отпечатъка на Божията ръка. В самото това поръчителство на Господа стои величието на работата, която е почната с Неговото съдействие. Отпървом тя може да не е имала този изглед, но с течение на времето, със слагането на истините в правия си път, ще се окаже най-после, че Бог е работил тук; а такива дела на Бога не се мерят само с преходящето време, но с вечността, в която всичко, което се развие в своята пълнота, ще докаже своето Божествено произхождение.

Сега на делото. Каква полза, ако се съмняваш в своето призвание или се двоумиш за работата, която ти се дава да извършиш. Твоето съмнение или двоумение, което изпитваш, може да не е плод на твоята душа. То може да е натрапено отвънка от някои неща на твоя ум, за които Бог не е отговорен. Обаче да бъдеш в сила да ги премахнеш, трябва да съпоставиш душата си в пряма връзка с този Живия Бог, Господ на Виделината, и да Му изкажеш по един прям начин своите нужди, своите намерения и да видиш какви ще бъдат неговите одобрения Понеже, ако една мисъл, която се е загнездила в душата ти, или едно семе – ако тя или то са от Божествено произхождение, щом те дойдат в съприкосновение със своя източник или почва, изведнъж ще покажат своето произхождение и своето естество. Защото всякой зародиш се опитва или оплодотворява на своето място. Зародишът на кой и да е живот изисква своята подходяща утроба. Следователно, ако условията са такива, че изискват подходящи средства за постигането на едно благородно дело, то е вече време да

се потърсят те, където и да са. В тия условия се изпълня послушанието на Волята Божия. Защото Бог не само иска да вършим Неговото дело, но и добре да го вършим. Това е именно причината, дето Бог за дълго време поставя Своите избраници под дълъг и тежък изпит, за да привикнат на делото Му, което има да постави върху тях, за да го извършат тъй, както Той Сам би го свършил. А понеже делото Божие в тоя свят се води от човеци, неопитни и невъзпитани в пълнотата на истинната Виделина, става причина да замедлява в своя ход, за да се даде време на Духа Божий да изправи непоправимите неща. В това именно се изпълнят думите Господни – в Словото Му, че онези, които Го любят, всичко, което им се случи, им съдейства за Добро. Съдейства им по този начин именно, за да ги уведоми, че в бъдеще не трябва да постъпят тъй, както в миналото. И оттук ние казваме, че Животът не е нищо друго, освен опитност. Да, опитност, която може да се каже, че е добита от ред грешки по наше ведение или неведение. Но все-таки, всичко трябва да върви вътре в своите граници. Погрешките се превръщат на ползи само тогава, когато Любовта влезе да работи като сила. Тук се указва същият този закон, който работи в Природата и който обръща ония вредителни елементи да работят за полза на човечеството.

Знай, че животът ти зависи от много малки неща, с които Бог те е поставил във връзка и не могат те да се пренебрегват, без щета на самаго теб. Затова, като си тъй изложен на опасности, нужно е да си постоянно под ръководството на зоркото око Божие, което бди. Ето днес почвам да ти разкривам едно по едно някои неща, които ще ти са необходими, и приготви се следователно да ме слушаш докрай. Защото ще ти говоря като на разумен.

И тъй, пътят на Живота е продължителен и при това – труден за възкачване. Всяка стъпка да се вземе на нагоре изисква усилия, труд и постоянство. Висшите блага не се придобиват лесно. Казва се: който победи, нему ще се даде венеца на Живота. И това е вярно и право. Не могат всички да наследят Царството Божие, защото у мнозина няма желание за Доброто – да сторят плод, достоен на покаяние. Че това вътрешно предразположение Бог като съзира, определя само онези, в които има готовност и желание да пожертват всичко най-драгоценно, само да се сподобят с драгоценния бисер на Царството Божие. Но всичко, което съм ти казал досега, не трябва да те обезпокоява, защото невъзможните неща у човека у Бога са възможни. Думата ми е за теб, който не трябва да се смущаваш от нищо, защото на теб всичко ти съдейства от Господа за добро. И тъй като Бог те е възлюбил, на това кой има да каже нещо? И ако Той показва на теб милостта си, кой може да се възпротиви, защото Бог не е човек, та да се измени, нито син човечески, та да се отвърне от намерението си. Той има власт и сила да стори все, що желае и що мисли, и няма кой да Му се противи. Обаче необходимо е да се научиш да познаваш всичките Божии пътища и да ги

пазиш с целостта на сърцето си. В това седи съвършенството – в познанието Волята на Единия истинен Бог, Господ Спасител. Велики са неговите благословения, които е приготвил за онези, конто Го любят. Там, горе в Небето, има славни обиталища, приготвени за праведните, за чадата Божии.

Имам още да ти съобщя, че в твоята душа вече Бог приготовлява онова велико изменение, което е свойствено само на Синовете Божии. Твоята душа ще прогледне скоро като през нови очи на света, на всичко, което се върши около теб. Не ще ти бъде тогава чудно да разбираш тия скрити тайни, които сега сплитат ума ти. И мога ли Аз да говоря по-откровено с теб, да ти дам да разбереш това, което съм натоварен да ти изявя. Защото нещата имат значение само за онзи, който разбира, който има разумение в сърцето си. Не мисли, че Небето е безчувствено към твоите усилия. Всяка стъпка, която ти вземаш нагоре и напред, радва всички там горе.

Ние не спим, но бодърстваме винаги; ний не стоим, но работим всякога. Нашата Радост е в изпълнението на своята длъжност. И каква Радост чувстваме ние, когато сме призвани да извършим даже най-малкото и нищожно дело, което вази много пъти възмущава. Нам не ни е трудно нито да усещаме наскърбение, когато минаваме да изпълняваме както най-високите служби, тъй и най-малките. Единственото нещо, което огорчава духа ни понякога, то е когато ви видим да сте взели път, противоположен на Любовта Божия. И ако не е Божието дълготърпение, ние скоро бихме се разправили с грешните и техните постъпки. Но Любовта изисква търпение, до когато се препълни чашата на търпението и тогава беззаконията се посещават. Помнете, че Небето не може да търпи ни най-малкия грях, нито да го потуля. Всякой грях трябва да се накаже и поправи. Онзи, който го е извършил, трябва да съзнае и се покае, и познае, че грехът е нещо противоестествено на духовната природа на Синовете Божий. Грехът е плод не на невежеството, както някои мислят, но плод на пъкала на непокорните сили на ада. Грехът всякой може да извърши, щом се отрече от Бога и почне да не зачита Неговата Воля в себе си, в своето сърце. Затова безверието в живота винаги води греха след себе си. Защото, преди человек да съгреши, той трябва да се отрече от Бога и да помисли, че Той не е всеприсъстващ и всезнающ, че може да се извърши престъплението, без да го забележи някой. Ето корена на греха. Когато някой человек затвори своите очи и сърце и каже в себе си: „няма мен кой да ме вижда, аз сам трябва да се грижа за всичко, за себе си“, той вече е извършил греха в своето сърце. Той вече създава път, план на живота си, който с всички непростими средства почва да изпълнява. Такова едно дело, колкото успешно и да е, няма в себе си Божието благословение. Скоро или късно, краят ще е гибелен. В светът само Бог има правото да създава и урежда Живота, според както иска. Всякой, който казва, че не познава Бога и не иска да изпълнява Неговата добра и блага Воля, е роден от лукаваго. Такъв человек, какъвто и да е, каквото и положение да занимава, ще се

намери един ден в това място и положение, в което само бесовете на поднебесная обитават. Грехът в живота е двояк: когато една душа върши всичко според щението на своето сърце и се отрича от Господа да е Той господар и когато една душа възпира Духа в себе си да стори Доброто, което може, и възпира Господа от да го извърши чрез него.

Виждам сега, че моите казвания те безпокоят, защото си много чувствителен да не би и ти да си замесен в някое престъпление, но не бой се. Трябва да се осветлиш сам от себе си и да приемеш Истината като Виделина в душата си – да ти покаже кое е добро, кое е лошо. Грехът се почва от сърцето, после минава в мислите, а най-после – във волята и ето това, което беше скрито, става вече явно, т.е. почва да се извършва. Затова Духът Божий винаги настоява да има най-първо в ръката си сърцето, от което излизат всичките лоши помисли.

25 юни 1900 г.

Словата на Истината ще се сбъднат през този ден, идущия ден и ще се утвърдят всичките думи Господни, които е казал на всички свои раби, пророци и свещеници. Знаменията на века, които настъпват, са предпоследни на времето на праведния съд Божи, който ще посети Земята и всички живи и мъртви на нея. Разтлението и безверието, които носят греха в себе си, ще бъдат погубени отсред. Господ ще погуби нечестието и людете Негови ще повика. Време е вече, когато всички трябва да се утешат в Истината на Неговото присъствие. Благословени от нине всички, които любят Господа Бога. Мир да бъде над тях. Мир на всички, които уповават на Него. Така говори Господ Спасителя.

30 юни 1900 г.

1900_06_30 Разговор втори - СЪРЦЕТО И БОГ
Седем разговора с Духа Господен

РАЗГОВОР ВТОРИ

СЪРЦЕТО И БОГ

Казах ти в предишния си разговор, че сърцето трябва да се намира под ръководителството на Божия Дух, защото от него зависят съдбините на Живота. И това е една истина. Сърцето, което е средоточие на душевния живот, ако не се управлява добре, може да разруши самата душа, като ѝ похарчи всичките жизнени сили и произведе онова вътрешно разрушение, което се нарича отчаяние, ожесточение, омраза към всеки живот. Сърцето, което е похарчило всичко и не е спестило и придобило нищо в замяна, непременно, според условията на самия живот, ще се намери в оскъдност и лишение от всяко вътрешно благо, а тъй като не е научено да пренася подобни лишения, то се решава да се самоунищожи, отколкото да понесе неизгодите. Ето че в такъв случай човек сам по себе си дава място на лошите духове да го завладат и отведат далеко от мястото на истинската Свобода. Това е злощастието с днешния свят, че той харчи повече в душевно отношение, отколкото да придобива. И ето че се ражда криза в техния живот. Нравите отслабват, добрите привички губят своето назначение, светлите мисли чезнат, добрите чувства се покварят и доброто семе, което трябваше да принесе плод, се изгуби изпомежду тръните и бодилите, които са обраснали около човека. Тази е причината, която погубва самия човек – неговото нерадение да узнае Доброто на своята душа. Но мисля, че с теб не трябва да бъде така. Ти трябва във всичко да се подвизаваш към Доброто, да го вършиш всякой ден, всякой час – никога, дори при каквито условия и да се поставяш, не трябва да се скъпиш да го направиш.

Винаги трябва да ходиш в пътят на Виделината. Никакъв грях да те не блазни, никакво лошо чувство да те не мами, защото подобни неща са разрушителни за твоето усъвършенстване. Знаеш ли, че и най-малкият грях и най-малкото престъпление може да повлече след себе си разрушението на живота ти. Не се съмнявай. Опитал си това и знаеш, и няма нужда да те убеждавам. Работата е да говорим Истината, а не да я прикриваме. И Аз затова съм дошъл – да ти говоря за Истината, да я разбираш и да я проумяваш, и да я имаш винаги в животът си за ръководител. Съмненията, които постоянно проникват в душата и умът ти, възпират временно твоя успех. Аз съм ти казал толкова пъти, че не си сам в тоя свят и че твоят живот зависи от Бога и Той го урежда постоянно. Спасението ти е изработено много отдавна, преди ти да го знаеш. От теб се изисква само да приемеш това, което ти се дава като дар. Преди всичко трябва да знаеш, че Бог те придружава винаги по един или друг начин в тоя свят. Не важи да знаеш по

какъв, важното е да знаеш само, че Той е с теб другар в пътя ти. И това да вярваш е върховната благодат за сърцето ти. Защото то трябва за Бога да е привързано и нему да принадлежи винаги. Не трябва никакви второстепенни мисли да отвличат умът ти в нищо. Каквото и да притежаваш в тоя свят, то е временно, а същинските и добри неща – те са вечните. Те са нещата на бъдещия живот. Те са вечното богатство, което принадлежи на твоята душа.

Аз, който ти диктувам тия неща, ти казвам, че двоумението, вътрешното нерешение и нерешителност са слабост и недъг на един живот като твоя. Разбери ме, Любовта иска жертви и себепожертвания. Ако се не отречеш от себе си напълно, не можеш да бъдеш ученик на твоя Господ. Ето, виждам, има много неща в твоето сърце, които трябва да отхвърлиш. Знаеш ли колко празни мисли и желания имаш! Откажи се, Животът не седи в тях. Аз искам да ти говоря ясно и без заобикалки. Знаеш ли защо си толкова пострадал от неволи и защо си се толкова измъчвал? За да научиш, че от Бога е всичко. Ти знаеш много добре, че си мечтал много неща и не са се сбъднали; решавал си да сториш много работи и не си могъл да ги сториш. И защо? Ето това е то – защото са били празни и суетни и Бог не е искал ти да губиш времето си на Живота напразно. Той ги е възбранил, защото те е любил и е желал твоето добро, както никой друг. Ти си считал всичко това за удар на несполука, за нещастие на сърцето ти, но помисли – ако ти се беше позволило да извършиш всичко, где щеше да бъдеш сега. Не, не, благодари! Твоя живот има по-високо назначение. Твоята съдба е определена от Бога за нещо по-добро. Ти нямаш нищо общо с враговете Божии и с техните безумства, ако те и да са се мъчили да те вплетат в своите мрежи и да те лишат от наградата, която ти се пада. Но Бог е осуетил техните замисли и възнамерения. Той те е покровителствал винаги и е бил близо до душата ти в най-опасните минути на живота ти.

Аз ти говоря – твоят приятел, който съм дошъл нарочно да ти говоря за тия неща, които си искал от Бога и си се молил. И Аз се радвам днес, че съм при теб, че мога да ти говоря лице с лице. И защо знаеш ли? Защото душата ти сега е свободна и ти с търпение очакваш даровете и благословенията Божий. Аз съм гледал колко пъти дявола е посаждал някои плевели в животът ти, но ти си ги узнал с време и си ги потъпквал с Духа си да се явят. Но Бог, който е виждал всичките твои добри усилия, Той ги е благославял, Той е поразявал злото още на мястото си и го е оставял като звяр без зъби и нокти, за да ти служи за Добро. И сега Аз присъствам в това място, за да ти помагам, за да те укрепявам постоянно. Дните, които идат за теб, са дни на благодат и благословение.

Да бъде Господ благословен за многото си милост и благост! Ставай и лягай с тая мисъл, че Господ е близо. Аз ти казвам да се не отегчава сърцето ти. Сега е време за бодрост. Господ ще извърши делото си. Всичките му средства са приготвени. В Него няма нещо невъзможно, което ти казвам. Той ще изпълни.

Ето Аз ще превъзмогна за теб с Духа си, който е непонятен на светът. Силата ми ще е в Словото ми и благодатта ми – в милостта. И сега постави тия мои думи в сърцето си и не преговаряй за бъдещето. Постави ги и гледай на тях докато оживеят. Защото не само с хляб ще бъде жив человек, но с всяка дума, която излиза от устата Божии.

Благ си, Господи Боже мой, и на Теб само прилича всички да Те хвалят, да Ти се молят и кланят в Дух и Истина, която Си вложил в сърцето и духовете на всички. Хвала на Твоето име, слава на Теб, който си ни избавил от враговете ни и си ни турил в безопасно място! И ний ще гледаме Твоето лице и ще Ти се радваме винаги, и ще Ти пеем песен нова, и ще възклицаваме с възклицание велико, че си избавил Сиона и си утвърдил Новия град Йерусалим за жилище нам, гдето да Ти служим винаги.

30 юни 1900 г.

1900_07_01 Разговор трети - ХРАНАТА И СЛОВОТО
Седем разговора с Духа Господен

РАЗГОВОР ТРЕТИ

ХРАНАТА И СЛОВОТО

В миналия разговор ти казах, че не само с хляб ще бъде жив човек, но с всяко Слово, което излиза из устата Божии. Това е една Истина. Всяка душа има нужда да се храни със словесното мляко на Истината, която е животворящият огън. Тази храна е тъй потребна за вътрешния живот, както храната за този, привременния. С нейното животворящо действие душата придобива Пълнота, която води към съвършенството – както храната на тялото има за цел не само да подкрепи и достави сила на тялото, но тъй също и да му помага да се лекува от недъзите, които случайно или непредвидено са влезли в организма му. Здравата храна има предназначение, ако самият организъм на тялото не е покварен да изпъди нездравословните вещества, като ги замести със здравословни. Така е и със Словото Божие. То има предвид да освободи душата от всичко лъжливо и измамливо и да я запълни със здравото учение на Живота, което е Виделина и Веселие на живото сърце. Както при временната храна човек трябва да чувства нужда преди да се храни, тъй и при духовната. Но не само той трябва да чувства потреба, но в същото време да отбира своята храна, за да не би по някой непредвиден начин да се нахрани с известна храна, която може да му повреди. Тъй както при земането на веществената храна Промисълът е турил посредством свои установени закони на света предпазителни средства у самите человеци, тъй също и в душата има такива взети мерки и даже по-добри, за да може всякой, който иска, да се предпази от едно измамливо учение, от една престорена истина, която има вида на Истината, но не и същността.

В светът има много учения, но само едно от тях е съществено, съставлява храна за душата. Други са лъжливи съвършено или пък съставляват само един вид развлечение на ума, като не му дават време да се погрижи за себе си, за доброто на своята душа. Ето опасността на человеческия живот – человеците мислят, че имат Истината и че се учат от нея, а пък в действителност що виждаме? Техният живот е отпаднал, той е заразен от главата до петите с пороци. Това е една очевидна истина, че тук, в това има примесена някаква измама. Другояче това не би се забелязало. За да се излекува раната, трябва да се прибегне до подходящи лекарства. Тия лекарства са Истините Божий, които се дават във вид на заповеди: да не правиш това, да не правиш онова – просто да не правиш никакво зло дело или да помислиш лоша мисъл, защото в тия неща седи отровата на пъкала. А като се заповядва кое не трябва да се прави, Бог, от своя страна, който знае всичко и е всемъдър, казва пък в положителни заповеди кое трябва да се прави според Неговата Воля. Той е казал много кратко: да любиш

Господа Бога твоего и ближнаго своего както себе си. А като приемеш Любовта като една върховна заповед, тя сама по себе си има тази сила, че може да ни разтвори всичките добри пътища и да ни покаже в що седи върховната Добродетел, която е ядката на нашия сърдечен живот. А знаеш ли защо ти говоря за нашия? Защото щом се приеме Любовта като закон и като върховна Добродетел, тя става на всинца ни обща връзка и ние не сме вече чужди един на друг, но ближни.

И да не ти се вижда чудно – ето тая Любов на Господа твоего ме е изпроводила да ти говоря и да разменя Господните мисли с твоята душа, да те укрепя, да те подигна духом да гледаш и виждаш това, което досега не си виждал, и да разбираш това, което не си разбирал. А при това разбираш ли каква голяма тайна лежи още пред теб? Тази Любов, това мое присъствие, този мой говор с твоята душа. Аз виждам и познавам, че ти сам още се двоумиш, някакво съмнение прониква още в твоята душа – дали това е истина, или не. Ти се боиш от мен, да не би Аз да съм някакъв призрак на твоята душа или пък на твоето въображение. Но Истината, която Аз полагам пред теб, е тази: опитай ме и ще ме познаеш, че съм благ Аз и благоутробен; повикай ме и Аз ще ти отговоря, и ти ще ме познаеш. Може ли детето, което е приемало толкова пъти храна от майка си и което е слушало толкова пъти нейния глас, да се съмнява в нея? Не, казвам, това е невъзможно. Но ето ти, който си приемал от Бога толкова добрини и си слушал толкова пъти Негова глас, се още съмняваш в Неговото присъствие и все мислите на сърцето ти те блазнят. И нека да ти кажа чисто и ясно, да знаеш че Аз зная, защото любовта ти към Бога е несъвършена. Ти говориш за Него, но не си готов да сториш всичко за Него. Ето това е то, което те бърка теб – твоето двоумение. Днес едно мислиш, утре – друго; днес едно чувстваш, утре – друго. Вярата ти е слаба. Ако тя би била толкова голяма, даже колкото синаповото зърно, тя би извършила чудеса.

Помниш ли думите, които съм Аз казал на друго място в Словото Божие, че съвършената Любов изпъжда вън всякой страх. Това Съм го казал на учениците Христови, това го казвам и на вази. Вие всички сте ученици Христови, разликата помежду ви е само разлика на времето. Ето пак виждам, че твоето сърце се смущава; вие като че ли усещате някаква вътрешна болка. Що те е теб грижа какво хората ще мислят, не е ли по-важно за теб какво Господ за теб мисли? Или ти още искаш да си под бремето на человечески предания и заблуждения? Не се мами, Словото Божие от человечески тълкувания не се мени. Словото Божие, който го разбира, трябва и да го върши, ако той не е изложен да стане жертва на лукави измами. Защото онзи, който е разбрал Словото и не иска да го изпълни, понеже се усъмнява, че то е неприложимо и неизпълнимо, като почне да го гризе съвестта му, той ще си състави хиляди тълкувания, които не са нищо друго, освен едно извинение да изнасили Истината и да успокои пак изново себе си, че тъй не трябва да се разбира еди кой си стих, ами другояче. И

то защо – само да се избави от Истината, която го заставлява да стори това тъй, както е разбрал от Духът Божий. Ето злото на църквата, нейните тълкувания и извъртания на Словото Божие. Когато Исус ходеше по Земята, Той изказа Словата Божии толкова ясно, щото който ги чуеше, да не може да каже, че не ги е разбрал. И затова именно Той дойде от Небето, от лоното Божие – Той, Господ сам, който беше самата Истина, – да говори и свидетелства за самата Истина, която беше Той сам, скритият и съкровеният Господ на Мира. Какво по-добро свидетелство може да се даде на теб или на другиго, освен това, когато дойде Слънцето на Живота. Какво по-добро от това свидетелство може да се даде някому, който не вярва. Не е ли самата Светлина и Топлина, която всякой усеща и чувства най-доброто свидетелство за Истината? Несъмнено. Когато някой почне да чувства Виделината Божия и да усеща Неговата Любов в душата си, не е ли това едно свидетелство, че Бог е посетил тази душа, че е открил вече Своето присътствие по един непосредствен вътрешен начин. Има ли вече място за съмнение и колебание за Божието присъствие? Не.

Аз, който присъствам и който ти говоря сега на теб, не съм ли най-доброто свидетелство, което Бог ти дава лично? Аз зная, ти си чел Словото Божие много пъти и си казвал: „Добре, това е Истина, което се говори тук, но то се е говорило и писало преди толкова хиляди години от человеци, подобни на мен в много отношения, кой знае.“ Пак съмнението прониква в твоето сърце и ти тайно си казваш, да те не чуе никой, дали това не са измислици техни, приписани на Бога. О, приятелю, защо мамиш себе си и защо се пресиляш към духа на неверието. Този е един таен грях, много таен, който никой не вижда. Ти мислиш, че не си извършил нищо лошо с това, никому зло не си сторил, като си допуснал тая мисъл да се загнезди и да стане една пречка на живота ти. С това ти си огорчил Бога, като не Му се доверяваш, като постоянно Го пъдиш от душата си с тия твои тайни грехове. Стой, ти – Аз ти казвам, не прави вече това!

По-добре е да вярваш, отколкото да не вярваш. Странно ли ти се вижда това? Не ти ли е по-приятно да гледаш, отколкото да си закриваш очите? Не ти ли е по-угодно да слушаш, отколкото да си затуляш ушите? Ти с твоето и най-малко съмнение, колкото и да е малко, не си ли затворил сърдечните си очи против Бога? И казваш: „Той може да не е тук.“ Ти с твоето двоумение си затуляш ушите и казваш на себе си: „В тайно Той не говори, аз не Го чувам и не мога положително да се убедя.“ Ето това е то „мъдрост“. Ти си затворил като человек очите си и казваш на себе си: „Аз не виждам вече никого.“ Ти си затуляш ушите и казваш пак: „Аз вече не чувам никого.“ И това е то, като че ли решаваш някой важен въпрос. Но доказваш ли с нещо, като постъпваш тъй? Нищо положително. Ти просто вършиш една лукава измама над себе си и над душата си по вътрешни лоши внушения. Ти можеш да затвориш очите си и да запушиш ушите си, когато отиваш към една яма, и да мислиш в себе си че я няма, но щом паднеш в нея, ще се принудиш най-после волю-неволю да си

отвориш очите и да си отпушиш ушите – да видиш и чуеш къде си, щом почувстваш тази вътрешна неизцелима болка на твоето падение. Аз ти казвам като на приятел, че каквото и да правиш, както и да постъпваш, Бог е близо и те гледа що вършиш. Не можеш да скриеш от Него нищо. Внимавай, прочее. Аз ти говоря, това е една неоспорима Истина за теб, че Аз присъствам Аз ида да ти повторя това, което съм казал и по-преди на мнозина: „Който Ме следва, няма да ходи в тъмнина." Знаеш ли где се намират тия думи? Аз съм дошъл да те науча да ги разбираш и да ходиш в тях. Знаеш ли че тъмнината всичко разваля? Тя е опасното място на живота. Да ходи някой в тъмнината значи да е изгубил всичко, което хубавия Божий свят има. Да ходи някой във Виделината, значи да е придобил всичко, което този свят притежава.

Разбираш ли ме какво ти говоря? Зная, че ме разбираш. Ако беше от тия, които не искат да разбират, Аз не бих дошъл да ти говоря. Но ти искаш да разбереш и затова съм дошъл да ти говоря, да ме разбереш. И зная, че щеш. Обърни, прочее, лицето си към Бога и помоли му се, и ще приемеш вътрешна благодат на познания. Защото е казано: „Които Бог научи, няма да имат нужда друг да ги учи да познаят Истината." Но Бог ще ги поучава в закона Си всеки ден. Той има хиляди начини, по които може да предаде Своята Истина. Отвори сърцето си и дай място на Господа да влезе и да се въдвори напълно в твоята душа. Достатъчно е вече времето, което се е изминало в нерадение, съмнение, двоумение, колебание и хиляди други извинения. Сега е вече време благоприятно, ден избран и посветен Господу. Ден, в който ти трябва да Му служиш тъй, както е Нему угодно. Това Аз ще те науча и ще ти отворя път широк – да ходиш и да изпълняваш Волята Господня. Виждам, теб думите много те смущават, ти се много боиш от значения. Дръж съвестта си чиста, да те не смущава нищо. Земята е Господня и всичко, което е по нея. Тогова, когото Бог не осъжда, никой друг не може да го осъди. Аз днес ти говоря и да знаеш това, и да го пазиш в сърцето си. Силата е от Бога и тя се показва в твоята немощ.

Ето Аз Съм, който оживявам Словото Божие във всяко сърце, което го приема – този Истий, който ти говоря и който ти диктувам тайните на Царството Божие да ги проумяваш. Аз те следя на всяко място и те ръководя и пазя във всичко и ти давам своята благодат да растеш и се усъвършенстваш в познанието на Моето Слово. И желая да си подобен на Този, който е Виделина и Добродетел всякога. Тогава Господ ще се всели и ще направи жилището си у вази, и ще живее винаги. Земята и Небето ще преидат, но моите думи няма, защото Аз Съм Бог живий. Моето Слово пребъдва всякога и Аз го оживявам в род и род, за да ме знаят и да ми се боят всички. „Не Съм те измамил, нито Съм те излъгал, говори Господ, но те опитах, за да те позная верен ли си и дали ще ходиш по съветите Ми, и дали ще изпълняваш заповедите Ми, които ти предлагам."

Ходи в пътя ми и не бой се – изпълнявай думите ми и ще познаеш, че съм благ и благоутробен и ще опиташ моята вярност, че е неизменна. Положи търпението в душата си и ме чакай, докато се облека в силата си и застана да се съдя за правдата си. Ей, казвам ти, ще въздам всекиму според делата му, няма да се забавя в пътя си, в който ме чакаш, ще се явя и ще ти помогна навреме.

1 юли 1900г.

1900_07_05 Разговор четвърти - ЖИВОТЪТ И ВЪЗРАЖДАНЕТО
Седем разговора с Духа Господен

РАЗГОВОР ЧЕТВЪРТИ

ЖИВОТЪТ И ВЪЗРАЖДАНЕТО

Казано е на едно място в Писанието: „Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие. Роденото от Духа дух е, роденото от плътта плът е." Онзи, който е роден от плът и кръв, смъртен е; в неговото сърце обитават временните неща, придружени с всяка похот и лъст. Той не може да влезе в Царството Божие, защото плът и кръв не могат да го наследят. Който не се роди от Бога, не може да възприеме Духовния живот, нито може да го разбере, защото той духовно се изпитва и възприема.

Ето взискането Божие, което предлага на всяка душа, която преди да се облече в дрехата на безсмъртието трябва да възприеме Вечния живот, който е сам Господ спасителят. Ето тази е необходимата нужда за теб да се родиш от Бога и от негова Дух. Затова и присъствам, за да извърша това дело в твоята душа, която според предопределението Божие, който в Своето вечно усмотрение е решил да ти стори това добро, да те облече в живота на безсмъртието и да те възприеме в Своето царство като син на Истината, когото определя да Му служиш. Това служение е служение по действието на Духът, който ти говори чрез мен и който сам действа в твоето сърце, за да произведе онова деяние на Божието въплъщение вътре в теб. И този Дух на пълната святост ще извърши и ще издейства твоето спасение и ще ти отвори пътя на Царството Божие – да влезеш и да възприемеш съкровените дарове на Господа, които ти е определил и които очакват твоето присъствие да ги възприемеш. Защото само онзи, който е напълно роден от Бога и Негова Дух, може да възприеме тайните на Царството Божие и само той може да възприеме всяка благодат и всяка пълнота на Духа и да стане един с Господа. Без това вътрешно променение и вътрешно обединение Бог не може никога и по никой друг начин да влезе в свръзка с една паднала душа. Този е Неговия път, който Той сам е положил преди вечността и под който съблюдава Своята вярност спрямо Своите чада. Затова е казано, че всеки, който е роден от Бога, и всеки, който е роден от Духа, слуша Неговия глас и иде към Виделината, защото Бог е Виделина. И всеки, който иде към Виделината, възприема Бога в душата си; и всеки, който слуша Негова глас, възприема Духа в сърцето си, за да се запечати и пази Истината.

Ето затова Аз присъствам, за да съм свидетел на Божията благодат, която работи, и да съм посредник на Духа, който те освещава и извършва определеното от Господа Бога на всяка Виделина, комуто да бъде всяка слава и чест. Прочее, нека душата ти да има Мир и тихо упование, защото в Божиите

решения няма никаква отмяна. Аз ти казвам това, който съм те ръководил от самото начало и съм те подбуждавал вътрешно с неуморима сила да четеш словото ми, да се трудиш да ходиш по стъпките ми, да се молиш и да желаеш върховната благодат от Господа Бога и да се въдворяваш и възстановяваш в Него постоянно. И сега Аз съм, който се застъпям за теб и желая ти да растеш в познанието на Истината, която ще те направи свободен. Предупреждавам те отсега да се пазиш от всякой грях, волен или неволен, явен или таен. Грехът нищо не може да го извини и никой не може да го поправи освен един Бог и Господ. Грехът, тази измяна на дявола, това негово творение, дръж го настрани и пази душата си с всичкото си пазене, което Духът може да извърши за теб. А сега сам Господ на Мира да те съблюдава в Своето Си име от всичките ухищрения на лукаваго. Тия са думите на Живота, които ти повтарям и които нося в Духа си за теб. Подвизавай се пред лицето ми с оная блага, пристойна вяра и свята Любов, която сам Бог ражда с действието на Духа си. И бъди творител на Словото, като вършиш всичко, което е Единому Богу угодно и благоприятно. Ето ще замлъкнат всичките зли уста и ще се спре всеки злословен език на пъкала, и сам Господ Бог на Мира ще се възцари.

Ето това е моето свидетелство – да знаеш, което съм свидетелствал за Истината. И когато те осени Духът на Истината, да знаеш, че Аз съм говорил това, твоят Господ, който мъртав бях и сега Съм жив и действам за твоята душа. И в Моите ръце са ключовете на ада – Аз отварям и аз затварям. И зная всичко, което се върши в поднебесная – няма никоя вражия сила, която да може да укрие своите действия от моето око. Ето това ти съобщавам да знаеш, че не е волята на лукавия, гдето се изпълня, но моята. И овцете, които имам, никой не може да ги заграби от моята ръка. Да се не бои твоето сърце. Струвай всичко, което ти казва моят Свят Дух. Божиите работи и Божиите слова се проверяват чрез дела в живота. Не който иска и който се стреми сам, но на когото Бог е дал доброволно от Своя дар – нему принадлежи всичко. Тия са мои думи, конто ти Аз казвам. Запечати ги в сърцето си и знай, че Аз съм близо и съм готов вече да ти помогна. Аз ще огладя и ще изгладя всичките ти пътища. Ще ходиш отнине винаги в моето присътствие и ще благоволявам в теб всякой ден, и всичките ти дела ще прозябнат като дървета, насети при водните утоки.

Ето Божията Мъдрост, ето Божиите дела, които възвещават неговата слава. Това, което има наскоро да видиш, ще те направи да проумееш това, което е скрито в Небето за теб. Там, в тоя живот горе, ще разбереш благостите Божии и ще проумееш неизказаната Негова милост. Там, в това общо тържество на всичките синове и дъщери Божии, ще видиш Славата ми, която съм имал преди създанието на мира. Там, в моето присъствие, ще бъдеш развеселен, както всички мои избраници. Този е гласът на твоя Бог и Господ, който е толкова снизходителен към теб, щото дава живота си в жертва жива томува, който седи на престола, за да познаеш Него Самаго, който те е привлякъл с

нишки на Любов. Този е Той, Единия и истинен Бог на Живота, който ти говори чрез благостта на Духа си. И всичките Негови слова са жива храна. Те са думи на Живот и който ги чува и възприема, бива научаван от Бога. Той е Истий, който говори отначало. Той е Истий, който е слязъл отгоре и е възлязъл, който изпълня света със Своята слава, която е отражение на Неговото могъщество с Отца на Виделината, в когото всичката Божествена пълнота обитава.

Всички тия зрънца и добри семена, които днес хвърлих в твоята душа, ще произрастат един ден. И ти тогава ще проумееш и ще провериш сам моите думи чрез Духа ми, че са истинни и свети и че действително Аз съм ти говорил с думите си на Любовта. Ти тогава ще познаеш напълно Духа на твоя Благ Господ, който, макар още да не виждаш с твоите очи, но ще дойде време, когато очите ти ще се отворят, ти ще ме познаеш с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила и душа. Този ще бъде той, твоят ден, когато приемеш всичките ми благословения.

Всичко това е чудно за теб, всичко това те кара да се удивляваш. Но бъди верен, ще познаеш, че това са мои думи. Истината е Духът на Словото. Духът е, който дава Живот, буквата нищо не ползва. Това, което Аз ти говоря, Дух и Истина е. Истината съм Аз, Господ твой, и Животът съм Аз, Бог твой, и Духът ми е твоят ръководител, който те ръководи, който те учи и който оживотворява Словото ми всякой ден в твоето сърце, за да ме познаваш. Слушал си всякой ден моето Слово. Ето вдигал съм те рано и съм ти говорил като на приятел. Отварял съм Словото си пред теб и съм те поучавал в истините на Царството Божие. Убеждавал съм те вътрешно, като съм разкривал пред твоите очи да съзерцаваш моите дела и да познаваш моите истини на Живота. Казал съм ти ясно във всякой случай как да постъпваш. Ти си чувал и съзнавал винаги моя глас. Той е бивал по-ясен, по-вразумителен за твоята душа, колкото си бил по-близо до мен. Имало е и минути на живота ти, когато си се заблуждавал, но знаеш и има си свидетел, че никога не съм те оставил да паднеш. Аз съм бил винаги близо – всякога да изправя объркането и да преобърна всичко да ти съдейства за Добро.

5 юли 1900 г.

1900_07_05* Разговор пети - ВЪЗДИГАНЕ ДУША И ДУХ
Седем разговора с Духа Господен

РАЗГОВОР ПЕТИ

ВЪЗДИГАНЕ ДУША И ДУХ

Откак съм почнал да ти говоря, виждам, че има много неща, които смущават душата ти. Твоето сърце преминава едно преходно състояние. Умът ти се вижда напрегнат. Мислите и чувствата, що вълнуват твоята душа, са произвели един временен омрак в съждението на ума ти. Противоречията, що се постоянно спосрещат в душата ти, са произвели болезнени чувства. Ти се усещаш, като че не си господар на себе си. Но тук борбата произлиза помежду нисшите и висши чувства на душата ти. Ти си поставен помежду два лагера на действуващи сили – силите на Доброто и злото, които се състезават кой да има своето първенство в държавата на Духа ти. От една страна, светът със своите примамки и лъскания те влече към себе си, като ти налага своите взискания, че е много по-износно да живееш тъй, както всички други. И те предупреждава, че с всяко отклонение от неговите постановления ще се считаш за човек не на времето си, глупав и неразумен, да не можеш да извлечеш облагите си от самия този живот. От друга страна, твоята съвест, вътрешното ти самосъзнание на сърцето, което е обсебено от висшите подбуждения на Любовта и Доброто, те призовават да изпълниш своя си дълг. Не е ли този глас на твоя Господар, който те вика да се заловиш да вършиш Неговата работа? Да. И знаеш вече, че Той е велик и славен във всичко. Границите на Неговото Царство са обширни. Не е само този свят, който е зрънце посред океана на Неговите обширни владения. Могат ли теб, твоя мощен Дух, който ламти и желае да разпери своите крила и да литне към Небето, да те задоволят временните неща и облаги? Не, казвам, те са измама. В тях няма храна, няма това, което търсиш. Те само наглед се показват да имат благообразие и благородство. Но може ли да видиш поне един, който ги е приел, да е станал по-добър или да се е приближил до Небето? Не, в Небесния дом не могат да влезнат неща, в конто грехът е проникнал. Не, в Небето нито една душа не ще може да влезе, докато не се очисти от всякой грях, от всяко петно, колкото и малко да е. Това е една истина, която сам Бог е произнесъл преди време. Знаеш ли где са ония славни Същества, които някогаш запълнеха преддверията на славното Небе и конто само за един грях на непокорство, само за един порок на злословие, само за едно петно на нечистота бидоха изгонени на вечно заточение от Небесните жилища. В Небето няма лицеприятие, няма предпочитание на едного пред другиго. Всички, малки и големи, живеят в непрекъснатите връзки на Любовта. Там всички са синове, всички са свещеници, всички са царе и служители Богу – Род избран, семе царско.

Но изпитът е тук, долу, гдето е съдено всекиму, който се роди, да премине през всичките изпити на Живота, за да се приближи към пътя на съвършенството, към пътя на светостта. „Свети бъдете, казва Господ, защото и Аз Съм свят.“ Тия са важните неща на Живота – познанието на Истината, която има по-голяма цена от всяко друго нещо. Истината е сам Бог и който Го възприема, ще бъде свободен и блажен. Господ е сам жива вода и истински хляб и който възприема този хляб, ще бъде жив, както и Той. В твоя живот, както ти казах и по-преди, трябва да стане онази велика промяна, за която ти говорих в миналия си разговор. Без тази вътрешна промяна да напредваш по-нагоре е невъзможно. Без нея ти ще мязаш на слепец, който иска да види хубостите на Божия свят. Без нея ти ще мязаш на глупец, който иска да разбере пътищата на Мъдростта и постановленията на Виделината. Ето това е главното условие – да се освободиш от всякой грях. Казано е от Господа че всякой, който е роден от Бога, грях не прави, защото Дух Божий обитава в него.

Но ти се питаш вътрешно как може някой да познае кога е роден от Бога. Аз ти отговарям: когато вижда в себе си отличителните черти, които са свойствени на Бога, когато Любовта, Истината, Добродетелта обитават в него в своята пълнота; когато има в него самаго Мир и съгласие помежду всяка мисъл, помежду всяко чувство, когато противоречията на живота престават да смущават ума му; когато незадоволството напуща сърцето му; когато злобата и похотливостта престават да хвърлят сянка на душевния му живот и той с ново самосъзнание, като един новороден, новоизбавен човек се вижда да стои в един свят, съвсем друг по естество, и да го вълнуват неща и мисли от съвсем други род; когато благостта, милостта, чистосърдечието, благонамерението, състраданието и пълното вътрешно самозабравяне да предава живота си в жертва жива и света благоугодна Богу за доброто и славата на Неговото дело, без да търси своята си воля или своите си щения. Ето това значи да си роден от Бога и да си подобен по живот с Него. Това е условие, това е потребност велика за една душа като твоята, която търси Бога навсякъде. Нали знаеш от свой опит в тоя живот, че всяко семе трябва да притежава качествата на своя вид, и нали знаеш, че само чрез тия качества може да се отличи към кой род семена принадлежи. Ето една велика Истина, която отличава хората, животните, дърветата. Но самата тази Истина отличава и човека в самаго себе си. Роденият от плът човек, в когото плът и кръв господстват, в неговото сърце и душа не може да се проявят качествата, чувствата и мислите на един човек роден от Бога, в когото Духът има Господството. Защото тия две души са от две противоположни естества, несъвместими в себе си. Гдето плът и кръв господстват, Духът не може да прояви своите благотворни действия, нито пък съзнанието на такава душа ще може да схване и проумее духовните неща на една душа, живуща съвсем в друга среда, в положение много по-високо, отколкото нейното. И затова е казано, че естественият човек не може да разбере нещата, които са от Духа, защото те

духовно се разбират. И това е право и вярно. Вярно е, защото е истинно и думите на Господа постоянно се потвърждават ежедневно.

Всички, които се приближават към Господа, трябва да претърпят като общо основание една вътрешна промяна. Този е общ и неумолим закон на Живота. По цялото негово царство се забелязва същото правило. Всичките същества, от най-малките до най-великите, са подложени на същото вътрешно променение. Не може нито една жива душа да се възкачи ни една стъпка по-горе, ако не се измени вътрешно и се приготви за по-високата среда, за по-високото положение, към което се стреми. Това е общото установление в тоя временен живот, в когото промяната, видоизменението са свойствени нему като на живот начинающ. Обаче усъвършенстването, вътрешното самосъзнание, повдигането на душевния живот, чистотата на сърцето, благородството на ума, достойнството на душата, светостта на волята са принадлежание и преимущество само на духовния човек, роден не от разтленно семе на человечески син, но от Бога, от семе свято.

Нещата, които Бог е създал и наредил, трябва винаги да спазват своя ред. Първом – естественото, после – духовното; първом – видимото, после – невидимото; както в едно училище, гдето обучението се почва с предметното учение и после се стига към чистото мислене на ума. Първом окото, ухото и всяко друго чувство трябва да се възбуди и упражни посредством пипане и усещане и тогава да се мине към вътрешното понятие на нещата. Сравнението тук е подходящо. По такъв един прост и осезателен начин трябва да почне всяка неразвита душа, в която естественото има преимущество над духовното – понеже условията са такива във всяко начало. Обаче създаденият за Небето непреодолимо, вън от всяко препятствие трябва да излезе един ден от областта на естественото и временното и да влезе в границите на вечното; защото само тук се намират всичките потреби за усъвършенстването и пълното съвършенство на душата. Тя трябва да се върне там, от гдето е излязла.

„И вдъхна Бог на Адама от Своето дихание и той стана жива душа.“ Обаче вторият Адам, който е от Небето, е сам Господ, който стана животворящ Дух. Както за първия бе тъй лесно и естествено да съгреши и да не удържи обещанието и заповедта, тъй за втория бе обратното – който беше сам в сила, чрез Своя Дух да възстанови това, което беше изгубено, и да примири единството на Живота. Защото в самото начало, когато Бог създаде Адама, Той го създаде сам, като го предпази от всяко падение и всяко подплъзване, за да няма злото място да се загнезди в неговата душа. Но понеже той намери сам от опит, че това негово състояние не му е подходящо и не му произвожда никаква приятност, той поиска от Бога другар, нему подобен и подходящ. Всичко това показваше, че той не беше още в състояние да оцени общението на Бога със себе си. Той не беше още духовен да проумее духовните наредби – той беше

жива душа, но не и жив Дух. Той предпочете душевните чувствания и облаги пред духовните. Той видя в естествения свят, че по-долните от него твари ходят две по две и че да имаше известна връзка помежду тях. И му се виждаше да има известна приятност в скритото това общение. Той поиска от Бога по същите подбуждения да има и той на себе си другар подобен, но в този именно другар той не виждаше, че се отваряше вратата на неговото падение. Тая другарка, която беше жената, трябваше да предизвика всичките страсти, които спяха в неговата душа. И Бог знаеше, че той не ще бъде в състояние да стане господар на себе си и че той сам се обрича на страдания. Защото Дървото на познание добро и зло беше жената, от което му беше запретено да не вкусва от по-после. Изкушението вече стоеше пред него и Бог трябваше да му възбрани със заповед да не вкусва от него – защото в който ден вкуси, ще умре. Но можеше ли той да стои пред такова едно дърво, толкова приятно наглед, без да не вкуси неговите приятни плодове? Не, то беше невъзможно в самото естество на Адама. И жената го убеди най-после да вкуси от този плод, като му даде един пример, като му предложи съблазнителната награда, че ще стане подобен на Бога да познава всичките неща и че ще бъде в сила да си създаде сам потомство и да се радва и възприема от него всичките бъдещи почести. „Това е повече, потвърди тя, отколкото да сме двама и вечно да се движим насам-нататък в тая градина, отколкото да станем обладатели на цялата Земя и нейните богатства." Бог предвиждаше бъдещето и когато още издаде своята заповед, за да опита Адама, каза му: „От нине плодете се, множете се, обладайте Земята и напълнете я."

Но можеше ли той да напълни Земята и да я обладава, без да престъпи заповедта, без да вкуси от плода на познанието на доброто и злото и без да разбере тоя вътрешен смисъл на Живота? Не, то беше невъзможно в границите на самите неща на самия живот, който беше възприел. В него вече живееше една жива душа, събудена, надарена със съждения, която искаше всичко да вкуси и опита, па било то добро или зло – не вредеше за него, стигаше той само да постигне своето желание. Ето неизбежният момент на падането и злощастният път, по който се промъкна злото и влезе в живота с всичките свои последствия и ужасии. Лицето на Земята трябваше да се запали от огъня на пъкала и да се промете един ден с всичките свои грехове и престъпления.

Но по невъзможността на Адама (по това, че беше плътски) да стори Правдата, Господ предопредели сам да се въплъти и да изведе страждующото Адамово потомство от земята на робството. И затова Господ казва, че които се сподобят с бъдещия век и с живота на Възкресението от мъртвите, не ще се женят, нито за мъж ще отиват, но ще бъдат равно-ангели. Злото вече не ще да има място, защото всички, които са вече изкупени чрез силата на Словото на Господа, като са опитали и вкусили всичко и са се научили от дълбока вътрешна опитност, и знаят вече последствията, които произлизат от всяко желание, от всяка постъпка, ще отхвърлят бремето на греха и престъплението, което може да ги

вплита и което може пак изново да произведе тяхното падение. Но духовният обаче человек не може да прави грях, понеже самият грях е нещо несвойствено нему. Грехът и измамата не могат да намерят никаква почва в неговата душа да растат. Той е свободен от тяхното влияние и примамка, както сам Бог е свободен. Защото, казва на едно място Духът Господен, че всякой се подмамва от собствената си похот, от собственото си желание, което, като се зачене, ражда грях, а грехът, като се извърши, ражда смърт. Тия вътрешни произшествия на душата са верни. Но ще попиташ на какво основание. Ето на какво: всяка сила или всяка благодат, иждивена без да принесе плод, достоен за храна на душата, е непоправима загуба за самата нея; и известно ти е, че всяка душа, която харчи без да припечеля, е осъдена на страдания, на лишения временни и вечни. Това е такава истина за който я знае, която не носи никакво противоречие в себе си. Не всякой, който ми казва „Господи, Господи", ще влезе в Царството Божие, но който изпълня Волята на Отца Ми. И мислиш ли ти, че когато Господ говори, Неговите думи няма да се утвърдят? Не, Небето и Земята ще преидат, но не и Моите думи.

Пази се, прочее, от всяко учение, което разтлява, което оспорва Божията Истина. Всичко ще премине, всичко ще се забрави, що са казали человеците, но Истината на Господа Бога твоего ще стои вечно като стълб непоколебим, като основание, на което цялото Небе е съградено.

Не може онзи да е роден от Духа на Истината, който върши грях, в когото лъст и похот владеят и господстват. Не може такъв един человек никога да влезе в Царството Божие. Не може такава една душа никога да се развие и достигне до своето съвършенство и да даде плод достоен. Такава душа, такъв человек е подобен на стрък житен на клас без зърна. Може ли такъв клас да продължи живота си или живота на своя род? Не, по никой начин. Ето защо е казано, че нечестивите ще погинат, грешниците ще се отсекат от земята на праведните. Ето в това действа сам Господ, който прилага сам и изпълнява Своите заповеди. Няма никой да избегне Неговото наказание. Той е праведен и свят и прави съд над всяка постъпка, над всяко дело и ще произнесе Своята присъда един ден. Ако милостта Му е голяма, то и правдата Му е подобна. Ако Любовта Му е велика, то и светостта Му е наравно съща. Бог е Един чист и свят. За Него няма достойнства на различия. Във всичко Той върши преднамеренията на Своя Дух на Своята върховна Воля. Колкото е благ и снизходителен да помилва една кающа се душа, толкова е строг и праведен, и свят да осъди стар грешник, закоравял в злото.

Но тия неща за теб не са най-важните – да знаеш по кой начин Бог може да помилва и опрости, и по кой начин може да осъди и погуби. Важното е твоето спасение, твоето възраждане, твоето възобновление и усъвършенстване в пътя Господен. Важното е твоето просвещение да познаваш Истината, която е сам

Бог. Това вътрешно познание трябва да търсиш, в него трябва да се облечеш ти сам. Тогава непременно служението ти ще е благоугодно Богу, делото на ръцете ти ще е приятно пред Неговото лице. Защото, ако струваш Волята Му тъй, както сам Господ, то ще бъдеш и послушван винаги и във всяко време. И не ще има нищо невъзможно за теб. Ще повикаш и ще ти отговори, ще попросиш и ще възприемеш. Ето това е великото Божие благословение – да бъдеш винаги благоприятен пред Него. А не е ли това най-великото благо да можеш винаги да струваш това, което Духът винаги желае? Да, то е именно служението на Духа.

Ето осветлих те върху един предмет, толкова важен и потребен за твоя духовен живот. Това, което съм ти казал, не е за света, но за самаго теб. Защото от дълго време виждах твоите затруднения, безизходния кръг на твоите усилия. Постоянното ти падане и ставане произведе милост и съжаление в Духа ми. Казах си: „Тук е една душа, която ме търси, която се лута в мрака на невежеството, която постоянно търси Виделина и изходно място от безизходното положение на този временен живот." Прострях тогава ръката си като на застъпник, баща, като брат, като приятел и те хванах, без да ме познаваш, и те поведох към мястото на спасението, за да се избавиш. Благоустроих пътя ти, приготвих всичките средства, теб нужни, за да идеш да се учиш и възпитаваш под моето ръководство. Стъпка по стъпка трябваше с теб да вървя и да те пазя да се не подплъзваш и да не падаш, и във всичко, което душата ти желаеше за тоя свят да придобиеш, сторих да ти дам възможност да опиташ всичките блага и горчиви неща. Запазих те с всичките прийоми на знанието и дадох полет на ума ти да се качи и слиза до най-високите места, които человеку е простено. И при все това, гледам с учудване, че и това те не благодари. Твоят вътрешен Дух е неспокоен. Ти търсиш онова, което не се намира нито в тоя свят, нито в тоя живот.

Днес е последният ден на курса ти, който завършваш, и ще държиш изпит пред самаго Мен. И когато минеш благополучно, ще те въведа в една нова област, в един нов живот, теб непознат досега, и там ще те науча на всичко и ще ти покажа как трябва да действаш и работиш. Ако разбираш значението и духа на тия думи, ти си постигнал пътя ми, приближил си се до Мен и действието на вярата ще произведе онова вътрешно променение. Защото без вяра невъзможно е да се угоди на Бога. И тъй, като знаеш Истината, остава да я възприемеш. И когато възприемеш, ще се ознамени денят на твоето раждане в Бога. И когато се родиш и влезеш в новите рамки на Божия Живот, ще познаеш както си познат.

5 юли 1900 г.

1900_07_08 Разговор шести - ПЪТЯТ И ИСТИНАТА
Седем разговора с Духа Господен

РАЗГОВОР ШЕСТИ

ПЪТЯТ И ИСТИНАТА

Положи в сърцето си всичко, което съм ти казал досега, защото времето ще оправдае моите думи и ще потвърди Истината, която ти говорих по сърце, защото Аз съм истий днес и утре. Ето, вътрешното възобновление, което се извършва в душата ти, ти ще видиш с твоето собствено око. Аз ще поправя мислите ти и ще възстановя силите на душата ти, и ще облека сърцето ти в Мъдрост и Знание, и ще се възрадваш в моето присъствие, и животът ти ще мине от смърт в Живот. Неверието на всяка душа е главната спънка за спасението на всекиго от вази и чудно е това ваше състояние, което сами си налагате от нерадение и леност. Много пъти, когато хлопам на сърцето ви, вратата са затворени и всичко показва, че вратата са зараждясали на дръжките си. Колко пъти в животът ви, когато съм минавал, намирал съм ви, че спите в нерадение духом. Тялото и душата ви са били бодри, но не и Духът ви и вътрешността на сърцето ви. И ето една главна причина за окъсняването на възраждането ви.

Няма съмнение, че това, което ти говоря сега, ти го чувстваш сам. Умът ти досега е бил занят с много неща, но не и с Истината. Ти си желал много неща, но не и нещо особено. Желал си всичко, а в същност излиза нищо. Где са твоите мисли и желания – къде са отлетели сега, какво е станало с тях? Каква промяна днес виждаш в живота си, отколкото по-преди? Не е ли това цяла измама на самаго тебе? Да, без всяко съмнение. Но бъди благодарен и признателен на Бога, че не е допуснал да изгубиш душата си. И това е най-голямото добро, което ти е сторил. Когато един човек в тоя свят изгуби всичкото си богатство, а спасява Живота си, може да се каже, че той нищо не е загубил, но напротив – спечелил е. Каква полза щеше да има за него, ако изгубеше Живота си, а спечелеше богатството си? Никаква, това щеше да бъде цяла безсмислица. Ето защо казва Господ на богатия: „Безумни, тази нощ ще изискам душата ти и на кого ще оставиш всичко това, което си припечелил?“ Така ще се случи всекиму, който не богатее в Господа, но в света. Богатството е душата и ако някой спасява душата си, той богатее както онзи в тоя свят, който жертва богатството си за избава на Живота си. Защото Животът може изново да припечели богатството, което е изгубил, но самото богатство не може да припечели Живота. В повестта на праведнаго Йова Господ дава един добър и чуден пример за теб. Разбери, прочее, съдържанието на тия думи и не бъди неблагодарен, но благодарен. Душата ти, която Господ е опазил и възлюбил, е най големият дар, който Господ някога ти е дал. Не е ли истинно – какво се ползва човек, ако света

спечели, а душата си загуби? Това е ужасно зло, което може да сполети едного човека: да продаде, да разори най-хубавото и най-драгоценното създание – своята душа. Не е ли това най-голямото безумие, което един грешник може да стори против себе си? Не показва ли това върха на едно разтление, на едно върховно беззаконие против Бога и самия си Дух – да погуби това, което е най-свято и съкровено в себе си. Не е ли такова едно поведение за осъждение, не е ли такава една постъпка достойна за пъкала?

Да, ето неизцелимото зло на живота, което човек сам може да си нанесе, което никой друг не може да му стори. Никой не може да погуби Живота на една душа, освен човек сам. Бъди благодарен, че Бог сам те е предопределил на спасение и затова работи и действа, за да извърши Своето възнамерение. Определил те е – това е тайна съкровена, която сам един Господ знае защо именно върши това. Който чува гласа Господен, трябва да слуша думите Му и в това слушане се извършва онова благотворно действие на Божието възобновление на душата. Както пролетното слънце и както пролетният дъжд действат благотворно на растителния живот, така и идването на Духа Божий и негова глас. И колко добре обяснява Духът Господен, като казва: „Които чуят гласа Му, ще оживеят." И ти сега сам, който слушаш моя глас и го възприемаш, си жив и живееш живот, който не знаеш от къде иде. Но този живот е сам Господ на Живота. Негова Свят Дух те оживява, като ти говори, понеже е в непрекъснато общение с твоята душа, която диша и възприема Духа Му.

Ето това е една велика и съкровена тайна на Царството Божие, която се съзнава и възприема. Духът е Животът – това Господ казва и трябва в Неговите думи да вярваш. Който слуша думите Божии и обръща лицето си към Него в молитва, всичко му става ясно. Знанието и Мъдростта идват в душата му непосредствено както Виделината. И Господ се възцарява и животът придобива значение. Какво е туй възцаряване на Господа? То е подобно, както възцаряването на Слънцето над деня. Нали такова възцаряване е приятно, нали сърцето, което очаква деня, като види пукването на зората и приближаването на Слънцето на деня, че радост изпълня цялата вътрешност на човека? Такова подобно и сходно състояние придобива духовно всяка душа, когато Господ се възцарява. Това, което ти казвам, ти е понятно.

Истинска Виделина е Господ. Тия природни неща, които виждаш, са само знаци, емблеми и изяснения на духовните. Защото видимият свят в главните си черти е създаден по прилика на Духовния – редът, порядъкът са заети отгоре. Естеството в съвкупността си е олицетворение на Невидимия мир. Природата изразява живота и действията на всичките твари и създания, които Бог е създал. Тия наредби, тая велика сцена, тия действия на видимия свят са въздигнати за вашето обучение. Които сте определени да наследите Небето, за вази Бог създаде всичко това, за да ви привлече по-близо при Себе Си. И всичко вкупом

служи като спомагало за по-горното и по-съвършеното. Не са знаците, слоговете и думите, конто дават неговата приятност и хубост – то е съдържанието, което е просмукано в тях, Духът, който вее. Всички други неща са средства, стъпала, спомагала, удобства, улеснения, едно от друго по-приспособими, да принесат Божествената мисъл, която се отправя към вази. И когато тази Божествена мисъл проникне и се въдвори в най-съкровените станции на душата и предаде своето послание на Духа, тя образува онази вътрешна връзка, която е израз на видимата Господня Любов. И какво е това поръчителство, което един Божи пратеник донася от Него до вашата душа, освен засвидетелстване, че Неговата милост, Неговата благост за вас не се е съкратила. Не е ли Той, който постоянно изпраща Своите уверения на твоето сърце, че нещастията, които са ви постигнали, не са някои знаци и предсказания, че връзките на съюза са се скъсали помежду теб и Него и че Бог е обърнал лицето Си против теб като неприятел. Не, напротив, Той иде да ти даде удостоверение, че бурята на този свят, която е строшила някой клон на живота ти, пороят, който е оголил корените на дървото ти, или сланата, която е опарила някой и друг лист, ще се преобърнат за твое добро. „Счупеният клон, казва Той, ще се пресади с много по-добро клонче.“ Оголените корени Той ще покрие с много по-добра пръст и ще тури наоколо им много по-добра почва, която ще огради и запази. А на мястото на повяхналите листа Той ще произрасте нови, много по-хубави от предишните, които ще са за изцелението на всички твои болки.

И сега, когато сам Този, който държи юздите на всичко в тоя свят, ти обещава Своето съдействие и Своето благословение, питам има ли място за съмнение? Не, това е тъй вярно, както че Земята стои на своите основания и Небето я покрива като дреха със своите благословения. В какво има ти или друг да се съмнява в Божията благодат? В нищо. Не е ли самият ти живот едно постоянно свидетелство, че Господ е милостив и добър винаги? Ако не беше всеблаг, би ли ти дал да мислиш, да гледаш, да слушаш, да действаш и вършиш това, което желаеш? Би ли ти позволил свободно да си повдигаш очите и да Го призоваваш като приятел на помощ? Кой от земните владетели е дал някога такава свобода на своите поданици и такова снизхождение, за да могат всякога да имат достъп до Него? Той е сам Господ, който е сторил това, който е навсякъде, на когото окото е всевидещо, който претегля и оценява всички постъпки. Но вие се бъркате, като се трудите да ускорите Божиите работи. Може ли една жена да роди своето дете преждевременно или може ли да роди няколко деца изведнъж? Не, това е невъзможно. Ако за земните работи, като раждането, се изисква определено число дни и месеци, за да се напълни числото на времето, което зачатието изисква, колко повече Божиите работи изискват това пълно съблюдение. Но казвам: една жена може да роди преди време и после време, но и двата случая са гибелни за детето – в първия смъртта очаква детето, във втория смъртта поглъща детето още вътре. Ето защо трябва да се пазят

съблюдения. „Ако сега разбираш съдържанието на Моите думи, мислите на Моя Дух, ще съумееш да се съобразиш с Волята Ми“ – така казва Господ.

Ако познаваше всичките знаци на тая книга, която е написана и разгъната пред теб, която съдържа цялото Небе и цялата Земя, ти щеше доста отчетливо да четеш и прочиташ всичкото минало и всичкото бъдеще, което е отпечатано и написано на нея за този свят и за оня. Ти щеше да разбираш езика на нещата, които говорят и свидетелстват сами за себе си и за Истината.

Попитай оня червей защо се влече и той ще ти отговори защо. Но ще ли разбереш тая загадка – защо пълзи и се влече непрестанно и каква облага той намира в това? Не, но теб ти се вижда неговото влачене и пълзене безсъдържателно, безсмислено. Но, Аз ти казвам че то има в себе си толкова съдържание и толкова важност, колкото обръщението на Земята към Слънцето. Да, той извършва почтена работа, макар и да е унизен до пръстта. Попитай го защо я върши и той ще ти отговори. Но ще ли повярваш на неговите думи ти, който се съмняваш в думите на Бога? Той може по някой път да ти прегризе по някой и друг лист от някое дърво или да прохапе някой и друг корен от някое твое дърво, но за това ти трябва да го извиниш, защото това му е работата. И благодари се, че той със своето видимо нехайство те е научил на много уроци. И виж, той никога не роптае, той винаги е благодарен. Ако го смажеш и стриеш, той с търпение приема своята участ и не носи никаква омраза за стореното му зло. Ако и да го изхвърлиш от мястото му, той с благодарение отива на друго, като ти казва: „Человече, не съм ти сторил зло, земята е Господня и аз изпълнявам своя дълг, макар и да е неприятен. Пред теб може би изглеждам, че съм престъпник, но не и пред своя създател. Искам да ти кажа, моята храна е пръстта и както виждаш, не е твърде богата, но съм благодарен. Но искам да ти напомня, че ако служиш на света, ще те изям и помни – да ми се не сърдиш, ако един ден се озова и почна да човъркам твоята мазнина. Знай отсега, че това е моята длъжност от Бога – да постъпям тъй с всички, които се крият в тази земя. Ако ти е свидно и се гнусиш от това мое ужасно присъствие в тъмнотата на нощта, кога си легнеш в земята да спиш и си почиваш, като мислиш, отсега ти казвам: человече Божий, ако и да ме считаш за враг, вземи крилата на твоя Свят Дух, който Бог ти дава, и лети към дома на Небето, защото там е най-доброто и благословено място, гдето нито червей, нито молец, нито крадец се приближава.“

8 юли 1900 г.

1900_07_09 Разговор седми - ЗАКЛЮЧЕНИЕ
Седем разговора с Духа Господен

РАЗГОВОР СЕДМИ

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Извикай яко и не щади, казва Господ. Докога ще слугувате на два ума, докога ще стоите между две мъдрувания. Ако говори Господ, послушайте думите Му и не бивайте неверни но верни. Може ли от това по-ясно да се говори? Не разбирате ли още значението на вашия Живот? В какво има да се боите и от кого има да се плашите? Не са ли всички тия человеци смъртни, на които диханието седи в носа? Не са ли те плява, която се отвява от вятъра? Днес ако са, утре ги няма и изчезват безследно.

Разумей, прочее, Истината, която имам да ти представя в тоя си разговор. Аз съм Афаил 17, един от служебните твои Духове, и Господ ме повика и ме прати до теб да ти съобщя онова, което има да се извърши. Аз ида от Небето, от жилището Алфиола 18, от средоточния дом на Небесното царство, гдето всичките просби и молитви от тоя свят постъпват пред лицето Божие. Понеже от дълго време се намираш в молитва и животът ти е обременен с вътрешни тягости и смущения, то Бог иска да отмахне от душата ти тая язва.

Тоя народ, за когото е думата, има да претърпи едно вътрешно изменение. Има да станат промени в управлението, което Бог ще извърши наскоро. Една известна сила има да мине през тази страна. Един человек от Бога ще излезе и ще провъзгласи Истината. В неговите думи ще има сила и мощ. Той ще е человек, на когото лицето ще свети като на Ангел, в очите му ще има запален Божествен огън. Днешните времена предизвестяват бъдещите дни. Твоите приятели, които Бог е призвал с теб, ще устоят верни докрай, защото това е Волята на Господа, който ги е помилвал. И за тяхното усъвършенстване и приближение към Бога Духът на Господа работи в сърцата им. Зарята на Духа Святий ги е вече осенила, те са към пътя на Спасението. Господ и в техните сърца има да извърши онова велико действие на Възраждането, за което сам Господ на теб ти е говорил. Когато Духът Святий ги осени и изпълни всецяло, в тях ще произлезе онова вътрешно велико променение на Божественото рождение – Раждане от Духа. В техните души има още много работа да се върши. Преди всичко трябва, както на слепия человек, който дойде при Господа, да им се отворят очите – да видят вътрешно напълно Божията слава, Неговата слава, Неговата Благост и величие. Те са сега още деца в начинающия се Господен Живот, страхът, боязънта ги плаши. Те са тъй също в колебание. Смущенията, ухищренията на дявола постоянно ги смущават и помрачават умът им да не могат да разберат напълно Господните думи. Дяволът се старае

да произведе помежду тях недоверие и разделение, да произведе вътрешно обременение, да ги заслепи с благата на тоя свят. Но тъй като Господ е най-силният под Небето, Той ще ги избави от ръката на този измамник и баща на всяка лъжа. При това и други мъчнотии има – самата църква, която се е отстранила от Господния Дух и служи повече на духа на тоя свят, става и тя за тяхна спънка. И както е казал Господ: „Горко на книжниците, които взеха ключовете на знанието на Царството Божие, че нито те сами влизат, нито тези, които искат да влязат, те пущат."

Но ти в нищо да се не смущаваш от мен, защото Аз ти казвам: верен е Господ. Той сам ще посети всинца ви наскоро и ще ви благослови взаимно, за да успявате във всяка Добродетел и Благост. Вашият живот трябва да се промени. Не се страхувайте от мрачните бури на тоя свят, те са Божий благословения.

Аз тъй също имам поръчение от Господа да съобщя на твоите приятели, приятели на Господа Исуса, да не поставят спънки сами на живота си. Желанията им за всяко добро и благородно дело ще се изпълнят. Великите работи на Царството Божие не се мерят, както работите в тоя свят. Ако техните сърца да бяха напълно освободени и напълно предадени на Господа, и ако тяхната вяра да беше тъй непоколебима и силна, те биха извършили чудеса. Но и те, както и мнозина други, се спъват тука. Да, вяра – тя е необходима. Без вяра не може да се угоди на Бога. Очаквайте от Бога всяка сила и просете усърдно, и ще ви се даде. Господ няма да ви лиши от нищо добро, милостив е Той и благ.

Тия неща са важни. В Небето наскоро ще има един тържествен ден, в който всички ние ще участваме, и затова Аз ще бързам да се завърна на своето място и да предам моето почитание и поклонение на Господа Бога моего и да Му съобщя, че съм извършил вярно своята длъжност тук, долу, гдето бях пратен. До моето завръщане има да произлязат велики събития в тоя свят, но Аз ще съм пак тук, долу, до уреченото време.

Един от твоите приятели, който най-вече те обича, ми каза да те поздравя. Той засега очаква изпълнението на Божиите думи. Аз ще се срещна пак с него горе. Той е Михаил, един от върховните служители Господни. Ще му разправя за успеха и вървежа на твоя живот и живота на всички други избраници Божии. Михаил много се радва за делото Божие. Освен това Аз ще се видя с Даниила, раба Божий, който е бил пращан до твоите приятели, и ще се науча от него за работата, която е имал да върши. Ананаил 19 се радва за своя познат приятел, когото обича. „Неговите материални работи са го тъй сплели, казва той, щото ще бъде принуден да ходи да избавя живота му от затруднения." Макар и да му съобщих няколко пъти да се пази от предприятия, които не са угодни Богу, обаче той като дете е сторил същите погрешки. Но надявам се и зная добре, че

това ще му стане за урок. Обаче неговото решение да слугува отсега нататък на Бога ме радва.

Сега, Аз съм уверен – те, като прочетат всичко, което им пишеш от Господа, ще се възрадват взаимно. За материални средства, които ви Трябват, Господ ще ви снабди, за да вършите Неговото дело. За нищо не се грижете, верен е Господ, който знае вашите нужди. Той ще достави всичко на времето си. Като имате Неговото благословение, работите ще вървят благополучно.

И сега, преди да напусна и се отправя към Небесните жилища, искам да ти съобщя, че знамената Божии ще се развяват надлъж и нашир по Земята. Ще има постоянни преговарения на земните царства, но в края Господ ще ги смути! Всички тия зверове и зверчета, които днес управляват, ще им се вземе силата. Това е духът на пророчеството. Изисква се бодрост и сила, да не би да отегнат сърцата ви от ядене и пиене на други земни грижи. А преди всичко, служете Господу усърдно, имайте общение с Неговия Дух и Небето ще бъде на ваша страна. За вашето избавление, за един, който се кае от греховете си, става голяма радост на Небето между Ангелите Божии. Божиите дела са чудни – между тях има такава тясна връзка, както между два духа добри.

Не е ли чудно на тези, които не са просветени от Духа, за нашето идване от такова далечно пространство на Небето да ви помагаме, да споделяме по някой път вашите радости, вашите скърби и при това да ви утешаваме, постоянно да ви насърчаваме, като ви носим вътрешното уверение на сърцето, че всичко това Господ върши за вашето добро чрез действието на Своя велик и Свят Дух. Колко пъти ние сме се притичвали да избавим живота ви, да отмахнем едно ваше отчаяние, да ви избавим от една гибелна мисъл. Колко пъти само да знаехте ний сме се притичвали в животът ви от Господа – да ви дадем един добър съвет, да ви отправим в един добър път и да ви посочим, че този е пътят Господен, тази е Неговата Воля, това е Неговото желание за вази. И нашата заплата е била вашият добър и благочестив живот. Ето това ни радва и ще ни радва винаги. Има ли нещо по-добро от него? Не, той е съвършената пълнота. Ний сме всякога близо, светът не е пуст. Ний се движим и живеем в Него, защото това е върховната Воля на Бога. Ний Му служим, ние Го любим, ний Го славим. Възвещаваме Словото Му в род и род. Пазим закона Му, изпълняваме заповедите Му и всякога сме готови да сторим всичко, което е Нему угодно. И може ли да има от това нещо по-добро да се върши? Не. Да съзерцаваш славата Божия, да размишляваш върху Неговите дела, да гледаш Неговото лице, това е повече, отколкото един безсмъртен Дух желае. И казва Господ: „Отче, тези, които си ми дал, искам да бъдат с Мен, за да гледат славата Ми, която Съм имал у Теб преди създание мира.“

1900_10_01 Трите неща.
Разговор с Духа Господен
9 юли 1900 г., Нови Пазар

ТРИТЕ НЕЩА

Три неща изисква Духът Божий: да се храним добре, да живеем добре и да мислим добре. 21 Първата храна е неговото Слово, добрият живот е Божията Воля и доброто мислене е Неговата Любов.

Добре да се храниш е да възприемаш всичко, каквото Бог е определил за Живота. Добре да живееш е да изпълняваш всичко, каквото Господ е наредил. Добре да мислиш е да гледаш и схващаш това, което Бог е създал. Но каквото и да мислиш друго, вън от тия граници, които Бог е положил, това няма да ти помогне, ни придаде нито една педя на живота.

Животът седи в тия неща, които Бог е създал, и неговото повишение и облагородяване състои в тяхното възприемане. Пълнотата обаче на съвършения и свят Живот зависи от познаването и възприемането на Божията Истина и Неговата Любов. Там, гдето Духът Божий живее и действа, има Мир и Радост. Този е единственият вседостатъчен Дух, който може да ти даде всичко и да те направи да познаеш пълната Истина, която е Господ на Спасението. Той може да всади в твоята душа истинското Познание и Мъдрост за Божиите наредби. Сега какво желаеш ти? – Мъдрост. Какво искаш? – Знание. И какво ти е нужно за Живота? – Здраве, храна, облекло.

Помни, Господ е обещал, че няма да лиши от нищо добро Своите чада. Това е толкова вярно и истинно, колкото Слънцето на деня. Що са тревогите, смущенията на тоя живот? Те са привидения, сянка, която няма нищо зад себе си. Измени мислите си – ще се измени и настроението ти; и обратно, измени настроението си – ще се изменят и мислите ти. Не е ли най-после сърцето двигателят на всичко, според посоката на мисълта, според стремлението и настроението. Какво те смущава, бъдещето? Добре, остави го настрани. Защо ти е, когато ти причинява вреда? Тогава какво те още безпокои, отношението на другите? Тури го настрани и не мисли вече за него. Всички хора една майка ги ражда, няма нито един по-добър. Всеки става такъв, какъвто иска.

Адам беше в Рая, мястото на блаженство, и добре му беше, и нямаше от нищо да страда, глава не го болеше. Но ето един ден по съвет на жена си нему се поревна да вкуси и от последното дърво на това място, което му беше забранено. И какво произлезе от вкусът на този последен плод, който влезе и се смеси в него с вкусовете на всички други? Едното пожелание развали за хиляди години неговото щастие. Той беше истинска отрова. Добре, вземи сега от това

пример. Ако в живота ти има само едно желание, което не си опитал, да ти се не свиди. Това желание е най-последното, като Адамовото дърво. Не пожелавай плода му. Храни се с Дървото на Живота и ще изцелееш – това дърво е Христос и неговият плод е Истината. Имай Неговият ум – да бъде у вази умът Христов.

Прочее, онова, което имам да ти кажа, разбирай. Защото то ще бъде написано на друго място, много по-добро – там, в твоето сърце, гдето Бог ще го напише с ръката Си и ти сам ще го четеш. Божият закон е да се спазват всички добри неща в душата, която е олицетворение на всичко, което Той върши. Тя е Божествената книга, в която се вписват Неговите дела заедно с Неговите слова. Да ти не дотяга, когато Господ работи вътре в твоята душа. Ако Той не се уморява да поправя сърцето ти, ти поне имай търпение да Го не безпокоиш и да Го не спъваш в работата Му, която върши за теб. Не само това, но съдействай за по-скорошното й привършване. Празните мисли ще престанат, нищожните дела ще изчезнат, но делото Господне ще продължава. Всички човечески наредби един ден в тоя свят ще изчезнат, но душата ти само ще остане с Господа, за да влезе в Божественото общение на Божия свят. Тогава Той ще ти бъде Баща и всички, конто Го любят, – твои братя, сестри, приятели, роднини и познати.

Сега, ако разбираш смисъла на тия мои думи, няма що повече да ти говоря за това. Помни, целта е съвършенството, Любовта е блаженството, а добрата мисъл – небесната красота. Стой близо при вечния извор на Божия Дух. Той е правият път за постигането и придобиването на всите небесни Добродетели. Той е тайната връзка на всичко. Неговите дела винаги ще разказват Неговата Слава и ще възвещават правдата Му и милостта Му в род и род.

Приеми чашата на Спасението Господне и не роптай за своята участ. Каквото ти е отредено, каквото ти се случва, пренасяй го с търпение и кротост. С тия оръжия ще победиш. Размишлявай добре и върши Волята Му. Неговата благост ще те води, Неговата ръка ще те крепи. В Неговата Виделина ще ти се открие пътят Господен. Сега е тъмно – тогава ще бъде видело. Помни, в Бога няма измяна. Това ти казвам Аз. Свидетелството на тоя Дух, който свидетелства заедно с твоя, е вярно.

Всичко, каквото попросите в Мое име, Аз ще го сторя.

1 октомври 1900 г., Нови Пазар

1903 Своенравието

СВОЕНРАВИЕТО

Начало на Мъдростта е разбирането пътя Господен. В това стои начатъкът на всяко знание, полезно за човешкото сърце. Следователно, за да станеш мъдър, трябва да напуснеш своенравието, което е главна спънка във всеки живот. Своенравният човек не може да се съобрази с това, което е добро, по¬неже своенравието е начало на безредието, което изключва Добродетелта. Всякой, който иска да напредне в живота или да добие Знание и Мъдрост за нещата на света, трябва да напусне своенравието, което, ако не се премахне на време, ще внесе безпорядък и ще разстрои самия Живот. Понеже своенравието желае да ходи в своите собствени пътища, без да мисли за техните лоши сетнини. Своенравният по прищевките на своите же¬лания иска да измени общия ред и да накара нещата да се движат съобразно с него. За него желанията на другите не важат нищо. Той е сам на себе си господар, на когото всички трябва да изпълняват своенравната воля. Своенравният човек е упорит във всичките си пътища. И упорството на своенравната душа е първото начало на всичките нещастия, защото своенравният упорит човек е немарлив към Доброто на другите, а следователно към своето Добро, което се влючава в Доброто на неговите ближни. А знайно е от опит, че немаренето е майка на всички злини. И ти, който искаш да избегнеш от злото, знай, че своенравието е негов баща, а немаренето – негова майка, упорството – негов брат, а безразсъдието – не¬това сестра.

И тъй, своенравието е лишено от всичките Добродетели. Затова който ходи в неговите пътища и слуша неговите съвети, няма да види добро в целия си живот. Пази се следователно от подобен лош нрав, който ражда злото от себе си. И ако си мъдър да разбираш тия неща, които ти се казват, блажен си, понеже от разбирането на нещата зависи твоето щастие – само те се пряко управляват от Духа на Бога. И там, дето Бог Сам управлява и ръководи нещата, не може да съществува никакво зло, защото Той е пълна Виделина, която прониква всичко. За това приеми Знанието и Мъдростта да са твои ръководители и животът ти винаги ще бъде пълен с Мир и Радост. Мъдростта ще те учи как да живееш. И това ще постигнеш с помощта на постоянството и неуморимото прилежание, които постепенно ще развият и предадат на душата ти всичките добри качества, който й са дадени от Бога. А с тяхното развитие и разцъфтяване твоята душа ще заприлича на обработена и добре наредена градина, в която всичките плодове на Живота ти ще узряват навреме и приносят изобилна жетва от всички Добродетели.

И тъй, ходи с пълнотата на сърцето си пред Бога и слушай всякога Неговите учения и те ще ти бъдат всегдашен съвет. Пази душата си от този лош нрав, не

давай му място да се загнезди в теб, защото с неговото влизане в твоята душа ще влезе и дявола, който хиляди лоши семена ще посее. И ще станеш разсадник на злото и стежание на ада, който ще разполага с теб както иска. И горко ти, ако лукавият се вмъкне и загнезди в теб и адът направи път до твоята душа. Истина ти казвам, няма да излезеш здрав, докато не заплатиш с живота си. Прочее, пази се от това голямо неугасимо зло, което може да те лиши от всички блага и те направи окаян завинаги. И тъй, не давай място на дявола, нито на брата му, дръж баща му и майка му настрани, да не би да ти станат съседи. Вярвай ми, винаги ще плащаш скъпо за техните гозби. Затова укрепи се в Добродетелта, облечи се в Истината, въоръжи се в Правдата и вземи оръжията на Любовта и ще бъдеш винаги свободен от тяхната власт. Ще имаш Свободата, която никой не ще ти отнеме; ще притежаваш Мира, който никой не ще ти наруши, и щастието, от което никой не ще те лиши.

(Мисли, диктувани от възвишен дух).

1903 г.

1903 Мисли и упътвания

МИСЛИ И УПЪТВАНИЯ

Никога не пресиляй една работа. Никога не бързай да я свършиш наполовин, защото ще трябва да я повториш изново, и то без да сполучиш целта, която гониш. При това помни, че всяко нещо в живота трябва да си има своето време и място, другояче ще трябва да се разкайваш, че си турил нещата не на мястото им и че си ги извършил не на времето им. А това ще ти струва много, понеже ще те лиши от това, което ти се пада да приемеш – твоето задоволство, че си сторил нещо добро. Защото хубостта на едно дело зависи от правилността и порядъка, по който следва да се извършва своевременно – и това е именно, което му дава своята ценност. Не предлагай услугите си там, дето не са нужни, нито приятелството си там, дето няма място. Стой на положението си, дето си поставен, и извършвай длъжността си, както я разбираш и ти е диктувана от твоята съвест, защото в това стои достойнството на човека. А всякой, който се обленява да проумява Истината, ще пострада – неговият светилник ще угасне, затова внимавай в живота си, да не би да сториш това да станеш немарлив към вечните начала и съградиш щастието си на пясък. Пази сърцето си от суетославие и ще бъдеш щастлив в живота си. Не желай това, което не ти трябва, и не искай невъзможното, понеже желаеш две неща непостижими. Във всяко нещо призовавай Бога, за да те благослови преди да го почнеш, и делото ти ще благоуспее.

Не се колебай в пътят на Истината и не казвай какво ще се ползваш, ако я следваш, защото тъй ако мъдруваш, непременно в рова ще слсзеш и ще бъдеш забравен от всички заради постъпката си, че си я презрял.

Доброто да вършиш не преставай, защото ако престанеш да го правиш, то бъди уверен, че скоро ще и да умреш и веднага ще усетиш в себе си, че животът няма цел. Знай, че целта на Живота е Добродетелта, а целта на Добродетелта е щастието, а целта на щастието е човека, а целта на човека е Истината, а целта на Истината е Бог, а целта на Бога е Любовта, а целта на Любовта е Всичко. И тъй, ако владееш и Всичкото, то непременно ще си и щастлив, понеже си приел Живота в пълнотата му. А онзи, който приема, приема го от Бога, който е подарител на всичко. И не бъди неблагодарен за това, което Той благоволява да ти подарява, защото неблагодарността е първия грях в живота, който го скъсява.

И тъй, ако си добил Мъдрост, знай, че си добил и Добродетел, а Добродетелта никога не посрамява, понеже тя е най-здравата почва, на която всичко можеш да градиш. От празните мъдрувания се отстранявай, понеже са примка от бащата на лъжата, за да те ограби. Помни, те са празните обещания, който

съсипват щастието на Живота. И тъй, ако видиш празно място, не туряй ногата си, да не би да се хванеш и после ти стане зле; а ако ти стане зле, знай че ще избълваш щастието от сърцето си. А ако изгубиш това, което не си в сила да повърнеш, знай че си осъден да страдаш.

И тъй, когато Бог говори, ти слушай с всичкото си сърце и Словото Му дръж да не би да се намериш отпосле оскуден от мъдрост и така да бъдеш изхвърлен навън. За това вслушвай се в Онзи, който върши всичко. Той е Вечният невидим Бог, на когото Словото тича по всичкия свят. И ако имаш Неговите думи на Живота, то си спасен; а спасението е дело на Любов. И тъй, не презирай това, което Любовта върши, защото ще ощетиш душата си. Знай, че да си человек значи все едно да си Син на Бога, а за да си такъв, имаш нужда да любиш Неговата Истина. Защото целта на человека е Истината, а целта на Истината е Знанието, а целта на Знанието е просвещаването, а целта на просвещаването е облагородяването, а целта на облагородяването е възпитанието, а целта на възпитанието е възраждането, а целта на възраждането е Добродетелта, а Добродетелта е основа на всичко, защото е вечна в порядъка на света. И тъй, ако я притежаваш, ще си в безопасност от всичко. И когато всичко изчезне и се промени, тя едничката ще остане в душата ти неизменна и непоколебима да те крепи. Затова предпочети я пред всичките богатства, каквито те и да са и където и да са, защото ако я предпочетеш, тя ще те възлюби с пълнотата на сърцето си и Любовта ѝ ще те крепи и утешава през целия ти живот.

Знай, че двете вечни цели на Живота са Добродетел и Любов. А онзи, който ги е родил, е Баща на всичко, комуто Името никой не знае. И тъй, разумей Истината, че целта на Живота е раждането, а целта на раждането е Любовта, а целта на Любовта е страданието, а целта на страданието е характерът, а целта на характера е Добродетелта, а целта на Добродетелта е Бог, а целта на Бога е Любов, а Любовта е крайната цел на безпределната вечност, в която всичко е в Мир и Радост. В Мир, защото вечната Воля на непостижимия Емануил, Бог крепкий, управлява; в Радост, защото Добродетел и Любов царуват. Следователно, за да можеш да живееш тъй, както е потребно, нужни са тия две начала на Живота, които да го освежават и повдигат, защото без техните съдействия не може да има Живот.

Пази душата си от празнословие, защото в него грехът е неизбежен; а там, дето има грях, не може да има спокойствие. Следователно всякой, който желае Мира и Веселието, необходимо му е да отбягва грехът. Защото той е разрушителят на всичко Добро; а там, дето Доброто се разрушава, нещастието е готово. Понеже зло и Добро са несъвместими едно в друго – ако предпочетеш греха, нещастието е готово, защото те са две неща, свързани в едно като причина и следствие и с възприемането на едното ще възприемеш и другото. А ако възприемеш Доброто, ще възприемеш и щастието, защото целта на Доброто е щастието. И

тъй, знай, че във вечния порядък всяко нарушение води и своите последствия и ако Мирът ти се е нарушил, нарушил си някоя заповед на Добродетелта. Затова гледай по-скоро да изправиш погрешката си, защото другояче раната ти ще стане по-голяма.

Слушай гласът на твоя Ангел-хранител – съвестта, за да си спокоен и блажен всякога. Затова гледай как ходиш в пътя на Живота. Не се двоуми, кога имаш да избереш два противоположни пътя, защото в двоумението си ще покажеш своята слабост, която може да ти стане уловка да пострадаш. От два пътя винаги избирай правия, при все че е тесен и малцина са, които ходят там. И бъди уверен, че ще спестиш и време, тъй като няма да срещнеш големи препятствия. Не мъдрувай повече, отколкото знаеш, защото ще мязаш на человек, който харчи повече, отколкото има. А това е все едно, че търсиш или сиромашията, или безумието. И тъй, внимавай, кога говориш, да не би езикът ти да се подплъзне и каже това, което не знаеш – много ще изгубиш от едно подплъзване, което мъчно отпосле ще поправиш.

Кога се усещаш изнурен духом, търси спокойствието в уединението, дето душата ти може да приеме храна. Не се обленявай духом да се молиш – молитвата е сила на Живота. Онова, което Господ ти заповядва да изпълняваш, не отлагай и което Господ иска, не отказвай, ако желаеш Доброто на душата си. Каква полза ще добиеш, ако отлагаш и каква, ако отказваш? И тъй, отхвърли двоумието и упорството в пътя на твоя живот, за да благоволява Истината в теб. Защото Господ благоволява само в онези, които ходят пред Него в правота и чистота. Научи се пред Бога да ходиш със сърце смирено и Любовта на Живота ще благоволява.

От всичко, което е вредително, се въздържай – не тичай да придобиеш неща, които няма да ти послужат в нищо добро. Винаги бодърствай и пази да не изгубиш благоприятните минути на Живота, защото не ще можеш да ги постигнеш. А онова, което е изпуснато и не може да се постигне, е истинска загуба в пътя на Живота.

И тъй, винаги слушай онзи таен глас, който ти говори и те ръководи, защото в неговото говорене има да научиш що трябва да вършиш, за да придобиеш истинското блаженство. А в три неща да се никога не обленяваш, ако желаеш да не изгубиш онова, което имаш: Вярата да не оставяш, Надеждата да не забравяш, Любовта да не угасяш, защото в тях е скрит Живота на бъдещето. Затова не събаряй основата на душата си, без която не можеш да съществуваш като человек. Знай, че светилникът на душата ти е Любовта, която те крепи с двете си ръце да не паднеш в бездната на отчаянието, отдето няма завръщане, ако сам идеш. За това мисли добре, преди да си се отправил в пътя на тоя свят,

да не би да стигнеш там, дето няма да намериш нищо друго, освен празнота, скръб и отчаяние.

От две мисли винаги първата приемай – не давай връх на втората да преодолее, понеже непременно ще погрешиш. Работа кога почваш, никога се не колебай, понеже там, дето има колебание, има разделение. А разделението непременно ще произведе в душата ти разногласие помежду стремленията, които сами по себе си ще възпрат хода на благородната ти цел, която си предприел. На два ума не слугувай, понеже е невъзможно да постигнеш желанието си. Пази мислите си, кога вършиш работата си. Гледай да те не знае лукавият. Не се хвали, за себе се не говори, понеже е губене на време. Планове не прави за живота си, понеже не ти е в работата – за това друг се грижи. Само върши това, що ти се дава, и краят ще е добър. Не давай място на никоя лоша мисъл да влезе в душата ти. Не крий погрешките си пред себе си, не се извинявай за стореното, защото ще сториш два гряха. Единството на всяка мисъл и чувство са силата, която постига целта. Не поставяй съблазнителни неща за своята цел в живота си, да не би да те отвлекат от пътя на призванието ти. Не се увличай от външността на нещата, защото непременно ще погрешиш в избора си. Не мисли, че всяко нещо, което ти се представя, е за твое лично добро. Нещата нямат нищо общо с това или онова вярване, те не правят живота ни по-добър, ни по-лош – тяхното употребление е, което разваля щастието на всекиго. И тъй, първото нещо в живота е да се научиш как да ги употребяваш, а всяко нещо, което се употребява, трябва да принесе известна полза, другояче то е вредително без тоя добър плод. Не желай да се товариш повече, отколкото ти силите стигат, защото непременно ще пострадаш от пресилене. А всяко пресилено нещо е несвоевременно и не може да има полза. Все, що вършиш, върши го здраво като за себе си, защото другояче и ти можеш да пострадаш с другите. Не обещавай това, което не можеш да сториш; не се бъркай в работи, които не разбираш. Злощастие кога те сполети, не се грижи, нито роптай, защото ако сториш тая грешка, два товара ще приемеш в заплата. Щастие кога те постигне, не се радвай, понеже две нещастия ще си навлечеш – може да го изгубиш и може да те излъжи. Щастието прилича на жена, която на всички се усмихва, като че ли ги люби, но кога дойде време за сватба, тя се губи. Ако ти се усмихва щастието, не мисли, че то ти мисли добро – не, то те лъже. Кога ти говори за любов, мисли, че ти говори за игра – да си ленив. Който в щастието вярва, той младостта пропилява. Не се глупи, трезвен бъди, Животът не е игра, ни всегдашна шега – той изисква труд и постоянство в Добродетелта.

1903 г.

1903 Благовремието

БЛАГОВРЕМИЕТО

Що искаш? Кажи ясно, не се двоуми. Дали ще приемеш, или не, не търси – всяка нужда трябва да се задоволи и то навреме. Ако просиш, проси както трябва, ако желаеш да придобиеш. Не мисли, че и без да сториш това, ще добиеш онова, що желаеш. Желанието трябва да открие нуждата, а нуждата по право трябва да се снабди, за да не стане прелом в порядъка на душата. И ако просиш и не получаваш, знай, че трябва да проумееш начина на просбата, а не и да млъкнеш. Мълчи само кога си сит, но не и кога си гладен – целта на мълчанието е да даде време на душата да извърши своя дълг. А знай, че да се вършат две неща в едно и също време е несвоеобразно – всякой момент в живота си има своята работа, когато нищо друго не трябва да се върши, освен туй, което се изисква. И раз¬бери, че Бог е Бог на порядъка, а не и на безпорядъка, в Него несъобразности не съществуват. Той всякога поначало излиза, поначало влиза и поначало действа от порядък в порядък. В Него няма скокове, нито празнини – в Него е всичко пълно и готово за всеки даден момент на вечността. Той не може да се изненада от нищо, понеже пребъдва във всичките моменти.

И тъй, всяко нещо от своето начало следва своя даден момент, а тоя момент, непосрещнат на своето временно начало, ще остави отпечатък на безпорядък в тая душа, която не е стояла вярно на своя пост да посрещне всичките дадени моменти на Живота. А всеки момент, изгубен преждевременно, е изгубен за всякога през вечността. И тъй, помни, че няма извинение, че не си разбрал. Затова именно трябва да питаш – да разбереш, че да си готов. Затова и трябва да се молиш, постоянно, за да си в свръзка с моментите, които очакваш, готов като жених за невестата да тръгнеш в опре¬деления час. Стой следователно верен на мястото си докрай. И да те не изкушава нищо да напуснеш, или по-напред, или по-напосле, защото в такъв случай ще си вън от Божествения порядък. А всяко нещо вън от Божествения порядък не може да съществува, нито да действа в съгласие с него. А всяко нещо вън от неговия порядък престава да е негово. Не мисли, че можеш да влезеш в Небето, когато ти си искаш и когато ти желаеш. Не, там можеш да влезеш само кога те викат и си готов за дадения момент.

И тъй, пази се да не изгубиш случая на призванието, защото е само един през цялата вечност. И знай, че вечността тича към своята безпределност, в която Животът се заражда. А всичко, което е веднъж зародено, трябва да следва Тогова, който го е родил. За¬щото, както детето без майката и бащата не може, тъй и твоята душа без Бога е немислима – Той е началото и края на всичко и без Неговото присъствие няма Живот. И тъй, ако разбираш Живота, разбрал си

дадения порядък, усвоил си дадените моменти. Следователно вървиш напред към целта, която е обединение на всичко в Божествения порядък, в който всички влизат съзнателно в общото съобщение на Любовта, която е родила всички същества – от безпределно малките до безпределно големите, от човека до Архангела и до безпределно Големия.

И тъй, помни, че има само един даден момент да се родиш и да влезеш в пълнотата на Живота, защото в цялата вечност няма два момента еднакви, нито две души еднообразни. Понеже момент от момент личи по силата на своята тежест, а душа от душа личи по силата на своето съзнание. И тъй, не мисли леко за нещата, че Бог може да прави както си ще – у Бога щение няма както у човека. У Него има Любов, която трябва да даде всекиму това, що му се пада. А онова, което Бог дава, трябва да го даде в своето определено време или в определения даден момент.

Разбираш ли къде си сега? Ако разбираш, мисли! Защото моментите идат и блажен си, че Бог е с тях.

1903 г.

1903_08_10 Слово

СЛОВО

Поздрав на всички Мои братя! Мир да бъде на всинца ви!

Ето аз ви призовавам помежду тоя народ да сте свидетели и светила. Аз ви зная по име. Всичките Ми усилия от дълго време са били да ви подготвя за великата Божия работа, да развия силите на вашата душа, да отворя ума ви, да разбирате благите Божии пътища. В това се изискват велики усилия, които положих за ваше добро, да ви избавя от висящо разрушение.

Този народ, помежду когото сте изпратени от Мен, е духом неразвит. Но не бойте се, той има добри начатъци. Аз искам вие да пожънете плодовете на своите трудове. Радвайте се повече, че Бог е написал имената ви в книгата на Живота.

Аз винаги съм присъствал между вас и винаги съм ви ръководил. В трудните и скръбните моменти на живота ви съм близо. Да, великият небесен Баща желае вашето добро. Колко е Той велик и благ! Той всеки ден е изливал Своята милост отгоре за ваша подкрепа. Послушайте Ме днес. Вие гледате мрачно на бъдещето, колебаете се често, опасявате се от напора на изпитите и често мислите, че злото е неизцелимо и Бог е престанал да слуша и да милва. Не, не туряйте тази мисъл в ума си. Може ли Бог, великият и благ Баща да забрави своите деца? Но знайте, Неговата Любов към вас и към този народ е по-голяма, отколкото е била преди. Вашите души са драгоценни пред Неговите очи. В този народ има Той много деца и затова вие сте пратени да им помагате, докато укрепнат духом. Моят път пред вас е отворен. Аз съм с вас наедно във всичко, да ви помагам. Аз дойдох да се заселя и да живея помежду ви. Аз ще изкарам всичко да се изработи за добро.

Съдбините на този народ, когото вие любите, са в Моите ръце. Според поведението му, така и ще постъпя. Не бойте се, Аз не мисля да ви разоря, но да ви съградя. Аз съм дошъл да разруша злото, да отмахна греха и престъплението от сърцето на тези човеци. Вие вече виждате Моите действия, Духът ми показва своята сила. Аз работя и вие ще работите, според както ви е дадено по силата и желанието на душата ви. Вам ви трябва още време. Молете се на Бога и Той ще укрепи слабата ви надежда. Вие се смущавате много пъти за своята насъщна подкрепа. Не бойте се, всичко нужно за живота ви е приготвено. Който сее, може ли да не жъне; и който се труди, може ли да не приеме? Всичките земни богатства са на ваше разположение, най-добрите неща в Живота Бог за вас е оставил. Като изпълните Неговата блага Воля, всичко друго само по себе си ще

ви се приложи. Но преди всичко имайте повече Любов към Бога и към вашите братя и повече чистосърдечие и искреност. Това на Мен е най-приятно.

Аз желая да ви гледам всеки ден и вие да ме виждате, но душите ви са още слаби, да понасят небесната Виделина на Моето присъствие. Аз трябва постоянно да ви се изявявам според състоянието на духа ви. Слушайте ме, братя мои, вие, чада на Бога Живаго: знанието и мъдростта, която ви се праща, е за ваша подкрепа. Говорете простата и ясна Истина. Готови ли сте за Мен да сторите всичко или има още нещо да ви спъва? Аз съм готов всичко да сторя за вас и в Моето лице вие ще имате в Небето най-добрия си приятел.

Ваш Господ Исус.

10 август 1903 г., Варна

1903_08_10 Божието желание

БОЖИЕТО ЖЕЛАНИЕ

Три неща изисква Духът Божий:
първо – да се храним добре,
второ – да живеем добре,
трето – да мислим добре.

10 август 1903 г. Варна

1903_12_12 Мир да бъде на всички ви

МИР ДА БЪДЕ НА ВСИЧКИ ВИ

Днес аз присъствувам, за да ви ободря духом. Зная вашите мъчнотии, вашите изпити и страдания, но такава е волята на Отца нашего, Който е на Небето. Трябва докрай да устоите верни. Не трябва да ви отвличат маловажните работи на тоя живот. Изпитвайте добрите неща, прилагайте ги и ги дръжте, защото всяко добро даване иде от Отца на виделината. Махнете всяка преграда, която ви спъва да растете в познанието на истината и в пълнотата на любовта. Тази истина съм аз, Господ ваш, Когото постоянно търсите. Взрете се в себе си, отворете сърцето си и се вслушайте в душата си и ще чуете моя глас, който ви оживотворява. Аз присъствувам с Духа си, мене ме влече любовта ми към вас. Аз ви избрах, аз ви призовах, но вие още не ме познавате. Колко сте маловерни, колко е слаба вярата ви. Не съм ли аз, който ви дадох първата виделина? Не съм ли аз истият, който ви разкрих истината и ви изявих своята любов? И не съм ли аз истият, който ви уча всеки ден? Обърнете се към мен с всичкото си сърце и ме призовете и ще ви отговоря. Ето, вие сте при вратата на Царството Божие, насилете се, да го грабнете. Светът е вече узрял и жътвата е близо. Вам е дадено да наследите Царството Божие. Събудете се, не дремете, време е вече да се ободрите и да се препашете през бедрата за работа, която Отец наш ви дава. Преди всичко обрежете езиците си и престанете да говорите всяко зло за брата си. Вие сте пратени, да вършите добрата работа на Царството Божие, и не трябва да спорите, защото всекиму ще бъде дадено според работата. Мислите ли вие, че вашият живот не е разкрит пред моите очи и пред цялото Небе? На какво се основава вашата правда, не е ли на моето Слово, което е написано и лежи постоянно пред вас? Но не трябва ли това Слово да оживее и възкръсне във вашата душа, както аз съм жив. Иде време и сега е. Ето, затова дойдох в тоя свят, да ви оживя, да ви просветя, за да ви дам знания и мъдрост, да познавате пътищата Божии. Ето, Моят Дух работи за вашето възобновление. Колко сестри и братя има, които очакват вашата помощ. Но вие сами сте наложили на себе си тежкото бреме човечески правила и задължения и сте пренебрегнали моята любов. Да, вие чувствувате вашите погрешки и търпите вече техните последствия. Изпитвайте Писанията и вижте, че аз постоянно говоря и уча отначало и досега. През всичкото време аз съм бил с вас и за вас. Но аз ще ви опитам, защото вие сте от закона, и от написаното ми слово искате да се уверите:

Пс. 40:5; Пс. 50:5; Пс. 120:6; Пс. 140:10; Пс. 25:6; Пс. 36:6. Ев. Йоана 5:10; Ев. Матея 25:5.

12 декември 1903 г. Русе

източник:
Ходете във виделината

1904_08_22 Слово

СЛОВО

Псалом 75:8. "Защото в ръката на Господа има чаша руйно вино, пълно със смешение И от нея ще налее, даже дрождието му ще прецедят и ще пият всички нечестиви на земята." Следователно внимавайте във всичките си постъпки и не се отклонявайте от пътя си, понеже мъздевъздаянието ми не може да се отложи. Рано или късно всеки ще приеме заслуженото.

Ако дълго търпя, то е за вашето добро, за да дойдете всички в познанието на истината. Не злоупотребявайте с тая моя добродетел, понеже за всяко злоупотребление ще понесете заслуженото. Не се старайте с вашата свобода да изнасилите моята. Вашите желания ще бъдат винаги задоволени, но вашите прищевки – винаги наказвани.

"Добрите желания са от Божията воля, а прищевките са от човеческата" Притчи 10:11 "Устата на праведния са източник на живот."

Това са те, добрите желания Те са неговата красота "А устата на нечестивия неправда ще покрие." Това са те, прищевките на човешките своеволия, на които заплатата са срам, позор. Ев. Йоана 16:16. "Още малко, и няма да Ме виждате, и пак малко, и ще Ме видите." – "Още малко" – това е временният живот на плътта, който ви препятствува да ме виждате, да сте в прямо общение с мене. Такива минути на живота ви всеки е опитал. Те са били минути на общо помрачение, духовно падение и скърби. "Още малко" – това е повдигането на вашия дух, освобождението от плътската връзка, себеотричането и съзнанието на доброто и любовта към Бога. В такива минути аз винаги съм се вестявал пред вас.

Ев. Матея 12:12 "А колко е по-добър човек от овца." Ако Бог се грижи за птиците небесни и за зверовете земни, нима Той ще да забрави вас? – Не, няма да ви забрави. Но вас ви съблазняват най-малките противоречия на живота. Не сте се научили да служите на Бога. Вие все търсите вашето „хляба и рибите". Искате чудеса, искате знамения. Ще ви се дадат, но не тия, които вие очаквате. Аз ще извърша това така, щото да не остане никакво съмнение в сърцето ви. И когато ви се отворят очите като на слепия, ще видите хубавия Божи свят.

Няма да се минат нито три години от днес, когато тази истина ще блесне по-ясно. Вяра искам от вас. Вашето маловерие възпира силата на моя дух. Какви знамения мога да направя пред вас, когато сте слепи? Какво мога да сторя, за да ви въведа в истината, когато вашият ум е помрачен? Вие ме мислите, че съм подобен на вас (когато сте слепи), който говори днес едно, утре – друго, и че

най-малките препятствия могат да отклонят намеренията ми. Вие сами изопачавате думите ми. Когато аз говоря, вие не ме слушате добре. Ако аз говоря за духовния хляб, вие разбирате хляба на плътта.

Когато Бог иска вашите сърца, да Му служите, вие мислите, че Той иска данък от вас. Бог иска нещо повече, Той иска посвещението на целия ви живот.
Да ви не съблазняват тия мои думи, нито да ви плашат. Вие, види се, се страхувате да не би да заграбят вашия живот и да ви лишат от свободата ви.
Аз не дойдох да търся живот, но да дам живот, не дойдох да заграбя свободата на хората, но да им дам тяхната. Всеки от вас самоволно се лишава от живота и свободата си.

Който не люби Бога и мене не люби, няма ни свобода, ни живот в себе си.

Ако ме любите, изпълнете моя закон и Отец мой ще ви изпроводи Своето благословение за вашето послушание. Изпълнете всичко, което съм говорил отначало и Духът ми ще пребъде във вас. Аз зная, вие имате спънки в живота си, но такива имах и аз, когато бях на земята.
На въпроса, даденото от С. дали е вярно – отговор: "Всяко добро даване е от Отца на виделината."

- Разбираш ли защо ти привеждам тия думи? – Защо, Господи? – Всичките добрини, що се диктуват, са чрез един и същ Дух. На всекиго според нуждата - млякото за децата, твърдата храна за възрастните. А сънищата на Майка Господня е Светото послание на патриарха Йоаникий Верни ли са? – На въпроса ти аз ще отговоря с 12:12 от Притчите: "Нечестивият търси корист, но коренът на праведния дава плод." От плода на всяко дърво се познава дали плодът е вкусен или не. Вярата е, която спасява човека, а не знанието. Там, у вас, не само в сънищата, но и в мене се съмняват. А който се съмнява в мене, не може да вярва в истината, нито да я намери. Не е да се прецежда комарът, а камилата да се преглъща. Каква полза, ако имате фарисейската правда и фарисейските вярвания?

Дръжте се близо до Божия закон и няма никога да се спъвате, защото всеки от вас, който иска да бъде любим, близък като брат, сестра и майка, трябва да изпълнява волята на Баща ми.

Вас ви спъват много желания, всичко искате, но нищо не давате.

Зная аз болките на твоите сестри: едната търси доброто положение на своя син, а другата – сигурността на живота. Те много пъти са туряли думи в моята уста, които не съм казал. В много неща те са се отнесли неправилно с мене. Не съм ли

казал "Просете и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори?"

Не трябва ли те от по-рано да представят своите желания пред мене в молитва и пост, в тайната своя стаица? – Да, това трябва да бъде поведението им. И така, не трябва да изкушавате нито себе си, нито мене.

А сега, между доброто семе лукавият е посял и своето, когато вие дремехте. Вие с вашето съмнение започвате да потъвате в морето. В морето вълните отвътре ви заплашват и вие сте в положението на един, който се дави. Гледайте нагоре към мене и аз ще простра ръката си и ще ви избавя. Брегът е близо и бурята скоро ще престане. Аз внимавам за вашия живот и всякога ви упътвам. Всичко съм наредил и ако внимавате на моите думи, няма да бъдете от нищо лишени, ще имате всички мои благословения.

Вие дължите вашия живот на небето, което ви е сторило безброй добрини. Ако аз не бях вашият закрилник, знаете ли колко злини биха ви сполетели? Но сега много от тях са отстранени.

Онзи, Който създава дома, Който образува семейните връзки, Който повдига любовта на чадата и родителите, помежду братя, сестри и приятели, Той е вашият Небесен Отец. И ако вие не слушате Неговия глас, ако постоянно се съмнявате в Него и изказвате недоверие и неблагодарност, ще изгубите и това, което имате. Аз съм се молил за вас, както за Петра, да не оскудее вашата вяра във време на изпити. И ако имате пълна вяра и упование към мене, всичко ще се уреди за ваше добро. Сега, укрепете се във вярата и постоянно не се съмнявайте, заради плевелите не изтръгвайте и пшеницата, заради лъжата не отхвърляйте истината. Ако сами сте лъгали, не мислете, че и аз ще ви излъжа. В един миг вие сте готови пред една слугиня да се отречете от мене. Като старите фарисеи вие сте готови да извикате в душата си: "На Мойсея ние знаем, че Бог е говорил, а на този не знаем." Вие вярвате, че съм говорил на другите, а че на вас съм говорил, това не го вярвате. На другите вярвате, а на мене не вярвате. Ето коя е причината, дето сте изгубили вашия мир, ето причината на скърбите ви.

Когато говорих, вие не внимавахте, когато ви съветвах, вие не слушахте и когато ви заповядвах, вие не изпълнявахте.

Ако вие оставяте да израснат трънките наоколо ви и да ви заглушат, кой е крив за това? Ако аз говоря и вие събаряте, кой ще спечели?

Обърнете очите си към тоя свят, погледнете на всички неща наоколо ви, погледнете на това множество, което се движи наоколо ви, кой промишлява за техните нужди? Не говори ли това всичко вкупом, всичко според заслугите на

всекиго? Ще бъде ли прилично да се предпочете недостойният пред достойния, болният пред здравия, злият пред добрия, злоезичният пред праведния? – Не, небето и земята са наследство на кротките и чистосърдечните. Който има ум да слуша, нека слуша. Не викайте само: "Господи, Господи, Господи", но изпълнявайте волята на Отца ми.

Не са думите, които скланят небето, но е доброто и чисто сърце. То е единственият залог, който важи. И ако вашите сърца принадлежат на света, с какво остава да ме привлечете към себе си? – С нищо. Вие ще останете чужди завинаги, нито света ще придобиете, нито небето. На двама господари е трудно да се служи. Но вие казвате, че вярвате. Добре, нека видя плодовете на вашата вяра и тогава ще благоволя във вас. Ако ме търсите с всичкото си сърце, няма да има нещо невъзможно. Когато ме призовете, не трябва да има разногласие в сърцето ви. Умът ви трябва да бъде тих и спокоен, да възприема истината, а не да си натрапвате плътските си желания, които никнат естествено и се отразяват във вътрешността на душата ви. Когато те никнат като гъби, вие събирате и казвате: "Ето обещанията Божии." Да, обещанията на вашето сърце. Когато аз говоря на една душа, там ще има съживление на духа. Такъв човек ще бъде посаден като дърво при водните утоки*, листата му никога няма да вехнат и плодът му никога няма да пада. Но когато Дървото на Живота почне да вехне и листата му капят, то е знак, че то не е при водните утоки. Всяко сърце, което съхне, и ум, който се помрачава, показват, че моята виделина не присъствува в техните души. Бих желал да подражавате на непокорния син, който отказа на баща си да отиде на нивата, но после се разкая и отиде, отколкото на оногова, който обеща и не извърши. Бих желал да имате онова постоянство на вдовицата, която не се отчая, но настоя и изисква своето. Бих желал да подражавате на оная сирота, която в храма даде най-вече от всичките богати и на която името аз поставих за пример на вас. Да, тя даде всичко, и то без да мисли за бъдещето. Вие виждате, че нейната добра постъпка и досега се проповядва на вас.

Ето, аз ви говоря чрез устата на вашия брат и ако вярвате, ще опитате истината на моите думи, защото истинността на моите думи се опитва в живота. Останете с миром!

ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС говори чрез устата на раба си П. Дънов.

22 август 1904 г., Варна

източник:
Ходете във виделината

1906_08_11 ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА, Варна

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА

На 11-ий август 1906 г. стана събор в гр. Варна под председателството на г-н П. Дънов. Съборът стана в дома на известната спиритистка г-жа Анастасия д-р Железкова11, трая пет дни.

При старите членове на събора – Пеню Киров, Тодор Стоянов, Петко Гумнеров12, Димитър Голов13, Илия Стойчев14, Тодор Бъчваров15, Гина Гумнерова16, Мария Казакова и д-р Георги Миркович (последният почина в родния си град през 1905 г.) – тая година се прибавиха други два члена: г-жа Анастасия д-р Железкова и Михалаки Георгиев17.

Събранията ставаха сутрин от 8 до 12 ч. и следобед от 2 до 5 ч., и винаги се откриваха и закриваха с Молитвата Господня.

Първо събрание, 11 август

Г-н Дънов прочете 7-а глава от Евангелието от Матея, начиная от 7-й стих: „Просете и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори."18 След прочитането г-н Дънов се вдъхнови от Духа Господен и ни попита разбираме ли думите на прочетеното.

За да получим нещо – продължи той, – трябва да турим в действие ума, сърцето и волята си.

Религията има за цел да ни научи как да живеем. Знанието и Мъдростта се добиват последователно чрез усилени умствени занятия. Съзнателният живот произлиза от бялата светлина – тя е Божествена. Това е първата сфера. Бялата краска съответства на седемте краски.

Човек има пет лица – четири човечески и едно Божествено. Човеческите лица са в краката и ръцете, а Божественото лице е в главата.

Гневът, страхът и страстта са прояви от човеческо естество. Те трябва да се облагородят, като се превърне гневът в деятелност, страхът – в благоразумие, страстта – във воля. Мъдростта се добива от ред погрешки.

Лъчистата материя, която изтича от човешкото тяло, изтича най-много от ръцете и нозете ни. Тая лъчиста материя на спиритически език се нарича флуиди. Тя е енергия, която ние можем да затворим в себе си при известни случаи, като прекръстосаме ръцете и краката си. Ако се преуморяваме умствено

или телесно, ние губим много от тая енергия и тогава чувстваме отпадък на силите си. Тая лъчиста енергия образува около главата ни т.нар. ореол, виден за ясновидците. Ореолът на човека бива такъв, какъвто е и характерът му. Злъчният човек има зелен ореол, кръвожадният – червен, мъдрият – син, и прочее. Ореолът на светията е лъчезарен, светложълт.

В ума и сърцето има по два центъра – положителен и отрицателен. Между ума и сърцето винаги трябва да има хармония.

Второ събрание, 13 август

Прочете се от Евангелие от Йоанна 14:1-14.

Говори се върху пространството и времето, които съществуват в Духовния мир. Ние тук, на Земята, сме в отрицателен полюс, а положителният полюс е горе, в Небето – към него трябва да се стремим.

Говори се за Бога и Неговите атрибути. Бог е върховната Сила, корона, която почива върху неизменна Мъдрост и интелигентност. В Него е всичкото благоволение и Справедливост, които са образ на Красотата. В Него е Добродетелта и предвечното спокойствие. Бог е Любов, която е над всяко същество; тайна, която е над всяка наука; промисъл, която превишава всеки разум; съвършенство, което надминава всяко понятие.

Трето събрание, 14 август

Прочете се от Даниила 10:13-21.

Прочете се от Йоанна 11:5-16.

На това събрание присъства духът на д-р Миркович, за когото имахме поставен стол около масата. Присъстваха тримата Невидими приятели, покровители частно на българския народ и изобщо – на славянството. Тия трима Приятели носят и името „Все“. За тия трима Небесни посетители бяха наредени три стола пред иконите в стаята, където ставаха събранията ни. При влизането в стаята всеки от нас се покланяше пред тях и тогаз сядаше на стола си поред.

Все значи Емануил, т.е. Господ с нас и между нас, който ни учи – Той е Великият Учител и Спасител. А Михаил е военачалникът, Гавраил – вестителят. Вероятно тия са тримата Ангели, които се явиха на Авраама при маврийския дъб и му обещаха бъдещото величие на народа, който щеше да произлезе от него, бездетния, защото у Бога нищо няма да е невъзможно.

Прочете се Псалом 41:3, Изход 7:16, Деяния 18 и 22:14, 15.

Духът на д-р Миркович говори чрез П. К. Дънов. Духът на д-р Миркович поздрави всички ни и изказа съжаление, че не е работил както би трябвало да работи, когато бил между нас на Земята: „Долу минавах за мъдър и умен, а тук съм като малко дете.“ Той каза, че в Астралния мир духовете работят и почиват. Тяхната работа била да преработват грубата материя и образуват видимия мир, в който ние живеем.

Приживе д-р Миркович обещал да се яви на г-жа Анастасия д-р Железкова. Запитан от нея, духът каза, че изпълнил обещанието си на 13-ий август, неделя. „Аз дойдох у вас и вие ми дадохте цвете“ – каза духът. И действително, в неделя, когато всички бяхме възлезли на горния етаж у г-жа Железкова, дойде на гости д р Рашев. Тя му подала едно цвете; това никой от нас не видя. Изглежда, че д-р Миркович се въплътил у д-р Рашев и по тоя начин изпълнил обещанието си. Духът на Миркович почти на всекиго от нас каза по нещо, а към Михалаки Георгиев завърши със следното: „На мъдрия ум не давай, на силния мост не ставай, за хляб не се продавай.“

Някои от нас запитаха доктора дали се е явявал на медиумите в Сливен и Търново. По повод на този въпрос стана спречкване между присъстващите. Понеже един от нас не ми даде думата да се изкажа, аз (Димитър Голов – бел. ред.) се обидих и казах, че думата има не той, а г-н П. К. Дънов, който мълчеше. Лицето на г н Дънов взе друг израз, той избухна и каза:

Тук няма никакъв Дънов, а Аз, Господ, който се проявявам чрез неговата душа. Вие забравяте, че мястото, в което се намирате, е свято. Засрамете се!

Всички замръзнахме на местата си.

Четвърто събрание, 15 август

След молитва и четене на Светото Писание Господ чрез г-н Дънов ни отправи последните свои съвети и напътствания. През всичкото това време няколко птички, които бяха кацнали на дървото пред прозореца, сладко чуруликаха. Г-н Дънов, като слушаше птичето пеене, каза следното:

Както Господ весели тия птички отвън, така ще развесели и вас. Изхвърлете грижите от вашите сърца, защото те са, които ви спъват в познанието на Божествената Мъдрост. Те са мрачните облаци, които държат Небето винаги мрачно за вас и не можете да виждате. Светът е създаден за вас и вие ще бъдете негови наследници. Всички тия жилища и светове очакват вас. Те са ваши братя. Научете се да бъдете подобни на тях, да живеете в Радост, Мир и Веселие.

Никога не се обезсърчавайте, защото няма за Отец ви нещо невъзможно. Ще имате големи благословения тая година. Всичко, каквото ви се случи, Бог ще го обърне за ваше добро.

Аз Съм, който ще обърна и смекча сърцата на тоя народ. Вие ще имате Моето присъствие през тая година и ще благословя всичките ви работи.

Приемете благословенията на Отец Мой сега и всякога. Амин.

1907_08_15 ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА, Варна, 1907 г.

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА

15 август, четвъртък

В 7,30 ч. вечерта имахме Господнята вечеря, която се състоя по следующия начин: във високо построената стая в зданието, в което държахме нашите събрания, над салона, в който се събирахме, се постави маса във формата, означена в показаната рисунка (Фиг. 1), на която маса бяха поставени пасхални съсъди (Фиг. 2), а до нея – три стола за И., Е. и А. От салона по стълбите се изкачвахме в стаята и пред Господа един подир други изпълнявахме следното: първо, благодарихме Богу Отцу; второ, молихме се на Господа Исуса Христа, Иехова-Елохим, за да даде подкрепа на нас, близките ни, домочадията ни, народа, славянството и цялото човечество.

Първо, Отец – благодарност Богу Отцу. Второ, молитва към Господа Исуса Христа – Иехова-Елохим, за да даде подкрепа за себе, близки, домочадие, народ, славянство и цялото човечество. Трето, молихме се на Светия Дух – Адонай да даде просвета и изпълни с всяка Мъдрост, като при изпълнението на този пункт изказвахме и стъпката, която сме избрали: който от нас е избрал Любовта, ще каже, че е избрал Любовта; който е избрал Мъдростта, ще каже Мъдростта; а който е избрал Добродетелта – Добродетелта. Четвърто, правихме по три поклона и най-после, пето, прочитахме лентата в Библията, поставена на масата. Шесто, оставяхме пликовете с волните пожертвувания и се връщахме.

Обръщанията ни при изпълнението на горните шест стъпки ставаше по приложения образец. Редът, по който отивахме, бе следният: Тодор Бъчваров, Димитър Голов, Михалаки Георгиев, Петко Гумнеров, Пеню Киров, Константин Иларионов, Анастасия Железкова, Мария Казакова, Анастас Бойнов, Елена Иларионова, Илия Стойчев, Тодор Стоянов (Стоименов) и Гина Гумнерова. Всеки един, след като изпълняваше шестте пункта, означени в образеца, слизаше и отиваше друг. Този ред, според както ни се обясни от г-на Дънова, се продиктувал свише.

Подир изпълнението на гореспоменатите наредби събрахме се наново в салона, отгдето всички заедно по горния ред, начело с г-н Дънов, се изкачихме наново горе, гдето застанахме пред масата и стана преломяване на хляба и подаване чашата, подир което г-н Дънов раздаде всекиму чашата, определена му Отторе, с надписана буква, означаваща името му, пълна с вино. И понеже предназначеното ястие за Пасхата беше на масата, то заедно с подадените ни пълни чаши, като взе всякой по нещо, под същия ред влязохме и насядахме на

масата в салона, така, както е означено. След свършването на Господнята вечеря г-н Дънов ни покани за събрание утре в 4 ч. сутринта, когато имаме молитва.

16 август, петък

В 4 ч. заранта всички се събрахме в салона, гдето ставаха събранията ни и отгдето в 5 ч. точно се изкачихме всички заедно по снощния ред: Тодор Бъчваров, Дим. Голов, Михалаки Георгиев, Петко Гумнеров, П. Киров, К. Иларионов, Ан. Железкова, Мария Казакова, Анастас Бойнов, Елена Иларионова, Илия Стойчев, Тодор Стоянов и Гина Гумнерова. Всички застанахме пред масата, г-н Дънов чете една молитва и ние повтаряхме подир него.

След молитвата завърнахме се в салона, насядахме на местата си и г-н Дънов в 6 ч. между другото каза:

Днес ще сформираме Веригата в Астралния свят.

В света има седем положителни магнетически течения и толкова отрицателни. Първото магнетическо течение е в краката; второто течение е в свръзка с човешките сили, човешката енергия; третото течение е свързано с човешкото чувство, четвъртото – с човешката мисъл, петото – със съзнанието на човека, шестото течение е течението на Живота, седмото течение е свързано с висшето проявление на човека, с човешкия Дух.

Тия течения могат да се разредяват и сгъстяват и според това разредяване и сгъстяване са и разните състояния на човека. Когато едно проявление се сгъстява, минава едно преходно състояние. Затова всяко едно разредяване е акт на творчество и всяко сгъстяване е акт на порядък.

Излишъкът на нещата създава злото и щом се изчисти злото и остане самата сграда, остава Доброто. Когато нашето тяло се гради и съгради, излишъкът ще падне в низшите сфери и този излишък ще стане творческа основа на друг свят.

Когато човек не разбира мястото си на работа в тази сграда, той сгъстява състоянието си, образува се гъста атмосфера и спира своята деятелност. Когато дойде друго течение и те измести от течението, в което си турен, тогава ще усетиш страдание у себе си. Например, когато мислиш лошо за другиго, това показва, че си в едно противоположно течение и страдаш. Не прилагайте този принцип в частност, а го прилагайте в общност: не се осъждайте, аз не искам да се осъждате.

В Умствения свят се иска да бъдете активни, но същевременно спокойни. Леността е знак за сгъстяване на течението. Човек може да бъде активен, да не прави никакъв шум, но всъщност пак да работи. Не е шумът, който показва работа, а плодът е, който показва работата. Светлината например не прави шум, но е такъв творчески акт, щото повдига Живота.

Бог запълня всяко пространство, но в Него съзнанието е друго. Колкото повече Божественото съзнание се усилва, толкова повече и Божествените центрове се усилват и с това ви се помага.

Хората често пъти са отражение, отклик на онова, което желаят – страстите на Земята и душата се отразяват върху вас. Земята не е от напредналите души и ако се оставим на нея, няма да напреднем. „Великата блудница“ – то е нашата Земя, която, така да се каже, блудства с другите земи. Помнете: има отиване надолу и нагоре. И ако Земята се привлече от по-лош свят, ние ще станем още по-лоши.

Близо към Бога и далече от Него. Близо към Бога сме, когато се приближаваме към центъра, а далече сме, когато се отдалечаваме от него. Така – в един кръг: колкото отиваме към центъра, толкоз по-голям е кръгът.

Откак човек се съзнае като човек, необходими са седем прераждания, за да стигне до Бога. В седемте прераждания той достига до степента светия. И по тази група кръгове се отива по Яковата стълба (Фиг. 3).

Как трябва да се повдигате? Във вас теченията още не са свободни, те са още сгъстени. Вие все се пазите един от друг и се страхувате един от друг. Вие сте готови всякога да се страхувате от човеците. Не се бойте, че може да пропаднете. Знайте, че е невъзможно да се изгубите – Бог, който е всесилен, ще избави всичките.

Научете се да познавате Бога. Бог сега е във Веригата, гледа ви, но вие Го не познавате. Научете се да Го познавате. Ако вие съзнавате, че Бог е във вас, то Светлината, която излиза от вас, ще озари всеки един брат и вие ще го виждате такъв, какъвто си е. Ще виждате, че сте скубали косата на един ваш приятел, та ще се разкаете.

Ако дойде една лоша мисъл, кажете й: „Ти не съществуваш и нямаш сила над мен, ти си илюзия и нямаш сила над мен.“ Защото лошите духове понякога хипнотизират и връзват човека, но ти можеш да се освободиш от въжето на лошия дух. Когато дължим на някого, ние постоянно мислим за него, неговите магнетически течения ни препятстват и ни спират; затова добре е всякой да се

освободи от онова, което дължи на другиго. Така е и със скарването: някой те обиди например и ти постоянно мислиш защо те е обидил. Ако искаш да се освободиш, трябва или у него да се роди съзнание, или ти трябва да оставиш тази мисъл да си отиде.

За да бъдете в Божествена хармония, трябва да се държите винаги [във връзка] с Главния център. Например направете такъв един опит: когато се намерите в крайна нужда, обърнете се към мене със съзнанието и аз ще ви помогна.

Пазете се от мислите на гордостта. Молете се един за другиго, защото на другите като не е добре, и на вас не е добре. Ако мислиш, че ти си спасен, а хората не са спасени, знай, че ти сам не си спасен. А когато мислиш, че хората са спасени, тогава и ти си спасен.

България мяза на един луд бик и тази Верига е едно въже, с което сме го вързали. А вие не бива да се плашите, че Веригата ще се скъса, защото по-скоро рогата на бика ще се строшат, отколкото Веригата да се скъса. Трябва да знаете, че не само рогата, но и шията на бика е вързана.

Наистина, че другите хора ще черпят от вас, но вие трябва да се радвате, че чрез вас иде подобрение. Може да попитате: „Ами че ние ли сме най-добрите?“ Вие не сте най-добрите, но сте най-подходящите да се повикате за дадената минута. Не се безпокойте, че не сте духовни или дали ще станете духовни. Мисълта да станете духовни да изчезне от вас, защото ако се питате дали днес сте по-духовни, това значи да се спъвате в Пътя си.

После, не прецеждайте комарите и да казвате: „Той направи еди-каква си погрешка.“ Не бързайте да си давате съвет, да се учите, защото винаги ще се раздразнявате един друг. И ако някой от вас има да каже нещо на другиго, нека му каже в очите ясно и откровено, а не задкулисно. Бъдете прями пред Бога – откровени, в смисъл на чистосърдечни.

Вие трябва да стоите спокойно – даже и когато ви дялат, да сте спокойни, да не мърдате; инак повече ще страдате. Архитектът знае колко пъти и как да сложи чука си.

У вас много пъти ще се роди тщеславие и гордост и това ще произтича от едно състезание: ще искате всякой да излезе най-напред. Но аз ви казвам, че всичките ще излезете напред, защото всякой един от вас ще стане опорна точка, с която ще се движи Веригата. И после, да знаете, че около вас ще се образуват и други вериги и вие ще влияете върху тях.

Ако Господ ви люби, радвайте се на това, защото сте свързани с Великия свят на духовете и тогава да сте благодарни, че и на Земята ви е добре. Повечето от вас ви спъват материалните работи, а малцина ви спъва философията. Но казано е: „Няма който да е оставил баща или майка, да му се не даде стократно.“

Бог да ви даде богатството, щото да се радвате в делата си и в работата си. На всякой един от вас ще се даде онова, от което има нужда – само дръжте чисти желанията си. Дръжте стока първокачествена и плащайте добре на слугите си. И всичко така като струвате, ще се подобри лицето и душата ви, и ще станете по-красиви и вътрешно, и външно. Човек може да бъде красив само когато Господ е в него, защото Красотата е Божествен атрибут.

Тия от Веригата, които са по-слаби, ще имаме още едно събрание, за да се помолим за тях, та да се подобри положението им. И аз ще ви кажа какви работи не сте довършили, та да ги свършите.

Вие трябва да пазите да не се сближавате много един до друг. Защото вземете например две дървета: щом много се сближат, изсъхват; когато, за да виреят, трябва да съществува известна дистанция помежду тях. Спрямо човеците всякога трябва да даваш толкова, колкото вземаш.

Няма желание, няма мисъл у вас, която да не се осъществи – всичките ще се осъществят на своето си време. Няма желание или нещо, което вашата душа е пожелала, та да ви се не даде. Само че не бива да бързате, да изваждате вложеното в банката предварително в аванс. Не се насилвайте, защото с насилие и мъчене работата не се върши. Гледайте да запазите това, което ви е дадено, защото ако си излеете чашата, никой не ви е крив.

Довечера ще имаме събрание в 8 ч.

В 8,30 ч. вечерта събранието се продължи. Между другото и сега г-н Дънов каза:

Вие се чудите как ще виждате и как ще слушате. Но вие имате физическо зрение и физически слух; една стъпка напред – и ще се яви астралното зрение и слух. Вие се спъвате от това, че Астралният свят е различен от този, обаче вие ще го намерите, че е подобен на този свят, с тая разлика, че е само по-хубав. Астралният свят е далече стотина километри над Земята.

Вашите духове, когато се явяват, си оставят телата в небесните съкровища. И ако искате вие да се яви един от вашите Учители, трябва да се подготвяте цяла година и да разберете Живота. Ако сте подготвени, един от нашите Приятели може да се яви.

Какво разбирате под думата добър човек? Когато казваме добър човек, подразбираме, че неговите мускули и кости, и неговото тяло изобщо са в порядък. Добрият човек не може да бъде болен, а всякога е здрав.

Когато говорим за Добродетел, винаги разбираме човешката личност, но тя обема нещо повече. Един добър човек винаги може да спазва своето равновесие.

Ние се страхуваме да не изгубим мнението на един човек, но добрият човек никога не си изменява мнението. Ако сте добри, няма какво да се не разберем.

У вас се заражда мисъл дали сте добри. Всъщност вие сте добри, но сте лениви, имате духовна леност – не мерите и не знаете как да употребявате Добрината. Понякога се показвате много работливи, но това е само привидно. Приличате на един човек, който работи само когато господарят му е при него, а щом си замине, почва да работи, както си знае той. Леността е следствие на Земната душа, която ви завладява. И Господ, като вижда, че хората са много мързеливи, изпраща им страдание, за да напуснат мързела.

От леността вие можете да се освободите по следния начин: трябва да се повдигнете духовно, за да можете да влезете в една атмосфера, която ще способства за вашето повдигане. И затова, когато ви дойде една добра мисъл, изпълнете я и не я пренебрегвайте, защото ако я изпълните, тя ще ви помогне, за да се повдигнете.

На вас сега трябва да се припомнят старите светувания, защото за много хиляди години сте се скитали, та сте забравили как сте живели в Небето. И затова сега е нужно да ви се напомни.

Там, гдето има леност, не може да се развие волята. Затова Добродетел и леност са две неща несъвместими.

Ако бихте видели един възвишен дух каква енергия, какво постоянство и настойчивост има, щяхте да се чудите.

Ако някой от вас сполучи да повдигне някого, повдигате себе си и това е вашата награда.

Земната душа е, която ви препятства в Живота, и тя е, която ви държи надолу.

Няма нужда да се съмнявате и страхувате в Пътя си, защото тези Учители, които сега ви се дават, ще ви ръководят и направляват. Един пътник в гората може да се съмнява и страхува, ако нямаше водител, но щом има водител, няма нужда от страхуване.

Обърнете внимание върху тримата Приятели, които ви са назначени [за] Учители, и като изхвърлите леността, ще пресечете всичките нишки на влиянията, които ви спъват из Пътя ви. Вие можете да си помагате един друг из Пътя.

Спрямо тоя свят вие имате работа, затова не искам да ви вземам от света, а да работите. И силата отгоре ще дойде постепенно, полека-лека, едновременно с деятелността, която проявявате.

Сега вие търсите лек за леност, нали? Аз ще ви кажа, че тоя лек е да се научите да любите. Всичко в света зависи от Любовта и ако опитате това, ще видите, че е така.

Молете се, за да ви дадат упътвания Отгоре.

Вашите умове не могат да издържат влиянията Отгоре в тази минута и затова нека свършим засега, а утре в 9 ч. сутринта ще имаме пак събрание.

17 август, събота

В 9,30 ч. заранта, след прочитането на стиховете от 17-и до 26-и от Евангелието от Йоанна, г-н Дънов каза:

Човешкият живот започва с Истината. Думите в прочетеното от Книгата Господня освети ги означават очисти ги – Светостта и Чистотата са синоними. Светостта е едно състояние на Духа, в което няма никаква дисхармония. В него не могат да се появят никакви лоши чувства и желания и няма почва за грях, защото в този свят всичките желания са ясни на Духовния свят; и нищо не може да се зароди, което да бъде грях за тях. Затова в прочетеното се казва: „Освети ги чрез твоята истина“, защото ако така сте осветени, злото няма да има почва.

За да бъде човек осветен от Бога, трябва да бъде готов да слезе и в ада, и да отиде на Небето – където и да го праща Господ. И не бива да се поражда подозрение, че това, което Бог му дава, е зло за него. Един човек, осветен чрез Истината, ако и в ада да слезе, той и там ще хвали Светлината. Затова безразлично е къде ще го изпрати Господ.

Затова ние поставяме Истината да съответства на очите на човека, гдето основата на неговия мозък може да се осветлява. И понеже основата на мозъка съответства на низшите сфери, то не може да се слиза под низшите сфери на тялото. Затова основният камък на мозъка е Истината на ума и всякой, който гради знанието си без Истината, това знание ще се срути. И затова основа на

Знанието е Истината. Само Истината е, която разкрива творческата деятелност на Бога. Вас ви се струва, че Истината е нещо неодушевено, само една дума, но Истината е един акт. Когато Господ иска да разкрие Своя творчески акт, да разкрие Себе Си, каква мисъл има Неговото желание? Това Негово желание спрямо нас ние го наричаме Истина. И така, да живее човек с Истината, значи да бъде заобиколен със Светлината на Божествения Дух, който работи.

Истината е едно велико течение, което слиза от Царството на Виделината на Божествените светове и в по-низшите светове образува краските. Истината във физическото поле се появява в червената краска – основна краска на Живота, гдето подкача всяко органическо развитие. Червената краска по естество е най-долна в лествицата на краските, но същевременно тя е най-високата.

Когато Истината слиза Отгоре към физическото поле, в каквото състояние намира човека, такива и вибрации ще възпроизведе. В най-низшите проявления на червената краска се проявяват най-низшите организми. Тия низши организми всякога проявяват една средна деятелност към тия човеци, с които имат сходство. И ако средата, в която живее един човек, е чрезмерно гъста, те от дъното на Живота почват да излизат към повърхността; и колкото повече се сгъстяват долу, [толкова] излизат към повърхността и вследствие на това се явяват разните болести. Болестта е следствие на борбата на човешкия разум, на човешкия организъм. Така, когато един низш организъм действа върху един висш и взема надмощие, образува болест. А когато висш организъм, висш живот действа върху един низш, образува здраве. Затова ако плътта има надмощие върху Духа, човек всякога ще боледува; ако Духът има надмощие върху плътта, човек всякога ще бъде здрав. Като знаете този основен закон, прилагайте го в живота си. Защото ако вие разрушавате това, което Господ е създал, другите ще ви разрушат повече. Ако вие не любите вашия Живот, как очаквате другите да го любят?

Да любите, това не значи да се удоволствате. Да любите, значи да се стремите към Бога и да го възприемате в себе си постоянно. Вашата Любов към Бога се проявява в три направления: първо, в стремление, което значи Правда; второ, в единство, което значи Добродетел; трето, в образ, който значи Живот.

Божията Любов спрямо вас се показва в падение, което значи Истина; в страдание, което значи Благост (какво мислите, че е последното?), и в смърт, което значи Осиновление. Сега се качвате нагоре и когато стигнете върха на вашето съвършенство един ден, ще разберете вашата Любов към Бога. Когато стигнете върха на вашето съвършенство, ще почнете да слизате надолу, ще разберете Любовта спрямо вас; защото, когато почнете да слизате надолу, за да помогнете на вашите братя, тогава ще познаете Божествената Любов спрямо

вас. И тогава вие ще слизате и възлизате постоянно и това ще бъде вашата вечна Радост и Блаженство.

Почивка.

Във връзка с това вие искате да възпитавате волята си. За възпитанието на волята си ще употребявате жълтата краска, понеже при възпитанието на волята умът трябва да вземе активно участие, та известни сили да можем да ги управляваме и приспособяваме за всякой един даден акт. Една невъзпитана воля често пъти пада под червената краска със своите вибрации и се преобръща на една стихия. И за да се извади от това състояние, трябва да се употреби жълтата краска, която ще повдигне вибрациите над червената краска и ще започне да се развива по един нормален път.

Старайте се да си представите в ума жълтата краска и се старайте да си представяте съдържанието ѝ. Като гледате жълтото цвете например, волята ви се усилва. По този начин ще въздействате върху естествената ваша воля.

Тези от вас, които са си избрали първата стъпка, Добродетелта, те ще употребяват жълтата краска; тези, които са си избрали втората стъпка, Мъдростта, ще употребяват синята, а тези, които са избрали Любовта, ще употребяват розовата. И тогава ще правите разни съединения.

Добродетелта е основана на волята и ако нямате воля, няма да бъдете добродетелни. За волята е потребна жълтата краска, понеже умът взема участие.

И тогава, за да се възпитава сърцето, употребена е розовата краска; за волята – жълтата, а за Мъдростта – синята. Редът прочее е следующият: жълтата краска е основата, после иде синята и после – розовата.

В музиката двата тона, които нямат подобен, образуват дисхармония, т.е. оттласкват само. И във вас, когато се намира антипатия, трябва да се лекуват вълните на вашата душа. Например някой ви открадне парите; ако вие кажете, че тия пари са били негови и си ги е взел, тогава се успокоявате.

Добродетелният човек е богат, защото се не гневи. И ако във вас имате някакъв недостатък, вие сте сиромаси. Сега учите начините как да богатеете. Вие много пъти се оплаквате от вашите погрешки, но ако знаете как да ги следите, щяхте да научите много добре себе си. Защото именно от погрешката се показва, че сте имали едно слабо място. Така че, за погрешките не се разкайвайте, че сте ги направили, защото вие не можехте да ги не направите.

Колцина от вас се усещат слаби и искат да имат помощта на Веригата? Тези от вас, които имат спънки, какво искате да им се помогне? Законът е, че колективните благопожелания съдействат, за да се усили този, който желае. Сега – във Веригата да се отмахнат тия препятствия, защото един, който е недъгав, може да накара друг, който е по-силен, да изхарчи повече сила, отколкото трябва. Така който почне да се моли за другите, показва, че се е усилил, а който се моли само за себе си, показва, че е слаб. За да може Веригата да помогне, трябва колективна молитва.

Тази година можем да направим така: всякой, който се намира в нужда, отправете до мен писмо и аз ще ви определя време, когато да се молите. И да знаете, че ще се определи една форма на тия писма, щото когато го получите, да знаете за кого да се молите. И в такива случаи винаги ще призовавате тримата Приятели, като казвате и имената им. А когато призовавате Приятелите, казвайте: „Господи Исусе Христе, Иехова-Елохим; Утешителю, Дух Святий-Адонай.“

Вечерта в 8,30 ч. – събрание и приятелски беседи върху разни въпроси.

18 август, неделя

Сутринта се събрахме към 9 ч. и г-н Дънов между другото каза:

Има нещо на всички да се даде. И това, което ще ви се даде сега, няма никому да го показвате, нито излагате на чужди очи. Това ще пазите до една година, как ви се даде. Всякога, когато се молите, ще го представяте пред себе си и тогава ще започвате всяко ваше прошение и молитва. Така е желанието на Ръководителите. Даже един на други няма да показвате това, което в тазгодишното събрание ви се даде, а всякой ще си го запази само за себе си. Защото тук е един вътрешен духовен закон: за да растете в истинската Мъдрост и Любов, трябва да спазвате абсолютно Божиите желания. Няма нужда от философии от ваша страна, защото тогава ще значи, че вие да сте по-мъдри от Бога. Само по този начин вие ще можете да възприемете Божествената Мъдрост и затова вие трябва да спазвате всичко. Ако у вас трябва да се проявява Любовта, това е Неговото желание и следователно вие ще бъдете израз на това, което желае. Между източника и реката никога не трябва да се образува борба.

Законът е такъв: чрез закона за Добродетелта от Духовния свят сте слезли тук. Чрез Добродетелта сте слезли в материалния свят, събрали сте всички нечистотии и Любовта е, която ще ви изпере, а Мъдростта ще ви заведе на Небето. Затова, като се върнете в Небето, не трябва да се връщате празни.

Понякога Истината се поставя в най-простия вид, но само когато едно цвете се развие, тогава ще видите какво е то. И семето само когато узрее, може да се види какво е то. Вие ще разберете отпосле това, което с език не може да се каже, защото има неща, които с човешки език не могат да се обяснят. Преди десет хиляди години как хората са разбирали нещата, а сега как ги разбират? Затова от човешко гледище живеете в бъдещето, а от чисто Божествено живеете в настоящето. Не стойте като фалирали търговци, които само мислят, нито да размишлявате за онова, което ще бъде, а само се радвайте на настоящето, защото то е, на което вие може да се радвате.

След горните думи г-н Дънов ни остави и се качи горе, в горната стая над салона, в който се събирахме, и се върна в 12 ч. на обед. После, в 1,30 ч. се изкачи пак и се завърна в 2 ч. и продължи:

Утре, 19-того, понеделник, в 4 ч. сутринта, ще имаме събрание, което ще продължи до 12 ч. За това събрание се подгответе всички с вашите просби, които имате – било за себе си, било за домашните ви или ваши приятели. Пригответе си и всички въпроси, които ви смущават, та тези просби и въпроси да ги изкажете в утрешното събрание.

Личните ви пликове ще ви се дадат утре. Това, което ще ви се даде тази година, винаги ще го имате пред себе си, понеже всякой един плик, който ще го носите, е свързан с известни магнетически течения, та когато забравите плика, няма да бъдете послушвани. Плика трябва да пазите от чужди очи. Ако само един път някой от вас покаже съдържанието на написаното в плика на някого, който и да е бил, па ако ще да е на някого от вас, губите всичко онова, което искате.

За молба винаги ще избирате [време] и в него да правите моленията си. Плика винаги да държите така, щото да не се мачка, а когато отивате в нечисто място, ако Духът ви подсети, оставяйте го. Най-хубавото време за молба през деня е от 4 до 9 ч. сутрин и от 9 до 12 ч. вечер. Доколкото спазвате този ред, дотолкоз и духовно ще се уякчавате.

За всяка седмица трябва да си избираме по един ден за молба, така щото от петдесет и две седмици, които са в годината, ще имате петдесет и два деня за молитва. Тия дни ще бъдат петъците – петъкът ще бъде ден за молитва. През него ден няма да се яде нищо готвено. Никого да не задължавате да ви готви през този ден, но ако има нещо сготвено през този ден, без да сте искали вие, можете да ядете, стига да бъде растителна храна. И като не задължавате никого да ви слугува, Господ ще ви помага, когато, ако ви слугуват хората, лишавате се от помощта на Небето.

В 3,30 ч. подир обед събранието се продължи. Г-н Дънов се обърна към Анастасия д-р Железкова, на която пред всинца каза:

Всички неща, които ви спъват, да ви не смущават, защото Духовният свят работи за вас. Постенето е една необходимост за уякчаване на волята. Това, което се иска от вас, е за ваше добро – умствено, физическо и духовно.

Към всички г-н Дънов се обърна с покана да поискат Отгоре да ни се определи денят от седмицата за молитва и всички изявиха желание за петък. И тогава той добави:

Тогава трите първи петъка от месеца ще бъдат за молба и през тях ще се яде това, което се обясни преди малко, а последният петък ще бъде за пост. За храна за през петъците можете да употребявате между другото и стоплено вино, варено в четвъртък жито, посипано със захар и орехи; позволено е и едно кафе или един чай. Отгоре не искат да ви направят спънка, напротив – това е една хигиена за съдействие на вашето физическо тяло.

И така, за през тази година остават следните правила: първо, всякой петък в седмицата ще се молите за уякчаване на Веригата, като в молитвата си прекарвате в ума си имената на всичките във Веригата; а последният петък се определя за пост и молитва; второ, които пък искат да се молят за умрелите, да струват това в петък преди Рождество, петък преди Великден и онзи преди Голяма Св. Богородица. И това всичко се определя за една година. При все че ще се молите за умрелите, през горните три петъка пак не ще можете да им помогнете, освен ако се молите за тях с дълбочината на всичкото ви сърце.

С повдигането на този въпрос – да се молите и за умрелите ви – правите една грешка, защото за да можете да помогнете за Астралния мир, трябва вие да сте се повдигнали. Защото преди да можете да помогнете на вашите умрели и преди да ги намерите, за да им помогнете, ще се явят около вас други в Астралния мир, които също ще искат помощ, та вие ще се намерите в чудо.

Както казах, личните ви пликове утре ще ви се дадат и това, което ще бъде писано в тях, хвърля Светлина върху Пътя, в който трябва да вървите. В съдържанието на писаното в плика се дават на всекиго по три думи да ги разберете и ако сторите това, ще вървите успешно в Пътя си.

Обмислете всичко, за което ще се молите утре заран, отнасящо се лично до вас, за вашите материални и духовни нужди. Искайте благоволението Божие за отстранение на всички препятствия, които спъват Неговото Царство. Ще се молите всякой един да напредвате в избраната ви стъпка.

Молитвата, която ще предоставите утре всички поотделно, ще подкача така: „Господи Исусе Христе, Иехова-Елохим; Утешителю, Дух Святий-Адонай...“ А пък ще свършвате с думите: „Защото, Господи, в идването на Твоето Царство е нашата Радост; в осветяването на Твоето Име е нашата Слава и в изпълнението на Твоята Воля е нашата Любов.“

19 август, понеделник

В 4 ч. се събрахме в салона, гдето ставаха събранията ни, а в 4,40 ч. рано сутринта се събрахме в стаичката над салона, в която стаичка стоеше още масата със съсъдите върху нея. Г-н Дънов определи местата ни около масата, както е означено по-долу (Фиг. 4).

Наредени така, след като се молихме с Господнята молитва и Добрата молитва, г-н Дънов прочете следните стихове: Матея 2:20, Йоанна 12:5 и Псалом 21:3, след което всякой един от нас изказа сам тихо своята молитва, както ни бе поръчано.

А подир това тихо в себе си, поотделно, по диктовка чрез г-н Дънов се молихме всякой един за: Веригата, за тези, които съдействат за Царството Божие, за българския народ, за духовенството, за учителите, за учениците, които посещават училищата, за всички държавни служители – да ги вразуми Господ, за всичките земеделци, за всичките бащи и майки, за всички млади и стари, за цялото славянство и за всичките други народи.

Като се свърши и туй, всичките онези, които са избрали Добродетелта, обърнаха се към стола на Добродетелта. Онези, които са избрали Мъдростта, обърнаха се към стола на Мъдростта (Истината), а тези, които са избрали Любовта – към стола на Любовта (средния стол).

А след всичко туй г-н Дънов обяви, че Господ казва:

Да се не устрашава вашето сърце през тази година. Да имате дързост и Той ще ви благослови. Ще имате всичкото Негово съдействие, така щото вашата вяра да расте. Всичкото ваше страдание ще преобърна в Радост и веселие. Да бъдете верни на това, което сега ви се дава, и ако се окажете верни на малкото, ще приемете и многото. Да просветнат така вашите дела, щото като ги видят човеците, да прославят Отца вашего, който е на Небеса. Да се не смущавате, да се не тревожите за нищо, защото от началото Той е изготвил всичко за вас и никога не трябва да забравяте своето призвание, за което сте пратени на Земята.

Подир тези думи Господни се поклонихме по три пъти и слязохме долу в салона, гдето в 6 ч. сутринта се сложи закуска, подир която г-н Дънов ни продиктува следующото:

Хвала

Господи, Боже наш, душата ни има тихо упование на Теб. Открил си ни Пътя Си и виждаме Твоята благост, изявил Си ни милостта Си и виждаме дълготърпението Ти, показал Си ни Любовта Си и виждаме Твоята доброта, посочил Си ни Истината и виждаме Твоята святост, изявил Си ни Името Си и виждаме Твоята Правда, научил Си ни на всяка Мъдрост и знание и виждаме Твоите велики дела, обърнал Си сърцата ни и виждаме Твоето присъствие навсякъде, просветил Си ума ни и виждаме Твоите творения, че всички са добри, опасал Си ни в Силата Си и гледаме Твоето могъщество.

И след всичките добрини и благости, които Си излял отгоре ни, според Твоята вътрешна Пълнота, нашето желание е винаги да гледаме Твоето лице и да се радваме и веселим в пълнотата на Твоята Любов. Ние Ти благодарим за Твоята милост и грижливост, с която Си ни заобиколил. Нашата душа винаги се радва, че милостта Ти ни следва. Ти всякога ни слушаш и Си готов винаги да ни крепиш и да ни даваш помощ, когато сме в нужда.

Благий Господи, Великий Отче на Небето, избавяй ни от ухищренията на лукаваго. Ето, Ти Си говорил и ние вярваме, че Ти ще ни утвърдиш вовеки, за да Те славим.

Господи, Ти, който Си неизменен, закрепи нашите слаби братя и сестри, за да пребъдем всички в Теб и да пребъдеш в нас, за да сме в едно, както Ти и Отец, и за да Те прославим с плодовете на Живота си пред човеците.

Благий Боже, който Си ни дал Живот и здраве, който ни насищаш с хляб и вода и ни задоволяваш с хилядите Си благословения всякой ден, Твоето Слънце изгрява всяка заран като младоженец и тича в пътя си, който Си му начертал. То ни донася и разпръсква Твоите благословения повседневно. В Твоето Име оживотворява всичката Земя, задига и донася облаците, напоява земята с дъжд и влага и изважда всеки стрък изпод земята, украсява полските цветя с всичката им хубост, която Си им дал отначало. Развеселява всички живи същества и човека, когото Си направил според подобието Си. Вдъхва в неговите жили Вяра и Надежда да се труди и работи, като му казва, че Ти ще благословиш труда му.

Велики са Твоите наредби! Всички ние, Твои чада, днес идем да Ти поднесем своята благодарност. Облякъл Си ни в дрехите на Живота и колко са хубави тия облекла, в които Си ни обгърнал!

Благословений Господи от всичките векове, приеми нашата благодарност, която Ти поднасяме от душа. Амин.

Обясни се от г-н Дънов, че тази „Хвала“ (Хваление) всякой от нас ще прочита след всякой петък, определен за абсолютен пост, т.е. само веднъж в месеца.

Раздадоха ни се пликовете със съобщенията, след което си разделихме по малко от виното и зехтина, които предстояваха пред Господа.

В 9,30 ч. наново се събрахме около масата в салона. И сега г-н Дънов ни попита: „В този момент какви са вашите мисли?“ Някои от присъстващите казваха какво са мислили в тоя момент. Понеже беше съставен един списък на политическите лица в България, на хора, които политиканстват и се занимават с политика, то г-н Дънов попита: „Какво мислите за тия хора в списъка?“ Някои от нас изказваха своите мнения.

А след това г-н Дънов покани някой от нас да посочи по една страница от Библията, както и по един стих от страницата. Най-напред бе поканен Т. Бъчваров, който посочи Псалом 69:5; после Д. Голов избра Захария 14:7, Пеню Киров – Битие 18:13, Анастасия д р Железкова – Четвърта книга на Царете 23:18, Мария Казакова – Иоил 2:7, Елена Иларионова – Изход 9:3, Илия Стойчев – Битие 21:3, Мих. Георгиев – Четвърта книга на Царете 8:3, А. Бойнов – Четвърта книга на Царете 17:17, Константин Иларионов – Второ Коринтяном 13: 9, Петко – Лука 6:7, Гина Гумнерова – Деяния 4:7, и Тодор Стоянов – Йоанна 21:23.

След прочитането на избрания от Т. Бъчваров стих г-н Дънов каза:

Да, Бог знае безумието на всичките тия хора (думата е за означените в списъка политически лица).

А след прочитането на стиха, избран от Ан. Железкова, г-н Дънов каза:

Има се надежда.

Подир прочитането стиха на Мих. Георгиев се каза от г-н Дънов следното:

Седем години ще има страдание и към 1914 г. ще се върне България.

Най-после, след като се прочете стихът, избран от Т. Стоянов, г-н Дънов каза:

Значи, на вас се каза да вървите, без да гледате другите.

Г-н Дънов избра и прочете От Лука 24:4, а пък след това каза:

На Македония ще бъде дадена една малка свобода (това е казано преди 3–4 години), на която ще се радва. До 1914 г. все ще има преговори, дипломатически преговори, интриги и разпри между европейските народи. Тези неща са в реда си и ако ги знаете всички, ще ви спъват. Че е взето решение в съвета, е вярно. Свободата на Македония ще дойде пак от европейските народи – Англия, Франция и Русия ще участват в даването на свободата. Русия, щом се освободи от вътрешните си разпри и от Крайния [Далечния] изток, ще започне да борави с политиката си на Близкия изток.

Ако слушате Небето, ще ви употребят като посланици и ще работят чрез вас.

Урожаят ще зависи от разположението на народа. Гладът в България може да се отмени, а може и да се ускори. През тази година мнозина ще поумнеят, защото една Верига всякога може да предизвика глад в една страна. Да се предизвика глад, е много лесно нещо. Една Верига може да предизвика и плодородие, и глад. Илия се помоли и нямаше дъжд три години; помоли се и дойде дъжд. Илия беше само [дух] на Правдата, а Елисей имаше двоен дух, като искаше Правдата и Любовта, и затова го виждаме, че беше благ.

Сега вече приближаваме към свършека. Приятелите ни скоро ще си отпътуват.

10,40 ч. сутринта

Поздравлява ви Доктора Отгоре. Той казва: „Бих желал да съм с вас. Човек все ще разбере своето предназначение, но малко късно. По-малко лутане, повечко работа. Благодарим ви за добрите чувства, които храните към мен!“

Приятелите си отидоха (10,50 ч.). При заминаването си Приятелите ни казват: „Да пребъде благословението Ми през цялата година към вас.“

След горното всички съсъди, които предстояваха горе пред Господа, се снеха долу в салона по следния ред: Мих. Георгиев донесе голямата чаша, Илия Стойчев – табличката, светилника (канделабъра) – Иларионов, трите стола – Голов, Бъчваров и Пеню Киров, чаршафа – Гина Гумнерова, Казакова и Ел. Иларионова, а всичките малки чашки отгоре снеха Петко, Гина, Железкова, Войнов и Ел. Иларионова.

Най-подир г-н Дънов каза към всички ни:

Поздравлявам ви със събора и благополучно да си отидете по домовете.

1908_08_09 ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА, Варна, 1908 г.

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА

9 август, събота

На събора са повикани и дошли: Анастас Бойнов, Гина Гумнерова, Димитър Голов, Илия Стойчев, Елена Иларионова, Константин Иларионов, Мария Казакова, Михалаки Георгиев, Пеню Киров, Петко Ив. Гумнеров, Тодор Бъчваров, Тодор Стоянов и Анастасия д-р Железкова.

Преди обед бяхме свободни. От 4 ч. г-н Дънов почна да приготовлява горната стая, а в 9,30 ч. се събрахме всички в заседателния салон, когато ни се съобщи, че това събрание било едно от подготвителните.

След „Добрата молитва", четена от всички, г н Дънов ни съобщи, че от 10 ч. вечерта ще се започне бдение. Всякой един от нас по азбучен ред ще се изкачва в горната стая, над заседателния салон, и ще има бдение по един час, което бдение ще се състои в размишление, изповедание, моление и хваление – кой както чувства ръководството на Духа. „Тази година – каза г-н Дънов – ще присъства само Господ Христос, който е ръководител на Веригата."

Бдението започна от 10 ч. вечерта на 9 август, събота, и се свърши на 10 август, неделя, в 11 ч. през деня, преди обед. За бдение се изкачвахме по следния ред: Ан. Бойнов – от 10–11 ч., Гина Гумнерова – от 11–12 ч., Дим. Голов – от 12–1 ч., Елена Иларионова – от 1–2 ч., Илия Стойчев – от 2–3 ч., Конст. Иларионов – от 3–4 ч., Мария Казакова – от 4–5 ч., Михалаки Георгиев – от 5–6 ч., Пеню Киров – от 6–7 ч., Петко Гумнеров – от 7–8 ч., Тодор Бъчваров – от 8–9 ч., Анастасия д-р Железкова – от 9–10 ч., Тодор Стоянов – от 10–11 ч. преди обед на 10–ий август, неделя.

Докато се изреждахме по горния ред, на тези, които бяха долу, г-н Дънов, между другите важни мисли, каза следните:

От тази изповед, която правите сега, зависи и благословението, което ще дойде.

Тази година ще ви се даде една емблема и ще започнете всички с бялата краска. И тази година каквото ще се даде, няма да дойде друг път. И затова винаги, когато усетите противоположна мисъл, тя е от пъкъла и я отхвърлете.

Какво нещо е Любовта? Любовта не е Животът, нито съзнанието. Любовта е следствие на Живота. Животът е, който се покварява, а душата не се покварява. Плътта, с която е облечен човек, тя се покварява.

Една от главните погрешки на Веригата е, че всякой един от вас иска да бъде господар на другите и тогава се поражда борба между вас. У вас Любовта не се е още зародила. Всякой, който се опита да лиши други от Божествената му свобода, ще бъде бит. Господ винаги говори чрез Добро, а подир това, ако се не взема от Доброто, последва наказание. Аз ще ви накарам всинца или да любите, или ще приложим закона на Любовта. Тази година искам да научите този закон, щото лошите елементи да се обръщат във ваша полза. Ерихонските стени ще паднат. „Не бой се, мало стадо, Отец ще ви даде Царство." Тази година трябва добре да живеете, да работите, а догодина Веригата ще се увеличи.

Един от нашите Приятели, които присъстваха лани, сега присъства в Русия и Англия, вторият – в Турция, а третият, Христос, който е и ръководител на Веригата, присъства тук.

В 12,10 ч. през нощта, тъкмо когато на бдение горе беше Дим. Голов, се дадоха: Псалом 135:6, 75:4 и Евреем 10:7. А пък в 1 ч. след полунощ Мих. Георгиев по свое внушение отвори Библията и му се падна Втора на Летовниците 22:17.

Продължавахме един по един да се изкачваме горе за бдение. Но като дойде 4 ч. сутринта, 10 август, неделя, тъкмо когато отиде горе за бдение Мария Казакова, се започна от нас славословие, като се прочетоха Псалом 105 и От Йоанна 3-та глава. Всички прочетохме на крака „Отче наш" и се разотидохме. Обаче бдението остана да продължава до 11 ч. подир пладне.

10 август, неделя

В 4 ч. подир обед, наредени около масата в заседа¬тел¬ния салон, след тайна молитва всякой в себе си, г-н Дънов прочете 17-а глава от Йоанна и между другото каза:

Мисълта, която се взема от прочетената глава, е върху думите: „Това е живот вечен, дето да познаят тебе, единаго истиннаго Бога, и Христа, когото си изпратил" (стих 3). И първият въпрос, който се повдига, е какво нещо е Вечният живот. Животът не е едно просто съществуване, защото ако това е Вечен живот, то всичките предмети съществуват. Вечният Живот седи във вечното развитие на съзнанието на Духа. А това се проявява чрез възприемане на Бога в себе си и произвежда това, което се нарича Вечен живот.

Вечният Живот има тясна връзка с всякой един дух, защото духовете, вън от Вечния Живот, са мъртви. Духовете всякога са съществували в Бога и по това те са единосъщи с Бога и са съществували като семена за бъдещото развитие. Затова Бог във всякой един творчески принцип определя известни зародиши, които, като влязат в този творчески принцип, да придобият Неговото съзнание; и в това позна¬ние е Животът. Причината на истинското познание е желанието на Бога да се яви на тия духове, които чакат, за да излязат от Него.

Някога вие сте били такива духове, които сте били в Бога. И сега се поражда един принцип, за да се повръщате назад, та да образувате един кръг. И по законите ще се повърнете в по-голям кръг на развитие. Съществото на развитието на човешката душа зависи от туй, че в Природата има една есенция, която е толкоз деликатна, щото човек през много съществувания може да хване много малко от нея. Тази Божествена есенция прави человека съзнателен и всякога, когато Духът се опомни, тогава той образува около себе си нещо като водовъртеж със спирала, в която се образува Божественото съзнание, чрез което започва да твори материя.

И така Бог твори и винаги твори чрез духовете. И чрез този творчески принцип Той развива тях самите – самите духове, а не Себе Си. В този творчески принцип отрицателните мисли разрушават спиралата и човек се повръща в своето първобитно състояние. Защото този конус подразбира един принцип на Божествен център, който се върти около себе си. Духът го изкарва на повърхността, изхвърля го от себе си. А щом остава в самия център, няма условия за развитие, защото развитието е в периферията. Тия центрове образуват целокупното съзнание, което не е нищо друго, освен целокупен организъм. И някои от тези духове съдържат повече от Божествената есенция, а някои – по-малко, и така отива, докато се слезе до материята.

Има едно вечно спокойствие, от което всякога се твори една вселена, и човек може вечно да почива в това спокойствие на тъмнина, гдето е непроницаем мрак. Вие ще попитате как може това. Известни лъчи ще минат по права линия. Бог е съвършен в Себе Си и всичките духове, които Го гледат, не могат да схванат тия лъчи. А нещо, което няма сянка, няма с какво да го сравним. Винаги във Вечния живот първо се заражда желание да [се] живее, да [се] съществува, да [се] създава. Ще забележите децата например: вземат нещо, строшават го и после се мъчат да го направят. Значи те се упражняват да творят, а това е предназначението на човека при сътворението му – да твори. Тази материя, която ние ще изработим, ще я изпратим на Бога, а Той ще я препрати на бъдещите светове – в по-висока вселена. И вие сте хората, които копаете от Божествената рудница, а тези, които дойдат в бъдещите светове, ще се ползват. Вие сега живеете и се ползвате, докато другите духове са работили.

Така щото, в този смисъл всякой един човек и един дух са толкова важни, колкото всичките светове – такъв е законът. Ако един дух се изгуби, то тези духове, които са до него, цялата хармония ще се развали и ще изчезне. Което Господ един път е създал, не може да изчезне, но ако изчезне, тогава Бог няма да бъде съвършен. Като факт това не съществува, но трябва да го знаете. В съзнанието един дух може да регресира, но като зародиш никога не е възможно да се унищожи. Всичките духове, които сега работят, съзнават това и работят, за да повдигнат човечеството, защото ако не сторят това, и те самите не могат да прогресират. Така и вие не можете да повдигнете себе си, ако не повдигнете другите. Направете опит и ще видите, че не можете да съществувате, ако не помагате на другите. Павел каза, че не приема да помага на Ангелите, а на човеците. Аз повдигам този въпрос, за да знаете как трябва да живеете на Земята, защото затова именно сте дошли.

„И това е Животът“ – как трябва да живеете? Христос отговаря, че нещата, които притежаваме, не съставляват нашия Живот. Например имате една къща – придава ли тя нещо на вашия Живот? Но ако изядете един самун хляб, едно кило хляб може да ви придаде много повече Живот, отколкото цяла една къща. Вие трябва да работите в материята, т.е. да я преобразувате, и трябва да сте ѝ господари.

Ако известни хора се поставят срещу вас, то е, защото сте в кръга на тяхната деятелност. А щом излезете от него и дойдете в собствената ваша сфера, това е вече Христос изпратен – собствената сфера е Христос, когато е пратен. Значи трябва да има Учител, който да ви учи. По тази причина, когато духовете заблуждават, Господ изпраща наказание, операция, та да могат да прогресират.

В тазгодишното събрание ви казвам (па и в миналогодишното ви загатнах), че когато искате да се избавите от едно препятствие, не бива да мислите, че това препятствие Бог ви го е изпратил за ваше нещастие – никога не бива да туряте такава мисъл в ума си. Когато например имате едно домашно нещастие, Бог го изпраща да се отрезвите. И като стане това, хипнозата, която е била в ума ви, тутакси изчезва. Ами че изпитанията вие сами си ги създавате, защото се оплитате в други чужди кръгове и тогава страдате. Например във вашия ум се е зародило желание да управлявате други хора, да заповядвате – това значи, че сте вече в чужд кръг. Добрите духове стоят на кръстопътя ви. И само когато се заблуди човек, явяват се при него духовете-екзекутори, за да протълкуват положението на блуждаещия и да го вкарат в сферата му.

Християнството дойде на времето си, за да избави хората и да ги научи как трябва да изкупят греховете си. Главната мисъл на християнството беше да уясни местата на хората и затова то въведе закона на Любовта. Та сега вече, ако

знаеш, може да си изплатиш кармата си за десет години, докато, ако не знаеш, може да отнеме това изплащане и хиляди години.

Това, което вас ви смущава, не бързайте с него – то ще ви се изясни. Ако някои неща са ви тъмни, не бързайте, те ще ви се разяснят. В една епоха няма условия за всичките духове да се развиват.

Който пресилва работите, учи своите уроци. Един човек, който живее един ден в Любовта Божия, се счита в Небето, че е живял много повече от друг човек, който е живял милиарди години без Любовта Божия.

Аз вземах този стих затова, защото трябва да се въдвори между вас равновесието. Всякой един от вас трябва да желае Доброто на другите хора. Понеже тези, които желаят Доброто на другите, връща се върху тях. Търговецът, който преде платовете, ако няма на кой да ги продаде, как ще ги продаде? „Не хвърляйте бисерите на свинете“ значи: не давай оръжие в ръцете на противника си, защото ще се обърне и със същото оръжие ще те съсипе.

В миналогодишното събрание казах да искате. И вие искахте, но освен че нищо не сте получили, но се влошиха работите ви. Вашата несполука ето где се дължи: мнозина от вас не сте включили вашите токове, гдето трябва – вместо да ги включите в Божествените токове, включили сте ги там, гдето не трябва. Вие сте искали от човеци, а не от Бога. Ако молитвите ви не отидат най-малко десет километра над Земята, то ги възприемат хората и те чувстват, че някой е искал нещо. Молитвата, която получава отговор, трябва да бъде от всичкото желание и отговорът тогава е моментален. На вас ви трябва да имате Абсолютна вяра в Бога – вяра, която няма нито сянка от съмнение. И тогава ще видите как действа законът. И когато се молим, отговорът се дава не за наше достойнство, а защото Господ е благ и в границите на възможността удовлетворява всякога. Но разни теории има за молитвата и затова се разколебавате и не знаете как да се молите. Истинска молитва е онази молитва, в която душата и умът се сливат заедно – на такава именно молитва се отговаря.

Господ казва: „Опитайте ме в ден скръбен.“ Но как ще Го опитаме? Не само да Го призовем, а да Го развържем и събудим в себе си, защото Той спи. Ами че ние сме затворили Господа и викаме: „Господи, Господи!“, но Той не ни чува. На всякой от вас остава да развърже Господа, защото сте Го завързали. Камъкът трябва да се отмахне от гроба – това можете да го направите. Господ не е далеч, Той е с вас заедно и да видим как ще Го разберете. А че имате карма, оставете това. Под думата карма се разбира нужда. Индийската карма казва: „Искаш, не искаш, трябва да работиш, а после иди където искаш“ – а това вече е неволя.

За тази година направете следующия опит. По два начина можете да се молите. Едни искат: „Дай ми, Господи, това и това“, а пък други думат: „Дай ми, Господи, това, което Ти намериш за добре.“ Но когато Господ им даде това, което Той иска, те започват да казват: „Ха, аз това не съм искал!“ Ето защо вие трябва да имате един център – средоточие, към което да се движите, и искайте това нещо от Бога. Например аз съм един земеделец; искам от Бога да се благословят всичките земеделци и тогава и аз ще бъда благословен. Вие трябва да почитате Бога в себе си и в другите хора. Вие сте в българския народ и трябва да се постараете да повдигнете акциите на българския народ.

В нашата Верига обаче няма равновесие, защото повечето от вас имате желания, които не могат да хващат корени. И затова не може да се въдвори равновесие.

Т. Бъчваров: Кои желания са с корени и кои – без корени?

Как мислите? Ако ви дам едно сравнение [с] човек, който е гладувал три деня и иска да яде, това негово желание с корен ли е, или без корен? А да кажем, че друг човек, когото са гощавали на две-три места, и той иска да яде; това желание с корен ли е, или без корен? Ако един момък иска да се жени, това негово желание с корен ли е? С корен. Но ако един човек се е женил вече три пъти и иска и друга жена, това негово желание е без корен. То е равносилно да искаме българският народ да стане веднага като английския – това наше желание ще е без корен. Но ако желаем народът ни да върви така из пътя на своя прогрес, щото един ден да стане като английския, то вече е друг въпрос – такова наше желание е с корен.

Вие се побъркахте, защото някои от черните адепти са ви изкушили и чрез това са искали да разхлабят Веригата. И аз даже ще ви посоча лицата от вас, към които огънят на неприятеля тази година е бил най-много отправен, за да бъде Веригата отслабена. Те са Георгиев, Бъчваров, Голов, Анастасия Железкова, Каза¬кова, Петко, Илия, Елена. Но дръжте се, тази бор¬ба ние сме я подкачили и трябва да я завършим. Тази година Христос, ръководителят на Веригата, ще присъства цяла година с нея и няма да я остави.

Утре, 11-того, в 4 ч. сутринта ще имаме събрание.

11 август, понеделник

В 4,30 ч. сутринта се събрахме за молитва.

Всички подред се изкачвахме горе, гдето масата беше в четвероъгълник, с четири ленти – розова, жълта, бяла и синя, та всякой от нас бе длъжен да държи една от тия ленти и да се моли. Така по следния ред се качвахме и слизахме: М.

Георгиев, Т. Бъчваров, П. Гумнеров, Гина Гумнерова, Д. Голов, Елена Иларионова, Илия Стойчев, Ан. Бойнов, Мария Казакова, Тодор Стоянов, Пеню Киров, Кон. Иларионов и Ан. Железкова, като първите четирима държаха синята лента, вторите четирима – бялата, третите трима – жълтата, а последните двама – розовата.

Г-н Дънов ни обясни, че четирите ленти означават четирите годишни времена. А пък дванадесетте бели ленти на стената над масата означавали дванадесет¬те месеца в годината. Понеже всички ленти са бели, означавало чистота. Тези дванадесет ленти означавали същевременно дванадесетте зодии, в които сме всякой един от нас.

Обясни ни се още, че вчера, когато бяхме на бдение, пред нас горе на масата се образувал с три ленти триъгълник, което означавало, че Божественото дохожда, за да ни повдигне, докато пък днес имало пред нас четвероъгълник, квадрат, което пък означавало, че това Божествено вече туря основа за нашето повдигане.

– Защо дохождате в годишното събрание? – запита ни г-н Дънов.

– Защото ни викат – отговори П. Гумнеров.

– Не, но за да ви накараме в контакт, допиране с Господа. И вие ще разберете как да любите. И Любовта никога не може да се ограничава.

В 5 ч. днес подир обед ще имаме пак събрание.

В 5 ч. вечерта се събрахме всички. По покана на г н Дънов Петко прочете част от бележките си от миналогодишното събрание.

След това г-н Дънов прочете глава 10-а от Евангелието от Йоанна и между другото каза:

Ще обърна вниманието ви върху 12-и стих (прочете го). Тези Христови думи имат общо значение спрямо човечеството и частично – спрямо всякой един човек. Овцата е взета като символ на Добродетелта. Тя е едно същество без защитник, но под ръководството на един пастир, добър овчар, във всяко отношение породата на тази овца ще се подобри. Но ако падне в ръцете на един наемник, той всякога ще има предвид да вземе нейното мляко и нейната кожа. Тук Христос е Пастирът на душата, а това, което наричаме дявол, това е наемникът.

Христос е един Дух, а Сатаната е друг дух, които се борят за човешките души. Христос беше, който вдъхна Дух в устата на човека, на Адама. И затова

жилището на душата, това са белите дробове. Между тия дробове е сърцето, гдето е седалището на душата. А понеже дробовете имат за цел пречистване на кръвта, то кръвта съответства на Живота.

Когато душата е на мястото си, никаква болест не може да съществува, но когато душата напусне своето жилище – сърцето и белите дробове, тя се поддава на наемник, става обсебване. И когато един човек се обсебва, ще забележите, че най-напред започва да намалява дишането му, а с намаляване на дишането душата постоянно се излъчва. Когато един човек се обсебва, винаги ще видите сгърчване на дробовете. По тази причина вие тогава трябва да дишате дълбоко, защото чрез дълбокото дишане вие можете да изгоните един дух из вас. А щом го изгоните из физическото поле, то в по-висшите полета по-удачно можете да се справите. Един лош дух никога не може да влезе чрез носа, а винаги ще влезе чрез устата. И като отиде в стомаха ви по течението на кръвта, връща се в сърцето чрез вените, а не чрез артериите. А ако настъпи кихане, то не е нищо друго, освен изхвърляне на духа из устата. Аз ви говоря това, за да ви покажа отгде е вратата на лошите духове. Ето защо в това отношение индуските Учители винаги препоръчват на своите ученици да дишат дълбоко. И забележително е, че човек, когато е здрав, винаги диша дълбоко, а когато почне да се разболява, намалява се дишането. Аз искам да направите изпитание в себе си, за да видите дали имате някой загнезден дух някъде във вас. Аз зная, че има някои лоши духове във вас, които не са се просто загнездили, и ако вие не ги изпъдите, аз ще ги намеря. И знайте добре, че болестите, това са барометри, които показват известен недъг в душата.

Има един паралел на това, че когато дойде един вълк да краде, ще дойде в най-тъмната нощ и когато псетата на овчаря са заспали. Тогава, когато е ясно и има месечина, вълкът не дохожда. Духовете постъпват по същия начин: за да могат да ви обсебят, създават ви материални мъчнотии, нанасят, предизвикват суматоха и тогава именно прескачат кошарата. А сега, понеже Господ е с вас, Той ви посочва начините, по които можете да избегнете нашествието на лошите духове във вас: дишайте дълбоко и през време на дълбокото дишане представяйте си, че синята светла краска прониква през вас, идеща Отгоре. По този начин ще се освобождавате. Когато ви обсеби някой лош дух, той ви демагнетизира и тогава изгубвате благословението, което ви предстои. В такива случаи трябва да се обърнете към Господа: дишайте дълбоко, съсредоточавайте се нагоре и към Господа и ще ви се помогне.

Във Веригата има хванати три духа от лошите. Тия духове трябваше да се хванат и да се турят на работа. Тогава това, което са яли и пили, трябва да го платят – това е Волята Господня.

От прочетения сега стих (Йоанна 10:12) искам да вземете следующия урок: всяка мисъл, която ви разполага да гледате мрачно, да се колебаете, да се намирате между две мъдрувания, да се опасявате за бъдещето си и за домашните си, трябва да я изпъждате. Защото такава мисъл не е Божествена, а такива мисли са на тези духове, които са хванати и които са наемници, и следва да се провождат на своето си място. Защото благословението ще дойде само тогава, когато победите в себе си тия мисли.

Вие трябва да повярвате, че Господ е господарят на Земята и че Той е в сила всичко да стори – Той и възкресява, и телата дава. Затова трябва да действаме чрез Господа, за да изпълним Неговата воля. Нашата работа тая година трябва да бъде активна: не само да вярваме, а и да приложим нашата вяра в действителния живот. А когато имате изпитание, радвайте се, защото толкова по-добре Господ ще изпълни работата Си. Когато отвсякъде настъпи отчаяние, тогава именно Господ изпълнява своята работа. Тогава именно ще разберем, че само Той може да изпълни всичко.

Когато се случи да не можете да хванете един дух, който иде в стомаха ви, тогава той ще обсеби гръбнака ви, ще обсеби ушите ви, което докторите наричат шумене. Дяволът като влезе в един човек, прави си бентове и с това шумоли. Щом веднъж се обсебят ушите, един дух много по-мъчно се изпъжда, отколкото да се изпъди из белите дробове. Но вътрешният смисъл е в това, че човек трябва да предаде сърцето си на Бога, защото, когато Духът постоянно пребивава и живее в белите дробове, то никакъв дух не може да влезе в човека, да засегне неговите висши проявления и да се докосне до мозъка.

И. Стойчев: В стиха се говори за вълци, които разграбват и разпръскват овцете. Пита се кои са вълците.

По този въпрос станаха разни разисквания и се изказаха разни мнения. След това г-н Дънов продължи:

Когато един лош дух влезе в стомаха, очите стават мътни, а пък когато влезе в задния мозък, очите стават змийски, с един парлив поглед. В семействата не бива да стават скарвания, защото връзките им са чрез задния мозък – долната част на малкия мозък – и затова лесно може да се обсеби някой.

В ада всякой ще се изтезава, защото там правото е на силния.

Когато някой мъж или жена са неразположени и ядосани, трябва да се молят един за друг, за да ги изцери Господ, защото не са те, които струват това, а неприятелите им.

Когато някой мисли лошо за някого, с когото се е скарал, той отваря вратата на лошите духове да го обсебят. Вие даже можете да отворите вратата на лошите духове да навлязат във вас чрез съмнението. Обаче можете да се опитате да се избавите от съмнението.

П. Гумнеров: Добре, но ние сме разбрали, че трябва да искаме помощ не от Дънов по плът, а от Дънов по Дух.

Дънов е един и същ. Тази е една важна мисъл, която трябва да турите в действие, защото в следващите годишни събирания ще дойдем до други закони и ще отидем по-нататък.

Когато вече се свърши събранието и си отидете, тези три духа, които са били във Веригата, ще са вече впрегнати и няма вече да бъдат между вас.

Сега ще ви изпратя с пълни торби. Тази година искам да бъдете благодарни от всичко и да кажете: „Благодарим ти, Господи, за всичко, каквото си направил за нас.“ Аз искам товара си да го оставите тук. Там, гдето има Виделина, не може да дойде и да се скрие лош дух.

Утре, 12-того, ще имаме събрание в 4 ч. сутринта.

12 август, вторник

В 4,20 ч. сутринта рано се събрахме и по трима поред се изкачвахме горе пред престола, гдето всякой от нас улавяше по една лента, помолваше се и заставаше настрана, докато се събрахме всинца горе около котела с вода и босилек.

Най-напред се изкачиха Ан. Железкова, Тодор Бъчваров и Пеню Киров, първата от които се докосна до синята лента, вторият – до бялата, а последният – до жълтата. Подир това се изкачиха Елена Иларионова, която улови бялата лента, Петко Гумнеров – синята лента, и М. Георгиев – жълтата. След тях: Илия Стойчев – синята, Мария Казакова – бялата, и Тодор Стоянов – жълтата. После се изкачиха Гина Гумнерова, която хвана бялата лента, Константин Иларионов – синята, и Дим. Голов – жълтата. Най-подир дойде Ан. Бойнов, който улови бялата лента.

Като се събрахме всичките горе, освети се водата по начин, за който ни се каза, че трябва да остане велика тайна на нашите сърца, без ни най-малко да се разказва на хората.

Дадоха се, като слязохме долу, следующите двадесет и четири места от Книгата Господня: Битие 5:6, Битие 12:10, Изход 7:10, Второзаконие 20:5, Псалом 105:6,

Притчи 20:12, Еклисиаст 7:7, Исаия 63:3, Даниил 7:6, Матея 12:20, Лука 9:3, Йоанна 7:7, Марка 5:14, Песен на песните 3:4.

Г-н Дънов обясни, че тия стихове се дават за всинца ни, но за да узнаем кой за кого е, трябва да хвърлим жребий, като всякой от нас си вземе жребия по реда, по който тази сутрин се изкачвахме горе, пред осветяването на водата. Найнапред тегли жребий Ан. Железкова и й се падна Песен на песните 3:4, на Т. Бъчваров се падна от Марка 5:14, на Елена Иларионова – Даниил 7:6, на Пеню Киров – Лука 9:3, на Петко Гумнеров – Изход 7:10, на Мих. Георгиев – Притчи 20:12, на Илия Стойчев – Йоанна 7:7, на М. Казакова – Матея 12:20, на Т. Стоянов – Битие 5:6, на Гина Гумнерова – Еклисиаст 7:7, на Константин Иларионов – Псалом 105:5, на Дим. Голов – Исаия 63:3, на Бойнов – Битие 12:10, и последния жребий взе П. Дънов, комуто се падна от Второзаконие 20:5.

Под горния ред се прочетоха всичките стихове. Обясни се от г-н Дънов, че всички тия стихове съставляват едно цяло и се отнасяли за всеки едного от нас. А за да може да разбере всякой своя стих, трябва да разбере всички изобщо.

Довечера в 5 ч. пак ще се съберем.

В 5 ч. се събрахме всички. Г-н Дънов прочете От Йоанна 6:1-21 и каза:

Сега аз ще говоря върху седмия стих: „За двеста динарии хляб не им достига, за да вземе всякой от тях по малко нещо.“

Може би във вашите умове ще се подигне въпросът какво отношение и каква връзка има между вчерашния стих и днешния. Но първият стих обяснява кой е наемникът, а пък днешният стих казва кой е Пастирът. Филип казва, че двеста динарии хляб нямало да достигне на народа, обаче законът е такъв, че който има овце, ще има и храна за тях. В Природата Господ всичко е приготвил. Няма мъчнотия в извършването на каквато и да била работа – мъчнотията е в незнанието за извършването на работата.

Тук например мъчнотията е как ще се нахрани толкоз народ само с пет хляба и две риби. Обаче вземете предвид как се галванизират предметите и лесно ще си обясните, че посредством известно допиране от пространството може да се достави толкоз храна, щото да се нахрани целият свят. Човек може да изяде само един хляб, за да си набави елементите, които са му необходими за живота. От това, което ядем, едва ли една стотна част се асимилира. Аз повдигам този въпрос, защото вие често се питате как ще се прехраните, откъде ще ви дойдат парите, от които имате нужда, и прочее. И най-вече ви смущава това: когато дойде един дух и ви казва, че празна работа е човек да се осланя да живее с вяра, а той ще ви научи как да живеете. Но лошите духове когато навлязат в душата,

изхарчва се всичко, а те се пренасят на друго място и душата остава сама да изкупува своите грехове и своята карма.

Прочее, как вие трябва да действате? Как постъпи Христос? Взе хляб и го благослови. Той обърна ума си към Небето и небесната житница дойде на мястото си. Но ще кажете: „Ние като Христос ли сме?“ Да, вие трябва да имате Неговата непоколебима вяра и ако сте така, ще направите същото нещо. Достатъчно е да знаете закона и ако го изпълните, ще сполучите. Тук тъкмо не бива да се смущавате дали сте достойни. Какво трябва да бъде вашето достойнство? Аз ще ви кажа как трябва да постъпвате, но ако веднъж злоупотребите, няма вече да сполучвате, защото вашата душа ще се съедини с долните сфери. Какво трябва да направите? През миналата година например вие имахте добър случай, но се усъмнихте, та затова вашата работа заприлича на Петровата, който потъваше само защото се усъмни. Причината за вашето потъване и несполука е вашето маловерие и съмнение.

При образуването на Слънчевата система трябваше да се образува един център, около който да се въртят всичките вещества, т.е. всичко да се върти около Слънцето. Така, ако при вашите желания вие не можете да се съсредоточите в един център, то не може да сполучвате. Имате нужда например от пари – добре, Господ има своите посланици, чрез които ще ви се донесат парите. Виждате, че Христос искаше хляб за народа, и забележете, че едно дете му донесе такъв. Така и вие сторете – съсредоточете вашето желание и Господ ще го изпълни. Бог разпределя всичко и Той е, който всички обича еднакво. Обаче виждаме, че всички блага не са еднакво разпределени – защо? Защото желанията не са едни и същи. Има ли човек, който да не е желал нещо, а да му се даде? Да не е желал лозя, нива, пари, учение, а да му са дадени? Причината на вашата спънка се дължи на вашия живот – минал и настоящ. Затова, за да сполучвате, трябва да разрушите вашата карма. Вие имате мъчнотии наистина, но Бог е, който се явява в тях, и вие трябва да уповавате на Него. И този закон, който говоря сега, няма да го приложите всички еднакво в един смисъл, а всякой ще го прилага за това, от което има нужда. Запомнете, че при желанието ви да бъдат удовлетворени вашите нужди, вие трябва да дадете формата, а Бог ще даде съдържанието. Вие трябва да дадете гърнето, а маслото ще ви се даде, защото в ръцете на Бога има в изобилие масло.

Тия хора, които Христос нахрани, бяха гладни, но като се посочи от Христос хляба, гладът се усили. Ще ви спомена една от главните мисли на древните Учители, при все че не е изяснение на самия закон. Те поддържат, че когато се иска нещо от Бога, трябва да централизирате силно своята мисъл. Например искате две хиляди лева; отстрани се дотолкоз от света и дотолкоз се вдай в тях, щото тия две хиляди лева да се материализират в теб и тогава те ще дойдат по

магнетическото течение, каквото в този случай образувате. Па и знайте, че и сам Христос казва: „Всичко, каквото попросите, ако не се усъмните, ще ви бъде."

Има и друго нещо: някой от вас има нужда – аз ще отпратя моите мисли към вас и те ще ви помогнат. Но ако между мен и вас няма хармония, не ще може да асимилирате мислите ми и ползата не се извлича. Но това е само един пример за пояснение.

Вие искате да научите закона, нали? И не само да го научите, но и да го приложите. Законът е такъв, че вашият Дух трябва да поиска нещо от Небето и тогава непременно ще му се даде това, което искате. Не бива чрез вас да иска друг дух, та да го иждиви за себе си. И ако искате да познаете дали собственият ваш Дух иска нещо, трябва да следите дали се не раздвоявате. Раздвоявате ли се, знайте, че вие не искате, а иска друг дух чрез вас.

Тук по повод на горните мисли се изказаха от мно¬зина някои изповеди за начините на техните искания през годината и разяснения върху уместността на нашите желания във връзка с предназначението на Веригата от точка зрение на нашите разбирания.

Утре, 13-того, сряда, в 10 ч. ще има пак събрание.

13 август, сряда

Като се събрахме в 10 ч. сутринта, г-н Дънов ни каза да съсредоточим умовете си един по един на няколко места по главата и тялото си, което и сторихме.

Подир тайната молитва всякой в себе си г-н Дънов прочете От Матея 18:20.

„Защото, дето са двама или трима събрани в мое име, там съм аз посред тях." Забележете, че Христос не казва „дето е събран един", защото едно не може да се събере. Единицата е извор и тя представлява Безконечния Бог, който твори и създава всичко. Числото 2 представлява всичките ваши Духове, които са излезли от Бога първоначално – това е излизането на човечеството.

Затова казва Христос: „Дето са двама или трима събрани, т.е. дето са събрани духовете и човеците заедно, там съм и Аз посред тях." Защото, за да се изяви Божията сила, човеците винаги трябва да се събират с духовете, т.е. с Ангелите. И само в това си събиране Господ се проявява. Ако хората сами се събират – без духовете, то няма проявление на Бога. Защото в този случай първият са духовете, вторият са човеците, а третият е Бог, т.е. Синът. В това отношение духовете представляват Принципа на Бащата, а човешките души – Принципа

на Майката. Синът представлява Бога, който се ограничава да живее между тях, и затова Той предизвиква Любовта. И без Сина не може да съществува Любов. Те в себе си носят Божествения смисъл на Любовта.

Ето ние се приближаваме към основата на закона, за който ви говорих. Вие не можете да приложите един духовен закон във физическия свят, ако Духовният свят не е във вас и ако не сте свързани с всички души. Само тогава Господ ще оплодотвори и създаде всичко във вас. Затова и Христос казва: „Невъзможното за човека, за Бога е възможно“, т.е. това, което е невъзможно за човеците, ако те се съединяват с Бога, Той всичко ще извърши. Всякога, когато не сте съединени с Духовния живот, вие ще се усещате обременени, изтощени, ще бъдете обезсърчени, животът ви ще се вижда обезсмислен, глупав. И вие, като се мислите глупави, всичките човеци за вас ще са глупави и затова никой човек няма да има добър за вас.

В света има две положения за човека. Той може да бъде активен, да възприема. Вие не можете да бъдете в пасивно състояние, а да очаквате резултати на активен, или напротив – да бъдете в активно състояние, а да очаквате резултати на пасивен. Всяко едно положение, било активно, било пасивно, си има своите блага. Пасивният принцип произвежда Любовта, а активният я проявява. Значи, за да може да се произведе Любовта, трябва да сте пасивни – в положението на Майката, а за да проявите Любовта, трябва да влезете в положението на Бащата. Тези два принципа Бог като ги съвкупи, Той ще възпроизведе Живота, съзнанието вътре във вас.

Аз ще поясня тези мисли с органическия свят. У вас се заражда желание, удоволствие да ядете, почвате с активния принцип и сдъвквате храната. Но щом се нахраните, вие трябва да преминете в пасивно положение, като се удоволствате само с мисълта, че сте се нахранили, иначе ще приемате храната като отрова. И духовният закон е, че вие трябва да очаквате резултат от Бога, а не от себе си. Така вие само трябва да се удоволствате, че сте се нахранили, а не да се грижите за смилането на храната.

Да допуснем, че някой от вас е търговец на дребно – продава сапуни, та от това да може да прехрани дома си. Щом той се моли, изведнъж Провидението ще го изпрати и заведе на мястото, на което трябва да продаде. Но ако той започне да се съмнява дали някой ще го приеме, или не, то той ще прилича на онзи, който размишлява дали храната ще се смели в стомаха му, където я е положил. Вие, като сте се помолили и пожелали от Бога, изпълнили сте вече своята длъжност, а по-нататък остава Господ да изпълни Своята работа. Може у вас да се зароди желание, щото Господ да изпрати хората при вас, т.е. казвате си: „Нека Господ сдъвче храната.“ Това е една от грешките, които трябва да се избягват, защото водят неприятности в живота и много християни в света тук са чупили своята

глава и гръбнак. Господ върши всичко от Любов, но Той не е наш слуга, нито пък имаме право да му се караме.

Христос казва: „Гдето са двама или трима събрани в мое име.“ При всички стари Учители и кабалисти думата име е Сила и значи, че да се съберем в Името Божие, то ще рече, да се съберем във и със Неговата Сила. Името Божие е Сила, а не само понятие, и който призовава Името Божие като активна Сила, той всякога ще има отговор. Да призоваваш Името Божие като понятие, то е да имаш книжен кон, а впрегнато като книжен кон, то ще ви разочарова с последствията. Всякога, когато се призовава Името Божие, трябва да се приеме, че се призовава Сила. За да се произведе растителността на Земята, трябваше да има земя и Слънце, а не да се произведе само във въздух.

Вие често усещате, че сте изолирани от света – защо? Защото искате да живеете така, че и човеците, и духовете да мислят само за вас, т.е. да работят за вас, а вие да не работите за никого. В такъв един принцип Господ не работи, защото такъв един принцип е нито активен, нито пасивен. Искате да създадете от нищо нещо, а от нищо нещо само Господ може да създава. Ами че и аз мога да срещна най-лошия човек и ако туря в ума си, че той може да ми услужи, ще събудя у него Божествените принципи и той ще ми услужи. Ще отивам при него с пълно убеждение, че е добър, тъй като всякой един човек е добър в Божествен смисъл. В своята опитност аз проверявам един закон: някоя мисъл през мен минава; и когато я върна, то отиването и връщането на мисълта е, което ме спира. Този същият Божествен закон е и за вас: ако през вас е минала някоя чужда мисъл, то вие ще плащате за нея. Ако например дойде при вас един човек и почне да говори против другиго, то вие, за да не сте отговорен, като възприемате неговите мисли, трябва да слушате така, както юрдечката възприема водата, когато я поливат върху нея. За ума не всяка мисъл е храна. Като приложите закона, ще видите, че няма никакви мъчнотии.

И ако, като спиритисти, знаете, че всички духове са ви приятели, то за какво има да се грижите? Там, гдето има страх, няма Бог и всякога има несполука. Затова казва Христос: „Ако не се родите изново от Духа“, т.е. да се зачене у вас. Когато вие в себе си дълбоко страдате, как мислите, дали другите човеци и духовете, както и Бог, който е във вас, чувстват вашите страдания? Две майки, на които децата боледуват, и две моми, които деца не са имали, чувстват ли еднакво болестта?

Тези хора, които нямат принципи, те са грешните хора. Забележете, че Христос казва „двама или трима“. Съберете тези числа и ще получите числото 5. И тогава излиза, че там, гдето са петте основни принципа (Добродетелта, Правдата, Любовта, Мъдростта и Истината), там е и Господ. Затова и Христос

казва: „Думите, които Аз казвам, не са Мои, а са думи на Отца.“ В деня, в който настъпи съзнанието у вас, ще възкръснете.

Аз често съм забелязвал у хората каква ревност се явява. Някои ревнуват например друг, че е оратор, но това е все едно да ревнуваш друг, че е орал нивата си, а ти не си орал своята. Всякога, когато се обезсърчите, в душата си казвайте първом: „Господи, Ти си казал: Гдето са двама или трима събрани в мое име, там съм и аз посред тях“ – и тогава Господ ще влезе във вас и ще ви научи как да работите. В такива случаи вие ще бъдете кюмюрджиите, а Господ ще бъде управителят или капитанът на кораба – вие ще туряте кюмюр, а Господ ще управлява кораба. Добродетелта, Правдата, Любовта, Мъдростта и Истината са пет – пет Велики творчески сили, които се съдържат в тези числа – 2 и 3.

Няма сега какво да плачете, защото думите, които ви се дават – „Дето са двама или трима събрани в мое име, там съм и аз посред тях“, са един много важен пропуск, с който навсякъде ще могат да ви пускат. И този пропуск се дава не за философски размишления, а за практическо приложение. Искаме да градим – нека турим основа и ще дойде време и за по-дълбоки работи.

Съобщи се от г-н Дънов, че утре, четвъртък, 14-того, в 10,30 ч. ще има събрание. Вечерта ще имаме Господня вечеря, за която се задължава всякой един от нас да купи и донесе по нещо, а именно: Пеню Киров ще заръча, купи и донесе хляба, Дим. Голов – виното, А. Бойнов ще купи пет лимона и три кила захар, Т. Стоянов – три кила праскови, М. Георгиев – лешници и бадеми, Т. Бъчваров – крушите, Ил. Стойчев – гроздето, Петко Гумнеров – три кила маслини, Гина Гумнерова – три кила сухо грозде, Елена Иларионова – три кила ябълки, Мария Казакова – едно кило смокини, Пеню Киров, Дим. Голов и К. Иларионов ще купят и донесат рибата, която ще занесат в дома на Ан. Железкова, за да я сготви за ядене; само да се внимава, щото рибата да бъде точно дванадесет риби – ни повече, ни по-малко.

14 август, четвъртък

Събрахме се в 10,30 ч., когато събранието се подкачи и г-н Дънов каза:

Ще говоря върху следующия стих, който го няма в Библията: „Вяра непоколебима – това искам, Любов непрестанна – това желая. От оправдание няма нужда. На всинца ви трябва покаяние, да се родите от Моя Дух, за да пребъде Моята радост за всекиго.“

Тези думи са пояснение на 63-ти стих от 6-а глава на Йоанна. Духът е онова, което дава Живота. Вярата е едно качество на децата – чрез тази вяра се развива техният слаб живот, чрез тази вяра те заставят своите бащи и майки да се грижат за тях, за да ги отхранят, отгледат и обличат. Любовта е едно качество на бащата и майката – чрез нея те задоволяват всичките нужди на своите деца. Тя е силата и вдъхновението на техния Живот. Покаянието, това е качество на роба, който всякога прави погрешки, всякога трябва да ги изправя, защото ако би бил мъдър, не би бил слуга. Оправданието, това е качество на грешника – той всякога е заставен да се оправдава за своите грехове, да търси извинение и причини, да търси адвокати и защитници. Рождението, това е качество на свободния, който минава от положение на ограничението в рамките на Свободата, гдето Духът влага Живот в неговата душа, за да работи и да се развива.

Ако се оправдавате пред Бога, то се поставяте в положението на един грешник, който няма намерение да се изправи. Да се оправдавате пред Бога, то значи да не вярвате в Неговата Любов и да мислим, че Той не ни разбира, да имате в ума си, че ние можем да изменим Неговите възгледи за наше оправдание. Онзи, който има вяра и Любов, има ли нужда от покаяние и оправдание? И онзи, в когото Духът на Живота е заработил, има ли нужда да играе ролята на един слуга и на един грешник? Няма. Следователно тия две качества – на покаяние и оправдание – са само един начин на грешника да възстанови Вярата и Любовта. Те са два показалеца, които му показват Пътя, към който той трябва да се отправя.

Сега на вас е потребна Вяра и Любов към Бога и Възраждане към висшия Дух, за да станете сънаследници на висшите блага. Ако развиете Вярата и Любовта, ще разберете Живота, ще ви се разкрият тайните на Живота и пътищата на Небето. Ако се отказвате от тия ваши права, постоянно ще се скитате в областта на грешките, в областта на постоянните промени и ще търсите хиляди извинения за вашия живот. Животът на другите човеци е едно училище за вас, един прекрасен пример, от който трябва да вземете поука. Не се възмущавайте от грешките на другите хора – те са и ваши грешки; радвайте се за добродетелите и благата на другите хора, защото те са и ваши блага. Ако брат ти греши, не си изключен и ти от възможността да сгрешиш; ако брат ти се подвизава в Любовта и Вярата, това е възможността, че можеш и ти да се подвизаваш с него заедно. Затова греховете и добродетелите поравно се разпределят. Ако брат ти греши, гледай да го изправиш – с това на себе си ще помогнеш; ако брат ти се подвизава във Вярата, Любовта и Живота, радвай се с него заедно, защото и заедно с него богатееш. Тази е вечната наредба на Този, който е създал всичко и ползва всичко за Добро.

Когато Ме търсите, не Ме търсете в своите погрешки и в своето оправдание – търсете Ме чрез Вяра, чрез Любов и чрез Възраждането на вашия Дух. В този път всякога ще бъда готов да ви помагам, да ви ръководя, да ви просвещавам, да преобръщам всичко за Добро и да изведа душата ви в безопасно пристанище на Живота. Каквито и блага да притежавате на Земята, тия блага са временни – те са ваше упражнение, за ваше назидание, те са подготовка за бъдещето; тия блага ще останат в училището, след като излезете, защото те са принадлежност на това училище. Но Любовта, това е благото на Живота, което единствено можете да вземете със себе си и да влезете в Царството Божие. И ако искате да бъдете любени, трябва да се поставяте в положението на дете, което има вяра; защото не можете едновременно да бъдете и деца, и бащи, и майки, и слуги, и господари – едно само от тия звания можете да изпълните в даден момент. Ако търсите опитност и знание, вземете положението на слугата и грешника; ако искате да почувствате Любовта, вземете положението на дете, което има вяра към баща си и майка си, и тази Любов ще ви се изяви. Ако искате да имате Вяра, проявете Любовта спрямо другите и ще придобиете Вярата.

Ако тия думи оживеят във вашите сърца, то през тази година Аз ще въздигна и възкреся вашите души, ще ви дам Сила и Благост, Знание и Мъдрост, да се подвизавате и работите в Моето лозе. Всякой един от вас да гледа таланта, който ви давам сега – да го не зарови в земята. Защото който сее, жъне; който спи, гладува. Прочее, не можете да живеете в тези две състояния – или будни, или спящи, едно от двете. Защото както лозарят очаква от лозето, което е копал и обработвал, както земеделецът очаква изобилие от онова, което е сял и жънал, така и Небето очаква същото от вашия Живот.

Който има уши да слуша, нека слуша; който има очи да гледа, нека гледа, и на когото езикът е развързан, нека да говори. Грешките са за глухите и падането – за слепите. Вие, прочее, не сте нито глухи, нито слепи и да правите грешки и да падате, това вам не подобава.

Да ви не безпокои прахът, който се повдига в пространството; не си напрягайте умовете да отгатнете защо се повдига нагоре – той извършва своята прекрасна служба, той е носител на дъждовните капки, слуга на небесните разпореждания. Ако във вашия живот има много прах, ако сте верни на обещанието, този прах ще бъде носител на великите Божии блага, които се пращат към вас.

Да ви не измъчва променчивостта на човешката природа. Може ли къща, която се гради, да седи в едно и също положение? Може ли дърво, което расте, да има един и същи вид? Може ли храна, която влиза в стомаха, да излезе така чиста, както е влязла? Промяната, това е закон за развитието. Ако се мени къщата във вида и формата си, това не показва, че се мени и нейният господар. Промяната

на вашите желания и мисли, това са материалите, от които се гради вашето тяло. При градането на къщата при основата турят камъни, над камъните – печени тухли, над стените турят дървета, а отгоре – керемидите. Може ли да се турят керемидите в основата, а печените тухли – на покрива? Ако в естествения ред на нещата това е вярно, също така това е вярно и в реда на духовните работи. Може ли да бъде вашето настроение еднакво зимно и лятно време, когато пътувате през пустинята и през прекрасни планински долини? Не може да бъде настроението ви еднакво – в пустинята ще усещате унилост, в зелените гори – радост, а в подножието на планинските върхове – повдигане на вашия дух. Но това са само условия, при които Животът се проявява, това са ноти на една и съща песен. В промяната на нещата е и хармонията на Живота. Затова благодарете за всичко, което Бог е направил и в което вземате участие. Хвалете и славете Името Му и Го благославяйте в душата си завинаги, защото Той е дихането, Той е Животът, Той е благото на всичките неща.

Това е едно Слово, което ви се дава, за да престанат между вас разните недоразумения – хър-мър, защото вашата плът е, която се кара, а не сте вие. Защото, ако не разберете реда на нещата, вие мислите, че това нещо, за което се карате, е естествено, и затова се стараете да го изправите. Но вие в старанието си примирявате един вълк с една овца. Вие сега трябва да изправите всичко и погрешките на хората нека излязат от вашия ум, защото те са и ваши погрешки. Не бива да осъждате другите, защото в същите грешки, за които осъждате, можете да попаднете и вие.

Аз зная как в едно село една мома се намерила в слабост и зачената. Всичките селяни начело с кмета отишли да я изтезават и убият. Свещеникът на селото излязъл да я защитава, като думал: „Бре стойте, какво ще сторите, всички сме със слабости и погрешки!“ А кметът на това отговорил: „Как, ако имах такава дъщеря, аз сам бих я убил!“ Десет години след тая случка дъщерята на този кмет направила същата погрешка.

Редът на нещата за днес е: най-първо ще излезем горе пред престола, един по един; после ще излизаме втори път по трима, а третия път ще излезем всичките заедно. Като излизаме един по един, ще стоим на молитва по пет минути; също по толкоз ще стоим, когато излезем по трима. Само че трябва да сме много внимателни при второто ни излизане пред престола трима по трима, защото това излизане ще бъде съдбо¬носно. Затова никакви недоразумения и чувства не бива да има във вас.

Един по един ще се изкачвате горе по следния ред: Анастасия Железкова, Илия Стойчев, Димитър Голов, Мария Казакова, Константин Иларионов, Тодор Стоянов, Михалаки Георгиев, Тодор Бъчваров, Пеню Киров, Елена Иларионова, Петко Гумнеров, Гина Гумнерова и Анастас Бойнов.

При второто изкачване, което е съдбоносно, ще се изкачвате трима по трима под този ред: първата група – Анастас Бойнов, Тодор Бъчваров и Гина Гумнерова; втората група ще са Петко Гумнеров, Димитър Голов и Мария Казакова; третата група – Михалаки Георгиев, Константин Иларионов и Елена Иларионова; четвъртата група – Тодор Стоянов, Илия Стойчев и Анастасия Железкова; а петата група ще бъде само Пеню Киров.

Парите, които ще пожертвате тая година, да внесете в злато и сребро. Банкнотите да се избягнат.

В 5,30 ч. се събрахме всички и стана въпрос кой от нас иска нещо и какво, иска ли някой почивка. Желание за почивка изявиха Петко Гумнеров, Илия Стойчев, Пеню Киров и Елена Иларионова, след което се разисква и прие, че не почивка, в смисъл на бездействие, но в смисъл на промяна в духовната работа и отслабване на вътрешните атаки на духа ни, чрез които се разколебава вярата ни и се губи духовният ни мир.

Подир горните разисквания какво трябва да разбираме под думата „почивка“ г-н Дънов каза:

Внимавайте, защото желанието да искате почивка е голямо изкушение. Въпросът, който разисквате, е разрешен Отгоре. Господ е обещал тази година да имаме Неговото подкрепление и като работите в съгласие с Него, Той ще ви изведе в безопасност. Светът е един мъж и Господ знае всичките тънкости на този мъж.

Излизахме пред престола горе един по един, после – по трима, по реда, изложен по-горе. Когато отивахме по трима горе, улавяхме по трите ленти, слагахме ги върху главата, след което г-н Дънов си слагаше десницата върху главата и казваше: „Мирът Ми да пребъде с тебе.“

Най-подир всички се изкачихме горе пред престола, като на Т. Стоянов, П. Киров, Т. Бъчваров и Ел. Иларионова се дадоха от г-н Дънов, та изнесоха по един хляб, а г-н Дънов взе средния хляб и пред престола горе се извърши Господнята вечеря. Взехме по малко хляб, вино, след което всякой от нас взе по нещо от осветените продукти, свалихме ги долу, гдето вечеряхме. Вечерята трая до 8,30 ч. вечерта.

15 август, петък, Св. Богородица

Събрахме се в 6 ч. заранта. При подкачането на събранието г-н Дънов ни раздаде пликообразни отворени писма от разни цветове, в които каза да си напишем петдесет и две места от Библията за прочит, които места щели да се покажат. Тия места от Библията са за петдесет и двата петъка през цялата година – да ги прочитаме и размишляваме.

Като ни се обясни това, по трима в група, по вчерашния ред, се изкачвахме горе пред престола, гдето си отнесе всякой своята чаша, помолваше се и се връщаше. Докато се изреждахме в групи за отиване горе, г-н Дънов изказа следните важни мисли:

Петко тази година почти се оплаква от изпитите. Но всички вие не сте преминали важните изпити. Тези изпити, които миналата година прекарахте, са предисловие. Вие сте всички интересни в това отношение, че вас ви е страх от Небето. Ами че в Небето вие имате повече Приятели – там имате хиляди Приятели, които се радват за вашия успех и напредък. Там е същинското ваше отечество.

Подир възвръщането на всички отгоре г-н Дънов ни продиктува местата от Библията, които ще се четат всеки петък. Тези места от Библията можем да ги четем всякой петък по една глава, като започнем от днешния петък. Прочитането можем да правим между 4 и 7 ч. заранта и между 9 и 12 ч. вечерта.

Петъкът за постене тази година се изменя: вместо последния петък от месеца, сега ще вземем третия петък за „духовна гимнастика“, а за другите три петъка се освобождаваме във всичко. Заповяданият петък тази година ще бъде двадесет и четири часа за постене. Например ще ядем в четвъртък точно в 7 ч. вечерта, като се внимава това ядене в четвъртък да се свърши точно в 7 ч. – ни по-рано, ни по-късно. После, за в петъка, който се определя тази година, не бива да стават никакви шеги и подигравки, както е било правено от някои досега. Никакви спомени за „точилки“ или други леки разговори, защото винаги, когато се шегувате за свети и заповядани работи, ще ви бият и няма да отговарям за това.

Тази година ще имате следното правило: ще атакувате хората. Досега се оплаквахте, че ви ограбват, но тази година ще атакувате. Дойде например един човек при вас – мислете, че той е изпратен да ви даде нещо. От всякой човек, който дойде при вас, не се плашете, че може да ви ограби и да ви причини вреда, а вярвайте, че е изпратен да ви донесе благословение. Не избягвайте от хората, тази година няма да избягвате никого. Няма да правите никаква разлика и да казвате, че един човек е по-добър, а друг – по-лош. Защото Господ присъства, а там, гдето Господ присъства, няма страх. Да ви не е страх от нищо – нито от хората, нито от никого, защото Господ присъства. Нали искате

повдигане? Тази година ще ви повдигат. Дойде един човек при вас в дома ви или при вас – изслушайте го, тайната на Живота е там. Може да дойде един човек да си разправи болката на вас – изслушайте го тихо и спокойно.

Анастас Бойнов: Ами, ако дойде някой при нас и започне да зачеква спиритизъм и да се подиграва, тогава?

И тогава го изслушайте тихо и спокойно. Даже го поканете да си изкаже всичко, каквото има, като му задавате въпроси, та да се изчерпи добре, щото да няма вече какво да говори – вие все слушайте тихо и спокойно. Да, оставете водата добре да се изтече и даже да се изцеди.

Съобщи се от г-н Дънов, че имало разрешение, който желае, може да си замине днес.

Пеню Киров си замина в 11 ч. с парахода за Бургас, а Михалаки Георгиев си замина в 2 ч. подир обед с железницата за София.

В 5 ч. подир обед се събрахме, но без П. Киров и Мих. Георгиев, които вече си бяха заминали. Г-н Дънов ни съобщи, че утре, 16-того, в 4 ч. сутринта ще имаме хвалебно събрание, за което всякой да си донесе хвалебната молитва. А пък довечера от 9 до 10 ч. ще имаме събрание за духовно развитие, в което може да дойде само този, който е духовно разположен, който се усеща духовно разположен и който може да съсредоточи хубаво ума си.

По-нататък г-н Дънов изказа между другите и следните важни мисли:

Трябва да се излъчите от физическия мир, та да може да имате успех довечера. А като как ще се излъчите, това ще се научите в момента и не бива да се грижите за това. В България атмосферата е доста сгъстена, няма почти никакъв умствен стремеж, та затова, поради тази натегнатост възможно е да има мъчнотии във вечерното събрание.

България ще мине през едно пресяване, но няма нужда да знаете кога ще стане това пресяване. Господ обаче работи и за всичките добри условия, така щото няма защо да се опасявате за противоположното. Настоящото положение до 1914 г. ще [се] уясни какво ще бъде, дотогава нещата ще ви станат по-ясни и ще вземат един край. Този век целият ще бъде век за чистене и въдворяване тук, на Земята. Тия духове, които ще се въплътят, ще бъдат по-напреднали, а тези, които не са, а им се позволи да дойдат, ще се турят под контрол. Сега вече става събуждане на цялата Кавказка раса, събуждане на цял един род.

Сега каквото се извърши в Македония24, е цяла една благодат, защото, ако не беше извършено това, войната беше неизбежна. Европейските народи са още натегнати и войната между Германия и Англия още не е избегната. Изобщо борбата между Англия и Германия ще бъде в полза на славяните, за тяхното духовно повдигане. В стимулирането на кармата на славяните ние виждаме и резултатите. Тия духове, които ръководят англосаксонската раса, ще почнат да преминават и пренасят своите капитали към славянството, та да го повдигат. И те са, които устрояват околните народи, за да му съдействат. Славяните изобщо не могат да се развиват и ще видите, че тези, които живеят на Запад, разочароват се най-сетне от западната култура и виждат, че не е това, което търсят.

Илия Стойчев: Дали България играе първенстваща роля при събуждането на славянството?

Няма съмнение, че двамата братя Кирил и Методий излизат от Балканския полуостров, който е в магнетическата верига, която опасва земното кълбо. Балканският полуостров е в тази магнетическа верига на човешкото развитие – тази именно верига е, която издига народите.

Забележително е, че винаги северното полушарие се явява фактор за духовното развитие, а южното полушарие е негативно; то е играло роля в миналото. Черно море е една врата на всичките духове от Запад, за да бъдат изпъдени – това море е едно чистене за тях. То е врата за долния етаж на Земята, гдето изпращат духовете, идещи от Запад; този етаж е т.нар. под.

Защото по отношение на Земята окултните науки не вярват, че има огън във вътрешността ѝ. Според окултистите, тя е куха и има около петстотин километра атмосфера, която се осветлява от външната атмосфера на Земята. В тия именно петстотин километра разстояние стоят лошите, така да кажем, духове. Но всичко това е едно възрение на окултните Учители. На пръстените на Сатурн прилича структурата на нашата Земя. Кората на Земята не е свързана с вътрешността ѝ; кората на Земята (обвивката ѝ) не е по-дебела от триста километра. Вулканите в Средиземно море, като Етна, Везувий и прочее, са, които издигат тези средноземни същества. Представете си Астралната сфера над нас, гдето живеят астралците – ами че и там има вулкани, които пък [се] образуват [от] човеците на Земята (и тези са например събитията в Египет и прочее). И затова те горе, за да бъдат свободни, стараят се да прекратят човешката деятелност тук, на Земята, която им препятства да се повдигнат нагоре. И вие ще видите, че има изречение в Библията, в което се казва: „И рече Господ: Да слезем и видим суматохата на Земята.“25

Човек трябва да познава своето гражданство. И като знае в живота как трябва да работи, да преминава от поле в поле и ще напредва. Астралният мир е свързан с физическия с известни връзки, по известно течение. Забелязано е, че изобщо мъжете умират сутрин, а жените – вечерно време; те са позитивно и негативно течение. Това показва, че и идването на духовете тук, на Земята, не може да става по едно и също време – всичко е математически разпределено. Изобщо в цялата древност и в християнската история е прието, че сутрин от 3 ч. се започва идването на добрите духове и върви до 4–5 ч., но най-усилено е идването от 3 ч. Към 4 ч. се започва намаляване, което трае до 5 ч., а от 5 ч. вече започва друга деятелност. Връщането на духовете пък става от 2 ч. подир обед през деня и продължава до 3–4 ч.

За часовете на денонощието може да се каже следното: 11 ч. през нощта е час критически; 12 ч. в полунощ – сред ден; 1–2 ч. подир полунощ са тоже критически; 3–5 ч. сутринта – добри; 9–10 ч. вечерта са добри и са най-благоприятни часове за сеанси, защото 11 ч. вече е критически и променчив. Сутринта от 9–10 ч., това са часове почти с най-усилена деятелност; 11 ч. преди обед през деня не е благоприятен; 12 ч. през деня, на обед, почва да се умалява; часовете от 3–5 ч. подир обед – продуктивни, а оттам насетне – до 9 ч. вечерта трябва да се почива. Умствената деятелност между 5 и 9 ч. вечерта е слаба деятелност.

От 9 до 10 ч. вечерта се събрахме горе, гдето имахме един вид упражнение за духовно развитие.

16 август, събота

В 4 ч. сутринта имахме хвалебно събрание горе. Прочетохме всички с глас Хвалата, която ни се даде миналата година, а след това се молихме, щото Господ да изпълни Волята Си и да дойде Духът Му.

Точно в 5 ч. сутринта г-н Дънов ни поздрави със събора и на всички ни пожела добър път.

1909_08_01 Поздрав на всички

ПОЗДРАВ НА ВСИЧКИ

Мир да бъде на всички ви! Ето, аз ви призовавам помежду тоя народ да сте свидетели и светила. Аз ви зная по име. Всичките ми усилия от дълго време са били да ви подготвя за великата Божия работа, да развия силите на вашата душа, да отворя ума ви, да разбирате благите Божии пътища. В това се изискват велики усилия, които положих за ваше добро, да ви избавя от висящо разрушение.

Този народ, помежду когото сте изпратени от мене, е духом неразвит. Но не бойте се, той има добри начатъци. Аз искам вие да пожънете плодовете на своите трудове. Радвайте се повече, че Бог е написал имената ви в книгата на живота.

Аз винаги съм присъствувал между вас и винаги съм ви ръководил. В трудните и скръбните моменти на живота ви съм близо. Да, Великият небесен Баща желае вашето добро. Колко е Той велик и благ, той всеки ден е изливал Своята милост отгоре за ваша подкрепа. Послушайте ме днес. Вие гледате мрачно на бъдещето, колебаете се често, опасявате се от напора на изпитите и често мислите, че злото е неизцелимо и Бог е престанал да слуша и да милва. Не, не туряйте тази мисъл в ума си. Може ли Бог, Великият и благ Баща да забрави своите деца? Но знайте, Неговата любов към вас и към този народ е по-голяма, отколкото е била преди. Вашите души са драгоценни пред Неговите очи.

В този народ има Той много деца и затова вие сте пратени, да им помагате, докато укрепнат духом. Моят път пред вас е отворен. Аз съм с вас наедно във всичко, да ви помагам Аз дойдох, да се заселя и да живея помежду ви. Аз ще изкарам всичко, да се изработи за добро.

Съдбините на този народ, когото вие любите, са в моите ръце. Според поведението му, така и ще постъпя. Не бойте се! Аз не мисля да ви разоря, но да ви съградя. Аз съм дошъл да разруша злото, да отмахна греха и престъплението от сърцето на тези човеци. Вие вече виждате моите действия, Духът ми показва своята сила. Аз работя и вие ще работите, според както ви е дадено по силата и желанието на душата ви. Вам ви трябва още време. Молете се на Бога и Той ще укрепи слабата ви надежда. Вие се смущавате много пъти за своята насъщна подкрепа. Не бойте се, всичко нужно за живота ви е приготвено. Който сее, може ли да не жъне и който се труди, може ли да не приеме? Всичките земни богатства са на ваше разположение, най-добрите неща в живота Бог за вас е оставил. Като изпълните Неговата блага воля, всичко друго само по себе си ще ви се приложи. Но преди всичко имайте повече любов към Бога и към вашите

братя и повече чистосърдечие и искреност. Това на мене е най-приятно. Аз желая да ви гледам всеки ден и вие да ме виждате, но душите ви са още слаби, да понасят небесната виделина на моето присъствие.

Аз трябва постоянно да ви се изявявам според състоянието на духа ви. Слушайте ме, братя мои, вие чада на Бога Живаго знанието и мъдростта, която ви се праща, е за ваша подкрепа. Говорете простата и ясна истина. Готови ли сте за мен да сторите всичко, или има още нещо да ви спъва? Аз съм готов всичко да сторя за вас и в моето лице вие ще имате в небето най-добрия си приятел.

Ваш Господ Исус

източник:
Ходете във виделината

1909_08_12 Любовта

ЛЮБОВТА

Из гл. 13 от I Коринтяном

1 НАДЕЖДАТА – това е настоящето – близко бъдеще. ВЯРАТА – това е бъдещето – далечно бъдеще. ЛЮБОВТА – съединява настоящето с бъдещето – настояще реализирано.

2 Божията любов оставя човек свободен, да се развива сам, като му дава всички добри условия. За нашата работа се следи по плода, който ще получим – контролът е нашата съвест.

3 Човек, който има Любов, е всесилен, непобедим.

4 ЗЛОТО – без него не може, всякога и във всякой човек трябва да го има. Злото за душата има същото назначение, каквото жлъчката за тялото на човека. Злото е полезно за човека, когато не бездействува, а работи, ако бездействува, то ни разлага, ако работи, то ни учи. Затова страданията са учител за човека. Злото трябва да побеждаваме с добро. Имаме ли зла мисъл, веднага да противопоставяме на нея добра – ето работа на злото. Тук вече се явява необходимост от смелост и решителност. Със знания трябва да побеждаваме злото, но не и да се възгордяваме с тях.

5 Вътрешните блага в човека придобиват всякога и вънкашните – обратното обаче никога не бива.

6 Миналото на човека е неговото тяло, огледай се в себе си и ще се познаеш. За миналото никога да не мислим.

7 Бъдещето се определя от настоящето каквото сега сме турили в нашия живот, това ще бъде и нашето бъдеще, или все едно каквото посеем, това ще жънем.

8 Човек се повдига със самопожертвуване – така Христос направи за спасение на човечеството – да вървим и ний по същия път.

9 БЛАГОГОВЕНИЕТО – това е центърът на живота – едничката способност да видим Бога на прозореца, през който ще гледаме.

10 МИЛОСЪРДИЕТО – това е чистилището За Бога се казва, че е човеколюбив.

11 Плътта, светът и дяволът са учители. Плътта се побеждава с любовта. Светът се побеждава с вярата. И дяволът се побеждава с надеждата.

12 Дълготърпението е силна воля – то побеждава, то е изпитание. Волската търпимост няма воля, ето защо такава имат само слабодушните, боязливите и незнаещите.

13. Да придобием Царството Божие – всички останали добрини сами ще ни намерят – те ще ни потърсят. Царството Божие е в нас.

14 Един цар на земята се почита от своя народ, един слуга на Бога се почита от цялото небе.

18 февруари 1910 г., 21 – 22 ч. четвъртък

източник:
Ходете във виделината

1909_08_15 ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА, Варна

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА

10,30 ч. сутринта

Днешното събрание е подготвително. Утре ще се съберем в 9 ч. и ще се продиктуват трите велики закона на Веригата. В това събрание ще присъстват също двама заминали наши приятели. Ще присъства така също и Господ. Довечера в 9 ч. ще имаме молитвено събрание, от 7 до 8 ч. ще имаме събрание за разговор – обмяна на мисли. В тазгодишното събрание ние вземаме една от най-важните стъпки – Веригата взема първата стъпка без изключение. Този е редът за днес, а за утре ще се даде друг.

Това е за първи път в този век, когато ще се дадат трите основни закона, а досега са давани само половината. В това, което е писано в Евангелието, законите са писани наполовина, а сега ще се дадат изцяло трите основни закона. Първата част от законите са ви известни, а втората част утре ще ви се даде. А засега ще говоря върху три думи, които Христос казва: „Пътят, Истината и Животът."

Това е мистично отношение или според Кабалата значи един цикъл – завършен кръг от Небето към Земята и от Земята към Небето. В този път слизането от Бога към Земята е път на страдание, път на изпит – пътят е от горе на долу. В първата половина на пътя, така да се каже, нашият живот е обърнат наопаки – Слънцето е от другата страна на нашия живот и ние сме на Земята в един мрак. Втората половина е, когато дойде равноденствието и зазоряването в нас и почнем да разбираме известните нам страдания. И затова казва Христос: „Аз съм Пътят, Истината и Животът."

Пътят, това е символът на всичките страдания – от Неговото слизане до Неговото възлизане. Истината, това е Знание, Мъдрост – всичкото Знание, всичката Мъдрост, това е Истината. А Животът означава всичкото богатство, което човек придобива от страданията – Животът е символ на Божествената Любов, която ще стане съпричастна в бъдеще.

Имайте предвид, че докато няма слизане, няма и възлизане; който не иска да слиза, не иска и да възлиза – едното подразбира другото. Щом възлезете в Божествената Любов, тя ще ви застави да се откажете от Небето и ще ви застави да дойдете на Земята, за да помагате на вашите страдащи близки. Затова в сегашния период вие едва се приближавате към вашето равноденствие.

От друга страна, трябва да знаете, че без страдание няма Любов. Страданието е символ на една велика жертва, която Господ прави към човека. И когато вие

страдате, същевременно страда и Бог, т.е. Бог страда, но не в този смисъл, както разбират хората. Когато една душа страда, тези страдания се отразяват на Господа и затова Той е принуден да страда, да помага на тази душа, та да не страда целият жив Небесен организъм във вас. Затова трябва да знаете, че когато страдате, това се отразява върху всички вас. Защото сте свързани от Небето, тъй като вие съставлявате една верига, едно клонче, насадено от Божественото. И ако не може да се ползвате, то се пристъпва към отрязване – за да се освободи общият организъм от страданието.

Тия работи, които ви говоря, са съществени неща, а не само теория. Те са неща, които са велика Божествена истина, която вие ще проверите – те са аксиома. За да прави човек доста грехове, той трябва да бъде доста напреднал, защото този, който прави много грехове, Небето е много взискателно към него. Вие сте снизходителни към децата, когато правят грехове, но когато станат възрастни, вие сте взискателни – така и Небето е взискателно към вас, когато ставате възрастни.

Вашата Любов към Бога може да се прояви само във вашия Живот. Да ходите в Истината, това още не значи, че любите Господа, и с това вие може да сте далеч от Истината. Затова трябва да правим известни самоотричания.

Между модерните спиритисти някои обичат да се молят за умрелите и хубаво правят, но когато дойде един човек да иска помощ, не трябва да го избягват. Така че, предстои ни една жертва пред Бога. Пред Бога е приета само помощта, от която ние можем да пострадаме, тъй като, за да бъде помощта [ни] помощ, трябва душата и сърцето ни да влязат в нея.

В тая стъпка, която ще вземем тази година, е необходимо да имаме това състояние на духа, за което Христос казва: „Ако не станете като децата, не можете да влезете в Царството Божие.“ Човек може да влезе в Рая, но да не е негов член, също [така], както може един човек да живее в една държава, но да не е неин поданик. Затова вие трябва да се родите от Дух и тогава Небето ще бъде готово да изпълни вашите желания, и то да ги изпълни, преди да ги поискате.

Всякога, когато в човека дойде дух, с който той иска да бъде учител, той се спъва, защото има само един Учител, а всички други са ученици. Затова Бог казва: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.“ Затова трябва да имаме смирение, защото хора, които стават горделиви, скоро остаряват – не могат да понасят страданията. Гордостта е една духовна болест. Да се уважаваме – това го иска Небето. Да пазим своята свобода, това е самоуважение, но горделивият човек търси своето право там, където го няма.

Затова първата стъпка е смирението, защото то е долината на душата, където могат да се развиват най-хубавите цветя, [където] има най-хубави извори, където пътникът може да утоли своята жажда. Смирението е качество на душата, а мекушавостта е от страх. Между смирение и мекушавост има разлика колкото от небето до земята. Съвременната наука казва, че ако Земята беше плоскост, тя не би се нагрявала, както сега се нагрява от Слънцето. Така щото, когато Духът дойде да работи в дълбините на вашата душа, в смирението, вие ще знаете, че това е действие на Духа. И долините си имат свои облаги. Заедно със смирението ви трябва още едно качество, а именно, кротостта – тя е необходима, когато човек слиза надолу. И който няма кротост, той слиза с главата надолу, понеже много бърза – всеки знае, ако един кон върви из една урва, какво би станало с него и колата, ако върви бързо. Затова Бог казва: „Бъдете кротки.“

Вие трябва да съсредоточите вашето магнетическо течение нагоре, за да може да схванете, защото гледам, че магнетическото течение от Небето не действа еднакво върху всичките. Някой например мисли за другите, а това не е нужно за вас. Когато гледате в някого определено качество, което не е по ваша воля, то знайте, че изучавате един елемент, който вие не познавате. Когато сте в добро настроение, знайте, че сте под влияние на Небето, а когато сте в лошо състояние, сте под влияние на Черната ложа и тогава ще ви идват най-черните и мрачни мисли и желания, които човешкият ум може да възпроизведе. В света, в който ходите, има много влияния и духове, които влизат в контакт с вас и ви се изменя настроението. Но тогава именно вие трябва да бъдете внимателни.

Тия училища са учения за изясняване на вътрешното съдържание на религията. На пръв поглед всичко се вижда разхвърляно, но тая разхвърляност е по подражание на Природата, където всичко е разхвърляно, но там именно е хармонията. Всичко, каквото човешката ръка пипне, няма тази грандиозност, която има в Природата. Когато човек се въодушеви от някаква идея, веднага ще му дойде наум някаква форма. Вземете например един скулптор, който работи – той може да тури всичките краски, но не може да тури в статуята всичко, каквото вие имате и чувствате в душата си. В нея той ще вложи само вибрациите, а не и онова, което у вас е дълбоко вложено. На това, което е велико в Природата, не може да му се тури форма. Така вие не можете да турите форма на Любовта. Някои смесват красотата с Любовта, но това е съвсем неудачно. Буквата на закона са обрядите, а Истината е в духа на нещата. Животът – това е безформеното.

Може би във вашия ум да се породи въпросът защо, когато се трудим да живеем, не успяваме в живота си. Има два момента в живота – когато трябва да се работи и когато трябва да се почива. Когато ние почнем да действаме,

опорният пункт е Небето, а когато ние пасуваме, Небето работи върху вас. Щом дойде такова състояние, съсредоточете ума си само в молитва, съзерцание и размишление, а на хората не говорете нищо, не се пресилвайте. Като казвам да не говорите на хората, подразбирам следното: през октомври, ноември, декември и януари не можете да сеете, няма условия за сеене. Аз ви говоря това, защото на вас, които се водите от Духа, работата ви трябва да бъде внимателна и тогава тя ще бъде много по-успешна. Не е важно колко ще посеете, а важно е колко ще поникне и колко ще пожънете. Някои казват, че много работа са свършили, когато са говорили, но то е въпрос, защото плодът е, който ще определи работата.

Тази Верига, в която сме свързани и която опасва цялата Земя, върви от горе на долу и във всичките народи не действа еднакво. Но щом вашата душа е добра, ще имате съдействието на всички добри хора по цялото земно кълбо, защото вие действате за Бога. Ще дойде време, когато тези ваши Братя ще ги познавате, защото те си имат белези и се познават. Но те никога няма да дойдат при вас да ви се препоръчат, а вие, като имате Светия Дух, ще ги познаете. Вие ще ги познаете също като онова детенце, което дванадесет години не било виждало майка си, но като се разболяло, докторът я повикал и когато тя дошла и се докоснала до него, то веднага казало: „Мамо.“ Така и вие, когато срещнете тия ваши Братя, ще ги познаете по вътрешната Любов и прочее. И няма да ви питат вие ли сте, или какъв път държите – те са хора, които само помагат на света и си мълчат. Има някои от тях, които говорят, но тези, които мълчат, са по-напреднали. Нашите думи в живота са чук, но с чука можем само да пробием нещата, а Духът е оня, който топи нещата. С чука не можем да се спасим, но с Огъня можем, и то с този, който с Любовта ще стопли сърцата на хората.

В сегашния живот никой от вас не е беден, но от мислите, които през вас минават, не зная дали ще намерите една ваша мисъл. Това е силно казано, но аз ще ви кажа, че преди петнадесет години в Америка даваха двадесет и пет хиляди лева на този, който каже една нова мисъл, но и досега не се е намерил такъв. Това, което ние наричаме гений, е изменение на формите – един нов начин на работа. Затова и виждаме, че в изобретенията се изменят формите. Това виждаме и в промените на формите на параходите, железниците и прочее. Този, който всъщност мисли, Той е Господ, който съставлява организма на Вселената. И този, който иска да има нови мисли, трябва да се свърже с Бога, защото там е изворът.

Утре ще се научите защо именно трябва да любите Господа, кои са причините, поради които трябва да любите ближните си. Вие трябва да съсредоточите мислите си нагоре, та утре да ви се каже повече, иначе някои неща аз ще премълча и няма да ви ги кажа. Законът е такъв, че ако ви кажа нещо, за което не сте готови, вие ще почнете да се гордеете, че много знаете. Това ще се отрази

върху мен и аз ще почна да чувствам същото, пък аз нямам нужда да мисля, че много зная. Аз не искам да бъдете напрегнати, като че ли ви съдят, а да бъдете свободни, за да можете да разберете Истината. Да се не смущавате, че нещо не разбирате, защото даже подир година, две, десет, пак ще ви стане ясно. Всеки един човек трябва да бъде една прекрасна долина, в която да има за ядене и пиене. Това е желанието на нашите приятели Отгоре: да се не боите, да са свободни сърцата и умовете ви, и да бъдете готови за утре. Амин.

В 7 ч. вечерта се прочете от Първо послание Йоанново 3:4.

Този стих ще служи за база на разговора. Когато говорим за Господа, трябва да разбираме колективност от духове; когато говорим за Бога, трябва да разбираме единствено число.

1910_08_14 ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНАТА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА

ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНАТА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА

Срещата на членовете на Веригата тази година стана в Търново, в лятната къща, или по търновски — в колибата, на търновеца г-н Анастас Бойнов, гдето в 7 часа заранта се събрахме всички, поканени да учствуваме в тазгодишната среща. Явиха се поканените:

От София — Тодор Бъчваров, Дим. Голов, Петко Гумнеров, Гина Гумнерова, Пенка Т. Бъчварова, Величко Гръблашев, Михалаки Георгиев, :в. Тачев и Спас Димитров;

от Търново — Конст. Иларионов, Елена Иларионова, Ив. Дойнов, Мария Дойнова, Анастас Бойнов, Парашкева Бойнова, Драган Попов и Здравка Попова;

от Русе — Никола Ватев, Величка Ватева, Петър Тихчев;

от Бургас — Никола Янев, Кънчо Стойчев, Величка Стойчева, Деню Цанев, Тодор Стоименов и Пеню Киров;

от Пловдив — Петко Епитропов;

от Шумен — Васил Узунов.

Гореизброените, по ред — според датата и времето на тяхното приемане за членове на Веригата — един подир друг биваха извиквани и -изпращани в заседателната стая, където всички насядахме около масата под следния долуозначен ред (стр. 118).

На масата личаха три ленти, прострени от изток към запад, с цветове розов, жълт и син, поставени тъй, както е отбелязано по-горе.

Преди всичко се обяви програмата за днешния ден, за която г-н Дънов каза:

— Най-напред ще последва встъпителна реч, която ще бъде преди обед. От 3 часа след пладне ще започне бдение, за всекиго по 15 минути, в стаичката пред олтара. Утре, 15-того, неделя, трябва всички да се явите тук сутринта рано между 4 и 5 часа. А за подиробедното бдение да помните, че до 6 часа сте свободни, с изключение на тия, на които е ред да влизат за бдение, а в 6 часа

довечера всички да са тук. Засега, понеже часът е девет, а нашите приятели от Горе ще дойдат в десет, то дотогава, до 10 часа, сте свободни.

В този свободен един час — между 9 и 10 часа — между другите разговори се разпределиха минутите, през които всякой един от нас ще влиза пред олтара за бдение от 3 часа следобед. На мене се падна бдение от ... подир пладне.

Точно в 10 часа г-н Дънов влезе в олтара, а нас остави около масата в тишина и внимание. Няколко минути след влизането си чрез Пеню Киров, г-н Дънов ни покани към внимателно следене хода на нещата в тая минута, ча да можем добре да чуем и запомним начина и гласа, по който приятелите от Горе ще изпеят „Отче наш“, щом дойдат да присъствуват. След като всички по покана на г-н Дънов изпяхме „Благословен гряди и во Име Господне“ и след настаналата тишина и внимание, на колене изслушахме молитвата „Отче наш“, която се изпя на чист български по думите, които са отбелязани в Евангелието от Матея, гл.6, ст.9-13, но на глас, от никого от нас досега не слушан, глас, отличаващ се с хармония, в която преобладава духовно трогателно тържество. Гласът бе глас на г-н Дънов и се носеше откъм олтара.

След като се изпя „Отче наш“, г-н Дънов дойде при нас, зае мястото с и на масата и между другото каза:

— Имате поздравление от приятелите, които сега присъствуват и тяхното присъствие ние усещаме по времето и израза на днешния ден. Ако можем да нагласим душата си, ние през тази година ще получим големи благословения. За да можем да разбираме това, което ни се казва, необходими са ни високоблагородни чувства и отваряне на духовните очи, а всичко това става с Божествената сила. И ако почнете да обичате Господа с всичкото си сърце, Той ще измени сърцата ви. Той е Един. Вашето събиране тук се дължи на Него и силата, която ви държи, е сила Божествена. Това искам времето да го потвърди и вие ще се уверите, че Бог е бил с вас и че от каквото и да се нуждаете, от нищо не сте лишавани. Ако този свят в нещо ни е неприятен, то се дължи на нашия вътрешен егоизъм, от който нашата душа става като пуста земя, в която нищо не се ражда. Всякой е опитал, когато минава през някой планински път, как птиците и ручеите, ведно със зелените, висините и падините правят всичко весело и приятно; но когато отивате през пустинята, гдето липсата на тая приятност се усеща, няма никаква влага и всичко е пусто наоколо ти и униние и тъга на духа те обладава.

Животът, който ще дойде в нас, е Божествената влага, а радостта, която ще усещаме, то е нещо като онуй, което прозябнува1, като семето. За радостта, значи, трябва да има обет и душата ни се радва и весели, когато усеща това.

През тази година искам да спазвате следната основна мисъл: смирението в живота е една велика добродетел. Не искам да кажа нископоклонничество, а смирение. Смирението, това са нискотекущите места. И човек без смирение представлява високо място, голям планински връх, гдето няма нищо, нищо не расте, не вирее никаква растителност. Може да има слънце, но нищо не се ражда, а над него или на него може само някой орел да прелети и нищо повече. Даже снегът, който пада върху високите планински върхове, слиза върху ниските и високият връх нищо не може да се ползува. Така и горделивите хора са, които не могат да се ползуват. Както снегът от висотите слиза в долините, та се ползуват хората в тях, така е с горделивите хора, които служат за благословение на чадата Божии, които са долини, върху които животът ще расте. Може, наистина, да се яви противоречие, че горделивите хора изнасилват смирените. Обаче това противоречие е само във вашия ум. Може ли един планински връх да влияе върху долината? При разтопяването на снега възможно е да се запълни някоя долина и да се поотнесе нещо, но това нищо не значи, защото отнесеното е било на повърхността и долината в качествено отношение си остава все долина. Не осъждайте света, защото лошите, светските хора служат за нас. Па и в Писанието не е ли казано, че дъжд се изпраща на грешните и праведните?

Втората мисъл е, че ние трябва да имаме прямо съединение.

А третата мисъл е да имаме един център, също както когато правим къща, търсим да положим една основа. И първото нещо на човека е да има една основа, а то е добродетелта, която е неизменяема ядка и която с минаването ни през страдания Господ сгъстява, та в тази форма Той започва да гради ново тяло, което трябва да се съгради само върху добродетелта.

Като дойдете до любовта, ще се научите, че трябва да слугувате и в слугуването Божествената Любов ще се прояви. Господарството е най-отегчителното. Чрез законите на любовта ние можем да преобърнем в най-добри най-лошите хора. И който знае най-добре да слугува, той е най-близо до любовта. Слугувайте, прочее, и на жена си, и на децата си, па и на всичките хора. Човек, който не помага и не услужва (слугува) на страдащите пред очите му, как ще помага на хора, които са далеч от него? Законът е такъв, че трябва да послужите на тия, които са най-близо до вас, та да се отдалечат и ви не препятстват. Тази е заповедта, която ще приложим през тази година: да започнем да слугуваме. Това е, което Господ иска от вас. И на всички, които сте готови в това отношение, Той ще ви съдействува.

Злите хора спрямо вас имат същите отношения, както вие спрямо духовете. И както от Горе нас учат, така и ние трябва да учим лошите хора. Тия

противоречия в живота искам да ви станат ясни. Тази мисъл е, която Господ ви дава, за да ви направи живота сносен. Сега ви се дава 12 гл. от Йоана и нека през време на прочитането й, каквото на всекиго направи впечатление, да си го отбележи, та от тия бележки ще станат някои разяснения.

Глава 12 се прочете от г-н Дънов, а след това той даде следните отговори на някои от въпросите, възбудени след прочитането:

— Един горделив човек, за да се обърне, трябва да слезе от височината си в долината на смирението.

Има един стих, който казва, че „сиромасите имате винаги при вас, а Мене — не". Това значи, че сиромасите и грешните хора са едно и също. После, сиромашия и болест, богатство и здраве са синоними. Един грешник, например, е като един вълк: колкото повече го храните, толкова повече ще иска да хапе и къса.

Преди две хиляди години, когато онази тълпа искаше разпятието Христово, и вие всинца тук сега сте били в онази тълпа и сте викали в едно с тях: „Разпни Го, разпни Го". Но понеже от толкова години насам Христос вече ви е засегнал, защото всичко туй вие сте сторили от незнание и понеже съзнанието се родило във вас, то сега ви събират, за да изправите грешката на миналото си.

Исус Христос дойде за езичниците — това е вярно, но това значи, че дойде за кавказката раса2. А семитите Го не приеха.

Виделината е с вас и Господ е във вас. Вземете мерки, защото не е изключена възможността да Го разпънете.

Името Божие е целта, към която се стремим. То е прицелната точка. И Името Божие е единственото Име, чрез което се спасява целият свят.

Може да се приеме, че има хора, които не са чули за Името Господне от плът и кръв, но такива хора има, които познават Исус Христос. Сократ, например, е един мъдрец, който е познавал Христа, а това явствува3 от сегашното му особено появяване в Толстоя. Да, Сократ е сегашният Толстой. Той е живял едно време в Гърция. Толстой е същинското прераждане на Сократ. Духът казва: „Това, което се казва тук, което видите и чуете през време на срещата, няма да го съобщавате навън, под никакви условия. А ако някои полузаинтересовани и любознателни ви питат, ще отговаряте: „Бяхме във Великото училище на Природата". Това ще бъде името на Веригата. Това е заповедта на Духа."

Това ви го казвам, за да го имате предвид за една година, а следващия път пак ще ви спомнят. Да не мислите, че като кажете на света нещо от туй, което става тук, та вие ще го спасите. Не, Господ по-скоро ще го спаси, ако вие мълчите.

После, Духът иска да ви каже и друго нещо: не се плашете от света, та да искате да отидете в манастир. Някой, например, е чиновник и мисли, че ако остави тая работа, ще му бъде по-добре. Никога не оставяйте първата си стъпка, докато Господ ви не отвори нова. Ако някой има някое желание, което не може да разреши, тогава такъв да се отнесе до Веригата в годишната среща и ще го разрешат.

Първата душа е влязла у човека чрез храната. Втората е влязла чрез носа и тя, именно, е разумната душа, та затова носът е символ на разумната душа. Устата пък е символ на любовта, но е символ същевременно и на животинската душа. И така, духовната душа, която диша, се храни от въздух; едната живее в основата на къщата, а другата — на покрива. Едната живее на долния етаж и тя е животинската душа, а другата, разумната душа, живее в горния етаж. Но и двете са едно — разумността и животинската душа вървят заедно. Тронът на душата е сърцето — там е, гдето тя живее.

Сега ще ви дам някои упътвания за начина, по който ще влизате за молба в олтара днес подир обед, от 3 часа насетне. Ще се молим, щото Бог да ни даде здраве, разумение на ума и на сърцето, но най-същественото е да искаме здраве, за да можем да работим за Господа и да изпълняваме длъжността си.

Тук г-н Дънов обстоятелствено уясни уредбата и всичката обстановка на вътрешността на олтара, гдето предстоеше да отиваме да се молим. Но понеже тази вътрешна олтарна уредба и обстановка не може да бъде достояние на протоколно описание, то затова тези разяснения на г-н Дънов се премълчават. Позволено е да се протоколира само казаното върху находящите се в олтара пет ленти, върху които г-н Дънов обясни:

— Тези пет ленти представляват пет кольора4, пет цвята. Ще видите розова, жълта, синя, портокалена и зелена лента. От тях розовата означава Божествената Любов; жълтата — Божествената воля; синият цвят означава Божествения Дух. Останалите две ленти, с портокаления и зеления цвят, представляват човешката душа — портокаленият цвят представлява физическото тяло, а зеленият — сегашното развитие на човека.

И след всичко добави:

— Сега е благото, което Господ ни дава и трябва да го използувате, защото то се дава веднъж в годината.

Изпяхме всички песните: „Ангел вопияшей“ и „Свят, свят, свят, Господ Саваот“, като свършихме с молитвата „Отче наш“ в 12 часа на обед.

В 3 часа подир пладне се започна бдението, за което се оповести тази заран и през което ще се молим за здраве и пр., което бдение продължи дори до 10 часа вечерта. Някои, на които не бе редът да бъдат между 3 и 6 часа, бяха в града, но в 6 часа всички се събрахме и на групи-на групи си беседвахме в двора на лятната къща до към 10 часа вечерта, когато всички изредиха бдението си и когато, след като вечеряхме, се разотидохме по квартирите си. Заслужава внимание следната мисъл, която г-н Дънов изказа пред група събеседници, които го бяха обкръжили за частен разговор, която мисъл се изказа към 7 часа вечерта. Мисълта бе тая:

— Грехът е сила в природата, която демагнетизира атомите.

На разотиване г-н Дънов ни напомни заповедта, дадена тази заран, че трябва утре да дойдем между 4-5 часа заранта, като добави, че целия ден утре, 15 август, неделя, ще посветим в пост.

1910_08_18 Приложение към протокола от 1910 г

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРОТОКОЛА ОТ 1910 Г

На 13 септември 1909 г. г-н Дънов ни поясни, че Света Богородица съответства на Елохим, което е женско име. Иехова е Христос, а Елохим е Света Богородица. Това пояснение ни се даде, когато бяхме на софрата с г-н Дънов и дядо Тихчев.

На 19 септември 1909 г., събота, на обед около 1 ч., в присъствието на Арнаудов и дядо Тихчев, г-н Дънов ни поясни Деветте блаженства:

Те са деветте правила, които християнинът трябва да изпълни, за да започне да люби Господа с всичкото си сърце. Добре е да се спираме и да разсъждаваме например що значи низшите духом.

Светът казва: „Отнеми, Господи, благоволението Си, но ни дай блага и не ни наказвай“, когато ние трябва да казваме: „Накажи ме, Господи, но не отнемай благоволението Си от нас.“ Тук е именно разликата между нас и света.

Страх Божий е във Вехтия Завет, а в Новия Завет страх Божий подразбира благочестие.

А вечерта в същия ден, 19 септември 1909 г., когато се бяхме събрали около г-н Дънов, заедно с Арнаудов, г н Дънов в разговора си ни каза, че умният се поучава от грешките на хората, а безумният се поучава от своите погрешки.

Низшият духом преди всичко е от всичко доволен – хорските радости са негови радости, скърбите на хората са негови скърби. Той не е слабохарактерен и не иска нищо за себе си. От външните работи не се безпокои, на него пари не трябват. Че умрял някой, не се безпокои и най-после низшият духом разбира смисъла на Живота.

Гина каза: Такива хора са много рядко.

Да, на такива е Царството Божие. Всичко е лесно, когато отвътре е светло, а всичко е мъчно, когато отвътре е мрачно.

На 20 септември 1909 г., неделя, има събрание у дома в 11 ч. сутринта. Присъстват: ние с Гина, Димитър Голов, Тодор Бъчваров, Спас Арнаудов, Никола Арнаудов, Иван Тачев, дядо Петър Тихчев. Между другото г-н Дънов каза:

Ако искате да си изплатите кармата, трябва да държите и спазвате следните девет правила (чете Блаженствата). Първото правило е за нисшите духом. За да измени човек своята карма, трябва да бъде един велик дух и да се свърже с цялото човечество. Исус Христос измени своята карма, но Той беше един Велик Дух. За да може да разрушите кармата си, трябва да се свържете с Небето и Духът като дойде, Той ще я разруши. По-висшата форма е в състояние да защити по-низшата, а последната не може да защити първата. По-висшият живот може да избави по-низшия, а последният не може да помогне на първия. Например овчарят може да помогне на овцата си, когато овцете не могат да избавят овчаря. Добрите желания трябва да ги асимилирате, защото иначе ще дойдат други духове и ще се възползват от тях.

Евангелието е една велика наука – наука за Живота. В него са вложени всичките основни закони, по които светът се развива. Без страдания няма повдигане – това е един велик закон. Който иска да влезе в Царството Божие без страдание, той желае невъзможното и немислимото. Христос иска от нас да се самопожертваме, защото и Той се самопожертва – да бъдем подобни на Него. Силният човек винаги трябва да страда, а слабите и малодушните хора никога не могат да страдат.

Гордостта е болезнено състояние в Духовния свят, а смирението е естествено състояние в същия свят. Сега нека захванем низшите духом, което значи силни духом. Добрите желания, това са храната на душата. И тия желания, щом влязат у вас, Духът ги асимилира и след това настъпва реализиране на доброто желание. Да любиш врага си, значи да не запазиш лоша форма в душата си за него.

*Л*юбовта към Бога, към ближния и към враговете може да се подраздели, както следва: Бог, ближните, враговете, дяволите. Така Бога ще турим в светая светих у нас, ближните – в средата у нас, а враговете – навън от нас. Още навън от нас – дяволите.

Когато един добър човек бие някого, то е добре за тогова, когото бият, защото в същото време го магнетизира. Но когато един лош човек бие добрия, лошо е, защото добрият човек се демагнетизира. Тук може да се каже и за Исус Христос, когато го биха лоши хора: Той, който и кротък Дух да е, изказва: „Отче, ако е възможно да премине тази чаша.“ Много тънката пръчица добре действа при възпитанието на децата, и то когато се бият по задницата, защото в същото време ги магнетизират.

Вам е необходимо Знание, за да може да се борите. Трябва ви добро оръжие, с чакмаклии пушки не може да се борите. Не бива вие да предизвиквате борбата. Невидимият свят иде да ви помогне и вие не пропущайте възможността да се

възползвате от помощта. Силата не е във вас. Дотогава, докато държите Бога [като] светъл образ у вас, дотогава ще напредвате; потъмнее ли този образ у вас, потъвате и вие. Докато Божественият образ свети у вас, вие ще бъдете на едно безопасно поле. В България има мнозина, които подготвят Духа, и те един ден ще бъдат внушително число. Те са църквата в България и те са хората, които ще искат служене от вас, както малките деца, на които трябва да се слугува. Па и Христос ни казва, че който иска да бъде пръв, трябва да бъде слуга.

Отсега нататък хората ще ви търсят, стига да бъдете готови да им помогнете. Отсега нататък вие сами ще си водите събранието, защото аз имам работа. Духът е, който ще ви ръководи.

27 септември 1909 г., неделя, в събранието у нас г-н Дънов между другото каза:

Не сравнявай себе си със себе си, т.е. не бива да сравняваш сегашното си стремление и сегашните си прояви с миналите прераждания. У човека има две еволюции – лошите качества и добрите качества. И които качества взимат преимущество у човека, такъв е и той, такава е и еволюцията му.

Събрание на 4 октомври 1909 г., неделя, 11 ч. сутринта, на което присъстваха: ние с Гина, П. Епитропов, Арнаудов, Спас Димитров, И. Тачев, Величко Граблашев и Д. Голов. След като прочете 12-а глава от Евангелието от Лука, г-н Дънов каза:

Вярата не може да се всади у хората и тя не може да се раздаде – тя е атрибут на душата. Първоначалната Вяра ние я имаме у себе си и ако тя е постоянна у нас, животните нямаше да се плашат от нас. Ако имахме тази Божествена първоначална Чистота, вълкът и мечката нямаше да ни нападат.

Хората нямат свободна воля, защото мислите се предават от човек на човек и много работи вършим против нашата воля. Нашата свободна воля произтича от Бога, защото Той е свободен. Свободната воля е нещо относително и в пълния смисъл на думата ние не сме свободни. От съвременните хора на един милион души може да се намери само един със свободна воля. Защото под човек със свободна воля се разбира този, който като го турят на всички мъчнотии, той устоява. А не ако му ударят деветдесет удара с тояга, той да се разколебава – такъв човек не е със свободна воля. Какво трябва да разбираме под думата воля? Ако вземете първия слог на думата, значи раздвояване. Воля, в простото изражение на думата, значи сила. А от чисто френологическо гледище във волята влизат твърдостта, на която е основан инатът, смелостта и настойчивостта. И така, волята има три положения – твърдост, смелост и настойчивост. Волята във физическото поле има своето проявление, а в Духовното поле има друго проявление. От френологическо гледище разните

хора нямат еднаква воля. Например човек, на когото е ниско при ушите, той няма воля.

Под воля, изобщо, трябва да се разбира желание да се прави нещо. В правия смисъл сърцето е, което ни направлява. В нравствения свят волята не действа, както във физическия свят, защото в нравствения свят много пъти трябва да се подчиним на друга една воля, докато във физическия е обратно. В Духовния свят има сила винаги слабият, а във физическия – силният. В Духовния [свят] силните слугуват на слабите, във физическия е обратно. Човек, който не е смирен, всичко знае, всичко разбира – Библията знае от кора до кора.

Ние просто сме играчка в този свят. Ако искаме да не сме такива, трябва да се съединим с Господа. Когато Господ се прояви в нас, тогава ще бъдем със свободна воля. В този свят всичко ни влияе – и въздухът, и хората, и духовете. Ако искаме с ума си да преминем света, много се лъжем. Има две същества у нас: едното винаги се тревожи, гневи, а другото примирява нещата и не се смущава. Второто същество сме ние и то е, което мисли за Небето; а първото, като грубо и недодялано, си остава тук на Земята. И когато второто същество замине за Небето, то рече на човека в плътта, на първото същество: „Сбогом, довиждане."

За свободната воля може да се каже следното: ние например не може да се откажем да спим, но сме напълно свободни да си турим главата на изток, запад, север или юг – можеш да си избереш която искаш посока, защото в това имаме избор. От гледище на френологията нашата свободна воля много се ограничава. Що е спането? От чисто френологическо гледище то е излизане на съзнанието от нас, за да се очистят, оправят и укрепнат клетките, та като дойде съзнанието на нова сметка, започва нова деятелност. Па и в духовно отношение спането е потребно, защото ако не спяхме, щяхме да станем крайно материалисти. В спането Духът отива [там], откъдето е дошъл, странства и с това черпи сила. Човек може да стои буден до четиридесет дни. Исус Христос, като беше в пост четиридесет дни, беше буден. Човек в многото си опити ха това да стори, ха друго да извърши, губи време, даже губи предназначението си.

На 8 октомври 1909 г., четвъртък, бяхме на софрата с Гина, заедно с г-н Дънов, който между другото каза:

Мъчнотиите – това е Божествената ръка, а страданията – това е Божествената оран.

На 11 октомври 1909 г., неделя, 11 ч., събрание у нас от Д. Голов, В. Граблашев, П. Епитропов, Сп. Димитров и ние с Гина. По покана на г-н Дънов В. Граблашев

прочете 14-а глава от Йоанна, върху която даде някои пояснения, след което г-н Дънов поде:

Какви са жилищата, поменати в тая глава? Те означават личното и общото развитие на човечеството. Всичкото знание, което имате, трябва да го смелите, затова засега нищо не ви се дава. Многото знание у вас разваля. Както майката, като напращят гърдите ¢, трябва да даде на детето си, за да се поизпразни млякото, така и вие трябва да дадете от онова, което имате и което сте набрали, за да ви се даде друго. Засега се нуждаете от основните неща.

А пък за жилищата, които се споменават, вие ги схващате от индивидуална страна. Представете си клетките: дойдат в тялото, отидат в черния дроб и прочее – какво ще научат тези клетки? Нищо друго, освен отношенията на разните други клетки едни спрямо други. Така е и в Духовния свят – духът, който пита, учи отношенията на духовете едни спрямо други. Да, на вас ви трябва опитност.

За сферите: вие всякога се излъчвате и ги бродите, само че сте в несъзнание, та не можете да си дадете отчет. Интересно е, че когато човек отива при един болен с мислите си, трябва да създаде противоположни мисли, та с това да възбуди борба у болния.

На 11 октомври 1909 г., неделя, в частен разговор в стаята на г-н Дънов той ми каза:

Що е воля? Волята е желание, мисъл и сила.

В същия ден, когато бяхме към Семинарията, в 5 ч. вечерта, г-н Дънов ми казваше, че човек трябва да използва благата, които Господ му дава. В същия момент на запад, над дефилето на с. Княжево, се яви едно малко, червено, горещо като въглен облаче, за което г-н Дънов ми каза, че с това облаче се потвърждава разговорът ни, че човек трябва да използва благата, които Господ му дава.
18 октомври 1909 г., неделя, 11 ч., събрание у дома; присъствахме ние двамата, Д. Голов, И. Тачев, Арнаудов, Сп. Димитров. Прочете се глава 16-а от Йоанна, след което г-н Дънов между другото каза:

Само в две неща не трябва да се съблазняваме: първо, в Бога и второ, в Духа, който ни ръководи. Човек, който се съблазнява в Бога и в Духа, който го ръководи, той е осъден и няма сила, която може да го избави. Във всеки един човек живее един Ангел и един дявол. У когото работи повече Ангелът, има Любов. Где е Любовта? В световете на Ангелите има Любов – тя е в Духовния свят, а не в Божествения и се проявява между слабите.

Трите свята са Божественият, Духовният и човешкият. Нашата любов на Земята е желание. Любовта е Любов в Духовния свят, а пък в Божествения свят е Мъдростта. На Земята конете и воловете представляват служебните духове. Коя е причината, гдето съвременните християни не могат да разберат Евангелието? Защото всеки го чете и разбира от тяхно лично гледище.

Какво нещо е търпението – неволята ли? Не, търпението е смелост и решителност, владане на себе си и липса на всякакъв страх. Търпението е за тия хора, които имат здраве и сила. То е за силните, а не за слабите хора.

Любовта, гдето е в Рая, е примесена с малко егоизъм, а истинската Любов е в самата Мъдрост. Мъдростта – това е второто проявление на Бога и то е Неговият творчески акт; а пък Любовта е в по-горната сфера, гдето Истината е най-чиста.

От майката, т.е. от капитала, никога не давайте, а давайте от лихвата. В прочетената глава вие виждате, че се казва: „Просете“ – значи, когато молите и поискате да ви се даде каквото и да е благо, вие трябва да просите за вътрешната духовна Светлина, за да се разкрие същественото, което ви е потребно да разберете.

На 21 октомври 1909 г., сряда, бяхме на обяд в трапезарията. Г-н Дънов в разговора си с мен и Гина изказа следните важни мисли:
Тези, които умират, ги пущат в Чистилището (Пургаторум). Тези, които [ги] бракуват (тези, които заспиват), те чакат прераждане. Тези, които заминават, отиват в Рая. Грешните се мъчат. Тези, които се стремят да се усъвършенстват, те се трудят, а пък тези, които помагат на другите, те работят.

На 8 ноември 1909 г., неделя, Архангеловден, в присъствието на Д. Голов, И. Тачев, Т. Бъчваров, Сп. Димитров и ние двамата г-н Дънов между другото каза:

Гневът, яростта, страстите са отрицателни качества, в които няма интелигентност, а Любовта и смирението са първоначалните добродетели, с които е създаден човек, и те са интелигентните сили, които го повдигат. Така например в гняв и ярост вие ще се демагнетизирате и паднете. Тогава, ако помислите за Любов, смирение и прочее, вие започвате да размишлявате и с това се повдигате.

Най-напред е направена астралната форма на Земята и човек, като е паднал, защото поискал жена и понеже такава не може да има в астралната Земя, то трябваше да слезе тук.

На 29 ноември 1909 г., неделя, на събранието в стаята на г-н Дънов, гдето присъстваха Граблашев, И. Тачев, дядо Сапунов от Айтос106, Д. Голов, С. Димитров и ние двамата с Гина, ни се дадоха стихове от Книгата Господня, които прочетохме по следния ред: В. Граблашев прочете Исаия 63:8-17, Д. Голов – Еклисиаст 12:9-10, Г. Гумнерова – Псалом 63:3-4, С. Димитров – Псалом 71:7 8, а за онези, които отсъстват, се прочете от Притчи 7:1-8.

На 20 юни 1910 г., неделя, в 11 ч. преди обед, на събрание в стаята на г-н Дънов ни се дадоха следните стихове: Иван Тачев прочете Псалом 22, 10, 14 и 25 стих; В. Граблашев – Иезекиил, 11 глава, 5-8 стих и 16-17 стих; П. Гумнеров – Иоанна, 4 гл. 1-7 стих; Г. Гумнерова – Исаия, 36 гл., 6 стих, 37 гл., 27 стих; Сп. Димитров – Лука 9 гл., 3 стих, 59 стих; Д. Голов – Иезекиил – 6 гл., 11 стих, 8 гл., 3 стих. И най-после В. Узунов прочете от Малахия 3 гл., 15 стих и думите: Новия Завет.

Преди срещата.

Тазгодишната среща беше определена да стане в град Търново от 14 август 1910 г.

От София тръгнахме ние с Гина, Димитър Голов, Иван Тачев, Васил Узунов, Михалаки Георгиев и Тодор Стоименов от Бургас, и то на 12 август, четвъртък, с бързия сутрешен влак, който тръгва в 7.30 ч. И понеже на 11 август, сряда, вечерта в София валя изобилен дъжд, то и при нашето заминаване времето беше облачно, клонящо да завали, но не валя. Такова си остана времето до пристигането ни в Търново към 5 ч. Това закъснение бе следствие от спирането на трена на станцията Дъбник, гдето чакахме повече от един час, докато дойде от Плевен друга машина, за да потегли влакът. Защото машината, която го взе от Плевенската гара, се развали, пукнали се някои от тръбите ¢ два-три километра от станция Дъбник, докато тренът достигна само по инерция, благодарение на която като по чудо спря пред гарата. И с това се създаде възможност да се депешира в Плевен, отгдето достигна друга машина, та ни потегли. Иначе, ако машината се пукнеше всред пътя, кой знае колко щяхме да чакаме. Казваха, че машината, която дойде от Плевен да замени развалената, била същата, с която тръгнахме от София, но която била заменена в Плевен с развалената.

На 12 август, петък, откъм 10 ч. сутринта времето в Търново започна полека да се разведрява и до вечерта съвсем се разясни, така щото нощта на 13 срещу 14 август беше съвсем ясна и чиста, времето – тихо и много приятно.

1910_10_01 Бележки от едно тефтерче на Д. Голов

БЕЛЕЖКИ ОТ ЕДНО ТЕФТЕРЧЕ

НА Д. ГОЛОВ

от едно тефтерче на брат Димитър Голов

На едно събрание през октомври 1910 г., водено от г-н П. Дънов, в присъствието на Петко Гумнеров и Гина Гумнерова, Димитър Голов, Иван Тачев, Ст. Димитров и Михалаки Георгиев се дадоха следните уроци.

Идването на Христа е дошло, Христос е дошъл. Той е дошъл, само че не се явява, както църквата Го очаква, а съвсем по друг начин Христовото идване датира от 1914 година. В 1914 година кармата на евреите вече се привършва и оттогава нататък ще се започне едно малко съживяване. Настоящият порядък трябва да се разсипе и силите, които действуват, да се разложат. Христос трябва да се въдвори, за да дойдат добрите хора, за да се развиват. Прочетете последната глава от Данаила. Този Михаил, за когото се говори тук, е военачалник Христов. Той е сега, който действува между църквите, които, като не могат да се съгласуват, залавят се една срещу друга. Лошите хора трябва или да се обърнат към Бога, или да се унищожат. Сега вече няма никакво отлагане. Никакъв закон не ще може да противодействува на идването на Христа. Христос ще дойде да уреди работите и справедливостта ще стане основен камък. На всеки човек трябва да се даде правото и обществото да се измени. Веднъж за винаги лицемерието и кражбите трябва да престанат, защото един човек лъгал ли те е много, и сега ще те излъже. А пък, който праведник съжалява едного грешника, Господ ще му каже да си размени мястото с него. Трябва да се накаже светът и на всеки предстои да се даде това, което заслужава. Понеже вие сте в единадесетия час, то на вас се приказва; на другите не бива да се говори. На земята има всичките условия за един добър живот, но по причина на нашата вина, не се дават на всеки условията. Досега добрите слугуваха на злите, а отсега нататък, ще се обърне наопаки: злите ще слугуват на добрите. Времената, в които живеете, си вървят нормално, по естествен ред. Господ е започнал да чисти света, но това го знаят само умните хора. Сегашните министри, владици, попове, ако крадат, не само те, но и родът им ще изчезне, помен няма да остане. Трябва да се разбере, че има ред и порядък в света. Сега архангел Михаил е военачалник, той е, който се състезава на земята с лошите духове, които ще разпръсне, ще разсипе и ще обърне мислите им против тях. Всичките светии ще дойдат на земята, но чакат благоприятни условия и тия условия Христос ще ги подготви, за да дойдат. Тези добри човеци ще дойдат за еволюция, а не че ще им бъде по-добре. Вие сте при вратата на една епоха, в която настава чистене. Който е прав, той ще слугува най-много. Няма вече да има тази алчност, щото

всеки да иска да те измами. Толкова години сте чакали и сега сте на вратата, няма причини за пъшкане. Добрите хора няма защо да плачат, а като гледате как Господ пердаши, радвайте се, защото това е благословение. Щом се изпъдят всички лоши духове от хората, светът ще се оправи. Вие, които сте в единадесетия час, които срещнете, трябва да ги отпратите, за да вървят в пътя на истината. А за останалите, като дойдат страданията, ще ги научат. За България можеха да дойдат много нещастия, но ги предотвратихме, и занапред, ако българите вървят добре, по-добре ще им се съдейства. Но ако грешат, кармата е назряла и може да последва най-лошо за тях. Вие искате да слугувате и питате каква е волята Божия. Тя е много ясна: ами че може ли ръката да попита как може да изпълни волята ти? Тя само ако е саката, не може да изпълни волята ти. Опасността, от която трябва да се боите, е, че вие се концентрирате просто в себе си и по този начин се хипнотизирате, а от това трябва да избягвате, защото с хипнотизма като средство дяволът си е служил в миналото. Докато не си уредим сметките с Господа, винаги ще бъдем в страдания. Щом обаче ги уредим, ще ни бъде добре. Слугуването на Бога започвайте с молитва и чистене вътре в себе си. Светът ще се пречисти, щом кармата на хората се пречисти, и тогава и самата земя ще се пречисти в климатическо отношение. Архангел Михаил е, който сега работи за въдворяването на волята Божия на земята, и мнозина има вече вързани, каквото например стана в Португалия и което ще последва и в Испания. Всички водачи, министри, владици, управители, които водят разблуден живот, ако не се оправят, ще бъдат очистени. (Тук бележките на брат Голов са прекъснати.)

източник:
Ходете във виделината

1911 Приложение към протокола от 1911 г

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРОТОКОЛА ОТ 1911 Г.

1 януари 1911 г., Велико Търново, събрание в дома на г-н А. Бойнов.

В Бога винаги има желание да ни се открие, но ние с нашите желания и други [действия] Го отстраняваме, т.е. създаваме една преграда.

Евангелието дава едно правило: първо, за да видим Бога, трябва чисто сърце.

Ще е зле да чакате при друго прераждане да се поправите; не си оставяйте уроците за утре да ги учите.

7 януари 1911 г., Велико Търново

Религията е плод на Любовта, която човек има към Бога.

Ние трябва да научим закона на самоотричането.

Всяка сутрин се питаме какво да сготвим, но никога не се питаме каква храна да приготвим за душата.

Постът трябва да се разбира трояко: пост от хляб и вода, пост от лоши желания, пост от лоши мисли.

Велико Търново, преди срещата.

Тазгодишните покани за срещата се раздадоха много рано в сравнение с другите години – в края на юни, Петровден. Освен тази особеност, поканите се отличаваха от другите и в това, че съдържанието им бе различно – по-дълго и срещата не се именуваше „среща“, а „събор“.

Пътуването на приятелите от местожителството им до събора в Търново, както стана явно след пристигането им, е било за всички без всякакви препятствия. На мнозина от тях, например бургазлии, това пътуване е доставило даже голямо удоволствие, защото морето кротувало, равно като тепсия. Също така от приятност от пътуването се хвалеха и онези, които бяха преминали и Балкана, каквито бяха например казанлъчани и някои други, идващи от Южна България.

При все че тазгодишното лято беше влажно, защото почти през три-четири дни валеше, от 4-5 август небето се разясни до степен, щото нигде не се виждаше облак – атмосферата навсякъде се разчисти. Така щото това не само способстваше за приятно пътуване, но и причини добро време при отварянето на събора.

По-долу ще видим как се развиха работите в това отношение.

1911_01_01 Добро сърце и добър ум

ДОБРО СЪРЦЕ И ДОБЪР УМ

В Бога има винаги желание да ни се открие, но ние с нашите желания и др. Го отстраняваме, т.е. създаваме една преграда.

Бог в нас възраства и доброто, и злото. Ето свободната воля, че ние трябва да предпочетем доброто, а именно: трябва да възпитаваме сърцето, а умът сам по себе си ще се развива. Затова и възпитанието е за сърцето. Нашият ум на земята е слуга на сърцето.

Има известни закони, по които се култивира сърцето.

Хората учат да се борим със злото, но това е грешка.

Един стих от Йсая казва: "Купете си без злато, без сребро."

Злато – мъдрост.

Сребро – знание.

В света богатството се дава само на умните хора, затова и небето не е място за глупавите хора, а глупостта в човека е признак на големи прегрешения, защото небето иска само умни хора. Умният живот е да градим само за нагоре, а не за долу. Силата, която ни тегли към земята, е грехът. Ако 10 души си съсредоточат ума към някого, те го привличат към себе си.

Колкото човек физически и психически е по-тежък, толкова той е и по-грешен. Колкото сте по-леки и сте се свързали с небето, толкова то по-лесно ви тегли нагоре.

Когато сте разсърдени, тогава сте и най-много тежки.

Христос е лозата и всички са присадени към Него.

Човек в себе си има три основни тела – три цвята: червен, портокален и син.

Физическото тяло – плътта.

Мислите и желанията – духовното тяло.

Мускулите съответствуват на физическото тяло.

Дробовете – на духовното.

Мозъкът – на ума.

Човек е символ на цялата вселена.

Още хиляди години ако отиваме с тая наука, то ще си останем все в това положение.

Страданията в живота се дават, за да ни подтикнат към повдигане.

Мнозина искат доказателства, т.е. искат да видят – това е лесно, стига да имате силно желание.и ще ви се отворят духовните очи.

Евангелието дава едно правило: Първо – за да видим Бога, трябва чисто сърце.

Страданията са водопади, за да измиват сърцата ни, те да ни избелят Страданията ще престанат, щом се охармонизират духовните служби Всеки човек, който няма недостатъци, не е сиромах, а е много богат. Затова да не роптаем на съдбата, че не ни помага, за да забогатеем

Всичко това вам го казвам, защото сте християни и защото ще е зле да чакате при друго прераждане да се поправите, не си оставяйте уроците за утре да ги учите.

Христос е казал "Аз съм виделината на света" – "Аз съм, Който имам власт " И вие ако искате да служите на Бога, ще зависи доколко може да се пожертвувате Това е един закон за нашето развитие Ама светът не живял така Това да не ви смущава, защото достатъчно е вашият свят да се подобри, то и целият свят за вас ще се подобри От хора разбрани, които имат добри желания и могат да прогресират, има нужда Не хвърляйте бисерите на прасетата, а именно – на лошите хора Които са дадени от Бога, те слушат Христа, а другите не Го слушат Направете опит – отделете душата си от тялото си, то скоро ще прогледнете и тогава духовният ви поглед ще бъде навътре.

Животът е, когато се напусне тялото от духа, и тогава той ще действува силно, затова и Христос казва "Дадох тялото Си за храна", а именно духовното Си тяло даде, затова и човек, ако не се жертвува, не може да се повдигне.

Религиозните хора трябва да са умни. На всички хора са потребни добро сърце и добър ум.

Ум без добродетели няма основа.

Един художник в Лондон срещнал едно окъсано момче и го поканил да отиде вкъщи при него, да го рисува, но то, като го било срам, изпросило по-хубави дрехи и тогава отишло, но художникът го изпъдил, защото той го искал да отиде със скъсаните дрехи Затова и ние трябва да искаме да отидем, тъй както сме си, иначе всичко е лицемерие.

Злото, което е в нас, Бог ще го преобърне на добро.

1 януари 1911 г. В Търново

Бележки, държани при събранията, които г-н Дънов направи в дома на г-н Бойнов

1911_01_07 Канарата и дървото

КАНАРАТА И ДЪРВОТО

Всяко нещастие е един признак, че човек е извън своите релси.

Едно животно никога не можем да го накараме насила да яде и да пие повече, отколкото му е потребно, а човек за хатъра на другите може да преяде и да препие, като изпие даже и 20 чаши вино, и с това си причинява сам нещастие.

Ако човек се остави вънка от влиянието на Бога, той ще се възвърне към първобитното си състояние, т. е. може да подивее.

Религията е един опит и всякой човек, който няма опит, той не е религиозен. Хора без опит в религиозно отношение, те са слепи. Религията не е резултат на страха. Страхът е следствие на незнанието, на невежеството. Религията е плод на любовта, която човек има към Бога.

Възкресението – това е отварянето на духовните очи.

Душата е едно семе, което се сее. Всяко тяло, което няма ум и сърце, то не е човек.

Без да действуват умът и сърцето съвместно, не може да има никакъв прогрес.

Външният човек е израз на вътрешния.

Вярата е една сила в религията, която кара човека да мисли.

Съдбата е великият закон, който държи отчет за човешките постъпки. Вашите мисли и желания след време ще се възвърнат към вас самите, както бумерангът – оръжие, което австралийските диваци употребяват, така щото, ако препращаме добри мисли на хората, добри ще ни се възвърнат, ако препращаме лоши мисли, лоши ще ни се възвърнат, т. е. каквито мисли препращаме на другите, те самите се възвръщат към нас и ни причиняват това, което сме мислили да стане на тези, на които сме ги препратили. Между човека и Бога има взаимност в работата, например човек оре и сее, а Господ дава влагата и топлината за възрастването и оздравяването на семето.

За да бъде човек здрав, трябва да удовлетворява тези три условия:

1 да има здрав организъм,

2 да му се доставя нужното количество храна и вода,

3 нужното количество въздух.

Най-лесното нещо в света е човек да прави добро.

Във всяко положение на живота ние чувствуваме разни чувствувания, например в детинството едни чувствувания, в средната възраст – други и в старческата – пак други.

Божествените закони са неизменяеми и това, което Бог изисква от човека, той трябва да го направи.

Ние трябва да научим закона на самоотричането.

Когато Бог влезе в човека да живее, той (човекът) никога не може да бъде нещастен. Правим винаги опит за тялото, а за душата си никога не правим опит. Например всяка сутрин се питаме какво да сготвим, но никога не се питаме каква храна да приготвим за душата, какво трябва да направим и т. н.

Постът трябва да се разбира трояко:

- пост от хляб и вода;

- пост от лоши желания;

- пост от лоши мисли.

Хората винаги искат доказателства, за да разберат, че съществува Бог, а Бог е отпреде им, но те Го не виждат.

Приведе пример за дървото и канарата, които растат едно до друго. Канарата представлява хората, а дървото – живота.

Иска канарата да разбере, че в дървото има живот. Гледа, гледа и нищо не разбира, и не може да схване; но постепенно от действието на природните стихии (бури и дъждове) канарата почнала да се разрушава и постепенно да се смалява, докато станала съвършено микроскопична, т.е. разлага се, след това всмуква се от корените на дървото, прониква в клоните и листата и едва тогава вижда и съзнава, че и в дървото има живот.

Човек със своите желания да има материални богатства като: пари, хубави дрехи, канапета и др. прилича на една морска риба, която, каквото види с очите си, го заграбва, и от това е получила названието си "морски дявол".

7 януари 1911 г., В.Търново

1911_08_10 ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНАТА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА

ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНАТА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА 1911 г. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

10 АВГУСТ, СРЯДА

Срещата на членовете на Веригата, „съборът"— така наречен в поканите, и тази година стана в Търново, но занятията не ставаха както миналата година само в колибата на члена от Веригата, търновеца г-н Ан. Бойнов, а и в тази на Тодор Бостанджиев (Панталонджията), която е съседна с първата и отстои в южна посока от нея. Тя е била тоже ангажирана под наем, докато трае съборът, понеже колибата на г-н Бойнов, по практика от лани, се оказала малка. В колибата на Бойнов, ставаха заседанията на събора, а в колибата на Бостанджиев беше приготвена „горницата". За гостилница или място за хранене служеше пак същата колиба на Бостанджиев.

От поканените за тазгодишния събор се явиха: д-р Ст. Луков от Казанлък, Илия Зурков от Бургас, Матей Попов от Бургас, Христо Тончев от Казанлък, Сотир Щерев от Бургас, Ал. Кръстников от Бургас, Д. Голов от София, Симеон Драганов от Беброво, Еленско, Петко Гумнеров — София, Пеню Киров — Бургас, Кънчо П. Стойчев — Бургас, Анастас Бойнов — Търново, Тод. Стоименов от Бургас, М. Георгиев — София, Драган Попов - Търново, Константин Иларионов — Търново, Никола Янев — Бургас, Деню Цанев — Бургас, Никола Ватев — Русе, Иван Дойнов — Търново, П.Епитропов — Пловдив, Ил. Стойчев — Русе, Ив. Русев — Русе, Сп. Димитров - София, Петър Тихчев — Русе, Елена Иларионова — Търново, Мария Дойнова — Търново, Парашкева Бойнова — Търново, Здравка Попова — Търново, Гина Гумнерова — София, Величка Н. Ватева — Русе, Величка Стойчева — Бургас.

Гореозначените по ред, според именното повикване, бидоха изпращани в заседателната стая, гдето насядахме всички около двете маси, според означеният тук ред.

Върху масата бяха постлани три ленти — синя, червена и портокалена, които изхождаха изпод стоящите пред г-н Дънов вещи и двете от тях — синята и портокалената — се простираха до края на първата маса, а средната, червената, отиваше дори до края на втората маса, както е и означено по-долу.

На източната стена имаше две картини, от които едната бе ликът на Спасителя, изработен художествено с масни краски, а другата картина бе великата емблема

— Пентаграмът, пред която малко вдясно се спущаше симетрично поставено черковно кандило (сребърно и запалено).

В 9 часа и 35 минути се откри занятието с изпяването от всички „Возкресение Твое, Христе Спасе“, произнасяне молитвата „Отче наш“ и „ Добрата молитва“ и изпиването на „Великото славословие“. Г-н Дънов след това произнесе:

— Бъдете верни на своето призвание. Отец Мой ще преобърне всичко за ваше добро. Имайте пълна и съвършена вяра в Отца.. Отец на Виделината, от Когото произтичат всичките блага на земята, Който ви е пратил на земята да се учите в послушание, желае да растете в Неговата истина. Тази истина ще ви направи свободни. В тази истина Аз пребъдвам; така и вие пребъдвайте, както и Аз. Помнете: скърбите — това са Божията повдигающа се ръка за вас; мъчнотиите — това са Божиите благословения, които ви се пращат. Отец Мой ви люби, бъдете и вие подобни Нему. Той е благ и дълготърпелив към всички. Старайте се и вие да следвате Неговите пътеки. Любовта — това е животът; тя е вътрешната връзка на небето, която ражда здраве, щастие и блаженство. Волята на Отца е вие да бъдете здрави духом, да бъдете щастливи по сърце, за да придобиете блаженството на живота. Вашите тела, това са храм на Бога; вашите души, това са камъните, които образуват небето; вашите духове, това са Божествените лъчи, които се пращат за изкупление и благото на света. Бъдете прилежни и трудолюбиви в живота си. Прилежание и трудолюбие са потребни на земята. Те са неприятни, но плодовете им са сладки. Имайте мир з душата си; не мира на света, но Божествения мир. Пътят, по който вървите, е тесен и труден за възкачване, но само в него се намират всичките блага, които Господ е вложил.

Помнете, не сте свои си. Вие сте раби на Бога живаго и ако пребъдете в Неговата воля, Аз ще пребъда във вас и ще явя Себе Си вам. Само тогава ще Ме познаете, както Аз ви познавам. Сега още има голяма тъмнота във вашите умове, но Духът, Който Аз ще ви изпратя от Отца да пребъдва във вас, Той ще направи всичко светло и ще ви покаже пътя на бъдещето. Помнете думите, които са казани: „Без вяра не може да се угоди на Бога“. Не давайте ухо на шепненето на лукавия, защото в тия шепнения се крие отровата на злото. Бъдете смели и решителни, защото Аз Съм с вас. Светът може да се вълнува, бурите на живота може да ви обезпокояват и да ви се струва, като че ли корабът, на който пътувате, ще погине. Помнете — този кораб не потъва. В света може да станат много промени, много изменения, но Отец, Който ръководи това, остава всякога един и същ. Мир на вашите души. Аз ще ви дам този мир, който светът не може да ви даде. Когато завършите вашето поприще на земята, Отец Сам ще обърше всяка сълза от очите ви и ще ви даде всяка радост и веселие.

Молете се да възтържествува Божията добродетел; да възтържествува Божията правда; да възтържествува Божията Любов и да се прояви; да възтържествува Божията мъдрост и да се прослави Господ в Своите дела; да възтържествува Божията истина и чрез нея Господ да озари света; да възтържествува Божият живот и чрез него да ви се дадат всичките блага; да възтържествува Духът на Отца Моего и Отца вашего, на Бога Моего и Бога вашего — да се възцари Той и да бъде все и вся.

Чада, имайте любов помежду си. Любовта дълготърпи, тя е всякога благосклонна, никому не мисли зло, на всички се радва, всички повдига, всички утешава, всички спасява и всичко превожда в дома на Отца. Слушайте този глас на любовта! Оставете се да ви ръководи през всичкия ви живот! Само тя е в сила да премахне неугасяемото зло, което разрушава човешкия живот. Не се поддавайте на тази съблазън; не се трудете да обърнете камъните в хляб; не искайте от Господа това, което е противно на Неговото естество; не Го изкушавайте в безразсъдности! Макар да ви дават целия свят, отхвърлете го, защото благото на живота е само Господ. И когато Той пребъдва във вас, вие ще бъдете силни да струвате това, което е добро и угодно Нему. И Сам Господ ще ви пази от всяка напаст, от всяко лукаво помишление и ще ви даде знание и мъдрост чрез Духа си да побеждавате. Дерзайте! Аз победих света. На Мене е дадена всяка власт на небето и земята. Ще се изпълни не волята на света и волята на лукавите, но Моята воля и волята на Отца Моего.

Горното слово се диктува полека и при започването му г-н Дънов повели: „Пишете!“ А след продиктуването му и след особена молитва г-н Дънов се обърна към всички с думите:

Всякой от вас, освен даденото слово, ще прочете и 14 глава от Евангелието на Йоана. И добави: Това слово, което ви се даде сега, може да го прочетете само на вашите ближни по дух и разбиране, а никому другиму, защото, ако го четете другиму, може да си навлечете неприятности. На люде, които приличат на семето, паднало на камъните и пътя, не четете това слово, а четете го на онези, които са като добрата земя, защото само там семето ще може да израстне.

Подир няколко минутен отдих, в единадесет и половина часа заседанието се продължи. Обяви се от г-н Дънов, че от 5 часа днес нататък по половин час за всекиго ще има бдение — размишление и молитва, което ще става в горницата. И като се смята, че това бдение ще бъде днес от 5 до 11 часа вечерта, утре, 11-того, в 2 часа след полунощ до 7 часа заранта и ще продължи пак от 5 часа подир обед до 7 часа вечерта, когато прекъсва, за да се подкачи наново в 9 часа вечерта до 11 часа преди полунощ, след което бдението ще продължи отново на 12-того от 2 часа след полунощ и ще следва същия ред, който е бил на 11-того, — то излиза, че свършването на бдението ще стане на 12-того в четири и

половина часа заранта. Редът, по който ще ходим един подир други за бдение, е онзи, по който сме наредени на масата. А всякой, комуто е дошло ред да отива в горницата, ще предупреждава вътрешния с трикратно леко почукване на вратата и изговаряне думите: „Да бъде Името Господне благословено“.

— Във време на бдение, добави г-н Дънов, всякой ще бъде свободен да се моли за каквото иска. Няма никакви правила, никакви закони, които да ви стесняват и ограничават, но ще знаете, че само което е най-важното и съществеността в живота, това искайте и затова се молете. Ще питате духа във вас и той ще ви научи. Аз ще искам от вас никой нищо и никъде да не казва за това, което види и чуе в горницата, защото там се образуват такива вибрации, щото може да бъдете благословени, но възможно е да си навлечете точно обратното. „Господ е огън пояждащ“. Затова, който от вас се почувствува недостоен да се представи в горницата, по-добре е да не отива там, да си навлича отговорност.

И после друго: аз искам в това училище да бъдете свободни. „Религиозен живот“ не значи само да сме религиозно настроени и да вярваме. Някои приятели, като бъдат религиозни, мислят, че са по-угодни, но това е едно заблуждение. Когато си готов да извършиш всичко в полза на другите, без да усещаш никакво притеснение, това е то Божественият път. Често хората в това отношение си турят известни правила, които ги спъват, а пък то правото е, че здравето и щастието зависят напълно от туй да притежаваме благоволението на Бога и човеците. Хората често могат да ни развалят и повредят здравето, обаче щастливи могат да ни направят само духовете — но те са и, които могат да ни осакатят. Бъдете, прочее, свободни и по сърце, и по ум.

Тази година ще ви са раздаде картината на Пентаграма, за да се занимаете с нея и проучите, защото у вас искаме да образуваме огнище, олтар за Господа. Господ се проявява в един народ само тогава, когато има огнище за Него. Когато Господ пребъдва в един народ, само тогава се той благославя. Та, целта е нашите мисли и желания така да засегнат всички наши приятели, които са в зародиш, щото да могат да се ползуват от тях. С нашите мисли трябва да окръжим множината, които са изтощени и обременени в борбата на живота, да помогнем на ближните си — към това се стремим и то е намерението ни. Не бива да се стесняваме и да се питаме защо ли ни викат от Господ, защото този въпрос е излишен пред обширния простор за работа.

Аз искам тия от вас, които имат някои важни въпроси, на които желаят да се отговори, да си ги формулират и напишат на книжки, които да ми предадат.

Тук вие съставлявате само един конус, така че, на физическото поле ви трябва широка основа, когато в духовния свят е потребна само една точка.

Подир изпяването на „С нами Бог“ и „Ангел вопияше“ събранието се преустанови до довечера, когато в 8 часа и 25 м. то наново се продължи. В това събрание присъствува и баба Венета от Търново, а така също и Ив. Русев, който започва да присъствува на събора. Г-н Дънов говори върху следното:

— Тази вечер ща ви говоря върху молитвата. Защо трябва да се молим? Павел казва на едно място: „В молитвата бивайте постоянни“, а Христос казва:

„Бдете и молете се!“. Молитвата има трояк характер. Тя се равнява на дишането. Човек трябва да се моли, та с това душата да диша и да възприема нещата. Молитвата е простор за душата, тя е съзерцанието на най-висшите чувства. С молитвата виждаме, че детето се моли. Тя е един зов и както дишането е потребно за тялото, така и молитвата е потребна за душата. Човек от въздух се нуждае много повече, отколкото от храна. Доказано е, че най-много 25 минути може човек да не приема въздух и ако приравняваме въздуха с молитвата, която е храна на душата, виждаме от колко голяма важност е тя за нея. Първият признак, че човек е влязъл в Божествения път, то е молитвата. Затова винаги, когато и да дойде настроение за молитва у вас, никога не бива да отлагате, а влезте в тайната стая на вашето сърце, помолете се и тая молитва ще бъде приета. Отложите ли, възможно е вече Духът скоро да не дойде, за да ви настрои наново. Значи, във всяко време ние можем да се молим. Между лошите хора трябва да се молим, за да искаме търпение. При това, с молитвата човек образува една крепост, непристъпна за лошите желания, които, ако са даже нашествували душата, изхвърлят се навънка. Човек, който не се моли, за него са прекратени отношенията с Бога и като по тоя начин не се сношава вече с Него, злото настъпва.

Молитвата не бива да е едностранчива, само за облага, а понеже тя е един израз на душата, то с нея трябва да искаме това, което нашият дух желае. Така, ако нямаме настроение за молитва, трябва само да съзерцаваме. Нашите души, когато се отправят към Бога с молитва, изпущат едно благоухание към него, също както цветето, което навреме се е разцъфтяло. Та човек, който не се моли, се лишава, и то сигурно, от мириса на небето. А пък за да се не лишим от този мирис, Господ ни изпраща страдания, които ни упътват към молби и моления. Прочее, с молитвата се гонят двояки направления: първо, човек да се стреми към Бога и второ, да се обединят духовете.

Ние сме събрани тук да отправим такава вълна, щото да настъпи и дойде голямо сътресение за доброто на народа. Молитвата е един силен Божествен импулс, та затова се казва да се молим във всяко направление, защото тя има влияние върху всичките отрасли на живота. Най-после, вие всички можете да правите опит и вижте на колко молитви Господ отговаря. Само че, когато се молите, никому, ама абсолютно никому не съобщавайте за какво се молите и

какво очаквате, докато резултатите не се проявят и докато делото не се изпълни, защото ако някому съобщите, твърде е възможно да си попречите и тогава вие сам ще сте виновният. Мюлер, за когото се разказва, че през живота си пренесъл до един и половина милиона молитви, със силата на молитвата е прехранил две хиляди деца. Той от опит твърди, че колкото повече с детско настроение е принасял своята молитва, толкова по-скоро му се е отговаряло на нея. Тази е опитността и на Тайлера, който е събирал крупни суми за издръжката на маса мисионери в Божието дело. Той уподобява молитвата на трена, в който един

може да се качи и вози много спокойно до местопристигането, а друг да го тика. После, молитвата има сила и при церенето на разните телесни недъзи и заболявания, с нея може да се лекуват болести.

По-нататък: всичките ни работи ще успяват, ако ги подкачаме с молитва. Който в молитвата е постоянен, ще види и се увери, че Господ е верен. Но в молитвата трябва да се постоянствува дотогава, докато изгубите вече разположението да се молите, което показва, че на молитвата ви, така или инак — положително или отрицателно, е отговорено. Но молитвата трябва да има и благодарствен характер за всички блага и благословения, които Господ ни дава. Виждате понякога, че молитвата ви не помага — молите се, а не получавате отговор. В такъв случай приличаме на човек, който иска да повдигне едно бреме, но като не може, понеже не е по силите му, повиква другиго на помощ и с него заедно успява да го повдигне. Някогаш такъв може да се нуждае от помощта и на един-двама, трима и повече човеци. Та следователно, и ние при несполука в молитва ще искаме помощта на един, двама, трима и повече братя и сестри — според степента на нуждата, докато сполучим. Опитайте този начин и ще видите доколко можете да го приложите на практика.

Като свърши горното слово, съобщи ни се, че утре, 11-того, ще се говори: „Как трябва да се работи. Начините за работа в света“. Ще ни се дадат някои упътвания за работа.

Изпяхме „Возкресение Твое“ и г-н Дънов ни каза, че Духът дава за всички ни мисълта в Псалом 19, ст.5.

Заседанието се преустанови в 9 часа вечерта.

11 АВГУСТ, ЧЕТВЪРТЪК

В девет и половина часа сутринта събранието се подкачи с „Добрата молитва“ и изпяването на „Возкресение Твое“, прочитането от г-н Дънов на 105 Псалом и изпяването на песента „Да изправится молитва моя“.

Господин Дънов каза следното:

— Тази сутрин ще ви говоря върху „служенето“. Смисълът на човешкия живот е в служенето на Бога. Когато човек разбере смисъла на живота, започва да служи на Бога и всичките противоречия между Бога и него изчезват. Причината на страданията са тия именно противоречия с Бога, защото всяка работа, която иска Господ от нас, Той иска тя да се върши както трябва. Затова и тези, които са избрани да слугуват, по-напред ги турят под тежки страдания. Но при все това, няма по-лесно нещо от това да се служи на Господа. Ще кажете: „Защо на нас е тежко да служим?“ Защото няма по-лошо нещо от това, да накарат някой болен човек да служи. Най-почтеното място в небето е служенето — това е една от най-почтените длъжности на небето. Тук, на земята, това нещо — служенето, службата другиму, се е извратило, но на небето се гледа другояче. Виждаме, че когато духовете не могат да извършат всичките работи, с които са били натоварени, тогава Господ слиза и извършва тия работи. И Той е, Който има най-голяма работа, защото носи всичките ни бремета и тежести. Ако искаме да бъдем като Него, трябва да имаме същите Негови радости при служенето.

Първото нещо, което ни е необходимо, за да бъдем слуги на Бога, е да оздравеем, защото без това не можем да бъдем слуги Негови. А как ще оздравеем? Като се освободим от греха. Наистина, писано е, че в греха е заченат и роден човек, обаче това е така по отношение на тялото, а когато дойде Духът Божий, за да се зачене във вас, тогава този зародиш, грехът, изчезва. Затова е и казано, че „роденият от Духа грях не прави“. Ето защо това изречение не може да се приложи еднакво навсякъде. Плодовете на старото дърво са кисели и мисията на Христа беше да донесе нов зародиш, щото соковете да се преобърнат в полза на човека. И когато се присади клончето, тогава то има онази потенциална сила, щото да преобърне всичките сокове в полза на човешкото подигане.

Не е добро, наистина, да не знае човек защо слугува някому. И да се научим, и да слугуваме е все едно, но не можем да се учим, ако не слугуваме. Това е закон. Дотогава, докато човек не може да приложи една истина в живота, той всякога ще я повтаря. Една истина може да научите за много години, а може да я научите и моментално.

За да можем да служим на Господ, трябва да имаме известна сила, която се складира в нашия ум и нашето сърце; а пък за да можем да привлечем тия сили, обезателно трябва да действуваме с нашето сърце. И затова нашите

чувства са, които ще повикат хората. Вторият начин, за да можем да хвърлим известна виделина в хората е, че трябва да подготвим нашите умове за посвещение. Излиза, че има нужда от два вида работници. Ще гледате да нямате лошо разположение, когато предавате истината у хората, защото това ваше разположение ще го предадете на хората mot a mot1. Затова трябва да се молите предварително, щото Господ да изпрати Духа Своего, за да подготви хората за истината, която ще им се предаде чрез нас.

После, причината, поради която бият някого, когато слугува, то е неговата неопитност, но отсетне това ще му послужи за добро. И като верен слуга той трябва да постоянствува, а не да се замисля и връща назад от дадените му уроци. Как може да дойде Господ при вас? Духът Господен е толкова нежен, щото схваща у нас всичките ни вибрации, мисли и желания. И тази е причината, че, когато не сме с добро разположение и дойде Господ, Който страда вследствие нашето неразположение, страдаме и ние заедно с Него. И в този случай страданието се чувствува даже в по-голям размер. Ето защо, когато дойде Господ, трябва да изчистим сърцата си от всичките лоши желания и тогава само Господ ще се всели у нас, ще проговори у нас и в нас ще се яви сила Господня, която не ще бъде друго, освен в наша услуга. И всичко това нещо е проста истина.

Никога не бива да се страхувате от греха и никога не се опитвайте да биете дявола. Него само Господ може да бие. Ако речете вие да се биете сами с дявола, помнете, че горчиво рискувате и захващате борбата не по вашите сили. Борете се с него само когато Господ е с вас и във вас, и около вас, защото не така лесно се побеждава този Голиат. Виждаме, че и Давид отиде срещу Голиата, но в името на Христа; и със силата на Духа, с ножа на Голиата отряза главата му. Прочее, вие имате прашката на Давида, което е вашият ум и вашето сърце, и камъкът на прашката, който е Христос. Ножа, обаче, не ви трябва — Давид не поиска нож, когато се срещна с Голиат, а чак като го уби, извади неговия нож и му отряза главата. Тази мисъл схващате ли я? Можете ли да я приложите? Дайте правилен отговор, защото сега Господ ви говори. Знайте, че вие имате у себе си прашката, защото притежавате и ум, и сърце. А пък камъкът, който е Христос, вие ще го намерите, като се разходите из потока на реката. (I Цар.17;40). Имайте предвид, че Христос е винаги на физическото поле. Той е постоянно на земята, Той е вътре в нас. Той е един от най-постоянните работници на света, Който постоянно посещава хората, но Го не познават, защото е облечен с много прости дрехи и никога няма да спре да разправя за Своята или за вашата мисия. Благородните дела, които вършат хората на земята, показват, че Христос е между нас, тук, на земята. Христос ще намерите само когато очистите вашите сърца и тогава чак, като вече имате прашката (ума и сърцето), ще имате и камъка (Христос) и ще можете да воювате.

Човек без изкушения и мъчнотии ще мяза на морските гъби, които стоят все на едно и също положение. Само страданията са ни докарали до това положение и съзнание. Досега Христос ви е само носил, и не само е носил вас, но е носил и носи всички други хора, които са около вас и които Той изчаква да осъзнаят, колко е безгранична Неговата Любов. И Той ще постоянствува дотогава, докато не остане нито една душа в ръцете на лукавия.

Съмнението е един червей, от който много учени хора и богослови са разядени, покосени и духом отслабнали и пропаднали. Съмнението трябва да го отмахнете, защото то е в състояние да парализира не само вашата прашка, но и ще способствува да изгубите и камъка в нея. И когато отмахнете съмнението, да знаете, че сте отмахнали един от най-лошите и опасни противници. Преди всичко вярата ви ще се усили, щом се премахне съмнението, без което вярата у хората постепенно израства и укрепва душата им. А зародишът на вярата е у вас. Вярвам, че миналата година вие сте имали много изпитания и сте си говорили: „Къде отиваме и какво ще стане с нас?“ На това има да ви кажа: свещта, която ви давам аз, вие я угасете, ако намерите друга по-добра, но докато не могат да ви дадат друга свещ, дръжте си тая и им кажете да се махнат от пред очите ви.

Най-сетне, ние трябва да се учим от опитността на светските хора в това отношение. Не пущай старото, докато не дойде новото. А ние в разсъжденията си изгасяме свещта, а после се предаваме на страдания, когато не би трябвало да бъде така. Често пъти аз срещам хора с добро желание, които искат да служат на Господа, обаче, току ги видиш дряхли и обезсърчени, след което настъпват страдания. Защо? Аз казвам: защото са изгубили свещта си, която трябва да не изпущат, докато не намерят друга.

Друго: някои казват, че в книгата Господня било казано: „Да сеем с време и без време“. Тук трябва да сте внимателни. Кога е това „с време и без време“? Седете си вкъщи и не сейте там и тогава, гдето и когато Господ не е орал. Та, преди да отидем да работим негде, трябва да внимаваме Господ дали е предшествувал пред нас и дали е орал.

Как мислите се е образувала материята? Малките животни са причинили напластяването, в което са израснали бурените, които са се впоследствие облагородили в сочните плодове, от които човечеството се толкоз продоволствува и наслаждава. Така и тръните и бодилите в човешката душа Бог може да преобръща в добро. И така, вие не бива да се спирате в себе си, че в миналото на живота вие сте били грешни. А от тия ваши грехове вие трябва да извлечете поука, като се ползувате в живота, без ни най-малко да се повръщате назад. Дяволът може да се подчини само когато го държите гладен — не го

нахранвайте добре, а му давайте по малко хлебец, както старите българи са хранили мечките си с по малко брашанце.

Виждате от картината (сочи Пентаграма), че главата на дявола мистически е вътре в нас. А при подвига ще трябва да се започне с ножа, който представлява силата, след който иде чашата, която символизира страданията и оттам — към правдата. Като се завърши този кръг, слиза се вече в ъгъла на добродетелта — чисто Божествения кръг, гдето става подигането. Жезълът означава закона за правдата. Книгата е разумът, а светилникът представлява човека, който разсъждава. Но в истината като влезете, ще ви срещне Христос; ще минете тогава през втората врата — Божественото око, Божествения Дух, Който ще ви научи как да разбирате Божествените истини. Подир мъдростта вие ще дойдете до дървото на живота и след като свършите, ще слезете към змиите, гдето е най-големият противник. Но за вас е потребен външният кръг, а за втория кръг не сте всички подготвени.

Трите инициала в картината са: В — ръководител, У — спасител, Ж — царствуващ. А който иска да слугува на Бога, първото правило е написано в картината. То е: „В изпълнението на волята на Бога е силата на човешката душа.“ Но специално върху картината ние ще се спрем други път, а това, което се загатна върху нея, е мимоходом.

На въпроса, зададен от Сим. Драганов, г-н Дънов отговори: Че Христос ще дойде, това е безспорно; и скоро ще дойде. Но като как ще дойде, това никой не знае. Възможно е да дойде още в този век.

На въпроса от Ан. Бойнов г-н Дънов отговори: Под думата Второ пришествие не бива да се разбира свършекът на света, а то е второто идване на Христа. Най-после, и филологически погледнато, не е право да се приема, че Второто пришествие означава свършека на света. И продължи: Тази година ще се стараете да отстраните съмнението. Ние сме се събрали да опитаме Господа, но не е ли казано, че без вяра не може да се слугува на Господа? Тогава приложете на вашата вяра и градете върху това, което е вече направено от вас.

Събранието се преустанови до довечера в 9 часа.

В 10 часа вечерта събранието се продължи. Всички са по местата си около масата. По повелението на Духа чрез г-н Дънов всички изредихме, та казахме по една добра мисъл в малко думи, след което г-н Дънов подзе:

— Тази вечер ще ви говоря върху „пребъдването“. Христос казва: „Ако думите Ми пребъдат във вас и вие пребъдете в Мене, каквото попросите, ще ви бъде“. И после се казва още: „Аз ще явя Себе Си вам и както Аз пребъдвам в Отца, така и

вие трябва да пребъдвате в Моята Любов.“ Пребъдването е необходимо в Господа за един християнин, също както е необходимо за житното зърно да пребъдва в земната пласт, та да може да чуе зова на слънцето, да израсте и принесе плод. Човек би помислил, че зърното, като стои в земята, то вече е унищожено. Обаче, напротив — чрез това именно пребъдване в земята, заедно със слънчевата светлина, унищоженото зърно принася плод. Така трябва да се стараем да изработваме, щото да живеем едновременно в два свята, защото, както дървото живее едновременно в два свята, така и душата човешка живее на две места. От изпитите и страданията ние не бива да се обезсърчаваме, защото по същия закон ние трябва да седим на земята, да работим, да се развиваме и да принасяме плод. Този именно е пътят, който ние трябва да следваме, а всякой друг път е фатален. Ако плодовете на една ябълка, например, искат да паднат преждевременно, господарят няма да ги приеме. В процеса на нашето развитие ние никога не можем да бързаме и това правило ако приложим, нашият живот ще стане по-светъл. Ние не можем да се избавим от хилядите въжета в света и един човек, който е оплетен така, най-много не може да се закачи на духовния свят, та затова всичките тия нишки трябва да се премахнат.

Така, ако една душа иска с едно свое желание да влезе в небето, тя ще страда.

Христос казва: „Думите ми да пребъдат във вас.“ Често пъти хората много искат, а някои никак не искат, обаче, както едните, така и другите са в погрешка, защото човек не може, па и не бива да убива своите желания. А всяко желание, за да принесе полза, трябва да се впрегне, защото едно желание може да ви подтикне към зло, а може да ви подтикне и към добро. И когато Христос говори за самоотричане от себе си, то значи самоотричане от онези наклонности, които събарят душата; а да слугува човек на своята душа значи да привлича и присвоява всички благородни качества, които я подигат.

Мнозина са опитали като как да впрегнат духовете. Как впрягат земеделците воловете? Изпърво добитъкът се малко поколебава, подскача, докато най-после започне да кротува. Така е с духовете. Дойде ли един дух при вас, впрегнете го. Започне ли да ви изкушава с известно свое желание, тогава такъв един дух изпитайте добре с ума и със сърцето си. Станете в дадения момент съдебен следовател, вижте що иска, какви ще са следствията, ако го удовлетворите. И като се убедите, че желанието не е износно за душата, в такъв случай подигнете се нагоре, също както балоните отскачат във височините, щом изхвърлят от багажа си и олекнат. При такова изкушение хвърлете и вие от вашия багаж и олекнете. Питайте духа защо идва и какво именно мисли да върши. Въобще, държете това правило, че ако искаме да следваме Господа, ние никога не трябва да пожелаваме неща, които спират нашия напредък. Представете си човек, който има постоянно работа с махалото на една машина, която разлива вода, за да не нахлува в къщи. Ако този човек спре, например, няма ли да тури в

опасност жителите на къщата? Същото нещо може да се каже и за вас, ако не изпълните на време и постоянно своята длъжност. Ние имаме задължения към всичките духове и към нашите ближни. Ако имате известна нечиста мисъл, постарайте се да я премахнете. Няма нужда да питате „как“ и „защо“. На това само Бог ще може да отговори, защото е вечен и безкраен; а ние нека изпълним което можем — да премахваме из нас лошите мисли.

Аз желая през годината да схванете добре и разберете що е вяра, надежда и любов, какво нещо са те и да можете да ги развиете. Вярата е първата стъпка в съзнателния живот. И вярата, и надеждата, и любовта са у вас. За да пребъдва човек, трябва да има равновесие, при което в пълно ще дойде и вярата. Постарайте се през тази година да усилите вярата.

Ако Господ ни дава някои страдания в живота, знайте, че всички те, малки и големи, са математически определени и че това не е фаталност. Фаталността настава само ако не вървим по Божествения закон. Най-първото нещо в живота е послушанието: затова, когато чуеш Господа, винаги тръгни без да се съобразяваш с другия глас в тебе, който ти внушава, може би, „Стой, стой!“. Всички вие трябва да слушате и с осторожно внимание да слушате, защото няма случай в живота, гдето за една лоша постъпка Господ най-малко три пъти да не предупреди. Той предупреждава всекиго три пъти за лошата му постъпка. И който се съобрази с това предупреждение, работите му тръгват на по-добре и се оправят. Да, аз искам тук, на физическото поле, да бодърствуваме. И аз много добре зная защо сега, в този момент, вие спите. Спите, защото искате с това да се оправдаете. Но за вас е по-добре да бъдете будни. (И действително, за забелязване е} че почти всички дремехме и с усилено напрежение слушахме важните истини, които се даваха тази вечер. Причината за това се обяснява, едно, от непоносимата топлина и задуха тази нощ и друго, че мнозина от нас не бяха спали през миналата нощ, когато им беше ред да участвуват в учреденото бдеkre. Но най-вярната причина изглежда да е не физическа, а психическа.)

Прочее, размислете и вижте дали всинца вие пребъдвате в Господа, с Когото аз искам да ви свържа чрез това пребъдване. Отивайте при Него тъкмо такива, каквито в същност сте си. Нито се увеличавайте, нито пък се намалявайте. А през годината гледайте да развивате вярата, без никакво съмнение. Вяра без съмнение, то е абсолютното право в Бога.

Заседанието се свърши в 11 часа през нощта.

12 АВГУСТ, ПЕТЪК

В 9 часа сутринта двама по двама влязохме в заседателната зала и се наредихме по местата си. Почнахме изчитането от всички заедно, дума по дума, „Добрата молитва“ и „Отче наш“.

Господин Дънов съобщи:

— Редът, по който ще прекарате цялата следваща година, е тоя: дванадесетте главни заповядани за пост петъци ще си изберете сами, като си определите който и да е от петъците в месеца, без да съобщавате никому за това. Даже мъж и жена няма да се споразумяват кой петък да си определят, а двамата са свободни един от друг. Тези от вас, които могат, да постят по 40 часа, а които не могат, да постят по 24 часа. Първия петък ще употребите за прославянето Името Божие на земята. Втория — за просъществуването на Духа Святаго в сърцата на хората, т.е., на вярующите. Третия — за идването на Христовото Царство на земята. Четвъртия — за очистването на човешкото сърце. Петия — за просвещението на човешкия ум. Шестия — за възкресението на човешката душа. Седмия — за въздигането на човешкия дух. Осмия — за българския народ. Деветия — за славянството. Десетия — за человечесвото. Единадесетия — за здравето и дълголетието на вярующите. А дванадесетия ще употребите за съзерцание на Божествената Любов. Петъците ще започнете да пазите още от настоящия месец август. Ако на някого се направи препятствие да не може да пости някой петък, то ще отложи за друг петък в следующия месец, през който месец ще вземе два петъка. Никому няма да съобщавате кога ще постите или кога постите, или сте постили. Ще мълчите. И когато постите, да прекарвате в абсолютен мир и спокойствие, без да се раздразнявате. Постенето си ще подкачате откогато искате, от който час желаете. Имате свободата на Духа. Който ще присъствува с вас и ще ви ръководи. И после, знайте, че сте свободни, щото някои петъци може да постите по 24 часа, а някои по 40 часа. Само че си отбележете в такъв случай колко сте постили по 24 часа и колко петъка по 40 часа. Спестените от неяденето в 12 петъка пари ще ги отделяте и давате на някои бедни деца, без баща и без майка, сираци; защото вие постите, но тия пари, които щяхте да похарчите ако ядехте, не бива да остават у вас, а ги раздавайте на нуждающите се хора. Освен на бедни, без баща и без майка кръгли сираци, тия пари могат да се дават и на жени, бедни, с деца без баща и труден поминък. По такива места тия пари ще се раздават веднага подир прекарания в пост петък, като се внимава раздаването им да не стане по-късно от следващия заповядан петък. До следващия, определен за пост, петък парите ще трябва вече да са раздадени.

Освен тия 12 петъка в годината има още 40, нали? В тия 40 петъка вие сами ще си избирате предмета, върху който да размишлявате и по който да се молите.

Това ще направите според диктовката на Духа у вас. И идущата година ще се направи сравнение, та да се види кой за какво се е молил.

За 12те петъка ще правите вашите размишления и молитви винаги сутрин от 2 до 6 часа; а за другите 40 петъка през годината вие ще си изберете часове, през които да се молите и размишлявате. Четивото за 12те петъка и другите 40 петъка вие сами ще си го избирате според разположението на Духа, от гдето желаете на книгата Господня. Само че, това, което изберете за прочит и го прочетете, тоже ще го отбелязвате. А на тези приятели, които поискат от вас упътвания, ще кажете да държат втория петък от месеца, като постят които могат 36 часа, а които не могат — 24 часа. За четиво им дайте цялата книга на Битието и което не стига, вземете от „Изход" — двете глави. Те са свободни през всичките петъци да се молят и размишляват върху каквото вече пожелаят, без да ги ограничавате. На един човек може да се посочи пътя и ако не може да го използува, тогава трябва да му се помага.

Тази година гледахме да се даде свобода на Духа да работи, защото иначе оставяме ли на нас, има препятствие. Трябва да оставим свобода на Духа. В България има течение, което действува да разедини. Това течение идва от София и там донякъде то е сполучило с всяването на раздор. Има даже хора, които служат на черната ложа и то служат съзнателно. Тия хора не бива да ги знаете — лошите хора са „мерзост на запустението" и с тях даже да се не срещате. Те следят със своите мисли и правят пакости, но Господ ще ги съди, като ги употреби, искат-неискат, да извършат Неговата воля, по който и да е начин. Преди да се започне събранието ни, аз срещнах едного от тях тук в Търново, но вас Господ ще ви пази и защищава през годината и винаги от тия хора. Ами че всичките ви страдания откъде идат? Но аз искам Господ да ги направи тор на земята. Човек, който е злоупотребил с всички блага, които Господ му е дал, той аслъ трябва да стане тор. Христос ги наричa такива „псета" и „свине". И тези хора са извор на злото. Често ние мислим, че един грешник може да се обърне. Да, но грешникът, който има душа. Обаче, ако няма душа, то как ще ги обърнеш? Бог трябва първо да го прекара през Божествения огън. Има една индийска поговорка, според която дявола, след като и хиляди години го държали в огъня, пак постоянствувал да казва, че е равен Богу. Но като го подържали и гладен, тогава вече капитулирал, подчинил се.

На тази борба, която се води в света, вие ще бъдете само зрители, защото Господ е, Който ще воюва. Вие много пъти искате да станете явни, но за да стане человек явен, трябва да има сила. Когато започваме една война, разумното е да направим добре сметките си и да видим дали можем да устоим във войната. Виждаме, че Христос каза на учениците си да стоят в Ерусалим докато стане

слизането на Духа Святаго, Който, като дойде те вече бяха силни за поход в света. Така е и с вас.

Пазете се от лошата деятелност — да няма корист в това, което вършите. Защото ако поливате едно дърво, което Господ не е посадил, Той ще го изкорени, но ако поливате дърво, което Господ е посадил, тогава ще се ползувате.

Сега, нека ви кажа още как ще се подвизавате в другите 314 дни през годината. Всякой ден ще се постараете да направите едно добро дело, безразлично колко малко може да е то, както и да проектирате една добра мисъл в пространството към някого. За добрата мисъл най-напред ще се обърнете към Духа и каквато мисъл ви внуши, тя е желанието на Духа и затова гледайте да го изпълните mot a mot, без никакви философствувания и размишления от ваша страна. Само тогава ще имате Неговото лично ръководство.

От препирания, каквито и да са те, отбягвайте. На такива ще кажете: „Ние нямаме обичай да се препираме, не сме разположени за препиране.“ Но, разбира се, гдето е необходимо, особено за истината, ще влезете в прение2, обаче за малки работи прението трябва да се избягва. Когато някой ви пита, било сериозно или не, какво правят духовете, на такива кажете: „Правят стълби.“ А ако питат какво казват духовете, отговаряйте: „Духовете казват, че които следват Господа, ще им е добре, а които не следват, ще гладуват.“ Но Господ ще ви научи в такива времена какво да правите и кога какво да кажете.

Пазете се, да бъдете чисти и безкористни във всичките ви дела и начинания. Веригата може да проектира много добри мисли за този народ и много може да стори за него. Тази година почнахме да прилагаме нещата и вие сами ще се убедите в реалността на тия закони. Вие искате в себе си да видите един дух, но той е само една черупка, а Бог иска да ви отвори очите, та да видите духовния свят. Вярвайте и ще ви бъде. Ще ви бъде според вярата. Човек докато не ослепее, не може да прогледне. От как се е сформирала Веригата в България, българите имат респект, България зло не е видяла. Виждате: това лято последваха 5 милиона, напр. загуби, а 20 милиона други дадоха. Заради нас, които живеем добре в и между този народ, Господ го държи и поддържа. И като е щастлив народът, щастливи сме и ние. Ние сме на земята като гаранти на българите, за да благослови Господ домовете им и чадата им, и добитъците им, и житото им, и всичко. И народът, като се благослови, благославяме се и ние. А пък че някои онеправдават този народ, за това Господ ще се погрижи.

Господ сега ще бъде между вас; опитайте Го и ще видите, че е благ. И според степента на вашето развитие вие ще срещнете и проявлението на Духа Господен. Вие търсите къде е Христос. Но аз Го виждам във всички вас, защото

никой друг не ви е довел тук, освен Господ. Ами че кой ви е свързал с мен? Министри в света не мога да ви направя. А защо тогава сте тук? Защото Господ ви е събрал и затова Той, Господ, Който ви е събрал, ще ви благослови. Вие дължите Нему тази светлина и тази благодат. Той в дългото минало ви е крепил и подкрепвал, грижил се е за вашите родители, самите вас и вашите деца и винаги е работил над вас, докато ви доведе в това състояние.

И така, Христос е в България, между вас и с вас. Той е, Който подига българския народ. Един ден ще Го видите; Той ще ви се открие така, както се е открил на своите ученици след възкресението Си. Любовта е обща за всичките, а милосърдието — специална добродетел, която можеш да покажеш в особени случаи.

Заседанието се отложи до довечера, в 9 часа.

В 9 часа вечерта събранието продължи. Всички сме на местата си, с изключение на Ив. Русев, който с позволение отсъствува. Но неговото място се запълня от търновските свещеници Щилиян Кръстев и Тулешков, които също с позволение присъствуват само на това събрание. Подир молитвата и изпяването на „Да изправится молитва моя“ г-н Дънов каза:

— Тази вечер ще ви говоря върху трите велики стъпки в живота. Първата стъпка на човешката душа е започнала с нейното отделяне от Бога, когато тя е изгубила своята първа чистота. Първата стъпка е слизане от Бог към человека или от центъра към периферията. Това е един вечен закон, през който всякоя душа трябва да премине. И всяка душа, която иска да развие своята индивидуалност, трябва да се отдалечи от Бога, а с това нейно отделяне необходимо е било да се създаде първият зародиш — вярата в този принцип, че като се отделя от Бога, тя ще придобие нова опитност, чрез която да разкрие Божествената мъдрост пред себе си. Вярата е едно самосъзнание на душата, че излиза като един лъч от Божеството и че е невъзможно да изгуби пътя си.

Втората стъпка, надеждата, се е развила на земята, когато душата се е облякла във физическото тяло. Последното е един образ на първоначалното тяло, което душата е имала в своята първоначална чистота, когато тя е била в небето и когато е била една одухотворена материя, която никога не умира. Жизненото тяло е съставено от органическа материя и е сходно с растителното царство. А тялото на плътта е тялото на животните. Борбата е между тези две тела. В трите тия тела — във физическото, жизненото и в тялото на плътта — се е развила надеждата, която очаква нещата днес или утре. Ние с тия тела развиваме онзи принцип, без който не можем да съществуваме.

Душата най-сетне ще се върне с тялото на любовта. Всички знаете какво нещо е любов, но що е любов не може да се определи. Тя е едно качество, което е основа на здраве, щастие и блаженство. Във физическия свят любовта се показва като разум, в духовния — като правда, а в Божествения свят се показва като истина. Хората, които никога не се решават да страдат, никога няма да влязат в Царството Божие. Страданието, това е копане на душата, също както една земя, ако не се копае, няма да роди нищо. И онези, които не искат да страдат, няма в нищо да прогресират. Ако някой от вас не иска да страда, то защо е дошъл на земята? По-добре да си седеше в небето. Той е дошъл тук на земята да се подига, а пък ще се подига само чрез страдания, също както страда и Господ. А че страда Господ явствува от това, че ние Го наричаме дълготърпелив.

И така, първата стъпка е слизане, втората е, която сега минавате, а третата е любовта. Тия три стъпки съответствуват в Християнството на седем стъпки: първата е пътят към обръщането, което значи да изменим посоката. Втората стъпка, на която приличат горните три велики стъпки в живота, е покаянието или преглеждането на стари сметки, т.е., да си признае човек, че е поел известно задължение, което трябва да изпълни. Третата стъпка — то е спасението, т.е., придобиване здраве на душата. Четвъртата стъпка е възраждането. Петата стъпка е да се новороди човек от дух и вода. Всички, които се родиха в Христа, те вече не грешат, защото един човек, който има вече новия зародиш, тъканите в него са изменени. Но може у вас да се роди мисъл вие от кои сте, обаче това да ви не плаши, защото щом у някого има стремеж, това показва, че той върви напред.

Шестата стъпка, това е освещението. В тази сфера на състояние се намират така наречените Holiness people3, хора кротки и смирени, разпръснати из американските църкви, за които може да се каже, че те са тяхното украшение в духовно отношение.

Седмата стъпка, това е вече възкресението. Като примине человек тия седем стъпки, той вече е готов за небето. Тези седем стъпки се делят на 49 други стъпки, т.е., всяка една се разделя на седем стъпки (7 по 7 = 49 стъпки), по които трябва да се изкачите, за да възлезете при Бога. Виждате, че числото 49 е съставено от числата 4 и 9, които, събрани заедно, дават числото 13, което показва цялото развитие на человечеството. Но за тия 49 стъпки трябват милиарди години, за да се пропътуват. В четири от горните седем стъпки на Християнството человек еволюира, страда, а в другите три се възражда; т.е. в четирите человек страда, а в трите си почива. Има и други стъпки, за четирите полета например: те са 28 стъпки — за всяко поле по седем. Те също излизат от Бога, но се изискват милиарди години, докато се стигне до Него.

Да, да, нужен е добър живот, добри человеци, защото с добрия живот и с добрите мисли ние градим своето духовно тяло и затова колкото повече добри мисли имате, толкова по-скоро и по-добре градите своето духовно тяло. Така, в 360 дни ако проектирате една добра мисъл, ще имате 360 добри мисли в годината. И тези мисли, като се съединят с другите мисли, те оживяват и добиват динамическа сила за човешката еволюция. А щом изпращаме лоши мисли, ще дойде лош дух и ще се въплоти в тях. Та, за да имаме съобщение с добрите духове, непременно трябва да бъдем чисти, а за тази чистота Господ постоянно праща Своята сила и помощ, ако ние постоянно и да се каляме. Но ако се решим да не грешим, то Господ ще очисти старите ни грехове. После, ако живеем добре, то добрите наши дела ще ни съпътствуват до хиляда поколения, докато лошите мисли следват само до четвърто поколение. А от туй излиза, че доброто върви хиляда поколения, а лошото — в четири поколения. Значи, четири само добри мисли и желания са равносилни на хиляда лоши. Виждате колко Господ е отстъпчив.

Никога не съжалявайте, че слизате на земята; напротив, благодарни бивайте, че сте дошли. Ако искате да развивате вашата вяра, то всяка сутрин, когато станете, бъдете благодарни на Бога, че ви е пратил Господ тук. Не бива да се сърдите, че сте дошли в лош свят. Напротив, светът е много добър. Ако някой почне да говори лошо за тебе, приближи се и ще видиш, че той ще млъкне. После, бил си богат, взели ти парите; обърни се към Бога и ще видиш, че положението ти пак ще се оправи. Това, което виждаме, не е нещо реално, защото след години всичко това може да се измени; защото това, което в детинството си виждаме, като пораснем, казваме си, че е глупаво. Кое е тогава реалното и умното? Коя е мярката, с която трябва да мерим действителността? — Новият човек в нас, който е самото Божество в нас, има нужда от хранене.

Сега в този свят раждат само жените, а когато човешката еволюция пойде4 по-добре и настане нормалност в развитието на човешката душа, ще раждат и мъжете, и жените.

Днес аз направих един опит: повиках да присъствуват на нашето събрание двама свещеници от Православната църква и всички видяхме тази вечер каква буря се образува в пространството, а това показва колко прах и каква буря ще се образува, ако духовенството се реши да тръгне из пътя Господен. Но едно нещо трябва да ни радва, а то е, че бурята тази вечер идеше от запад и отиваше към изток. Значи, и духовенството при своето подигане ще отива към правдата.

Заседанието се закри към 11 часа през нощта.

Днес времето беше ясно и тихо. Обаче от 3-4 часа подир обед западният небосклон започна да се затъмнява първом с рехави облаци, които постоянно

почерняваха, докато се появи западният ветрец, който като че ли идеше да поразхлади задушливата атмосфера. Но към 6 часа всичко това се разрази в стихия, а после имахме вече такъв вихър, хала, щото дърветата се свеждаха почти до земята и цялата околност се напълни с прах и листа. След това настана дъжд, придружен с гръмотевици.

13 АВГУСТ, СЪБОТА

В 9 часа сутринта всички се настанихме по местата си. След като се молихме и изпяхме „Свят, свят, свят Господ Саваот“, г-н Дънов започна:

— Сега ще ви говоря върху думите: „Истината ще ви направи свободни“. Целта на човешкия живот не е само развитието на душата, но и придобиването на свободата, която е изгубила; следователно, свободата е цел. Ако има нещо, от което сега пъшкате, то е робството, което ражда тъмнината. Сега всички говорят за свобода, всички се стараят да я придобият, даже някои искат придобиването ѝ чрез острото на ножа. При все това, обаче, всички още не са я придобили, а Христос велигласно казва: „Истината ще ви направи свободни“. Свободата е едно качество на душата, което тя търси. Тя е една първоначална сила, от която душата се е развързала и изгубила нишката и вследствие на тази загуба тя е потънала в материалния свят, което е синоним на страдание и изпитание.

И така, за да бъде човек сила, той трябва преди всичко да бъде свободен. Сега, дали свободата произтича от силата или силата от свободата? Силата произтича от свободата и силата е само едно средство за придобиване на свободата. Що е свобода? За да бъде человек свободен, то значи да не прави никакъв грях. Да бъде човек свободен, то значи да не допуска в себе си никаква лоша мисъл. Да бъде човек свободен значи, да не създава никакви лоши чувства в своята душа. Да бъде човек свободен значи, да не допуща в душата си съмнение. Да бъде човек свободен значи, да има абсолютна любов към Бога, Който го е родил. Това са атрибутите на свободата и по тоя само начин може да се задържи у нас и да създаде тази мощна сила, която ние сега търсим. В този път на придобиване на свободата истината е посредница, тя е ръководител, който може да изведе душата към мястото на свободата, която е извор, от който тя, душата, всякога трябва да се ползува. Истината е метод в Божествената икономия, чрез който се изправят всичките грешки на миналото. Тя е сила — истината е сила, която може да разедини злото от доброто и да развърже връзките, с които човек е стегнат. Истината е, която може да даде на човека знание, мъдрост и да свърже человека с Божествената любов. И когато вие схванете истината, тя ще даде на душата онази вътрешна пълнота, от която сега имате нужда. Само истината е, която внася в душата мир и спокойствие Когато

човек знае причините, от които известни последствия са произлезли, той не се безпокои, защото всичко може да се провери. Поставете, например, едно дете в тъмнина. То ще почне да се страхува, защото няма как да види обстановката на нещата около него. И адът не е нищо друго, освен липса на истина. Гдето няма истината, там е ад, вечното безпокойство, вечната тъмнина. Защото само истината е единствената сила, която въздига, усъвършенствува и развива човешките души. По този начин думите Христови стават ясни, когато казва: „Аз съм пътят към Истината в този живот“. Истината е център и Той казва: „Аз Съм пътят към тази Истина, която може да направи вас свободни. Аз Съм тази Истина. Аз я призовавам на света и живея в нея.“

Значи, истината е врата за влизане и излизане от материалния свят в духовния и от духовния в материалния — през нея влизат и излизат. На мнозина от вас тия думи не са живи, но тия думи ще оживеят, когато призовете истината на помощ и тя започне да действува във вашия ум. И ако искате да знаете дали истината е във вас, питайте себе си дали сте мирни и дали не се колебаете — това е мерилото. Истината не е нещо, което се натрапва, а моментално се появява и изчезва. И при най-малкото неразположение тя се оттегля, а когато дойде, ние се усещаме спокойни и обстановката на нашата работа става по-ясна и не се плашим от бъдещето. Вие питате какво ще бъде вашето бъдеще. Но на този въпрос само истината може да ви отговори. Призовете Истината и тя ще ви каже какво ще бъде вашето бъдеще. Ами че вие сте написана книга и като прочетете това, което е написано у вас, ще си напомните вашето минало и вашето бъдеще. Прочее, ако искате да знаете какво е било миналото ви и какво ще бъде бъдещето, призовете Истината и тя ще ви обясни. Коя църква е по-добра, кой народ е по-добър, кой човек е по-добър — призовете Истината и тя ще ви каже.

Скърбите ли — призовете Истината и скръбта ще изчезне. Истината е нещо живо, тя е Бог, Който твори и създава и иска доброто на всички свои създания. Когато у вас се зароди страдание, любовта може да ви утешава, но само Истината може да ви направи свободни, да ви приведе при Бога, като оправи вашето бъдеще. Истината, това е любовта, която се проявява в духовния свят; Истината, това е Бог, Който се проявява между духовете. Това не е много трудно да се разбере. Няма по-лесно нещо на света от това да призовеш Истината. И това е толкоз лесно, щото даже малките деца го знаят. И така, ако искате да разрешите въпроса кои са причините за вашето страдание, то призовете Истината, която ще ви разправи подробно и обстоятелствено, ще ви упъти и опази от бъдещи грешки.

В света има два вида хора: едните са способни да знаят истината, а другите не. Виждаме, че когато водните капки падат върху канарите, те отскачат, но когато падат върху ровка земя, те попиват. Така е с истината. Когато отива у хора,

които я не възприемат, тя образува светлина около тях, но вътре е тъмно; а пък за тези, които я възприемат, е светло навсякъде. Истината трябва да я пуснем в живота ни и един човек, който слугува на Бога, трябва да пусне Истината в себе си, да постави себе си на съд и да се не щади. Но в душата ни когато остане един малък грях, нам ще е мъчно също, както в окото влиза един прах, който възпроизвежда цяла тревога в организма. Когато не възприемате истината всецяло, няма да ви върви нито духовно, нито материално. Виждате: аз свързвам и материалното благословение с възприемането на истината.

После, друго важно нещо трябва да знаете, а то е, че краят на работата е важен, а не началото. Може да подкачите зле, но ако свършите добре, само тогава работата ви се приема. По-добре е да се върнем към Бога като слуги послушни, като чада послушни, които са готови да искат от Бога да им прегледа сметките. Да се стремим всякой ден, като се уединим и търсим Господа. Ако така действувате, аз мога да ви съдействувам. Мнозина искат да им съдействувам, но те не са съгласни с мен, не действуват в съгласие с мен и тогава как ще им помагам? Затова най-първо, аз искам между Веригата да дойде Истината, да има не само привидно, външно съгласие, а да настане между членовете й същинско съгласие. Ние сега сме съгласни, защото Господ е помислил за ядене и други нужди тук на събора, но щом се разотидем, всякой се скрие в своята черупка. А ние трябва да имаме вяра, защото светът черпи от нас. Плашим се от много работи, когато трябва да имаме истината заедно с един свят, който да ни служи като опорна точка в живота. Не да имаме страх, защото страхът е за грешните хора, докато добрият човек трябва да бъде благоразумен. Затова сега вложете мисълта, че можете да направите много нещо. Вие казвате, че само ако сте царе и разполагате с войска и прочее, ще може да направите много нещо, но като имаме около си царе, защо не виждаме да го правят? Даже ако сте министри, ще измените направлението си и ще гледате да бръкнете в някой джоб, а като царе, ще наложите данък.

Да, има нещо у нас, което ни липсва, а то е, че нямаме сол, а то трябва да я имаме. Съвременните хора са обезсолени, защото те са изгубили истината у себе си, а знаем, че които се обезсоляват, изхвърлят се навън, за да се тъпчат. Сега, истината е киселината, която трябва да реагира в човека, за да причини осоляването. Щом ние изгубим истината и останем без Бога, такива по Божие повеление се изнасят навън, за да се не засмърдяват. Следователно, причината за падането на човешката душа е защото е изгубила истината в небето. Затова мисията на Христа е да осоли хората. А пък човек, който не се нагорещи отдолу и не влезе огън под него, не може да се осоли. Страданията в живота са едно кипене, в което се извършва реакцията, която причинява осоляването на човешкия дух. Прочее, сега трябва да ви поосолим. „Но — казват някои от вас — нека се поспрат малко страданията!“ Не. Една реакция трябва да стане, и то да стане напълно, цялата, само до половина няма полза. И ето сега Христос ви

пита: „Мога ли да ви осоля, ако вие вярвате в Мене?“ (Всички отговарят: Може!') Тогава вярвайте за това и Той ще ви осоли. Ако искаш да уплашиш един дявол, тури сол. Но Христос ето пак ви пита: „Мога ли да ви бъда помощник, мога ли да ви изведа в безопасност, ще се доверите ли на това Мое ръководство с цялото си сърце?“ (Всички отговарят „Може, може, доверяваме се“) Христос казва: „Ще ви опитам.“ Десетият човек от вас да избере едно число. (Н. Ватев, който на масата бе десетият человек, избра числото 793) Много твърдо число избрахте. Нека 12-ят человек избере. (Ив. Русев избра числото 705) — Христос ви пита: „Знаете ли защо Аз дойдох на света?“ и отговаря: „Аз дойдох да ви осоля и да няма нужда да ви изваждат.“

Прилагайте Истината в живота си и викайте винаги Христос да ви осолява, защото ако не е Христос с нас и не пребъдва постоянно в нас, има опасност постоянно да се обезсоляваме. Ние можем и имаме всичката възможност на всяка минута да се осоляваме дотогава, докато осоляването придобие онази норма, при която външните условия ще съдействуват да се задържи осоляването. Вие имате нужда постоянно да ви осолява Христос. Той много пъти ви е осолявал. Има нужда постоянно да Го призоваваме, за да ни осолява, защото има опасност всякога да се обезсолим.

През тази година вие ще трябва да палите — да бъдете като един въглен, с който постоянно да палите другите, да може огънят да се задържи у вас като въглен. А думата „запалите“ остава за вас една загадка, която вие трябва да си разгадаете.

Виждате, че тази година Христос ви даде един много добър план за работа. Той ще ви научи как да работите. Не се безпокойте, защото Господ ще работи във вас и когато е Той с вас, не бойте се. Не мислете, че само сега е Той с вас, а като излезете оттук, не ще бъде с вас. Не, напротив. Той ще бъде постоянно с вас, ще ви ръководи и съдействува. През годината и вие наистина ще се потите, но и тези, които са около вас, и те ще се потят — вчерашната хала е знак за това. От това ще познаете, че през годината България ще има някакви изпитания, ще премине през нея буря, но няма да ви се каже сега каква именно ще е тя и в какво ще се състои тая буря, защото винаги, когато съм казвал, последствията са били нежелателни. При все че не ви се казва това, казвам ви: въоръжете се и готови бъдете на своите позиции. Сформирайте всякой от вас по една мисъл върху вчерашната буря и през годината като стане, ще проверите дали сте били близо до истината. Главно гледайте вътрешно да укрепнете и да имате мир, спокойствие, силна вяра, силна любов, да е истината във вас. Тогава с духовете лесно се говори, няма по-лесно от това. Радостта, омразата, страхът докарват все един и същ резултат. Не бива да се страхувате, защото колкото повече се страхувате от едно нещо, това именно ще ви и дойде.

На зададени въпроси г-н Дънов отговори:

— Сатана (лукавият) работи в ума, а дяволът работи в сърцето. Христос работи в ума ни, а духовете, които дохаждат, изпратени от Него, работят в сърцето. Мисълта е форма, а желанието е съдържание. Когато в някое искане, отправено към Бога, вземат участие умът и сърцето заедно, тогава на такава молитва се непременно отговаря. А ако на някоя молитва не се отговори, то е, щото е била само с ума или само със сърцето принесена. Еволюцията е правилна и успешна само когато сърцето и умът са съгласни и когато душата духът са тоже съгласни. Настроение и съсредоточение с ума и сърцето в молитвата — това е, което се изисква от всинца ви. През тази година гледайте да снемете излишния товар, що тежи върху вас, и в моменти на съмнение, материални утеснения и прочее, почнете да размишлявате и кажете: „Ако Господ е искал тоя товар да го нося, ще го нося и износя; ако ли не, тогава нека се отмахне товарът."

В 9 часа вечерта събранието се продължи. Изпяхме „Свят, свят, свят Господ Саваот" и „Яко с нами Бог" и се молихме за всички братя и сестри, които имат нужда от нас. Господин Дънов съобщи:

— Понеже утре ще имаме нашата вечеря, аз искам да разгледате у вас всички неща по сърце и по ум и ако намерите затаени прегрешения, изпъдете ги навънка. С това искам да кажа, че когато Господ хлопа, оглушки да не си правите, а отворете да влезе във вас и да очисти сърцето ви, защото само с чисто сърце имате мир и истината всякога ще се отразява във вас. Пък не е ли казано: „Сине Мой, дай на Мен сърцето си"? И затова трябва да дадете сърцето си на Бога, защото всичкото богатство в Него е складирано. Пък и когато и да е, сърцето трябва да се очисти.

Утре, най-късно в четири и половина заранта, всички трябва да бъдете тук. Всички трябва да сте с измити крака и с чисти долни дрехи преоблечени.

След като всички един по един изказахме по една кратка молитва, г-н Дънов се моли сам, а всички други мълчаха. Разотидохме се в девет и половина часа вечерта.

14 АВГУСТ, НЕДЕЛЯ

В 5 часа сутринта всички се събрахме в горницата, гдето дядо Петър Тихчев в съслужение и с помощта на Ил. Зурков отслужи нещо от рода на църковно-православна литургия, от която всички приятели се довол-ствуваха, че им допринесла твърде много в духовно благоразположение в тоя момент.

От 7 часа, т.е. подир свършването на гореизказаното словословие от двамата казани приятели започнахме двама по двама кратко бдение.

Понеже този ден бе определен за въздържание, то закуска нямаше. На обед, към един часа, се даде само чай и хляб.

В четири и половина часа следобед се събрахме в заседателния салон в колибата на г-н Бойнов, но не всички, а само мъжете. Жените в това събрание не се допуснаха. Сега г-н Дънов само на мъжете каза:

— Ще ви говоря за най-съществения въпрос, който може да ви занимава през тази година, защото човек трябва да урегулира отношенията си със света. Но както и да питате, знайте, че ще се отговори само на строго определено желание. И добре е да се види кой от вас ще каже някое определено желание. Българите нямат почитание нито към Бога, нито към приятелите си. Българинът е съвестен, но не е религиозен, а това е един народен грях, от който този народ е много страдал. Това е важно да се знае от Веригата, защото и вие изхождате от народа, та добре е да знаете, че като влизате във Веригата, вие влизате в съприкосновение със същества висши, та ако липсва във вас внимание, вашата работа ще бъде също както да се приближава сламата към огъня.

Днешният ден характеризира положението на Веригата. (Целият ден днес е облачно и дъждовито, а надвечер имахме продължителни светкавици, които осветяваха целия простор и се придружаваха със слаби гръмотевици.) Днешният ден със своя дъжд казва, че вие не сте готови за Господнята трапеза; защото човек, когато възприема виното, трябва плътта да бъде немощна, а пък като е силна тя, резултатите не могат да се добият. Понеже ние се приближаваме към Господа и искаме да Му слугуваме, то трябва да има контракт между вас и волята Божия; а пък в контракта, знаете, ако не е определен, то и двете страни не ще знаят какво да правят. Ето защо, отношенията в контракта между нас и Бога трябва да бъдат напълно определени. Да кажем, че някой има 200 хиляди лева дълг и ако той си каже, че колкото и да е тежко положението му, пак Господу ще се упова за избавление, тогава непременно ще бъде такъв избавен. Та всякой от вас, който е в тежко положение, нека си направи насаме контракт с Бога и да се посвети на Него, защото Школата, в която сте турени, е християнска, мистическа, философска, научна школа. „Християнска“ — да можем да приемем закона за другите; „окултна“— да можем да приемем закона за наша полза; а „научна“ — тя е опитната страна.

Най-доброто, най-практическият и целесъобразен път за вас е да направите таен договор с Бога, за да ви помогне. Иван Кронщатски5 беше наглед глупав

човек, но като се посвети, Господ разтвори ума му. Така стана и с Толстоя, който кулминира, след като се посвети. Също и вие: Господ ще ви помогне, само ако Му се посветите. Ако ли вие се облягате на мисълта, че като сте призовани във Веригата и сте в съприкосновение с висши същества, то работите ви ще отиват, на това ще кажа следното: Господ действува чрез хората, а ние в ръцете Божии трябва да бъдем като една здрава пръчка на мотиката. И първото нещо е да се научим да живеем и като се научим да живеем, можем да изберем най-простата професия — даже такава, която е най-простата в очите на света. Например, един християнин, добър човек, може да бъде и добър търговец, адвокат, земеделец, занаятчия и пр. и изобщо, няма занятие, в което той да не може да сполучи.

Сега, аз ви моля, щом ви дойде една лоша мисъл, веднага я отстранете и й кажете: „Ти не си от Бога, нямаш власт върху нас." Никога не изпитвайте акава лоша мисъл и не се спирайте над нея. Просто, затворете вратата си и кажете: „Сега нямам време да се занимавам с теб." Всичко туй искам от вас затова, защото ако кажем, че ще се приготвяме да воюваме, то при воюването не може да бъде един активен, а друг пасивен, защото тогава освен че никаква работа не може да се произведе, но и ще си напакостим значително един на друг. Значи, или ще трябва деятелността да отложим всички, или трябва да я възприемем всички. Среден път няма.

Виждам, че като ви говоря всичко туй сега, в този момент, духовете действуват върху г-н Голов и Симеона. Защо? Защото и двамата са обременени и товар лежи върху тях. А пък това е тъй, защото те имат най-голяма нужда от всинца ви за Господа. Как? Ето как: Симеон, например, не питаше ли пред всички може ли да проповядва в Търново, като пренесе горяща с тамян кандилница през града и с това предизвика слушателството да му говори. Да. но за да излезе с кандилницата си, Симеон трябва да има сила. Подир Голов и Симеон иде М. Георгиев.

Затова сега, за да ви освободим, вие трябва да станете активни. Няма случай в човешката история, в който праведният човек да е останал гладен, жаден, изоставен. Права е поговорката, която казва: „Аз мога, кон може, но когато Господ не поможе, нищо не можем стори", защото действително е, че на физическото поле човеку му трябват материални средства и ум. И както всякога. така и тази година ние ще имаме работа с лоши хора, които знаят да ни въздействуват. Като например, яви се у нас мисъл да помогнем някому, но мислите на лошите хора парализират тази наша добра мисъл и ние като че ли неволно някак отлагаме доброто ни дело.

Една мома се явява при мене и ми разправя следната история: принудена била да си излезе из дома на брата си, понеже не се спогаждала със снаха си: но

понеже в този дом щяло да стане убийство за някакви си 300-400 лева, тя, за да се избегне убийството, при всичката своя сиромашия и несносно материално положение, намерила в заем тия пари и се нагърбила да ги плаща тя, само и само да избегне убийството. Пита се: добре ли е сторила, като се е така хванала за дълг, когато не е имала средствата пред себе си? Да, добре е сторила, защото ако твоето утеснение избави ближния ти от гибел, добре струваш, че се доброволно утесняваш. И питам аз тази мома: ами от где ще вземеш тия пари, за да ги изплатиш? Отговори ми спокойно: „Господ ще ми помогне.“ Да, тъй е. И във Веригата трябва да има това стремление да се притичваме на помощ на другиго и тогава Господ ще ни помага. И после, ние всички трябва да имаме стремеж да се приближаваме един към други, без да имаме желание да се използуваме един другиго.

На въпрос от Симеон Драганов г-н Дънов отговори:

Ако един човек събира богатство, за да го употреби за славата Божия, то е право; но ако го събира за себе си, тогава такова събиране на богатство не е благоугодно Господу. И ще се убедите, ако следите, че такива събирачи на такива богатства, почти всички хора започват да ги мразят, да им завиждат и даже да ги преследват.

На въпрос от Петко Гумнеров г-н Дънов отговори:

— От това, дето преди малко ви се каза, че за да ви се помогне, трябва да направите таен договор с Бога, разбирайте следното: тия особено от вас, които са в трудно положение, дайте обещание пред Бога в себе си. Никой, ама абсолютно никой да не знае — няма нужда да знае. Обещание, каквото например Яков даваше Господу и което е писано в „Битие“ гл. 28, стихове: 20, 21, 22; гл. 31, ст. 13, за каквото четем в Книгата „Съдии“ гл.11 ст.30 и 31 и във „Втората книга на Царете“ гл.15, ст.8 и пр.

Аз често пъти не посещавам някои приятели и от това им е криво, но не бива да им е криво, защото често пъти аз воювам и съм заобиколен с лоши влияния и лоши духове. Та тогава, ако направя посещение, тия влияния ще бъдат погълнати от хората, които посещавам, и в такъв случай вместо полза, вреда може да се нанесе с посещението.

Ние действуваме в България така, щото Господ да направи този народ по-религиозен и по-щедър, за да може чрез тия добродетели да му се помогне, за да се подигне. Да, аз искам да вселя във вас онази дълбока вяра в Бога, която да започнете да прилагате вътре в себе си. Имайте дълбокото желание да приложите един Божествен закон и Господ ще ви научи; и като е с вас Той, ще

ви помогне. Обаче, предупреждавам ви никога да не допущате съмнение в сърцето си и никога да Го не огорчавате със съмнителните си мисли.

През годината посветете колективна молитва за приятелите, които имат най-много нужда, за да им се помогне.

Господ ви изпитва. Той нарочно ви турва в тия трудни обстоятелства, за да покаже силата си. Много пъти Господ, за да покаже Своята сила, иска колективно действие. Колективността е важно нещо и ще видите, че и лошите хора се съгласяват и действуват колективно. И ако ние не турим нашия ум и нашето сърце, за да работим за Господа, то как Той ще може да се прослави? Затова ние колективно да действуваме, като се молим Господ да работи. (Тъкмо когато говореше г-н Дънов тия поучения, в същия този момент гърмеше , преваляваше ситен дъжд навън.) Ето на, с тази гръмотевица Господ казва, че това, което сега се говори, е действително така. Тези гръмотевици от Горе тъкмо в този момент са за вас, а не за мен. Това е езикът Господен. „Аз ще разпръсна враговете, ще ви помогна и ако Ме обичате и жертвувате живота си за Мене, всичко ще направя за вас.“

В този народ има хора, които страдат и на които ние можем да се притечем на помощ. Да, ние можем да сме проводници на силата Божия. Бог ще бъде силата, а ние проводниците.

По отношение на шегите между вас, ще кажа да държите правилото: каквото н е искате да ви правят хората, не го правете и вие тям.

Всичко това, което се говори сега, се санкционира от Бога чрез постоянните гърмежи. (Навън постоянно вали и гърми.) А че това е тъй, явствува обстоятелството, че винаги годишните наши събрания са се отличавали с ясни и чисти дни — никога не сме имали гърмежи като тази година. Всички по-стари приятели знаят това. Днешният ден е ден на благословение. Господ присъствува. Това, което става, Той ще го обърне за добро. Аз искам да не изгубите най-важния случай, който се дава в живота ви. Такъв случай рядко става. Имайте, прочее, вяра, защото Господ е близо, та ще ви чуе и помага.

Тази година гледайте да я не изгубите: гледайте да приемете всичките благословения, които Господ иска да ви даде — благословение умствено, благословение материално, да помогне във всички мъчнотии в живота ви и да ви дари милост, благост и всички блага. Защото когато дойде Духът Господен върху човека, може да го направи и умен, и чист, и свят и животът му става хармоничен. Изобщо, тази година искам да бъдете свободни и то дотам свободни, като както когато ви се дава царство, и да знаете, че Господ е с вас. А когато ви говори Той през годината, да се не плашите. Искам да бъдете

свободни, та Духът във вас да действува във всички ви. Той, Духът, нарочно ви изпитва, да види какво ще мислите заради Него — това често става в живота. Прочее, пак ще кажа: бъдете свободни! Не се ограничавайте! Оставете Господ да действува според разположението и подготовката на вашия ум и вашето сърце.

ГОСПОДНЯТА ВЕЧЕРЯ

В 7 часа вечерта се събрахме всички в заседателния салон, по местата си около масите, на които бе сложено виното, хлябът и плодовете. А в другата къща-колиба бе сервирано обикновеното ядене — риба и пр., от което вечеряхме след отслужването на Господнята вечеря.

По насока от г-н Дънов Пеню Киров прочете от Матея 26, 26-30; дядо Петър Тихчев — от Марка 14, 22-26; Ил. Зурков — Лука 22,14-20; Д. Голов — Йоан 6,53-58; Матей Попов — Йоан 13,1-29; Тодор Стоименов — I Коринт. 11, 23-32; Римляном 5,15 се прочете най-после пак от Пеню Киров.

След прочитането на горните места от Господнята книга г-н Дънов направи следните бележки:

— Този обряд е един от великите обряди, установен за възпоминанието на великата жертва, която Господ е направил за спасяемите. Хлябът означава живота, който Господ ни изпраща. Трябваше да дойде Христос, за да установи Живия хляб. И действително, във всяко хлебно зърно по чуден начин се крие частичка от Божествения живот. Виното — това е Божественият Дух. И ако то се пие от един добър човек, в него ще подействува съвсем другояче. Един човек, който пие виното с вяра, той ще възприеме дара на Духа, като вярва, че Господ е, Който дава благата, чрез които ще ни възкреси. И когато възприемем Господ в нашите сърца, тогава ще се появят у нас и плодовете на Духа. Искам да приемете у вас това, което Господ ще ви даде. Само когато се обедините с Христа, вие ще Го познаете, както Той ви е познал. Искам Духът във вас да действува, за да ви се открие според начина и нуждата, щото всяко колебание, съмнение, страдание да го преобърне в радост и веселие.

На всекиму се раздаде хляб и вино от г-н Дънов, при когото един по един прихождахме. При подаването на хляба г-н Дънов изговаряше: „Това е Живият хляб на Живота, който е слязъл от небето за спасението на твоята душа.“ А при подаването на чашата с виното казваше: „Това е чашата Господня, Духът Господен, Който се дава за твоето спасение.“ Някои от братята и сестрите твърдят, че всекиму отделни думи се казвали.

Понеже навън валеше и не бе възможно да отидем в другата къща, колиба наречена от търновци, гдето бе сложена маса за ядене, то от находящите се в заседателния салон при отслужването на Господнята вечеря плодове — сухо и тазгодишно грозде, чупени бадеми и лешници, смокини, круши и др. — закусихме, а като престана дъждът към 9-10 часа, всички се отправихме в другата къща на вечеря, при все че като нощно време, па и кално, доста трудно се пристъпваше по пътеката, свързваща двете къщи. Тъкмо що започнахме да вечеряме, нов дъжд почна. Към 11-12 часа през нощта на групи се разотидохме, кой пеша, кой с кола. А времето следваше да бъде начумерено — да е облачно и да превалява.

15 АВГУСТ, ПОНЕДЕЛНИК

СВЕТА БОГОРОДИЦА

В 9 часа и 25 минути се събрахме всички в заседателната стая около масата и г-н Дънов каза:

— Този е последният ден на нашия събор.

„Търсете първом Царството Божие и Правдата Негова и всичко друго ще ви се приложи." Тия думи на Христа дават смисъл и израз на човешкия живот на земята. Царството Божие на земята, това е целокупният човешки живот на земята и обема всичките отрасли и стремежи на човешката душа. С тези думи Христос е подразумявал въдворяването на реда и порядъка в човешката душа, ум, сърце и дух. По отношение на своята душа, спрямо Царството Божие ние трябва да сме пасивни, също както земята е пасивна, т.е. да възприемаме само светлина, както земята прави, от слънцето. Царството Божие в човешката душа значи да разрушаваме всичко, каквото е зло и да бъдем активни. Това е мъжката страна, Божественият принцип. Вселяването на Царството Божие в човешкото сърце може да се каже, че прилича на житницата. Съкровище на душата, то е сърцето. И когато душата изгуби сърцето, прилича както когато господарката изгуби своята слугиня, та няма на кого да заповядва. Умът, това е хранилище на човешката душа. Затова през тази година на вас е потребно да бъдете пасивни, без да се безпокоите; също както едно дете, което почива в люлката тихо, като че няма никакви грижи, така и вие да оставите всичко на Бога с пълно спокойствие. По отношение на света ние трябва да бъдем активни, като не оставяме да ни завладява, а напротив, ние трябва да го завладяваме. Всякой един век си има своите мисли и своите желания, а ние трябва да сме внимателни, да не възприемаме тези, които ще покварят душата ни.

Имайте предвид, че светът е едно училище за добрите хора и в това училище Господ е турил разни учители и слуги. И вие ще се срещате и с добри, и с лоши и според какъвто урок иска небето да ви научи, в такова и положение ще ви постави Бог — такива слуги и учители ще ви даде. Защото, като вземем всички форми на животните, не е жабата, която е създала своята форма, а това е по желание на нейния Господар. Но вие ще кажете: „Не е по желание на коня да има такъв хомот, а ние сме му турили хомота; така е с юздата, седлото и каруцата на коня." Да, така е. Така е със закона на небето. Всички същества са такива, каквито ги направи небето. Ако, например, конят не иска тази каруца, уверявам ви, че той не може стори това; не може да възстава против своя господар, защото трябва да бъде далече много по-силен от него, та да може да не се повежда по волята му. Искам да кажа с това, че условията на живота ние не можем да изменим. Само Господ изменя тези условия и когато Той ги изменя, там е лесно. Затова, когато искаме да се изменят някои условия, ние трябва да се обърнем към Него с молитва и Той ще ги обърне. Ако нашите коне, които ние впрягаме, можеха да говорят, често пъти, та особено когато са претоварени, можеха да ни кажат: „Моля ти се, господарю, отмени ми хомота." Но понеже то като животно, като добитък е нямо и не може да каже и да се помоли така, затова то ще трябва да падне под своя хомот, та чак когато се завали, ние видим, че действително хомотът му е голям. Обаче, нашите отношения не са такива спрямо Бога, както е конят спрямо неговия господар Напротив, ние сме под ръководството на Бога косвено, а прямо сме под влиянието на същества, които, познавайки нашия мозък, когато искат да изменят работите, веднага прибягват до съществуващите мозъчни центрове. Един човек, който не може да владее себе си във всяко отношение, да си не прави илюзии, защото е нищо. И ако сме умни и виждаме голям своя товар, ще го разпределим на няколко парчета. Понеже имаме понякога лоши господари, то ние трябва да сме умни, та да знаем как чрез добро да се справим с тях. Затова именно е и казано „Не се съпротивете злому" и това е много право, защото ако се противиш на своя господар, ще го накараш да те бие повече. Ако бяхме под прякото ръководство на Бога, нямаше работите да са така, но като сме под особени условия — паднали от Бога и излезли из небето, то затова сме и в това положение. Ами че ние не сме още завладели света, а има още доста голяма работа.

През тази година, когато ви дойде някоя мъчнотия, поспрете се и помислете. Някога се плашим от болести, дългове, хорски думи и пр., но няма по-голям враг на човека от смъртта. Всичките тия неща в сравнение със смъртта са нищо. Много пъти ние не искаме да ни вземат лозето, нивата и пр., но какво по-голямо нещастие като ни задигнат тялото? Обаче, в това отношение ние трябва да сме смели и даже от смъртта да не се боим. Не трябва да се боим затова, защото и да се боим, пак ще го понесем. Ето така седи голата действителност. Затова ние трябва да сме готови на най-лошото; и ако искат да ни бият, можем да кажем:

„Бийте!“ Може би, да сме деликатни и крехки, но когато те бият, питат ли те дали си деликатен и слаб? Така ако размишлявате, вие ще бъдете юнаци. С това аз представям най-мрачния аспект на живота, през който са минали хиляди и хиляди добри хора. Затова преди всичко ние трябва да сме смели. Някой път Господ ни предава на смърт, но няма да ни остави да съгрешим — както се и казва: „Господ ме наказа, но на смърт не ме остави.“

Бъдете уверени, че няма да ви се случи нищо повече от това, което е определено. Вашата карма е стимулирана, тя вече е назряла и вие трябва да платите и изплатите. Не може да се отлага, защото ако се отложи, ще се спънете. Прочее, гледайте на живота весело, а не мрачно, при все че съвременните проповедници казват, че ние сме били пришълци, което изречение не е за добрия човек. Но и добрият човек има нещо, което не може да направи, а то е, защото не може да грухти като свинете. Затова такъв човек ще направи само това, което подобава на добри хора в света. Ние трябва да отхвърлим всичките глупости, които светът прави, защото не можем да се връщаме назад. Има някои неща, в които ще отстъпим, но не трябва да казваме на света своите планове и позиции, защото ще ги узнае и провали.

Когато Господ изпрати един човек на земята, все ще му даде едно препоръчително писмо от няколко думи. А като тъй, няма място за охкане толкоз, колкото често пъти допускаме. Например, аз чувствувам вашия вътрешен подсъзнателен страх, униние и упадък, но бъдете смели, защото всичко това е привидно. Когато дойдат тия страхове върху вас, това показва и състоянието на света, защото на хората от съвременния свят даже и гащите им треперят от страх, въпреки че пред вас се представят, че са смели. За уверение на това, вземете им парите и ще видите що за хора са, ще видите, че са влечуги. Та затова не се бойте от света, защото той е много страхлив. Също и дяволът е много страхлив. Например, когато има запалена свещ, от нея дяволът се много бои. Даже от едно запалено кибритче лошите духове бягат. А пък ако вие имате нужния нож, ножа на истината, тогава бягат всичките пъклени сили. Но ако седите в тъмнината, тогава виж, в тъмнината те са смели.

Защо всякога, когато човек губи присъствието на своя дух, той става унил? Старите хора, например, като губят своите младенчески сили, стават дряхли и свидливи. Ние, обаче, не трябва да остаряваме. Човек, който губи вярата си — това значи човек да остарее; а като имаш вяра, постоянно си млад и любовта пресъздава младенческата сила у нас и ни освежава.

И така, когато дойде някое изкушение пред вас, кажете: „Аз не се боя, защото Господ е с мен.“ И после, тази картина, която днес ще ви се даде, често я четете, защото за вас са много важни написаните в нея думи: „В ИЗПЪЛНЕНИЕТО ВОЛЯТА БОЖИЯ Е СИЛАТА НА ЧОВЕШКАТА ДУША.“ Така щото, който от

вас няма нож, да тури у себе си поне малко ножче. И когато ви връхлети някоя лоша мисъл, побързайте и я отхвърлете от себе си — не й позволявайте да вземе мира ви. Може да каже някой: „Ами ако умрат моите деца?“ По-добре умрете честни и почтенни, отколкото да умрете като един лъжец.

Какво ще каже светът за нас е малко важно, най-важно е какво ще каже Господ за нас и дали сме изпълнили Неговите заповеди.

Най-после, всичките богатства сега хората са ги взели и казват, че са техни. Но това е цяла лъжа и заблуждение, защото силата Господ им я е дал. И всичките хора това са глупци, ако мислят, че със своята сила и знание, и ум са придобили тия неща, които са в ръцете им. Един слуга няма право да злоупотребява с нещата на своя господар. Нито пък можем да заповядаме на един секретар или касиер на някоя банка, защото тям се просто плаща за работата, те не могат да разполагат, тъй като банката е, която отпуща кредитите.

Когато Господ ни праща някъде, Той ще отвори и вратата там, и нашият въпрос се много лесно разрешава. Бог знае всичките наши нужди. В най-дребните неща Господ се меси и даже на дреболиите Той обръща много по-голямо внимание, отколкото на големите нужди. Така, ако имаш нужда от обуща, Той по-скоро ще ти ги даде, отколкото други големи работи. Но някои казват: „Аз не се занимавам с малки работи.“ Да, но Господ е, Който се занимава с малките работи и ние оттам трябва да започнем.

Преди години ми се случи следната опитност: във Варна наблюдавах как една котка уловила една мишка, с която, като си играеше, аз размишлявах „На, ето случай, в който никой не може да помогне на мишката.“ Но котката в играта си веднъж уж заспи, мишката пойде да бяга, котката скочи, зграби я: втори път като че ли я нарочно пусне, мишката се поотдалечи значително, тя наново я застигне и пак сграбчи; трети път пак си поигра, като я остави да побегне, обаче четвъртия път, когато котката рече пак да се престори на заспала и не гледаше в мишката, последната успя, та се мушна в едно малко отверстие, и когато котката я потърси на нова сметка да си поиграе, не я вече намери Значи, рекох си, тогава не е вярно, че непременно котката всякога може да изяде мишката. Искам с това да ви кажа, че тази мисъл е как във всичко и всякога вие трябва да се уповавате Господу; това трябва дълбоко да се всади във вашите умове. Внимавайте добре да не се роди във вас малодушие, та да поискате пак да се върнете в Египет, за да правите кирпичи. Това не бива дг струвате, защото земята, в която отивате, има и Хетейци, и Гергесейци, и Аморейци, и Иевусейци, и Хананейци, и Ферезейци и Евейци (Второз. 7;1), които представляват човешките грехове и които вие трябва да изтребите.

Имайте вяра непоколебима; вяра, вяра, вяра и вяра. Няма друго средство Вярата ще даде мощ на вашия ум, сърце и душа и ще ви даде сила да бъдете решителни. Господ е около вас, даже Той е във вашите неприятели, на които опитва ума. Не си туряйте в ума, че в тия работи Господ не се занимава

Напротив, вярвайте, че това е по волята Божия, уповавайте се на Него и ще ви бъде добре. Достатъчно е това засега, което вече ви се каза. Борбата ще бъде една духовна борба, а с външните неща ще се гони цел да се отвлече тяхното внимание. Да, помнете, че настъпва сражение и вие ще бъдете на първата боева линия в това сражение, което иде за народа.

Дим. Голов: „Молим интендантството да се погрижи за снаряжение, облекло и храна за войниците, които ще воюват за Царя“

Има се и всичко това предвид. Само да се пазите, да не би някой от вас да допусне да му се снесе, както от кукувицата, чуждо яйце в гнездото.

На зададен въпрос от Д. Цанев г-н Дънов отговори:

Има за народа едно външно условие, което може би ще го поспъне, а освен това има и опасност от една война над Балканския полуостров, от която възможно е да се ангажира цяла Европа. Бурята, която се появи в петък подир обед, показва, че в духовенството ще се явят големи раздори, понеже ще поискат Божествените работи да се регулират с материалните и от туй, че първия ден беше топло, показва, че има първом изпотяване.

На други въпроси г-н Дънов отговори:

Гимнастиките, които ви се препоръчаха миналата година, може да ги правите всякога — всякой ден и по колкото пъти искате. Но които искат особени упътвания по гимнастиките, това ще стане в частност. А пък онези от вас, на които са дадени ленти за препасване, с тях могат вече да не струват това.

Господин Дънов раздаде картините от Пентаграма и каза:

Умът ви да бъде съсредоточен към духовния живот, та за следващата година като дойдете, да бъдете готови за по-твърда храна. Искат някои опит. Но аз искам да направя опит, с който да писнат ушите на всякого. Няма да правя опит за любопитството на който и да е. Аз искам да направя опит, който це бъде за в полза на България. Ама ще каже някой: „Ами че най-първо дали ти си изпратен от Господа?“ Всякой е свободен да вярва или да не вярва. Не съм пратен да давам отчет на някой, който не вярва дали съм пратен.

Сега, измежду вас, който иска да бъде пръв, нека бъде слуга. Вие се допълнете един друг.

Картините, които сега ви се раздадоха, ви се дават даром от Духа. Но за тия картини направете следното: през годината всякой един от вас ще се помоли дълбоко за картината, която му се дава и ще следи и види като колко ще му се внуши да внесе за нея, но няма да се спира върху други, освен върху следните цифри от 1 до 100, а именно: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 12, 14, 15, 20, 21, 24, 30, 35, 36, 40, 41, 50, 51, 60, 64, 71, 75, 82, 91 и 100. И която цифра ви се внуши, -олкоз лева ще дадете за картината. Тия пари ще изпращате в Търново на Конст. Иларионов и, разбира се, може да ги изпращате, когато желаете през годината. Не бива тия пари да се изпращат в София, защото София не намирам готова за тоя закон. Тия числа, които ви се посочиха сега, се отнасят за една година и важат не само за картината, но ще ви съдействуват през годината и във всичките ви частни работи, затова дръжте и се ползувайте от тях през течението на тая година. А от числата 7, 8, 9, 16, 17, 18, 19, 27, 91 отбягвайте: те не са добри числа за вас тая година. Отбягвайте изобщо и числата, сборът на които образува 13, 16, 17, 18 и 19. Числото 100 е числото на ангелите общение с ангелите и светиите.

Едно правило при обещание за Господа можете да усвоите: да кажем, че като си правиш разчет, печелиш на годината известно число; но ако спечелип повече, то когато даваш обещание, ще се задължиш, напр., от това повече спечелено тая година да внесеш за Господа еди колко си или всичкото, или половината, или четвъртинката и прочее. И каквото обещаеш, непременно трябва да изпълниш. Ето на, това е контракт, който свързваш с Господа. Опитвайте се и упражнявайте себе си в даване и най-вече в изпълнение на такива обещания.

Тук по желанието на всички, изразено чрез Сим. Драганов, г-н Дънов даде следните разяснения върху картината, която ни се даде:

Външният кръг в картината представлява светът, опитност, земното училище с всичките негови занятия. Ножът, обаче, показва силата. Значи, силата ви трябва да бъде или във вашите мускули или във вашия ум, или в сърцето. Без тази сила нищо не можете да направите. След като имате тази сила, като живеете и работите с хората, то ще правите погрешки, за които погрешки ще ви сполетят нещастия, та ще трябва да се научите да носите с търпение страданията. А тия страдания са чашата, която, понеже прилича на цвят, защото има формата на лале, показва, че страданията чрез търпението, т.е. чрез претърпяването на страданията животът ни ще се разцъфти и цветът ще се оплодотвори и ще стане добър плод. От книгата пък, която виждаме разтворена по-нататък, ще научим защо страдаме. Тогава ще отидем при светилника, то чрез неговата светлина да можем да узнаем и знаем за какво именно можем да бъдем полезни. Тук ще почнем да разсъждаваме и да учим хората, а тогава вече ще

отидем при закона за правдата, при скиптъра, когато не бива да отстъпваме. Минем ли скиптъра, връщаме се пак при ножа, т.е., при своята сила, която сега ще влезе в твоето сърце и ще отидеш при добродетелта. Ще застанеш при вратата, гдето ще почнеш да молиш Господа, да се изповядваш и да казваш, че не си могъл да живееш добре, та ще искаш да влезеш в новия път, за да заживееш и живееш вече добре. Тогава ще ви се отвори вратата. която виждате, и ще започнеш да вървиш и отиваш в пътя на истината, гдето ще започнеш да разсъждаваш за дълбоките Божии наредби, за кармата например, и изобщо за вътрешната страна на живота. После ще отидете при самоотричането, когато ще бъдете вече справедливи. Първият кръг беше, когато вие биехте; а тук сега, понеже отношенията ви са вече към Бога и желаете да работите не както вие искате, а както Господ иска, затова казвате, че това, което светът прави, не е в реда, а туряте пред себе си Божествената правда и казвате, че като си дал дума някому, трябва да я изпълниш. Тогава ще минете през втората врата, която е вратата на любовта, когато ще потърсите страдащи хора, за да им помогнете. После настъпва полето на мъдростта, сиянието на окото, гдето ще размишлявате върху дълбоките наредби, защото именно Господ е наредил така света и там ще разберете. Най-после идвате при Дървото на живота, гдето с вашата опитност ще живеете на небето и ще се радвате на благата, които Господ е дал.

След всичко възможно дотук иде вторият кръг, когато вече ще имате желанието да се слеете с Господа; но това ще бъде последна работа на вашата еволюция.

Колкото за буквите в картината, те са три инициала, с които Господ е известен в небето. Първата буква е „В“, която значи ръководител в небето. С втората буква „У“ е известен като спасител; а с третия инициал е известен като Царствующия Господ, Който казва, че Му се даде всяка власт на небето и на земята. Тези са те буквите на Христа, Който е ръководител на Веригата.

Духът Елохил, Който е Бог помазаник, е ръководител на българите; Той е Ангелът, Който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е ... — Ангел на завета, Господ, на Когото тази политическа свобода на българите се дължи. Да, българите дължат много работи на Елохила. И Той ще се яви между славянството, но те няма да Го разпнат, както евреите.

Но най-право и ясно казано, Господ е с много имена; например, Той е с 34-35 имена. А пък когато призоваваме Христа като Исус, то значи, че ще трябва да се научим на търпение — Исус е символ на търпението. А под сегашното си име Христос Той е Син Божий.

В 12 часа на обед събранието се разотиде, за да се събере наново в 4 часа подир обед.

В 4 часа следобед всички бяхме по местата си в заседателния салон.

Господин Дънов поръча на всички един по един, един подир други да отидем в горницата, за да благодарим на Бога за Неговата благост, милост, дълготърпение и изобщо за благата, които ни е дарил. Докато трая изпълнението на това, г-н Дънов преподаде на всички ни за знание, че следните псалми и стихове са благоприятно четиво за през настоящата година, върху които можем да се спираме всякога, да ги четем и размишляваме върху тях винаги, па било делник или празник, петък или друг ден от седмицата. Тези стихове са: Псалмите 1, 2, 3, 4, 5, 6,10, със същите стихове, 12, 3; 14, 5; 15, 4; 20, 2; 21, 3; 24, 6; 30, 3; 35, 8; 36, 9; 40, 4; 41, 5; 50, 5; 51, 6; 60, 6; 64,10; 71, 8; 75, 3; 82,1; 91,10; и 100,1.

След като се изредихме всички и се завърнахме от горницата, г-н Дънов възгласи:

— Думите Господни, които отправям към вас, са тия: Вярвайте в думите Ми: Аз ще бъда във всякого едного от вас, Моя мир ви давам, Моя мир ви оставям. Работете в нивата, в която сте поставени и Отца Ми ще ви утвърди във всяко добро дело. Ходете в пътя на истината и живота, в Който Аз пребъдвам. Отец ще промисли всичко за вашите души. Той ще ви даде според изобилието на Своята щедрост. Спънките във вашия живот Аз ще изгладя и ще преобърна всичко за добро. Вярвайте и ще ви се даде всичко!

КРАЙ
НА ГОДИШНАТА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА

1911 ГОДИНА
КОЙ Е АНГЕЛ ЕЛОХИЛ

През 1911 г. във Велико Търново Учителя споделя пред първите си ученици следното:

Духът ЕЛОХИЛ е Ръководител на българския народ. Той е ангелът, който е поставен от Бога да води българския народ и цялото славянство. Политическата си свобода българите дължат нему. И той ще се яви между славяните, то те няма да го разпнат, както направиха евреите.

В Невидимия свят българският народ е глава на славянството, понеже чрез него се яви Всемировият Учител и чрез българско четмо и писмо се даде Словото Му, който е Слово на Бога за идното човечество от Шестата раса.

Единствено славяните имат пряк застъпник пред Бога чрез Всемировия Учител Беинса Дуно и чрез ангел Елохил, който е ангел на Завета Господен, ангел на Третия завет на Бога към човеците.

Вергилий Кръстев

От обяснителни бележки към „Призвания към народа ми, български синове на семейството славянско“, София, 1994 г.

1 Mot a mot (фр.) — дума по дума, дословно (Бел. ред.)

2 Прение (арх.) — спор (Бел. ред.)

3 Holiness peop1e (англ.) — свети хора, свет народ (Бел. ред.)

4 Пойде (диал.) — тръгна, отида (Бел. ред.)

5 Йоан Кронщатски — руски православен свещеник (1829-1908) (Бел. ред.)

1911_09_27 Мисли от г-н П.Дънов

МИСЛИ ОТ Г-Н П.ДЪНОВ

На 27 септември 1911 г. в 8 ч. сутринта, на закуска, г-н Дънов изказа следните мисли:

От сега нататък, та особено след 1914 г., ще настъпят резки промени в работите. Ще настъпят усилни дни, размирия, гонения за правдата и ще се започне преднината на отрицателните елементи. Годината 1914 г. ще бъде една връхна точка, начално време, от когато ще започнат всичките движения, борби, трусове и промени за възтържествуването на Царството Божие. Тия явления ще продължават до 1927 г. или 1933 г., докато работите в Европейския континент, който дава тон на всичко в света, не добият наклон към добро. Възможно е да последва всесветски поголовен мор, в който земята ще се пречисти от всичко отрицателно, за да се даде място на добрите хора, които ще останат, за да послужат като подем за идването на Царството Божие и тогава ще дойде Христос да царува. Особено в един интервал от три години между годините 1914 и 1927 или 1933 ще настанат резки събития в твърде напечената атмосфера, с усилни и мъчителни дни. В тия три години именно ще се развържат узите* на злото и на всичките отрицания на ред и порядък, на всичките безверни и безбожни маси. Ще се позволи едно временно преодоляюще влияние. Тогава ще се изпита и вярата на духовенството, ако то не е на мястото си. Колко калимявки ще има да се търкалят из улиците! Защото едно гонение против официалните представители на духовенството непременно ще се позволи. А истинно верующите и ходещите из пътя Господен няма кой да покътне, щом те са в изпълнението на дълга си, защото други ще са, които ще отвлекат вниманието на размирниците. Но кога именно ще настъпят тия три усилни, с резки събития, години, не се позволява да се обажда. Само може да се знае, че те ще са между годините 1914 и 1927 или 1933.

Ерусалим, това е съвременна Европа. И както едно време всичко зло и добро царяха в Ерусалим, така днес това се вижда в Европа, защото тя е, която засега дава тон в управлението на света; доброто излиза от нея, злото – също. И Америка представлява от себе си сила, нещо подобно на Европа, но тя се оставя за бъдещето, когато Европа сега е, която диктува, та затова тя е, която най-напред трябва да се оправи, защото тя е "великата блудница на земята". И когато Христос беше на земята, сатаната беше в астралния мир, а сега е тъкмо противното: сатана е на земята, а Христос действува в астралния мир, а като така, крушението на сатана ще бъде далеч по-голямо от всякой друг път. Сатана ще се въплъти тук в Европа в един царствующ дом, ще привлече към себе си всичките отрицателни елементи, след което най-после ще бъде разпнат.

27 септември 1911 г. София

1911_10_02 Събрание, водено от г-н Дънов

СЪБРАНИЕ, ВОДЕНО ОТ Г-Н ДЪНОВ

Прочете се от г-н Дънов от Йоана 18 глава, а за текст се взе Римляном 12; 12. Важните мисли от това събрание са:

Сърцето трябва да е олтар, а душата храм. Умът да бъде слуга при нозете на Господа, а духът да бъде готов да изпълни всичките благи разпореждания.

2 октомври 1911 г.

1911_10_16 Друго направление

ДРУГО НАПРАВЛЕНИЕ

В това събрание се изказаха от г-н Дънов следните мисли: Всякой човек в съвременния свят иска да стане център. Но ако хората се обърнат към Бога и поискат Него да направят център, светът ще вземе друго направление.

Прочете 10 глава от Ев. Матея и говори върху 24 стих.

16 октомври 1911 г., неделя

1911_10_23 Камъкът има мистично значение

КАМЪКЪТ ИМА МИСТИЧНО ЗНАЧЕНИЕ

Събрание, водено от г-н Дънов, който, след като прочете 24 глава от Ев. Матея, говори върху думите на 2 стих : "Няма да остане тук камък на камък" и изказа следните мисли:

Камъкът има мистическо значение. Той означава и човешката душа. Това, което се прочете, има приложение и за настоящия век. Какъв път ще вземат съвременните народи, само Господ знае и Небето прави всичките усилия да ги вразуми. Има две течения и в близко време ще стане явно кое мнение ще преодолее. От 1914 г. до 1927 г. народите ще имат време да се въоръжават, но след това или ще трябва да продължат това, или пък да се обърнат към Бога. Всякоя душа, която се остави от Духа, тая душа се съсипва. И който иска да се развива правилно, в сърцето и душата си не трябва да пропуща никого освен Господа. За да се не събори къщата ни, трябва Христос да е с нас. Ако сега се чувствувате слепи и не виждате, викайте подир Христа, Той да ви отвори очите, и тогава няма да виждате мрачкаво, а ясно и не ще има нужда да ви ръководят. Вий понастоящем се намирате в една епоха, когато именно вниманието ви е нужно, за да се държите близо до Христа, в което, ако постоянствувате, в скоро време ще ви се отворят очите, т.е. шестото чувство ще настане и няма да имате нужда от водител.

23 октомври 1911 г., неделя София

1912_01_14 Защо Бог не премахне злото завинаги?

ЗАЩО БОГ НЕ ПРЕМАХНЕ ЗЛОТО ЗАВИНАГИ?

Нещата в света не са дадени за ползуване само за добро. Например огънят ни е даден да се топлим, готвим и пр. Ако обаче ний се обръщаме невнимателно с него, ще изгорим къщата, в която сме запалили огъня, за да си служим за ползуване – ето че сме сторили зло.

14 януари 1912 г., събота

1912_02_19 Упование на Господа

УПОВАНИЕ НА ГОСПОДА

Събрание. Г-н Петър Дънов прочете 118 псалом, стих 8: "По-добре да се надее някой на Господа, а не да уповае на человека."
Мисли: Връзката между невидимия свят и физическия мир е душата. Ний имаме съобщение с Бога посредством нашето тяло, пространството, сърцето, ума, мислите и желанията ни. Упованието подразбира стремеж нагоре и надолу; упованието на Господа значи: да дишаме и да поемаме Господа в себе си. Винаги дръжте в ума си това: "Бог е неизменяем."

19 февруари 1912 г., неделя

1912_02_26 Събрание, водено от г-н Петър Дънов

СЪБРАНИЕ, ВОДЕНО ОТ Г-Н ПЕТЪР ДЪНОВ

Г-н Дънов прочете Ев. Матея 18:3.

"Истината ви казвам: ако се не обърнете и бъдете като децата, няма да влезете в Царството Небесно."

По-важни мисли:

Този стих е равносилен със стиха, който казва: "Истина, истина ви казвам, ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие" Йоана 3: 3. Тия условия, които сега имате на света, няма да се повторят никога във вечността. Ако имате някоя неприятност в живота и се усещате недоволни, неблагодарни, дряхли* и унили, знайте, че причините са кармични и следователно вие сами сте си криви. Ако искаме да влезем в Царството Божие, ни повече, ни по-малко – трябва да станем като децата. "Не трябва да даваме място на съблазните." Не бива да одумваме нашите братя, въобще нека престанем да одумваме. Ако ли се е породило известно недоразумение, да знаете, че някоя горчива карма е застанала отнякъде и дори се е загнездила в нашето естество. Не остава в такива случаи нищо друго, освен да се помолим, да я премахне Господ.

Изпитанията, които ни идат, трябва да знаете, че от Небето се изпращат.

26 февруари 1912 г., неделя

1912_03_04 *Любов и единство*

ЛЮБОВ И ЕДИНСТВО

Г-н Дънов в днешното събрание прочете от Ев. Йоана 13 глава, спря се върху 13 стих и изказа следните по-важни мисли:

Думата "учител" означава този, който нагласява нещата. И на нас е необходим учител, който да ни научи как да приложим нещата в живота, защото ние още не знаем да прилагаме Божествените закони. Процесът на разрушението, злото е необходим, но пък необходим е и процесът на доброто, който процес гради. А като имате любов, то тоя закон ще тури в действие вашите знания на законите. Така, най-напред вие трябва да се вкиснете, защото, докато се не вкиснете, не можете да станете сладки. Най-напред вие ставате горчиви, после ставате кисели, а най-после дохожда сладчината. Излиза, че най-първият учител на човека е злото. Вие сега минавате през пътя на подсладчаването и вие сте, които ще подсладите света. Добрите хора са солта, която е процесът, който крепи равновесието в света. Прочие, ако ме слушате, аз ви казвам и съветвам: имайте любов. Любов значи, че имате единство, сливане, а не обезличаване, с еднакви интереси и въобще да поставяте този, когото любите, повече от себе си; любов значи да въздигнете другиго повече от себе си. И тогава настъпва неволно въпросът: "Готов ли съм да направя за другиго повече от онова, което ще направя за себе си?" Въдворете любовта у себе си, защото тя ще внесе във вас новата светлина. Исус Христос уми нозете на своите ученици. И за вас най-голямото изкуство е да можете да умиете нозете на другите. На вас сега още не могат се уми нозете ви, защото Юда е още между вас, при все че сме заедно на трапезата и заедно ядем и пием. Юда като излезе измежду вас, краката ви ще се умият. Това нека бъде предмет за ваше размишление. Чрез любовта ще се пречистят всичките наши мисли и желания.

4 март 1912 г., неделя

1912_03_11 Събрание, водено от г-н П.Дънов

СЪБРАНИЕ, ВОДЕНО ОТ Г-Н ПЕТЪР ДЪНОВ

Текст: Йоана 17 и 18 глава. Г-н Дънов говори върху думата "изпращание". Важната мисъл, която изказа, бе: Както Бог пребъдва в Исуса Христа, така и Той да пребъдва в нас. И Христос, Който ни е пратил, какви са нашите отношения спрямо Него?

11 март 1912 г., неделя

1912_03_18 Що значи съдба

ЩО ЗНАЧИ СЪДБА

Прочете се от г-н Дънов Първа глава от I Петрово послание.Текстът бе 17 стих, върху който се изказаха следните по-забележителни мисли.

"Праведните" от дома Божий са всички тия, които са изпълнявали волята Божия през всичките прераждания. Що значи съдба? Да се отсъди право на един човек. Но тази дума значи и определение на нещата – да се определи отношението на хората, което имат помежду си, и да се определи качествеността на едно нещо, като се уясни каква именно работа може да изпълни. Всякой един от нас трябва да намери място в Христовото тяло. Кармата е първото разбиране на съдбата. Например онеправдал съм някого, трябва да ми го върне. В продължение на горните мисли и когато отговаряме на въпроса, що е съдба, неволно заставаме пред истината, че за да можем да намерим правилен отговор, необходимо е да знаем по-напред, че ще настъпи процесът, за да се изпитаме. Така, най-първо, пред нас е Арарат, т.е. че трябва да намерим за нас едно пристанище. Ние сме в потопа и първото място, което трябва да намерим, е планина, на която да можем да застанем. Вторият етап е гората Мория, гдето да принесем жертва на Бога. Третата стъпка е Синай, гдето се даде законът Божий. Там ще се замъгли, но ще се даде законът. Четвъртата стъпка е Тавор, гдето се преобрази Христос. И най-последният етап е Голгота. Тия етапи човек трябва да премине при духовното си развитие и върху тях трябва да размишлявате. Исус Христос е този, Който има тази алхимическа сила, която, като ни се даде, можем удачно да минем и заминем тия етапи. И какво понятие имате за Исуса Христа? Трябва само да Го опитате, та да имате правилно понятие за Него. Докато не започнем сами себе си да съдим, няма у нас да настъпи силата. Затова и не бива да се оплакваме, когато ни турят под изпит, защото ние доброволно сме отишли "на конкурса". В настоящите времена ние имаме най-големите условия да се приближим до Бога и да станем господари на нашата съдба. А да сте господари, значи да сте извън кармичния закон. Работа, работа: още 15-16 години трябва да работите най-добре за Господа и след това време ще посрещнете Христа или тук, или в астралния свят.

18 март 1912 г., неделя

1912_03_25 За да възкръснеш

ЗА ДА ВЪЗКРЪСНЕШ

Прочете се от г-н Дънов от Ев. Йоанна 20 глава и се разисква върху живота и възкресението на човека.

Едно устойчиво първично съединение, то е безсмъртието. И човек може да измени клетките на своето тяло и да живее колкото иска, стига да узнае съединителното равновесие на нещата, нещо, което е било известно на древните хора. За да възкръснем, трябва да умрем, защото всякога едното подразбира другото - правдата подразбира греха, животът подразбира смъртта, богатството подразбира сиромашията. А за да можем да възкръснем, трябва да се образува връзка между нас и онези, които работят за нас в невидимия свят. Човек трябва да намери своето място в Божествения организъм и да извърши точно работата, която му е дадена, а да не върши работи, които не са му поверени. Когато се решим да не грешим, тогава вече ще бъдем свободни и господари на положението Христос казва, че отива при Отца за нас, а с това Той направи връзката. Четем, че "Той духна на своите апостоли", така и на нас, когато духне Христос, тогава именно ще се изпълни главното събитие в живота на всекиго. Когато Господ изпрати Своя Дух върху нас, ние растем и се радваме, защото Той е с нас. Затова следва да се молим, да не изгубим Неговото благоволение и да не ни напусне Господ. "Вие сега сте в корените, а когато възкръснете, ще бъдете в клоновете." На душата се дължи вяра и надежда, а на духа се дължи силата. Духът е първичен, а душата е вторият елемент.

25 март 1912 г., Великден

1912_04_01 И гласът му се чува

И ГЛАСЪТ МУ СЕ ЧУВА

Прочете се от г-н Дънов 12 глави от На. Пойни и връх 10 стих г-н Дънов изказа следните по-важни мисли:

Тук четем, че искаха да убият Лазара само защото беше възкресен от Исуса Христа, в Когото светът щеше да повярва, в случай че го оставят. Така е и сега: възкръсналите светът иска да убие. Често пъти нашите добри мисли могат да ни причинят най-големите неприятности и нещастия, а това можем си обясни с туй, че и топлината, и светлината на слънцето правят едно растение сладко а друго – горчиво; един минерал светъл, а друг – тъмен. Причината за катаклизмите в света е човешкият ум. Ние в света обезателно трябва да страдаме, ако искаме да се повдигнем, и когато страдаме, трябва да благодарим, нещо, което си заслужава, защото само чрез страданията човешкият ум става изобретателен.

Умен и силен човек е този, у когото Господ живее, а не живее ли Господ във вас, вие сте просто един мехур.

Забележете закона за мислите и желанията в свръзка с обществото, в което пребивавате и живеете. Когато сте в дисхармония с мислите на хората, усещате тежест горе в главата; когато сте в дисхармония с тяхната любов, усещате тежнение в гърдите; а когато тая дисхармония е с техните желания, тежнението ще усещате е стомаха. Всички вие трябва да бъдете в добро състояние, защото Христос е много близо в България и идущата година тук, на физическото поле, вие ще почувствувате Неговото идване. Той иде да работи, каквото и да стане, да ви не смущава. Той иде сега да направи едно генерално пречистване на целия свят, та покрай него трябва да се пречисти и българският народ. Христос е толкова близо вече, щото и гласът Му се чува. Затова бъдете весели и смели в душата си. Светът ще го е страх и този страх ще почувствувате и вие, защото не сте отделни от света. И светът, да ви кажа, го е толкова страх, щото гащите им треперят. Да, близо е Христос. България е останала много назад и Той иде, да Му се даде това, което иска. Сега трябва да сте внимателни и ако използувате, добре. Колкото за мене, то аз съм решил: "Твоята воля – моя воля, Твоят Дух – мой Дух." Ако този народ не приеме, ще се вдигна и ще отида в друг народ И ако сте готови да кажете и вие като мене, ще ви подам ръка и ще ви изведа на канара. Понеже Христос е близо, чува се и гласът Му, то и вие дръжте се близо и бъдете юнаци.

1 април 1912 г., неделя 36

1912_04_08 Съединителната линия

СЪЕДИНИТЕЛНАТА ЛИНИЯ

Разговор и размяна на мисли върху потъването на парахода "Титаник". След това г-н Дънов каза следните по-важни мисли:

Всякой праведен човек трябва да страда от рождение до край, защото синовете Божии са причина, за да се създаде тоя свят, те трябва да понесат отговорността.

Страданията са указател към любовта. Който иска да бъде добър човек, непременно трябва да страда. Страданията са един закон необходим, за да ни направи да живеем в любов и да се усъвършенствуваме. И когато страдаме, ще ни лишат от средствата, които ние искаме. Ние ще бъдем всесилни само когато се съединим с Божествения организъм. Всяка една душа е микрокосмос, а духът отпосле е дошъл. Душата има форма, а духът форма няма. Духът е съединителната линия между Великия Дух и човешките души. Ние трябва да имаме определен възглед как да живеем. Вие не бива да желаете да отидете в онзи свят, а трябва да знаете, че още тук, на тоя свят, вие можете да влезете в съприкосновение с Бога. Съвременният строй трябва да се разсипе, за да се оправи светът. И за да можете вие да влезете в Царството Божие, трябва да бъдете анархисти спрямо злото – не анархисти в смисъл да разделите богатството на хората, а анархисти против злото. Ние ще бъдем щастливи само тогава, когато се избавят всичките души, и затова трябва да се яви у нас великата любов на себеотрицанието. Човек, който иска да бъде силен и да усвои законите, трябва да бъде добродетелен. Вас всички ви очакват големи страдания – всички вие ще бъдете разпнати и след това ще възкръснете. Затова ви казвам: "Приготовлявайте се." Като допуснем Бог да работи в нас и около нас, Той ще ни благослови. Господ иска от вас да бъдете мъже и да не бъдете малодушни. Между верующите виждам едно разкапване, духът на света е започнал да действува, защото претенции и несъгласия има, когато тия работи трябва да бъдат долу. Така над вас има застлани камъни, плочи, които препятствуват на духовното ваше развитие и напредване, също както едно малко растение, което, като е налегнато с каменна плоча, за да не спре растежа си, заобикаля плочата и изскача. Аз сега искам да отвадя* тия плочи от вас, та да не ви налягат. И ще сторя това не само с всеки човек, но колективно с всички добри хора в света.

Тия мисли нахвърлям сега пред вниманието ви, за да размишлявате.

Г-н Дънов прочете 12 глава от Евангелието на Лука и добави

Давайте си свобода един друг. Не бива от едно ограничение да влизате в друго Не си навличайте бремена. Аз например няма да отида в кръжок, пред когото

стърчат икони, на които се уповава. Просто аз ще се отстраня от подобно ограничение и няма да участвувам в тях, та и ако искате да знаете, ще изпратя даже своите мисли на разрушение.

8 април 1912 г , неделя

1912_04_15 Да бъдем готови

ДА БЪДЕМ ГОТОВИ

На това събрание присъстваха Хаджийката и капитан Сотиров.

Г-н Дънов прочете 10:36 от Ев. Матея и подчерта стиха: " и неприятели човеку ще бъдат домашните му".

Този стих има вътрешно приложение, защото има мисли у човека, които му казват "Не ставай ахмак, а живей както всичките хора ". Тези са те, домашните на човека, и той ще живее с тях добре, докато само се съгласява с тях. Обаче всяка една такава мисъл трябва да се постави на своето място, защото всяка една мисъл трябва да се подчини на нашата воля. Човек непременно трябва да се жертва, защото без това той ще заприлича на житното зърно, което е складирано в хамбара непосято. А ако всеки се жертва, уверени бъдете, нашите отношения ще се поправят. Днес хората не страдат толкова от материална липса, колкото от лошата духовна задуха. Ние често казваме, че искаме да слугуваме на Господа, имаме доброто желание даже да слугуваме, но щом започне да ни опитва, разколебаваме се и започваме да отстъпваме. Излиза значи, че често пъти ние слугуваме на Господа не че Го любим, но защото Той е богат, та с това искаме да ни даде повече материални пригоди*, за да преминем света по-охолно. Божественият човек трябва да бъде свързан с физическия. Ние искаме Господ да дойде на земята, но за да стане това, трябва ние да бъдем готови, защото едно време Христос дойде между евреите, но като не бяха готови, създадоха си карма и виждаме какви излязоха последствията. Сега Христос иде между кавказката раса, европейските народи и ако Го не приемат, ще ги завладее жълтата раса и ще ядат бой до олелия. Ще ги сполети най-голямото нещастие, което може да бъде. Ние разполагаме с девиза: "В изпълнението волята Божия е силата на човешката душа", но такива девизи има и други. Именно - "За да бъде човек силен, трябва да бъде добродетелен"; "За да бъде човек силен, трябва да бъде праведен"; "За да бъде човек силен, трябва да бъде умен"; "За да бъде човек силен, трябва да бъде мъдър"; "За да бъде човек силен, трябва да има истината в себе си." Аз зная, че на вас сега ви трябва мир, но за да го имате, трябва да пазите равновесие и това равновесие ще добиете посредством упражнение, също като онзи акробат, който най-напред само с помощта на една върлина преминал по въжето Ниагарския водопад, докато малко по малко нямал нужда и от нея, което показва, че той вече е могъл да удържа силно равновесие. Прочие, за да имаме мир, трябва да притежаваме силно равновесие. Вие мислите, че в няколкото тия 5-10 години много нещо сте свършили за Господа. Но вие не сте се подвизавали 100 – 200 – 500 – 1 000 години, както що други са сторили. Следователно не бива да се поколебавате, защото за едно поколебание ще дойде ден, когато и Господ ще се поколебае за

тебе. Нека обичаме Господа в нас и в другите хора и да Го слушаме, когато говори на нас и на другите хора. Чисто религиозният живот не е еднообразен, а в него трябва да вземат участие умът и чувствата, повдигането да става спиралообразно. Моралът е Мойсеев закон, а Христовият закон е свободата. Следователно трябва да бъдем свободни.

15 април 1912 г., неделя

1912_04_22 Силната отрова

СИЛНАТА ОТРОВА

На днешното събрание г-н Дънов даде в общ разговор следните по-интересни мисли:

Венера е планета на любовта. Меркурий – на всички научни издирвания. Сатурн е свързан с всички нещастия. А когато светът е веществен, тогава владее Марс.

Тези хора, у които има повече желязо, те са енергични, а тези, които имат повече фосфор, те са хора на мисълта; а тези, които имат излишък на злато, те са хора на привличане парите.

Грехът е най-силната отрова, която съществува в света. От греха потъмнява умът и ръждясва сърцето, следователно той е един елемент, който трябва да се избягва. Грехът е една силна отрова, за която Господ е казал да я не бутат. И когато умът и сърцето не са, както трябва да са, тогава какъв може да бъде тоя човек? Но Господ е дал и антидот* за тази отрова и този антидот трябва да намерим. Досега аз съм искал да ви го дам, но не съм могъл, защото сте крайни елементи. При все това, туй ме не обезсърчава, защото пак ще дойде време да ви се даде антидотът. И ние сме такива каприциозни** деца, които, като им не даде майка им нещо, започват да ритат и плачат, при все че това не помага. Нашето ритане и скачане само забавлява Господа. Всичко в живота е пъкъл и чистилище, но действа за добро. Пъкълът например е голяма реторта, в която Господ извършва своите опити. По тая мисъл излиза, че целия живот може да прекарате в нещастие, а за да го прекарате не в нещастие, трябва да знаете законите, как именно да измените условията. При това истината е, че тази година ако живеете добре, ще ви бъде добре идущата година; днес ако живеете добре, ще ви бъде добре утре; ако живеете през този живот добре, ще ви бъде добре следующия живот и т.н. Що е злото? Злото не е нищо друго освен малко количество добро и от там следва, че то е отиване в място, гдето не можеш да намериш никакво добро, което да възпроизведе каква-годе реакция. Най-лошото състояние на един дух е, когато изпадне в безразличието, когато от нищо не се интересува. И това положение е ужасно; от него даже висшите духове се страхуват, защото такъв дух на безразличието слиза надолу и надолу, докато от него не остане никакво величие. Вие мислите, че сте се подвизавали, обаче вярното е, че вие сте още в забавачницата, отгдето ще отидете в първоначалното училище и там по-мъчно ще бъдете приети. Когато почне човек духовно да се подвизава, Господ ще му даде почивка. Христос дойде на света за това, за да можете да работите и въобще да еволюирате, затова вярвайте в Христа, имайте Бога в сърцето си и работете. Тия три неща вярвайте

в Христа, имайте Бога в сърцето си, работете – ви казва Духът. Ний сме арената, за която се борят ангелите. Ний сме раздорната ябълка. Всъщност духовният свят е арена, а ние сме предметът, за който се борят.

22 април 1912 г , неделя

1912_04_29 Вечно млади

ВЕЧНО МЛАДИ

След прочитане от Библията по жребие, г-н Дънов отбележи следните по-интересни мисли.

Който иска да участва в Царството Божие, трябва да си обреже сърцето. Когато човек излиза да проповядва, трябва да се опита дали му са здрави гърбът, умът и сърцето, защото иначе ще пострада. Лично на живота не трябва да гледаме, а трябва да гледаме общо на Царството Божие, без да се сърдим, че някого Господ направил цяла нота, а тебе направил половина. Пиесата е такава и ако в нея ти хващаш мястото на осмината, то трябва да си благодарен, защото до ще и време, когато ще те направят цяла нота. Сега може да играеш ролята на писклива висока нота или бас, но друг път ще изиграеш ролята на друга нота и т. н. Главната мисъл е, че трябва да се научим да страдаме, и като се научим да страдаме, ще бъдем вечно млади, няма да губим силата си и тогава ще намерим вечната разгадка. Ние още не сме намерили любовта, защото любовта всякога търси да помага, да се самопожертва, всякога търпи и е благосклонна. Трябва да се обърнем към основния закон, да станем като небесни деца, а не като глупави деца, и тогава ще се оправят отношенията ни в живота. Време е вече да се освободим от нашите религиозни маски, защото човек може повидимому да е свят, но вътре да бъде смрадлив. В живота помагат следните правила:

1. Трябва да имаме всякога или поне по-честичко молитви, на които всички в едно направление да се молим, и тогава Господ ще ни отговаря.

2. Когато се молим, не бива да се безпокоим, защото безпокойството винаги парализира настроението, а следователно и молитвата. За да ни слуша Господ, трябва да бъдем Негови слуги, но само че това нещо хората не бива да го знаят, а трябва само ние да си го знаем.

3. Ние трябва да се научим да любим, да обичаме. Любовта с думи и предложения не може да се определи. В нея трябва само да се живее – нея само сърцето я разбира. И който иска да се занимава с любовта, той трябва да я живее и тогава тя ще му се изяви.

Христос е една велика енигма. Той е изявлението на Отца и само в небето ще познаем кой е Христос, а сега още Го не познаваме. Той сега за нас е една историческа личност, третото лице на Света Троица и изобщо мъгляво, мрачкаво Го схващаме, а когато стане кост от костта ни и плът от плътта ни, тогава и ние ще се въплътим в Него и ще ни стане ясен. Когато нас ни роди

нашата Божествена майка, Духът, към Който се стремим, тогава смъртта ще бъде погълната.

29 април 1912 г., неделя

1912_05_13 Подквасата

ПОДКВАСАТА

След прочитането на 28 глава от Битие г-н Дънов каза следното:

В тази глава има пояснение на един кармичен закон. Виждаме, че Яков взема с хитрост първородството на Исав чрез едно блюдо леща и после поднесе Исаку мнимия лов, та взема благословението. Оттам и името му Яков, което значи "препинател". "Падам" – арам, това е този свят, а Ханаан, това е небето. И хората от небето дохождат на земята, защото нещо съгрешават там, също както Яков, та затова ги изпращат при Лавана, който е търговец и като такъв добре си знае сметките и работите в света. Изток – значи към Бога; запад – значи към човеците; а север и юг значи към смъртта и добродетелта; затова казва Господ, че ще разпространи Яков към изток, запад, север и юг. После виждаме, че Яков е обещал, че десетата част ще дава на Господа. Десятъкът, който даваме, е маята, подквасата, основата и затова ние трябва да го даваме, за да бъдем благословени. Защо светът гони вярующите? – Това нещо е кармично и от своя гледна точка светът понеже има право, ние, вярующите, ще трябва да потърпим. Яков, като се срещна с Лавана, забогатя, така и вие, като се срещнете с Христа, Той ще ви научи как именно да постъпите.

13 май 1912 г., неделя

1912_05_20 Деца по сърце

ДЕЦА ПО СЪРЦЕ

Прочете се от г-н Дънов от Битие 15 глава и се забележи: Тази глава има своето историческо и мистическо значение. Авраам беше безчаден. Така и всяка душа е безчадна, докато Духът не се е появил. Ханаан означава, че всякой човек трябва да завладее своето тяло. Козелът, за който се говори, е белег на противоречие. Овенът е Христос. Сега вие през един кратък срок трябва да вървите през пустинята, та след това да станете господари на положението. И когато станете господари, ще се въдвори мир и тогава ще дойде мирът. Сега-засега вие още правите кирпича в египетската земя. Полиците, това са вашите картички. Христос трябва да бъде ключар на вашите желания. Той трябва да затваря и отваря. После вие у вас си трябва да имате един Петър, крайъгълен камък. Засега вие като Авраама трябва да хванете най-първо телицата – вашата душа, после – гърголицата, а че най-после овена. Това беше Христос, Който говореше на Авраам. А сега същият говори на хората. Един човек, който прави условия с Бога, не е добър човек. Искайте прочее, но не правете условия с Него. Препоръчвам ви пълна детинска вяра, да станете деца по сърце. По сърце човек трябва да бъде всякога млад, а да бъде стар само по ум. Пригответе се да посрещнете добрините, които Господ ви ги туря някой път в хапчета.

20 май 1912 г.

1912_07_03 Ще дойде като светлина

ЩЕ ДОЙДЕ КАТО СВЕТЛИНА

Г-н П Дънов, след като прочете от Притчи 30 и 31 глава обясни:

Най-голяма грешка в нас е, че всякой иска да морализира другите, а пък аз съм казвал и други път, че никой не бива да проповядва и да говори за онова, което не е опитал. Човек, който не може да живее на земята, въпрос е дали ще може да живее и на небето, защото, ако едно дете не може да ходи у дома си, в широкия свят още по-малко ще може да ходи. Първото нещо от вас е, всякой един да опита Господа в себе си. Трябва да обиколим всичките краища на земята, за да Го намерим, защото, ако чакаме ние Господа да ни намери, много се лъжем. Когато изгрее слънцето, трябва да излязат навънка всички къртици и гущери, за да го потърсят и намерят, ако искат да се ползват от него, защото иначе слънцето ще си мине и замине. Затова ние първом следва да потърсим Господа. От много условия в света зависи да се поквари истината, но ние трябва да бъдем умни и да прецеждаме, също както пясъкът прецежда водата, когато премине през глинеста почва, ще бъде по-мътна. Важни са думите "Не притуряй на Божиите думи " Как да разбираме това? Не бива в това отношение да мислим като онзи свещеник, който допущал, че хлябовете, с които Христос нахранил множеството, били като планини. А ние трябва да се научим да не преувеличаваме, нито да смаляваме, защото грях е и едното, и другото. Ако преувеличите, ще имате недоимък на нещата, а ако намалите, ще имате излишък – и в единия, и в другия случай ние ще страдаме. Когато във вашия мозък се побере баласт повече ще ви причини болки. Мозъкът е само за потребното и полезното. Не обръщайте внимание на хорските слабости, кой колко пари например е крал или кой колко престъпления е правил. Това не е наша работа. Защо да се товарим с хорските слабости, за да страдаме?

Светът е направен, да служи на Господа и него Господ ще оправи. Хорските слабости са като човешкото лайно. Видиш ли го, не го рови, защото ще ти вони, затова вместо да го ровиш, тури го при едно растение, което ще извади от него нужните сокове, когато ти не ще можеш да се ползваш от него.

Нека се върнем към онова положение, в което Господ ни е поставил. Ние трябва да вземем тази жена, за която се говори в последните стихове на 31 глава. И за тази жена, която представлява мъдростта, ако се ожениш, ще се повдигнеш, но ако за глупостта се ожениш, ще потънеш. Затова всякой иска да се жени за жената на мъдростта, която ще тури ред, порядък и сила в нас. Ами че за да можем да минем от този свят към онзи, трябва да имаме мост, а за да се направи той, необходим е материал, а тоя материал е мъдростта, Христос, за Който вие трябва да размишлявате, а не само да Го мислите и приемате като

една метафизическа личност. Той е по-голям сега, отколкото преди 2 хиляди години. За Него всички хора проповядват и говорят и Той действително ще дойде като една светлина. Тогава ние ще имаме задоволство, и то далече по-голямо от онова, което изпитваме от слънцето. Когато дойде Христос, Той ще ни научи и ще разберем какво значат тия политически събития, които виждаме сега, че настъпват. Какво отношение има съвременният материалистически строй в Дървото на Живота? Най-напред вие имате цар, министри и цял народ. Царят на какво може да се уподоби? Мислете по тоя въпрос и аз бих желал да зная как и на какво ще го уподобите. Всичко това е едно дърво с корени, клони и листи. Цветовете какво представляват? Да мислим дълбоко, та да разберем нашите отношения и тогава ще се развиваме правилно. Сега вие имате доста материал, но всичко е разхвърляно у вас и затова ви трябва една система, необходим ви е ред. Повикайте Христа и Той ще ви научи как да се възползвате от материалите, които имате на разположение. Един английски философ, съчинението на когото притежавам, казва за себе си, че бил толкова слаб по математика, щото би се смятал за идиот, ако и в друго се чувстваше така. Интересно е даже и мен вие сега как разбирате. Някои например вземате буквата, логиката, но човешката логика често пъти е в разрез с логиката на небето. Всичко в и върху земята е разхвърляно, а това е така сторено, за да ни застави да размишляваме. Следва значи, че тия разхвърляни работи са за нас един ребус. Често пъти виждаме добри и лоши хора размесени. Защо? И то не е без значение, защото ние трябва да мислим и да видим къде именно куца работата. В живота трябва да знаем къде стои погрешката на нещата, също както, като спря моят часовник преди няколко дни, аз не можах наистина да узная где е грешката, но часовникарят, като го видя, ми каза, че телът вътре малко се счупил, та не могла да върви и главната машина. Точно такова нещо е и човешкият живот: нещо се размеси у вас и веднага губите доброто си настроение и блаженство. По тоя начин, от това се учим, че моментално можем и да паднем. Днес може да сме лоши, а утре – добри.

Ето защо всякой ден трябва да сме в съприкосновение с Господа и да Му се молим да ни учи и след това, като ни учи, каквото ни каже, да Го слушаме. Не бива да чакаме да станем по-умни, та да говорим на света. В това се лъжете, защото тогава пък никога няма да станете умни. Зная например американци, дошли като мисионери в България, като казваха, че ще започнат да приказват българския език, когато го хубаво научат. Но те никога не го научиха. А тия, които правиха грешки в говоренето, но говориха, в скоро време се научиха да приказват. Прочие, ние не бива да си щадим труда да правим добро. Искам да остане тази мисъл у вас, защото по причина на невежеството помежду братята се раждат и амбициите, критикуванията един други и прочие, така че със знанието, което имате и ни е дадено, вместо да се ползваме, ние сами се изтребваме. Ножовете, които ни са дадени, вместо да се ползваме от тях, ние започваме с тях да се самоизтребваме.

Вие си казвате: "Ех, сега ако не направим нищо, остава да го свършим в следующето прераждане." Добре, но следующите прераждания са за въздигане към Бога, а не падане. Прераждането е път към Бога и ако вие не свършите волята Божия, то вие се просто израждате и следующия път ще се намерите в по-голяма мъчнотия. Един българин в турско време не искал да дава данък, но като му ударили 1, 2, 3 и като дошли до 50 плесника, извикал: "Стойте, спрете, ще дам данъка!" Много често това става с хората, но ние никога да не казваме "не мога", но, напротив, винаги да казваме, че можем, та да не чакаме като споменатия упорит българин да ни бият.

Често обвиняваме децата, че се посират. Но едно дете майка му ще го очисти. Обаче, когато възрастен човек се намърси, тогава е лошо. Голяма грешка е, когато се взираме само в телесната чистота и мръсота, защото душевните са по-важни. И когато сте допуснали една лоша мисъл, да знаете, че вие сте изпаднали в положението на оцапаното дете.

Друга голяма грешка правят духовните хора, когато мислят, че нямат вече задължения със света, защото помнете, че вие не може да престанете*(спирам, прекратявам, отдалечавам се) от задълженията си в света.

И пак ще кажа: намерете мъдростта, а тая мъдрост е Христос, Който е на земята. Той ще поправи всичкия ваш живот; и всички въпроси, които ви спъват, Той ще ги изравни. Приложете тази опитност, която имате заради Него, турете хурката, която ви е дадена. Вас ви трябва дреха, която да отговаря на условията, при които ще дойдете отпосле, та затова сега именно трябва да внимавате, за да си източите фина материя за дрехите, които ще ви се направят за следующето прераждане. Не мислете, че Господ ще вземе чужда вълна за вашите дрехи. Не. Вие с вашата хурка трябва да направите плата и материята, та с тях да ви облекат за следующия път.

Всичко това ви казвам, да го знаете, та да ми помагате, за да помагам и аз вам; защото, ако ми помагате, и аз ще ви помагам, не ако ме спъвате, и аз ще ви спъвам. Ритате ли ме, и аз ще ви ритам; биете ли ме, и аз ще ви бия.

3 юли 1912 г., неделя

спирам, прекратявам, отдалечавам се; старинна употреба на глагола "пр^статн отъ"

1912_08_15 ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНАТА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА 1912 г

ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНАТА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА 1912 г. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

15 Август, Сряда Света Богородица

Тази среща и тази година стана в Търново. Поканите за срещането са отличаваха тази година с това, че бяха написани само с инициали и по форма еднакви за всички. Забележително беше и туй, че не се изпратиха по пощата, а бидоха натоварени неколцина от братята да ги разнесат; на малцина се изпратиха по пощата и то след като другите бяха вече разнесени. При откриване на срещата, 15 август, ден Св.Богородица, времето бе ясно, тихо и с приятно поносима топлина. Събранията ставаха в миналогодишните места — колибите на Ан. Бойнов и Бостанджиев. Колибата на първия служеше за събранията, а оная на последния за трапезария.

От поканените за срещата се явиха всички присъствующи миналата година и 27 други новопоканени, заедно с неколцина стари членове, които за една-две години не бяха се явили. Не се явиха само двама числящи се във Веригата: Серафим Шиваров от Варна и Ст. Чалгяджян от Пловдив.

И така, присъствующи на тазгодишната среща на Веригата бяха:

от София: Тодор Бъчваров, Димитър и Сусана Голови, Петко и Гина Гумнерови, Михалаки и Магдалина Георгиеви, Спас Димитров, Величко Гръблашев, Йордан и Елена Иванови, Мария Недялкова, Надежда Бъчварова, Матей Попов и Георги Давидов;

от Бургас: Пеню Киров, Тодор Стоименов, Деню и Минка Цаневи, Никола Янев, Кънчо и Величка Стойчеви, Илия Зурков, Нейчо и Йорданка Паскалеви, Иван и Мария Гаравалови;

от Търново: Константин и Елена Иларионови, Иван и Мария Дойнови, Анастас и Параскева Бойнови, Драган и Здравка Попови;

от Русе: Илия и Анка Стойчеви, Петър Тихчев, Никола и Величка Ватеви, Иван Русев;

от Варна: Сотир Щерев и Сава Великов;

от Шумен: Цани Боздуганов;

от Айтос: Георги Куртев;

от Ямбол: Тодор Абаджиев и Ради Дюлгеров;

от Сливен: Димитър Добрев;

от Казанлък: д-р Хр. Дуков, Славка Дукова, Захари Желев, Никола Камбуров, Владимир Балтов и Хр. Тончев;

от Панагюрище: Боян Боев;

от Пловдив: Петко Епитропов, Мария Епитропова, Ненко Тлъстее и Дечко Милев;

от Стара Загора: Панайот Ковачев;

от с. Кръвеник, Севлиевско: Стефан Тошев;

от с. Беброво, Еленско: Симеон Драганов Велковски (поклонник).

Гореизброените шестдесет и двама души с поименно повикване влязохме в заседателния салон, гдето всякой зае мястото си по указание на г-н Дънов и то около отговарящата на числеността ни, във формата на паралелограм маса, покрита с бял ленен плат, върху който бе постлана морава лента. На източната страна на салона бяха окачени: отдясно ликът на Спасителя, под Който бе поставено знамето на Веригата (картина, поясняваща духовната и вечна еволюция). Над тия две картини имаше портокалена лента. Отляво бе поставен даденият миналата година Пентаграм, поясняващ петте велики добродетели, над който тоже имаше портокалена лента. Между тия две — дясно и ляво — положения, в средата, току зад самия г-н Дънов, който заемаше първото място на масата, личаха синя и жълта лента — последната бе над първата.

Точно в десет и половина часа през деня, със ставане на крака и дигане на ръце, след „Добрата молитва“ и песента „Тебе поем“, г-н Дънов възгласи:

Аз ви поздравявам от Господа като добре дошли. Речта, която сега ще започна да ви давам, е чистото Слово Божие, предавано, говорено и опитвано от хиляди години. То са стихове от книгата Господня, така систематически изведени и наредени, щото при внимателно и благоговейно прочитане произвеждат всички краски1, необходимо нужни за духовното подигане и усъвършенстване в пътя Господен. Аз ще прочета всичко, което Духът е стъкмил за вас и това, което тук прочета, ще се сформирова и отпечата в

особена книжка, която ще ви се раздаде за упражнение. В тая книжка подробно и ясно ще се подредят не само стиховете, но още и краските с разните добродетели, които предизвикват и образуват трептенията на тия стихове.

Тук г-н Дънов започна да чете стиховете, които възпроизвеждат лъчите на червената и портокалената краска и, след като изпяхме всички „Воскресение Твое“ и „Великото славословие“, добави:

— Аз искам да образуваме силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо на физическото поле и Той присъствува тази година. И всички тези неща, тези стихове, са извадени по Неговото ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ. Всичките тия неща са Негови думи и когато вие започнете да работите с тях, вие ще имате сила, но първо трябва да се очистите от греха. Тази година ще вържем всичките духове, които спъват — това е желанието на Христа, защото ако ги не върже Христос, разногласие постоянно ще има. Ние сме станали смешни пред небето и затова трябва да се събудим.

Днес присъствуват много наши братя. Присъствува: г-жа Казакова, д-р Миркович, Йоан Рилски, Паисий; после имаме представители и от Англия, Франция, Русия, Германия, Испания, Индия, Япония, Китай и пр. и всички тия духове са с Христа, на Когото България дължи всичките благословения, на които сега се радва. И ако не стане нещо от онуй, което желаете, вашата опърничавост е причината на всичко туй.

Не сте само вие, които сте викани. Викани са и множество други и всички съвокупно образуват съвременния Ерусалим. Да, да, този Ерусалим, който сме ние, трябва да бъде пример на хората, на които със слово, дело и помишление да се даде образец на самоотричане и смелост. Бъдете смели! Тук, в този град, се бяха опълчили двамина, които не искаха да стане срещата ни, но Господ ги обърна. При тази наша среща присъствуват и Христос, и Мойсей, затова придържайте се о закона на любовта, защото, който не иска да прости на хората, тогава се повиква вече Мойсей и настава кармичният закон. Исус Христос обаче употребява нашите грехове като тор, върху който работи и много усърдно работи, защото Той е Дух много енергичен и е един много голям работник: всички, които идат при Него, учи ги как да работят, като им преподава уроците, които постоянно учите. Тъй, чрез тия неща, които ще ви се дадат тая година, аз искам да опитате истината. Няма за какво да се боим. Ние трябва да помогнем на този народ. И тази година ще работим само за Веригата. Който няма здраве, ще му дадем здраве; комуто липсва мъдрост, ще му дадем мъдрост; а който няма пари, пари ще му дадем. Ще дадем даже и живот, който усеща нужда от него. Като е тъй, бъдете радостни и весели, защото Христос присъствува и Той е, Който разпръсна облаците, спря се и каза: „Ако Ме

слушате, ще ви бъде простеното." Той никога не е присъствувал така, както що тази година присъствува, защото какви ли не мъчнотии ми се създаваха преди събора, когато особено се даваха стиховете от Господнята книга, които със своите вибрации образуват лъчите, потребни за всички. Духовете се опитаха да се докоснат дори до здравето ми — само една сестра, която е между нас сега, знае всички тия перипетии. Но Господ е, Който всичко преодоля. Па и всички вие знаете: Христос тази година е с нас. Той казва, че иде сега да тури ред и порядък. Свободни са всички навън да опитат кармичния закон, но за вас аз искам да бъдете и живеете под Христовия закон. Примерете се един друг и да не остане никаква омраза между вас. Простете си заради Господа, защото Христос е, Който действува и ще Го опитате.

Така върху света има да станат много и важни промени, но те няма да ви плашат; тия промени са основни неща и Христос иде да уравновеси нещата, да ги положи в правилен път и след всичко това работите ще си тръгнат и развият по своя нормален ред. А вие следвайте да бъдете добри бащи и добри майки, защото само тогава ще сте добри учители и добри свещеници, когато нова светлина ще изникне във вашето съзнание и с помощта на което ще видите, ще се уверите и дори попипате, че още по-чудни години ще настанат, отколкото са годините на настоящето. И то няма и 10 години да се минат, за да дочакаме това! Сега засега аз виждам и добре разбирам, че вас ви трябват главно три неща: живот, здраве и парички, но ако ги искате както подобава и ако постоянствувате да ги искате, те ще ви бъдат.

В 5 часа подир обед събранието се продължи. Г-н Дънов продължи прочита на стиховете за краските и след като свърши със стиховете, които възпроизвеждат зелената краска, добави:

— От зелената краска зависи успехът; в нея влиза и освежаването. От недоимъка на зелената краска се ражда сиромашия, а когато е в изобилие тази краска, развива се любостожанието2 и скъперничеството. Затова, когато зелената краска стане чрезмерно голяма, трябва да прибягваме до червената, за да се реагира над нея. Чрезмерните желания в този свят образуват зелената краска. Отричане от себе си значи това, което на нас не е потребно и ние аслъ3 не трябва да желаем това, което не ни трябва. Прочетените стихове, когато съчетаем : известни лъчи на слънцето, тогава се добива полза и вярно е, че щом се съединим с цветните лъчи, започваме да творим.

Земята тук е едно училище, в което трябва да се научим. Някой казва, че не може да обича и люби — това показва, че има недоимък на червената краска и затова такъв трябва да намери човек със зелената краска. Вие тук сте събрани в безсистемност, но Господ ви събира не по знание или по изобилие на вашите чувства, но има нещо друго, което отличава човека; следователно трябва да

намерим един брат, комуто можем да дадем и да направим обмяна. Много пъти ни трябва да употребяваме зелената краска. Например, трябват ли ви пари, покажете зелената краска. Причината да търсим да обичаме е, че имаме излишък от червената краска. В зелената краска е органът на развитието, на растежа. Когато ние искаме да растем, тази краска трябва да я преминем във всичките ѝ степени.

И така, всичките спорове са в недостатъчността на красктите, та който мрази, има недостатък от червената краска. Нека ние използуваме светлината, защото всичко зависи от светлината, която е необходима за живота и през него ще прекараме всичките краски и тогава ще се обединят седемте духа и човек ще се върне към първоначалния източник. Затова и Исус Христос слезе да научи човека.

Сега, вие трябва да употребите тия уроци — Христос иска по един много прост начин да употребите тия краски. Да кажем пак, че някой от вас мрази: той ще прочете тая краска, тия стихове, които ще му доставят любов. Само че трябва да знаем как да употребяваме тия стихове и краски, защото много пъти употребяваме смирението, например, но не сме имали закон да се ръководим. И сега Христос иска по този прост начин да ни научи да съчетаваме нещата и да се ползуваме. По светлината изобщо слизат всичките добри духове, Божествените духове, и то слизат сутрин, а вечер по същия път отиват при Бога. По всичките ваши желания и мисли вечер се привършват сметките и в небето знаят дали имате да вземате или да давате. Така трябва ние да разбираме Христовото учение: че Христос духа и това духане се преобърнало на светлина, а пък светлината — на живот.

Тъмночервената краска рисува активността. В духовния живот винаги трябва да посаждаме и ако всеки ден посаждаме по нещо, тогава ще получаваме. Всякой ден да използуваме случаите, защото много пъти Божествените черти се реализират и Христос дохожда да ни посочи тоя прост начин на приложение за наше улеснение. Той дойде в света да донесе новата светлина, да озари умовете на хората, които все Нему дължат за всевъзможната просвета и култура.

Числото седем е навсякъде преобладаващо и винаги е Божествено. Библията е една книга, повидимо като че ли разхвърляна, но ние нямаме друга книга като нея, защото в нея имаме всичките цветове, за които ще има да стане дума в книжката, която ще се отпечата. Тя даже ще съдържа и три други кольора4

Някой човек казва, например: „Не мога да обичам“, но като му дадем червената краска, ще видим, че неговото състояние веднага се изменя. От това се обяснява и обстоятелството, че като четем тая книга, тя задоволява по един чуден начин копнежите, които имаме. Например, в книгата на Йов, 11 глава, 17 стих, се

казва: „И твоят век ще бъде по-светъл от пладне. И тъмнина ако си, пак ще станеш като зора.“ Тия векове, които се подразбират в тоя стих, са епохи, които се делят на периоди — златен, сребърен, меден и железен. Железният век е най-далечният. Но сега иде пак една епоха, в която ще настане златен век, в който ще заживеем. И светът, aслъ, винаги очаква, че ще дойде нещо. Сега, ние все се хвалим, но това именно наше желание да преобърнем желязото на злато, което по емблемата си е препоръчително, тъй като желязото е, което съответствува на грубия живот, а среброто съответствува на това, което човек е използувал.

Всички тия истини като разберем, между нас ще се възстанови една хармония, защото не е тайна, че има хора с лъчи, които ние отбягваме, защото са ни непоносими; също както съвременните хора бягат от Христа, защото Той ги осветлява, та им се откриват петната. А ние няма защо да се боим от Христа, защото Той е наш приятел.

На нас се вижда всичко разхвърляно, грубо и безсмислено, затова трябва да започнем от видимото към невидимото. И често пъти някои разправят за астралното тяло. Такива аз питам: разбират ли тяхното физическо тяло и ако него достатъчно не разбират, какво ще знаят за астралното? Например, тялото на Йоан Рилски има известен обем, но можем ли определи обема на невидимото негово тяло? Ние имаме всичките неща във физическото тяло и не бива да искаме да се освободим от физическото си тяло, а духовното тяло, което сега се сформира, трябва да се ползува от това, което му се дава. Физическото тяло е свързано с всичката материя и то е ключът — чрез него ние сме в съприкосновение с физическия свят; чрез тялото ние влизаме във видимата природа, за да се ползуваме от нея. Никой не бива да се сважда със своето тяло, па каквото и да е то. Така някой казва: „Глупав съм“, но дайте на такъв жълтата краска и ще видите, че ще стане по-добър. Значи, на такъв липсва краската, която му е необходима.

И тъй, с тия стихове, които се дават, ще можем да работим върху нашето сърце. Например, що е страх? То е излишък на портокалената краска. Ние често плачем за някой, че е умрял; но ако се изпитаме по-основно, ще видим, че ние сме плакали не че нашият ближен е отишъл, но защото съществуването на преминалия ни е доставяло удоволствие и удоволствието е, за което плачем.

Та този прост начин ще употребяваме сега — написаните стихове от Библията са лъчите на светлината и нея ние ще използуваме. И ще започнем от ума към тялото си; то е Христовият закон и Духът ще ви каже и открие по-дълбоките работи в живота, които работи не се казват и ще се дадат непосредствено чрез Духа. Защото основните работи в Библията са скрити в природата, в нашата душа, която е едно Божествено съкровище. И повтарям: животът е сам по себе си прост и лесно можем да го придобием. Всички да отворим прозореца на

нашата душа, та да може да влезе светлината и я озари. Тъкмо тия работи са, които Христос иска да урегулира и тази именно схема, която ви се дава, ще ви направи свободни.

Някои от вас са богати с червената краска, но пък някои от вас са такива, че им липсват някои краски. Червената краска е емблема на любовта, която има известни вибрации. Върху любовта се градят всичките краски, защото от една страна тя действува положително, а от друга страна влиянията ѝ са негативни. Щом Христос е с нас, не бива да ни е страх и ако не стане Той основен тон, други неща ще Го заместят. Всичките наши действия много често трябва да се нагласяват по основния тон на червената краска — любовта. Да, любовта е краска и който не я е видял, не знае и не може да знае що е любов.

Вяра. Що е вяра? Тя е пътеводител на тези, които грешат, но когато се примирим с Бога, ние ходим с виждане и тогава ще познаем розовата краска, в която Христос живее. Не бива да хвърляме вината за нашите отражения върху Господа, защото често пъти става това, а сетне се молим: „Господи, помогни ни, ние сме грешници...“ — Да, грешници, които не могат да се ползуват от дадени добродетели. Па и да иска не може, защото грешният човек е глупав човек, а умният човек не греши, защото знае последствията; затова именно е и умен. Христос е, Който чака, за да ни покаже принципите, които обхващат живота и които принципи са от твърде съществено естество. Така нам е потребно най-вече да намерим основния тон, в който всичките духове живеят и тогава няма да има никакво разделение. Нужна е жертва от наша страна — трябва да положим сърцата си, телата си, ума си. Сърцето, умът и тялото — това са богатства, дадени от Бога, та затова Господ трябва да дойде, да огради нашата земя, та достойно да можем да работим. А напротив, когато нямаме тия богатства, усещаме пустота и униние.

Прочее, сега се дава това, та всички, които искате да работите, да приложите тия правила. Исус Христос е, Който иска да ги приложите. И това е първият урок, който ви се дава и този, който приема да го изпълни, ще му го дадем. само че такъв нека внимава, защото в случай, че не изпълнява, този урок ще има точно обратна сила — ще послужи за проклятие. Аз при раздаване на стиховете, образуващи лъчите, които ви са потребни, ще посоча на всекиго поотделно какво трябва да чете, според нуждата, която се носи за него. Христос ви дава много прост метод и вие непременно ще трябва да го приложите, защото е метод прост. Йогите, напр., са които имат много сложен метод, но този, който се дава вам, е много прост. Метод като Христовия нигде няма да намерите, защото последната врата е Христос. А неприятностите, които ни се случват, нека не ни смущават, а да се радваме за тях. Господ е между нас, Той ни слуша, радва ни се и ни обича.

Тази наредба не съм я аз дал, а я дава Господ за вас и затуй вие трябва да мислите за Неговата любов, която да виждате във всяко едно лице. Господ ви изпитва и вие слушайте гласа Му. Ние сме се събрали в тия няколко деня, за да се ползуваме и като се пръснем по домовете си, да работим и да обичаме всичките. Всички разногласия помежду вас, тайни и явни, да ги изгладите защото ако страда Господ, страдат още Неговите последователи, свещеници и проповедници, за които носи голям товар и гледа те да дойдат в познание на истината. Ако страдаме в живота си, то е защото много пъти си причиняваме ненужни рани. Затова тази година трябва да се махнат и пречистят всичките раздори и тогава Господ ще ви благослови всички.

След като изпяхме „Грешна душо", към 8 часа вечерта се разотидохме за до утре, 10 часа сутринта.

А към 9 часа вечерта днес заваля дъжд, който през всичката нощ подкачаше и спираше, като осъмнахме на 16 август с облачно и тоже дъждовно време.

16 АВГУСТ, ЧЕТВЪРТЪК

Днес заседанието се започна в 10 часа сутринта. Времето намръщено и дъждовито. В заседателната стая влязохме наредени по датата на повикването. След молба с „Добрата молитва" и изпяване „Тебе поем" г-н Дънов продължи да чете стиховете за зелената краска и каза: „Тези са те основните краски, с които върви прогресът и цивилизацията на земята." По нататък г-н Дънов каза:

— За синята краска хората още не са готови, а само когато са в нещастие, тогава гледат. Синята краска е на Духа и истината. Само синята краска е, която може да ни даде понятие за хубавото и тия, които притежават тая краска, обичат хубавото. Само чрез синята краска вие ще можете да изпълните стиха: „Което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е доброхвално — това размишлявайте!" Има неща положителни в тоя свят и затова вие трябва да ги гледате, защото под думата „реален" аз считам нещо изменчиво, а нещо което се изменява, то не е реално. Реалността е зад изменчивостта и затова не може да се каже, че реалността е сянка. Сянката е нещо временно. Ние сме носители на желанията на природата. Щом ние ѝ противодействуваме, ние получаваме също противодействия и злото винаги произвежда лоши отпечатъци. Не може да имаш лоши чувства и да очакваш да станеш красив. За да станеш красив, трябва да имаш най-благородни чувства и разположения. Тук, например, четем: „Очите ти ще видят Царя на красотата." Защо ние страдаме в тоя свят? Защото се уповаваме на хора, които са като нас изменчиви. А като се уповаваме на Господа, Господ ще даде заповед на своите

слуги, които ще изпълнят волята Му. Който е маловерен, прочее, нека предизвика синята краска в себе си и тогава ще се махне маловерието.

По нататък имаме виолетовата краска. С нея се извърши спасението на човечеството. Силата произтича от виолетовата краска. Към виолетовата краска принадлежи благостта и без тази краска човек не може да бъде благ. Смирението тоже може да се причисли към виолетовата краска. Почитта също. (Чете съответствуеащите стихове за крас617ите.)

Аметистовата краска — тя е Духът на благодатта и има по-високи вибрации от виолетовата и е тоже краска на смирението. (Чете подходящите стихове.) Винаги, когато Господ иска да очисти човек, прекарва го през страдания, за да го приготви и тия страдания ние не можем да избегнем. Радостта е плод на аметистовата краска. Светостта също принадлежи на същата краска. И когато тази краска преодолее в нас, ще примири петте ни чувства, които сега са в явно противоречие. (Чете) „Египет в мистическо отношение представлява физическият свят, Асирия представлява умственият човек, а Израил — чисто духовният човек. Нека ви обадя, че с тия последните краски много мъчно може да се работи, та затова вие ще започнете с петте краски, защото виждате, ние имаме пет пръста, а за да можем да работим с последните краски, трябва да имаме по-високо организиране. Духът винаги гледа да използува по-ниския живот, за да го предаде на по-високи вибрации. Всякой се чуди, как може да храни една майка едно дете, но то живее с това тяло и не се освобождава, докато не се формира друго. В духовно отношение и мъжете раждат, както и жените, и затова и двамата зачеват и то зачеват много благородно. И един човек в духовно отношение щом не е заченат с нищо, той се чувствува нещастен. Тия тайни от хиляди години са ги знаели, но при все това съвременното общество само в механическо отношение е много напреднало, но в духовно е останало много назад. Обаче всяка една култура ще се измени и сегашната култура приготовлява бъдещето за една по-следваща такава. Затова не трябва да мислим, че тоя свят е лош; напротив, по отношение на Бога всичко е добро, а по отношение на нас, които се стремим да се усъвършенствуваме, има лошо и добро. Но ние не бива да правим компромис със злото и доброто, а следва да бъдем или на страната на доброто или на страната на злото. По отношение на Бога тия два принципа — зло и добро — ще се примирят, но като как ще стане това, не зная. Това е велика тайна, за която никой нищо не знае. Като дойде Християнството, ние трябва да го изучаваме като една велика наука, а не като догма, защото догмата е буква, която спича и спира напредъка. Формите и догмите трябва да се изменят съгласно нашата възраст, също както се изменят гащите на малките деца според тяхното растене. Да искаме, значи, от Господа Дух, според нашата възраст: гащите ако са тесни, спъват, та затова явява се нужда да се разширят. Същият закон е, който действува в природата. Трябва да сме умни и да не водим с никого спор: нека сме много толерантни и да

изслушваме всекиго, а тези, които не искат да възприемат, нека останат — те ще дойдат до там, гдето е определено. За да се подигне светът, необходимо е да се разбере Христовото учение в Неговото практическо приложение и ако ние успеем да образуваме една духовна струя, да знаете, че ще свършим една много добра работа. Например, човек в скръб викне към Бога и Той му изпрати помощ. Същото нещо е и с народите. Няма нужда да се разтваряме и да ни знае светът. Каква нужда от туй да даваме на хората да се бъркат в живота ни? Ами че то ще е същото като да си разкриеш стомаха, вените, мозъка и пр. — неща не само безполезни, но и вредни. Има следователно неща, които трябва да се пазят скрити, защото естеството им не търпи противното.

В Цариград един християнин отишъл да се моли за парични средства и му се внушило да се отправи до тамошните мисионери, от които поискал две хиляди лева, защото Господ го изпратил. Но мисионерите отговорили, че ако Наистина Господ го е изпратил при тях, Той щеше да им даде тая сума, но щом я нямат, значи че той сам е отишъл при тях. Мисионерите са прави, защото ако те имаха пари и ги не дадяха, щяха да са отговорни. От неизпълнението на този закон се раждат много нещастия. Много често ние по нрав мязаме на онези десет души английски матроси, които са се изпонапили и не излезли. Ние често пъти искаме Господ да ни благослови, викаме към Господа и повидимо като че ли усърдно викаме, но понеже едновременно с нашия в ик се привързваме и о света, то благословението не настъпва.

Да, трябват ни знания, а тия знания лесно не дохождат. Учените хора, гледам, са все нервни, защото искат да разкрият всичките истини в природата. Но аз ще ви кажа: Не очаквайте от никой писател и автор да ви открие истината. Такъв може да ви даде само намеци, но истината открива само Господ. И от чисто Негово становище у вас трябва да се пръкне, роди и развие съзнанието в неговите три степени: будно съзнание, подсъзнанието, което е едно съкровище на съзнанието и свръхсъзнанието, което се ражда сега. Един ден нашето съзнание и подсъзнание ще се слеят със свръхсъзнанието и тогава ще станем едно; тялото, сърцето, умът ще се слеят с Христа; ще се слеем с Бога и ще образуваме хармония в Него. Само по този начин ние можем да примирим нещата в света.

Правиш добро някому — не тръби. Ефектът на твоето добротворство ще настъпи по естествен начин и когато го никак не очакваш, ще ти бъде. Гледай с живота си да не причиниш никому вреда. Пример, един млад американец се влюбил в една мома, която упътил в разблуден живот, от който тя изтощила своето здраве, щото най-сетне умряла. Момъкът станал свещеник, оженил се и тая именно мома, която той развратил, се прераждa в негов син, който тоже сега се развратява и много скъпо коствувало на бащата. Да, ние винаги ще платим за вредата и щетата, която другиму причиняваме.

И после: когато някой човек ни е неприятел, ние трябва да го обичаме, защото неприятелството на този човек към нас, па и всички вообще неприятности в живота, ние си ги заслужаваме. Така, когато „Титаник“ потъваше, четохме, че всички в него са се молили, но защо като са се молили, пак потъваха? Защото заслужаваха, ще кажа аз. А че това е тъй, свидетелствува от факта, че всички почти пътници при потъването пяли духовно-религиозни химни и песни — обстоятелство, което показва, че духът у тях съзнава заслугата им да потънат. Виждаме, че в онзи момент се е родило и заработило съзнанието. Злото и страданието не са от Бога и който казва, че злото е от Бога, греши. И когато сполети някого някое нещастие и роптае, тоже греши. Ние, които вървим в истината, не трябва да роптаем, когато дойде нещастието; също както Исус Христос казва: „Благодарим Ти, Господи, че си се утаил от мъдрите и си се открил на младенците и глупавите.“ И действително, мъдростта на света прилича на мехур, който щом надуем, унищожава се.

Когато хората започнат да ви хвалят, съветвам ви: молете се на Господа да ви избави от изкушение. Прочутият американски проповедник Муди, който неотдавна се помина, винаги е казвал, че дяволска работа е похвалата, която му иде от хората след някоя блестяща реч и проповед. „Дяволът е, който хвали!“— казвал г-н Муди и никога не приемал да го хвалят. Но пък когато се е смирявал, той се е равнявал на всичките висоти на небето. Христос е казал на своите ученици да не търсят слава от човеци, а от Бога; а па знаем, че Христос е дошъл да ни каже истинския смисъл на живота — как именно трябва да живеем и затова ние трябва да приложим в живота Христовото учение по един нагледен начин.

Още много работи бих могъл да ви кажа, но Соломон казва, че от много говорене няма полза.

Изпяхме „Достойно ест“ и „С нами Бог“ и ни се съобщи, че събранието ще продължи довечера в шест часа.

ЗАБЕЛЕЖКА: На обед, към един часа, когато всички обядвахме под нарочно стъкления дворен покрив, заваля дъжд, изнаставахме всички, оттеглихме се на сушина под сайвантите на Бостанджиевата къща, пеейки почти всички хвалебни църковни песни.

Подир обед в 6 часа подкачихме събранието с „Добрата молитва“ и с песните „Тебе поем“ и „Да изправится молитва моя“.

Господин Дънов, след като покани всички ни да изкажем по един стих от Писанието и прочете стиха: „Винаги се радвайте, за всичко благодарете“, продължи:

— Искам да зная тази вечер кой е най-важният въпрос, който ви занимава.

След като някои от присъствуващите отговориха по нещо, г-н Дънов добави:

Защо е този стремеж у хората, че във всичките демократически управления при все, че цар не искат, а пък гледаме, че цар си турят? — И продължи: — За да можем да изпълняваме волята Божия на земята, трябва да разберем основния принцип. Предназначението на човека е да познае кои именно мисли и желания са съществени и кои могат да се реализират, защото аз зная много християни, които проповядват Христа, но като влязат в живота, започват да твърдят, че Христовото учение е неприложимо. Обаче законът е един и този закон има милиони приложения, та затова не можете намери двама человеци на едно мнение и с едно и също разбиране. Основният принцип е много прост, но неговото приложение е много трудно. Например, как можеш да докараш двама души в едно съгласие? Мъчна работа е, вярно, защото омразата и безверието са мисли негативни и понеже съвременните хора работят с отрицателни мисли, затова и в това отношение нямаме всякога сполучливи резултати. Христовото учение не е само стремеж към Бога, а е важно и неговото приложение. Защо подигаме ръце, когато се молим? Вдигането на нашите ръце към Бога означава съединение, приемане сила. Дясната ръка означава Божествената мъдрост, а лявата — Божествената любов. Значи при вдигане на ръцете ние се съединяваме с Неговата мъдрост и с Неговата любов.

Сега, за да се разкрият много работи в природата, трябва да няма съмнение, а за да няма съмнение, трябва да има светлина. И не че не може да ви се дадат доказателства, но работата е, че и ако ви се дадат, няма да ви ползуват. Ние трябва да подкачим с дома и то не от децата си, а от бащата и майката, които са дясната и лявата ръка: дясната — бащата, лявата — майката. Като възпитате тях, вие сте възпитали всичкия дом, защото забелязал съм, че щом сме с един човек, той мисли едно нещо, а щом се отдалечи, мисли съвсем друго нещо. Защо? Защото тоя човек няма характер, няма стабилизирано убеждение. Такива хора искат да им докажем съществуването на Бога. И вие всички имате смътно понятие за Бога, защото някои мислите, че се намира в камъните, други — в дърветата; но това не е вярно, защото Той като Дух не присъствува там и философски има противоречие в това отношение. Ние трябва да разберем и възприемем в нашето съзнание, че Бог съществува като един принцип, Който ние не можем да критикуваме и ако Го критикуваме, ние се спъваме. С неразбирането на този принцип ние някога, и неволно даже, приемаме лоши

възгледи и затуй сме лишени от тия понятия, които би следвало да възприемеме.

Господ е, Който всяка сутрин ви събужда и Той е първият, Който се явява на всекиго в света. Ами че какво ще е впечатлението, което още направи едно дете, ако каже на баща си: „Тате, докажи ни, че ти съществуваш." И това сравнение може да заслужават само децата, но като метод е несъвместим, защото хората много философстват, а щом като дойдат в зор, пак се обръщат към Бога и викат: „Господи, Господи!" Значи в зор те знаят накъде е Господ, при все че по-рано не знаят това. Зорът предизвиква устрем на съзнанието към Господа, Който в последния случай изпраща своите лъчи на живота. Философски право е, че Бог е Бог неизменяем. Не бива да се заблуждаваме с мисълта, че Бог е далече — това не е вярно, защото Той е толкова близо, щото само да посочи с ръцете си, ще може да ни хване. Затова необходимо е за нас да се молим с всичкото си сърце, с всичкия си ум, да оставим Бог да ни юхожда на помощ, за да ни упъти в истинския път. Ако така се държим, можем да разчитаме, че ще сме свързани с небето и следователно — полезни за България. И когато се молим: „Да бъде волята Божия!", ние казваме, че тя трябва да бъде не само за България, но и за всички да бъде полезна, даже и лично за теб, който така се молиш. Ние като въглен трябва да се запалим.

Аз мога да ви говоря на два езика — на някои с прост език, и на други с научен, защото на нас ни трябва една гимнастика за ума, та затова трябва да се направи машината така, щото да се ползуваме. Трябва да се изпитаме готови ли сме да възприемем истината. Така около Исус Христос имаше 12 души ученици, но някои не възприемаха мисълта, че ако не ядат плътта Му и не пият кръвта Му, не могат да Го последват. От разбирането, прочее, много зависи — от нашето разбиране зависи всякой въпрос. Това именно разбиране у нас ще бъде една подкваса и затова трябва много да сме внимателни. Защото често правим погрешки и спъваме Царството Божие без да знаем, като възприемаме възгледи, които ни само вредят.

Християнството е дълбока мистична школа и в нея ако бяхте чисти, както аз разбирам, би ви се дало доказателства. Те са наистина потребни в живота, също както са потребни за дърветата плодовете, но има винаги условия и причини. Господ никога не е отговарял на никоя моя молитва, докато не изпълня всички условия. От това излиза, че Бог е възвишено и чисто същество и всяка наша скверна мисъл Го прави да се отдалечава. Затова се казва: „Докога ще ги търпя?.." — Това са то мрачните мисли, които правят човек да размишлява само за себе си; и като излезете в света, вие опитвате същото. Как ще докажете на света, че вие сте чисти? Светът няма да ви разбере и затуй необходимо е да влезем в съгласие с духовния живот, с невидимите същества, които са винаги върху нас и ако вие бяхте ясновидци, щяхте да видите тяхното присъствие и как

именно действуват. Когато например искате да направите известна пакост, тия същества са, които направляват отношението и регулират цветовете, като оттеглят отрицателния и го заместват с положителен цвят. Всяко наше състояние ние трябва да направим положително. Съмнението, например, трябва да отхвърлим, защото в него действува отрицателен лъч. Затова твърде уместно е едно наше старание да можем да упознаваме коя именно мисъл е отрицателна. А за да познаваме коя именно мисъл е отрицателна и коя положителна, нужен е опит.

Вие искате доказателства и аз ще ви ги дам, но няма да сторя това дотогава, докато не можете да унищожите една лоша мисъл у себе си. За мен не са важни доказателствата — аз не искам доказателства да прославям себе си. Не искам да ме правите център; не искам да ставам проводник на вашите, ако щете, даже добри мисли. Не искам да изпъква във вашия ум някой си г-н Дънов, а онова, което желая, е вие да познаете Господа, защото аз имам и вземам участие във всичките Му работи. И ако не вярвате в мене, вярвайте в Неговото Слово. Човек, който иска доказателства, трябва да повярва в Христос и ще прави чудеса по-големи, отколкото е Той правил. Всички се стремете към добри мисли и само тогава се бих помолил за вас и бих ви дал доказателства, които искате. Аз искам да изпъкне във вас Христос и Той да се възцари във вас. Тогава ще изчезне антагонизмът между вас и самаго мене; защото сега както е положението, аз се стремя в една посока, а вие в друга, а докато не сме аз и вие в една посока, никога не можем да се разберем и вие никога не можете прие доказателствата, които искате. А като разберем всичко това, всичко ще се управи, защото в същност какво виждаме? Като започне да страда някой, думаме: „Ха така, хак му е“, а пък като дойде ние да го опитаме, виждаме, че не така, както сме желали на хората. Така си отива и върви светът. Но аз ви желая на всички да отивате и вървите в пътя, който аз ви препоръчвам, защото само тогава ще може да се ползувате от упражненията, които ще ви се дадат посредством четивото на даваните стихове от книгата Господня за лъчите и краските.

В нашето общество са три закона, които ни свързват: първият закон е: „Да възлюбиш Господа с всичкото си сърце, ум, воля, душа.“ Вторият е: „Да възлюбиш ближния си като себе си“, а третият — „Да бъдеш съвършен, както Отец Наш е съвършен!“. Тия са трите закона, на които почива всичко и нас тук нищо друго не ни свързва, освен този закон.

Във всичките ваши работи вие трябва да действувате в тази посока, защото иначе няма да сполучите. Всякой един страх и съмнение трябва да изчезне, а те ще изчезнат, когато разберем тази именно безгранична любов. Някога аз казвам на Бога, че аз ще понеса всичко и Божествената любов аслъ го изисква да понасям всичко, защото тази любов има това свойство, щото да преобръща злото в добро. Следователно, когато кажем: „Господи, заради Тебе съм готов“,

да знаете, че тогава Господ именно твори. Аз съм проверил този закон и зная, че той действува в нас и около нас и ако ние не сме в съгласие, никакво обещание не може да се изпълни. Божествената любов не търпи съмнение. Аз разбирам вашите нужди и ви извинявам всички, защото всякога се поставям във вашето положение, та затуй и ви се и не сърдя. А пък ако искате да знаете, вашите съмнения ми принасят и полза, защото те са тор, аз се ползувам от тази тор. И когато някои приятели ми изневерят, и това изневеряване пресметна за полза и кажа: „Господи, прости им." Ето на, тая е силата, в която аз се държа.

Аз зная много добре, че човек е стипчив и кисел плод, а туй, което е добро в човека, то е слънцето и Божествената любов, която работи върху нашата душа. И докато действува Бог, всичко върви на добро; докато напротив, всичко отива в противоположен смисъл, когато Бог не действува. Ако се съедините по Бога, товарът ви ще се улегчи и вие ще се радвате в делата си, също както се радва един човек, който има къща и други благословения. Например, виждате един човек, че се отдалечава от света, но пак живее за себе си, а ние не живеем за себе си, а живеем за себе си плюс за света. Господ казва, че люби света толкова, щото даде Сина Своего Еднороднаго, а като знаем тази именно любов, тогава ще се ползуваме и като принесем тази любов на тези гладни хора, ще се ползуват и те, и други. И ние имаме у себе си образ и подобие Божие и затова като е така, пророците и всичките постници винаги са виждали Бога. Всичките мистици се стремят да се обединят и псалмопевецът казва, че когато види Лицето Му — Лицето Божие — това го прави да изпада във възхищение. Всичките мисли са мисли Божии. И ако разберем тези думи добре, тогава Господ ще дойде и ще направи жилище у нас, също както Христос казва на своите ученици.

Всичко това е потребно, защото политическото благо на една държава зависи от духовното подигане на тази държава. Съдбата на България, за която толкова искате да знаете, зависи от тази добродетел. Нас сега ако ни питат, ще кажем, че и този народ си има своите рани и ако такова е нашето понятие, то, преди да искаме нашето право, прилично е да изучим нашите задължения спрямо Бога, а тук именно е най-същественото.

Сега, едно дружество търгува и някоя година може да има дивиденти, а някога може да има и загуби и без да щем изпъква въпросът: защо работите на един народ някога вървят по-добре, а някога по-лошо? Защото някогаш кармата му като назряла, поставя го в невъзможност да твори добро, даже и да желае и иска. Защото нали знаем, че човек не се е явил само един път на земята. Па и вие не сте дошли за пръв път на земята, само че някои от вас са по-напреднали, а някои са останали назад. Самият ваш стремеж, че вие искате да бъдете религиозни, показва, че Духът у вас усеща, че ида, че настъпва нещо важно. Та вие сте между този народ, за да работите за неговото подигане и спрямо българския народ ние трябва да бъдем изправни в сметките, защото

същевременно и той ни прави една услуга, за която ние сме длъжни да му бъдем благодарни. Ами че преди всичко този народ ни помага да можем да порастем духовно, защото ако отидем в друг народ, ще ни познаят каква стока сме, няма да ни допуснат, понеже ще намерят, че в минало време сме били двоумни, двулични и ще ни настанят на подобаващото място.

Този път, по който вървим, ни изпитва — изпитват ни в него. И някои от вас са изгубили в подвига, та трябват им още 10 години, за да постигнат това, което бяха спечелили. Но при все това, ако се изпълнява волята Божия, всичко ще ни се даде, защото небето е богато и разполага. Ако страдаме, боледуваме, то е защото сме опърничави, а то нужно е, напротив, да имаме всичкото смирение с дълбокото съзнание пред Бога, а не пред хората, защото Бог е мощен и може да прави всичко. Докато главата е на тялото, то е здраво, живо. а като се откъсне тя, тялото пада. Така е и с нас: когато сме с Бога, ние се правилно развиваме и духовете идват, за да ни услужват, Само че тия духове понякога идват инкогнито в нас и като не ги познаваме, това не ги спира да извършат работата си и да си отидат. Тези са те духовете, които разпореждат със съдбините на живота, подигат когото подигат, а унищожават когото унищожават.

Ние сега се стремим към това общество на духове и затова бъдете всички чисти; защото това е то тържествуващата Църква, която воюва и за която Христос споменава на Петра, че може да поиска 12 легиона ангели. Затова. ако вие работите и живеете, ще имате тяхното съдействие, а като тъй, интересът на вашето подигане изисква вие да дойдете чрез Христа в съприкосновение с тия същества.

И искам да бъдете във вашите схващания свободни. Нещата не са толкова трудни, колкото ние си ги правим трудни. „Трудно“ и „лесно“ е нещо относително. В това отношение ние трябва да бъдем като старовременните пророци, които не са ходили само с вяра, а са ходили с виждане. И ако ние вървим като тях, ще казваме: „Аз познавам Господа, защото Го виждам.“ Значи, ние можем да имаме едно по-реално съприкосновение. Да. Вярното е, че Христос в едно такова събрание като нашето може да се появи и вие да Го видите, само че това сега още не може да стане. Вие постоянно думате: „Искаме да видим“, но ако искате да видите, трябва да се нагласите също както се нагласява един инструмент, та като дойде, да засвири със същите тонове и вибрации. С други думи, Неговите трептения трябва да изтърпят вашите и обратно. Например, сега, ей сега на, Христос е между вас и за мен това е факт. По скоро бих се усъмнил в моето физическо съществуване, отколкото че Той ей сега присъствува тук. При все това, ето вие не можете да го видите, та да бъдете всички Негови ученици. Той ще бъде с вас и ще ви помага през годината. Това, което желаете, аз ще съдействувам да ви се даде. Всички следвайте Божествения път, изпълнявайте волята Божия и всички ваши желания и стремежи ще се

осъществят. Това е моето желание, защото зная аз, че ако една душа не осъществи своите идеали и желания, тя не може да се радва.

След като изпяхме „С нами Бог“, каза ни се от г-н Дънов, че събранията ще продължат утре в 10 часа сутринта и че след вечеря днес, в 9 часа, ще се съберем в салона всички членове, без повиканите тази година.

След вечерята в 9 часа, събрахме се всички стари членове без тазгодишните и г-н Дънов каза:

— Между вас има тук неща, които трябва да се изгладят. Ние сме дали много жертви, та волята Божия не е за в бъдеще да даваме още подобни жертви. Когато се дават потребни жертви — добре, но непотребни жертви не бива да се дават. Вие трябва да решите едно или друго. За в бъдеще, които искат да следват Господа, да решат и Го следват и да бъдат уверени, че ще имат всичките доказателства. Ние сме в едно предградие; истината не се бои, но съществува известна дисхармония, която става причина щото Черната ложа да упражнява лошо влияние. Ако сега не изправите всичко, невидимият свят ще се намеси и ще изправи сам работата. Вие трябва да напуснете човешките мъдрувания. Искате да имате всички благословения, нали? Тогава слушайте ме и отнесете се с мен тъй, както аз се отнасям с вас. Но у вас има такъв монархизъм, щото мога да стана като едно товарно магаре. Ами че вие искате свобода; тогава дайте и мене свобода. Приятелството изисква и вие да бъдете спрямо мене, както и аз спрямо вас. И ако съществува между нас дисхармония, то каквото от две години насам се хвърли срещу мен, всички щяхте да отидете в астралния свят (мир). С един замах аз бих всичко извършил, но с това ще спънете и мене, и вас си.

Най-после, ако има някое съмнение у вас, кажете ми. Моята работа е ясна. Понеже има нови приятели сега и в бъдеще ще има още да дойдат, не искам да ме спъвате. Затова решете в себе си какво ще правите — това ми е заповядано да ви го кажа. Вие имате работа с едно Братство, което не е човешка работа. Ще искам от вас обещание и ако го изпълните, ще влезете във вътрешната Верига, а тогава няма и да има никаква сръдня. Когато влезете в съприкосновение напълно с Братството, в което сте включени, тогава ще вървят работите добре. Но ако вие не ме слушате, уверени бъдете, че след три години ще си замина; а бих могъл да остана за още повече години, само ако дадете условия. И нека ви кажа, че тази работа е сериозна, не се шегувам. Между вас има раздори и поради това аз не съм могъл да помогна там, гдето трябваше да помогна, а това е, за което аз най-вече съжалявам. Ако аз знаех, че ще ми направите тази спънка, никога нямаше да се свързвам с вас, а щях да свърша работата си и да си отида, но сега вече не мога, защото съм свързан с вашата карма.

Вие сега гледате на работите мрачкаво, като през огледало, но отпосле ще виждате ясно. Както и да гледате и чувствувате, само знайте, че ако това дело се спъне, спъва се българският народ, спъвате и себе си и тези няколко поколения. Всички вие трябва да знаете и изпълнявате правилото, че не бива да говорите за неща, които не знаете и които с очите си не сте видели и проверили. Защото това, което нас ще подигне, то е истината и самата истина — никакви догадки, предположения и слухове не бива да ни влияят. Прочее, понеже тази година аз искам да работя само заради вас, а заради себе си не искам да работя, то искам да изгладя всичките недоразумения, които съществуват между вас един други и между вас и мене. А вие имате голяма нужда за помощ и само аз познавам каква голяма нужда имате за помощ. У вас има колебания, които тоже трябва да престанат непременно. Знаете ли значението на трите знамена, които тази година са поставени в двора на трапезарията и които всички гледате? Те значат или война със земята и мир с небето, или друг път няма. Аз ви дадох Пентаграма миналата година и вследствие на него в някои домове какви не работи станаха. Някои даже употребиха против мене Пентаграма. Но като се премахнат недоразуменията, всички тия работи ще се разяснят; напротив, не изравнят ли се тия недоразумения, ще се явят на сцената разни Хаджи Ганчовци и прочее и ще се спъва работата повече. Защото не бива да изпущаме от предвид, че в духовния живот и в пътя, който вървим, има кражби. Та нужни са операции, само че когато ние ги правим, е престъпление, а когато Бог ги прави, то е порядъчното иползотворното. Да, трябва да се пазите и ако искате да ме опитвате, спрямо мене ходете с разкрити карти. Защото аз най-после искам да зная: с приятели или с неприятели имам работа, с мен или против мен сте?

А за мене пак ще ви кажа и повторя, че аз искам да ви дам пример как да любите Господа — това е всичката моя задача и ако сполуча, добре, ако не сполуча, пак добре. Един човек може да бъде велик и без да го знае някой. Вие имате деца, домове, искате да ги възпитавате и аз искам да ви покажа как трябва да постигнете тия работи. Този народ се нуждае от хора и ако вие спъвате за повече работата, Господ ще си намери други хора, но не е хубаво нито за вас, нито за народа да спъваме един вървеж. Затова, подигнете се като хора разумни и благородни. Желанието ми е да изчезне дисхармонията във вас, която причинява редица пакости. Така по причина на ланските недоразумения и свади, почина зетят на г-н П. Тихчев, замина детето на г-н Н. Ватев и се ослепи детето на г-н П. Дойнов. Виждате, значи, печалните резултати и това още повече нека усили у вас желанието да се изглади неприятността между вас, защото това е, което спъва и мене. И ако вие следвате да ме спъвате, до 1914 год. аз ще си разреша сам работите. Вие сте поканени да работите и ако вървите подир мене, добре. И понеже съм свързан с вас, искам да ме не спъвате. Защото, освен делото и задачата, за която седя, какво друго може да ме спира? Някакво имение и стожание5 ли? Културата на съвременния живот ли? Аз не искам да

образувам котерия6 около себе си, която да се кара с този и онзи, с други хора. Никаква задна цел не искам да имате и нямате право да се нахвърляте с причина и без причина върху никой човек, който иска да работи. Вие, може би, без да щете, ме излагате като един пехливанин и при състезанието все да стоите отстрана, да гледате и ръкопляскате. Обаче помнете, че положителната подкваса дава положителен резултат, докато отрицателната — отрицателен резултат. Аз съм, който правя само веднъж опит с един човек; втория път правят опити другите. А за всички последствия мене ме държи небето отговорен.

Сега, аз ви считам за приятели, съобщавам ви това: спъвате ме. При все това аз ще река на себе си: „Хак ти е, да не си отишъл. Но щом си се ангажирал, носи си последствията." Ако искате да работите за Господа, без любов и себеотрицание не може. Христос ми казва: „Ида да помогна на този народ, да загладя всичките недоразумения и да разбия всичките препятстващи духове." Аз и Христос едно сме. И с нищо друго не можете да ме подмамите, освен с вашата любов. Вашите мисли ме измъчват, те са едно страдание за мен. Моето положение е като на малко дете, което ходи по тръните. Аз ще направя наследници само тия, които се държат с мене. Заради Бог искам да направите този велик подвиг — помирението, защото длъжен съм ви, казвам ви го, и искам да ви се отплатя.

Тук се споменаха имената на тия, които са скарани и пр. Подир известни обяснения настана помирение и г-н Дънов продължи:

— Да, Христос ме срещна в Арбанаси и ми говори върху всички тия спънки. Христос е сега в България — присъствува и в този час тук. Щом настъпи сега между вас помирение, аз ще ви кажа и политическото положение. От тази година напосле Мохамед вече ще се учи от Христа. Той ще му предава уроци. Въпросът с Турция е вече свършен. От невидимия свят правят усилия да освободят България от една война с Турция, та затова се впрегна Италия, защото този каиш щеше да го тегли България. Македония трябва вече да се освободи. Братството в невидимия свят съдействува в България. Зная какво ще стане в Македония, всичко точно ми е известно, но не ми е позволено да го казвам. Само това знайте, че каквото има да стане, ще бъде. Нека ние бъдем добре, защото всичките други течения зависят от нас. За вътрешната Верига обаче не говорете нищо. Работниците в България са определени и аз искам да се ползувате. Тази година изключително ще работим за вътрешното укрепване на Веригата. В Арбанаси ще направим нещо от рода на колонии и приюти.

Каза се, че от утре ще започнат нашите бдения в тайната стаичка, и то от 7 часа напосле, цялата нощ.

След като прочетохме „Отче наш", разотидохме се към полунощ.

17 АВГУСТ, ПЕТЪК

Събранието днес се продължи в десет и половина часа сутринта. Господин Дънов каза:

— Ще ви прикажа нещо за молитвата. Има няколко установления, при които молитвата може да стане. Когато някой се обърне към Бога, за да му се помогне, трябва да махне всичките цветове и да настане мрак, защото само тогава може да се обърне към Бога. Когато вече се обърнем към Бога, обстановката вече трябва да се измени, а именно, трябва да дойде светлина и да благодарим на Бога. Ние тук не се събираме да се молим Богу, а да Го славословим, защото предполага се, че сме се примирили вече с Него.

Всяка една краска съдържа в себе си една велика тема и затова аз искам да разберете духа на нещата. Душата и сърцето са един цвят, умът е атмосфера на сърцето и затова Господ казва: „Дай Ми сърцето си". И всичките влияния в ума ни трябва да се отстранят, та благостите Господни да могат се объбрна от да ги разложи, защото известно време у нас се образува воня, но тя изчезва, щом времето настане. За да бъдем щастливи, трябва да сме съзнателни и благодарни, защото всичко върви по известни закони, та няма да има никакво противоречие. Христос е пред нас и между нас, та искам да си отворите сърцата пред Него. Възложете душата си на Господа и Той ще ви даде, както никой друг не може да ви даде. В продължение на всяка една година ние трябва да употребим Името Божие като сила и Той ще ни бъде страж.

Сега ще започна пак с четенето на стиховете, които са достояние на съществата извън физическата сфера. (Господин Дънов продължи четенето на стиховете за лъчите и поясни Розовата, портокалената, жълтата, синята и виолетовата, също и аметистовата, диамантовата. На физическото поле небето представлява свръхсъзнанието, земята — съзнанието, а морето — подсъзнанието. Когато влезете в съгласие с всички тия стихове, у вас ще се образува нова сила и през тая година с тия прости стихове ще почнете да ги прилагате; което, разбира се, можете, защото има стихове за краските, за които някои от приятелите не са готови.

Подир изпиването на „Благословен Си, Христе, Боже Наш" г-н Дънов продължи:

— Законите в духовния свят се различават от ония, които съществуват на земята, и то в голям размер. Можем да кажем, че редът на небето е съвсем

противоположен от реда на земята. В небето силните и умните слугуват на слабите, а на земята слабите и безумните слугуват. Ние, които сме тръгнали в този Божествен път, трябва да се научим да се смиряваме, защото иначе може и да присъстваме на такива събрания по 7 дни, но няма да се благословим, докато само един ден може да присъстваме и да се благословим. Не бива да завиждаш, защото ако завиждаш, показва, че твоето сърце е нечисто и неспокойно. И в това събрание не се викате по човешки, а се викате от Господа. От чисто християнско гледище, богатството, славата, учението показват къде е Господ, дали е вътре или вънка. Когато е вътре, вървят работите добре, а вънка ли е, повидимому не отиваме добре. Обаче, дали е Той вътре или вънка, трябва да сме благодарни. Ако някой от вас страда, да знае, че Господ работи и трябва да има търпение, защото къщата един ден ще се построи и добре мебелира, а ние ще видим, че нашите разсъждения са били само умувания.

Това, което правим сега тук, в това събрание, Господ се доволствува от нас, защото това е просто забавление. Като приемем това така, ще растем от сила в сила. Ние трябва да се почитаме и уважаваме, защото това само ако струваме, ще бъде знак, че сме хора подигнати. Не бива всички да бъдем в главата или пък, ако щете, опашката, защото там, гдето именно сте поставени, е най-доброто и най-порядъчното. Ако, например, една опашка не можем за света да клатим, то ако главата ни се повери, как ще я употребим? Малките работи който наруши, най-малък ще бъде в Царството Божие, затова у нас трябва да се усили желанието да се стремим да изпълняваме най-малките заповеди. Например, срещнеш човек унил, кажеш му добри приказки; да знаеш, че си извършил едно добро дело. Винаги се молете. Добро дело е и туй: когато дойде любовта, знанието, вярата, вие ги давайте и на другите — „даром сте приели, даром давайте“. Защото, иначе, ако тези добродетели у вас постоянно задържате, няма да получите благословения.

Така от всички тези от вас, които могат и които Духът е определил, аз искам да работят по този начин. Никой на никого да не препраща лоши мисли и тогава ще се оправят работите на всички ви, защото добрата мисъл, когато я изпращаш някому, пращаш я на себе си и помагаш на себе си. Когато някой иска да се обърне към Бога по отношение на неговите сделки, той за това трябва да се обърне сам; а ако иска съдействие, трябва да има молитва от двама или трима. Затова, ако искаме да извършим нещо, ние сами не можем да се молим, а трябва да са най-малко двама или трима: двама — това са двата полюса — положителен и отрицателен, а третият е направлението, в което трябва да се движат тия сили. Ако са трима, образува се триъгълник и молбата се счита за принесена.Та за да се постигне някоя цел, необходими са трима да се молят. А причината, поради която ние не успяваме, е, че ние искаме сами да работим, затова и сами се молим.

По причина на нашето грехопадание ние сме се отдалечили от Бога и то показва едно състояние, което причинява страдание; следователно, законът към нас действува чрез страдание, след което обезателно настъпва и радост. И радостта има голяма сила, защото ако тя даде всичките си вибрации, може и да ви стопи, та вместо нея — радостта, ще почувствувате скръб. Когато, обаче, сме готови, усещаме една радост. В съвременния живот Господ всяка заран слиза от небето и с Него идват множество възвишени духове, които всички ни пригласяват7 към работа в живота и ние усещаме радост и утеха. Когато, напротив, отдалечи ли се Господ, усещаме униние и всевъзможни неразположения. У нас, както виждате, постоянно става ден и нощ. Скръбта — това е нощта, а радостта се образува от противното на нея.

Всички вие сега сте още ученици, а когато станете зидари, Господ ще ви тури на някоя по-сериозна работа, за каквато сега-засега още не сте готови. Затова нека започнем със смирение. Някои от вас са готови за твърда храна, но някои от вас се нуждаят от хранене с мляко; и затова, когато видите, че някой от вас гложди твърд кокал, недейте му завижда.

През тази година ще се отправим мислено към всички приятели, за да се подигнат. Около нас има много работа и колкото сме събрани ако работим, едва половината от тази работа ще се свърши. Но Господ ще си намери работниците и затова ние няма да се боим. В сърцето си трябва да имаме мир.

Тази година дяволът е впрегнат: турил съм му юзди, рита и хапе, затова към задните му крака и устата му не се приближавайте; а ако има нещо да му говорите, не говорете нему, а говорете на този, който е върху него. От дявола се учете на ум, защото той е постоянен и ако го изпъдим от едната си врата, той влиза през другата. Много е прилежен и постоянен, не се обезсърчава никога — този е урокът, който можем да научим от него. Никога не кълнете духовете, а винаги казвайте: „Господи, този дух, който ме изкушава, впрегни го на работа или ми помогни аз да се отдалеча от него.“ Да не забравяме, че много пъти ние сами си влизаме при дявола и думаме Господ да ни изведе от него и избави, като че ли Той ни е изпратил при него. Ами че хубаво, излезте си вие, ще кажа аз. Защо сами отивате при него? Да турим ред в неговия дом ли? Това не можем стори. Някога ние приемаме дявола, а понякога той ни примамва. Да не хвърляме вината винаги на дявола, защото понякога ние сами го търсим. Желанието ми е добре да разберете тия думи и тяхното значение, та да се ползувате.

Сега се заемете да приложите тия прости неща, които след закриване на събора ще ви се дадат, защото пътят за Царството Божие в България сега трябва да се поправи — тоя път не е правен и ние сме пратени да минем, за да го направим. Тоя път е забутан, та затова трябва да минем през него, за да се оправи и стане

добър. Това е алегория, която ви говоря, а на научен език значи „да се подобрят условията на земята.“ Но, както и да е, да не се боим, защото други са, които воюват за нас.

Аз зная, че от много работи се интересувате, но не бива да бързате. Аз ще избера много лесния метод, или най-лесния метод за следване Господа по избраните места от книгата Господня и този метод е най-малко опасен, защото има светии и угодници в места, гдето изуване на обущата е потребно, за да влезем там. Да, има и друго. Има места, гдето ангелите даже си изуват обущата, а ние, човешките синове, гледаме на тия места без благоговение, и то защото сме човеци. Искате знание, богатство, слава и чест; искате ги, защото сте човеци и ето, те ще дойдат, но ще дойдат по особен път и при особени обстоятелства. От всичката наша опитност ние трябва да черпим уроци.

На въпрос от Симеон Драганов г-н Дънов отговори:

Страданията, това са пране, което се допуща за изчистване на душата.

В шест и половина часа подир обед събранието се продължи. След прочитането на „Хвалата“ и „Добрата молитва“ и след като изпяхме „Тебе поем“, „Свят, свят, свят Господ Савоот“ и „Ангел вопияшеи} г-н Дънов изказа следното слово:/i>

— Когато се роди едно дете, кой е първият импулс, който се появява в него? То търси майка си, за да се нахрани. Значи, между майката и детето има известни отношения. Същият закон е и когато един човек се новороди — когато се роди в него новото съзнание, той прави същото. Когато детето излезе из утробата, то плаче, защото като е дошло в света, който реагира на него, то със своя плач иска да каже, че съжалява, че е оставило другия свят и е дошло тук. Така сме и ние. Когато влезем в новия живот, той започне да реагира върху нас, защото започваме да изучаваме кои неща са добре разположени към нас и кои не са. Защото в света има два стремежа: единият нагоре, а другият надолу.

Най-първото нещо е ние да придобием храната, защото без нея не можем да съществуваме. Между физическия свят и духовния, които си мязат и са еднакви по устройство и уредба, няма разлика, защото и двата свята са направени от твърда материя, която е чиста, кристална и в нея не става изменение. А измененията, които съществуват, те са четирите стъпки, четирите други свята, в които ние прогресираме, и в тия четири полета материята постоянно се мени. Всяка душа трябва да премине през тия четири полета, които ние имаме в квадрат, защото виждаме, че човек има два крака и две ръце и от това излиза, че две от тия полета са положителни и две отрицателни. Физическият свят е най-старият и в него се намират всичките богатства. И духове, които са от тоя свят,

не могат да стоят в небето, а често дохождат в материалния свят да работят и след като работят милиони години, връщат се пак в небето. Следователно, необходимо е за нашето развитие да дохождаме на физическото поле, за да работим.

Чисто духовният живот е атмосфера на духовния свят. И когато един човек се намира в дървото на живота, трябва да знае в коя част е — в клоните или в корените; защото ако е в корените, има една служба, а ако е в клоните, има друга служба. Така хората, които се намират в корените на живота, ако не изпълнят своята служба, то тези, които са в клоните, може да пострадат. Ето защо всякой човек трябва да работи за Бога тук на земята и тогава ще бъдем в хармония с тези, които са в небето. Нашите желания и мисли, които се подигат у нас, от Горе ще ги оползотворят, защото Господ работи с тях. Каквито са мислите и желанията, такива ще бъдат и духовете, които Господ ще прати на работа с нас и около нас. Па ако искаме подигане, изменение на нашите мисли и желания се налага, защото само тогава ще дойдат съответстващите духове; иначе, ще вкусваме опитността на миналото.

Значи, старият човек трябва да се обърне на нов. Старият човек у нас е от милиони години и е много консервативен, та като не може да схване това, което иска Господ, явява се борба между него и новия човек и в тази именно борба виждаме така наречените добро и зло. И тогава, значи, злото е един преходен период, в който нашите лоши мисли се преобръщат в активно състояние. И вие ще видите, че човек, щом съгреши, изгубва мира си и потъва; а когато у човека се роди някоя добра мисъл, тогава той се подига и подига, докато доде до една сфера, на която рамките са безразлични.

И така, доброто е израз на Божествената хармония и затова не бива да ни се зловиди, когато Господ изменя реда си. Вие трябва да знаете, че човек не е още добил образа и подобието Божие и сегашното състояние на нашите тела — стомаха, ръцете, краката и прочее, ако ги сравним с Божествения ум, то ние ще мязаме по отношение на сегашното наше развитие като червеят спрямо човека. Ние сме още едно малко главоче8 — жаба, която едва ли може да се смята, че напълно е възприела образа на жабата — и ние едва ли още сме придобили образа на Бога. Затова е то, гдето грешим. А пък стремежът, в който Господ ни зове, е да покажем на своите деца пътя към осъществяването на Божествената правда, посоката към осъществяването на Божествения път. И Христос казва, че тоя път е прав, но по отношение на човешката еволюция тоя път е счупен и образува един спирал, в който линията на стремежа на човека често пъти се счупва и тогава ние казваме, че тоя човек е съгрешил. Но след нея друга пък счупена линия се подига, само че при подигането ти правиш усилия и се уморяваш. Тази е причината, че хората и да грешат в света, често пъти са спокойни, защото дохожда време, когато ще започнат да работят. При всяко

едно слизане надолу вие благодарете на Бога, защото след като слезете до дъното, вие пак ще се възкачите, докато достигнете онази Божествена планина, гдето ще се слеете с Господа. Само че дотогава трябва да чакате, защото много и много пъти трябва да се слиза и възлиза. И трябва да знаете, че за да може човек да иде при Господа, първо трябва да иде в ада — най-долното място. Само тогава ще се извърши най-голяма работа в живота.

<i>След като изпяхме „Господи мил, с нами буди“, г-н Дънов продължи:

— Тази беседа, която ви давам, не можете я приложи в живота си, но аз ви я давам, за да нямате страх в сърцето си и да се избавите от този кошмар на вечния живот. Адът е една Божествена пещ, велика работилница, от гдето хората като се върнат, поумняват и вече са много чисти. Който влезе веднъж в ада, излиза много чист. Разбира се, че всички няма да отидете в ада, а ще отидат само тия, които се не покоряват на Бога и не изпълняват заповедите Му. Адът е мястото на най-силната работа и всичките изкуства са там измислени. Например, тия скорострелни оръдия, съставът на разните барути, запалителни и взривни вещества най-напред са измислени там и после са дошли тук на земята. Но каквото и да е, както и да е, всичко си има смисъл в живота и от нищо не се плашете. Господ е дал свобода на хората, но ги държи отговорни. Когато искате да вършите нещо, премерете силите си и ако можете удачно да вършите нещо, да не се лените, а веднага да пристъпите и изпълните длъжността си, защото иначе попадате под отговорност.

Разказва се, че във Франция имало заповед във войската за изпълнение на известно разпореждане, но някои офицери не искали да го изпълнят под предлог, че не можели да сторят това, при все че противното било правото. Обаче, след като им ударили по няколко плесници, тогава пристъпили и разбили неприятелския стан, за което се касаело в разпореждането. В ада трябват работници и като нямат достатъчно такива, дохождат тук на земята да вземат и ги завеждат в ада, за да работят; а като отидат там, небето действително ги заставя да работят. Затова именно от известни прегрешения ние мъчно можем да се освободим. Като тъй, щом разберете този закон, не се ловете надничари на ада, а станете надничари на небето. Лесно се влиза в ада, а мъчно се излиза, защото голяма и много голяма е дълбочината и се изискват хиляди и хиляди години, докато се освободите.

Вие не се плашете от лошите духове — и те са същества, искат да живеят. Често пъти и те са базиргяни9 и искат да живеят както хората от тоя свят. Често пъти човек е много мързеливо същество и това го заставя да лъже и краде. Само тези, които не работят, само те измислят подобни работи. Пътят, по който сега вървим, е път твърде естествен, та затова не бива да се оплакваме от никаква работа. Човешкият живот е ограничен; човек ще достигне до известен размер и

тогава ще спре; затова колкото и да искате да работите, като изработите това, което е определено, ще спрете. Защото в живота има прилив и отлив и по нея причина, когато дойдат дни на несгоди, неприятности и нещастия, именно тогава е, когато трябва да се подигнем.

Нашата работа през тази година е да се използуват благоприятните условия, които ще се дадат за работа. Тази година ще работите само лично върху себе си, за своето индивидуално развитие и за Веригата. И на всичко онуй, което е във вас най-благородно и възвишено, дайте храна и подтик. Но като дадете простор на всичко туй, гледайте и внимавайте винаги да избягвате закона на стълкновението — не давайте място на никакво съмнение, не допускайте такова. Колебание може да има; то често пъти е в реда на нещата, но съмнението ако допуснете, то вече, да ви кажа, е черв10. Не бива да влизат във вашия ум мисли, например, като „Дали следвам Господа?" и прочее, защото аз знам, че вие всички ще излезете от това блато, в което се намирате. Имате хиляди ръце на ваши братя, които се простират из невидимия свят, за да ви помогнат. После, не давайте съблазън на другите. Бъдете искрени, не лъжете себе си, не лъжете и другите, защото лъжата е една маска. Бъдете честни и откровени спрямо вашите ближни. Докато стои лъжата у вас, тя е, която ще ви спъва. Ние трябва да бъдем съвършено искрени и чисти. Не искам да кажа, че ние трябва да разправяме на всички хора какво ще вършим, а искам да кажа, че спрямо света ние трябва да сме затворени, също както зимно време затварят цветята в цветарника, който има стъкла, които запазват положените в него цветя. Така на всяка добра мисъл дайте място в сърцето си, а на всяка лоша не давайте място и я отхвърлете от себе си. На всякой добър човек давайте място при себе си, а на лошия пожелайте да се поправи. Който иска да дойде между нас, нека си изуе обущата и нека се приближи — не се отстранявайте, защото ще ви хванат, та ще платите и капитала, и лихвите. Ами че вие имате работа с духове, които ви любят и на които се дължи цялата сегашна обстановка в природата, около нас и в нас. Затова като се казва да любим своите ближни, значи че тези именно са нашите ближни, които са наши стари братя. И тъй, ние трябва да имаме най-добрите стремежи и желания, а като правите грешки, това е, което ще ви се прощава, но когато вече правите съзнателни грехове, те са, които мъчно се прощават. Никакви, прочее, съзнателни грехове не правете и те дълбоко да изчезнат от вас. Това е желанието на Христа, Който иска да ви помогне през тази година и ако Го слушате, Той ще ви изведе, защото няма човешка душа, на която да не е помогнал. Той помага на други, ще помогне и на вас, и затова вървете подир Него и ще осъществи вашите желания. Само че, вие спрямо Него да бъдете верни, да бъдете изключително под Неговото ръководство, та през годината може да ви се дадат някои внушения, от които ще се ползувате. Ако започна да ви давам аз тия внушения и да ви упътвам, тогава ще спъна и себе си, и вас; а като оставям тази работа на Духа, тогава ще пестим и време, и енергия, а освен туй, повече се и ползуваме, когато Духът действува. Аз ще ви

дам общо упътване. Не се страхувайте! Сдъвчете храната и оставете на стомаха да върши своята работа. По същия начин сдъвквайте и Божественото учение, когато влезе у вас — сдъвквайте го и за по-нататък оставете да се разнесе по цялата душа. Имайте здрави духовни зъби и здрави стомаси.

Внимавайте в това, защото ни предстои да изправим погрешките на миналото. Тъй като вие всички заедно, с мнозина други още, сте спъвали този народ, та затуй сте изпратени в него да се поправите. Тия ви грешки на миналото вие ще можете да узнаете, но само ако ви пренесе човек в астралния свят. Вие сега имате всички добри желания да изправите миналото и мисля, че 500-те години са ви дали добра опитност, та вече нямате нужда от опитност. Но тия са дълги работи, в които ако влезем, ще се намерим в много широка област и затова не бива да се засягат. Вие знаете ли, че в минало време сте били всички свещеници и като не сте изпълнили своята длъжност, сега идете да я изпълните. А пък другите са ваши деца. Сегашните свещеници, които работят между българския народ, те са тоже ваши ученици. Понеже не сте изпълнили своята длъжност, Господ ви не дава да сте свещеници, а сте турени настрана, за да видите как и какво работят свещениците. Преди шест хиляди години вие сте били в Египет, гдето сте учили Египетската мъдрост; пратили са ви в този народ, за да го подигнете, но понеже не сте изпълнили своята длъжност,изпортили сте я, затова ви сформироват в тази Верига, за да изправите своите погрешки. Вие сте се провинили и в непослушание. Някои работи сте изпълнили много добре, но някои не сте и затова сега сте турени в положение да ги изпълните. Вие не сте били по-напред в този народ, а сте били в Египет, ходили сте с евреите през пустинята, ходили сте в Ханаан, преминали сте в Гърция, Рим, а след това озовавате се между славяните. Разбира се, пак ще кажа: много от вашите длъжности сте изпълнили, а много не. Най-после Братството ви изпраща между тоз народ, за да го подигнете. Всички вие почти, след като свършите работата си между славянството, ще отидете в Америка, обаче всичко това ще бъде подир хиляди години, когато настане седмата раса.

Най-напред дойде Христос да помогне на тия ангели, които се оплетоха тук. И те са тия, които са се отказали да помогнат на человечеството и тези са именно ангелите, които за тая им вина са изгонени. А тези, които се съгласиха да помогнат на човечеството, те пък се оплетоха в човешката раса. И така, излиза, че Христос дойде тук да помага на тези паднали ангели, които дойдоха тук да помагат на человечеството, а се оплетоха; но Той не дойде да помага на тия ангели, които се отказаха да помагат на човечеството, защото тези последните се изхвърлиха съвършено и те са именно дяволите. Но всичко това аз ви казвам така, мимоходом; тия работи не са важни за вашето развитие.

В България атмосферата е много тежка. Българският народ се е свързал с материални работи и за да го подигнем, трябва да го развържем от материята.

Виждате сами, че българинът иска да има и кокошки, и свине, и кози, и овце, и говеда, а разказват, че за един германец е достатъчно само един кон. После, едного германеца ще видиш доволен от 50 декара земя, докато българинът е незадоволен от много повече. И тази е причината, гдето в България няма мистицизъм, липсват ясновидци и слухари. При все туй, не гледайте, че ние сме едно малко меншество11, защото достатъчно е много малко квасец, за да подкваси голямо количество мляко. Тази работа не е в множеството, а в качеството на нещата. Ние искаме да се възстанови изгубеното съзнание и щом се възстанови то, ще дойде и миналото знание и доброто ще изпъкне. И интересно е, че тези, които в миналото са ви спънали, искат да ви спънат наново и затова знайте, че всичките лоши мисли, лоши желания и съмнения идат от тия духове, които искат да ви спънат на нова сметка. Но дръжте се! Вие не сте прости, нито от долни произхождения в минало. Дерзайте! Имайте и съхранявайте онова истинско знание и разбиране, че Христос, Който ви е водил в миналото, ръководи ви и сега. Ние, след като подигнем хората, трябва да ги научим как да живеят. А всякой от вас ще си влезе в мястото, гдето е определено да работи. Но за да разбирате всичко добре, трябва да умрете — в смисъл към греха, а да възкръснете към правдата и любовта.

В осем и половина часа вечерта се подкачи бдение — трима по трима, до 12 часа през нощта и се продължи на следващия ден от 7 до 9 часа сутринта. Докато траеше бдението, времето беше отлично, без вятър и без облаци, ясно.

18 АВГУСТ, СЪБОТА

Събранието днес подкачи е 11 часа сутринта, защото подкаченото от снощи бдение се продължи. Господин Дънов каза:

— Аз ще ви дам отделни наставления кой ден на коя краска съответствува, та да знаете в кой ден до каква краска да прибягвате, за да се упражнявате, защото всеки един ден съответствува на известна краска.

Тази година няма да постите, но в замяна на туй в петъчен ден няма никога да ядете готвено, а ще поминете с по малко сух хляб и маслинки. Само сутрин, на обед и вечер може да ядете чай с маслинки и то по един или по три чая. Знаете ли защо няма да постите? Защото Господ е с вас и понеже Той ще ви ръководи, не е нужен пост.

После, ще ви се каже реда на градовете, по който трябва да става молението. Четиридесет и пет петъка ще употребим за членовете на Веригата; в седемте петъка, които ще бъдат в края, ще се употребят за тези членове от Веригата,

които имат най-голяма нужда за помощ, та да им дадем всичкото наше съдействие. То и да протекат благословенията, произтичащи от нашата помощ, ще видим какво ще се прави, стига да има излишък.

Тук нека отбележа, че пак можем и при помагане на другите да си служим с краските. Така, когато искаме да помогнем, например, някому, който страда в материално отношение, ще употребим всички стихове, които са за зелената краска, и тогава тези същества, които разполагат с тази краска, ще помагат. А когато искате да помагате някому за здравето му, което се е разклатило, ще цитирате стиховете, образуващи портокалената краска. Когато пък има недоразумения във Веригата по отношение на някои спорове, ще употребим жълтата краска, като цитираме всички стихове, които се отнасят до мъдростта, която може да изглади догматически или други спорове. Засяга ли се, обаче, някой религиозен въпрос, ще употребим всички стихове за синята краска, които се отнасят до истината и тогава Духът на истината ще хвърли светлина върху умовете, та да не спорят.

Забележете едно нещо: Пентаграмът няма вече да давам, защото приятелите, които го взеха, си навлякоха нещастие и то благодарение на тяхната неподготовка. Който иска да се кара, нека върне Пентаграма назад, защото когато вие не изпълнявате Волята Божия, което е и записано в него, заемате негативно положение, тъй като добродетелта и правдата са само на земята, а в небето няма никакви спорове. Следователно, ако вие тия два принципа ги внасяте в небето, внасяте ни повече, ни по-малко една анархия, защото там само добродетел и правда царуват. Щом изливате вашите чувства, менят се и вашите намерения. Вие ще имате работа на земята само с добродетелта и правдата, т.е. портокалената и зелената краска, последната от които е душата.

Най-хубавите и естествени краски са в дъгата, затова вие наблюдавайте последната, защото там ще намерите петте основни краски. Можете да си набавите даже и призми, та колчем денят е хубав, можете върху бяло ниво да прекарвате дъгата, която по такъв начин ще наблюдавате, изучавате и запомняте, и така ще усвоите и петте основни краски. И преди да започнете вашите упражнения, питайте се имате ли някакво неразположение и ако имате, употребявайте розовата краска и четете съответствуващите стихове. Най-първо трябва да се възстанови вашият мир, защото само тогава ще можете да действувате.

Затова ние ще направим първия опит и то с най-безопасния метод, а при това и много евтин метод, защото има и други, по-скъпи методи, които като се направят веднъж, няма вече да искате да се повторят. Този метод е метод Христов и като такъв резултатите му ще бъдат прекрасни, при все че повидимо са много прости. И щом с това образуваме хармония помежду си, ще се

свържем с Братството, което, нека го кажа, ви е помагало и много ви е помагало. Но вие след св. Кирил и Методий сте пратени били да просвещавате този народ, обаче, като по-рано — както ви вече и казах — сте били в Египет, от гдето сте усвоили тамошната мъдрост, пренесли сте последната между този народ, смесили сте я с неговите разбирания, пориви и влечения и ето — станало е нещо като миш-маш. Вашето състояние е състоянието на блудния син, описано в Писанието, но при все това Христос ви вика именно в сегашното ваше състояние и иска да възстанови миналото ви. И вие няма да се чудите, че прави това, понеже имате задължение чрез вашия подпис, който се съхранява много грижливо от Бялото Братство. Ето защо вие трябва сега да започнете от основа.

Аз имам връзки с вас; не искам да ви разправям какви, но ще кажа, че и аз имам своето задължение, което ще видите само когато се върнем назад. Най-подир, вярвайте в това, което ви казвам: съдете по моя живот и ако намерите в мен нещо съмнително, факт, стойте настрана. Нищо няма мое. Всичко това, което гледате, е на Братството, а други доказателства не мога да ви дам, защото не му е времето. Само когато вие се подигнете, тия въпроси ще ви се уяснят и доказателствата сами по себе си ще настъпят. Аз действувам сега пред Братството, за да се реставрирате и да се възстановят вашите права.

И Христос иде, за да примири човечеството с Бялото Светло Братство, Братството на Светлините. Това Братство не всякога дава важно задължение на своите членове и затова те може да прекарат много прераждания на земята, без обаче да се забелязват, а чак след това им дават важни служби. Вие сте имали три важни задължения, три пъти ви е изпращало (Братството): веднъж сте изпращани в Палестина — първия път. Там, понеже сте срещнали съпротивление от еврейския народ, който е доста материалистичен, вие сте приминали във Вавилон, за да се учите на магията, т.е. на тогавашната вавилонска мъдрост. Втория път сте пращани в Гърция, при появяването на нейната култура. От Гърция, след завладяването ѝ, когато Римската империя е влязла в своя разгар, вие сте отишли в Рим, гдето сте влезли в съприкосновение с Християнското течение, от което сте получили знание. Възприели сте Християнството, след което сте били изпратени между славяните, които тогава са се наричали „народите на многото езици“. Сега се пращате на работа тук, но не сте могли да приложите вашите знания, а напротив, резултатът на вашите знания е дал противоположен плод. Да, вие сте били свещеници с разни звания и сте пребивавали между българския народ в един дълъг период, само че вие сте само една част от мнозинството.

Сега, всички тия Братства, които са излезли, ще започнат да се събират и опознават и като се обединят, ще дойде Христос. Но има още някои спънки, които, за да се поправят, ще ни вземат 35-40 години; затова и виждаме, че навсякъде се работи, за да се постигне това обединение. Ето защо тия мисли,

които ние ще изпратим на другите братя, ще ги ползуват. Най-живите братя са между Моравското братство, което стои много високо между всичките славяни, при все че има Братство и между сърбите, Черна Гора, поляците, гдето Братството е много забатачено. И вие ще можете да познавате членовете от тия братства, но ще трябва да познавате признаците, които отпосле ще ви се дадат с течение на времето и съобразно вашия духовен уровен. А засега задоволете се да знаете това, че всички тия братства ще се пренесат между славяните, които именно тогава ще се подигнат. Та аз искам да ви покажа как стои този именно Божествен план, за да можете да изпълните и вие вашата мисия. Във връзка с това, ще работим и ще подкрепяме всичките тия наши братя, които съставляват Църквата и аслъ тази мисъл визира Църквата. Истинските връзки между нас не са материални, а са чисто духовни и от това следва, че всички тия, които влизат между вас и искат да научат нещо, да знаете, че са от това Братство. И ето как ще познаете тия хора: когато срещнете такъв брат, винаги с него някак си ще можете да се разбирате, няма да има противоречие между вас и като че ли нещо ви привлича и свързва, но не можете да си го обясните — такъв е от това Братство. Числото на тия братства в България аз съм ви казвал друг път.

По внушение на Духа дядо Тихчев избра стр. 1033, стих 3 от Библията и прочете и от Посланието к Евреем, гл. 8, ст. 3, след което г-н Дънов каза:

— Значи това е, което сте имали, а не сте го принесли. Първосвещеник значи, че първи сте пратени да учите другите и да принесете това, което ви е било предадено за човечеството и да се върнете назад — както направи и самият Христос. Тия мисли аз ви казвам, за да се роди у вас идеята за стремление да придобиете това наследство, което го и така имате, но сте го забравили. Но вие мислите, че тук сте временно, обаче нищо няма временно в тоя свят. Вие сте изобилна почва, с големи богатства, само че трябва да се изработи.

Симеон Драганов:

— Ще излезе, значи, че ние сме били заровили нашите таланти, а сега се иска от нас да ги изровим.

Отговор: Да, вярно е.

На въпроси, зададени от събранието, г-н Дънов отговори:

— Сега трябва да работите смело, решително и ако вие вървите разумно по стъпките на Христа, то България ще използува условията, които се дават за подигането на народа. Между духовенството и учителите има мнозина заинтересовани. Главните спънки за делото Господне могат да са първом учителите, после идат свещениците и най-после са политиканите. Ето защо ние

първом трябва да заинтересуваме учителите и свещениците. Защо някои неща не бива да се казват навън? Защото в България има изпратени от Черната ложа, които противодействуват, и те са сега тук и спънките ни са от тях. От тях ако те срещне някой, ще те обругае и ще ти припише всички качества, които има у самия него. На Черната ложа само Бялата може да противодействува, защото тя има по-голямо знание и мъдрост, та в състояние е да я преодолее. А като тъй, вие трябва да се държите с Бялата ложа, която е, гдето ангажира Италия, та сега я виждаме да се разхожда с флотата си из Средиземно море. Главата на Бялото Братство е Христос, а на Черното — Сатана, Велзевул.

Прочее, аз искам да се избягнат всякакви недоразумения и желая да настъпи обединение между братята; да ме слушате и тогава зад себе си ще имате една велика сила, което подига света. Христос е име колективно и представлява множества, които християните изчисляват с „тисящи на тисящи и тми на тми“, което значи сто милиона, а стоте е число на ангелите и представлява съвършенството. Един милион от тия сто милиона, които са с Христа, са въплотени в човешка форма. Казах, че в Египет сте били преди шест хиляди години и аз ще ви дам даже и датите, когато сте прибивавали във Вавилон, Рим, Сирия и пр., но това ще сторя по-после.

След като изпяхме „Грешна душо“, събранието се преустанови.

Подир 10 часа вечерта, след вечеря, имахме молитвено събрание в горницата, гдето Духът манифестира присъствието си чрез твърде интензивна прочувственост на молящите се, у които се забелязаха необикновени духовни усещания и настроения, умиление и възхищение. А след това забележително моление всинца се завърнахме в салона, гдето дойде и г-н Дънов и каза:

— Нашата цел в живота е да победим смъртта, да се освободим от онези връзки, които ни свързват. Смъртта, това са въжета на греха, които свързват човешкия живот. Господ желае всички да имате мир и веселие през всичките години и да остане това Божествено благословение винаги с вас.

Всички възкликват: „Амин!“

— Тази вечер няма какво да се каже, освен: размишлявайте върху всичко това, което стана с вас и с което Господ ви благослови.

19 АВГУСТ, НЕДЕЛЯ

Времето — отлично, без вятър и облаци, тихо и приятно.

Събранието се подкачи в 7 часа заранта. Господин Дънов каза:

— В света всичко емблематически върви. Трите кандила представляват проявленията на Бога и означават това, що Църквата нарича „Пресвета Троица“. Светилникът под трите кандила е седемте зари — то са седемте духове, които са изпратени да служат. Така щото, пред вас имате числото десет. Чашите пък във формата, в която са наредени, образуват буквата „Х“ — Името Христово. Столът отдясно представлява Царството Божие.

Сега ще влизате в горницата по 9 души, ще се молите по 5 минути тихо и то за туй, което ви Духът продиктува.

Всякоя една болест показва, че има в сърцето на човека нещо нечисто, а когато ние бъдем чисти напълно, ще бъдем вечно радостни. А когато дойдат страданията на земята, това показва, че Господ е дошъл и ни чисти; и да знаем, че печелим в такъв случай. На земята ние сме малки деца, правим погрешки, но Господ е много снизходителен към нас, докато ако ангелите бяха правили такива грешки като нашите, биха били изринати съвършено от небето. Колкото повече зло правим, толкова повече ще страдаме. Затова нека се упражняваме да се приближаваме към онази любов, която облагородява и възвисява. Ние сме като планински връх, от който като от една река слизат всичките благословения за нашите братя и ближни. А като свършим нашето развитие на земята, тогава ще се радваме с Христа.

После, не изпускайте из предвид, че знанието не ползува, а чистотата е, която ползува. Едно важно условие е чистотата и ако сме чисти във всяко отношение, ние ще се ползуваме и тогава именно ще знаем, че сме турили истинската основа на нашия живот.

За да имаме добро знание, ние трябва да бъдем добри. А нашият ум — това е един инструмент, който можем всякъде да го турим, докато, ако той не съществува, тялото не може да се удовлетвори. Всичките сили се групират около ума ни и всичките зародиши около сърцето започват да растат. Сърцето, то е Божествената градина, а чашите, които виждате, са цветове. А когато вие пиете с една чаша, то е, защото трябва да принесете плод. Нашата душа, то е Божественият храм, то е вселената — и единична, и колективна — цялата вселена е една жива душа. Сърцето, това е основата, върху която всичките зародиши виреят. Духът, това е настойникът, който Господ е положил да управлява — управител. Така просто като разбираме нещата, ще вървим по един естествен път и развитие, но сега на всички ни трябва да сме смирени, защото смирението е, което подига.

Някои приятели искат да присъстват на нашите събрания. Добре, но това тяхно желание е плод на любопитство, а тук има доста емблеми, на които често пъти е мъчно да се разбере вътрешното съдържание, защото се иска предварителна подготовка, каквато липсва у повечето такива желаещи. Сега наистина пристъпваме към най-прости работи, но ще дойдат и големи, които трябва да се приготвим да приемем и понесем, защото ако малките работи мъчно понасяме, какво ще правим с големите? Ние сега сме в най-малката стаица, но по-нататък има още по-големи стаи; затова гледайте да бъдете снизходителни и пазете се да не възгордеете от привилегията, която ви е дадена. Има много препятствия в живота, които могат да ни спънат — даже нашият умствен и материален застой се обуславя от непослушанието. Но сега ще турим за девиз: „Да търсим първом Царството Божие и правдата Божия и всичко друго ще ви се придаде“. Ако това струваме, ще се ползуваме, ще еволюираме. На някои от вас се ще още по-голямо налягане и по-голям труд, обаче, нека започнем с най-елементарните работи — именно, да очистим нашите сърца, та да могат да дойдат другите наши приятели между нас. Не се плашете, че понякогаш някои пчели искат да вземат по нещичко от цветовете; защото когато дойдат Божествените духове, те и земат от нас, но същевременно донасят по нещо. Следователно, тия малки недоразумения, които стават между нас, да ви не плашат, защото са за полза.

Изредихме се по 9 души и влизахме в молитвената стая, след което г-н Дънов прочете 14 глава от Йоана и каза:

— Важни са думите: „Да се не смущава сърцето ви“. Ако земята, на която седим, всякой ден се смущаваше, какво щеше да бъде положението й? Ако повърхността, върху която седим, се смущаваше, какво щеше да стане с нашите жилища, църкви, училища и прочее? Значи, в духовния живот трябва да бъдем тихи и спокойно и в него да не стават тия подигания, които стават в морето. Смущението в нашите сърца е често пъти разваляне на онези неща, които Господ е съградил. Прочее, това Братство, което Господ призовава, трябва да не върви из пътя на света, а да има твърда почва и да вярва. Как да се не смущава? Чрез вяра, която трябва да бъде основа — първият елемент, също както майката предава своето мляко на детето си. Ако детето се отказва от млякото на майка си, в него не може да се развие живот. Вярата ни в Бога е първата връзка. Вярата — това са устата на сърцето, в което чрез вяра могат да дойдат всичките благословения. Кое е, което смущава хората? Ние се смущаваме всякога, когато имаме малко ниви, малко къщи, а напротив, ако имаме много, хич не се смущаваме. Следователно, беднотията е, която ни смущава, но Господ казва: „Вярвайте и никой няма да ви вземе това, което имате!“ Отец ни даде да възприемем истината чрез Христа и като възприемем този закон, ние никога

няма да допуснем съмнението, което много лесно можем да предадем на някой наш брат и да го спънем.

Сега, вярата във всички вас не е еднакво развита и това се дължи на вашето минало и се изисква време, за да се развие. Вярата има своите елементи в нас, но те се развиват постепенно. Казва се: „Отхождам да ви приготвя място и когато се върна, ще ви взема пак." Значи, Христос ни извежда от подсъзнанието, от обикновеното съзнание в истинското съзнание.

На вас тук ви трябва сега това, което трябваше и на учениците — именно, да знаете къде е отишъл Христос; същото, което искаше Тома, който беше положителен. Чашите в молитвената стая — това е правдата; седемте светилника представляват седемте духа и представляват още живота, а трите светилника представляват Духа. Значи, Христос иска да каже, че пътят е в тялото, душата и духа. В тялото ще намерите пътя за Господа. И затова Господ иска да изцери тялото, та да можем да възприемем истината. Светлината, която виждаме, е Неговият Дух. За тия три неща вие се молете, за да ви се открият. Между тялото и душата няма разногласие; няма разногласие и между тях и духа. Тия неща са свързани помежду си, но най-напред отива тялото, което е, така да се каже, основата на живота и затова хората не искат да губят тялото си. Аз виждам, че искате да бъдете полезни и да вършите велики работи, но за да можете да струвате това, трябва да бъдете едно с Христа, Когото трябва да имате в себе си в трите елемента, а именно: в правда, истина и живот. Схванете тази мисъл в себе си и искайте да се всели Христос във вас.

От мъчнотиите, които имате сега, не се бойте, те са една паяжина, която тутакси се изгубва и гине от присъствието Господне. Ние трябва да изпълним своята длъжност към Бога в този век и да принесем малкото, което имаме у нас, за да отворим път на другите наши братя към Христа. С тия наши братя като се срещнете, ще има да им разправяте много опитности, но и те ще ви разправят своите опитности, та като се събере цялото Братство, ще имате целокупната опитност в пътя Господен. Сега настъпва една епоха най-важна, та не трябва да изпускаме един от най-добрите случаи, който ни предстои. А сега, като си отидете, ще ви съдят, ще прегледат вашите сметки, та като се изравнят те, тогава пак ще се гледа сметката на света, който, когато бъде съден, ще участвувате и вие. Когато дойдат мъчнотиите, те са само, които разкриват какви сме ние. Мъчнотиите са, които безпогрешно посочват изпълнителя на волята Божия. При мъчнотии често пъти вие усещате тази самосила във вас, която ви крепи, а тя именно е Христос. Това не е една човешка хитросплетня12, а е Духът Христов, Който ни обединява с всичките наши братя. Нашата работа е и такава, че ние често пъти се връщаме назад, също както и блудният син, на когото заклаха теле. Но за вас телето знаете ли кое е? Нашата душа, когато се върнем,

ще бъде това заклано и угоено теле. Този, който иска да бъде член в Братството, трябва да принесе своята душа в жертва жива и Богоугодна.

Тази вечер ще се отслужи и трапезата. Но мисълта, която трябва да остане у вас, да е, че ще имате Вечерята Господня, която не бива да смесвате с причастие; защото вечерята е общение с Братството, докато причастието е общение само на свещеника, който служи в олтара с богомолците. В причастието участвува само душата, докато във вечерята участвуват двата елемента — тялото и душата. При вечерята хлябът е зелената краска, а виното — червената, любовта. Чрез хляба, който Бог ни праща, трябва да дойде Словото между нас, защото всяко зрънце от житото носи със себе си Божествената мисъл; но носят тия житни зърна и съзнание. И ще видите, че има разно значение от храната: ако се храните с житното зърно и плодове, значи едно, а ако ядете всевъзможни меса — значи друго.

И като става дума за храна, нека кажа, че за храна не бива да причинявате страдания на никое същество, защото с това спирате сами себе си. И покрай това препоръчително е, щото винаги да се питаме дали не причиняваме страдание на хората; защото това ще ни улесни в благородство и духовен подем.

В 5 часа подир обед, след като биде добре наредена трапезата е Бостанджиевата колиба, ние всички един по един ходихме в тайната стаичка (горницата), дето след като се поклонихме, наредихме се в заседателния салон, според както ни се каза от г-н Дънов, който запаса престилка и изми нозете на 12 души и на всички други поля, та си измиха ръцете. Изчетохме „Добрата молитва" и по указание на г-н Дънов К. Иларионов, П. Киров, П. Гумнеров, Д. Голов, Т. Стоименов, Ил. Стойчев и Т. Бъчваров прочетоха следните места от Книгата Господня: Деяния: 2, 42-47; Йоан: 6, 47-59; 13,1-19; Матея: 26, 26-30; I Коринт.: 11, 23-32; Лука: 22, 14-20; Марка: 14, 22-25.

Подир тая прочит по разпоредба на г-н Дънов дядо Петър Тихчев раздаде на всички ни хляба и виното, след което г-н Дънов възгласи:

— Този обичай на вечерята е обичай на Братството и съществува от десет хиляди години насам. Хлябът представлява добродетелта, а виното представлява правдата. Умиването на нозете е пак стар обичай. Нозете, както знаете вече, представляват тоже добродетелта, а ръцете — правдата. Значи от същото това Братство искат, щото добродетелта и правдата да бъдат в порядък. В хляба виждаме зелената краска, но този хляб за да узрее, трябват и другите шест краски, който принцип обезателно трябва да работи, та да може хлебното дърво да узрее и стане годно за хляб за ядене. Всички братя са насочили своята енергия към света и като разберем дълбокия смисъл на това, нека правим

усилие за нашето подигане. Хлябът още показва, че ние трябва да се притичваме към всяка една страдаща душа и с това ние ще изпълним Христовия закон. При това ние имаме всичките почти плодове, които земята може да даде, а всичко това е символ, доказателство, че Господ ни люби и тази вечер като действуваме в тази любов, нека Му благодарим за неизследимата благост.

След тия кратки бележки последва отиването ни един по един в Бостанджиевата колиба, като всеки от нас взе по нещо от сложените на масата съестни продукти: хляб, рибни ястия и разни овощия, които отнесохме и насложихме на трапезата и вечеряхме. Към 11 часа през нощта се разотидохме по квартирите си при много хубаво време — лунна нощ, ясно небе, тихо и приятно.

20 АВГУСТ, ПОНЕДЕЛНИК

Събранието се подкачи в 10 часа, като присъствуваха и почти всички членове на местния търновски кръжок. Господин Дънов се бавеше в молитвената стаичка и докато дойде, изпяхме по негово указание „Грешна душо“ „Достойно ест“ и „Собезначално е слово“. А като се завърна, изпяхме „Тебе поем“, а той прочете от Евангелието Йоаново 18 глава и каза:

—Сега аз ще ви поговоря върху думите: „Аз затова се родих, затова дойдох на този свят, да свидетелствувам Истината“. Животът на всякой човек има по-друг смисъл, отколкото ние схващаме. След 50-60 години човек изчезва. В младини има едно стремление, а в старини — друго и като един пътник пред нашия поглед изчезва. Но какъв е този пътник, какво е искал той, не знаем. Той обаче се ражда, за да свидетелствува върху Истината, само че мнозина хора забравят своето предназначение. Защо са дошли тук и не свидетелствуват за Истината? Христос казва: „Аз затова се родих, за да свидетелствувам за Истината“. Без истината не може да се появи никакъв умствен и духовен прогрес и развитие, на които тя е носителка. Тя самата е една сила, но разумна сила. Когато вечерно време някой пътник изгуби пътя си и вие му подадете свещ, това значи, че сте му посочили истината. И тогава значи, че всякой един от нас трябва да носи истината. Съвременната човешка раса е изпратена да бъде носителка на Истината, но някои са се отказали от нея, та затова са останали назад, вследствие на което и имаме разни народи и разни култури — последното обяснява първото. Мнозина от тях са потъвали в материята, забравяли са своето предназначение, та затуй, именно, Христос е дошъл да им помогне.

Тук е тъкмо полезно да знаете, че от 25 хиляди години се състои един цикъл на завъртване, а на 2100 години се явява по един Учител, за да помага на човечеството. От сребърния период човечеството е минало в медния период, после иде железният, в който сме сега, но и той вече изтича и сега ще се върнем пак наново в пролетта. В това развитие има закони, между които е и законът за растенето и падането. Например, скарват се двама и вие усещате, че се отдалечават, а причината на това е, че те са съгрешили и с това се отдалечават. Значи, близост или далечина по отношение на разстоянието зависят от нашето състояние. И душата си има своя цикъл, кръг, в който се движи.

Христос казва, че се е родил, за да свидетелствува за Истината. Развитието на един народ зависи от неговото разположение — дали той ще свидетелствува за Истината. А за да свидетелствуваме за Истината, трябва да разбираме, че ние сме слуги на Господа, а не господари и да си спомняме какви са нашите задължения. Вие трябва да знаете много нещо — не само да го чуете, а да го разберете и усвоите. Словото Божие ние можем да го глътнем, но ще ви ползува ли? Не, то ще ви ползува само когато го сдъвчете. Много хора се спъват в това — те започват много добре и постоянно, може се каза, сеят, а не чакат да изникне. Да, Истината за да се провери, трябва търпение; за да проверите истината, изискват се години. А вие казвате, че разбирате Истината. Нямаше да имате тогава нужда от лампа, защото истината сама по себе си е светлина; щеше да придаде своите вибрации, та нямаше да имате нужда от лампа. Но най-напред светлината щеше да се яви в душата ви, докато слезе и в тялото. Оттук вече ни е ясно защо тия хора, които живеят в Истината, ги наричат светли или както в Индия ги наричат „Бялото Братство“.

Сега, който е разбрал Истината, разбрал е и Любовта. Настъпили това положение, страданията изчезват, защото те са от неразбиране на Истината. Всичките животни в света, па даже и паразитите, изпълняват по една работа в света. Всякой би си помислил защо са тия паразити, защо имаме по пет пръста и прочее, но ако знаехте Истината, щяхте да разберете какво е съотношението на ръцете ви, нозете ви, тялото ви и прочее спрямо създанието. Носът, например, показва слугувал ли е човек на Бога и колко и как е слугувал. Окото показва една по-висока култура и т.н.; отпосле се образувала уста и пр. Колкото повече човек е пътувал в материята, толкова повече си е образувал инструменти, докато си съгради и къщицата. По-отрано човек е имал много хубава къща, дворец, но като е съгрешил, и той сам е бил отхвърлен, па и къщата му взета. Та виждаме, че ние постепенно и постепенно се събуждаме и връщаме полека-лека в небето, за което казва апостол Павел. И думата религиозност не значи друго, освен всичко в теб да стане духовно: и уста, и нос, и очи, и ръце, и всичко. А съмнението в духовния свят показва, че човек ходи с пипане — това е правото определение — ни повече, ни по-малко. Като тъй, по-добре е да ходим с вяра в тези, които ни ръководят и наставляват в Истината.

Аз искам да останете със следната мисъл: да се одухотворят вашите очи. Например, срещате хора, които вие ненавиждате, защото са ви излъгали. А що е лъжата? От външните форми не се лъжете. Гледайте вътрешното съдържание, а Христос е, Който ще ви го даде, та затова е и казал, че тези стари форми трябва да се махнат. Па и действително, сам Той пак казва, че не може да туряте старо вино в нови мехове. Не може да туряте вашите приятели на дяволски столове. Кои са стари мехове? Те са всичките грешни хора и затова Христос казва: „Не примирявайте Христа с дявола, защото ако ги пуснете двамата, те ще се препират постоянно.“ Но ако пуснете във вашето сърце само Христос, Той ще урегулира всичко във вас и ще се благословите; докато ако пуснете дявола, той ще ви вземе всичко и ще ви каже сбогом. Ако за нещо Христос не е дошъл, то е да не примирява Себе Си с дявола и от туй четем да казва, че нож е дошъл да тури. Всички неща трябва да минат през Божествения огън, който като ни пречисти и станем чисти и светли, ще си кажем: „Ние се родихме, за да свидетелствуваме за Истината.“ Следователно тия, които възприемат Христа, могат да станат светли като Него, защото Христос и ние сме едно. Онзи, в когото Христос седи, няма страх, защото страхът е дяволска работа, едно отрицание, чрез което лъжата се възпроизвежда. А душата, която влезе да живее в отрицателни качества, започва да слабее и изгубва първоначалната си хубост и красота. Ако искаме да бъдем красиви, трябва да търсим своя идеал, който е Христос.

И така, трябва да се повърнем на първоначалното нещо — да потърсим Христа, Който е множество в Себе Си, светлина, която озарява еднакво всички плодове на Дървото на живота. На Бога ние трябва да принесем в жертва тялото си по отношение на физическия свят; в принос сърцето си — по отношение на духовния свят; в служение ума си — по отношение на Божествения свят. С други думи, по отношение на физическия свят да принесем своята сила; по отношение на духовния — своята душа; а по отношение Божествения свят да принесем своя дух.

Дяволът казва: „Има ли задгробен живот?“ Това обаче е най-глупавият въпрос. Той казва, че няма живот, защото сам е лъжа; че няма любов, защото сам няма любов; че няма правда, добродетел, истина — защото и у него самия липсват. Но вие не слушайте дявола, когато отрича тия добродетели, защото когато нахлува едно съмнение у вас, да знаете, че то не е от Бога. Когато у вас се явят богохулни мисли, да знаете, че това също не е от вас — това е работа на дявола. Но ще кажете, че Господ е казал: „Идете от Мене, вие прокляти!“, но това Той казва на тия, които са събрани от дявола. Христос дойде да учи човеците да работят и се изплащат.

Ние съставляваме една велика Църква, едно велико Братство и сега много жени и мъже, наши братя и сестри чакат да ги повикат. Свещеници и учители са всички онези, които Господ е поставил с мощ да ръководят хората. А всякой водител, който няма свещ, той е от лукаваго. Добрите хора въобще имат приятна, хубава миризма и вашата душа е, която в тия случаи най-добре познава и никога не трябва да се заблуждаваме чрез други самовнушения. Христос през тази година ще свидетелствува във вашата душа и ще ви даде толкова доказателства, колкото искате, само отворете очите и ушите си. Хора, които слугуват на Бога, те светят, а хора, които не слугуват, тъмнеят. Тия са елементарни работи, но като ги знаем и имаме, ще почнем да разполагаме със силите, с които ние ще можем да управим света. Христос сега дели кози и овце, та всякой ще отиде или наляво, или надясно. Тия брожения и тия страдания, които виждаме, че са или ще настъпят, са Божественото сито. Затова отсега вие си задавайте питането: Родил ли се е Христос у мен, за да свидетелствувам за истината? И ако отговорите на тоя въпрос в смисъл, че Христос се е родил да свидетелствувате за Истината, аз ви поздравявам като мои братя и приятели и ви моля да поздравите всички други, в които Христос е дошъл, за да свидетелствуват тоже за Истината.

В 6 часа подиробед събранието се продължи. След като се молихме с „Добрата молитва“ и изпяхме „Да изправител молитва моя“, г-н Дънов прочете 23 Псалом и каза:

— В живота, в каквото и да е направление, потребна е основа. Жена, която тъче, туря здрава основа. Този закон е приложим и по отношение тялото, ума, душата и духа на човека. Трябва основа. И човек трябва да има упование, че под нозете му има нещо, на което да може да се крепи. Вземете светските хора; например, един търговец, докато има в ума си парите, той чувствува, че има основа, а щом изгуби своето богатство, той вече навежда главата си и у него настава особено състояние. Така е и с учения човек — щом изгуби своето знание, губи се и неговото настроение. Вземете и един певец — докато има глас, той се въодушевява. Така е с поета, музиканта и пр. Но така е и с религиозния человек: докато той има упование в Бога, той диша; започне ли, обаче, да се колебае, настава у него раздвояване. Човек има това чувство да познава дали има основа под себе си и за себе си. Та щом влезе съмнението във вашия ум, показва, че почвата, на която седите, започва да се разклаща и руши.

Основата, това е мястото, от което ние трябва да имаме тази основа за себе си. Тя е потребна и е потребна за всичките хора в живота. Тя е потребна за всички, ако и да имат разни наименования. Вземете, например, златото. То представлява мъдростта. Силата в златото, обаче, може да се демагнетизира и то чрез туй, че щом човек започне да греши, златото започва да се губи. Вземете едно богатство по околен път, турете го във вашето, то ще ви разруши; ако би

било възможно да вземете знание по околен път и го вложите у себе си, пак ще се разруши. Когато нашите клетки започнат да губят своята основа, гдето и да е, ние загубваме вече своята сила, защото основата се разколебава и гине. Върху душата има много голямо налягане отвънка и тя се държи вътре в тялото последством основата. Тази основа е Бог, Който работи, за да се развива душата. И затова, когато тази основа започне да се разтройва, настъпва и смъртта. Ето защо, ние трябва да се пазим да не губим основата на своето тяло, душа, ум и сърце.

А пък нещастията в живота, те са потребни, защото човек трябва да копае. Едно лозе, ако не се копае, не може да роди нищо благородно. То е един закон неумолим. При сегашните условия на живота изпитите трябва да дойдат, защото най-великите мъже са родили най-великите мисли само във време на страдания. Например като Давида, който само след страданията си е дал най-хубавите мисли и псалми; а когато беше на охолност, позволяваше си волностите да гледа жените. Същото е и с Йов. А и Христос е изказал най-великите слова, когато Го преследваха книжниците, фарисеите и садукеите. Следователно, нито вие, нито вашата душа, нито вашият ум могат роди нещо, ако сте охолни. Човек, който иска да се подигне към Бога, той трябва да премине през това Божествено училище. Това, което у нас трябва да бъде вечно, това, което не се руши, трябва да премине през Божествения огън.

Аз ви казвам това, за да знаете, че през тази 1913 година ще имате известни мъчнотии, но да се не безпокоите. Съвременният политически свят е така назрял, щото положението на Европа може да се намери в затруднение и от всичко това вие да се позамислите и стъписате. Но вие дерзайте, Христос иде да приспособи копанта. И ако вие се държите близо към Господа, Той ще ви изкара на благоприятно поле, като през невиделица. Съвременният европейски свят е на кръстопът: или ще възприеме Царството Божие доброволно, или ще влязат в конфликт една с друга държавите в една велика война. Намислено е: или война, или мир, но по кой начин, не се знае; още не се знае. Братството в невидимия свят полага усилия да настъпи съзнание в обществото, само то да се съзнае, та да му се не пуща кръв; обаче, ако това съзнание не дойде, ще се дадат, може би, милиони жертви. Всички трябва да имаме Господа за пастир, понеже тия промени, които ще станат в света, може да повлияят върху умовете ви. Но вие, пак ще ви река, дерзайте, защото трябва да знаете, че тия неща са в реда на нещата. И те трябва да дойдат, защото съвременната цивилизация, съвременната цивилизована Европа не може да направи друго по-благородно, защото е изтощила своите сили. На съвременната европейска цивилизация й трябва сол, защото навсякъде царува разврат и един човек, който не разбира правдата и пътя Божий, би казал: „По добре да си отида от този свят!“ Но и във всичко това има нещо добро, а то е семето Христово, което ще закваси света.

Със света ние не бива да вървим, не бива да искаме да изменим неговото течение, а само трябва да се държим далече от силното течение, та да не може то да ни засяга.

Мнозина от вас сте ангажирани материално в света и искате условия за съществуване. Но вие имате тия условия. Според мен, никога не бива да се ангажира човек за работа, която не може да изнесе. Има хора, които могат да дигнат 500-600 кила, когато други и от 20 кила падат. Никога да не ангажираме нашето време в непотребни работи. Много от вас мислят, че като пропадне Турция, та на България ще потръгне като по мед и масло; а пък аз мисля точно обратното, защото този турчин, който ние искаме да се махне, той е вътре в нас. Той ни е управлявал 500 години и сега едва сме се освободили от него. Както и да е, въпросът с Турция е вече въпрос свършен — тя ще престане да съществува като велика държава. Това е, което аз зная. По закона на нещата на Македония ще се даде свобода такава, каквато славяните имат под австрийско владение, като каквито са, например, хърватите, чехите и други, които се управляват от Австрия. На България до 1914 и 1915 година добре ще й върви, а оттам насетне ще настанат известни вътрешни смутове.

Сега, някои от тези неща, които казвам, са неща положителни, а в други има известни изменчиви елементи, та възможно е и работите да вземат друг ход. Например, турците ако се обърнат към Христа и заживеят добре, тогава това, което се предсказва за нея, няма да се сбъдне. Но при сегашните условия турците не могат да възприемат Християнството — възможно е да го възприемат само след като изгубят властта си. В България този прелом, за който по-горе загатвам, ще стане след 1914 и 1915 г. и причината са нашите младежи, които създадоха условие за него подир освобождението. Но тия бедствия подир 1914 и 1915 г. ще бъдат от материален характер. Само религиозното движение, което сега иде за народа, е в положение да видоизмени изпълнението на това предсказание. Например, виждаме борба в Духовенството, което е разцепено, и това разцепление често пъти се отразява и се явява и във Веригата. Защото и тук, между вас има „тесни“ и „широки“, което не би трябвало да бъде, тъй като, казвал съм и пак казвам, нямаме ние ограничение и закон, нито правило за управление, освен дадените три основни закона, които са нашият фундамент за управа, плюс държане с Православната църква. Вие трябва да се държите с Православната църква, но православни да бъдете в сърцето си. И за мене безразлично е българинът за какъв ще ме има. Зная аз неговата сила: докато е пълен хамбарът му, добре е, но щом се изпразни, той е готов да капитулира. Аз съм ви казал: вие сте солта на този народ. Друг е въпросът дали можете да осолявате, но бъдещето ваше и на народа зависят до висша степен от тази сол, която вие имате.

Когато ви говоря тия работи, не бива да ставате много сериозни и да мислите дали можете да изпълните тия роботи, за които ви говоря, или не. По отношение на работата вие вземете за пример дървото, което колкото повече пуща корените си, толкова по-добре върви то. А ние, често пъти нашата индивидуалност се скрива в себе си и дървото изсъхва. Нам трябва пластичност — да изпитаме и знаем каква е волята Божия и ако бива да сме горделиви и честолюбиви, нека бъдем такива по отношение Волята Божия. А ние какво правим? Щом ни се каже някоя грешка, ние се докачаме, вместо да се самоосъдим, в смисъл за изправление. И колкото повече се очистим от скритите грехове и желания, толкоз по-добре е за нас. Ние трябва да работим само в кръга, който Господ ни е поверил и дал, и не бива да излизаме никога из него, докато го Сам Господ не разшири.

Някои от приятелите не стоят по-добре в материално отношение, други — духовно, а трети — в умствено, защото има три вида сиромашия: материална, умствена и духовна.Оттук се явява и нуждата за обмяна — вие трябва да обменяте. Например, някой даде пет хиляди лева в заем и ти, който ще ги вземеш, да ги вземеш с мисълта, щото печалбата от тях да бъде в голям размер, доброжеланието да бъде пълно; а не бива, като вземем парите, да си помислим и кажем: „хе, той има, нека дава." Тук именно е грешката и тая мисъл не е хубава. Защото и в духовния свят има кражба, има алчност и в умствено отношение. Но законът е, че който престъпва един закон, той не се благославя. Ние трябва да се пазим да причиняваме вреда или страдание на който и да било човек и всякой да си се върне и заживее, и примири с условията, които му са дадени. Ако, например, е определено да станеш богат, тогава ще те срещнат с такива хора, които ще те направят богат; а пък ако е определено да те прекарат през сиромашия и после да ти дадат богатство, тогава не можеш нищо да сториш. Малцина между вас имате нужда за много пари, а другите не сте готови за богатство, защото човек, за да бъде богат, трябва да има гръбнак. Човек с богатство, без да бъде готов за него, усеща известна унилост и тежест. Покойният д-р Миркович казваше, че е богат, но желаеше в следващото му прераждане да го направят сиромах, но при добър господар, отколкото богат. Колко ли не медиуми са го лъгали. Но някои от вас трябва да имате пари, та да се не спъвате. За такива парата е като морската сол: много хора трябва да се приспособят в живота със самото средство на живота. И няма съмнение, на вас ви трябват пари и понеже винаги ви е в ума тази мисъл, не сте свободни. Не, трябва да знаете, че каквото трябва да получите, винаги от Горе се нарежда. Ама ще речете: „От министъра зависи." Добре, но над всички министри стои Друг, Който ги направлява. Така говори се за някой си офицер, който като искал 40 дена отпуск, помолва се Богу и подава заявлението си; и министърът като го прочел, позамислил се, почесал се по главата и разрешил отпуската.

Така че даже и вашето материално състояние е математически предвидено и определено от Горе и не зависи всецяло от вас. Защото един търговец си е наредил много добре работите, но през годината настава криза и питам тогава где отиде неговата сметка? Тук нека ви явя, че аз искам да опитам един закон как работи по отношение на материалните неща. Този закон е секретен, а от вас ще искам да изпълните това, което ще ви се продиктува. И този опит искам за вас да го направя, а за мене си не искам — мен парите ме спъват. Искам да употребим влиянията на зелената краска. Само знайте, че за да забогатяваме, трябва да торим. Необходимо е взаимнообразие. Трябват ми измежду вас десет души, от които имам вече неколцина, да дойдат при мен, за да опитаме действието на закона. Дадена е привилегия в света да се направи този опит.

На зададени въпроси г-н Дънов отговори:

— Членовете на Веригата не трябва да бъдат сиромаси хора, а напротив, трябва да са богати и то в трите направления: в материално, в умствено и в духовно отношение.

— Първото условие, което се иска при приложението на един закон, е голямо спокойствие. — Нито човек да се сърди, нито да се гневи. Почне ли да се безпокои и тревожи, законът не работи.

— Могат ли да се предизвикат елементалните духове да творят метали?

На това питане г-н Дънов отговори:

— Аз мога да направя, щото да одесеторя деятелността на един декар място. Мога да одесеторя и плодоприноса на една круша и ябълка. А с метали не съм правил опит, защото те не са така пластични и за това се иска много време, а с такова време аз не разполагам. Опит с никакви метали не съм правил.

— В любовта няма врагове. Но и ако стане мост на всекиго, тогава пак човек сава лош, защото ще се мисли, че на единия работиш повече, отколкото на другите. Гдето любовта царува, там дяволът не идва, а любовта липсва ли, дяволът я замества.

— Важният въпрос е дали ние можем да бъдем жетвари и да помагаме един на друг. Всички сте в света и ще работите както Господ ви ръководи и учи; и за в дадени случаи ще избирате методите, които ви лягат. Но на първо място, да служите на Господа в сърцето си; на второ място, слушайте светлите духове; на трето място, слушайте добрите хора; на четвърто — себе си; а най- после, слушайте другите хора.

— Сега, след като се върнете, обърнете внимание на четивата, които се дават тази година и които, възможно е, да ви се дадат поотделно на всекиго. И законът постепенно ще ви се разяснява, защото сега колкото и да ви се каже, ще го забравите, та ще е безполезно.

21 АВГУСТ, ВТОРНИК

В десет и половина часа се събрахме и по десет души в група влизахме в тайната стаичка да благодарим Господу за всичките милости и благости и искахме помощ и подкрепа в пътя, в който ни изпраща. И като се свърши тази потребност, насядахме около масите в заседателния салон и г-н Дънов каза:

— Днес мислим да направим една малка разходка. Сега ви остават следните мисли: „Опитайте Господа и ще видите, че е благ Господ." През тази година дръжте се в съгласие с Господа и Той ще ви даде всичко и няма да ви лиши от никакви блага. Всичко е в Неговите ръце. Нека се държим с Господа и нуждите за тялото сами по себе си ще дойдат. Той, Който храни милиони, ще помисли и за нас. Затова ние трябва да напредваме в добродетел, правда, истина, любов и Господ ще оправи всичко.

— Аз ви пожелавам през тази година да бъдете весели, радостни, бодри и когато дойдат мрачните мисли, да ви не обезсърчават. Ние сега слизаме от планината отпри Господа, отиваме да работим в света, та благословенията да се пръснат. Защото Господ иска да ни направи проводници на тия благословения, та да се благословят и свещениците, и учителите, и всички. Ние не сме секта, а сме партия на доброто и няма нищо по-добро от тази идея. Затова, като се върнете по домовете си, нека дойде Христос между вас, да благослови вас, децата ви и всичките ваши домашни. За нуждите ви Господ ще промисли. Който има нужда от нещо, да иска от Господа и нито сянка от съмнение да не става в душата ви нито за минута. Искайте от Господа всичко: ако умът ви се смущава, искайте помощ от Господа; ако душата ви копнее, искайте, всичко искайте. Последователите на много съвременни учения не искат да се кланят Господу, а пък за себе си правят дълги прошения до разни министри за служби и работи. А ние нека сме умни да се обръщаме към Господа, Който е първият наш брат и знае и познава и нашите радости, и унилия. Господ се радва и когато се радва, радваме се и ние. Ако не наскърбяваме Господа, ние винаги ще бъдем радостни и весели. Нека изпращаме добри мисли на всичките братя и сестри и да се възцари между вас законът Господен. Господ ще бъде с вас. Това е Неговото пожелание и аз ви изпращам с моите благопожелания и благословения.

Излязохме си от салона, изпратени от г-н Дънов с полагане ръка върху всекиго. А в единадесет и половина часа всички in corpore, кой пеша, кои с файтони, отидохме в Арбанаси, за да споходим и видим месността, гдето се тъкмят колониите и приютите за в бъдеще и гдето е вече купена за тая цел къща и дворно място. На това последното сложихме обща трапеза от хляб, сирене, кашкавал, маслини и купено по пътя грозде, но тъкмо започнахме да ядем за обед, заваля дъжд, от който се опазихме в купената обща къща. Върнахме се през града в Бостанджиевата колиба, гдето, след като вечеряхме в 7 часа вечерта, всички се разотидохме.

КРАЙ НА ГОДИШНАТА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА 1912 ГОДИНА

Борис Николов по спомени на група възрастни приятели, е записал следното:

След събора, когато всички си тръгват и си вземат сбогом с Учителя, Той ги изпраща, като им казва: „Сега, като си отидете вкъщи, първата ви работа е да си купите дърва и брашно за през зимата." Това го повтаря три пъти. Всички са учудени, защото е месец август, а за това се мисли през есента. Накрая запитват: „Защо, Учителю, война ли ще има?" Учителя отговаря строго: „Война ще има. Всички ще отидете и всички ще се върнете." Тогава те един по един Му целуват ръка и се разотиват по домовете. След два месеца се обявява войната. Никой до този момент не е знаел за нея, но Учителя е знаел и е предупредил нашите приятели за предстоящите събития.

Д-р Вергилий Кръстев пише: „Всички членове на Веригата са изпратени от Мировия Учител с 91 Псалом и „Добрата молитва", зашити във военните куртки. Те се завръщат след разгрома на България в Междусъюзническата война, завършила с Букурещкия мирен договор от 23 юли 1913 г. („Изгревът" на Бялото Братство" , София, 1993 г., стр. 637)

1 Краска (рус.) — цвят, боя (Бел. Ред.)

2 Любостожание (арх.) — стремеж към богатство, алчност (Бел. ред.)

3 Аслъ (тур.) — наистина, всъщност (Бел. ред.)

4 Кольор (фр.) — цвят (Бел. ред.)

5 Стожание, стяжение (арх.) — богатство (Бел. ред.)

6 Котерия (фр.) — кръг от лица с обща користна цел (Бел. ред.)

7 Пригласявам (рус.) — поканвам (Бел. ред.)

8 Главоче (диал.) — попова лъжичка (Бел. Ред.)

9 Базиргян (тур.) — търговец, търгаш (Бел. Ред.)

10 Черв (диал.) — червей (Бел. Ред.)

11 Меншество (рус.) — малцинство (Бел. ред.)

12 Хитросплетня (диал.) - лукава интрига (Бел.ред.)

1912_08_15 Завета на цветните лъчи на светлината

ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА

Речта, която сега ще започна, е чисто Слово Божие, предавано, говорено и опитано от хиляди години. Това са стихове от книгата Господня, така систематически извадени и наредени, щото при внимателно и благоговейно проучване произвеждат всичките краски, необходимо нужни за духовното ваше повдигане и усъвършенствуване в пътя Господен. Аз ще прочета всичко, което Духът е стъкмил за вас, и това, което прочета, ще се сформира и отпечата в особена книжка, която ще ви се раздаде за упражнение В тази книжка подробно и ясно ще се подредят не само стиховете, но още и краските с разните добродетели, които предизвикват и образуват трептенията на тези стихове Това е книгата "ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА " (Учителят чете стиховете, които произвеждат червената и портокалената краска)

Аз искам да образувам силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо на физическото поле и Той присъствува тази година и всички тези стихове са извадени под Неговото ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ. Всички тия неща са Негови думи и когато вие започнете да работите с тях, вие ще имате сила.

Всички вие образувате съвременния ЕРУСАЛИМ Имаме представители от Англия, Франция, Русия, Германия, Испания, Индия, Япония, Китай и други страни Всички тия духове са с Христа, на Когото България дължи всичките благословения, на които сега се радва.

Това е ЕРУСАЛИМ.

Всички съвкупно представят съвременния ЕРУСАЛИМ.

Това е ЕРУСАЛИМ, който сме ние. Ние трябва да дадем пример на хората – някой със Словото, някой с делото и с помишления, да се създаде образец на себеотрицание и смелост Бъдете смели! Няма от какво да се боим, ние трябва да помагаме на този народ.

Тази година ще работим само за Веригата.

Стиховете от Господнята книга образуват лъчите на светлината, потребни за всички. Духовете се опитаха да посегнат даже на здравето ми.

Учителят чете от "ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА". От зелената краска зависи успехът, в нея влиза и освежаването. От недоимък на

зелената краска се ражда недоимъкът, сиромашията, а когато е в изобилие, развива се любостежанието и скъперничеството Затова, когато зелената краска стане чрезмерно голяма, прибягваме до червената. Когато искаме да растем, зелената краска трябва да приемаме във всичките й степени.

Да използуваме светлината. В светлината е животът.

Всичко зависи от светлината, която е необходима за живота, и през него ще прекараме всички краски. И тогава ще се обединят Седемтее Духа в човека и той ще се върне в първоначалния източник. За това Христос слиза, за да научи човека.

Някои мразят да четат стиховете на Любовта. Със светлината идват всички добри духове Божествените духове сутрин слизат, вечер по същия път отиват при Бога, Христовият Дух и това дихание се превръщат в светлина, а светлината е живот.

"Твоят век ще бъде по-светъл от пладне, и тъмнина ако си, пак ще станеш като зора" [Йов 11.1]

Христос е наш приятел С тия стихове ще работим върху нашите сърца. Радостта е плод на аметистовата краска, светостта също принадлежи на тази краска. С последните краски по-мъчно се работи. Работете с първите пет краски.

Господ е, Който всяка сутрин ни събужда Той е първият, Който се явява на всички в света.

Най-важните краски са червената, розовата, портокалената, жълтата, синята, виолетовата, а също аметистовата и диамантената.

Събора във В. Търново

15 август 1912 г, празника Богородица

Как да се употребява книгата на Учителя "Завета на цветните лъчи на светлината“

Боян Боев

Към 1912 г , доколкото зная, Учителят отиде в с Арбанаси, където прекара два месеца сам и там изработва тази книжка. Изважда тези стихове от Библията и

Евангелието, чете ги през лятото на Събора – Търново, и после ги даде за отпечатване.

Това са стихове от Евангелието с много силно съдържание. Важното е, че те са свързани с цветните лъчи на светлината червени, портокалени, жълти, зелени, розови, сини, виолетови аметистови и диамантени лъчи.

Едно пояснение виолетовите лъчи са теменужено-морави, които бият към синьо, а аметистовите са морави, които бият към червено
Силата на тези стихове е свързана с цветовете – седемте цвята на слънчевия спектър.

Когато човек иска да работи върху известна своя добродетел, за нейното развитие, или да си помага за лекуване на някоя болест, или да премахне някакво препятствие, или за изглаждане на недоразумения, той ще си послужи със съответните стихове.

Всеки цвят е представен на три места в книгата Завършва се със с 60 и накрая с 61 със заповедта на Учителя.

Тази книжка е хубаво да я носи човек у себе си винаги, особено когато пътува или е на екскурзия Един брат на Витоша си навехнал крак Като казал това на Учителя, той го попитал носи ли си "Завета на цветните лъчи" Братът казал, че не го носи "Ето причината" - отговорил Учителят.

Тази книжка да не се дава на случайни хора, защото може да се злоупотреби с нея.

Да се чете с 48 - "Отец на светлините" - светлите лъчи.

Как да се четат стиховете от цветните лъчи

Всеки цвят е даден на три места в книгата Най-напред се прочитат 1, 3, 5, 6 и 7 страници След това се намира съответният цвят на трите места, прочита се и накрая се прочита заповедта на Учителя.

Така тази книга действува на човека.

За всеки ден ще се четат следните стихове:

Понеделник – зелени лъчи – с 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 53, 54 до сини лъчи и с. 60.

Вторник – червени (портокалени) лъчи – с. 8, 9, 10, 11 и 48, 49, 60.

Сряда – жълти лъчи – С 18, 19, 20, 21,51, 52, 53 и 60.

Четвъртък – сини лъчи – стихове и страници съответно.

Петък – розови лъчи – стихове и страници съответно.

Събота – виолетови лъчи – стихове и страници съответно.

Неделя – аметистови лъчи – стихове и страници съответно.

За лекуване с портокалени лъчи – обливане с тях.

Силни формули при обливането на портокалените лъчи във връзка с горните стихове

ВОАДА, КУСТА, ВАЕВОФОР, КАЛАВИ

Сядаме удобно на стол в стаята, съсредоточаваме се и мислено си представяме, че отгоре, от един душ, струи обилна портокалена светлина, ние се обливаме с нея. Мислено, като се намираме потопени в такава портокалена светлина, почваме да четем стиховете на портокалената светлина на страниците 15,16,17, 49, 50 и 60. Така прочетени, тези стихове имат голямо въздействие.

Но първо се прочитат краските от с 48 - "Отец на Светлините" - светлите лъчи, до червените, и след това се продължава четенето на стиховете, които са ви нужни за момента.

Ползуване на цветовете

Зелената краска – когато искаш да помогнеш както на себе си, така и на други, чети стиховете на зеления цвят.

Портокалената краска – при разклатено здраве.

Жълтата краска – при недоразумения, спорове.

Синята краска – при религиозни недоразумения. Синята краска е на Истината.

Забележка: Преди да започнете упражнението, ако имате някое недоразумение, то прочетете първо розовата краска.

Допълнение: Когато Учителят е раздавал "Завета на цветните лъчи на светлината" (първоначално само на ръководителите), е искал специални обещания, нещо като клетва, че ще пазят Завета, ще работят духовно, ще го носят със себе си винаги, да не го дават в случайни и чужди ръце и когато наближи времето за заминаването отвъд, да се даде тази книжка на предана и обичаща душа.

1912_08_24 Вие сте поканени да работите

ВИЕ СТЕ ПОКАНЕНИ ДА РАБОТИТЕ

След вечеря, в 9 ч вечерта, събрахме се всички стари членове без тазгодишните и г-н Дънов каза:

Между вас тук има неща, които трябва да се изгладят. Ние сме дали много жертви, та волята Божия не е за в бъдеще да даваме още подобни жертви. Когато се дават потребни жертви, добре, но непотребни жертви не бива да се дават. Вие трябва да решите едно или друго. За в бъдеще, които искат да следват Господа, да решат и Го следват, и да бъдат уверени, че ще имат всичките доказателства. Ние сме в едно предградие. Истината не се бои, но съществува известна дисхармония, която става причина, щото черната ложа да упражнява лошо влияние. Ако сега не направите всичко, невидимият свят ще се намеси и ще изправи сам работата.

Вие трябва да напуснете човешките мъдрувания. Искате да имате всички благословения, нали? Тогава слушайте ме и отнесете се с мен тъй, както аз се отнасям с вас. Но у вас има такъв монархизъм, щото мога да стана като едно товарно магаре. Ами че вие искате свобода, тогава дайте и на мен свобода. Приятелството изисква и вие да бъдете спрямо мен, както и аз спрямо вас. И ако съществува между нас дисхармония, то каквото от две години насам се хвърля срещу мен, всички щяхте да отидете в астралния мир. С един замах аз бих всичко извършил, но с това ще спънете и мене, и себе си. Най-после, ако има някой съмнение у вас, кажете ми. Моята работа е ясна. Понеже има нови приятели, сега и в бъдеще ще има още да дойдат, те искат да ме спъват. Затова решете в себе си какво ще правите – това ми е заповядано да ви го кажа. Вие имате работа с едно Братство, което не е човешка работа. Ще искат от вас обещание и ако го изпълните, ще влезете във вътрешната верига, а тогава няма и да има никаква сръдня. Когато влезете напълно в съприкосновение с Братството, в което сте включени, тогава ще вървят работите добре. Но ако вие не ме слушате, уверени бъдете, че след три години ще си отида (замина), а бих могъл да остана за още повече години само ако дадете условията. И нека ви кажа, че тази работа е сериозна – не се шегувам.

Между вас има раздори и поради тях аз не съм могъл да помогна там, гдето трябваше да помогна, а това е, за което аз най-вече съжалявам. Ако аз знаех, че ще ми направите тази спънка, никога нямаше да се свързвам с вас и щях сам да върша работата си и да си отида, но сега вече не мога, защото съм свързан с вашата карма. Вие сега гледате на работите мрачкаво, но отпосле ще виждате ясно. Както и да гледате и чувствате, само знайте, че ако това дело се спъне, спъва се българският народ, спъвате и себе си, и то за няколко поколения.

Всички вие трябва да знаете и изпълнявате правилото, че не бива да говорите за неща, които не знаете и които с очите си не сте видели и проверили, защото това, което нас ще повдигне, то е истината и самата истина – никакви догадки, предположения и слухове не бива да ни влияят.

Понеже тая година аз искам да работя само заради вас, а заради себе си няма защо да работя, то искам да изгладя всичките недоразумения, които съществуват между вас един друг и между вас и мене. А вие имате голяма нужда за помощ и само аз познавам каква голяма нужда имате за помощ. У вас има колебания, които тоже трябва непременно да престанат.

Знаете ли значението на трите знамена, които тази година са поставени в двора над трапезарията и които всички гледате? Те значат или война със земята, или в мир с небето, друг път няма.

Аз ви дадох пентаграма тая година и вследствие на него в някои домове какви не работи станаха. Някои даже употребиха против мене пентаграма. Но като се премахнат недоразуменията, всички тия работи ще се разяснят, напротив, не изравнят ли се тия недоразумения, ще се явят на сцената разни хаджигенчовци и прочие и ще се спъва работата повече, защото не бива да изпущаме от предвид, че в духовния живот и в пътя, който вървим, има кражби. Та нужни са операции, само че когато ние ги правим, е престъпление, а когато Бог ги прави, то е порядъчното и полезотворното. Да, трябва да се пазите и ако искате да ме опитвате, спрямо мене ходете с разкрити карти, защото аз, най-после, искам да зная с неприятели или с приятели имам работа – с мене ли сте, или против мене сте. А за мене, пак ще ви кажа и повторя, че аз искам да ви дам пример как да любите Господа. Това е всичката моя задача и ако сполуча – добре, ако не сполуча – пак добре. Един човек може да бъде велик и без да го знае някой.

Вие имате деца, домове, искате да ги възпитавате и аз искам да ви покажа как трябва да постигнете тия работи. Този народ се нуждае от хора и ако вие спъвате работата, Господ ще си намери други хора, но не е хубаво нито за вас, нито за народа да спъваме един вървеж. Затова повдигнете се като хора разумни и благородни. Желанието ми е да изчезне дисхармонията във вас която причинява редица от пакости. Така, по причина на ланските* недоразумения и свади почина зетят на г-н П.Тихчев, замина детето на г-н Н Ватев и се ослепи детето на г-н Дойнов. Виждате значи печалните резултати и това още повече нека усили у вас желанието да се изглади неприятността между вас, защото това е, което спъва и мене. И ако вие следвате** да ме спъвате, до 1914 г аз ще си разреша сам работите. Вие сте поканени да работите и ако вървите подир мене, добре. И понеже съм свързан с вас, искам да ме не спъвате. Защото освен делото и задачата, за която седя тук, какво друго може да ме спира? Някакво мнение и стяжение ли? Културата на съвременния живот ли? Аз не искам да образувам

котерия около себе си, която да се кара с този-онзи, с другите хора. Никаква задна цел не искам да имате и нямате право да се нахвърляте с причини и без причини върху никого човека, който иска да работи. Вие, може би и без да щете, ме излагате като един пехливанин и при състезанието вие да стоите отстрана, да гледате и ръкопляскате. Обаче помнете, че положителната подкваса дава положителен резултат, а отрицателната – отрицателен резултат.

Аз съм, който правя само веднъж опит с един човек – втория път правят опита другите. А за всичките последствия мене ме държи небето за отговорен. Сега, аз ви считам за приятели, съобщавам ви това, но спъвате ме. При все това, аз ще река на себе си "Хак ти е, да не си отишъл, но щом си се ангажирал, носи си последствията". Ако искате да работите за Господа, без любов и себеотрицание не може.

Христос ми каза: "Ида да помогна на този народ, да разгледам всичките недоразумения и да разнебитя всичките препятстващи духове". Аз и Христос едно сме. И с нищо друго не можете да ме подмамите освен с вашата любов. Вашите мисли ме измъчват – те са едно страдание за мене. Моето положение е като малко дете, което ходи по тръните.

Аз ще направя наследници само тия, които се държат с мене. Заради Бога искам да направите този велик подвиг – помирението, защото длъжен съм ви – казвам ви го и искам да ви се отплатя. (Тук се казаха имената на всички, които се намират в неприязнено отношение помежду си, скарани са и се мразят. Станаха обстоятелствени обяснения, след което настъпи и помирение.) А подир всичко това г-н Дънов продължи:

Да, Христос ме срещна в Арбанаси и ми говори върху всички тия спънки. Христос е сега в България – присъства и в този час сега тук. Щом настъпи сега между вас помирение, аз ще ви кажа и политическото положение. От тази година напосле Мохамед вече ще се учи от Христос. Той ще му преподава уроци. Въпросът с Турция е вече свършен. От невидимия свят правят усилия да освободят България от една война с Турция. Та затова се впрегна Италия, защото този каиш щеше да го тегли България. Македония трябва да се освободи. Братството в невидимия свят съдейства в България. Зная какво ще стане в Македония, всичко точно ми е известно, но не ми е позволено да го казвам. Само това знайте, че каквото има да стане, ще бъде за добро. Нека ние бъдем добре, защото всичките други течения зависят от нас. За вътрешната верига обаче не говорете нищо. Работниците в България са определени и аз искам да се ползвате. Тази година ще работим за вътрешното укрепване на Веригата. В Арбанаси ще направим нещо в нов ред, колонии и приюти.

Каза ми се, че от утре ще започнат нашите бдения в тайната стаица, и то от 7 часа и после цялата нощ.

След като прочетохме "Отче наш", разотидохме се към полунощ.

24 август 1912 г

Събрание на старите членове на Веригата, 9 ч вечерта

1912_09_02 Защо ви помагам

ЗАЩО ВИ ПОМАГАМ

В това събрание ни се каза следното от г-н Дънов:

Тази година ще започнем работа. Всички философствания трябва да оставим и да пристъпим към работа. Има много условия, при които може опитът да излезе сполучлив. Във всякой един опит борбата е отвън, а хармонията – вътре. Непременно ние ще имаме борба отвън, но вътре, между нас и в нас, не трябва да има борба, защото няма да има никакъв резултат. Има известен ред, който е даден от горе и с който ние ще започнем. Не е нужно, излишно е от наша страна старание да поправяме Евангелието - теософи, православни и прочие, защото всяко учение е добро, но хората може да го приложат за зло. Ние трябва да пазим да не би в този чист източник, който Господ ни изпраща, ние да не пращаме нечистота. За нашата нечистота трябва да имаме друг канал. Трябва да сме чисти, защото и тия, които са над нас, и те ще се отдръпнат. Най-напред аз искам да имате към Господа любов и ако имате такава, тогава ще имате и база за работа. Ако ли не, ще настъпят раздори по въпроси, каквито са кой ще бъде глава, кой пръв и кой последен. Господ е близо, но Той не казва повече от един път.

Не се спирайте пред мисълта, дали Господ ви говори или не. Господ говори, защото, когато Той не говори, настъпва униние и смущение. Не се питайте дали сте достойни, но вие покажете, че сте достойни. Раз вие вече поканени на работа, встъпете в изпълнението на вашата длъжност и това, което не можете, Господ няма да ви го вмени в грях. А това, което понякога чувстваме, че Господ като че ли ни вменява в грях, то е кармично, жалим миналото и страдаме.

Сега, аз искам да ви науча като как да сте и ако не слушате, ще повторите миналото. Досега са правени опити, но не са излезли сполучливо. Ние ще повторим нашия опит, като вземем три дена петъка, съботата и неделята. И така, за да възстановим хармонията на душата, ще вземем жълтата краска. И не искам спорове помежду ви. Има дявол между вас, или го изпъдете, или ще го изпъдя най-сетне. Защо се борите помежду си? Идете вън, в света, спорете там и се борете колкото желаете. Защо се спирате един други? Защото, ако не се съгласите, небето ще изолира всякой, който е в неприятност и свада.

След като се прочете редът, по който ще се държат дните, определени за размишление, г-н Дънов продължи:

И като знаете, че петъкът действа с розовата краска, съботата с виолетовата краска и неделята – с портокалената, ще се съобразявате да направлявате

вашата деятелност под ръководството на Духа у вас. Всички имате спънки, които се дължат на дисхармонията, и законът, който ще приложим през тази година, е да бъдем безкористни, т.е. да не желаем чуждото. Вие сте изгубили своето и аз ви посочвам пътя, за да го намерите. И защо ви помагам аз? Защото искам да помогна на други хора, които са подир вас, а вие сте запушили пътя, а щом помогна вам, отпушвате пътя за другите. Следователно или вървете напред, или останете отзад. И ако не сторите нито едното, нито другото, правите непростим грях. Законът е ясен. Отправете сега ума си към Господа, Който сега ви говори, защото аз не ви говоря, а Господ е, Който говори на език, който най-добре може да се приложи. Всякой един от вас има по един черв* и този черв е, който искам да отстраним. С този урок за краските ние правим опит, който небето е решило и позволило. Бялото Братство е, което прави този опит, и то е, което ще ви помага. Не се притеснявайте от разните форми, защото всичките вери и школи отиват към вътрешна страна, която страна за всички е една и съща.

Вие трябва да обичате всички хора и да почитате всички убеждения, и заради любовта, която имате към Господа, не ги закачайте. Успехът на този народ ще зависи как вие работите. Не заставайте на въпроса, кои сме ние. Вий сте този човек, който държи махалото и изкарва водата нагоре. Кой съм? – Човек, който вдига и слага махалото. Въпросът е сега Искате ли да бъдете човека, който вдига и слага махалото? Прочие, нашата работа е да вдигаме и слагаме махалото. А и вярно е, че телесно, духовно и материално вий трябва да се подобрите.

2 септември 1912 г, неделя

Първо събрание подир тазгодишната среща на Веригата във В.Търново

1912_09_09 Въжето на дявола

ВЪЖЕТО НА ДЯВОЛА

В днешното събрание г-н Дънов, след като прочете 105-ти псалом, Той добави:

- Както животните страдат от човеците, така и хората – от астралния свят Египет, това е сегашният свят тук. Молитвата за да бъде послушана и да бъдат вибрациите интензивни, сърцето ни трябва да бъде толкова чисто, щото молитвата, като отива нагоре, да може да разрушава всички препятствия, които се изпречват на пътя и.

Що е всъщност интензивната молитва? То е положението, че ние сме се дотолкова разкаяли от миналите грешки, щото сме готови да изпълним всестранно волята Божия. Затова, когато дойде една лоша мисъл, отхвърлете я, защото тя е едно въже на дявола, което ви връзва. Нашите мисли трябва да бъдат интензивни за добро. Това е тя, волята Божия. И не бива да се вглеждате в грешките на другите. Всяко наше страдание ни иде за благословение и винаги, когато Господ ще ни избавя, Той ще прати други хора да сторят това.

Никога не бива да роптаете, защото няма по-неблагодарна в небето работа, отколкото роптанието. Съвременните хора аз оприличавам на конус, в който, като живеят, движат се отдолу нагоре и колкото повече отиват нагоре, открива се по-голям и по-голям простор.

И тъй, размишлявайте върху следните четири точки:

1. На първо място имайте търпение

2. Имайте спокойствие

3. Не критикувайте другиго. Погрешките на другите да ви служат само като елемент

4. Почитайте се един друг

9 септември 1912 г , неделя

1912_09_16 Преходната граница

ПРЕХОДНАТА ГРАНИЦА

В днешното събрание г-н Дънов, след като прочете 14 глава от Евангелие на Лука, спря се върху думите "Който не носи кръста си", и каза:

- Тия думи в съвременния живот имат следния смисъл, че човек, който иска да стане богат, и който иска да знае и не прави всевъзможните усилия за това, не е достоен за богатството и учението. Искат някои да имат Божието благословение и да влязат в небето, но не знаят, че там не е място за грешник и невежа, а небето е място за праведните, за умните и златоустите Затова, който иска да бъде силен, трябва да спази законите в тоя свят.

Вие имате противник в света, който противник е дяволът, от който трябва да станете по-силни, за да го победите, тъй като, засега поне, той е по-силният, а правото е в ръцете на по-силния.

Вие трябва да вървите или в лявата, или в дясната страна. В лявата страна вървят хората на черната магия, а добрите хора са от дясната страна. Трябва вие да разполагате със знание, но знанието без добродетел не върви.

Човек трябва да бъде и твърд като диамант, и пластичен, защото тогава ще бъдете в състояние да посрещнете страданието. Клонът на едно дърво например може да се огъва, защото има живот и вие така също ще можете да се огъвате, ако правилно живеете.

Най-висшият смисъл в живота са страданията и най-лошите хора са тия, които не могат да страдат. И когато някой се оплаква от страдания, то е защото иска да върви в левия път. Няма по-голям страдалец от Господа, Когото хората разпъват всеки ден. Всеки един човек трябва да проучи себе си и само тогава ще може да разбира хората. Всичките тия мъчнотии, които сега имате, вие сте си ги предизвикали и си ги носите от миналото Когато искате да воювате, примирявайте се с противника си, защото, ако той е по-силен, ще бъдете бити. Ако искате да вървите по правия път и да бъдете силни, вие обезателно трябва да разполагате с Божествено знание, за което трябва да платите много скъпо, именно за това знание вие трябва да заложите душата си. Малодушие, гняв, сръдня не помагат.

Кои са слаби натури? Слабостта е свойство само на натурата, която греши.

Христос казва, че никой не може да бъде Негов ученик, ако не намира наслада в страданията. И понякога, ние като че ли желаем да слугуваме на Господа, но

като се разпореди от Негова страна да ни турят на изпитание, ние започваме да викаме "Олеле, стига, Господи". И тогава значи такъв човек със своето "олеле" не е готов за работа. Друг също се опитва, но понеже се оказва твърд и постоянен, Господ каже, че е готов за работа и го включва между своите работници.

Да знаете, когато преминаваме в живота от едно положение в друго, това е преходна граница, на която граница винаги има страдания. Но и тези наши страдания винаги са около материални работи. А има и неща по-тежки. Например да изгубиш тялото си, е по-тежко от това да изгубиш парите си или че се караш с жена си.

Прочие, у тези, у които ще се роди страх в душата им или колебание в ума им, аз нямам нужда от тях. По-добре те да се повърнат още сега от границата, защото нямам нужда от хора колебливи, страхливи, сърдити. Нека се повърнат такива в света и ще им пожелая всяко добро, защото има добро и в света. А онези, които искат да постоянствуват в пътя на живота, ще им дадем да воюват с новите оръжия.

Не е достатъчно да казваме на Христа, че Го любим, защото с живота си трябва да покажем нашата любов. Затова всякой един от вас да задигне кръста си и да каже Господу "Благодаря Ти, Господи, че ми даваш тоя кръст ". И тогава Господ ще ви привлича при Себе Си и ще ви направи силни. Ако настоявате да искате да ви се открие бъдещето или какво е било вашето минало, тогава пък Господ ще ви попита "Можете ли да пиете тази чаша?". Защото, ако искате тия блага, а пък не желаете да пиете тази чаша, ще ви се каже “Вън”.

Да, тук, между хората, вие ще се калите. Лошите хора ще ви са учители. И пак ще кажа - дотогава, докато не сте готови да изпиете горчивата чаша, която Господ ще ви даде, няма да ви се помогне. Затова именно Христос е изказал думите, които отначало прочетох "Който не носи кръста си ".

Гледайте света право в очите, защото аз нямам добро мнение за човек, който гледа в земята, понеже там той гледа за своите съкровища, при които най-сетне ще отиде. А нашите съкровища не са на и в земята, но са в небето, гдето са за всички нас приготвени. Няма защо да се боите от кръста, защото той именно е тайната, с която хората се спасяват. А като тъй, кръста трябва да го носите, само че не върху тялото си с елмази, а в сърцето си, гдето неговата хубава миризма ще може да се разцъфти и да прелее желаемата полза. Кръстът, то е мъжът и жената, Христос и Духът, то е и равнозначещ на четиритях елемента в природата.

16 септември 1912 г , неделя

1912_09_23 Обсадно положение

ОБСАДНО ПОЛОЖЕНИЕ

В това събрание след прочитането на 12 глава от Ев Йоана г-н Дънов каза:

Интересни са за случая думите "Който намери живота си, ще го изгуби, а който го изгуби, ще го намери". Този стих прилича на стиха, че лозената пръчка трябва да пребъде върху лозата, за да даде плод. В този живот, който ние имаме в себе си, сме готови да жертваме себе си, но Христос казва, че ще го изгубим. Например, от сегашната война, която се тъкми и предстои, за нас като че ли кой знае какво ще принесе. Но за небето тази война е същото, както двама хора на улицата, които си пукват главите. Може тая велика сила да е казала така, може оная да е рекла онака, но всичко това не може да придаде нито една педя на нашия ръст. Защото всичко това, което става около вас и което виждате и слушате – и мобилизация, и разни подготовки, и въоръжения – нищо абсолютно не решава. Войните в света са за грешните хора. И ние не бива да спъваме един Божествен план, защото тия хора, които ще отиват сега да се трепят, си имат своята карма и когато Господ изпраща наказание, не бива да спъваме.

Много нещо бих ви говорил, но виждам, че вие се страхувате, когато трябва нито да се страхувате, нито да мислите за себе си, защото това, което сега става, е математически определено и ако искате да знаете, то е ускорено с една година. Всички тия работи, които стават, трябва да станат, защото са стъпка за работата Божия.

Светът отпреди 75 години е в обсадно положение и в 1897 г. на този свят е даден ултиматум от небето и срокът на този ултиматум изтича в 1914 г. Обаче Турция се провини и се оказа, че не е готова да изпълни волята Божия, та затова тя ще си получи своето възмездие. Тя е правила много изстъпления, а между това, на народите, които са под владичеството ѝ, трябва вече да се даде свобода. Във вашите умове вие не бива да се страхувате, защото с това вие препятствате на делото Божие. Тия страдания, които сега ще почнете да гледате по случай на предстоящата война, са страдания физически, а не са нравствени страдания, които само огорчават Небето. Защото без един крак, без една ръка може би да влезем в Царството Божие, но ако нравствени страдания ни връхлетят, тогава сме в голяма опасност. Та искам да кажа, че тялото трябва да се пожертва за развитието на душата.

А ето, Христос иде. Той е в България. И Той е, Който ръководи тази работа. От поведението на българския народ, от поведението на славянския елемент

въобще, ще зависи разпоредбата на невидимия свят. Във вашите умове вие трябва да съдействате само, та да можете да помагате.

Най-сетне, дори и ако една или няколко години по-рано напуснем и излезем из къщите си, няма какво да губим, защото не бива да сме прилепени толкова о материята, та щото да мислим, че тя е всьо и вся. Ако ний сме тук още, то трябва да знаете, че има наши братя, на които следва да помогнем. И понеже славянството представлява от себе си по-добър елемент, то е, което има благоволението на Небето, при все че и в него има два големи порока – блудство и пиянство. В душата му обаче изобилстват добродетели, които интересуват приятелите му духове.

После, не бива, грешка ще е да си внушавате, че България може да стане една велика държава, защото, като четем историята, питам аз где са Персия, Рим и пр.? Не бяха ли и те велики държави? Та, ако България със своето бъдещо величие иска да прослави името Божие, тогава ще има благоволението свише. Ако Небето не е с един народ, напразно е всичката негова сила и войска. На такъв народ трябва един ум, а този ум е Господ и ако ний отиваме с Неговия план, трябва да положим всичко, за да запазим този народ от опиянение. Ето защо всичките тия, които познават Господа, трябва да кажат дълбоко в сърцето си: "Господи, нека бъде волята Ти". Да се държим с Господа, защото Той е главнокомандващият, пред Когото не след много години ще се явите за отчет. И затова във вашата душа трябва да се роди съзнание да служите Господу. Всички трябва да бъдете благодарни на Господа от онова, което ви дава, а ний не знаем какво именно ни е необходимо. Умен човек е този, който използва всякой случай в живота и благодари за всичко на Небето. Всичките желания, които развалят мира ни, нашето духовно равновесие, трябва, особено сега, да ги подчиним на Господа. Защото сега-засега България е на 35 години, носи значи два кръста (35=3+5=8, те 2x4) и ако го изнесе, то ще бъде голяма нейна придобивка.

23 септември 1912 г. , неделя Подир мобилизацията на войниците в България

1912_09_30 Елохим

ЕЛОХИМ

Еднообразието е убийствено в живота, а разнообразието – то е животът, затова Духът трябва да мени своето състояние, обаче между всички тия състояния трябва да има хармония. Например, ако един човек често го изобличаваме, става твърдоглав, но пък и ако много го галим, ще става друга реакция. Даже когато някой човек ви каже обидна дума, вземете я от Господа, за да се благословите, но ако ви каже блага дума, пак благодарете.

Често пъти ний гледаме на всичките въпроси от наше гледище, но Господ знае защо стоят грешниците на това място, на което ги гледаме. Когато пазим един човек в душата си – пазим Господа.

И що е духовното развитие? Развитието не е нищо друго, освен душата да бъде отзивчива, пластична, щото да възприеме една Божествена мисъл и да възприема Господа, да действува така, както е волята Му. Когато Господ например ни налага да мълчим, ние трябва да слушаме. За да бъдете благодарни Господу, гледайте да бъдете в хармония с Него, защото, ако храните някаква лоша мисъл към някого, да знаете, че Господ не работи Божият Дух не може да работи там, гдето има криво разбиране, яд и свада. Ний трябва да бъдем винаги готови да изпълним онова, което Той желае, защото само тогава ще бъдем щастливи.

Господ иска, щото между всичките Негови чада да има съгласие и мир, защото Господ в Себе Си е Любов, Мъдрост, Истина. Може вие да страдате, може да сте в униние и утеснение, Господ е, Който ще ви избави от това мъчително положение. Ето защо вие дръжте Господа Бог, мъчно може да Го намерите, но дръжте Господа и ще Го намерите. Той сега е, Който работи, за да тури ред и порядък. Главната мисъл за вас сега е нужна.

"Гледайте да бъдете в съгласие с Христовия Дух". И като разсъждавате върху тия думи – недейте излиза много навън, т.е. не гледайте други как живеят. Не се занимавайте с тях, а гледайте себе си. После, не се спъвайте един други. Ние минаваме през разни и хиляди състояния, но благодарение на духовете, които се изпращат за помощници, извеждат ни от мъчителното положение.

Духът Елохим е, под чието владение е днес всичко, и днешните събития са под неговото наблюдение. Ние служим Господу, и Той е, Който ще въдвори необходимото между вас съгласие. И да знаете, че аз сега вече се моля на Господа "Научи Господи, когото ще научиш, повдигни, когото ще повдигнеш,

помилвай, когото ще помилваш, спаси, когото ще спасиш, и накажи, когото ще накажеш".

30 септември 1912 г , неделя

1912_10_07 Същественото за днес

СЪЩЕСТВЕНОТО ЗА ДНЕС

Г-н Дънов в днешното събрание, след като прочете от Библията Битие. 12 и 13 глава и Първото Послание Йоаново. 5 глава, между другото каза:

В прочетеното виждаме, че се каза Аврааму да излезе от бащиния си кът, нещо като когато една мома, като се ожени, напуска бащиния си дом. Тук важното е послушанието и бащиният дом значи областта, в която душата е вързана и не може да излезе. Но защо трябва да излезем? Защото имаме хиляди желания, които са живи, и когато искате да изпълнявате волята Божия, те са, които ви запират, като че ли нещо ви тегли. И чудното е, че така се увличаме от ежедневните наши сплетни и нужди, щото не си запираме ума да мислим за Господа, следователно никак не си приготовляваме и провизия за далечните сфери, през които пътуване ни предстои, а това именно е голямата грешка, която правим.

Каква е нашата опитност? Павел за себе си твърди, че бил до третото небе, но вие каква опитност имате в това отношение? Не мислете, че като отидете отвъд, та ще ви посрещнат с финикови вейки. В много отношения вашият живот тук се гледа често пъти от невидимите също както ние гледаме например на мравките, които всякой ден можем да стъпкваме и да им разваляме къщите. И когато чувствуваме нещо необикновено, да знаем, че някое същество от невидимия мир ни е настъпило. Да, дълбоки са тайните, които са причинили падането на човека.

Това ще ви разправя, когато някога се повдигнете, а сега, нужно ви е само да знаете като как да ходите из пътя, в който сте поставени. Търсете вие същественото за днес, също както един адвокат изучва дадено дело, насрочено за разглеждане днес. Така и ние трябва да държим само желанията, които може да се реализират. България може сега да воюва, но защо? Защото търси свобода, за каквато плаче и се стеснява. Ако ние се удовлетворяваме, без да търсим щастието, то който струва това, е глупав човек. А който търси щастие без наука, и той е глупав, който търси науката без мъдростта, и той е глупав.

Така щото правилното е да търсим щастие, наука и мъдрост и само тогава ще се удовлетворяваме, че сме в правата посока. Първото нещо, за което трябва да се стремите, то е мъдростта, а чрез нея вие ще се домогнете до истината, тогава ще бъдете свободни, защото, ако не сте свободни, не сте в истината. Тоя свят още не е Божествен свят, не е организиран и затова на нас е потребен Христос.

Сега се съмняваме. Защо? Това съмнение е в реда на нещата. Истината не може да ви я даде човек, а тя ще ви се даде от Духа вътре във вас. Онзи, Който ще ви даде истината, действува по един вътрешен начин. Затова всякой един от вас трябва да търси дълбоко истината. Това е, което Христос говори, защото Той казва "Когато Ме потърсите, ще Ме намерите". И необходимо е, аслъ, да намерите Господа. Тази година ви се каза, че Господ ще ръководи работите и всички сме свидетели на едно чудно сплотяване на народите българи, гърци, сърби и черногорци. Това е Негово дело.

Вие се намирате в предверието на една велика епоха – епохата на зазоряването, и можем смело да кажем, че сме в 4 часа след полунощ. Тук сега е една борба между черната ложа и бялата, и сега е епоха на велики неща. Целта на небето е да даде свобода и който може да се ползува – добре, а който не може – ще очаква своето напредване в бъдещето. Тази война ще донесе две изпитания не само материални промени, но още и друга война, която е духовна и за която трябва да сме много готови, защото настоящата война е почти незначителна пред настъпающата. Сега, в тая война ще отидат много души в онзи свят, за което не бива да плачем и да тъжим, защото ще ги смущаваме с това, а трябва да се молим за тях, защото само нашите молитви са храна за тях. Вашите молитви са реквизиция за тях, само гледайте, внимавайте, щото тази реквизиция да бъде доброкачествена, добра и чиста, а не като на тези българи, на които, като поискали масло реквизиция, те дали такова само да се отърват, като вместо да напълнят съдините с масло, напълнили ги с брашно и други вещества, а само отгоре поставили пласт масло, твърдейки, че всичко е масло. Та ако и вашата реквизиция, която ще дадете за преминалите отвъд, е от подобен калибър, ще ви съставят акт в небето.

Прочие, истината е у вас, отвътре ще дойде, и никой човек, никоя книга и учебник не е в състояние и не може да ви научи на нея. Тия работи, които стават сега пред очите ви – войната и прочие, да ви не смущават. Те са едно благословение, защото зад всички тях стои нещо по-добро.

7 октомври 1912 г , неделя

1912_10_14 Събрание, водено от г-н П.Дънов

СЪБРАНИЕ, ВОДЕНО ОТ Г-Н ПЕТЪР ДЪНОВ

В днешното събрание г-н Дънов ни поясни една кабалистическа рисунка, в която е предречена сегашната война между съюзническите балкански държави с Турция. И след малък разговор за войната, по покана на г-н Дънов, дядо Тихчев прочете 15 глава от Ев. Йоана и говори върху любовта Христова, като обясни, че Христовата религия е религия на живот. Да бъдем благодарни на Бога за всичките милости и благости и за закрилата, която имаме от Него в тия трудни обстоятелства за България.

14 октомври 1912 г., неделя (Петковден)

1912_10_21 Името Господне

ИМЕТО ГОСПОДНЕ

Г-н Дънов прочете псалом 115, а след прочитането му каза:

В Господнята молитва има три важни думи "Да се свети името Твое, да дойде Царството Твое, да бъде волята Твоя." А и в този псалом има важните думи "Не нам, Господи, не нам, но на името Си дай слава, за милостта Си и за истината Си." Значи тук се иска да дадат нещата, които имат ред и порядък. Ние не можем да хвалим Бога и да Го осветяваме без самаго Него. Значи, за да можем да осветяваме името Божие, ние преди това трябва да осветим тялото си. А да дойде Царството Божие, трябва нашето сърце да бъде готово, защото Царството Божие има отношение към сърцата ни – ако не е дошло Царството Божие за сърцето, значи то още не е организирано. Има, както виждате, и изпълнение на волята Божия, а и волята Божия има тоже съотношение със сърцето.

Три са състоянията, през които индивидумът* минава в своята еволюция: безсъзнанието, съзнанието и себесъзнанието. И само когато има себесъзнание, той може да следва Господа. Който има само съзнанието, там има и страх и играят пушка, сабя и пр., т.е. грубата сила е преодоляющата. Най-горе стои свръхсъзнанието.

Ще възрасти Господ само тия, които имат себесъзнание, а тия, които Господ не възраства, те са в сферата на съзнанието - животинството.

И така, има три велики сили, които действат: безсъзнанието, съзнанието и себесъзнанието. Върху безсъзнанието действа името Божие и там са всичките същества, които имат разум. За да славим Господа, трябва да има един обект – не може да благодариш на Господа, без да ти е дал нещо. Затова, когато има да славим Господа, (трябва да има един обект), ние има защо да Го славим. Волята Божия няма да се изпълни, докато нашият ум не стане седалище на тази Негова воля. А когато се казва "Не ни въвеждай в изкушение", иска да се каже да не ни дава изпитание, което не можем да понесем.

Та, първото нещо е да съзнаем името Божие, защото то е първият кран, който трябва да спуснем в нашата душа, тъй като човек, който не е спуснал крана в душата си, в името Божие той не може да се и развива.

Вам е необходимо да организирате тялото, сърцето и ума – тогава само ще сте в правата посока. Бог е спрямо нас също както майката за детето си и само когато детето е на сисцата** на майка си, то може да черпи живот. Обаче и майката

един ден ще отбие детето и постоянно няма да му дава мляко. Така и вие не бива да искате постоянно да ви хранят с мляко.

Едно правило трябва да запомните и добре да спазвате: никога по отношение на фирмата Господня не бива да изпращате съмнения, а осветете чевръсто името Господне в сърцето си. Това име нека остане неопетнено. Туй е велик закон, на който трябва да се подчините. Никога не се колебайте. В пътя за Царството Божие най-напред стои камшикът, а то е страхът. После иде вярата, която трябва да бъде израз на абсолютно доверие в Божието Провидение и никога да се не се поколебаваме. Всякой от вас да гледа да люби и осветява името Господне, да действа за дохождането на Царството Божие, както и да полага всички старания за изпълнение на волята Божия. И така, Господ иска от нас:

1. Да осветим името Божие – по отношение на тялото,

2.Да дойде Царството Божие – по отношение на сърцето,

3.Да бъде изпълнена волята Божия – по отношение на ума.

А пък войната, която сега става и е сега в своя пълен ход, не е нищо друго освен дохождане на Царството Божие. Нам предстои да помогнем на тия хора, които са преминали в небето. Насочете умовете си да помагат на тия хора, които са отишли за свободата на ближните си.

21 октомври 1912 г , неделя

1912_10_28 Всекиму според вечната Правда

ВСЕКИМУ СПОРЕД ВЕЧНАТА ПРАВДА

В това събрание присъствуваха членовете, не присъствували друг път Г-н Дънов, след като прочете 18 глава от Матея, каза:

Важни са думите "Гдето са двама или трима, събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях". За всяка работа в света трябва да има двама, които да започнат работата. Вие трябва да намерите кои са тия двамата. Трябва да размишлявате върху тия думи Помислете кои са тия двама, които трябва да се съберат. Тримата, вече е направлението, посоката, към която трябва да се стремите. А в числото две винаги ще намерите, че няма ред и порядък. Онзи, който иска това от туй число, не разбира реда на нещата. Защо искаме Бога? – Защото имаме нужда от Него, също както има нужда ученикът от учителя и детето от майката, и двамата са необходими във време на нужда. Във време на страдание трябва да призоваваме Господа. Викайте Го в скръбни дни и Той ще се яви, защото само тогава Той се явява. Иначе, Той е в своето местожителство, та не слиза тук. Винаги, когато и да се даде лекарство някому, той трябва да го приеме, иначе би значело, че той не иска да се лекува, не иска следователно да еволюира.

Казва се, че двама или трима, каквото и да попросят в Мое име, ще им бъде. Но знайте и не изпускайте от предвид, че два елемента не могат да се съединят без изискуемите условия. Който химик щете питайте върху този въпрос, всякой ще същото да ви каже. Същото е и с нас. Само ако разполагаме с изискуемите условия, Господ ще отговоря на исканията ви. Ако например не слушате, Господ няма да ви отговаря. Ако някога ви са изпратени нещастия – благодарете Богу заради тях. Бъдете щастливи и в иманието, и в нещастието. Не обвинявайте никога Господа за вашето нещастие, защото вие сте си виновни. В Бога всичко е добро, няма в Него зло, а само човек, когато не изпълнява волята Божия – страданията настъпват. Да, тия страдания са резултат на непослушанието.

Защо се казва само за "двама"? Двете, това е тъмнината и светлината, то е доброто и лошото, истината и лъжата. В този живот не очаквайте, че ще имате щастие. Това е илюзия. Земята не е място за човека, а той е пришълец в нея. Тя е за него т.нар. "плачевна юдол*". Тая земя е покрита с плача и сълзите на милиарди същества, които са плакали, плакали и плакали. И вашата съдба е такава – толкова ще ви се даде и улеснение. Повече да искате, от лукаваго е. Ако искате да живеете вечно на земята, и то е от лукаваго. Ако искате да бъдете богати, тоже от лукаваго е. Ако вие градите вашето щастие на тази земя – излъгани сте, защото разполагаме и имаме друг дом, неръкотворен, вечен. И когато чуете гласа на вашите ближни, отишли преди вас, ще разберете смисъла

на живота.

Прочие, не искам никой да роптае. Решил съм да туря точка на всяко роптание. Всякой кове своята съдба, а Бог е, Който определя всекиму според вечната правда. Който се чувствува готов за пътя Господен – добре, а който – не, може да си остане в света.

Най-подир, размислете Вам са дадени мъже, жени, деца. Защо ви се дават, размишлявахте *ли* и разбрахте *ли*? Ами че постарайте се, потрудете се и дайте правилен отговор на тия въпроси.

И тъй, най-елементарното сега за вас е послушанието. Тази да е единствената лозинка, чрез която да хлопате в небето и щом като с нея похлопате, когато и да сторите това, ще ви се отваря. Но ако не слушате, може да хлопате колкото искате, може и да плачете колкото искате – няма да ви приемат. Да, в послушанието е силата А послушанието е плод, резултат, изявление на любовта.

*долина, от старобългарската дума юдоль

28 октомври 1912 г , неделя

1913_07_18 Към всички

КЪМ ВСИЧКИ

Това е епохалната година, за която ви бе казано. Бурите, които се повдигат, са неща, които трябваше да дойдат, за да се опита вашата вяра, вашата Любов. Зад тия бури стои Един, Който наблюдава вървежа на всичките работи, Един, Който не дреме. Той е известен през всичките векове, с Името на Когото се крепи всичко. Аз съм с вас, не бойте се. Всичко ще се преобърне за добро. Тия, които нашествуват, ние ги знаем. Те минават под много имена. Но Господ е Господар на света и без Него нищо не става.

18 юли 1913 г., София

(п) П К Дънов

1913_08_13 Назидавайте себе си

НАЗИДАВАЙТЕ СЕБЕ СИ

Ако Бог е с нас.

"Назидавайте себе си на пресвятата ваша вяра и молете се Духом Святим."

Прочетете това Юдино Послание всинца, защото е много интересно. В 20 стих има думата "назидавайте", а това значи да съградиш, което е равносилно с градеж, също както, за да очистиш сърцето, значи да го обработваш, да има кой да му помага. В българския език има поговорка: "С един камък къща не става." И човек, ако мисли, че сам може да очисти своя ум и да повдигне своето сърце, почива на фалшива почва и схваща живота лъжливо Ако човек работи заедно с Господа - тогава да. Но един ученик може да работи със своя Учител само, когато има постоянни съобщения с Него.

Душата умира, погинва, духът пада, но не умира. Душата има нужда от съживяване, духът има нужда от повдигане. Материалният свят и духовният свят са двата полюса в живота, слизане от духовния свят в материалния и качване от материалния свят в духовния. Това слизане и качване се повтаря вечно, защото такъв е неизменният закон за прогреса на човечеството, за неговото повдигане, за да добият хората прогресивна мисъл, т.е. да осъзнаят, че всичко, което Бог е създал, е добро. Накъсо [Накратко], този закон се изразява със самопожертването, а към тази добродетел ни тика Любовта. Без любов не може да има самопожертване, без самопожертване няма прогрес, няма прогресивна мисъл, няма просветление на ума. Ако живеем само в духовния свят, не ще имаме никакъв прогрес. Трябва да слезем от духовния свят и да влезем във физическия, материалния свят, за да можем да се повдигнем в духовно отношение. Поуките, уроците се заучават и прекарват на физическото поле, също и изпитите се държат на физическото поле. На него се разрешават всички задачи, които по своето предназначение човек трябва да разреши. В духовния свят получаваме назначението си, работата, занятието - на материалния свят. Слизане и качване, това са живот и смърт, смърт и живот. Обаче във всеки живот има смърт и във всяка смърт има живот.

Тия ангели, които са напуснали едно време небето, те разбират много добре окултните закони, а за уверение на това ще видите, че когато у нас се зарежда една благородна мисъл, те веднага турят противоположна мисъл. Например кажете в себе си "От днес решавам да следвам Господа", те веднага съобразяват и ви казват "Чакайте да остареете, оправете положението си и тогава по-успешно ще сторите това". Вие веднага възприемате внушението и заприличвате в такива случаи на онзи младеж, който, като решил редовно да се

черкува и тръгнал за черква, срещнал го дяволът и го разубедил да прави това, понеже бил млад, а черкуването било само за стари хора. Обаче, като остарял този млад човек и тръгнал за черква, отново го срещнал дяволът и му рекъл "Сега си стар, къде си тръгнал, не виждаш ли на какво приличаш, седи си у дома, почивай си, тая работа е за младите".

Сега, въпросът е защо тези ангели се стараят да отклоняват хората от пътя Господен. Това е много ясно, като знаем, че когато имате добър слуга, вие искате да го спрете у вас, на вас да служи. Може да проверите и друг един факт в живота. Именно забележете, че има много пияни и в обществото, но никой нищо не им дума, докато пиянстват, никой не им говори, че не правят добре. Щом обаче някой пияница се реши да следва Господа, ще се надпреварват да го убеждават, че не е този правият път. Питам къде бяха тези хора по-рано? Но тия хора са същите, които го караха преди да пиянства. Да! Няма момент в живота, когато тия ангели да не могат да обсебят и да препятстват. Интригите, крамолите, ежбите, това не са човешки работи, защото човек не е толкова развратен. Кой докара румънците? - Те. Кой накара българите да воюват със сърбите? - Те. Те искат да ви накарат да се оттеглите от пътя Господен. Чудното е, че и вие самите биехте тъпана и искахте да се биете, бихте се, но ето ви последствията. Толкова години аз воювам, за да изменя това хипнотично състояние, защото виждам, че вие хем слугувате на тия ангели, хем ви бият. Затова рекох да се избавите и освободите от това робство, което вие приемате не защото го искате, а защото чисто и ясно се подкупвате. Този е начинът, по който хората на земята вършат предателство спрямо Господа и то така дяволът дохожда и ви убеждава, че всичките богатства и възможни блага са в негови ръце. Вие възприемате и се поддавате, когато, като Христа трябва да му кажете "Махни се от пред мен, Сатано!" Ето защо вие трябва да навикнете да разпознавате тия ангели, защото омразата, лъжата, това не са ваши работи, а са техни. Хората понякога възприемат начините на действие на тия ангели и така се подхлъзват и така става тяхното падане. Човешката душа винаги копнее за Божията Любов, но тия ангели не могат да направят по никой начин човешката душа щастлива, защото наистина обещават доброто, но добро не правят и не дават. Човешката душа е поле - арена, и върху тая арена работят и лоши, и светли духове. Ние трябва да дадем място на добрите духове, защото те са, които ще ни изведат на добър път. Цялото небе и всичките добри духове имат интерес да избавят човечеството. А пък вие ще познаете дали сте обсебени от лош дух - не остава нищо друго, освен да се вгледате в огледалото и да се огледате. Веднага ще видите промяна на лицето ви от хипнотичното влияние на тия духове. Никога, ама никога не се прилепяйте към някоя мисъл много интензивно, така щото да сте готов да жертвате всичко. Защото не е тайна, че щом вие се предадете толкова много на едно чувство и една мисъл, така щото да сте готови да жертвате всичко, в тази мисъл или форма живее или един добър дух, или един лош дух. И ако се предадете на влиянието на лошите духове,

образуват се разните болезнени състояния, болестите и всевъзможните недъзи, които донасят страданията и на телата ви. Затова именно се казва в 20 стих от прочетената глава: "да назидавате себе си във вярата".

Кризата, която се прекарва днес, е криза за самите вас. Защото България по невнимание и неосторожност се остави на хипнотичното влияние на лошите духове, отиде много далеч, заблуди се; и Бог, за да я направи да се опомни и избави, допуска тази криза. Няма защо да недоумяваме и се смущаваме за тази криза. Когато Господ иска да спаси човечеството от някоя предстояща и опасна язва, винаги взима известни привидни блага и ги изпраща в пространството - изпраща свинете в морето, както що Христос направи, за да избави беснуващия. И затова господарите на свинете плачат, разбира се, защото в тлъстината на тия свине те изгубват известна плътска облага. Но за вас Господ казва: "Какво се ползва човек, ако спечели всичкия свят, а душата си ощети?" Мнозина негодуват, мръщят се и думат: "Язък, пропадна България, окепази се България" - и прочее, в този дух. Да, ще кажа аз, много добре Господ стори, че изпрати прасетата на тоз народ в морето, та да освободи душата му. И затова, за да освободи душата на един народ, Господ може да направи всичко - ето затова на, Господ подгони прасетата на българите и ги изпрати в гърци и турци. И българите плачат ли, плачат сега.

Естествено, губят ползата от прасетата. Вие обаче освободете себе си от този развой на работите, защото Господ иде и ще дойде, и какви ще ви намери? Предали се в сластолюбие, че имате по няколко къщи, че сте научили децата си, дъщерите и синовете си, как по-изкусно да се въртят по баловете и по-шикозно да плетат косите си. Каква полза от всичко туй за вашите души? Какво печели човек, ако спечели всичко, а изгуби душата? Пазете душите си! Не си правете илюзии, защото сте в единадесетия час. Не си туряйте в ума да живеете охолно на земята, докато сте тук. Това ще дойде, но при по-добри условия, а сега няма тия условия. Сега са времена последни, времена усилни и размирни. Намерете ми пример, някой от вас, който в днешно време да го обичат както подобава синовете и дъщерите му. Намерете ми подчинени, които да милеят за началстващите ги. Няма! Но Господ е, Който иде да тури ред и порядък и ще положи този ред по начин твърде обикновен и естествен. Вам сега, в последния час, принадлежи да късате и хвърляте всичко светско и да се приготвите, щото, като дойде Господарят ви, да ви не завари, че в светилника ви няма масло.

Някои от вас казвате: "Не ни съчувстваш!" Съчувствието е, когато си бос, да те обуя; ако си гладен - да те нахраня; ако си затворен - да те посетя. Но повече от това е излишно. Думите не важат, делата са, които красят. Любовта е фундаментът! Тя е основата на всичко, защото тя е една добродетел, сляпа към грешките и погрешките на хората, и от нищо не се обижда. Даже в най-големите грешки на хората, тя вижда само доброто. Четете Павла в 13 глава от

Първото Послание към Коринтяном и ще видите какви са качествата на любовта. Тази любов ни трябва тъкмо най-вече сега, защото загубата, която претърпяхте в материално отношение, нека я наваксаме с Господа и ако Той е с нас, ние нищо не сме изгубили. Затова научете се да не бъдете под влиянието на лошите духове. Когато дойде в ума ви мисъл да критикувате някого, попитайте се: Защо да храня лошо настроение в себе си? Искате ли да се лекувате и избавите от своите ежедневни измами, не се съединявайте с духове проклети и изгонени от Небето. Христос не дойде да помага на духовете, а дойде да помага на душите. От 13 години насам аз наблюдавам как тия духове разстройват човешките души и виждам колко майстори са те. Затова застанете на страната Христова, защото подозирам за вас голяма опасност да ви дебне. Ако Господ рече и постави на изпитание вашата вяра и готовност да Му служите, дотолкова ще се почувстватe обременени, щото някои от вас не ще много да му мислят, за да си теглят куршума. Но питам ви тогава, така ли лесно напущате бойното поле? Мнозина, като са натясно, си казват "Щом Господ не ни помага, ще отидем на друга посока. Ще отидем в тройния съюз Напущаме тройната Антанта. Обаче това ще бъде гибелна слабост във вас Това няма да ви препоръча в небето за хора със силен, солиден характер, характер, на който небето не може ни най-малко да разчита, когато ние трябва така да се поставим, щото небето да разчита на нас Всичко това не е чудно Слабост у хората е да се подкупват от външните работи. А вие, понеже сте в единадесетия час, напълнете масленицата си, за да може да изчакате младоженеца. Аслъ, колко още ще живеете тук? Най-много да живеете още 50 години. Ако речем, че всичките тези години вие добрувате, то душите ви къде ще са? Когато и след изминаването на петдесетте години вие остареете, тялото ви рухне и силите ви напуснат, кой ще ви помогне? Не се заблуждавайте, на временните форми не уповавайте! Тия големи и солидни здания виждате ли? Камък на камък няма да остане от тях - дотолкова е злото, което иде за нечестивия свят. Но всичко това е за вас урок, който трябва да разберете и схванете, и проумеете, и да сте готови да посрещнете Господа на Истината. Светът няма да разбере, освен когато Господ дойде. И ако вие, които сте с мене, искате да останете още в света, аз поне не искам да се спирам, а ще отида по своето предназначение. Но и за вас далеко по-износно е да последвате мене. Защото, казвам ви, за вашите души не играе роля нито кой ще вземе Кавала, нито кой ще владее Солун. Тия въпроси са посторонни Вие гледайте душите си, защото времената са такива, щото има и опасност да ги изгубите, тогава каква полза, ако човек спечели всичкия свят, а ощети душата си? Това е, което сега Господ Исус Христос ви казва. Ще заключа своята реч с една малка приказка. Преди години в Китай е живял Ляо-янг, човек предаден на уединение, философски размишления. Колкото повече се вдълбочавал в своята философия, толкова работите му не отивали на добре Оженил се, но и жена му скоро го намразила заради неговата особеност - неговото мълчание и начумереност, и работата дошла до там, че трябвало да се разделят, защото тя търсела друг живот, живот весел, със забавления и

удоволствия. Той й разрешил да се омъжи за друг, да бъде свободна. Омъжила се тя за богат търговец. По едно време Китай се вижда натясно и китайските първенци потърсили Ляо-янг за съвет. Чрез мъдрия си съвет той станал известен и възнаграден от първенци и народ. Тогава бившата му жена отива при него и го помолила да й разреши да се върне в неговия дом, да забрави миналото и да заживеят пак заедно. Той не й отговорил нищо, но взел, че излял на земята една чаша, пълна с нектар, като й рекъл, ако може да събере от разлелия се нектар, да го върне в чашата и да запази чистотата му. Разбира се, тя не могла да стори това.

Така и Христос, като дойде, ще ви каже да съберете този изсипан нектар, но вие няма да можете да го съберете.

Можех да ви оставя, та сами да разрешите този ребус. Но разясних ви го, защото желая доброто на вашите души и защото виждам, че на повечето от вас в това отношение очите ви са отворени към света, също както на бивола окото е все в просото.

Внимавайте, прочее, за да опазите вашите души, и ще ви помогне Христос.

Настоящето слово е дадено в софийския кръжок чрез г-н Дънов на 11 август 1913 г., неделя.

1913_11_15 Умни и силни

УМНИ И СИЛНИ

"Ходете във виделината , за да сте синове на виделината." Какво е искал да каже Христос с думите "Ходете във виделина"? Виделината към душата има същото значение, както светлината за нашето тяло. Ходете във виделината, за да сте синове на Божието Царство. Човек расте, както и семето на растението нагоре. Думата "син" значи наследник. Христос казва "Всичко, що Отец има, Мое е, както Той има живот вечен, така е дал и Мене. Ходете във виделина, за да знаете пътя си." Трябва да знаем стремежа си и с какво да се занимаваме. Например пчелите се стремят мед да събират, хората – блага за земния си живот, а тези, които се стремят духовно, те трябва да се стремят за небето. Там е място не за бедни и не е страноприемница, но за души пречистени и подготвени – синове на виделината. Който чисти душата си, приема виделината, която пречистя душата. Човеческата душа е растение на земята, трябва да се обработва земята и душата ни да даде плод. Ходете във виделина, за да се пречистите и да дадете тези плодове, добри дела, които се състоят в добро желание, мисъл, която ще даде своя плод. Ние никога не можем посея добра мисъл, ако не извършим един акт. Актът е съединителната нишка в земята, за да даде плод. Всяко едно желание трябва да го използуваме, да го оплодотворим, да узрее, за да се ползуваме, а иначе не ще се спасим. Казваме, че Бог е благ, ще ни спаси, но "спасение" значи промяна на условията, за да се развие у нас сърцето, и след като се спасим, тогава именно трябва да работим, а не че сме вече спасени и се е свършила работата ни. "Ходете във виделина." Да се определи, за един човек невежа в дълбокия смисъл на Евангелието, е мъчно, ала когато виделината проникне в нашата душа, тогава се появява любовта. Другояче не може се появи у нас любов. Както когато някой избави давещия се, то помежду им се явява нишка на благодарност и любов, защото е спасен от ограничението, от лошите условия, така е и с душата, когато се спаси – явява се у нас нишката – светлината на любовта към Христа, и тогава трябва да почнем да работим.

Любовта започва всякога с даване на нещо, както бащата дава наследство за знание на сина, когото обича, така и Бог, кога ни люби, ни дава знание, за да ни спаси от лошото положение. С виделината Бог ни показва само Своето присъствие. Когато Той дойде у нас, когато виделината дойде у нас, ний вече чувствуваме Бога и да не Го дирим.

Небето е сърцето, пулсът на целия свят, цялата вселена – сърцето, откъдето излиза и влиза животът, там всякой влиза и излиза. Когато сме добре разположени на себеотрицание, на добродетел, на любов, ние сме на небето, а когато сме обратното, тогава ние сме в ада. Ходете във виделина, за да сте синове на небето. Какви трябва да бъдат синовете към бащата, или нашите души към

Бога? То е в дадения момент какви мисли има в нас. Който има опитността от това, той ще разбере всичко и още ще му се допринесе. Но ако нямаме опитност, то не ще ни бъде ясно, защото не ще имаме мярка за определяне по-сложни отношения.

Ако децата не знаят основните действия от математиката, не могат разбра висшата математика. В живота има математика. В събирането се разбира процес механически – туряме нещо, някого събираме с другиго и пр. И изваждането е процес механически – вадим някого из къщата му, махаме нещо, вадим мисли. С кавгите си съседките си вадят кирливите мисли и желания. Кавга – събиране и изваждане, но щом дойде процесът на умножение, то вече иска ум. Да умножим, значи да турим зърно житно в земята, но да сметнем как, кога и къде да го посеем, за да даде много плод. От едно зърно – 300. Ако не можем оцени някого, то не знаем как да делим. Умът е сила, която трябва да знаем да умножаваме и делим, за да я използуваме и да ни даде богатство, което да умножаваме и делим. Умът е добродетел от Бога. И ние трябва да знаем тая добродетел – не само да събираме и вадим, но и умножаваме и делим. Ние трябва да умножаваме и делим нашите добродетели, да искаме да станем умни и силни. Ако имаме една страст, то е едно течение, и ако иде от високо, то е силно и прави пакости, и ако искаме да се унищожи – то значи да искаме да няма планини, ала те дават най-хубавите извори, те са благословение.

Страстите са наши гърбици, които носят в себе си вече благословения, стига да умеем да ги развием и разработим, както и Искър за София по-рано й носеше вода мътна, правеше блата, а сега, като се разработи, взеха от него електричество и осветяват днес цяла София. Ходете във виделина, ползувайте се от силите си, от знанието си, развивайте ги. Какво ни учи този закон за нашия практически живот? Ние навсякъде можем да го приложим, всякога можем да си кажем: "Аз ще ходя във виделина." Трябва да добием знание. Както чрез фитила в лампата има виделина, така е и умът човечески. Трябва да победим чрез ума си дявола и да го впрегнем в работа и ще ни научи на ум, защото той носи, той е откраднал богатствата от Бога за човеците и ги дава само томува, който му стане господар и ако той ни надвие, ще му служим нему и ще бъдем в тъмнината. То е, когато ни настигнат мрачни мисли, ако се колебаем, ние сме на върха на планината и от едната страна е виделината и Бог, а от другата – тъмнината и дяволът, трябва да пазим равновесие и да гледаме да стигнем във виделината.

Свобода – то е широк простор на душата. Да се разграничи душата ни в широки рамки. Често ние усещаме тегота, то е, защото нашата душа се стреми да ни разпука, за да се развие.

Всяко страдание ни казва, че трябва да излезем из тия условия и да идем на простор. Да не се заблуждаваме, да не любим телата на близките си, но да любим душите на хората, да дирим душата, а не тялото – къщата. Ние го често меним, били сме в къщи животински и др.

Животните се стремят да станат човеци, а човеците трябва да се стремят към ангелите, за да сме синове на виделината и докато не сме синове на виделината, то не ще бъдем синове Божии. Да не очакваме блага на земята, защото идат чистене, страдания, изпити, и да сме силни, крепки, и да не се колебаем, но да сме готови за Христа. Нашите мисли да не бъдат никога за материални блага, но да имаме добра, чиста, светла душа, която ще роди добри желания и добри мисли. Когато страдаме, то страда нашата душа, която се стреми към мисли и желания чисти и светли.

Да ходим във виделина и да сме синове на виделината.

15 ноември 1913 г.

1913_11_22_1 Ще постигнем

ЩЕ ПОСТИГНЕМ

Прочете се 12 глава от Посланието на апостол Павел към Римляните.

Говори се върху изречението: "В надеждата бивайте радостни, в скръбта търпеливи, а в молитвата постоянни." Какво иска да ни се каже с надеждата? Надеждата е от Бога. Тя е майка на хората, тя ни храни и крепи, както майка кърми детето си, надеждата ни дава сила и живот, тя ни крепи да вярваме и очакваме, че ще сполучим в добрите си желания. Без надеждата човек се обезсърчава и губи импулса на енергия за работа. Казваме за някого, че е без надежда – отчаян. Той е все също без майка, хора без подслон на Бога, а с надеждата ние добиваме кураж, насърчение и постигаме рано или късно в делата си. Да бъдем радостни в надеждата. В добрите си желания сме радостни и доволни, а когато – не, значи, че роптаем. Ако е надеждата с нас, ако вярваме, че ще реализираме добрите си желания, то как е възможно да не сме радостни? Обаче, при все това ние почти винаги сме недоволни и нерадостни, и обезкуражени, то е защото ние не сме в правия път и не си даваме труд да вървим с Божиите закони. Ние искаме да имаме любов – то е мебел, ние искаме да я имаме, обаче нямаме къща където да я поставим. Ние трябва да имаме къщи от добри дела, да сме си съградили здрави къщи, от здрав материал, и тогава да си доставим мебелите и да имаме ум и мъдрост, да се наредят мебелите добре и да поставим при здравата къща фенер. Истината да освети, защото там, където има светлина, не дохождат крадци да ни обират, а крадци ги има както тук на земята, така и на небето. Те ни крадат добрите дела, мисли, любовта и пр.

Може би ще си кажем ние, че искаме да вършим добри дела, но сме слаби, бедни и какво можем да направим? Не е така, ние сме изправени, т.е. изпратени тук в едно училище и трябва да се учим от всичко – и от слънцето, и от звездите, тревата, камъните и пр. Нека знаем, че докато слънцето грее на небето и звездите светят, ние не трябва да губим надежда, защото светлина има, а на светлината всичко се поправя. Всичко е в положение да ни даде урок, стига ние да си отворим очите, разума, да разсъждаваме за всичко и тогава ще бъдем като един извор, където всякой ден нашият небесен Баща ще влива по нещо – знание. Ние от всичко трябва да черпим знание и да развиваме нашия ум, да станем способни да съградим здрав дом. Ние градим, но със слаб материал и не с добър ум; за градивото се иска умение, ако не се поставят здрави подпорки на гредите, то те се събарят. Ако не сме умни за добри дела, то те се разрушават и всичко може да ни даде ум, стига ние да се научим да четем Божията книга и да разбираме от езика на природата. Например най-нищожните паразити – бълхите и въшките – си имат своето значение и могат да ни дадат поука. Попитали един американец – учен, д-р Бъкли, къде е ходил, а той казал, че

ходил да гледа как бълхите маршируват. Другарят му, като мисли, че докторът се шегува, повтаря въпроса, но - същия отговор. "Ела да видиш", отговорил докторът и го завел в едно заведение, където в една стая, на масата, под стъклени калпаци марширували бълхи под командата на своя господар, който ги дресирал. Сега, когато едни бълхи с такъв малък Божий дар са могли да научат нещо, а човек не би ли могъл да научи нещо по-добре и когато се явим пред небесния си Баща, какво ще отговорим, какво сме научили? Или бълхите ще ни надварят*. Бълхите и въшките си имат своето назначение на земята, те си изпълняват добре дълга. Тях Бог ги праща на ленивите, да ги хапят, а те да правят движение, да се чешат, да се чистят, та да работят.

Небесният ни Баща постоянно работи, твори и ние трябва да творим добри мисли, те ни са бъдещите условия; и ако ние сега страдаме, то са нашите условия от миналото – тия условия ние сме си ги сами изковали, те са нашите креатури**(творения).

Така например, ако срещнем някого и кажем, че е грозен или лош, то не е истина, защото Божиите творения не могат да бъдат грозни и лоши. Може в известно време да има грозни уста или нос, или очи, но това показва съвсем друго нещо, например носът - това говори за недобре развит ум, очите – недобре развита душа, и той може да има недостатъци или грешки в този живот, но ние не знаем неговото минало и в дадения момент може да не е красив или не добър, но може би и за в бъдеще ще стане много по-красив, добър и светец – ето защо нищо няма грозно и лошо, но това са нашите креатури, които ние сами си създаваме. Ние трябва да творим добри мисли и дела и да не се отчайваме, може би, че ще правим грешки, но нищо, ще се изправим. Че правим грешки не е така лошо, както, ако нищо не работим.

В училището децата правят грешки, но учителят ги поправя и те изкарват училището добре, а ленивите нищо не работят, нито грешки правят, ала ги изпъждат из училището след две години, за да сторят място на трудолюбивите. И ние трябва да се трудим, да работим и предварително да се сдобием с ум, да си направим план-схема за живота, за работа, да наредим всичкото си знание добре, та когато градим, да имаме добро градиво, да имаме надежда, че ще постигнем и да сме весели с надеждата, защото без нея ние сме обезкуражени, недеятелни и сме като скелети в тоя свят.

Сократ навремето си не е бил толкова известен и ценен, както сега, той е бил често пъти метач по улиците, но като метач научил се да измита добре и своето сърце, и сърцата на ближните си, затова го и написаха в историята, а ако ние се научим също да измитаме своите сърца и тия на ближните си, то и нашите имена ще бъдат написани в книгата на живота на небето.

Сега, към втората мисъл: "Да сте търпеливи в скръбта."

Какво е скръб? Ние тъжим и плачем за много неща в живота си. Скърбим, ако нещо изгубим; скърбим, ако нещо не постигнем. Ние имаме скърби, но ако се вгледаме в тия скърби, ние ще видим, че 90% от тях са без основание, неуместни, а само 10% остават за внимание и за другите харчим напразно много енергия. Ние скърбим например, че сме си изгубили кокошката или вола, защото не сме могли сами да ги изядем, но други ни ги отнел и все от тоя калибър са останалите 90% скърби, а това е слабост, губене напразно енергия – разточителност. При все че нашият небесен Баща е премного богат, но ако ние сме разточителни, то ще бъдем отхвърлени.

Един американски архимилиардер се разставил * (разделил) с жена си само защото, когато отишла жена му в Париж за покупки, търговците, у които пазарувала, представили големи сметки на архимилиардера, който веднага се разставил, като дал на жена си 36 милиона и един палат за 15 милиона, само да се отдели от разточителната жена, която би привършила всичко. Когато така постъпва със сметка един архимилиардер, що остава до нас? Трябва сметка за нашата енергия. Трябва да се учим да пазим тялото си и да го почитаме, защото то ни е голям дар, само с него на земята ние можем да черпим уроци и да не третираме тялото си като кираджийски кон, но да го разбираме и пазим.

Да пазим добре стомаха си, дробовете си и ума. Да пазим тялото, това не е плътта, за която се говори в Евангелието Плътта – нашите ниски страсти и желания, а тялото е седалище на ума и душата, чрез него ние учим уроци и развиваме ума си, облагородяваме душата си и освежаваме духа си. Ако сега се учим на порядък, а не на разточителност и ако от тая точка прегледаме нашите скърби, то ще пречистим най-малко 50% от това - какъв капитал от енергия ще спечелим, която изразходваме от нашето тяло. Скръбта не е безполезна, тя е необходима, тя е роса за добрите мисли, тя овлажнява нашето сърце, като му затуля за време слънцето, за да не препари живота, дава възможност да поникне доброто. Обаче трябва скърбите да са от благороден характер Уместно е, ако скърбим например, че не сме достигнали някое духовно стремление, че не сме успели да се повдигнем духовно, че са ни откраднали добрите мисли, че не сме успели да реализираме някоя хубава идея и пр., или че не сме направили добри дела. Ако скърбим така, не трябва да се отчайваме, но да имаме търпение, че ще работим и ще постигнем Нека винаги имаме силна вяра в стремленията си, че ще постигнем. И така, скръбта е необходима, защото ще ни научи на търпение. Нека помним при скръбта, че пак ще огрее слънцето и ще ни дойдат радостни дни. Трябва да се учим на търпение. Да сме постоянни в молитвата, молитва – молба. Ние не сме богати, ние сме бедни и като така постоянно молим. Молим за служба, за богатство, за облекло, за здраве и пр. Хората постоянно молят едни други за материални нужди, но най-богат е

нашият небесен Баща. От Него постоянно трябва да молим, защото Той има всичко в изобилие и може всичко да ни даде. Молитвата към Бога е дихание на нашата душа, ние трябва постоянно да се молим, както постоянно дишаме, защото както с дишането се пречиства кръвта, така и с молитвата се пречиства нашият ум и нашето сърце. От когото молим за нещо, с него се свързваме и с какъвто се свържем, добиваме и неговите влияния. Ако се молим постоянно на Бога, ние се свързваме с Него и добиваме от Него добри влияния. Човек, който не се моли Богу с молба сърдечна, а повърхностна, той се задушава, както, когато не дишаме. Ако се молим Богу постоянно, рано или късно Той ще ни даде това, което просим, ако си го заслужим. Нека се молим, за да се пречистят нашите сърца. Сърцето е обвивката на нашата душа, то е земната кора на душата ни. Там се сеят добрите мисли и желания – те растат, както цветята в саксиите. Нашите тела са саксиите и торът на добрите мисли и желания, които трябва да култивираме, и ако не си очистим сърцето, то там ще поникнат тръни и бодли, а ако го преорем и посеем жито – добри мисли – това и ще расте, а иначе бодили -лоши мисли - ще виреят. То е земя, не може така празна да седи. То ще храни или жито, цвете, или бодли и тръне, защото има постоянно два сеяча, или добрият Дух, който иска преорана почва, както добрия земеделец, или злият дух, който сее навсякъде тръне и бодли. Ако ние се молим, прочистваме сърцето си и както здравите дробове пречистват кръвта, така и доброто сърце пречиства мисълта и храни нашия ум. Сърцето, ако е здраво, ще пречисти нашите желания. Стомахът мели храната и я превръща на млечен сок, дробовете го преобръщат на кръв, която храни мозъка и цялото тяло. Така е и с душата ни, сърцето и ума. С тия думи бивайте радостни в надеждата, търпеливи в скърбите и постоянни в молитвата. Духът на апостол Павел иска да ни каже, че ние трябва да пазим здраво тялото си, добро сърцето си, да развием ума си, облагородим душата си и осветим духа си, или да имаме здраво тяло, добро сърце, светъл ум, силна душа и крепък дух. Нека от сега почнем да слушаме новия си Учител Христос, Който ни учи на горното, а да оставим стария си учител, който всякога е изял все, що сме припечелили, и още ако за него работим, и него ще изяде, а Христос иска всичкото наше благо – здраво тяло, добро сърце, чисти мисли и желания, и светъл ум.

22 ноември 1913 г.

1913_11_22_2 Като младенци

КАТО МЛАДЕНЦИ

Прочете се 4 глава от Посланието към Галантяном от г-н Дънов, след което той каза

Аз ще ви дам пояснение на първите два стиха "Докато наследникът е младенец, не се различава от раба, ако и да е на всичко господар". Ние сме още раби, понеже сме младенци -трябва да възмъжеем. Като младенци сме още под настоятели и домостроители до назначения от бащата срок. Домът на Царството Божие се гради и когато бъде всичко готово, ще се позволи на сина да влезе в него. Тук не можете да живеете без къща, всеки се стреми да има своя къща, иначе може да го изпъдят всяка минута. Така и за астралния свят трябва да си съградите къща. Както тука на земята, така и на небето трябва да имате дом.

В Писанието е казано, че Господ отначало се веселил с човеческите синове, но те са искали да знаят повече, били недоволни от Неговите наредби, затова Господ е заповядал на ангелите да направят земята, която е била неустроена и пуста, и така хората сами си създали закони и наредби, под които и досега пъшкат.

Синът на Агар, това е човекът на плътта, а синът на Духа е от Сара, т.е. Господ даде Духа по обещанието си чрез устата. Когато се оженят двама души, правят условия Мъжът казва "Тук петел ще пее" и когато ще се изменят условията, жената казва "Сега ще пее женски петел", но работата успява, когато имат взаимно уважение един към друг и имат свобода на действията в духовното развитие. Но докато сте младенци, сте под отговорността на бащата. Когато бащата греши, синът страда и е в опасност, а когато синът греши и страда, бащата е в безопасност. Ако греши бащата, то и синът, който произлиза от бащата е с греха и носи последствията му. Бащата и синът са двама съдружници под закон, ако бащата греши – изгубва, то трябва да плаща другият съдружник – синът, виноват или не, то си е закон. Така и на земята законът заставя съдружника да изплаща загубата на другия съдружник. Синът изплаща загубата на другия съдружник. Синът носи, изплаща греховете на бащата до 4-о поколение, а благословията – до хилядно поколение. Сега, докато сме младенци, съдружници, синове на стария си баща Луцифер, той е бащата на земята, на плътта, Луцифер, или сатана, защото е владеел Сатурна, или демона. Той е нашият баща на плътта, той е падналият велик дух на светлината и за гордостта си е свален и направен владетел на тъмнината И ние, докато сме синове на плътта, на материалния свят, сме синове на Луцифера - младенци, и сме раби, а не още за Царството Божие. Като раби изплащаме с големи

страдания греховете на баща си, защото сме в съдружие с него и не се освобождаваме от стария закон. Реката се размътва главно от извора, ако мътилката иде от сред водата, скоро ще се пречисти – то е, ако греши само синът, но ако мътилката иде от главата, от извора – когато бащата Луцифер греши, то водата мъчно се избистря, ето защо Бог Отец изпрати Сина Си, Който се роди от жена по плът и изкупи тези, които могат да се отрекат от стария си баща Луцифер и да приемат осиновението на небесния Дух, за да станете свободни и да влезете в дома Господен. Сега ние сме още младенци под закони и кой когато се приготви да приеме осиновяването, кръщението на сърцето – Духа на Сина в сърцето си, който вика Авва, Отче, – тогава ще се осинови и ще бъде не вече раб, но син и като такъв – наследник Божий чрез Христа. Когато не сме познавали Бога и истината, служехме на тия, които не са богове, но след като познахме Бога, или по-добре – Бог, като ни позна, отсега нататък трябва да служим само Нему или ще се повърнем пак към Луцифера, пак ще се върнем към слабите, скудни стихии, на които пак искаме да служим Боя се за вас, да не би напусто да съм се трудил Апостол Павел е бил в мъки на раждание, докле се роди Христос в неговите ученици. Не е лесно да се роди Христос в хората и у нас в мнозина още не се е родил Христос.

Двамата сина на Авраама, от рабинята му Агар и от законната жена Сара – се разбира двамата человека в нас – плътта - синът на рабинята, на Луцифера, и синът на Сара – душата – синът на Духа.

Когато ще стане осиновяването, да се роди в нас Христос, ще слезе Духът у нас.

22 ноември 1913 г.

1913_11_25 Делението

ДЕЛЕНИЕТО

А Исус, като знаеше техните помишления рече им "Всяко царство, разделено против себе си [тпд тява], и всеки град или дом, резделен против се бе си, няма да устои".
Матей 12-25

"Разделяй и владей" – това е девизът на съвременния свят, това е девизът на всеки дом, на всяка майка, на всеки баща, на всяка дъщеря, на всеки син, на всеки началник, на всеки цар, на всеки народ и на всяка култура.

Ако някой ме пита кои са причините, за които човечеството страда, ще кажа Лозунгът "Разделяй и владей!". Следователно, докато имате този лозунг, нещастието ще върви подир вас тъй, както сянката върви след господаря си.

Христос казва "Всяко царство, всеки организъм, живот, всеки организиран народ разделя ли се, няма да устои ". Ще ви докажа защо именно няма да устои. Всеки дом подразбира условията, от които изтичат благата, защото царството се сгражда върху дома. Христос казва "Ако царството се раздели, и домът няма да устои ". Следователно и царството, и домът ще пропаднат заедно, или на търговски език казано – ще фалират. Фалиментът не е нищо друго, освен това, че ставаш слуга, вол, впрягат те на нивата и онзи с остена казва "Понеже ти си се учил да разделяш и владееш, хайде сега "дий".
Днес всички българи на нивата все това учение проповядват дий, дий, синко, разделяй и владей, разделяй една бразда от друга.

Казвате "Колко са хубави тези ниви". Питам "Не може ли житото да расте, без да се дели земята?" Едно време, преди да е съществувал човекът, как са расли всички плодове и цветя? Начинът, по който днес се култивират всички растения и овощия, е нов. Мъжът казва "За да готви жената добре, трябва да се набие". Господарката казва "За да си гледа слугинята работата добре, не трябва да излиза често из града и да се понабийва от време на време". Върне ли се отнякъде слугинята, веднага господарката й се сърди и я пита къде се е бавила толкова време. Обаче какъв е резултатът от днешния ред и порядък на живота? Днес всеки, богат и сиромах, гладен и сит, усеща една нервност, едно недоволство, има нещо да му липсва. Какво ще стане, ако сърцето, стомахът, очите, ръцете, краката или друга някоя част от тялото ви се отдели? По закона на делението се постъпва днес в живота, като се отделят дъщери и синове от родителите си. Влезнете в някое религиозно общество и там виждате деление. У всички хора сърцето, стомахът, мозъкът, дробовете не са на едно място, разделени са. За светските хора казват, че се карат за пари. Ами религиозните

хора за какво се карат? Значи парите не са причина за каране, те са само повод за това. Защо мъже и жени се карат, защо братя и сестри се карат, какъв е поводът? Лъжливо учение е, гдето хората мислят, че като се разделят, ще бъдат по-щастливи. Делят се само неорганизирани неща, а организирани не може.

Добродетелите не може да се разделят, защото разделиш ли ги – ражда се злото. Ако шишетата, в които насипете вода, се пукнат и се раздробят на части, къде ще остане водата ви? Ако мастилницата на някоя ученичка се счупи и мастилото се разлее, то какво ще стане с бялата рокля на ученичката? Тя ще се боядиса. Мастилницата ще каже "Понеже учението е разделяй и владей, то и аз се разделих и там, докъдето е черно, е моя държава".

Христос казва "Всеки дом, разделен против себе си, няма да устои", т.е. никакъв разумен живот не може да прогресира за по-дълго време, щом се появи раздвояване. Домът е емблема на любовта, а щом и в любовта се яви раздвояване, тя няма да устои. Яви ли се неустояване, ражда се злото, омразата, противоположностите, а всичко това не е нищо друго освен празнини. Първото впечатление от празнините е неловкостта. Ако настъпим в някоя мочурлива почва, гдето няма основа, потъваме. И тъй, разделението причинява празнини в живота, а те са място на злото.

25 ноември 1913 г.

1913_11_27 Смел и решителен

СМЕЛ И РЕШИТЕЛЕН

Учителят ни прочете 10 глава от ев. на Лука. Спря се на стиха "Мария избра добрата част".

Мария, тая дума означава "солена вода". Христос в един стих казва "Ако солта обезсолее, с какво ще се осоли?" Солта е потребна в живота "Мария избра добрата част". Знаете ли коя е тя? Аз ще ви оставя да мислите и после ще ви говоря за това. Когато сестра и се оплаква, че не и помага, Христос и отговори, че за много работи се грижи, а едно е потребно, именно което Мария избра. С това искаше да й каже, че хората с хиляди години са се занимавали все с тия работи и нищо не са придобили.

Искате да правите добро някому или дойде някой да ви иска нещо, спазвайте това правило, както е Христос казал "Да не знае лявата ви ръка що прави дясната". А вие давате, без да благославяте, и за това предизвиквате в него гняв и озлобление, като мисли, че вие сте длъжни. Ръката е най-главният инструмент в човешкия организъм. Чрез нея се оформяват всичките мисли и желания.

А знаете ли кой е богат? – Богат е само Бог. Хората са слуги или господари. Ако знаеш – господар си, ако не знаеш – слуга си. (Пример за изпадналия богаташ на един остров, гдето слугата му става господар)

Господ е изпратил всяка душа да се развива и й е определил място. Всичко, което сега имате, Господ ви го е дал и вие нямате право да разпилявате (примера за укрухите*(трохи), които Христос заповяда да приберат)

Защо е человек беден? – Беден е, защото, когато е бил богат, е разпилявал, т.е. не е знаел как да употреби богатството, което Бог му е дал. После Господ го поставя в положение на бедняк, за да го смири, т.е. да не е горд. Дал някому ум и той не е знаел как да го употреби, втори път го праща идиот, за да се учи от другите. Вие сте дошли на земята, да обработите даденото ви богатство и го употребите добре. А вие, като не спазвате Божествените закони, натоварвате се с безполезни работи и заприличвате на една лодка, натоварена с безполезен багаж, която плува в морето и при силна буря може да се обърне и потъне с всичкия й товар, тогава вие ще се намерите голи. Такова ще бъде положението ви, когато ви повикат за другия свят.
Сега именно трябва да работите и си образувате тяло, с което ще живеете в астралния свят. Мария именно избра добрата част, тя прие Христа в сърцето си.

"Тесен е пътят" като казва Христос, Той разбира да влезете в себе си, да станете господари на ума си, сърцето си, душата си и духа си. Широкият път – това е светът. А тоя свят трябва да разбирате, да пренесете вътре, за да завържете плод. Вие трябва да разбирате живота, защо е например един кон, един вол и т.н. Вие бихте погледнали на тях с презрение, но те са си на мястото и имат дълбок смисъл.

Един християнин трябва да бъде смел и решителен и да има благородно и признателно сърце, в каквото и положение да го постави Бог. Това ви казвам, защото има да преминете през много изпити, които идат за света. Сега иде събличането на всичко материално, та и вие няма да отбегнете това. Затова ви трябва повече вяра и решителност. През тоя път е минал Христос и всичките негови последователи, по него ще минете и вие. Сега искате Христос да дойде и оправи света, но Той ще дойде отвътре.

Вашето сърце трябва да се отвори и започне да прави добро по вътрешен порив, а не по принуждение.

Искате да създадете работа за бедните. Първо, трябва да им приготвите материал. Сега, когато тъчете, първо ви трябва основа и др.

По същия начин трябва да работите и в живота. Бърдото, което се движи отдолу нагоре, то поема материята, която имате да обработвате. Совалката, която се движи от едната на другата страна, разпраща тая материя от сърцето в мозъка и обратно, където се обработва и отива в главата, която представлява Божествения свят. Станът дава едно пояснение на живота. Той представлява кръст и по тоя кръст се образува платното.

Аз гледам – носите кръстове, но тия кръстове трябва да дойдат заслужено. Кръстове носят и войниците, но те знаят, че са показали геройство и себеотрицание. Страданието, това е тъкание. И вас, когато прекарват през страдания, то значи, че в астралния свят ви тъкат.

Горната част на стана представлява главата, совалката отдясно е умът, отляво сърцето, значи умът и сърцето трябва да се съединят, за да се изтъче платното. Всички, които са малодушни, да си стоят в къщи, а които ще воюват, нека имат смелост. Аз искам, когато дойде Христос, да ви намери достойни за работа. Той иде да прегледа тефтерите на хората и какво мислите ще намери написано? Че 8 часа сте спали, три пъти на ден сте яли и преобличали и едва в годината едно добро сте сторили. За мнозина от вас е лошо писано. И в молитвите си искате все материални работи, а за душата си, ума и сърцето си най-малко се грижите. Искате някои да вършат волята Божия, но как ще я вършат, като постоянно се карат? Вие тук започвате, а в астралния свят ще ви дадат по-велика работа.

Вас са ви изпратили на земята да спасите поне една душа и сега, като отивате на Небето, трябва да поканите поне един от вашите близки.

27 ноември 1913 г.

1913_11_29 Ще се приравнят всички по закона на Любовта и Мъдростта

ЩЕ СЕ ПРИРАВНЯТ ВСИЧКИ ПО ЗАКОНА НА ЛЮБОВТА И МЪДРОСТТА

Някой ще ми възрази "Може ли човек да живее без пожелания?" – Не казвам, че не трябва човек да пожелава, но в пожеланията да научи великия закон, по който да постъпва, т.е. да види дали това, което пожелава, е добро за него, за неговите близки, за народа му, за цялото човечество и тогава да пожелава, защото не е важно само да създава жив организъм временно. Вие създавате живота на едно дете, но не минават и 2-3 години и Господ ви взема това дете. Плачете и се чудите защо умря вашето дете. Причината за това нещо са вашите пожелания, нарушенията на най-малкия закон, които са ви направили най-малки в Царството Божие.

Под думата "малък" се разбира слаб човек, който се поддава на всякакви изкушения, на всякакви влияния. В слабия човек няма определен и устойчив морал и затова той казва "Как и да е ще се прекара този живот". Нима може да се нарече живот този на свинята, турена в кочината, и на която господарят носи храна 3-4 пъти на ден? Тя мисли, че от нейния господар по-добър няма и от нейния живот по-хубав няма. Питам какъв е сегашният наш живот по отношение на бъдещия ни?

У нас трябва да се зароди силно желание да се повдигнем като мислещи същества и да изпълним този велик Божествен закон във всичката му пълнота, за да може да се наречем велики в Царството Божие.

В небето има специални комисии, които разглеждат сметките и делата на хората. Който иска повече да се осведоми, нека се позанимае с окултните науки. Ти може да се молиш по четири пъти на ден, но ако в миналото не си мислил и вършил добро, ако и сега не работиш, не поливаш своята градина, не помагаш на хората и животните, то като отидеш на онзи свят, никой няма да те погледне. Всеки, който те види, ще рече "Чакай да видя, вложил ли си нещо в мене, за да ти помогна." Няма нищо вложено "Дай ми излишъка си". Да, но в природата няма никакъв излишък. Такъв човек ще се намери в положението на онзи царски син, който се сгодил за една много красива мома, но се заразил от заразна болест и трябвало да умре от тази болест. В това отчаяно състояние той се молил Богу да продължи живота му поне с един час, за да може да се види с възлюбената си. Тогава Господ изпратил един ангел при някои хора, които били отчаяни и искали да се самоубият и да умрат, за да ги пита: могат ли да пожертвуват един час от своя живот, за да се продължи с толкова животът на тоя царски син? Ангелът си припомнил, че една стара бабичка често се молила

Богу да й вземе час по-скоро живота, защото й дотегнало да живее в толкова несгоди. Отива при нея и й предлага да я вземе на онзи свят, а да даде един час време от своя живот за един млад момък. Тя му отговорила: "Да, аз едно време исках да умра, но сега вече измених това си намерение."

Когато имате някоя рана, то най-често ще страдат близките до нея клетки, а по-отдалечените ще изпитват това състояние на състрадание само чрез рефлексия. Когато вие страдате на земята, и свързаните органически с вас ще страдат.

Днес често в съвременното общество се говори за ада, за рая. Злото е, че ние сме снели ада и рая тук на земята и го опитваме с всичкия му огън и ужас, както и рая с всичките му хубости, тъй както нам е угодно.

Не е важно как говоря аз, но е важно да приложите този закон, защото всичко това, което вие виждате сега, ще се срути издъно, в десет години няма да остане нищо от тези закони Такъв ще бъде свършекът на този развален свят с неговата сегашна развратност. Общо Братство ще се създаде по целия свят, ще се смъкне това робство, ще се приравнят богати с бедни, учени и прости, ще се приравнят всички по закона на Мъдростта и Любовта. Това ще бъде новата култура. Въоръжете се с тази мисъл, бъдете герои и не се плашете от нищо. Доста сте служили на дявола. Хората на него вярват повече, отколкото на Бога. Кажете: "Отсега нататък ние ще вярваме в Живия Господ, Който движи света и Който е решил да го разформира." За това е пратил своите слуги. Ако вие не го извършите, камъните ще оживеят и ще преобразуват света. Писано е, дърветата и животните ще станат, а вие, ако не станете, ще бъдете последни в Царството Божие. Ще кажете, че съм малко строг. Не. Ще ме извините, това не е строгост. Казвам само, че вашите отношения като братя и сестри не са, каквито Бог изисква. Казвам ви самата истина. Оставете ежбите между вас, защото няма причини за тях. Да се обърнем към великата истина, която ни сочи Бог и ни зове към велика работа. Турете сега ума и сърцето си на работа, да създадем една велика вълна на любов в света, която ще ви вкара в пътя на съгласието и на великите закони на природата, и бъдете уверени, че бъдещето ще бъде ваше.

29 ноември 1913 г.

1913_12_06 Постоянството

ПОСТОЯНСТВОТО. БЛАГОСЛОВЕНИЕ ОТ БОГА

Прочете се от г-н Дънов за вечния живот и 6 глава от Еклисиаст. След поясненията, които ни даде за вечния живот, говори ни върху постоянството следното:

Имайте постоянство във всичко и не се обезсърчавайте! Постоянството е пробният камък в живота, с него се опитват силите на човешката душа.

Аз ще ви разкажа баснята за жабите. Две жаби живели в едно блато, близо до къщата на един богат земевладелец. Веднъж пожелали да видят какво прави техният господар. Като влезли вкъщи, видели един котел с мляко, което жената току-що издоила и поставила насред. Те надникнали да видят що има в котела и паднали вътре. Започнали да обикалят наоколо дано намерят изход да излязат навън, но това било невъзможно.

Едната се изморила и помолила другарката си да слязат долу, за да си отпочинат, но другарката ѝ отговорила да има предвид, че това е мляко, та ако слязат, ще умрат. Обаче тя слязла и се удавила. Другата постоянствувала да обикаля, докато избила млякото и на повърхността се образувало масло, на което стъпила и излязла навън. Така и вам трябва постоянство, да образувате опорна точка и да стъпите на здраво, за да се качите в духовния свят.
Често вие се заблуждавате, когато мнозина ви разправят за истината. Оставете всякой да говори каквото си иска. Всяко отделно нещо е истина за лицето, което казва. Вие гледайте истината, която е във вашето сърце, какво ви говори. Не приемайте истини от всекиго.

Христос ви е казал истината и от нея се ръководете в живота, бъдете верни и постоянни на това, което имате, за да не ви пресаждат. Както може да се вземе пшеницата и да се сложи царевица, но все царевица ще поникне, не може да е пшеница. Характерът на човека се определя от неговото постоянство. Сега, ако прочетете каквато и да било книга, първоначално мислите, че ще разберете истината, но като я завършите, ще видите, че авторът е казал много работи, но самата истина остава скрита – сами да си я намерите. Така е и в духовния живот. Има работи, които не могат да ви се кажат, вие сами трябва да ги почувствувате. Трябва да изработите известни качества, които ви са потребни за възприемане на истината. Научете се сами да работите, та ако ви дойдат помощници – добре, но ако няма такива, сами се съвземете за работа, и то работа сериозна, а не безполезна. А когато почивате, тогава може да се занимавате с глупави работи.

Всичките хора си имат своята нива, в която те работят. Един търговец например трябва да си извърши добре работата. Това е важно. Така е и за един учител, свещеник и пр. Ако не си извършат съвестно работата, отговорни са пред Бога. А казал някой нещо за вас, що от това? Той ви е поокалял отвънка, а вие ще се умиете с вода.

Водата всичко чисти и за да се очистите, потребна ви е изобилно вода. Във водата се е появил първият живот и затова Христос казва: "Аз съм живата вода", и само с тази вода може да измиете всичките си грехове. Пазете се сами да се не цапате! Когато грешите с ума си, смущавате духовния свят, а когато грешите със сърцето си, смущавате ангелите. И за да не им препятствувате, те тогава започват да работят върху вас и това ви причинява страдания.

Какво би казал един камък, когато скулпторът започне да работи с чука отгоре му. Ако той чувствуваше, не щеше ли да каже: "Защо ме дялаш, какво съм ти сторил, та така немилостиво удряш отгоре ми?" Скулпторът ще му отговори: "Защото от тебе може да стане една хубава статуя." Първоначално камъкът е груб, но когато художникът започне да работи върху него, първо дяла едри парчета, а после все по-малки и по-малки, докато достигне до най-нежните оглаждания и създаде изящна статуя. Когато вие страдате, охкате, пъшкате, то показва, че има нещо във вашата душа, което Бог трябва да одяла и сега дяла едри парчета. Вие се радвайте, че Бог е благоволил да работи върху вас. Вие често презирате един грешник и казвате, че не е добър християнин, но Господ вижда, че от него може за в бъдеще да се организира един добър живот. Една жаба, която живее в блатото, може да мисли за себе си, че е най-черно същество; и може да се каже за една овца: това рунтаво същество, което само блее, за нищо не го бива.

И така е, жабата има право да се мисли за най-свободното същество, защото, като види опасност във водата, може да излезе и на сушата. Всичко, което Бог е създал, е добро. Той не гледа на нещата като вас, а вижда по-дълбоко.

Един грешник е един камък, от който под ударите на Божествения чук ще стане изящна фигура. Господ работи върху вас, за да развие нови чувства и качества, с които ще може да живеете при ангелите, които са същества много по-напреднали. Те ще ви поставят в по-обширен свят и там ще ви научат на изкуства, много по-добри от тия, и ще ви насочат към нови предмети за изучаване. Сегашните ви страдания са Божественият чук, който иска да ви оглади и придаде по-изящна форма. От вас се иска само търпение. Търпението е едно качество на Бога и за да го придобиете, иска се постоянство.
Някой казва: "Аз съм търпелив", но вашето търпение всякой ден се опитва.

Може да си търпелив днес и по-търпелив утре, но Божественото търпение ви липсва Господ търпи, когато хората му изпращат лошите си мисли и желания. И Той трябва да ги смъкне в корените, за да ги преобърне на тор. Вие се оплаквате постоянно, че имате страдания, но такива още не сте изпитвали.

Сегашните ви страдания са, както на едно дете, което плаче за своите кукли. Но когато порасне и срещне в живота по-големи, то се смее над първите си страдания.

Ако имахте по-тъмни чувства, тогава щяхте да изпитвате по-големи страдания. След време, когато чувствата ви станат по-нежни, душата по-отзивчива и се обърнете към миналото, ще видите, че страданията ви са били пращани само като благословение от Бога, а вие сте плакали за куклите си. Бог е велик и благ. Той изпраща само благословения на хората, стига вие да ги използувате. Сутрин слънцето изпраща своята енергия и оживотворява всичко в природата. Всеки негов лъч си има своето предназначение и носи велика сила в себе си. На вас остава да приемете своето си, а останалата енергия е предназначена за други предмети.

Вие станете сутрин и се чувствувате неразположени, тогава търсите причините за вашето неразположение отвънка, като почнете да се обвинявате един друг – мъжът жената и жената мъжа, че е причината и пр., без да подозирате, че сте затворили капаците на вашата душа, без да допуснете да проникне в нея нито един светъл лъч. При такова положение отворете прозорците на вашата душа, за да проникне в нея светлината. Някого например времето не го предразполагало и пр., но това показва, че вие не сте в хармония с него, че сте извън Божиите закони и не сте в съгласие с тях. За да не оказва времето влияние върху вашата душа, вие трябва да влезете в хармония с Бога. В Бога всичко е в хармония и уравновесено. Равновесието, това е четвъртият Божествен принцип. Уравновесете вашия ум, вашето сърце и вашата душа, за да сте в съгласие с Бога и да черпите енергия от Него.

Вие имате стремление да придобиете богатство, това не е лошо, то ви е потребно за в живота, но знайте, че това богатство един ден ще ви се отнеме, затова стремете се да придобиете такова богатство, което винаги може да носите със себе си и никой да не ви го отнема. Във вашия ум сте накупили* (натрупали) много мисли и желания и като не можете да ги реализирате, понеже тук нямате условия, всичките, обезсърчавате се. Но вие постоянствувайте и не отпадайте духом. Това, което сега не можете да постигнете, за в бъдеще ще осъществите. Затова всяка добра мисъл и желание обработвайте, а безполезните отхвърлете, сложете ги в някой хамбар, за да не ви причиняват болки. Всяка храна, за да ви ползува, трябва да влезе и да се смели в стомаха, ако тя стои вън, ще се почувствувате гладни. Така всяка добра мисъл и желание, които вие

обработвате и прилагате в живота си, ще дадат нужните сокове за развитието на вашия ум и сърце.

Всички неща, които имате, са преходни и всяко нещо, което ви се отнема и за което страдате, е камък, който Господ ви поставя, за да стъпите и се издигнете нагоре. Препятствията, мъчнотиите, които имате, това са камъните, от които ще образувате стъпала, за да се повдигнете. Така са се повдигнали всичките светии и ако не са имали страдания, никога не биха достигнали до тази Божествена пълнота.

И тъй, с постоянство градете на здрава основа, за да бъдете съграждани на невидимия мир и да добиете ония висши чувства, за да имате живот вечен.

6 декември 1913 г., Търново

1913_12_17 Онова, което ще повдигне човека
17 декември 1913 г. –
Писмо до брат Пеньо Киров

ОНОВА, КОЕТО ЩЕ ПОВДИГНЕ ЧОВЕКА

Любезни Пеню,

Получих твоето писмо. Интересни са тия работи, които ми съобщавате, просто като проявление на българския духовен бит. Това, според моите сведения, не е за първи път.

В миналото на тоя народ са ставали още по-интересни неща. Сегашното е един отклик от миналото и то трябва да се преповтори в съкратена форма. Сега му е времето, нека всички покажете набраното с векове. "В края на жетвата Аз ще имам думата – казва Господ. – Плодът ще покаже всичко в своята истинска форма." Първо Поел. Кор. 3 ; 1-23. Аз познавам душата на тоя народ много добре; тя е страдала много от своите учители, проповедници и управници. Тя има още малко да пострада, след което тя веднъж завинаги ще се освободи от старото робство. Зная, вам ви е тъжно, като гледате да става онова, което причинява страдания. Вам ви е тежко на душата, като гледате да стават дребните подразделения, но такива са законите засега в тоя Божий свят. Господ е допуснал всичко да расте и да се развива; и на доброто, и на злото е определил място. Ако първият человек, поставен при най-благоприятни условия, не устоя в своята първа чистота и измени на Господа; и ако първата жена, взета от най-чистата есенция на човешката душа, се увлече от примамливите думи на змията и стори първото престъпление, сега какво очаквате от тяхното потомство?

Може ли водата да се повдигне по-горе от извора си? – Не.

Церът на всичките неща трябва да се търси другаде. "Роденото от плътта е плът" – казва Христос – сегашното положение; а "роденото от Духа – дух" – то е бъдещето, в което е скрит еликсирът на живота, на новото възраждание, чрез възкресение и безсмъртие. Тук е потребна голяма виделина, дълбоко знание и обширна мъдрост. Дресировка и възпитание са две неща съвършено различни. Тъй различни в своето естество, както събиране и изваждание, и умножение и деление. Единият процес обхваща външната страна – механическа; а другият – вътрешната - органическа. Който се е учил само да събира и изважда, той не е разбрал живота. Първите човеци съгрешиха там – в събирането и изваждането.

Ева направи първото събиране на запретените плодове и извади наяве вкуса на плодовете, и Господ направи изваждането – изпъждането. В началото беше

им казано да умножават и разплодяват. Правя ви намек, намек за един велик духовен закон, върху който почива целият живот. Вий често отдавате всичко все на дявола. Да, това е вярно само при тия отношения на живота, гдето има събиране и изваждание, но не и гдето има умножение и оплодявание. Моите думи ще ви станат ясни, ако ви цитирам думите на Писанието, гдето се казва: делата на плътта и плодовете на Духа. Дела и плодове, едно и също нещо ли са? – Не. Следователно, който очаква от делата си да се повдигне, той е първокласен невежда*.

* невежа; от старобългарската дума невЪжда

Онова, което може да повдигне човека, то са плодовете на Духа. За тия плодове е казано да се умножават и разплодяват вътре в човешката душа.

Желанията и мислите, това са скритите семена на Божествения живот. И аз ще пристъпя да Ви посоча где започва злото.

Баща повиква тримата си сина и им дава по три ореха: първият ги изял, вторият ги дал, третият ги посял. От първите се родили всичките вълци, от вторите – всичките овци, а от третите -всичките човеци. Изядеш – вълк си. Даваш – овца си. Посееш - човек си. Сега изкуството е да се разбере какво иска бащата. Казано е: "плодете се, умножавайте се и завладейте рибите, птиците и земята." Но за това се иска знание и мъдрост, и сила. Не е казано: "завладявайте человеците." И всеки, който се стреми да завладява това, за което не му е позволено, е на крив път. Това са делата на плътта. Това е яденето, това е вълкът, това са раздорите, крамолите и тем подобните. Аз желая да ви заставя да гледате по-дълбоко, по-обширно на Божиите наредби. Ще плачем, кога сме деца, ще се смеем, кога сме млади, ще мислим, кога сме стари. Сега, които плачат, нека плачат; които се смеят, нека се смеят; които мислят, нека мислят. Някои хора са като търговци на вехто, всичко купуват. Други са като млади нагиздени моми, само очакват. А други като млади момци, обути, напети, потропват, похлопват, своето щастие търсят. А останалите обмислят кой от трите пътища да хванат.

Малкото с Любов е за предпочитание пред многото с раздор. Имайте предвид, че небето може да ви даде да разполагате с неговото богатство и сила само тогава, когато се окажете достойни по ум, по душа, по сърце и по вярност, и смирение.

Дайте място на дървото, на дървото на живота, за да се разклонява, разширява, да се умножава и разплодява във вас и да допринесе плод, достоен за ядение.

Дайте място на бащата – Любов и на майката – Радост, и на чадото – Мира, да сте в свръзка с Бога. Дайте място на бащата - дълготърпението и на майката – благодат, и на детето им – милосърдието, за да сте в общение с ангелите. Дайте място на бащата – вяра и на майката – кротост, и на чедото им – въздържанието, за да сте в свръзка с добрите хора по лицето на земята, и с любещите вас ваши напреднали братя и сестри в царството на мира.

Моя душевен поздрав към всички приятели и братя.

Вам всякога верен

(п) П. К. Дънов

17 декември 1913 г. вторник

ПОЯСНЕНИЯ ОТНОСНО БЕСЕДИТЕ НА УЧИТЕЛЯ

Лалка Кръстева

Първите беседи от Учителя Петър Константинов Дънов са държани в няколко провинциални града – Варна, Русе, Бургас, Търново, Сливен и в София на ул."Опълченска" 66; на ул. "Карниградска"; в Клуба на радикалите; в Клуба на журналистите; на ул. "Юри Венелин" – немски клуб Турферайн; на ул. "Оборище" 24, където Учителят открива Школата. От 1927 г. всички беседи и лекции са държани в новото поселище "Изгрев", с изключение на тези, които са държани на връх Мусала, на Седемте рилски езера, на Витоша, в с. Мърчаево и другаде.

1896 г. излиза книгата "Наука и възпитание".

1897 г. е дадена беседата "Глас Божий". (Учителят е казал тази беседа да се преписва само на ръка.)

1898 г. – "Призив към народа ми"(Варна) – в него Учителят открива мисията, с която е изпратен на земята.

1899 г. – призовава първите си ученици на среща събор:
Пеньо Киров (Бургас), д-р Миркович (Сливен), Мария Казакова (В.Търново), Анастасия Железкова(Варна), Димитър Голов (София), Тодор Стоянов (Стоименов), Тодор Бъчваров, Петко и Гина Гумнерови, Михалаки Георгиев, Минчо Сотиров, Константин и Елена Иларионови и постепенно ВЕРИГАТА (до 1919 г, а от
1919 г. ВСЕМИРНО БЯЛО БРАТСТВО) се разраства.

От 1907 г. до 1918 г. Учителят прави френологически изследвания из цяла България.

Това, което е говорено на първите съборни и обикновени срещи, е отчасти стенографирано (П. Гумнеров), а в повечето случаи е писано на ръка в "тетрадче с духовни бележки". Записвали са само това, което са смогвали да запишат. Всички са водели бележки, но много от говореното е пропуснато. Всичко почти за тях е ново, неразбрано. Един от слушателите в бележника си пише така: "....престанах да пиша, защото не разбирам това, което г-н Дънов ни казва, и съм се превърнал само в слух."

В началото са се обръщали към Учителя с "г-н Дънов", някои го наричали "дядо Дънов", по-късно една сестра по вдъхновение се обърнала към него с "Учителю", но Учителят е казал да го назовават кой както го чувствува и разбира.

Да тръгнем по стръмната пътека, посочена ни от Учителя, озарени от Виделината на вечно и ново Слово. Да потърсим в това свято начало спасение и живот за душите си. Както пукването на зората ни обгръща с лъчистите си зари и ни дава здраве и сила, тъй и силата на това Слово да ни просвети, помогне и да възрасти всичко добро, което е вложено в сърцата и душите ни.